

การศึกษาข้อได้เปรียบและข้อพึงระวังในการเรียนภาษาจีนของผู้เรียนต่างชาติที่มีความรู้ภาษาญี่ปุ่น
เทียบเท่าระดับ JLPT N2

นายเจแปน อินทะกัลยา

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาภาษาจีน ภาควิชาภาษาตะวันออก

คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2564

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A STUDY OF THE ADVANTAGES AND CAUTIONS OF STUDYING CHINESE BY A FOREIGN
LEARNER WHO HAS EQUIVALENT JAPANESE KNOWLEDGE TO THE LEVEL OF JLPT N2

Mr. Japan Intakalaya

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for the Degree of Master of Arts Program in Chinese

Department of Eastern Languages

Faculty of Arts

Chulalongkorn University

Academic Year 2021

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การศึกษาข้อได้เปรียบและข้อพึงระวังในการ
เรียนภาษาจีนของผู้เรียนต่างชาติที่มีความรู้
ภาษาญี่ปุ่นเทียบเท่าระดับ JLPT N2

โดย

นายเจแปน อินทะกัลยา

สาขาวิชา

ภาษาจีน

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีรวัฒน์ ธีรพจน์

คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทบริหารธุรกิจ

..... คณบดีคณะอักษรศาสตร์

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุรเดช โชติอุดมพันธ์)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรีย์ ชุมหะเรืองเดช)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีรวัฒน์ ธีรพจน์)

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.คันสนีย์ เอกอัจฉริยา)

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัษฎายุทธ ชูศรี)

..... กรรมการภายนอก

(รองศาสตราจารย์ ดร.พัชนี ตั้งยืนยง)

เจแปน อินทกะถัลยา : การศึกษาข้อได้เปรียบและข้อพึงระวังในการเรียนภาษาจีนของผู้เรียนต่างชาติที่มีความรู้ภาษาญี่ปุ่นเทียบเท่าระดับ JLPT N2 (A STUDY OF THE ADVANTAGES AND CAUTIONS OF STUDYING CHINESE BY A FOREIGN LEARNER WHO HAS EQUIVALENT JAPANESE KNOWLEDGE TO THE LEVEL OF JLPT N2) อ. ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีรวัฒน์ ธีรพจน์, 353 หน้า.

วิทยานิพนธ์นี้มุ่งศึกษาความเหมือนและความต่างของภาษาจีนปัจจุบันและภาษาญี่ปุ่นใน 3 ประเด็น คือ การศึกษาเปรียบเทียบรูปอักษรจีน การศึกษาเปรียบเทียบเสียงอ่านของอักษรจีนในภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่น และการศึกษาเปรียบเทียบความหมายของศัพท์ในทั้งสองภาษา เพื่อสังเคราะห์ข้อได้เปรียบและข้อพึงระวังสำหรับผู้เรียนภาษาจีนที่รู้ภาษาญี่ปุ่นเทียบเท่าการสอบวัดระดับความรู้ภาษาญี่ปุ่น (JLPT) ระดับ N2 งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) วิเคราะห์เปรียบเทียบรูปอักษรจีนที่ปรากฏใน HSK ระดับ 5 และ JLPT ระดับ N2 (2) ศึกษาระบบเสียงในภาษาจีนกลางปัจจุบันกับภาษาญี่ปุ่น และสร้างคู่เทียบเสียงอ่านอักษรจีนระหว่างภาษาทั้งสอง (3) วิเคราะห์เปรียบเทียบความหมายของศัพท์ภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่นที่ปรากฏใน HSK ระดับ 5 และ JLPT ระดับ N2 และ (4) สังเคราะห์ข้อได้เปรียบและข้อพึงระวังในการเรียนภาษาจีนของผู้เรียนต่างชาติที่มีความรู้ภาษาญี่ปุ่นเทียบเท่า JLPT ระดับ N2

ผลการศึกษาพบว่า (1) อักษรคันจิมีรูปร่างเหมือนกับคู่อักษรจีนประยุกต์เป็นจำนวนมากที่สุด (2) สามารถสร้างคู่เทียบเสียงอ่านอักษรจีนระหว่างภาษาจีนกลางปัจจุบันกับภาษาญี่ปุ่นที่เชื่อมโยงกันได้ แต่เป็นระบบที่ไม่สมบูรณ์ จำเป็นต้องใช้แนวคิดอื่นที่ปรากฏในขั้นตอนการวิจัย คือแนวคิดการเดาเสียงด้วยระบบฐานกรณ์ และประเด็นเสียงพยางค์ท้าย -n (3) ศัพท์ที่มีความหมายตรงกันทั้งในภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่นมีจำนวนมากที่สุด และ (4) ข้อได้เปรียบในการเรียนภาษาจีนของผู้เรียนต่างชาติที่มีความรู้ภาษาญี่ปุ่นเทียบเท่า JLPT ระดับ N2 เกิดขึ้นจากร่องรอยที่เด่นชัดของการยืมภาษาจีนทั้งรูปอักษร เสียงอ่าน และความหมายของคำ แต่เมื่อยืมมาใช้แล้วก็ถือเป็นส่วนหนึ่งของภาษาญี่ปุ่นซึ่งมีการพัฒนาไปในรูปแบบของตนเอง พัฒนาการนี้ทำให้เกิดความแตกต่างเล็กน้อยจนถึงไม่มีเค้าโครงเดิมอันจะสังเคราะห์เป็นข้อพึงระวังในการใช้ความรู้ภาษาญี่ปุ่นเพื่อศึกษาภาษาจีนต่อไป

ภาควิชา	ภาษาตะวันออก	ลายมือชื่อนิสิต.....
สาขาวิชา	ภาษาจีน	ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษา.....
ปีการศึกษา	2564	

6180113122 : MAJOR CHINESE

KEYWORDS : COMPARATIVE STUDY / HSK / JLPT / CHINESE CHARACTER / PRONUNCIATION
/ LEXICAL MEANING

JAPAN INTAKALAYA: A STUDY OF THE ADVANTAGES AND CAUTIONS OF STUDYING
CHINESE BY A FOREIGN LEARNER WHO HAS EQUIVALENT JAPANESE KNOWLEDGE
TO THE LEVEL OF JLPT N2. ADVISOR: ASST. PROF. THEERAWAT THEERAPOJJANEE,
Ph. D., 353 pp.

This thesis aims to study the similarities and differences between Japanese and Mandarin Chinese on 3 topics: (1) the comparative study of Chinese character appearance; (2) the comparative study of the pronunciation of Chinese characters in Mandarin Chinese and Japanese; and (3) the comparative study of lexical meaning in both languages, in order to synthesize advantages and precautions of studying Chinese for a foreign learner who has equivalent Japanese knowledge to the level of JLPT N2. The purposes of this study are (1) to analyze the differences between the appearance of Simplified Chinese characters and Japanese Kanji characters which appear in HSK 5 and JLPT N2; (2) to study the sound systems in Mandarin Chinese and Japanese, then construct each counterpart of character's pronunciation between both languages; (3) to compare the meaning of words appeared in HSK 5 and JLPT N2; and (4) to synthesize advantages and precautions of studying Chinese for a foreign learner who has equivalent Japanese knowledge to the level of JLPT N2.

The findings of the research were (1) most of Japanese Kanji characters have the same appearance as Simplified Chinese characters; (2) there is a linked sound system constructed from Mandarin Chinese and Japanese pronunciation but it is not a complete system, other concepts in the research process should be applied instead, which are pronunciation guessing using alveolar ridge system concept and syllable ending with -n sound topic; (3) most of the lexical meanings of Chinese word and its Japanese counterpart are the same; and (4) the advantages of studying Chinese for a foreign learner who has equivalent Japanese knowledge to the level of JLPT N2 come from obvious traces of Chinese borrowing in character side, pronunciation side and lexical meaning side, but after they borrow, they become some parts of Japanese which have their own developments. Those developments cause differences which can be so little or so much that there is no original form left that can synthesize precautions of studying Chinese using acquired Japanese knowledge onwards.

Department: Eastern Languages Student's Signature.....

Field of Study: Chinese Advisor's Signature.....

Academic Year: 2021

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้อย่างสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีรวัฒน์ ธีรพจน์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เป็นผู้มีความเมตตากรุณาสละเวลาให้ความรู้ และแนวคิดเกี่ยวกับการทำวิจัยและการเขียนวิทยานิพนธ์ ตลอดจนตรวจสอบแก้ไข ให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์แก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและยินดีเป็นอย่างมาก

ขอกราบขอบพระคุณคณะกรรมการสอบ ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรีย์ ชุนทเรืองเดช รองศาสตราจารย์ ดร.พชนี ตั้งยืนยง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศันสนีย์ เอกอัจฉริยา และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัษฎายุทธ ชูศรี

ขอกราบขอบพระคุณ Prof. Zhang Lijun Prof. Zou Lingsheng และอาจารย์ ดร.พิชญ์ วิชาวิณกุล ที่ให้ความรู้ทางด้านภาษาและวัฒนธรรมจีนในชั้นเรียนแก่ผู้วิจัย รวมถึงสมาชิกในครอบครัวของข้าพเจ้าทุกท่าน ซึ่งเป็นผู้ให้กำลังใจและสนับสนุนการศึกษาของข้าพเจ้าเสมอมา

ขอขอบคุณเพื่อน ๆ ร่วมชั้นเรียนปริญญาโท รวมถึงทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือต่าง ๆ และแบ่งปันความรู้แก่ผู้วิจัย

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฌ
สารบัญรูปและแผนภาพ.....	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย	4
1.3 สมมติฐานในการวิจัย.....	4
1.4 ขอบเขตการวิจัย.....	4
1.5 วิธีดำเนินการวิจัย	5
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
1.7 อักษรและระบบสัทอักษรที่ใช้ในวิทยานิพนธ์	6
บทที่ 2 ทบทวนวรรณกรรม.....	8
2.1 การอ่านออกเสียงแบบจีนในภาษาญี่ปุ่น	8
2.1.1 เสียงอ่านแบบอู๋ หรือโกะอง.....	8
2.1.2 เสียงอ่านแบบฮั่น หรือคั่นอง	9
2.1.3 เสียงอ่านแบบกั๋ง หรือโทอง.....	9
2.1.4 เสียงอ่านที่ใช้ตามความเคยชิน	10
2.2 พัฒนาการเสียงอ่านจีนโบราณ.....	10
2.2.1 เสียงพยัญชนะต้น	11
2.2.2 เสียงสระและตัวสะกด.....	14

2.3 พัฒนาการเสียงอ่านญี่ปุ่น	16
2.3.1 พัฒนาการของเสียงสระภาษาญี่ปุ่น.....	17
2.3.2 พัฒนาการของเสียงพยัญชนะที่มีความเกี่ยวข้องกับการใช้เทียบเสียงพยัญชนะต้นในภาษาจีน.....	18
2.3.2.1 การเปลี่ยนแปลงของเสียงในวรรค<ha>.....	19
2.3.2.2 การหายไปของ <wi> <we> <wo>	20
2.3.2.3 การเปลี่ยนแปลงของเสียงในวรรค<da>	21
2.3.3 พัฒนาการของเสียงพยัญชนะที่มีความเกี่ยวข้องกับการใช้เทียบเสียงตัวสะกดในภาษาจีน .	21
2.3.4 พัฒนาการของการอ่านควบเสียงพยัญชนะในภาษาญี่ปุ่นโบราณที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนเสียงและออกเสียงที่ต่างไปในภาษาญี่ปุ่นปัจจุบัน.....	22
2.4 พัฒนาการของอักษรจีนและการเปลี่ยนรูปอักษรจีน	24
2.4.1 พัฒนาการของอักษรจีนและการเปลี่ยนรูปอักษรจีนในประเทศจีน.....	24
2.4.2 พัฒนาการของอักษรจีนและศัพท์จีนในประเทศญี่ปุ่น	27
2.4.2.1 อักษรจีนที่ญี่ปุ่นประดิษฐ์ขึ้นเอง	28
2.4.2.2 อักษรจีนที่ญี่ปุ่นยืมแล้วคิดความหมายเอง	29
2.4.2.3 อักษรที่ใช้แพร่หลายทั่วไปและการยืมรูปอักษรจีนในประเทศญี่ปุ่น.....	29
2.4.2.4 คำจีนที่ญี่ปุ่นสร้าง.....	31
2.4.2.5 การแปรสภาพจากหน่วยคำ.....	31
2.5 การสอบวัดระดับภาษาต่างประเทศ.....	34
2.5.1 การสอบวัดระดับความรู้ภาษาจีนกลาง (HSK).....	34
2.5.2 การสอบวัดระดับความรู้ภาษาญี่ปุ่น (JLPT)	34
2.6 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการรับภาษาที่สอง.....	35
บทที่ 3 การศึกษาเปรียบเทียบรูปอักษรจีนใน HSK ระดับ 5 และ JLPT ระดับ N2.....	36
3.1 แนวทางการพิจารณาอักษรคันจิเพื่อเทียบกับอักษรจีนประยุกต์	37
3.2 อักษรคันจิที่มีรูปร่างเหมือนคู่อักษรจีนประยุกต์ทุกประการ.....	41

3.3	อักษรคันจิที่มีรูปร่างคล้ายคลึงกับคู่อักษรจีนประยุกต์	44
3.4	อักษรคันจิที่มีรูปร่างแตกต่างจากคู่อักษรจีนประยุกต์ แต่มีรูปร่างเหมือนหรือคล้ายคลึงกับ รูปอักษรจีนดั้งเดิมของอักษรจีนประยุกต์นั้น.....	49
3.5	อักษรคันจิที่มีรูปร่างแตกต่างจากคู่อักษรจีนประยุกต์และรูปอักษรจีนดั้งเดิมของ อักษรจีนประยุกต์นั้น.....	55
3.6	ข้อมูลเชิงสถิติเกี่ยวกับความเชื่อมโยงระหว่างอักษรจีนประยุกต์กับอักษรคันจิ	57
3.7	สรุปความเชื่อมโยงระหว่างอักษรจีนประยุกต์กับอักษรคันจิ.....	60
3.8	อภิปรายผลการวิจัยความเชื่อมโยงระหว่างอักษรจีนประยุกต์กับอักษรคันจิ	60
บทที่ 4	การศึกษาเปรียบเทียบเสียงอ่านของอักษรจีนใน HSK ระดับ 5 และ JLPT ระดับ N2.....	62
4.1	การเปรียบเทียบเสียงพยัญชนะต้นของส่วนต้นพยางค์ในภาษาจีนกับวรรณอักษรคานะ ตัวแรกของคำอ่านในภาษาญี่ปุ่น.....	62
4.1.1	ภาพรวมเบื้องต้น.....	63
4.1.2	การวิเคราะห์เสียงพยัญชนะต้น b p m f.....	64
4.1.3	การวิเคราะห์เสียงพยัญชนะต้น d t n l.....	67
4.1.4	การวิเคราะห์เสียงพยัญชนะต้น g k h.....	70
4.1.5	การวิเคราะห์เสียงพยัญชนะต้น j q x.....	73
4.1.6	การวิเคราะห์เสียงพยัญชนะต้น z c s	76
4.1.7	การวิเคราะห์เสียงพยัญชนะต้น zh ch sh r.....	78
4.1.8	การวิเคราะห์เสียงพยัญชนะต้น y w ø	83
4.1.9	สรุปความเชื่อมโยงระหว่างเสียงพยัญชนะต้นจีนกับวรรณอักษรในภาษาญี่ปุ่น	86
4.1.10	ข้อมูลเชิงสถิติและผลการวิเคราะห์เพิ่มเติมเกี่ยวกับความเชื่อมโยงระหว่าง เสียงพยัญชนะต้นจีนกับวรรณอักษรในภาษาญี่ปุ่น	87
4.2	การเปรียบเทียบส่วนท้ายพยางค์ในภาษาจีนกับส่วนท้ายของคำอ่านในภาษาญี่ปุ่น	95
4.2.1	ส่วนที่สังเกตจากภายนอกได้ทั้งภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่น.....	96
4.2.2	ส่วนที่สังเกตจากภายนอกได้จากภาษาจีนเท่านั้น	97

4.2.3 ส่วนที่สังเกตจากภายนอกได้จากภาษาญี่ปุ่นเท่านั้น.....	99
4.2.4 ส่วนที่ไม่สามารถสังเกตจากภายนอก	100
4.2.5 สรุปความเชื่อมโยงระหว่างเสียงตัวสะกดในภาษาจีนกับพยางค์ท้ายในภาษาญี่ปุ่น	101
4.2.6 ข้อมูลเชิงสถิติและผลการวิเคราะห์เพิ่มเติมเกี่ยวกับความเชื่อมโยงระหว่างเสียงตัวสะกด ในภาษาจีนกับพยางค์ท้ายในภาษาญี่ปุ่น	102
4.3 อภิปรายผลการวิจัยความเชื่อมโยงระหว่างเสียงอ่านอักษรจีนในภาษาจีนกับภาษาญี่ปุ่น ...	109
4.3.1 ส่วนต้นพยางค์ (เสียงพยัญชนะต้นจีน).....	109
4.3.2 ส่วนท้ายพยางค์	111
4.3.3 ข้อได้เปรียบและข้อพึงระวังที่สังเคราะห์ได้จากงานวิจัยนี้.....	112
บทที่ 5 การศึกษาเปรียบเทียบความหมายของศัพท์ใน HSK ระดับ 5 และ JLPT ระดับ N2.....	113
5.1 แนวทางการพิจารณาศัพท์เพื่อเปรียบเทียบความหมายในภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่น	114
5.2 ศัพท์ที่มีความหมายในภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่นตรงกัน	117
5.3 ศัพท์ที่มีความหมายในภาษาใดภาษาหนึ่งตรงกับอีกภาษาหนึ่งเพียงบางส่วน	120
5.4 ศัพท์ที่มีความหมายในภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่นต่างกันทุกกรณี	124
5.5 กรณีพิเศษ	124
5.5.1 ศัพท์ที่เมื่อสลับตัวอักษรภายในคำแล้วมีความเกี่ยวข้องกันกับคำในอีกภาษาหนึ่ง.....	125
5.5.2 ศัพท์ที่พบในองค์ประกอบย่อยในคำของอีกภาษาหนึ่ง.....	129
5.5.3 ศัพท์ที่มีการย่อคำในภาษาหนึ่งแต่ไม่ได้ย่อคำในอีกภาษาหนึ่ง	132
5.5.4 ศัพท์ที่แทนที่อักษรจีนด้วยอักษรจีนอื่นที่อ่านออกเสียงเหมือนกันแล้วมีความเกี่ยวข้อง กันกับคำในอีกภาษาหนึ่ง	133
5.5.5 ศัพท์ที่มีความแตกต่างเพราะการสร้างคำเชิงไวยากรณ์ในภาษาญี่ปุ่น	138
5.6 ข้อมูลเชิงสถิติเกี่ยวกับความเชื่อมโยงของความหมายศัพท์ในภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่น.....	139
5.7 สรุปความเชื่อมโยงของความหมายศัพท์ในภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่น	140
5.8 อภิปรายผลการวิจัยความเชื่อมโยงของความหมายศัพท์ในภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่น	141
5.8.1 ข้อได้เปรียบและข้อพึงระวังที่สังเคราะห์โดยภาพรวม	141

5.8.2 การวิเคราะห์เมื่อพิจารณาตามระดับของการสอบวัดระดับ HSK.....	142
บทที่ 6 สรุปผลและข้อเสนอแนะ	145
6.1 สรุปผลการวิจัย	145
6.1.1 การศึกษาเปรียบเทียบรูปอักษรจีน.....	145
6.1.2 การศึกษาเปรียบเทียบเสียงอ่านของอักษรจีนในภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่น	147
6.1.3 การศึกษาเปรียบเทียบความหมายของศัพท์ในภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่น	150
6.2 ข้อเสนอแนะ.....	152
รายการอ้างอิง	153
ภาคผนวก	156
ภาคผนวก ก.....	157
ภาคผนวก ข.....	182
ภาคผนวก ค	240
ภาคผนวก ง	268
ภาคผนวก จ.....	317
ประวัติผู้เขียน	353

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1 : ตารางพยัญชนะต้น 36 ตัวในภาษาจีนยุคกลางแบ่งตามฐานกรณ์	12
ตารางที่ 2 : ตารางแสดงต้นตอหมวดพยัญชนะต้นในภาษาจีนยุคกลางของเสียงพยัญชนะต้นในภาษา จีนกลางปัจจุบัน	13
ตารางที่ 3 : ตารางแสดงตัวอย่างการใช้อักษรคานะเชิงประวัติศาสตร์และอักษรคานะปัจจุบันของ <wi> <we> <wo>	21
ตารางที่ 4 : ตารางแสดงคู่อักษรในหัวข้อ 3.2 ที่อักษรคันจิมีรูปร่างเหมือนอักษรจีนประยุกต์ ทุกประการ	41
ตารางที่ 5 : ตารางแสดงคู่อักษรในหัวข้อ 3.2 ที่อักษรคันจิมีรูปร่างเหมือนอักษรจีนประยุกต์ ทุกประการ 2	42
ตารางที่ 6 : ตารางแสดงคู่อักษรในหัวข้อ 3.2 ที่อักษรคันจิมีรูปร่างเหมือนอักษรจีนประยุกต์ แต่ก็มีรูปร่างอื่น	43
ตารางที่ 7 : ตารางแสดงคู่อักษรในหัวข้อ 3.3 ที่มีความแตกต่างกันที่การทะลุ-ไม่ทะลุของเส้นขีด ...	44
ตารางที่ 8 : ตารางแสดงคู่อักษรในหัวข้อ 3.3 ที่มีความแตกต่างกันที่การเพิ่มมาหรือขาดหายไป ของส่วนบางส่วนในอักษร	45
ตารางที่ 9 : ตารางแสดงคู่อักษรในหัวข้อ 3.3 ที่มีความแตกต่างกันที่การเชื่อมกัน-แยกกัน ของเส้นขีด	46
ตารางที่ 10 : ตารางแสดงคู่อักษรในหัวข้อ 3.3 ที่มีความแตกต่างกันที่ประเภทเส้นขีด	46
ตารางที่ 11 : ตารางแสดงคู่อักษรในหัวข้อ 3.3 ที่มีความแตกต่างกันที่องค์ประกอบบางส่วนภายใน อักษร 47	
ตารางที่ 12 : ตารางแสดงคู่อักษรในหัวข้อ 3.3 ที่มีความแตกต่างกันที่ความยาวเส้นขีด	48
ตารางที่ 13 : ตารางแสดงคู่อักษรในหัวข้อ 3.3 ที่มีความแตกต่างกันที่การย่อ-ไม่ย่อรูป ขององค์ประกอบบางส่วนภายในอักษร	48
ตารางที่ 14 : ตารางแสดงคู่อักษรในหัวข้อ 3.4 ที่อักษรคันจิมีรูปร่างเหมือนอักษรจีนดั้งเดิม	

ทุกประการ	49
ตารางที่ 15 : ตารางแสดงคู่อักษรในหัวข้อ 3.4 ที่อักษรคันจิมีรูปร่างเหมือนอักษรจีนดั้งเดิม	
ทุกประการ 2.....	50
ตารางที่ 16 : ตารางแสดงคู่อักษรในหัวข้อ 3.4 ที่อักษรคันจิมีรูปร่างเหมือนอักษรจีนดั้งเดิม	
แต่มีหลายรูป	51
ตารางที่ 17 : ตารางแสดงคู่อักษรในหัวข้อ 3.4 ที่อักษรคันจิมีรูปร่างคล้ายอักษรจีนดั้งเดิม	52
ตารางที่ 18 : ตารางแสดงคู่อักษรในหัวข้อ 3.4 ที่อักษรคันจิมีการเพิ่มมาหรือขาดหายไปของบางส่วน	
ในอักษรจีนดั้งเดิม	53
ตารางที่ 19 : ตารางแสดงคู่อักษรในหัวข้อ 3.4 ที่อักษรคันจิกับอักษรจีนดั้งเดิมมีความแตกต่างกันที่	
องค์ประกอบบางส่วนภายในอักษร	54
ตารางที่ 20 : ตารางแสดงคู่อักษรในหัวข้อ 3.4 ที่อักษรคันจิกับอักษรจีนดั้งเดิมมีความแตกต่างกันที่	
การเชื่อมกัน-แยกกันของเส้นขีด.....	54
ตารางที่ 21 : ตารางแสดงคู่อักษรในหัวข้อ 3.5 ที่อักษรคันจิมีการย่อรูปจากอักษรจีนดั้งเดิมที่แตกต่าง	
ออกไปจากอักษรจีนประยุกต์.....	55
ตารางที่ 22 : ตารางแสดงคู่อักษรในหัวข้อ 3.5 ที่อักษรคันจิมีการย่อรูปจากอักษรจีนดั้งเดิม	
แต่อักษรจีนประยุกต์ไม่ย่อรูป.....	57
ตารางที่ 23 : ตารางแสดงข้อมูลเชิงสถิติของความสัมพันธ์ที่ปรากฏบนความเหมือน-ความแตกต่างของ	
อักษรจีนประยุกต์และอักษรคันจิในแต่ละประเภท	57
ตารางที่ 24 : ตารางเทียบเสียงใสและเสียงขุ่นโดยคร่าวระหว่างเสียงอ่านภาษาจีนยุคกลางของ	
อักษรจีนกับเสียงอ่านแบบจีนในภาษาญี่ปุ่นปัจจุบันของคู่อักษรคันจิ.....	63
ตารางที่ 25 : ตารางเปรียบเทียบความเชื่อมโยงระหว่างเสียงพยัญชนะจีนกับวรรณในภาษาญี่ปุ่น ...	86
ตารางที่ 26 : ตารางเปรียบเทียบความเชื่อมโยงระหว่างวรรณในภาษาญี่ปุ่นกับเสียงพยัญชนะจีน ...	87
ตารางที่ 27 : ตารางแสดงข้อมูลเชิงสถิติของความสัมพันธ์ที่ปรากฏบนความเชื่อมโยงระหว่าง	
เสียงพยัญชนะต้นจีนกับวรรณในภาษาญี่ปุ่น	88
ตารางที่ 28 : ตารางแสดงข้อมูลเชิงสถิติของความสัมพันธ์ที่ปรากฏบนความเชื่อมโยงระหว่าง	

เสียงพยัญชนะต้นจีนกับวรรณในภาษาญี่ปุ่น 2	89
ตารางที่ 29 : ตารางแสดงข้อมูลเชิงสถิติของความสัมพันธ์ที่ปรากฏบนความเชื่อมโยงระหว่าง	
เสียงพยัญชนะต้นจีนกับวรรณในภาษาญี่ปุ่น 3	92
ตารางที่ 30 : ตารางแสดงข้อมูลเชิงสถิติของความสัมพันธ์ที่ปรากฏบนความเชื่อมโยงระหว่าง	
เสียงตัวสะกด -n ในภาษาจีนกับพยางค์ท้ายในภาษาญี่ปุ่นหลังจับคู่	
กับเสียงสระแล้ว.....	102
ตารางที่ 31 : ตารางแสดงข้อมูลเชิงสถิติของความสัมพันธ์ที่ปรากฏบนความเชื่อมโยงระหว่าง	
เสียงตัวสะกด -n ในภาษาจีนกับพยางค์ท้ายในภาษาญี่ปุ่นหลังจับคู่	
กับเสียงสระแล้ว 2	103
ตารางที่ 32 : ตารางแสดงข้อมูลเชิงสถิติของความสัมพันธ์ที่ปรากฏบนความเชื่อมโยงระหว่าง	
เสียงตัวสะกด -n ในภาษาจีนกับพยางค์ท้ายในภาษาญี่ปุ่นหลังจับคู่	
กับเสียงสระแล้ว 3	105
ตารางที่ 33 : ตารางแสดงข้อมูลเชิงสถิติของความสัมพันธ์ที่ปรากฏบนความเชื่อมโยงระหว่าง	
เสียงตัวสะกด -ng ในภาษาจีนกับพยางค์ท้ายในภาษาญี่ปุ่นหลังจับคู่	
กับเสียงสระแล้ว.....	106
ตารางที่ 34 : ตารางแสดงข้อมูลเชิงสถิติของความสัมพันธ์ที่ปรากฏบนความเชื่อมโยงระหว่าง	
เสียงตัวสะกด -ng ในภาษาจีนกับพยางค์ท้ายในภาษาญี่ปุ่นหลังจับคู่กับ	
เสียงสระแล้ว 2	107
ตารางที่ 35 : ตารางแสดงศัพท์ในหัวข้อ 5.2 ที่มีความหมายเหมือนกัน	117
ตารางที่ 36 : ตารางแสดงศัพท์ในหัวข้อ 5.2 ที่มีความหมายเหมือนกัน แต่มีคำอธิบายเพิ่มเติม	117
ตารางที่ 37 : ตารางแสดงศัพท์ในหัวข้อ 5.3 ที่ภาษาจีนมีความหมายมากกว่าหรือ	
กว้างกว่าภาษาญี่ปุ่น.....	120
ตารางที่ 38 : ตารางแสดงศัพท์ในหัวข้อ 5.3 ที่ภาษาญี่ปุ่นมีความหมายมากกว่าหรือ	
กว้างกว่าภาษาจีน	121
ตารางที่ 39 : ตารางแสดงศัพท์ในหัวข้อ 5.3 ที่ภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่นมีความหมายร่วมและ	

ความหมายเฉพาะ	122
ตารางที่ 40 : ตารางแสดงศัพท์ในหัวข้อ 5.4 ที่มีความหมายต่างกันทุกกรณี.....	124
ตารางที่ 41 : ตารางแสดงข้อมูลเชิงสถิติของคำที่ปรากฏบนความเหมือน-ความแตกต่างของ ความหมายศัพท์ในภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่น.....	139
ตารางที่ 42 : ตารางแสดงข้อมูลเชิงสถิติของคำที่ปรากฏบนความเหมือน-ความแตกต่างของ ความหมายศัพท์ในภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่น แยกตามการสอบวัดระดับ HSK	143
ตารางที่ 43 : ตารางแสดงข้อมูลเชิงสถิติของคำที่ปรากฏบนความเหมือน-ความแตกต่างของ ความหมายศัพท์ในภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่น แยกตามการสอบวัดระดับ HSK ในรูปแบบอัตราส่วนร้อยละ.....	143
ตารางที่ 44 : ตารางเปรียบเทียบความเชื่อมโยงระหว่างเสียงพยัญชนะจีนกับวรรณในภาษาญี่ปุ่น ที่เกิดจากผลการวิจัย.....	147
ตารางที่ 45 : ตารางเปรียบเทียบความเชื่อมโยงระหว่างวรรณในภาษาญี่ปุ่นกับเสียงพยัญชนะจีน ที่เกิดจากผลการวิจัย.....	148
ตารางที่ 46 : ตารางเปรียบเทียบความเชื่อมโยงระหว่างส่วนท้ายพยางค์จีนในภาษาจีนกับ ส่วนท้ายของคำอ่านในภาษาญี่ปุ่นที่เกิดจากผลการวิจัย	148
ตารางที่ 47 : ตารางเปรียบเทียบความเชื่อมโยงระหว่างส่วนท้ายของคำอ่านในภาษาญี่ปุ่นกับ ส่วนท้ายพยางค์จีนในภาษาจีนที่เกิดจากผลการวิจัย	149

สารบัญรูปและแผนภาพ

หน้า

รูปที่ 1 : ภาพกลอนอิโรฮะภาษาญี่ปุ่นที่มีอักษรเกาหลีกำกับเสียงอ่าน (1492)	20
แผนภาพที่ 1 : แผนภูมิวงกลมแสดงสัดส่วนความถี่ที่ปรากฏบนความเหมือน-ความแตกต่างของ อักษรจีนประยุกต์และอักษรคันจิในแต่ละประเภท	59
แผนภาพที่ 2 : แผนภาพเปรียบเทียบความเชื่อมโยงระหว่างเสียงตัวสะกดในภาษาจีนกับ พยางค์ท้ายในภาษาญี่ปุ่น	102
แผนภาพที่ 3 : แผนภูมิวงกลมแสดงสัดส่วนความถี่ที่ปรากฏบนความเหมือน-ความแตกต่างของ ความหมายศัพท์ในภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่น	140

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

บุคคลทั่วไปที่ไม่เข้าใจภาษาจีนหรือภาษาญี่ปุ่นเมื่อได้เห็นข้อความที่เป็นภาษาจีนหรือภาษาญี่ปุ่นก็จะไม่สามารถแยกแยะหรือระบุภาษาได้ เนื่องจากทั้งสองภาษาใช้อักษรชุดเดียวกัน ซึ่งแม้ว่าจะไม่เหมือนกันโดยสมบูรณ์แต่อักษรส่วนใหญ่ก็มีความหมายที่คล้ายกันหรือเขียนแบบเดียวกัน ผู้วิจัยจึงเห็นว่าสิ่งนี้อาจจะเป็นสาเหตุที่ทำให้บุคคลทั่วไปสับสนระหว่างภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่น อีกทั้ง ด้วยเหตุดังกล่าวจึงอาจทำให้บุคคลทั่วไปที่ไม่รู้ภาษาจีนหรือภาษาญี่ปุ่นคิดว่าการเรียนภาษาใดภาษาหนึ่งก่อนจะทำให้เรียนอีกภาษาหนึ่งได้ง่ายขึ้น สิ่งนี้ทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาเพื่อพิสูจน์ว่าความคิดดังกล่าวนี้เป็นจริงหรือไม่ ข้อมูลจากการศึกษาแบบลักษณะภาษาทำให้ทราบว่า ภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่นไม่ได้อยู่ในตระกูลภาษาเดียวกันและเดิมทีแทบไม่มีความเกี่ยวข้องกันเลย หากแต่ว่าประเทศจีนและประเทศญี่ปุ่นมีการติดต่อกันมายาวนาน จนทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมดังจะกล่าวถึงต่อไป

เมื่อพิจารณาจากที่ตั้งทางภูมิศาสตร์แล้ว ประเทศจีนตั้งอยู่ใกล้กับประเทศญี่ปุ่น มีความสัมพันธ์อันแน่นแฟ้นและมีประวัติศาสตร์ร่วมกันมายาวนาน Higuchi Shinji (2014: 30-55) ได้เล่าถึงความสัมพันธ์จีน-ญี่ปุ่นตั้งแต่ยุคต้น ความว่า ในช่วงคริสต์ศตวรรษที่ 1 ราชนวงศ์ฮั่นได้เริ่มเจริญสัมพันธ์ไมตรีกับแคว้นนาโกกุของประเทศญี่ปุ่น (หรือชื่อเดิม “อาณาจักรยามาโตะ”) และมีหลักฐานปรากฏว่า ประมาณคริสต์ศตวรรษที่ 3 เริ่มมีการใช้อักษรจีนในภาษาญี่ปุ่น ซึ่งมีความสำคัญในการบันทึกภาษาญี่ปุ่น ชาวอาณาจักรยามาโตะได้ใช้อักษรจีนเป็นสัญลักษณ์แทนเสียงอ่านในแต่ละพยางค์ของภาษาญี่ปุ่นตั้งแต่นั้นมา ความสัมพันธ์จีน-ญี่ปุ่นได้ดำเนินต่อเนื่องมาเป็นระยะเวลากว่าสองพันปี รัฐบาลญี่ปุ่นได้ส่งคนไปศึกษาหาความรู้ต่างๆ รวมถึงวัฒนธรรม การเมือง ศิลปะวิทยาการ ศาสนา และภาษาที่ประเทศจีนในหลายยุคสมัย เช่น ราชนวงศ์เว่ย ราชนวงศ์จิ้น ราชนวงศ์ซ่ง เป็นต้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงคริสต์ศตวรรษที่ 6 ประเทศญี่ปุ่นได้ส่งคณะทูตไปยังราชวงศ์สุย (遣隋使 Qiānsuǐshǐ) รวม 4 คน แต่จากหลักฐานทางประวัติศาสตร์ เช่น 《日本书记》(Rìběnshūjì) และ 《随书》(Suíshū) ได้บันทึกไว้ว่า คณะเถียนสุยสื่อนั้นมีไม่น้อยไปกว่า 5 คน นอกจากนี้ในช่วงสมัยราชวงศ์ถัง ประเทศญี่ปุ่นได้มีแผนการที่จะส่งคณะทูตไปยังราชวงศ์ถัง (遣唐使 Qiāntángshǐ) กว่า 20 ครั้ง แต่ในความเป็นจริงแล้วสามารถส่งไปได้สำเร็จเพียง 16 ครั้ง (สิรินนพร สุริยะวงศ์ไพศาล, 2555: 8)

ในด้านของอักษร ประเทศญี่ปุ่นก่อนที่จะมีการประดิษฐ์อักษรฮิรางานะและคาตากานะ ยังไม่มีอักษรของตนเอง จึงได้ใช้อักษรจีนในการบันทึกภาษาของตนเองอย่างเป็นทางการ มีหลักฐานทางประวัติศาสตร์ เช่น 《古事记》(Gūshijì) และ 《日本书记》 ซึ่งเป็นบันทึกประวัติศาสตร์สองเล่มที่เก่าแก่ที่สุดในญี่ปุ่น ได้บันทึกไว้ว่า วังอิน (ภาษาเกาหลี: 왕인 Wang-in / ภาษาจีน: 王仁 Wáng rén / ภาษาญี่ปุ่น: 王仁 Wa-ni) ชาวเกาหลีชนเผ่าฮัน พื้นเพเดิมอาศัยอยู่ในอาณาจักรแพ็กเจ (ปัจจุบันเป็นส่วนหนึ่งของคาบสมุทรเกาหลี) เป็นผู้เผยแพร่อักษรจีนและลัทธิขงจื๊อเข้าสู่ประเทศญี่ปุ่น

ในปีที่ 16 แห่งรัชสมัยจักรพรรดิโจจิน (ประมาณ ค.ศ. 400) โดยได้นำตำราจีนสองเล่ม คือ 《论语》(Lúnyǔ) และ 《千字文》(Qiānzìwén) เข้าไปยังประเทศญี่ปุ่น โดยที่ 《论语》 ซึ่งเป็นคำสอนของขงจื้อที่ถูกศิษย์ได้รวบรวมไว้ 10 ฉบับในเล่ม ได้กลายเป็นตำราหลักในวงวิชาการญี่ปุ่นโบราณ ส่วน 《千字文》 ซึ่งเป็นบทกวีที่ใช้อักษรจีนที่ไม่ซ้ำกันเลย 1,000 อักษร ได้กลายเป็นแบบเรียนอักษรคันจิในภาษาญี่ปุ่น นับแต่นั้นเป็นต้นมาศัพท์ภาษาจีนและอักษรจีนก็ได้หลอมรวมเข้ากับภาษาญี่ปุ่นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ (สิริมนพร สุริยะวงศ์ไพศาล, 2555: 6-7; Li Yingwu, 2005: 3 อ้างถึงใน Zhang Xiaoyuan, 2012: 1) ปัจจุบันประเทศญี่ปุ่นได้ยึดถือการประกาศรัฐบาลของกรมวัฒนธรรมฉบับที่ 2¹ เมื่อวันที่ 30 พฤศจิกายน ปีเฮเซที่ 22 (ค.ศ. 2010) เกี่ยวกับตารางอักษรจีนมาตรฐานสำหรับภาษาญี่ปุ่น (常用漢字表 Jōyō Kanji Hyō) ซึ่งบันทึกอักษรคันจิมาตรฐาน (常用漢字 Jōyō Kanji) เพื่อใช้ในชีวิตทางสังคม (Social Life) ทั่วไป เช่น กฎหมายและข้อบังคับ เอกสารทางราชการ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร การออกอากาศ ฯลฯ ประกอบด้วยอักษร 2,136 ตัว และเสียงอ่าน 4,388 เสียงอ่าน ประกอบด้วยเสียงอ่านแบบจีน (音読み On'yomi) 2,352 เสียง และเสียงอ่านแบบญี่ปุ่น (訓読み Kun'yomi) 2,036 เสียง

ในทางกลับกัน Sen Tiancong (2016: 1) ได้กล่าวถึงการรับภาษาและวัฒนธรรมจากญี่ปุ่นกลับมายังประเทศจีน ความเป็นมาว่า ในสมัยราชวงศ์ชิง รัฐบาลจีน (รัฐบาลแห่งราชวงศ์ชิงในสมัยนั้น) ก็ได้ส่งคนไปศึกษา ณ ประเทศญี่ปุ่นเป็นจำนวนมาก พวกเขาได้แปลหนังสือภาษาญี่ปุ่นจำนวนมากเป็นภาษาจีนและนำกลับมายังประเทศจีน ซึ่งหนังสือเหล่านั้นได้รับการแปลมาจากภาษาตะวันตกอีกทอดหนึ่ง การแพร่เข้ามาของข้อความจากหนังสือเหล่านี้ทำให้ศัพท์ภาษาญี่ปุ่นไหลกลับเข้ามายังประเทศจีนเป็นจำนวนมาก มีหลักฐานปรากฏในพจนานุกรม 《汉语外来词词典》(Hànyǔ wàiláicí cídiǎn) ว่า ในยุคนี้มีคำยืมจากภาษาญี่ปุ่นจำนวน 892 คำ ซึ่ง 750 คำขึ้นไป (มากกว่าร้อยละ 80 ของคำที่ปรากฏ) ล้วนเป็นศัพท์เกี่ยวกับศิลปะวิทยาการทางตะวันตก

Zhi Yajun (2017: 1) ได้ทำการวิจัยโดยใช้ศัพท์จาก “ประมวลระดับและมาตรฐานระดับความรู้ภาษาจีน” ของ HSK (การสอบวัดระดับความรู้ภาษาจีนกลาง) 《汉语水平等级标准和等级大纲》(Hànyǔ shuǐpíng děngjí biāozhǔn hé děngjí dàgāng) ทั้งหมดรวมเป็นจำนวน 5,258 คำ พบว่ามีศัพท์ที่พบทั้งในภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่นมากถึง 2,991 คำ นับเป็นประมาณร้อยละ 57 ของคำทั้งหมด ทำให้เขาคิดว่านี่เป็นข้อดีที่ทำให้คนญี่ปุ่นสามารถเรียนภาษาจีนได้ดียิ่งขึ้นจากการถ่ายโยงการเรียนรู้ทางบวก (Positive Transfer) อย่างไรก็ตามความแตกต่างในรายละเอียดเล็กน้อยระหว่างภาษาก็สามารถส่งผลลบจากการถ่ายโยงการเรียนรู้ทางลบ (Negative Transfer) ได้เช่นกัน

ด้วยความคล้ายคลึงกันของทั้งสองภาษาจากเหตุข้างต้นที่กล่าวมา ผู้วิจัยได้ลองพิจารณาเบื้องต้นแล้วพบว่าผู้เรียนภาษาจีนจะสังเกตเห็นได้ถึงความคล้ายคลึงกันระหว่างภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่นใน 3 ประเด็น นั่นคือ ด้านเสียงอ่าน ด้านศัพท์ และด้านอักษร ในด้านเสียงอ่านนั้น ผู้เรียนภาษาจีนอาจเห็นว่า คำประกอบ (สามารถอ่านความหมายของ “คำประกอบ” ได้ที่หัวข้อ 2.4.2.5(1)

¹ ข้อมูลเผยแพร่ออนไลน์โดยกรมวัฒนธรรมแห่งประเทศญี่ปุ่น ชื่อประกาศ 「平成二十二年内閣告示第二号」 เข้าถึงได้จาก https://www.bunka.go.jp/kokugo_nihongo/sisaku/joho/joho/kijun/naikaku/kanji/

– ภาษาญี่ปุ่นเรียกว่า 熟語 jukugo) ในภาษาญี่ปุ่นที่อ่านออกเสียงแบบจีน (音読み On'yomi) นั้นมีการถอดเสียงอ่านที่ใกล้เคียงภาษาจีน เช่นคำว่า “ออกกำลังกาย” ในทั้งสองภาษา คือ 运动 (yùndòng) และ 運動 (undō) นั้นมีเสียงคล้ายกัน อย่างไรก็ตามคำที่อ่านเสียงอ่านแบบจีนนี้ก็ได้สร้างความสับสนในกรณีที่ภาษาญี่ปุ่นยืมเสียงโบราณจีนที่เป็นพยางค์ปิด ทำให้มีเสียงไม่คล้ายกับภาษาจีนปัจจุบันนัก เช่นคำว่า สารภาพ (ความรู้สึกภายในใจ) ในทั้งสองภาษา คือ 告白 (ภาษาจีน: gàobái / ภาษาญี่ปุ่น: kokuhaku) จะสังเกตจากเสียงอ่านภาษาญี่ปุ่นพยางค์ที่ขีดเส้นใต้ได้ว่า อักษรทั้งสองตัวนั้นในภาษาญี่ปุ่นได้ยืมเสียง ตัวสะกด -k มาจากภาษาจีนโบราณในรูปของการลงท้ายด้วยตัว ku (มาจาก gok และ baak ตามลำดับ) ซึ่งตัวสะกด -k นี้ได้หายไปแล้วจากภาษาจีนปัจจุบัน สำหรับด้านศัพท์หากผู้เรียนภาษาจีนลองอ่านข้อความหรือบทความภาษาญี่ปุ่นแล้ว จะสามารถเดาความหมายคร่าวๆ ได้ในหลายสถานการณ์ ดังเช่นเมื่อเห็นคำว่า 学校 運動 天气 植物 政治 金魚 ก็สามารถแปลความหมายออกมาได้ทันทีโดยใช้ความรู้ภาษาจีนเดิมที่มีอยู่ว่าหมายถึง โรงเรียน, ออกกำลังกาย, สภาพอากาศ, พืช, การเมือง, ปลาทอง (学校 运动 天气 植物 政治 金魚) ตามลำดับ หรือแม้กระทั่งข้อความในป้ายประกาศ เช่น 立ち入り禁止 (tachiirikinshi) ซึ่งแปลว่า ห้ามเข้าไป แม้ว่าผู้รู้ภาษาจีนไม่สามารถอ่านอักษรฮิรางานะ และไม่สามารถแปลความหมายตัวคันจิบางตัวที่มีความหมายไม่ตรงกับภาษาจีน แต่ก็สามารถเดาได้ว่า 立 แปลว่า ยืน 入 แปลว่า เข้า 禁止 แปลว่า ห้าม รวมๆ แล้วน่าจะแปลว่าห้ามยืนหรือห้ามเข้า เป็นต้น อย่างไรก็ตาม การเดาความหมายเช่นนี้ก็อาจก่อให้เกิดความเข้าใจคลาดเคลื่อน ดังเช่นคำว่า 勉強 (benkyō) ในภาษาญี่ปุ่น ซึ่งแปลว่า การเรียน ผู้ที่รู้ภาษาจีนอาจเดาความหมายไปเชื่อมโยงกับคำว่า 勉強 (miǎnqiáng) ในภาษาจีน ซึ่งแปลว่า บิบบังคับ, ทักโหม ซึ่งความหมายผิดกันไกลมาก นอกจากนี้ยังมีคำที่มีความหมายใกล้เคียงกันแต่ไม่เหมือนกันเสียทีเดียว เช่นคำกริยาในภาษาญี่ปุ่น 走る (hashiru) ซึ่งแปลว่า วิ่ง แต่ในภาษาจีนปัจจุบัน คำกริยา 走 (zǒu) แปลว่า เดิน² คำเหล่านี้มักสร้างความสับสนให้แก่ผู้ที่เรียนรู้ทั้งสองภาษา ประเด็นสุดท้ายเกี่ยวกับอักษรจีน อาจสังเกตได้จากตัวอย่างข้างต้น อักษรจีนที่ใช้ในภาษาญี่ปุ่นบางตัวใช้เหมือนกับอักษรจีนประยุกต์ (Simplified Chinese Character) เช่น 学校 天 金 บ้างใช้เหมือนกับอักษรจีนดั้งเดิม (Traditional Chinese Character) เช่น 運動 魚 และบางตัวนั้นเป็นอักษรที่ประเทศญี่ปุ่นประดิษฐ์เองขึ้นมาใหม่ เช่น 気 ปรากฏการณ์ดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าอักษรจีนที่ใช้อย่างเป็นทางการในประเทศญี่ปุ่นนั้นอาจเหมือนกับอักษรจีนประยุกต์ อักษรจีนดั้งเดิมหรือไม่เหมือนทั้งสองแบบ เช่นคำว่า “เหล็ก” อักษรจีนประยุกต์ใช้ 铁 อักษรจีนแบบดั้งเดิมใช้ 鐵 และอักษรจีนแบบญี่ปุ่นใช้ 鉄 จากปรากฏการณ์ทางภาษาข้างต้น พบว่า พื้นความรู้ภาษาญี่ปุ่นอาจทั้งมีประโยชน์และเป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้ภาษาจีนปัจจุบันได้ งานวิจัยนี้จึงจะศึกษาความเหมือนและความต่างของภาษาญี่ปุ่นและภาษาจีนปัจจุบันในสามประเด็นข้างต้น และศึกษาว่าความรู้ภาษาญี่ปุ่นในฐานะภาษาต่างประเทศตามขอบเขตความรู้ของ JLPT ระดับ N2 จะเป็นประโยชน์หรืออุปสรรคในการศึกษาภาษาจีนอย่างไร

² คำว่า 走 ในภาษาจีนโบราณมีความหมายว่า “วิ่ง” และประเทศญี่ปุ่นได้ยืมความหมายของอักษรนี้ไปใช้จากภาษาจีนโบราณ

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.2.1 เพื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบรูปอักษรจีนที่ปรากฏอยู่ทั้งในคลังศัพท์ของการสอบวัดระดับความรู้ภาษาจีนกลาง (HSK) ระดับ 5 และ การสอบวัดระดับความรู้ภาษาญี่ปุ่น (JLPT) ระดับ N2 ว่ามีความเหมือนและความต่างอย่างไร

1.2.2 เพื่อศึกษาระบบเสียงในภาษาจีนกลางปัจจุบันกับภาษาญี่ปุ่น และสร้างคู่เทียบเสียงอ่านอักษรจีนระหว่างภาษาจีนปัจจุบันกับภาษาญี่ปุ่น

1.2.3 เพื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบความหมายของศัพท์ภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่นที่ปรากฏอยู่ทั้งในคลังศัพท์ของการสอบวัดระดับความรู้ภาษาจีนกลาง (HSK) ระดับ 5 และ การสอบวัดระดับความรู้ภาษาญี่ปุ่น (JLPT) ระดับ N2 ว่ามีความเหมือนและความต่างอย่างไร

1.2.4 เพื่อสังเคราะห์ข้อได้เปรียบและข้อพึงระวังในการเรียนภาษาจีนของผู้เรียนต่างชาติที่มีความรู้ภาษาญี่ปุ่นเทียบเท่าระดับ JLPT N2

1.3 สมมติฐานในการวิจัย

1.3.1 ภาษาญี่ปุ่นใช้รูปอักษรจีนดั้งเดิม (Traditional Chinese Character) มากกว่ารูปอักษรจีนประยุกต์ (Simplified Chinese Character) และแบบที่ญี่ปุ่นประดิษฐ์ขึ้นเอง

1.3.2 ภาษาจีนกลางปัจจุบันมีคู่เทียบเสียงอ่านอักษรจีนกับภาษาญี่ปุ่นที่เชื่อมโยงกันได้

1.3.3 ความหมายของศัพท์ที่ปรากฏอยู่ในรูปอักษรจีนซึ่งอยู่ในคลังศัพท์ของการสอบวัดระดับความรู้ทั้งสองภาษา ส่วนใหญ่มีความคล้ายกัน

1.3.4 ผู้เรียนต่างชาติที่มีความรู้ภาษาญี่ปุ่นเทียบเท่าระดับ JLPT N2 มีข้อได้เปรียบในการเรียนรู้วิธีการเขียนและความหมายของอักษรจีนจากพื้นฐานความรู้เรื่องอักษรจีนในภาษาญี่ปุ่น แต่มีข้อพึงระวังเรื่องการเข้าใจความหมายหรือเขียนอักษรบางส่วนผิด เนื่องจากภาษาญี่ปุ่นใช้ความหมายดั้งเดิมหรือกำหนดความหมายอื่น หรือมีวิธีการเขียนที่ต่างออกไป

1.4 ขอบเขตการวิจัย

1.4.1 ศึกษาอักษรจีน ทั้งอักษรจีนประยุกต์ (Simplified Chinese Character) ที่ปรากฏอยู่ในการสอบวัดระดับความรู้ภาษาจีนกลาง (HSK) ระดับ 5 และอักษรจีนที่ใช้ในภาษาญี่ปุ่น (Japanese Kanji) ในการสอบวัดระดับความรู้ภาษาญี่ปุ่น (JLPT) ระดับ N2

1.4.2 การเปรียบเทียบเสียงอ่านของอักษรจีนในภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่น **สำหรับภาษาจีน** จะพิจารณาเสียงอ่านภาษาจีนกลางทั้งเสียงโบราณ (中古汉语读音 zhōnggǔ Hànyǔ dúyīn) และเสียงปัจจุบัน (现代汉语读音 xiàndài Hànyǔ dúyīn) การพิจารณาเสียงโบราณใช้เพื่อศึกษาลักษณะการเปลี่ยนแปลงของเสียงโบราณเป็นเสียงปัจจุบัน ซึ่งจะทำให้สามารถกำหนดแนวทางในการจับคู่เทียบระหว่างเสียงภาษาจีนกลางปัจจุบันกับเสียงภาษาญี่ปุ่นได้

สำหรับภาษาญี่ปุ่น จะพิจารณาเฉพาะเสียงอ่านตั้งต้นโดยไม่พิจารณาถึงการเปลี่ยนเสียงใดๆ ตามกฎการเปลี่ยนเสียงของภาษาญี่ปุ่นในทุกกรณี และจะพิจารณาเฉพาะเสียงอ่านแบบฮั่นหรือคันอง 「漢音」 (Kan-on) และเสียงอ่านแบบอู๋หรือโกะอง 「呉音」 (Go-on) ของอักษรจีนนั้นเท่านั้น

1.4.3 ศึกษาความหมายของศัพท์ที่ปรากฏอยู่ในการสอบวัดระดับความรู้ภาษาจีนกลาง (HSK) ระดับ 5 และศัพท์ที่ปรากฏอยู่ในรูปของอักษรจีนในการสอบวัดระดับความรู้ภาษาญี่ปุ่น (JLPT) ระดับ N2

1.5 วิธีดำเนินการวิจัย

1.5.1 ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาเปรียบเทียบภาษา เอกสารที่เกี่ยวข้องกับประวัติการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างประเทศจีนและประเทศญี่ปุ่นในอดีต เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาการออกเสียงภาษาจีนโบราณและพัฒนาการของเสียงอ่านภาษาญี่ปุ่น เอกสารที่ศึกษาเกี่ยวกับประเภทการออกเสียงจีนในภาษาญี่ปุ่น (音読み On'yomi) เอกสารที่ศึกษาเกี่ยวกับระบบอักษรจีนประยุกต์และจีนดั้งเดิม รวมทั้งทำความเข้าใจระบบการสอบวัดระดับทั้งของภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่น

1.5.2 เก็บรวบรวมข้อมูลศัพท์และอักษรที่ปรากฏในการสอบ HSK จากเอกสาร 《新汉语水平考试大纲》(Xīn Hànyǔ Shǔpíng Kǎoshì Dàgāng) ที่จัดพิมพ์โดย 商务印书馆 (Shāngwù Yìnshūguǎn) เผยแพร่โดย 国家汉办 / 孔子学院总部 (Guójiā Hànbàn / Kǒngzǐ Xuéyuàn Zǒngbù – Hanban/Confucius Institute Headquarters) และเนื่องจากในปัจจุบัน การสอบ JLPT ไม่มีกรอบศัพท์ที่เผยแพร่ชัดเจนอย่างเป็นทางการ ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาข้อมูลจากคู่มือเตรียมตัวสอบ JLPT ซึ่งได้รับการยอมรับในการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่น ณ ประเทศญี่ปุ่น ดังนี้ (1) 日本語総まとめシリーズ (N5、N4 「漢字・ことば」、N3 「漢字・語彙・単語 2 0 0 0」、N2 「漢字・語彙・単語 2 5 0 0」) (Nihongo matome shirīzu ennu go, ennu yon [Kanji – Kotoba], ennu san [Kanji – Goi – Tanko nisen], ennu ni [Kanji – Goi – Tango nisengohyaku]) จัดพิมพ์โดย アスク出版 (Asuku shuppan – Ask Publishing) (2) 新完全マスター 日本語能力試験 (単語・語彙・漢字) (Shinkanzen masutā Nihongo nōryoku shaken [Tango – Goi – Kanji]) จัดพิมพ์โดย スリーエーネットワーク (Surī ē nettowāku – 3A Network)

1.5.3 ศึกษาเปรียบเทียบในประเด็นดังนี้

1.5.3.1 เปรียบเทียบรูปอักษรจีนโดยใช้ 《新华字典》Xīnhuá Zìdiǎn (商务印书馆) และ 《五十音引き 漢和辞典》Gojūonbiki Kanwajiten (三省堂 Sanseidō) จากนั้นนำมาจัดประเภทว่าอักษรจีนที่ปรากฏในภาษาญี่ปุ่นนั้น ใช้รูปอักษรแบบเดียวกับจีนประยุกต์ (Simplified Chinese Character) จีนดั้งเดิม (Traditional Chinese Character) หรือเป็นอักษรที่ประเทศญี่ปุ่นสร้างเอง

1.5.3.2 เปรียบเทียบเสียงอ่านของอักษรจีนแต่ละตัวโดยใช้《新华字典》(商务印书馆) และ「五十音引き漢和辞典」(三省堂) หลังจากนั้นกำหนดคู่เทียบเสียงอ่านอักษรจีนระหว่างภาษาจีนปัจจุบันและภาษาญี่ปุ่น แยกตามส่วนต้นพยางค์ (声母 shēngmǔ) และส่วนท้ายพยางค์ (韵母 yùnmǔ)

1.5.3.3 เปรียบเทียบความหมายของศัพท์โดยใช้《现代汉语词典》Xiàndài Hànyǔ Cídiǎn (商务印书馆) และ「広辞苑」Kōjien (岩波書店 Iwanami Shoten) จากนั้นวิเคราะห์ความเหมือนและความต่างแล้วสรุปข้อมูลทางสถิติเชิงพรรณนา

1.5.4 สรุปผลการวิจัยและอภิปรายผล

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.6.1 ทราบประเด็นด้านเสียงอ่าน ความหมายและรูปอักษรที่จะช่วยให้ผู้เรียนชาวต่างชาติที่มีความรู้ภาษาญี่ปุ่นระดับ N2 สามารถเรียนภาษาจีนได้เร็วยิ่งขึ้น ลดความสับสน และสร้างความตระหนักรู้ในประเด็นที่พึงระวังในการเรียนภาษาจีน

1.6.2 เป็นแนวทางในการสอนภาษาจีนโดยใช้ภาษาญี่ปุ่นให้เป็นประโยชน์

1.7 อักษรและระบบสัทอักษรที่ใช้ในวิทยานิพนธ์

1.7.1 ภาษาจีน

1.7.1.1 ใช้อักษรจีนประยุกต์ (Simplified Chinese Character) ซึ่งเป็นอักษรที่ใช้ในสาธารณรัฐประชาชนจีน

1.7.1.2 ใช้การถอดเสียงอ่านเป็นอักษรโรมันตามระบบ 汉语拼音 (Hànyǔ Pīnyīn) ซึ่งเป็นระบบสัทอักษรที่ใช้อย่างเป็นทางการในสาธารณรัฐประชาชนจีน ตาม《汉语拼音方案》(Hànyǔ Pīnyīn fāng'àn) มีผลบังคับใช้ตั้งแต่ปีค.ศ. 1967 เป็นต้นมา³

1.7.2 ภาษาญี่ปุ่น

1.7.2.1 ใช้อักษรสามชุดตามภาษาญี่ปุ่นมาตรฐาน ได้แก่ อักษรฮิรางานะ (ひらがな Hiragana) อักษรคาตากานะ (カタカナ Katakana) และอักษรคันจิ (漢字 Kanji)

1.7.2.2 ใช้การถอดเสียงอ่านเป็นอักษรโรมันตามระบบ 修正ヘボン式 (Shūsei Hebonshiki – Modified Hepburn) หรือเป็นที่รู้จักสากลในนามของ Hepburn Romanization System เป็นระบบสัทอักษรที่ได้รับการยอมรับให้ใช้ถอดเสียงอ่านภาษาญี่ปุ่นอย่างเป็นทางการตามประกาศกรมวัฒนธรรมแห่งประเทศญี่ปุ่น⁴

³ ข้อมูลเผยแพร่ออนไลน์โดยกระทรวงศึกษาธิการแห่งประเทศจีน ใน《中华人民共和国第一届全国人民代表大会第五次会议》เข้าถึงได้จาก <http://www.moe.gov.cn/ewebeditor/uploadfile/2015/03/02/20150302165814246.pdf>

⁴ ข้อมูลเผยแพร่ออนไลน์โดยกรมวัฒนธรรมแห่งประเทศญี่ปุ่น ชื่อประกาศ 「昭和二十九年十二月九日内閣告示第一号」 เข้าถึงได้จาก https://www.bunka.go.jp/kokugo_nihongo/sisaku/joho/joho/kijun/naikaku/roma/kunrei.html

1.7.3 ใช้สัทอักษรสากล (International Phonetic Alphabet – IPA) ในการอ่านออกเสียงจีนโบราณและญี่ปุ่นบางส่วนที่มีการกล่าวถึงประวัติความเป็นมาและพัฒนาการของการออกเสียงภาษาญี่ปุ่น

1.7.4 การถอดเสียงคำภาษาต่างประเทศด้วยอักษรไทย ใช้หลักเกณฑ์การทับศัพท์ของราชบัณฑิตยสถาน

บทที่ 2

ทบทวนวรรณกรรม

การทบทวนวรรณกรรม แบ่งออกเป็น 5 เรื่อง ได้แก่ (1) การอ่านออกเสียงแบบจีนในภาษาญี่ปุ่นเพื่อสร้างความเข้าใจและลดความสับสน เนื่องจากระบบการอ่านออกเสียงอักษรจีนในภาษาญี่ปุ่นนั้นมีรูปแบบที่ซับซ้อนกว่าภาษาจีน (2) พัฒนาการเสียงอ่านจีนโบราณ ซึ่งเป็นที่มาและส่วนเชื่อมโยงระหว่างภาษาจีนกลางกับภาษาญี่ปุ่น (3) พัฒนาการเสียงอ่านญี่ปุ่น เพื่อระบุสาเหตุของการอ่านออกเสียงที่แตกต่างออกไปของภาษาญี่ปุ่นปัจจุบัน (4) พัฒนาการของอักษรจีนและการย่อรูปอักษรจีน เพื่อเสนอที่มาและความเชื่อมโยงของตัวอักษรจีนที่ใช้ในปัจจุบันของสาธารณรัฐประชาชนจีน (5) การสอบวัดระดับภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่นเพื่ออธิบายลักษณะและมาตรฐานของการสอบรวมถึงพื้นฐานความรู้ที่ได้กำหนดเป็นขอบเขตของการศึกษานี้

2.1 การอ่านออกเสียงแบบจีนในภาษาญี่ปุ่น

ในสมัยโบราณ ประเทศญี่ปุ่นก่อนที่จะมีการประดิษฐ์อักษรฮิรางานะและคาตากานะ มีเพียงภาษาพูด ยังไม่มีอักษรของตนเอง จึงได้นำอักษรจีนมาใช้ในการบันทึกภาษาของตนเองอย่างเป็นทางการ เรียกว่า อักษรคันจิ และบางส่วนยังคงสืบทอดการใช้งานมาจวบจนปัจจุบัน (สิริมนพร สุริยะวงศ์ไพศาล, 2555: 6-7) อักษรคันจิมีลักษณะพิเศษในด้านของเสียงอ่าน คือ มีเสียงอ่านอยู่ 2 ประเภท ได้แก่

- (1) เสียงอ่านแบบญี่ปุ่น (訓読み Kun'yomi) เป็นการอ่านออกเสียงอิงความหมาย ใช้เสียงอ่านจากภาษาพูดญี่ปุ่นเดิม (大和言葉 Yamato kotoba) โดยยืมใช้อักษรคันจิเพียงเพื่อบ่งชี้ความหมายเท่านั้น เช่น อักษร 水 มีเสียงอ่านแบบญี่ปุ่นว่า mizu ซึ่งเป็นคำในภาษาพูดญี่ปุ่นเดิม ไม่ได้มีความเกี่ยวข้องทางด้านเสียงกับ shuǐ ในภาษาจีน เสียงอ่านประเภทนี้ผู้วิจัยจะไม่นำมาใช้ในการศึกษาเปรียบเทียบของงานวิจัยนี้
- (2) เสียงอ่านแบบจีน (音読み On'yomi) เป็นการอ่านออกเสียงตามเสียงอ่านของอักษรในภาษาจีนที่ญี่ปุ่นรับเข้ามาจากแต่ละภูมิภาคของประเทศจีน ในหลายยุคสมัยแตกต่างกันไป มีการเพี้ยนเสียงจากเสียงเดิมเกิดขึ้นมาก คนญี่ปุ่นสมัยนั้นจดจำวิธีการอ่านออกเสียงจากครูชาวจีน หรือ ชาวเกาหลี หรือชาวญี่ปุ่นที่รู้ภาษาจีน มาสอนให้อ่าน (สิริมนพร สุริยะวงศ์ไพศาล, 2555: 30) สามารถแบ่งประเภทย่อยได้เป็น 4 กลุ่มตามภูมิภาคของสำเนียงท้องถิ่นภาษาจีนที่ญี่ปุ่นรับเข้ามา (Zhao Min, 2017: 17) ดังนี้

2.1.1 เสียงอ่านแบบอู๋ หรือโกะอง

เสียงอ่านแบบอู๋ (吴音 Wúyīn) หรือโกะอง (呉音 Go-on) เป็นเสียงอ่านจีนที่เข้ามายังประเทศญี่ปุ่นเป็นสำเนียงแรกสุด มีต้นกำเนิดบริเวณพื้นที่ราบลุ่มแม่น้ำแยงซีเกียง (Zhao Min, 2017: 17) ตั้งแต่ช่วงสมัยราชวงศ์จิ้นตะวันออกเป็นต้นมา ศูนย์กลางทางวัฒนธรรมจีนได้ย้ายจากเมืองฉางอัน

(长安 Cháng'ān) และเมืองลั่วหยาง (洛阳 Luòyáng) ไปยังบริเวณรัฐอู่-รัฐฉู่ (吴楚地方 Wú Chǔ dìfāng) ด้วยเหตุนี้สำเนียงมาตรฐานจีนในสมัยนั้นจึงเกิดความเปลี่ยนแปลง โดยได้รับอิทธิพลจากสำเนียงจีนใต้ลุ่มแม่น้ำแยงซีเกียง (中古江南语音 zhōnggǔ jiāngnán yǔyīn) จากหลักฐานทางประวัติศาสตร์ บันทึกเสียงอ่านจีนเล่มแรกในคาบสมุทรเกาหลี 《东国正韵》 (Dōngguózhèngyùn) ทำให้ทราบว่สำเนียงอู่เป็นสำเนียงจีนสำเนียงเดียวที่เข้าไปในบริเวณคาบสมุทรเกาหลี จึงทำให้ภาษาเกาหลีมีการอ่านออกเสียงจีนเป็นหนึ่งเดียวและคล้ายคลึงกับสำเนียงอู่ (ต่างจากภาษาญี่ปุ่นที่มีเสียงอ่านหลายแบบ) หลังจากนั้นสำเนียงอู่จึงเข้าสู่ประเทศญี่ปุ่นผ่านทางคาบสมุทรเกาหลีจากการเผยแผ่พระพุทธศาสนา (Hu Cuiyue, 2012: 62; Cheng Chunyou & You Yiming, 2004: 25) อ้างอิงจากตารางอักษรจีนมาตรฐานสำหรับภาษาญี่ปุ่น (常用漢字表 Jōyō Kanji Hyō สำหรับรายละเอียดเพิ่มเติมดูได้ที่หัวข้อ 1.1) พบว่ามีเสียงอ่านแบบอู่อยู่ร้อยละ 37.8 จากเสียงอ่านแบบจีนทั้งหมด 2,352 เสียง มีอัตราส่วนมากกรองลงมาจากเสียงอ่านแบบฮั่น (Cheng Chunyou, 2002: 108)

2.1.2 เสียงอ่านแบบฮั่น หรือคั่นอง

เสียงอ่านแบบฮั่น (汉音 Hànyīn) หรือคั่นอง (漢音 Kan-on) เป็นเสียงอ่านจีนที่เข้ามายังประเทศญี่ปุ่นในช่วงสมัยราชวงศ์สุยถึงราชวงศ์ถัง ตรงกับก่อนยุคสมัยนาระถึงยุคสมัยเฮอันตอนต้นของญี่ปุ่น มีต้นกำเนิดบริเวณเมืองฉางอัน (长安) ปัจจุบันคือเมืองซีอันในมณฑลส่านซี (陕西省西安市 Shǎnxī shěng Xī'ān shì) (Zhao Min, 2017: 17) ภายหลังการล่มสลายของราชวงศ์เหนือใต้ ราชวงศ์สุยได้ถือกำเนิดขึ้นมา เมืองหลวงย้ายจากบริเวณรัฐอู่-รัฐฉู่ กลับไปยังเมืองฉางอัน สำเนียงมาตรฐานจีนถูกเปลี่ยนกลับไปใช้เป็นสำเนียงที่ใช้ในเมืองฉางอัน-ลั่วหยางตามเดิม ตามที่ได้กล่าวในบทนำ ด้วยความสัมพันธ์อันแน่นแฟ้นระหว่างจีน-ญี่ปุ่น รัฐบาลญี่ปุ่นได้ส่งคนไปศึกษาหาความรู้ที่ประเทศจีน และได้เชิญครูชาวจีนมาสอนภาษาจีนให้แก่ประชาชนของตนในช่วงระยะเวลานี้ ทำให้สำเนียงฮั่นได้เข้ามายังประเทศญี่ปุ่นผ่านศัพท์ที่คนญี่ปุ่นยุคนั้นเรียนรู้ และหลอมรวมเข้ากับภาษาญี่ปุ่นจวบจนปัจจุบัน (Cheng Chunyou & You Yiming, 2004: 25) อ้างอิงจากตารางอักษรจีนมาตรฐานสำหรับภาษาญี่ปุ่น (常用漢字表 Jōyō Kanji Hyō สำหรับรายละเอียดเพิ่มเติมดูได้ที่หัวข้อ 1.1) พบว่ามีเสียงอ่านแบบฮั่นอยู่ร้อยละ 54.8 จากเสียงอ่านแบบจีนทั้งหมด 2,352 เสียง นับเป็นเสียงอ่านที่มีอัตราส่วนมากที่สุดในการบรรดาเสียงอ่านจีนของภาษาญี่ปุ่น (Cheng Chunyou, 2002: 112)

2.1.3 เสียงอ่านแบบถัง หรือโทอง

เสียงอ่านแบบถัง (唐音 Tángyīn) หรือโทอง (唐音 Tō-on) เป็นเสียงอ่านจีนที่เข้ามายังประเทศญี่ปุ่นเป็นสำเนียงสุดท้าย มีต้นกำเนิดบริเวณเมืองหลินอัน (临安府 Lín'ān shì) เมืองหลวงของราชวงศ์ซ่งใต้ ปัจจุบันคือเมืองหางโจวในมณฑลเจ้อเจียง (浙江省杭州市 Zhèjiāng shěng Hángzhōu shì) (Zhao Min, 2017: 17) สำเนียงถังได้เข้ามายังประเทศญี่ปุ่นในช่วงสมัยราชวงศ์ซ่งถึงราชวงศ์ชิง ตรงกับยุคสมัยเฮอันตอนกลางถึงยุคสมัยเอโดะตอนต้นของญี่ปุ่น เนื่องจากสำเนียงนี้ได้รับอิทธิพลจากภาษาราชการที่ใช้ในเมืองหลินอัน กอปรกับช่วงระยะเวลาที่ห่างจากปัจจุบันไม่มาก

เมื่อเทียบกับสำเนียงอู๋และสำเนียงฮั่นที่ได้กล่าวมาข้างต้นแล้ว ทำให้สำเนียงถึงนั้นใกล้เคียงกับสำเนียงทงกิ่นเจ้อเจียงในปัจจุบัน บางตำราเรียกเสียงอ่านแบบถึงนี้ว่า เสียงอ่านแบบซ่ง (宋音 Sòngyīn) หรือโซง (宋音 Sō-on) ตามที่มาที่แท้จริง อย่างไรก็ตามที่เรียกว่าเสียงอ่านแบบถึงนั้น ไม่ได้เกี่ยวข้องกับราชวงศ์ถึงแต่อย่างใด แต่อักษร 唐 นี้สื่อถึง “ประเทศจีน” เพราะว่าเป็นสมัยราชวงศ์ถึง เรียกได้ว่าเป็นยุคทองอันสำคัญของประวัติศาสตร์จีน มีระบอบการปกครองที่มีเสถียรภาพและประสิทธิภาพ มีความเจริญรุ่งเรือง โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ทำให้ชาวต่างชาติต่างรู้จักประเทศจีนในนามของราชวงศ์ถึง

ในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยเลือกที่จะไม่พิจารณาเสียงอ่านแบบถึง เพราะศัพท์ที่ปรากฏอยู่ในรูปของอักษรจีนของภาษาญี่ปุ่นส่วนใหญ่ใช้เสียงอ่านแบบอู๋และฮั่น มีเพียงศัพท์จำนวนน้อยและมีความเฉพาะทางเท่านั้นที่ใช้เสียงอ่านแบบถึง จนกระทั่งนักวิชาการบางท่านไม่นับว่าเสียงอ่านแบบถึงเป็นระบบเสียงอ่าน (音读体系 dúyīn tǐxì) ของภาษาญี่ปุ่น (Cui Yin & Ding Wenbo, 2012: 111) อ้างอิงจากตารางอักษรจีนมาตรฐานสำหรับภาษาญี่ปุ่น (常用漢字表 Jōyō Kanji Hyō สำหรับรายละเอียดเพิ่มเติมดูได้ที่หัวข้อ 1.1) พบว่ามีเสียงอ่านแบบถึงอยู่ไม่ถึงร้อยละ 1 จากเสียงอ่านแบบจีนทั้งหมด 2,352 เสียง Yuzawa Tadayuki (1987: 5) ได้วิเคราะห์เสียงอ่านจีนจากพจนานุกรมญี่ปุ่นสมัยเมจิ ชื่อว่า 言海 (Genkai) มีบันทึกศัพท์ที่ปรากฏในรูปอักษรจีน (漢語 Kango) ทั้งหมด 13546 คำ พบว่ามีเพียง 96 คำเท่านั้นที่ใช้เสียงอ่านแบบถึง คิดเป็น 0.07‰ (พันละ 0.07) ของกลุ่ม 漢語 ดังกล่าว

2.1.4 เสียงอ่านที่ใช้ตามความเคยชิน

เสียงอ่านที่ใช้ตามความเคยชิน (慣用音 Kan'yō-on) เป็นเสียงอ่านที่เกิดจากการออกเสียงผิดพลาดของคนญี่ปุ่นเอง แต่การอ่านผิดพลาดนี้สืบทอดกันมารุ่นต่อรุ่นเป็นระยะเวลายาวนาน และแพร่หลาย เป็นที่รู้จักกันถ้วนทั่ว จึงได้รับการบัญญัติให้เป็นเสียงอ่านที่ถูกต้องในภาษาญี่ปุ่น (Zhao Min, 2017: 17) ดังเช่นอักษร 返 ตามที่ปรากฏในพจนานุกรม มีเสียงอ่านแบบอู๋ว่า ホン (hon) มีเสียงอ่านแบบฮั่นว่า ハン (han) แต่คำประกอบในภาษาญี่ปุ่นที่ใช้อักษรนี้ล้วนอ่านออกเสียง ヘン (hen) ตามที่ปรากฏในคำ 返金 (henkin) 返却 (henkyaku) 返信 (henshin) ฯลฯ (Tateno Yukari, 2016: 108) อ้างอิงจากตารางอักษรจีนมาตรฐานสำหรับภาษาญี่ปุ่น (常用漢字表 Jōyō Kanji Hyō สำหรับรายละเอียดเพิ่มเติมดูได้ที่หัวข้อ 1.1) พบว่ามีเสียงอ่านที่ใช้ตามความเคยชินอยู่ร้อยละ 8.8 จากเสียงอ่านแบบจีนทั้งหมด 2,352 เสียง (Cheng Chunyou, 2002: 122) นอกจากนี้ยังพบเสียงอ่านที่ใช้ตามความเคยชินอันเกิดจากเสียงอ่านภาษาจีนปัจจุบัน (ทั้งภาษาจีนกลางและสำเนียงถิ่นอื่น) เช่น 北京 (Pekin) 上海 (Shanghai) 餃子 (Gyōza)

2.2 พัฒนาการเสียงอ่านจีนโบราณ

ภาษาจีนจากอดีตจนปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงทางภาษาอยู่หลายประการ หนึ่งในนั้นคือมีพัฒนาการอ่านออกเสียง ทำให้ภาษาจีนกลางในปัจจุบันนั้นออกเสียงแตกต่างไปจากภาษาจีนในอดีต

ในทางประวัติศาสตร์สามารถแบ่งภาษาจีนออกเป็น 4 ยุค ตามตำรา 《汉语史稿》 Hànyǔshǐgǎo (Wang Li, 1980: 35) ดังนี้

- (1) ภาษาจีนยุคเก่า (上古汉语 Shàngǔ Hànyǔ – Old Chinese)
ก่อนคริสต์ศตวรรษที่ 3 (ก่อนเหตุการณ์ห้าชนเผ่ารุกรานจีน หรือ 五胡乱华 Wǔhúlǜànhuá ในสมัยราชวงศ์จิ้นตะวันตก)
- (2) ภาษาจีนยุคกลาง (中古汉语 Zhōngǔ Hànyǔ – Middle Chinese)
คริสต์ศตวรรษที่ 4 – 12 (ประมาณสมัยราชวงศ์จิ้นตะวันออก ถึงราชวงศ์ซ่งใต้)
- (3) ภาษาจีนยุคใกล้¹ (近代汉语 Jīndài Hànyǔ – Early Mandarin)
คริสต์ศตวรรษที่ 13 – 19 (ประมาณสมัยราชวงศ์หยวน จวบจนขบวนการ 4 พฤษภาคม หรือ 五四运动 Wǔsìyùndòng ในปี ค.ศ. 1919)
- (4) ภาษาจีนยุคปัจจุบัน (现代汉语 Xiàndài Hànyǔ – Contemporary Chinese)
คริสต์ศตวรรษที่ 20 (นับจากขบวนการ 4 พฤษภาคม เป็นต้นมาจนปัจจุบัน)

เนื่องจากช่วงเวลาภาษาจีนเริ่มมีการแลกเปลี่ยนกับภาษาญี่ปุ่นเกิดขึ้นในช่วงภาษาจีนยุคกลาง (中古汉语) ผู้วิจัยจึงได้กล่าวถึงพัฒนาการของเสียงอ่านที่เปลี่ยนแปลงไปจากภาษาจีนยุคกลางเป็นต้นไป โดยยึดถือเนื้อหาจากตำรา 《广韵》 (Guǎngyùn) ซึ่งเป็นหนังสือในราชการที่เก็บรวบรวมเสียงภาษาจีน (韵书 yùنشū) ในปี ค.ศ. 1080 ตรงกับสมัยราชวงศ์ซ่งเหนือ เกิดจากการปรับแก้ตำราดั้งเดิมอย่างน้อยสองเล่ม คือ 《切韵》 (Qiēyùn) และ 《唐韵》 (Tángyùn) นอกจากนี้ผู้วิจัยจะใช้ทฤษฎีและข้อสันนิษฐานเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของภาษาจีนโดยอ้างอิงจากตำรา 《汉语史稿》 เขียนโดย Wang Li (1980) และ 《汉语语音史》 (Hànyǔyǔyīnshǐ) เขียนโดย Wang Li (1985) เนื่องจากผู้เขียนเป็นผู้มีความสามารถและมีชื่อเสียงในด้านภาษาจีนโบราณ และตำราที่ผู้เขียนเขียนขึ้นนั้นมีการจัดระเบียบองค์ความรู้ที่ดี เริ่มต้นจากพื้นฐานความรู้ไปสู่เนื้อหาเชิงลึก

2.2.1 เสียงพยัญชนะต้น

ในส่วนนี้จะกล่าวถึงที่มาของเสียงพยัญชนะต้น (声母 shēngmǔ) หรือ “ส่วนต้นพยางค์” ของภาษาจีนกลางปัจจุบัน ในอดีตนั้นไม่ได้ใช้ตัวอักษรเพื่อแสดงเสียงอ่านเหมือนกับปัจจุบัน แต่จะใช้วิธีการแยกเสียงมารวม (反切 fǎnqiē) โดยยืมเสียงต้นพยางค์มาจากอักษรตัวแรก (反切上字 fǎnqiē shàngzì) และเสียงท้ายพยางค์มาจากอักษรตัวหลัง (反切下字 fǎnqiē xiàzì) เช่น การอ่านอักษร 都 สามารถใช้วิธีแยกเสียงมารวมเพื่อระบุเสียงอ่านได้ว่า 当菇切 ซึ่งยืมเสียงต้นพยางค์ d มาจาก dāng และเสียงท้ายพยางค์ -ū มาจาก gū รวมกันเป็น dū

¹ เนื่องจากผู้วิจัยแบ่งยุคของภาษาจีนตาม Wang Li (1980) จึงได้อ้างอิงตามช่วงเวลาที่ได้ระบุไว้ อย่างไรก็ตามในตำราเล่มอื่นอาจพบช่วงเวลาที่แตกต่างกันออกไป มีหลักฐานปรากฏว่าภาษาจีนยุคใกล้พบเร็วที่สุดตั้งแต่ศตวรรษที่ 5

ตำรา 《广韵》 ระบุไว้ว่า พยัญชนะต้นในภาษาจีนยุคกลางมีทั้งหมด 36 ตัว (三十六字母 Sānshíliùzìmǔ) แบ่งตามฐานกรณ์ได้ดังนี้

ตารางที่ 1 : ตารางพยัญชนะต้น 36 ตัวในภาษาจีนยุคกลางแบ่งตามฐานกรณ์

ชื่อทางสัทศาสตร์ (语音学名)	ชื่อเดิมตามการศึกษา เกี่ยวกับเสียงใน ภาษาจีนยุคกลาง ² (音韵学名)		เสียง อโฆชะ (全清)	เสียง กึ่ง อโฆชะ (次清)	เสียง โฆชะ (全浊)	เสียง กึ่งโฆชะ (次浊)	
เสียงริมฝีปากคู่ (双唇音)	ฉุนอิน (唇音)	จิ่งฉุนอิน (重唇音)	帮 [p]	滂 [pʰ]	并 [b]	明 [m]	
เสียงริมฝีปากและฟัน (唇齿音)		จิงฉุนอิน (轻唇音)	非 [f]	敷 [fʰ]	奉 [v]	微 [ɰ]	
เสียงกลางปลายลิ้น (舌尖中)	เฉออิน (舌音)	เฉอโถวอิน (舌头音)	端 [t]	透 [tʰ]	定 [d]	泥 [n]	
เสียงเสียดแทรก (擦音)		เฉอซังอิน (舌上音)	知 [ʈ]	彻 [ʈʰ]	澄 [d]	娘 [ŋ]	
เสียงปลายลิ้นด้านหน้า (舌尖前)	ฉื่ออิน (齿音)	ฉื่อโถวอิน (齿头音)	精 [ʈʂ]	清 [ʈʂʰ]	从 [dʒ]		
เสียงเสียดแทรก (擦音)		เจิ้งฉื่ออิน (正齿音)	心 [s]		邪 [z]		
			照 [ʈʂ]	穿 [ʈʂʰ]	床 [dʒ]		
		审 [ʃ]		禅 [ʒ]			
เสียงโคนลิ้น (舌根音)	หยาอิน (牙音)		见 [k]	溪 [kʰ]	群 [g]	疑 [ŋ]	
เสียงพยัญชนะศูนย์ (零声母)	โหวอิน (喉音)		影 [ø]				
เสียงโคนลิ้น (舌根音)			晓 [x]				匣 [ɣ]
เสียงกึ่งสระ (半元音)							
เสียงปลายลิ้นด้านข้าง (舌尖边音)	ปิ่นเฉออิน (半舌音)					来 [l]	
เสียงแผ่นลิ้นนาสิกเสียด แทรก (舌面鼻子加摩擦 音)	ปิ่นฉื่ออิน (半齿音)					日 [ɳʐ]	

² ผู้วิจัยจะเว้นการแปลชื่อเดิมตามการศึกษาเกี่ยวกับเสียงในภาษาจีนยุคกลางไว้ เนื่องจากไม่สามารถถอดความหมายออกมาเป็นภาษาไทยได้โดยตรง และแม้กระทั่งภาษาจีนเองก็ไม่ได้มีคำจำกัดความว่าเป็นเสียงแบบใด

Wang Li (1980: 111-131) ได้สรุปที่มาของเสียงพยัญชนะต้นในภาษาจีนกลางปัจจุบัน (สำเนียงปักกิ่ง) ว่ามีความเป็นไปได้ที่เกิดหมวดพยัญชนะต้นในภาษาจีนยุคกลาง ตามตารางที่จะกล่าวต่อไป

ตารางที่ 2 : ตารางแสดงต้นตอหมวดพยัญชนะต้นในภาษาจีนยุคกลางของเสียงพยัญชนะต้น
ในภาษาจีนกลางปัจจุบัน

พินอินเสียง พยัญชนะต้นใน ภาษาจีนกลาง ปัจจุบัน	สัทอักษรสากล	ต้นตอจากหมวดพยัญชนะต้นในภาษาจีนยุค กลาง
b	[p]	帮、并 ^仄 、滂*
p	[p ^h]	滂、并 ^平 、并 ^仄 *、帮*
m	[m]	明、帮*
f	[f]	非、敷、奉
d	[t]	端、定 ^仄
t	[t ^h]	透、定 ^平 、定 ^仄 *
n	[n]	泥、娘、疑、来*、端*
l	[l]	来、娘*
g	[k]	见、群 ^仄
k	[k ^h]	溪、群 ^平 、见*、晓*、匣*
h	[x]	晓、匣、溪*
j	[tɕ]	见、群 ^仄 、精、从 ^仄 、喻*、匣*
q	[tɕ ^h]	溪、群 ^平 、清、从 ^平 、见*、晓*、喻*、邪*
x	[ɕ]	晓、匣、心、邪、溪*
z	[ts]	精、从 ^仄 、照
c	[ts ^h]	清、从 ^平 、穿、从 ^仄 *、心*、邪*
s	[s]	心、邪、审
zh	[tʂ]	知、澄 ^仄 、照、床 ^仄 、彻*、禅*、穿*
ch	[tʂ ^h]	彻、澄 ^平 、穿、床 ^平 、禅 ^平 、审*
sh	[ʃ]	审、禅、床、穿*
r	[ʒ]	日、禅*、匣*、喻*、疑*
y***	[i-] [y-]	匣、喻、疑、影
w***	[u-]	匣、喻、疑、影、微
ø***	[a-] [o-] [ɤ-]	疑、影

* ตัวอักษรสี่เทา สื่อถึงกรณียกเว้น หมายความว่า มีเพียงกลุ่มอักษรจำนวนน้อยที่เปลี่ยนแปลงจากเสียงในหมวดหมู่นั้นของภาษาจีนยุคกลาง ไปยังเสียงพินอินดังที่แสดง

** สัญลักษณ์ 平 แทนอักษรที่มีเสียงวรรณยุกต์โบราณเป็นเสียงผิงเฉิง (平声 píngshēng) และสัญลักษณ์ 仄 แทนอักษรที่ไม่ได้มีเสียงวรรณยุกต์โบราณเป็นเสียงผิงเฉิง

(นั่นคือมีเสียงวรรณยุกต์เป็นเสียงฉางเซิง 上声 shǎngshēng ชวี่เซิง 去声 qùshēng หรือ รู่เซิง 入声 rùshēng)

*** y, w, ø จัดอยู่ในเสียงพยัญชนะศูนย์ (零声母 língshēngmǔ)

เสียงพยัญชนะต้นในภาษาจีนกลางปัจจุบันมีความคล้ายคลึงกับเสียงพยัญชนะต้นในภาษาจีนยุคกลาง สามารถสรุปได้ว่าการเปลี่ยนแปลง 4 แบบ คือ (1) ส่วนที่มีเสถียรภาพสูง เกิดความเปลี่ยนแปลงทางเสียงน้อยมาก (无变化 wúbiànhuà) เช่นหมวดเสียง d t n l ยังคงอนุรักษ์วิธีการเปล่งเสียงใกล้เคียงเดิม (2) ส่วนที่มีการออกเสียงที่คลาดเคลื่อนออกไปจากเดิม (渐移 jiànyí) เช่นหมวดเสียง zh ch sh โดยสามารถสังเกตได้จากสัทอักษรสากลที่แตกต่างกันระหว่างอดีตกับปัจจุบัน (3) ส่วนที่ถูกหลอมรวมเข้ากับเสียงพยัญชนะต้นอีกเสียงหนึ่ง (合流 héliú) เช่น พยัญชนะต้นเสียงโฆชะ (全浊音声母 quánhúoyīn shēngmǔ) ได้หลอมรวมเข้ากับพยัญชนะต้นเสียงอโฆชะ-กึ่งอโฆชะ (清音声母 qīngyīn shēngmǔ) ทั้งหมด เช่นที่ปรากฏการณ์ในพยัญชนะต้นหมวด 并 และ 定 เป็นต้น (4) การแบ่งแยก (分化 fēnhuà) เช่น หมวดเสียงจีนโบราณที่เทียบเคียงเสียง g k h (见溪群晓匣) เมื่อพัฒนาเป็นเสียงภาษาจีนปัจจุบัน ได้ปรากฏการแบ่งแยกออกเป็น 2 ลักษณะ คือ บางส่วนคงเสียง g k h ไว้ แต่บางส่วนได้เปลี่ยนการออกเสียงใหม่เป็นหมวดเสียง j q x (Wang Li, 1980: 107-131; Wang Li, 1985: 591-605)

2.2.2 เสียงสระและตัวสะกด

ในส่วนนี้จะกล่าวถึงเสียงสระ (รวมถึงเสียงตัวสะกด ถ้ามี) (韵母 yùnmǔ) ซึ่งต่อไปจะเรียกว่า “ส่วนท้ายพยางค์” ของภาษาจีนกลางปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงมาจากภาษาจีนในอดีต ส่วนท้ายพยางค์ประกอบด้วยสามส่วน คือ เสียงส่วนต้น (韵头 yùntóu) เสียงส่วนกลาง (韵腹 yùnfù) และ เสียงตัวสะกด (韵尾 yùnwěi) ในส่วนของการเปลี่ยนแปลงเสียงสระที่เกิดขึ้นอย่างมีนัยสำคัญเกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก ผู้วิจัยจะเลือกอธิบายเฉพาะส่วนที่มีความสำคัญต่อการเปรียบเทียบกับเสียงในภาษาญี่ปุ่น

ในสัทศาสตร์โบราณ (音韵学 yīnyùnxué) ส่วนท้ายพยางค์สามารถจำแนกตามเสียงส่วนต้นตามรูปร่างของปากในขณะออกเสียงได้ 4 ประเภท หรือที่เรียกว่า ซื่อฮู (四呼 sìhū) ประกอบด้วย ไคฮู (开口呼 kāikǒuhū) มีลักษณะการออกเสียงแบบอ้าปาก) ฉีฮู (齐齿呼 qíchǐhū) มีลักษณะการออกเสียงแบบเหยียดปาก) เหอฮู (合口呼 hékǒuhū) มีลักษณะการออกเสียงแบบห่อปาก) และซัวฮู (撮口呼 cuōkǒuhū) มีลักษณะการออกเสียงแบบฝึบปาก) ซึ่ง “ซื่อฮู” นี้สามารถอธิบายให้เข้าใจง่ายจากหลังมาหน้า (Huang Borong & Liao Xudong, 2018: 51-52) มีลักษณะดังนี้

- (1) ซัวฮู คือ ส่วนท้ายพยางค์ที่มีเสียงส่วนต้นเป็นเสียง ü (IPA: [y]) เช่น ü, üe, üan, ün
- (2) เหอฮู คือ ส่วนท้ายพยางค์ที่มีเสียงส่วนต้นเป็นเสียง u (IPA: [u]) เช่น u, ua, uo, uai
- (3) ฉีฮู คือ ส่วนท้ายพยางค์ที่มีเสียงส่วนต้นเป็นเสียง i (IPA: [i]) เช่น i, ia, ie, iang
- (4) ไคฮู คือ ส่วนท้ายพยางค์ที่มีเสียงส่วนต้นเป็นเสียงอื่นๆ นอกเหนือจากที่กล่าวมาข้างต้น เช่น a o e อย่างไรก็ตาม นักภาษาศาสตร์บางท่านรวมถึง Wang Li (ผู้เขียนตำรา 《古代汉语》 Gǔdài Hànyǔ) และ Huang Borong (ผู้เขียนตำรา 《现代汉语》 Xiàndài Hànyǔ) ได้วิเคราะห์

จำแนกไคว่ฮวู่ว่าไม่มีเสียงส่วนต้น เสียงที่ปรากฏนับเป็นเสียงส่วนกลางแทน ตัวอย่างของไคว่ฮวู่ เช่น a, e, -i (IPA: [i]), ai, ou, er

ในภาษาจีนแต่ละยุคเกิดการเปลี่ยนแปลงเสียงภายในประเภทของชื่อฮวู่ และข้ามประเภทของชื่อฮวู่ ประเด็นที่สำคัญที่สุดอยู่ที่ “การเปลี่ยนแปลงจากเสียงไคว่ฮวู่ (อ้าปาก) เป็นฉีฉื่อฮวู่ (เหยียดปาก)” เพราะเสียงจำนวนมากมักเกิดการเปลี่ยนแปลงประเภทนี้หลังช่วงปลายของภาษาจีนยุคกลาง (Wang Li, 1980: 133) ซึ่งอยู่ภายหลังช่วงที่ภาษาญี่ปุ่นได้รับเสียงจากภาษาจีนไปแล้ว เช่น 街 ในช่วงราชวงศ์หยวน มีส่วนท้ายพยางค์เป็น [ai] (จัดอยู่ในประเภทไคว่ฮวู่) แต่ในปัจจุบันเป็น [ie] (จัดอยู่ในประเภทฉีฉื่อฮวู่) หรือ 交 ในช่วงราชวงศ์ถัง มีส่วนท้ายพยางค์เป็น [au] (จัดอยู่ในประเภทไคว่ฮวู่) แต่ในปัจจุบันเป็น [iau] (จัดอยู่ในประเภทฉีฉื่อฮวู่) ทั้งนี้คาดว่าเป็นผลต่อเนื่องจากการแบ่งแยกเสียงพยัญชนะต้นในข้อ 2.2.1 ดังตัว 街 มีส่วนต้นพยางค์อยู่ในหมวด 见 [k] ภายหลังพัฒนามาเป็นเสียงพินอิน j [tɕ] ในภาษาจีนกลางปัจจุบันทำให้ตำแหน่งฐานกรณ์ที่ใช้ขยับมาด้านหน้ามากขึ้น ส่งผลให้การอ้าปาก (ลักษณะของไคว่ฮวู่) ถูกบีบลงมาเป็นการเหยียดปาก (ลักษณะของฉีฉื่อฮวู่) อันตรรกะรองลงมาคือ “การเปลี่ยนแปลงจากเสียงไคว่ฮวู่ (อ้าปาก) เป็นเหอไห่ฮวู่ (ห่อปาก)” ตัวอย่างเช่น 左 多 洛 脱 สองตัวแรกในช่วงราชวงศ์ถัง มีส่วนท้ายพยางค์เป็น [a] สองตัวหลังในช่วงราชวงศ์ซ่ง มีส่วนท้ายพยางค์เป็น [ak] (ล้วนจัดอยู่ในประเภทไคว่ฮวู่) แต่ในปัจจุบันทั้งสี่ตัวนี้มีส่วนท้ายพยางค์เป็น [uo] (จัดอยู่ในประเภทเหอไห่ฮวู่) (Wang Li, 1980: 133-136, 1985: 616-622) และอีกประเด็นที่มีความสำคัญต่อการเปรียบเทียบกับเสียงภาษาญี่ปุ่น คือ ส่วนท้ายพยางค์ [a] และ [ua] ในสมัยราชวงศ์ซ่ง มีการเปลี่ยนแปลงเป็นเสียง [ə] ในปัจจุบัน เช่น ตัว 哥 歌 科 课 和 河 (Wang Li, 1985: 641-642) ประเด็นนี้คาดว่าเป็นความบังเอิญที่ภาษาจีนกลางและภาษาญี่ปุ่นมีการเปลี่ยนแปลงที่คล้ายกันแต่ไม่ได้เกี่ยวข้องกัน สามารถดูการเปลี่ยนแปลงของภาษาญี่ปุ่นในประเด็นนี้เพิ่มเติมได้ที่หัวข้อ 2.3.4.5

เสียงตัวสะกด ปรากฏอยู่ส่วนท้ายสุดของพยางค์ ในภาษาจีนยุคกลางสามารถแบ่งออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

(1) เสียงสระพยางค์เปิด (阴声韵 yīnshēngyùn) คือ ส่วนท้ายพยางค์ที่ไม่มีเสียงตัวสะกดเป็นพยัญชนะ หรือมีเสียงตัวสะกดเป็นสระ

(2) เสียงสระพยางค์ปิดคำเป็น (阳声韵 yángshēngyùn) คือ ส่วนท้ายพยางค์ที่มีเสียงตัวสะกดเป็นเสียงนาสิก (-m, -n, -ng)

(3) เสียงสระพยางค์ปิดคำตาย (入声韵 rùshēngyùn) คือ ส่วนท้ายพยางค์ที่มีเสียงตัวสะกดเป็นเสียงกัก (-p, -t, -k)

เสียงสระพยางค์เปิด (阴声韵) เป็นส่วนท้ายพยางค์ที่สามารถรักษาเสถียรภาพของเสียงตัวสะกดได้มากที่สุดนับจากภาษาจีนยุคกลางเป็นต้นมา ทำให้ไม่ต้องกังวลเรื่องเสียงตัวสะกด ให้พึงระวังเฉพาะเสียงสระที่เปลี่ยนไปตามที่กล่าวมาข้างต้นเท่านั้น

เสียงสระพยางค์ปิดคำเป็น (阳声韵) สามารถจำแนกตามเสียงตัวสะกดออกเป็น 3 แบบ คือ (1) ส่วนท้ายพยางค์ปิดคำเป็นแบบเสียงนาสิกริมฝีปาก /-m/ [m] (双唇鼻音阳声韵 shuāngchún bíyīn yángshēngyùn) (2) ส่วนท้ายพยางค์ปิดคำเป็นแบบเสียงนาสิกปุ่มเหงือก /-n/ [n] (齿龈鼻

音阳声韵 chǐyīn bīyīn yángshēngyùn) (3) ส่วนท้ายพยางค์ปิดคำเป็นแบบเสียงนาสิกเพดานอ่อน /-ng/ [ŋ] (软腭鼻音阳声韵 ruǎn'è bīyīn yángshēngyùn) Xu Tongqiang (1991: 217) อธิบายพัฒนาการของเสียงพยางค์ปิดคำเป็นไ้วดังนี้ เสียง /-m/ เป็นเสียงแรกที่หายไปหลังสมัยราชวงศ์ถัง โดยถูกกลืนเข้ากับ เสียง /-n/ ทั้งหมด อย่างไรก็ตาม Wang Li (1980: 185) พบข้อยกเว้นเพียงอักษรเดียวที่ เสียง /-m/ ถูกกลืนเป็นเสียง /-ng/ คือ 稟 (bǐng) นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยของ Zhang Yanfen (2012: 97) ที่ได้ทำการวิเคราะห์ภาษาท้องถิ่นต่างๆ ในประเทศจีน พบว่าเสียง /-m/ นั้นถูกกลืนเสียงหายไปได้ง่ายที่สุดเทียบกับเสียงสระพยางค์ปิดคำเป็นประเภทอื่น และเสียง /-ng/ เป็นเสียงสระพยางค์ปิดประเภทที่มีเสถียรภาพสูงสุด จากข้อมูลข้างต้นสรุปได้ว่า พยางค์ที่มีเสียงตัวสะกด /-n/ ในภาษาจีนกลางปัจจุบัน เป็นเสียงเดิมที่มีมาตั้งแต่สมัยภาษาจีนยุคกลางและบางส่วนเป็นเสียงที่แปรมาจากเสียงตัวสะกด /-m/ ในภาษาจีนยุคกลางรวมเข้าไ้วด้วยกัน ส่วนเสียงตัวสะกด /-ng/ เป็นเสียงเดิมตั้งแต่ในภาษาจีนยุคกลางโดยไม่มีการเปลี่ยนแปลง

เสียงสระพยางค์ปิดคำตาย (入声韵) สามารถจำแนกตามเสียงตัวสะกดออกเป็น 3 แบบ คือ (1) ส่วนท้ายพยางค์ปิดคำตายแบบเสียงริมฝีปาก /-p/ [p] (双唇音入声韵 shuāngchún yīn rùshēngyùn) (2) ส่วนท้ายพยางค์ปิดคำตายแบบเสียงแผ่นลิ้น /-t/ [t] (舌音入声韵 shé yīn rùshēngyùn) (3) ส่วนท้ายพยางค์ปิดคำตายแบบเสียงเพดานอ่อน /-k/ [k] (软腭音入声韵 ruǎn'è yīn rùshēngyùn) Wang Li (1980: 131-132) ได้กล่าวไ้วว่าเสียง /-p/ เป็นเสียงแรกที่หายไปโดยถูกกลืนเข้ากับเสียง /-t/ ทั้งหมด ซึ่งปรากฏหลักฐานในตำรา 《古今韵会》 (Gǔjīnyùnhuì) เขียนโดย 黄公绍 (Huáng Gōngshào) ในสมัยราชวงศ์หยวน (ประมาณก่อนปี ค.ศ. 1292) ว่าคำทั้งหมดที่มีส่วนท้ายพยางค์เป็นเสียงสระพยางค์ปิดคำตายนั้น เหลือเพียงสองแบบ คือเสียง /-t/ และเสียง /-k/ จนกระทั่งต่อมาได้มีการเขียนตำรา 《中原音韵》 (Zhōngyuán Yīnyùn) ขึ้นเป็นหนังสือในราชการที่เก็บรวบรวมเสียงภาษาจีน (韵书) ในปี ค.ศ. 1324 ตรงกับสมัยราชวงศ์หยวน พบว่าเสียงสระพยางค์ปิดคำตายได้หายไปทั้งหมด โดยคำทั้งหมดมีส่วนท้ายพยางค์เป็นเสียงสระพยางค์ปิดคำตาย (入声韵) กลายสภาพเป็นเสียงสระพยางค์เปิด (阴声韵) ที่มีเสียงวรรณยุกต์แตกต่างกันออกไป ไม่มีกฎที่ตายตัวแน่นอน

จากข้อมูลข้างต้นอาจอนุมานไ้วว่า เสียงริมฝีปากเป็นเสียงที่มีเสถียรภาพน้อยที่สุดและเกิดความเปลี่ยนแปลงได้ง่าย พิจารณาจากการที่ทั้ง เสียง /-m/ และเสียง /-p/ นั้นถูกกลืนไปเป็นเสียงอื่นก่อนหน้าที่สุด Chen Yuanquan (1973 อ้างถึงใน Zhu Xiaonong & Yan Zhicheng, 2008: 9-10) ได้เรียงความมั่นคงของเสียงตัวสะกดตามเสถียรภาพไ้วดังนี้ /-p/ > /-t/ > /-k/ และ /-m/ > /-n/ > /-ng/ นอกจากนี้ทางด้านภาษาญี่ปุ่นก็เกิดการอ่อนกำลังของเสียงริมฝีปากเช่นเดียวกัน (รายละเอียดเพิ่มเติมอยู่ในหัวข้อ 2.3.2.1 และ 2.3.3)

2.3 พัฒนาการเสียงอ่านญี่ปุ่น

ภาษาญี่ปุ่นจากอดีตจนปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงทางภาษาอยู่หลายประการ หนึ่งในนั้นคือมีพัฒนาการอ่านออกเสียง ทำให้ภาษาญี่ปุ่นในปัจจุบันนั้นออกเสียงแตกต่างไปจากภาษาญี่ปุ่นในอดีต

ในทางประวัติศาสตร์สามารถแบ่งภาษาญี่ปุ่นออกเป็น 7 ยุค (Kato Akihito et al., 1989 อ้างถึงใน Quan Changhuan & Chen Duoyou, 2018: 1) ดังนี้

- (1) ภาษาญี่ปุ่นโบราณ (古代日本語 **Kodai Nihongo** – Ancient Japanese)
ประมาณ 13000 ปีก่อนคริสตกาล ถึง ค.ศ. 600 ตรงกับยุคโจมง (縄文時代 **Jōmon jidai**) ยุคยาโยอิ (弥生時代 **Yayoi jidai**) และยุคโคฟุน (古墳時代 **Kofun jidai**)
- (2) ภาษาญี่ปุ่นยุคโจได (上代日本語 **Jōdai Nihongo** – Old Japanese)
ค.ศ. 600 – ค.ศ. 784 ตรงกับยุคอาซูกะ (飛鳥時代 **Asuka jidai**) และยุคนาระ (奈良時代 **Nara jidai**)
- (3) ภาษาญี่ปุ่นยุคชูโกะ (中古日本語 **Chūko Nihongo** – Early Middle Japanese)
ค.ศ. 784 – ค.ศ. 1184 ตรงกับยุคเฮอัน (平安時代 **Heian jidai**)
- (4) ภาษาญี่ปุ่นยุคชูเซ (中世日本語 **Chūsei Nihongo** – Late Middle Japanese)
ค.ศ. 1184 – ค.ศ. 1603 ตรงกับยุคคามะกุระ (鎌倉時代 **Kamakura jidai**) และยุคมูโรมาจิ (室町時代 **Muromachi jidai**)
- (5) ภาษาญี่ปุ่นยุคคินเซ (近世日本語 **Kinsei Nihongo** – Early Modern Japanese)
ค.ศ. 1603 – ค.ศ. 1867 ตรงกับยุคเอโดะ (江戸時代 **Edo jidai**)
- (6) ภาษาญี่ปุ่นยุคไคไล (近代日本語 **Kindai Nihongo** – Modern Japanese)
ค.ศ. 1868 – ค.ศ. 1945 ตรงกับยุคเมจิ (明治時代 **Meiji jidai**) ยุคไทโช (大正時代 **Taishō jidai**) และครึ่งแรกของยุคโชวะ (昭和時代前半期 **Shōwa jidai zenhanki**)
- (7) ภาษาญี่ปุ่นยุคปัจจุบัน (現代日本語 **Gendai Nihongo** – Contemporary Japanese)
ค.ศ. 1946 ถึงปัจจุบัน ตรงกับครึ่งหลังของยุคโชวะ (昭和時代後半期 **Shōwa jidai kōhanki**) ยุคเฮเซ (平成時代 **Heisei jidai**) จนถึงยุคเรวะ (令和時代 **Reiwa jidai**) ในปัจจุบัน

พัฒนาการเสียงอ่านภาษาญี่ปุ่นที่กล่าวถึงในงานวิจัยนี้จะศึกษาเฉพาะตั้งแต่ช่วงภาษาญี่ปุ่นยุคเก่า (上代日本語) เป็นต้นมาถึงปัจจุบัน เนื่องจากเป็นช่วงที่ภาษาญี่ปุ่นเริ่มมีความสัมพันธ์กับภาษาจีน พัฒนาการของเสียงแบ่งออกเป็น (1) พัฒนาการของเสียงสระภาษาญี่ปุ่น (2) พัฒนาการของเสียงพยัญชนะที่มีความเกี่ยวข้องกับการใช้เทียบเสียงพยัญชนะต้นในภาษาจีน (3) พัฒนาการของเสียงพยัญชนะที่มีความเกี่ยวข้องกับการใช้เทียบเสียงตัวสะกดในภาษาจีน (4) พัฒนาการของการอ่านควบเสียงพยัญชนะในภาษาญี่ปุ่นโบราณที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนเสียงและออกเสียงที่ต่างไปในภาษาญี่ปุ่นปัจจุบัน

2.3.1 พัฒนาการของเสียงสระภาษาญี่ปุ่น

上代日本語 ได้ยึดถือสำเนียงท้องถิ่นนาระในยุคสมัยนาระเป็นสำเนียงมาตรฐาน ประกอบด้วยเสียงสระหลัก 8 เสียง ต่างจากภาษาญี่ปุ่นปัจจุบันซึ่งยึดถือสำเนียงโตเกียวเป็นสำเนียง

มาตรฐาน ประกอบด้วยเสียงสระหลักเพียง 5 เสียง คือ /a/ /i/ /u/ /e/ /o/ เท่านั้น (Hattori Shiro, 1976: 1)

เสียงสระหลัก 8 เสียงใน 上代日本語 นั้น นอกเหนือจาก /a/ /i/ /u/ /e/ /o/ ที่เหมือนกับภาษาญี่ปุ่นปัจจุบันแล้ว ยังมีเสียง /i/ /ë/ /ö/ เพิ่มขึ้นมา ด้วยเหตุนี้ ทำให้แถว<i> <e> และแถว<o> (イ列、エ列、オ列) ถูกแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ ประเภท ก (甲類 kōrui) และประเภท ข (乙類 otsurui) โดยประเภท ก มีวิธีการออกเสียงเป็น /i/ /e/ /o/ เหมือนปัจจุบัน ส่วนประเภท ข มีวิธีการออกเสียง /i/ /ë/ /ö/ ที่แตกต่างออกไป การจำแนกประเภท ก-ข (甲乙類) ในเชิงสัทศาสตร์พบว่าหลักๆ แล้วมีสองแนวความคิด นั่นคือ จำแนกโดยใช้หน่วยเสียงพยัญชนะ และจำแนกโดยใช้หน่วยเสียงสระ Akiyoshi Kida (2000: 24-25) ใช้เกณฑ์หน่วยเสียงพยัญชนะจำแนกประเภท ก-ข ว่า ประเภท ข คือการออกเสียงหน่วยเสียงพยัญชนะในประเภท ก โดยใช้เพดานปาก (palatalize) เช่น /ki/ /ke/ ในประเภท ก จะออกเสียงเป็น /kʲi/ /kʲe/ ในประเภท ข ตามลำดับ เป็นต้น และใช้ทั้งเกณฑ์หน่วยเสียงพยัญชนะและสระจำแนก แถว<o> นั่นคือ ประเภท ก ออกเสียง /o/ ในขณะที่ประเภท ข ออกเสียง /ə/ หรือ /ɐ/ เช่น /ko/ ในประเภท ก จะออกเสียงเป็น /kʲə/ หรือ /kʲɐ/ ในประเภท ข เป็นต้น ส่วน Hattori Shiro (1976: 6-15) ได้เพิ่มเติมวิธีการจำแนกประเภท ก-ข โดยใช้เกณฑ์หน่วยเสียงสระเพียงอย่างเดียว มีผลลัพธ์คือ เสียง /i/ คาดว่ามีความเป็นไปได้ที่เสียงจะใกล้เคียงชุดเสียงต่อไปนี้ [-y] [-ji] [-yi] [-iui] เสียง /ë/ คาดว่ามีความเป็นไปได้ที่เสียงจะใกล้เคียงชุดเสียงต่อไปนี้ [-io] [-iə] [-əi] [-æ] และเสียง /ö/ คาดว่ามีความเป็นไปได้ที่เสียงจะใกล้เคียงชุดเสียงต่อไปนี้ [-io] [-iə] [-œ] [-ø]

ไม่ว่าทศวรรษจะมีสระเสียง /i/ /ë/ /ö/ ที่กล่าวมาข้างต้น จากการรวบรวมวรรณกรรมยุคสมัยนาระดังเช่น 《古事記》 พบพยางค์ที่มีเสียงสระประเภท ข ดังนี้

- (1) イ列 : キ、ギ、ヒ、ビ、ミ
- (2) エ列 : ケ、ゲ、ヘ、ベ、メ
- (3) オ列 : コ、ゴ、ソ、ゾ、ト、ド、ノ、モ、ヨ、ロ

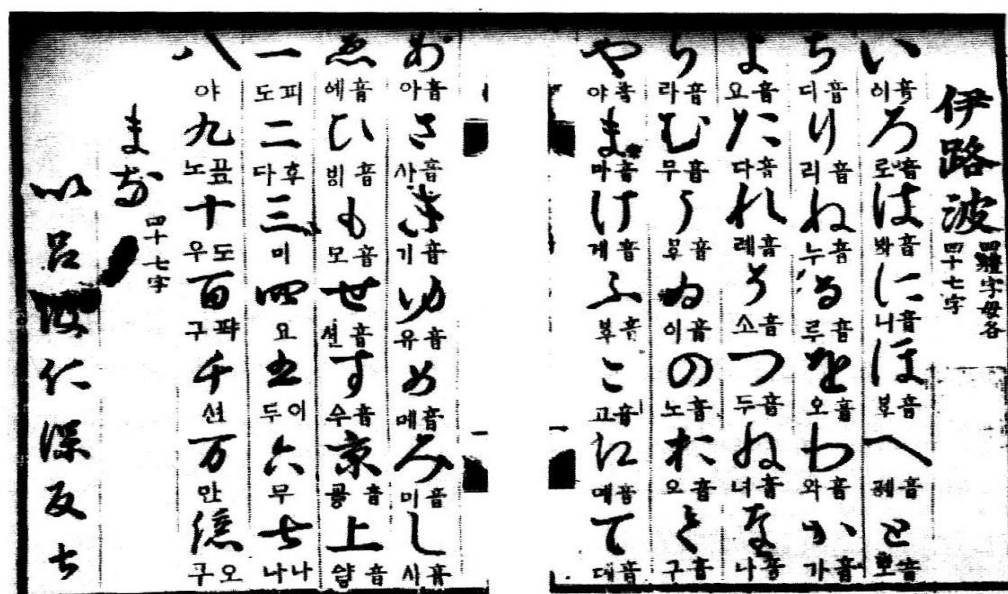
ภายหลังเสียงสระประเภท ก-ข ได้ผสมรวมเป็นหนึ่งเดียว เหลือเพียงประเภท ก ตามที่เห็นในปัจจุบัน อย่างไรก็ตาม การศึกษาเสียงสระโบราณนี้มีประโยชน์ต่อการเปรียบเทียบกับภาษาจีนเนื่องจากบางคำในภาษาญี่ปุ่นแม้จะออกเสียงเหมือนกันแล้ว แต่ออกเสียงต่างกันในอดีต เพราะมีรากที่มาจากภาษาจีนที่ออกเสียงต่างกันในอดีต ซึ่งออกเสียงต่างกันภาษาจีนปัจจุบันด้วย นี่เป็นหนึ่งในสาเหตุที่ทำให้การออกเสียงต่างๆ ในคำภาษาญี่ปุ่น ไม่สามารถจับคู่กับเสียงต่างๆ ในภาษาจีนปัจจุบันได้โดยตรง ตัวอย่างเช่น 企 (甲類) และ 紀 (乙類) ปัจจุบันในภาษาญี่ปุ่นอ่านว่า き ki ทั้งสองอักขระ แต่ในภาษาจีนกลางนั้น อ่าน qǐ และ jì ตามลำดับ

2.3.2 พัฒนาการของเสียงพยางค์ที่มีความเกี่ยวข้องกับการใช้เทียบเสียงพยัญชนะต้นในภาษาจีน

ในหัวข้อนี้จะกล่าวถึงพัฒนาการของเสียงพยางค์ที่มีความเกี่ยวข้องกับการใช้เทียบเสียงพยัญชนะต้นในภาษาจีน ประกอบด้วย 3 เรื่องย่อย คือ การเปลี่ยนแปลงของเสียงในวรรณ<ha> วรรณ<ta> และการหายไปของ <wi> <we> <wo>

2.3.2.1 การเปลี่ยนแปลงของเสียงในวรรณ<ha>

การเปลี่ยนแปลงของเสียงในวรรณ<ha> (ハ行転呼 ha gyō tenko) เริ่มต้นจากการอ่อนกำลังของเสียงริมฝีปาก (唇音退化 shin'on taika – labial weakening) หากเราพิจารณาเสียงริมฝีปากทั้งหมดในภาษาญี่ปุ่นปัจจุบัน จะพบว่าทั้งหมดมี 3 วรรณและ 2 อักษร นั่นคือ “วรรณ<ma> วรรณ<ba> วรรณ<pa>” และ “ふ fu กับ わ wa” นั่นอาจทำให้เกิดข้อสงสัยว่าทำไมเสียง ふ และ わ จึงเป็นเพียงอักษรเดี่ยวๆ ที่อ่านออกเสียงริมฝีปาก แท้ที่จริงแล้วในอดีต วรรณ<ba> และ วรรณ<pa> ยังไม่ได้ถูกแบ่งออกมาอย่างแน่ชัด ส่วนวรรณ<ha> และ วรรณ<wa> ทั้งคู่เคยอ่านออกเสียงริมฝีปากมาก่อน โดยเริ่มแรก วรรณ<ha> อ่านออกเสียง voiceless bilabial stop [p] (เสียงป.ปลา ในภาษาไทย) ต่อมาในสมัยนาระได้เปลี่ยนเป็นเสียง voiceless bilabial fricative [ɸ] และในสมัยเฮอันช่วงกลาง は、ひ、へ、ほ ได้เปลี่ยนเป็นเสียง voiced bilabial fricative [β] โดยทิ้งให้เหลือเพียง ふ เท่านั้นที่ยังคงออกเสียง [ɸ] อยู่ และในช่วงเวลาเดียวกันนี้ วรรณ<ha> เมื่อปรากฏในพยางค์อื่นที่มีไชพยางค์แรกของคำ พบว่ามีการออกเสียงที่ต่างออกไป นั่นคือ は、ひ、ふ、へ、ほ ได้ออกเสียงเป็น わ、い、う、え、お นี่อาจจะเป็นสาเหตุที่ทำให้คำช่วยในเชิงไวยากรณ์ (助詞 joshi) จำพวก は、を、へ ได้ออกเสียงผิดแผกออกไปจากรูปอักษรฮิรางานะที่เขียน สุดท้ายประมาณสมัยเมจิจนกระทั่งปัจจุบันวรรณ<ha> อ่านออกเสียง voiceless glottal fricative [h] (เสียงฮ.นกฮูก ในภาษาไทย) ยกเว้นตัว ふ อ่านว่า [ɸ] อย่างไรก็ตามสามารถพบเห็นผู้คนบางส่วนอ่านว่า [hm] กลมกลืนไปกับอักษรอื่นในวรรณ อิชิกาวะ ชูริ (2564: 221) ได้แสดงหลักฐานสนับสนุนการปรากฏขึ้นของการเปลี่ยนแปลงเสียงในวรรณนี้เป็นจำนวนมาก ตัวอย่างเช่น ปริศนาคำทายในสมัยมูโรมาจิ มีคำถามว่า “อะไรเอ๋ย ถ้าเป็นแม่เจอกันสองครั้ง แต่ถ้าเป็นพ่อไม่เจอกันแม้แต่ครั้งเดียว” ซึ่งคำตอบออกมาเป็น “ริมฝีปาก” เมื่อตรวจสอบดูแล้ว คำว่า “แม่” (母 haha) ออกเสียงว่า はは ส่วนคำว่า “พ่อ” (父 chichi) ออกเสียงว่า ちち นั้นแสดงให้เห็นว่า ตัวอักษร は อ่านออกเสียงด้วยเสียงริมฝีปาก ตรงกับเสียง [h] หรือ [ɸ] ที่กล่าวไว้นั่นเอง หรือกลอนอิโรฮะซึ่งเป็นกลอนที่รวมเสียงตัวอักษรภาษาญี่ปุ่น 47 เสียงซึ่งแต่งในสมัยเฮอัน มีฉบับหนึ่งที่ปรากฏในเอกสาร 「資料 日本語史」 Shiryō Nihongo-shi (1991: 87) มีเขียนอักษรฮันกิล (อักษรเกาหลี) กำกับเสียงอ่าน อิชิกาวะ ชูริ (2564: 221) กล่าวว่าอักษรในวรรณ<ha> มีการอ่านเทียบเสียงกับอักษรฮันกิล ㅂ ในปัจจุบัน (เทียบเคียงเสียงบ.ไปไม้ [b] หรือ พ.พาน [p] ในภาษาไทย) ผู้วิจัยได้นำไปศึกษาเพิ่มเติม พบว่าในยุคสมัยนั้นยังมีการใช้งานของอักษรฮันกิล ㅍ อยู่ ซึ่งยกเลิกการใช้งานไปแล้วในปัจจุบัน อักษรฮันกิล ㅍ มีเสียงอ่านเป็นเสียง voiced bilabial fricative [β] (Shao Lei, 2016: 68) เมื่อสังเกตในภาพกลอน (รูปที่ 1) は ひ ふ ほ มีการถอดเสียงเป็น ㅍㅍ ㅍㅣ ㅍㅍ ㅍㅣ ㅍㅣ ㅍㅣ (/βa/, /βi/, /βu/, /βo/) ตามลำดับ ตรงกันกับพัฒนาการเสียงอ่านที่ได้กล่าวไปข้างต้น

รูปที่ 1 : ภาพกลอนอิโรฮะภาษาญี่ปุ่นที่มีอักษรเกาหลีกำกับเสียงอ่าน (1492)

ที่มา: 「資料日本語史」 (1991: 87) อ้างถึงในอักษฎาพุทธ ชุติ (2564: 221)

2.3.2.2 การหายไปของ <wi> <we> <wo>

ไม่ใช่เพียงวรรณ<ha> เท่านั้นที่เกิดการอ่อนกำลังของเสียงริมฝีปากดังที่กล่าวมาในข้อ 2.3.2.1 แต่วรรณ<wa> ก็ได้เกิดปรากฏการณ์นี้เช่นกัน ซึ่ง ゐ [wi]、ゑ [we] ได้หายไปในสมัยคามะกุระ และ を [wo] ได้หายไปตามมาในสมัยเอโดะ ทำให้ทั้งสามอักษรนี้ จากที่มีเสียงพยัญชนะ voiced labio-velar approximant [w] (เสียงว.แหวน ในภาษาไทย) ได้ถูกกร่อนเสียงเป็น い [i]、え [e]、お [o] ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม คำช่วยในเชิงไวยากรณ์ยังคงอนุรักษ์รูปอริงานะเดิมไว้ แม้เสียงอ่านได้เปลี่ยนแปลงไป นั่นคือ は、を、へ ยังคงเขียนด้วยอริงานะ 3 ตัวนี้ดังเดิม ทั้งที่อ่านว่า わ、お、え ตามลำดับเมื่อเป็นคำช่วย สรุปแล้วในวรรณ<wa> นี้เหลือเพียง わ ที่ยังคงเสียง [wa] ไว้อยู่

ประกาศรัฐบาลของกรมวัฒนธรรมฉบับที่ 1 เมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม ปีโชวะที่ 61 (ค.ศ. 1986) ได้กำหนดการใช้อักษรคันะปัจจุบัน (現代仮名遣い gendai kanazukai) แทนการใช้อักษรคันะเชิงประวัติศาสตร์ (歴史的仮名遣い rekishiteki kanazukai) (กรมวัฒนธรรมแห่งประเทศญี่ปุ่น, ออนไลน์, 1986, 「昭和六十一年内閣告示第一号」, ย่อหน้าที่ 1-2) ส่งผลให้ตัวอักษร ゐ、ゑ、を (รวมถึงตัวอักษรคาตากานะ ヰ、ヱ、ヲ) ทั้งหมด (ยกเว้นคำช่วยบ่งชี้กรรม を) ถูกแทนที่ด้วย い、え、お ตามลำดับตามเสียงอ่านจริง ทั้งนี้มติให้ทำการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวเพื่อสร้างความง่ายในการอ่านแก่ประชาชนทั่วไป

ตารางที่ 3 : ตารางแสดงตัวอย่างการใช้อักษรคานะเชิงประวัติศาสตร์และอักษรคานะปัจจุบันของ <wi>

<we> <wo>				
อักษรฮิรางานะ	ตัวอย่างคำในรูปคันจิ	ประเภทการอ่าน	อักษรคานะเชิงประวัติศาสตร์	อักษรคานะปัจจุบัน
ゐ	田舎	คำญี่ปุ่นแท้	<u>ゐ</u> なか	<u>い</u> なか
	区域	คำอ่านเสียงอยู่	く <u>ゐ</u> き	く <u>い</u> き
	雰囲気	คำอ่านเสียงอัน	ふん <u>ゐ</u> き	ふん <u>い</u> き
ゑ	微笑む	คำญี่ปุ่นแท้	ほほ <u>ゑ</u> む	ほほ <u>え</u> む
	高円寺	คำอ่านเสียงอยู่	かう <u>ゑ</u> んじ	こう <u>え</u> んじ
	永遠	คำอ่านเสียงอัน	<u>ゑ</u> い <u>ゑ</u> ん	<u>え</u> い <u>え</u> ん
を	男	คำญี่ปุ่นแท้	<u>を</u> とこ	<u>お</u> とこ
	屋上	คำอ่านเสียงอยู่	<u>を</u> くじやう	<u>お</u> くじやう
	老翁	คำอ่านเสียงอัน	らう <u>を</u> う	ろう <u>お</u> う

2.3.2.3 การเปลี่ยนแปลงของเสียงในวรรณคดี<da>

การเปลี่ยนแปลงของเสียงในวรรณคดี<da> บางตำราเรียกว่า ปัญหาของคานะสี่ตัว (四つ仮名の問題 yotsugana no mondai) สืบถึงเสียงของตัวอักษร じ、ぢ、ず、づ ซึ่งมีปัญหาในการแบ่งแยกเสียงในปัจจุบัน ในอดีตอักษรทั้งสี่นี้ออกเสียงแตกต่างกันทั้งหมด แต่ในเวลาต่อมา ぢ และ づ เกิดการแปรเปลี่ยนเป็นเสียงเสียดแทรก (破擦音化 hasatsuonka – spirantization) ส่งผลให้เสียง じ มีเสียงที่เหมือนกับ ぢ ส่วน ず มีเสียงที่เหมือนกับ づ (Akiyoshi Kida, 2000: 26-27) ด้วยเหตุผลเดียวกัน ตามประกาศรัฐบาลของกรมวัฒนธรรมที่ได้กล่าวถึงในข้อ 2.3.2.2 กำหนดให้เขียนอักษรคานะปัจจุบันโดยอ่านออกเสียงตรงตามภาษาญี่ปุ่นปัจจุบัน จึงมีการกำหนดให้ใช้ じ แทน ぢ และ ず แทน づ ในทุกกรณี

ตัวอย่างการใช้ じ แทน ぢ และ ず แทน づ

ぢ→じ	เช่น	軽塵 :	けい <u>ぢ</u> ん	→	けい <u>じ</u> ん
		政治 :	せい <u>ぢ</u>	→	せい <u>じ</u>
づ→ず	เช่น	頭痛 :	づ <u>づ</u> う	→	ず <u>ず</u> う
		地団 :	ち <u>づ</u>	→	ち <u>ず</u>

2.3.3 พัฒนาการของเสียงพยัญชนะมีความเกี่ยวข้องกับการใช้เทียบเสียงตัวสะกดในภาษาจีน : การผันแปรของเสียงตัวสะกดแบบเสียงริมฝีปาก

ในหัวข้อนี้จะกล่าวถึงเสียงที่เปลี่ยนแปลงไปของคำญี่ปุ่นที่ได้รับมาจากภาษาจีนโบราณโดยมีส่วนท้ายพยัญชนะปิดคำเป็นแบบเสียงนาสิกริมฝีปาก (双唇鼻音阳声韵) และส่วนท้ายพยัญชนะปิดคำตายแบบเสียงริมฝีปาก (双唇音入声韵) กล่าวคือ คำที่สะกดด้วยแม่กมและแม่กบนั่นเอง สามารถอ่านเพิ่มเติมได้ในหัวข้อ 2.2.2

คำในภาษาจีนยุคกลางที่ประกอบด้วยส่วนท้ายพยัญชนะปิดคำเป็นแบบเสียงนาสิกริมฝีปากมีตัวสะกด -m เมื่อรับเข้ามาในภาษาญี่ปุ่นซึ่งไม่มีเสียงตัวสะกด จะปรากฏอยู่ในรูปแบบคำที่มีเสียง ㅁ

mu ลงท้าย ดังเช่น 塩、感、飲、心 ในอดีตอ่านว่า えむ、かむ、いむ、しむ ตามลำดับ ในสมัยคามูระ เกิดการอ่อนกำลังของเสียงริมฝีปาก ทำให้เสียง [m] เปลี่ยนแปลงเป็นเสียง /N/ ซึ่ง ตรงกับเสียง ん ในปัจจุบัน เมื่อเทียบกับตัวอย่างอักษรที่กล่าวมา ทำให้มีเสียงอ่านเป็น えん、かん、いん、しん ตามลำดับ นอกจากนี้ยังพบหลักฐานทางประวัติศาสตร์จากหนังสือ 「字音假字用格」 (Jionkanazukai ปัจจุบันเขียนว่า 字音仮名遣い) เขียนโดย 本居宣長 (Motoori Norinaga) ในสมัยเอโดะ (ปี ค.ศ. 1776) พบว่าไม่มีการแบ่งแยกคำที่ลงท้ายด้วย む กับ ん โดยเขาได้ใช้ む เป็นพยางค์ท้ายทั้งหมด (Cheng Chunyou, 2002: 56) อีกเหตุปัจจัยหนึ่งที่เป็นข้อสันนิษฐานของการหายไปของเสียง む ท้ายพยางค์แล้วกลมกลืนเป็นเสียง ん นั้นอาจเป็นเพราะว่า ในทางสัทศาสตร์นั้น ตัว ん สามารถออกเสียงได้ 5 แบบ คือ [m] [n] [ŋ] [ɲ] และ [N] ขึ้นอยู่กับตำแหน่งของอักษร โดยจะปรากฏเสียง [m] เมื่อพยัญชนะถัดมาออกเสียงริมฝีปาก เช่น 乾杯 (かんぱい) ออกเสียงว่า /kampai/ ปรากฏเสียง [n] เมื่อพยัญชนะถัดมาออกเสียงปุ่มเหงือก เช่น 身体 (しんたい) ออกเสียงว่า /tʃintai/ ปรากฏเสียง [ŋ] เมื่อพยัญชนะถัดมาออกเสียงเพดานอ่อน เช่น 漫画 (まんが) ออกเสียงว่า /manga/ ปรากฏเสียง [ɲ] เมื่อพยัญชนะถัดมาออกเสียงนาสิกปุ่มเหงือก เช่น 女 (おんな) ออกเสียงว่า /opna/ และปรากฏเสียง [N] เมื่อสิ้นสุดคำไม่มีเสียงต่อท้าย เช่น ペン ออกเสียงว่า /pʰen/ (Min Jeshi, 2020: 68-69) จากที่อธิบายมาทั้งหมดจะเห็นได้ว่า เสียง [m] ถูกกลมกลืนไปกับตัว ん อย่างเสียไม่ได้ และสูญเสียเอกลักษณ์ไปอย่างถาวรในที่สุด

คำในภาษาจีนยุคกลางที่ประกอบด้วยส่วนท้ายพยางค์ปิดคำตายแบบเสียงริมฝีปาก มีตัวสะกด -p เมื่อรับเข้ามาในภาษาญี่ปุ่นซึ่งไม่มีเสียงตัวสะกด จะปรากฏอยู่ในรูปแบบคำที่มีเสียง ふ fu ลงท้าย (ซึ่งในอดีตอ่านว่า [pm]) ตามที่กล่าวมาในข้อ 2.3.2.1) ดังเช่น 葉、法、急 ในอดีตอ่านว่า えふ、ほふ、きふ ตามลำดับ ต่อมาได้เกิดการเปลี่ยนแปลงตามข้อ 2.3.2.1 ทำให้เสียง ふ ที่อยู่พยางค์ท้ายนี้เปลี่ยนแปลงเป็นเสียง う เมื่อเทียบกับตัวอย่างอักษรที่กล่าวมา ทำให้มีเสียงอ่านเป็น えう、ほう、きう ตามลำดับ หลังจากนั้นเกิดการควบเสียงตามที่จะอธิบายให้หัวข้อ 2.3.4

2.3.4 พัฒนาการของการอ่านควบเสียงพยางค์ในภาษาญี่ปุ่นโบราณที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนเสียงและออกเสียงที่ต่างไปในภาษาญี่ปุ่นปัจจุบัน

ด้วยเหตุผลเดียวกัน ตามประกาศรัฐบาลของกรมวัฒนธรรมที่ได้กล่าวถึงในข้อ 2.3.2.2 กำหนดให้เขียนอักษรคันนะปัจจุบันโดยอ่านออกเสียงตรงตามภาษาญี่ปุ่นปัจจุบัน ซึ่งเกิดการเปลี่ยนแปลงมาจากภาษาญี่ปุ่นโบราณแล้ว ในหัวข้อนี้มีลักษณะการอ่านควบเสียงและผันแปรเสียงจากการพบกันของเสียงหลายเสียง ดังนี้

2.3.4.1 ア列+ウ、フ กลายเป็น オ列+ウ

あう→おう	เช่น	中央 :	ちゅう <u>あ</u> う	→	ちゅう <u>お</u> う
あふ→おう	เช่น	押収 :	<u>あ</u> ふしう	→	<u>お</u> うしゅう
かう→こう	เช่น	抵抗 :	てい <u>か</u> う	→	てい <u>こ</u> う
かふ→こう	เช่น	甲乙 :	<u>か</u> ふおつ	→	<u>こ</u> うおつ

さう→そう เซ่น	早退 :	<u>さう</u> たい	→	<u>そう</u> たい
さふ→そう เซ่น	挿入 :	<u>さふ</u> にふ	→	<u>そう</u> にゆう
⋮	⋮	⋮		⋮
らう→ろう เซ่น	老翁 :	<u>らう</u> をう	→	<u>ろう</u> おう
らふ→ろう เซ่น	蠟燭 :	<u>らふ</u> そく	→	<u>ろう</u> そく
わう→おう* เซ่น	王室 :	<u>わう</u> しつ	→	<u>おう</u> しつ

2.3.4.2 イ列+ウ、フ กลายเป็น イ列+ユウ

いう→ゆう* เซ่น	遊戲 :	<u>いう</u> ぎ	→	<u>ゆう</u> ぎ
いふ→ゆう* เซ่น	城邑 :	じやう <u>いふ</u>	→	じょう <u>ゆう</u>
きう→きゅう	เซ่น 休憩 :	<u>きう</u> けい	→	<u>きゅう</u> けい
きふ→きゅう	เซ่น 初級 :	しよ <u>きふ</u>	→	しよ <u>きゅう</u>
しう→しゅう	เซ่น 押収 :	あふ <u>しう</u>	→	おう <u>しゅう</u>
しふ→しゅう	เซ่น 習得 :	<u>しふ</u> とく	→	<u>しゅう</u> とく
ちう→ちゅう	เซ่น 宇宙 :	う <u>ちう</u>	→	う <u>ちゅう</u>
⋮	⋮	⋮		⋮
りう→りゅう	เซ่น 留学 :	<u>りう</u> がく	→	<u>りゅう</u> がく
りふ→りゅう	เซ่น 粒子 :	<u>りふ</u> し	→	<u>りゅう</u> し

2.3.4.3 エ列+ウ、フ กลายเป็น イ列+ヨウ

えう→よう* เซ่น	要求 :	<u>えう</u> きう	→	<u>よう</u> きゅう
えふ→よう* เซ่น	京葉 :	けい <u>えふ</u>	→	けい <u>よう</u>
けう→きょう	เซ่น 教育 :	<u>けう</u> いく	→	<u>きょう</u> いく
けふ→きょう	เซ่น 海峡 :	かい <u>けふ</u>	→	かい <u>きょう</u>
せう→しょう	เซ่น 消費 :	<u>せう</u> ひ	→	<u>しょう</u> ひ
せふ→しょう	เซ่น 交渉 :	かう <u>せふ</u>	→	こう <u>しょう</u>
てう→ちょう	เซ่น 朝鮮 :	<u>てう</u> せん	→	<u>ちょう</u> せん
てふ→ちょう	เซ่น 蝶々 :	<u>てふ</u> てふ	→	<u>ちょう</u> ちょう
⋮	⋮	⋮		⋮
れう→りょう	เซ่น 料金 :	<u>れう</u> きむ	→	<u>りょう</u> きん
れふ→りょう	เซ่น 獵人 :	<u>れふ</u> じん	→	<u>りょう</u> じん

2.3.4.4 イ列+ヤウ กลายเป็น イ列+ヨウ

きやう→きょう	เซ่น 強風 :	<u>きやう</u> ふう	→	<u>きょう</u> ふう
しやう→しょう	เซ่น 商品 :	<u>しやう</u> ひむ	→	<u>しょう</u> ひん

ちやう→ちょう	เช่น	身長 :	しん <u>ちやう</u>	→	しん <u>ちょう</u>
ひやう→ひょう	เช่น	評価 :	<u>ひやう</u> か	→	<u>ひょう</u> か
⋮	⋮	⋮	⋮		⋮
みやう→みょう	เช่น	寿命 :	じゅ <u>みやう</u>	→	じゅ <u>みょう</u>
りやう→りょう	เช่น	流量 :	り <u>やう</u>	→	り <u>ょう</u>

2.3.4.5 ク、グ+ワ行 กลายเป็น カ行、ガ行

くわ→か	เช่น	火星 :	<u>くわ</u> せい	→	<u>か</u> せい
ぐわ→が	เช่น	外国 :	<u>ぐわ</u> いこく	→	<u>が</u> いこく
くゐ→き	เช่น	兄弟 :	<u>くゐ</u> やうだい	→	<u>き</u> やうだい
ぐゐ→ぎ	เช่น	偽装 :	<u>ぐゐ</u> さう	→	<u>ぎ</u> さう
くゑ→け	เช่น	桂林 :	<u>くゑ</u> いりむ	→	<u>け</u> いりん
ぐゑ→げ	เช่น	外科 :	<u>ぐゑ</u> くわ	→	<u>げ</u> か

* มีข้อยกเว้น ต้องสังเกตเป็นพิเศษ

2.4 พัฒนาการของอักษรจีนและการเปลี่ยนรูปอักษรจีน

อักษรจีนนับเป็นหนึ่งในอักษรที่มีอายุเก่าแก่ที่สุดในโลก อักษรจีนที่เก่าแก่ที่สุดที่มนุษย์ค้นพบในปัจจุบันมีอายุกว่าสามพันปี เรียกว่า อักษรกระดูกกระตองเต่า (甲骨文 jiǎgǔwén) นักโบราณคดีเชื่อว่าอักษรกระดูกกระตองเต่าไม่ใช่อักษรจีนชุดแรกที่ถือกำเนิดขึ้นบนโลกนี้ เพราะในโบราณวัตถุที่ถูกค้นพบบริเวณเมืองซีอันซึ่งคาดว่ามีความอายุประมาณ 5000-6000 ปีมีการแกะสลักสัญลักษณ์บางอย่างที่มีความคล้ายคลึงกับอักษรจีน อย่างไรก็ตามข้อสันนิษฐานนี้ยังไม่ได้รับการสรุป (Huang Borong & Liao Xudong, 2018: 141) อักษรจีนผ่านการพัฒนามาหลายยุคสมัย มีลักษณะตัวอักษรหลากหลายรูปแบบ ได้แก่ 甲骨文、金文、篆文、隶书、草书、行书、楷书 (jiǎgǔwén, jīnwén, zhuànwén, lìshū, cǎoshū, xíngshū, kǎishū) โดย 楷书 หรืออักษรบรรจงแบบที่เห็นในปัจจุบัน นับว่าเป็นแบบอักษรมาตรฐานล่าสุดที่ใช้ในภาษาจีน แต่เมื่อมองลึกลงไปในส่วนของอักษรบรรจงแล้ว กลับพบว่าสามารถแบ่งแยกย่อยได้อีกสองประเภท คือ อักษรจีนดั้งเดิม (繁体字 fántǐzì – Traditional Chinese) และ อักษรจีนประยุกต์ (简体字 jiǎntǐzì – Simplified Chinese) ซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ อักษรจีนทั้งสองประเภทนี้คืออะไร มีที่มาที่ไปอย่างไร ผู้วิจัยจะอธิบายในหัวข้อย่อยถัดไป

2.4.1 พัฒนาการของอักษรจีนและการเปลี่ยนรูปอักษรจีนในประเทศจีน

ตัวอักษรจีนในแต่ละยุคสมัยที่ได้กล่าวมาข้างต้นนั้นเกิดการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการเขียนให้ง่ายขึ้นต่อกันมา 隶书 เกิดจากการเปลี่ยนรูปจาก 篆书 ในขณะที่ 草书 และ 行书 เกิดจากการ

เปลี่ยนรูปจาก 隶书 และอักษรจีนประยุกต์ที่ปัจจุบันมีการใช้อย่างแพร่หลายและเป็นทางการในสาธารณรัฐประชาชนจีนก็เกิดจากการเปลี่ยนรูปจาก 楷书 ที่เรียกว่าอักษรจีนดั้งเดิม หรือเรียกกันในภาษาพูดว่า “อักษรจีนตัวเต็ม” 楷书 เริ่มปรากฏให้เห็นเป็นครั้งแรกในช่วงสมัยราชวงศ์เว่ย ต่อมาก็ปรากฏตัวอักษรที่มีการปรับปรุงเขียนให้ง่ายขึ้น (简化字 jiǎnhuàzì) บนการแกะสลักก้อนหินในสมัยราชวงศ์เหนือ-ใต้ พอถึงสมัยราชวงศ์สุย-ถังก็ได้พบหลักฐานทางประวัติศาสตร์มากมายที่เก็บรวบรวมตัวอักษรลักษณะนี้ไว้ อักษรเหล่านี้มีการใช้ที่แพร่หลายในหมู่ประชาชนทั่วไป เรียกว่า 俗体字 (sútǐzì) 《干禄字书》(Gānlù Zìshū) และ 《刊谬补缺切韵》(Kānmiù Bǔquē Qiēyùn) เป็นสองตำราที่โดดเด่นที่สุดที่เก็บรวบรวม 俗体字 ไว้ในสมัยราชวงศ์ถัง อย่างไรก็ตาม การสนับสนุนการปรับปรุงอักษรจีนเพิ่งเริ่มต้นขึ้นในสมัยราชวงศ์ชิง โดยในปี ค.ศ. 1909 陆费逵 (Lù Fèikuí) ผู้ก่อตั้งสำนักพิมพ์จงหว่า (中华书局 Zhōnghuáshūjí) เป็นบุคคลแรกที่สนับสนุนให้จัดระเบียบอักษรจีนขึ้นมาใหม่ ผลักดันการปรับปรุงอักษรจีนให้ง่ายขึ้น และรณรงค์ให้ใช้วิธีการเขียนจีนแบบตรงตามคำพูด (白话文 báihuàwén) ผ่านทางบทความชื่อว่า 《普通教育应当采用俗体字》(Pǔtōngjiàoyù Yīngdāng Cǎiyòng Sútǐzì) ซึ่งตีพิมพ์ในวารสาร 《教育杂志》(Jiàoyù Zázhi) ในปีนั้น (Fan Zijing, 2015: 27-105)

การสนับสนุนการปรับปรุงอักษรจีนให้ง่ายขึ้นอย่างเป็นทางการโดยรัฐบาลเกิดขึ้นครั้งแรกสมัยรัฐบาลก๊กมินตั๋ง (国民政府 Guómín zhèngfǔ) ในปี ค.ศ. 1932 กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศว่าจะกระทำการปรับตัวอักษรเพื่อให้่ายต่อการเขียนอ่าน และ 3 ปีถัดมาก็ได้ประกาศตารางอักษรจีนตัวย่อชุดแรก ในเวลาต่อมาเกิดสงครามจีน-ญี่ปุ่น (抗日战争 Kàngri zhànzhēng) ขึ้น ทำให้กิจกรรมนี้หยุดชะงักลง ภายหลังการสถาปนาสาธารณรัฐประชาชนจีนเมื่อวันที่ 1 ตุลาคม ค.ศ. 1949 รัฐบาลประกาศเร่งฟื้นฟูนโยบายผลักดันการปรับตัวอักษรให้ง่ายลงขึ้นทันที ด้วยเหตุว่าประชากร ณ ขณะนั้นมากกว่าร้อยละ 80 ไม่รู้หนังสือ อ่านเขียนไม่ได้ ขัดต่อการพัฒนาประเทศ จึงจำเป็นต้องรีบให้การศึกษแก่พวกเขาโดยด่วน แต่อักษรจีนนั้นยังมีความซับซ้อนยุ่งยากอยู่มาก เป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้ เรื่องนี้จึงเป็นประเด็นสำคัญที่ต้องเร่งพัฒนาเป็นเรื่องแรกๆ ด้วยเหตุนี้ทำให้รัฐบาลก๊กมินตั๋งซึ่งอพยพไปที่บริเวณเกาะฟอร์โมซา (ไต้หวัน) ตัดสินใจละทิ้งการย่อตัวอักษรเพื่อต่อต้านการเป็นหนึ่งเดียวกับจีนแผ่นดินใหญ่ กระทั่งว่าเป็นประเด็นอ่อนไหวที่ไม่ให้พูดถึง ณ ช่วงเวลานั้น (Fan Zijing, 2015: 131-132)

ปี ค.ศ. 1956 สภาปฏิวัติ (国务院 Guówùyuàn) ประกาศใช้แบบผังการย่อรูปอักษรจีน 《简化汉字方案》(Jiǎnhuà Hànzì Fāng'àn) ภายในประกอบด้วยการดำเนินการย่อรูปอักษรจีนทั้งหมด 4 ครั้ง และเมื่อผ่านการดำเนินงานไป 8 ปี จนถึงปี ค.ศ. 1964 ได้สรุปออกมาเป็นตารางอักษรจีนประยุกต์ 《简化字总表》(Jiǎnhuàzì Zǒngbiǎo) ต่อมาในปี ค.ศ. 1988 เกิดตาราง《现代汉语通用字表》(Xiàndài Hànyǔ Tōngyòng Zìbiǎo) ที่ได้เก็บอักษรจีนตัวย่อเพิ่มขึ้นจาก《简化字总表》ที่กล่าวมา และในที่สุดปี ค.ศ. 2013 เกิดตาราง《通用规范汉字表》(Tōngyòng Guīfàn Hànzìbiǎo) ที่ได้เก็บอักษรจีนตัวย่อเพิ่มอีกจากสองตารางข้างต้น รวมมีอักษรจีนประยุกต์ทั้งหมด 2546 ตัว Wang Ning et al. (2014: 1) ได้ให้ความเห็นไว้ว่า《通用规范汉字表》นั้นได้ปรับปรุงขอบเขตของอักษรจีนที่ใช้ในสาธารณรัฐประชาชนจีนให้ดีขึ้นในรอบ 50 ปี และ

ทำให้อักษรจีนเป็นอักขระที่คงความมีชีวิตต่อไป โดยภาพรวมแล้วไม่ทำให้ผู้ใช้งานรู้สึกแปลกประหลาดใจ มีการกำหนดปริมาณ แบ่งระดับ เรียงลำดับ ที่เป็นระเบียบ เข้ากับยุคสมัยและสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป ทั้งนี้ 《通用规范汉字表》 มีอักษรที่ใช้ในชีวิตประจำวันทั่วไป (常用汉字 *chángyòng Hànzì*) ทั้งหมด 3500 ตัวอักษร

จากข้อมูลทั้งหมดข้างต้นจะเห็นได้ว่าอักษรจีนสามารถจัดประเภทเป็น 2 ชุด คือ (1) อักษรจีนดั้งเดิม (繁体字) คืออักษรจีนที่มีพัฒนาการมาจนสิ้นสุดที่ก่อนที่สาธารณรัฐประชาชนจีนจะถูกสถาปนาขึ้น ปัจจุบันมีการใช้งานที่ได้เห็น ช่องกง มาเก๊า และภูมิภาคอื่นๆ ที่ชาวจีนโพ้นทะเลอพยพออกไปก่อนช่วงกลางคริสต์ศตวรรษที่ 20 และ (2) อักษรจีนประยุกต์ (简体字) คืออักษรจีนที่ยึด《通用规范汉字表》เป็นมาตรฐานตามที่กล่าวมาในย่อหน้าที่แล้ว ปัจจุบันมีการใช้งานที่สาธารณรัฐประชาชนจีน และภูมิภาคอื่นๆ ที่ชาวจีนโพ้นทะเลอพยพออกไปหลังช่วงกลางคริสต์ศตวรรษที่ 20 ดังเช่น ประเทศมาเลเซีย ประเทศสิงคโปร์ ในส่วนของการย่ออักษรจีนนั้น มีวิธีการย่อหลากหลายรูปแบบ Huang Borong & Liao Xudong (2018: 160-161) แบ่งวิธีการย่อรูปอักษรจีนออกเป็น 6 ประเภท ดังนี้

(1) ย่อรูปโดยการอนุมาน (类推简化 *lèitūi jiǎnhuà*) คือ การย่อรูปอักษรจีนดั้งเดิมหนึ่งๆ ทั้งตัวหรือแค่ส่วนประกอบบางส่วนก่อน หลังจากนั้นก็นำไปใช้กับตัวอักษรอื่นที่มีส่วนประกอบเป็นตัวข้างต้นทั้งชุด วิธีการนี้เป็นวิธีการย่อรูปอักษรที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด (Huang Borong & Liao Xudong, 2018: 160-161)

ตัวอย่างชุดอักษรที่ใช้การย่อรูปโดยการอนุมาน

1. ตัว 长 ย่อเป็น 長 ทำให้อักษรอื่นที่มี 長 ลดรูปไปด้วย ดังเช่น 张 (張)、帐 (帳)、胀 (脹)、怅 (悵)
2. หมวดอักษร 金 (金字旁 *jīnzìpáng*) ลดรูปเป็น 钅 ทำให้อักษรในหมวดลดรูปไปด้วย เช่น 银 (銀)、锌 (鋅)、钱 (錢)、钉 (釘)、钢 (鋼)
3. ตัว 贝 ย่อเป็น 貝 ทำให้อักษรอื่นที่มี 貝 ลดรูปไปด้วย ดังเช่น 贷 (貸)、账 (賬)、赢 (贏)、测 (測)

(2) ใช้อักษรที่เสียงเหมือนหรือต่างมาทดแทน (同音或异音代替 *tóngyīn huò yìyīn dàitì*) คือ การที่พิจารณาแล้วว่าสองตัวอักษรใดๆ มีความหมายที่แตกต่างกันอย่างชัดเจน ไม่ก่อให้เกิดความสับสนในบริบทหนึ่งๆ ได้ ก็นำตัวอักษรสองตัวนั้นมารวมกันเป็นตัวเดียวเพื่อลดจำนวนตัวอักษรในภาษาจีนลง มักจะเป็นตัวอักษรที่อ่านเสียงเหมือนกันหรือคล้ายกัน

ตัวอย่างชุดอักษรที่ใช้อักษรที่เสียงเหมือนหรือต่างมาทดแทน

1. ใช้อักษรที่เสียงเหมือนมาทดแทน เช่น 表 (錶)、丑 (醜)、制 (製)
2. ใช้อักษรที่เสียงต่างมาทดแทน เช่น 斗 (鬥)、卷 (捲)、舍 (捨)
3. กรณีพิเศษ เช่น 干 (乾、幹)、借 (藉)

(3) แปลงการเขียนหวัดให้บรรจง (草书楷化 cǎoshū kǎihuà) คือ การนำรูปหวัดของตัวอักษรหนึ่งๆ มาสร้างตัวอักษรขึ้นมาใหม่โดยมีรูปร่างและองค์ประกอบเป็นตัวบรรจง เนื่องจากรูปหวัดของตัวอักษรมักมีเส้นขีดที่น้อยและง่าย ลดทอนจำนวนขีดที่ซับซ้อนไปได้มาก

ตัวอย่างชุดอักษรที่แปลงการเขียนหวัดให้บรรจง

车 (車)、专 (專)、书 (書)、为 (為)、农 (農)

(4) เปลี่ยนไปใช้สัญลักษณ์อย่างง่าย (换用简单的符号 huànyòng jiǎndān de fúhào) คือ การนำสัญลักษณ์อะไรที่เขียนง่ายๆ มาทดแทนส่วนประกอบที่เขียนยากของตัวอักษร

ตัวอย่างชุดอักษรที่เปลี่ยนไปใช้สัญลักษณ์อย่างง่าย //

1. ใช้สัญลักษณ์ 又 เช่น 汉 (漢)、鸡 (雞)、戏 (戲)、邓 (鄧)、观 (觀)、难 (難)
2. ใช้สัญลักษณ์ × เช่น 赵 (趙)、区 (區)
3. ใช้สัญลักษณ์ 不 เช่น 环 (環)、怀 (懷)、坏 (壞)

(5) คงลักษณะพิเศษหรือเค้าโครงเดิมไว้ (保留特征或轮廓 bǎoliú tèzhēng huò lúnkuò) คือ การลบส่วนประกอบที่เขียนยากของตัวอักษรทิ้งไป ให้เหลือเพียงเค้าโครงหรือลักษณะเด่นของตัวอักษรหนึ่งๆ ไว้เพียงเท่านั้น

ตัวอย่างชุดอักษรที่คงลักษณะพิเศษหรือเค้าโครงเดิมไว้

1. คงลักษณะพิเศษไว้ เช่น 声 (聲)、飞 (飛)、广 (廣)
2. คงเค้าโครงเดิมไว้ เช่น 夺 (奪)、齿 (齒)、宁 (寧)

(6) สร้างอักษรรูปเสียงประสานหรืออักษรผสมความขึ้นมาใหม่ (构成新的形声字或会意字 gòuchéng xīn de xíngshēngzì huò huìyìzì) คือ การคิดค้นตัวอักษรขึ้นมาใช้ใหม่ผ่านการสร้างอักษรรูปเสียงประสาน (形声字) หรืออักษรผสมความ (会意字) ตามทฤษฎีการประดิษฐ์ตัวอักษรจีน 6 ประเภท (六书 liùshū)³ โดยไม่คำนึงถึงอักษรจีนดั้งเดิมเลย

ตัวอย่างชุดอักษรที่สร้างอักษรรูปเสียงประสานหรืออักษรผสมความขึ้นมาใหม่

1. อักษรรูปเสียงประสาน เช่น 响 (響)、惊 (驚)、优 (優)、郁 (鬱)
2. อักษรผสมความ เช่น 头 (頭)、体 (體)、宝 (寶)、灶 (竈)

2.4.2 พัฒนาการของอักษรจีนและศัพท์จีนในประเทศญี่ปุ่น

ในหัวข้อนี้จะอธิบายเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของอักษรจีนและศัพท์จีนภายหลังที่ญี่ปุ่นได้หยิบยืมมาใช้ในภาษาของตนเอง Pan Jun (2013) ได้สรุปเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการกลายสภาพเป็นญี่ปุ่น

³ 六书 (Liù shū) คือทฤษฎีการประดิษฐ์อักษรจีน 6 ประเภท เป็นที่รู้จักแพร่หลายจาก 《说文解字》 (Shuōwén Jiězì) คัมภีร์อักษรจีนเล่มแรกในประวัติศาสตร์จีนที่ 许慎 (Xǔ Shèn) นักอักษรศาสตร์และวรรณคดีจีนสมัยราชวงศ์ฮั่นตะวันออกได้เรียบเรียง วิเคราะห์แบ่งประเภท และจำแนกหมวดหมู่โครงสร้างจากอักษรจีนจำนวน 9353 ตัว (Wang Xiurong, 2013: 135 อ้างถึงในอภิญา ศิริวรรณ, 2559: 298)

ของอักษรจีน (ภาษาจีน: 汉字的日本化 Hànzì de Rìběnhuà / ภาษาญี่ปุ่น: 漢字の日本化 Kanji no Nihonka) เป็น 7 ประเด็น ได้แก่ อักษรจีนที่ญี่ปุ่นประดิษฐ์ขึ้นเอง (国字 kokuji) อักษรจีนที่ญี่ปุ่นยืมแล้วคิดความหมายเอง (国訓 kokkun) อักษรยืมแต่เสียง (当て字 ateji) อักษรที่ใช้แพร่หลายทั่วไป (俗字 zokuji) คำจีนที่ญี่ปุ่นสร้าง (和製漢語 waseikango) การแปรสภาพจากหน่วยคำ (形態素 keitaiso) และการยืมแต่ความหมายของอักษร ผู้วิจัยได้พิจารณาแล้วว่า ประเด็นที่มีประโยชน์ต่องานวิจัยนี้มี 5 ประเด็น โดยตัดประเด็นอักษรยืมแต่เสียง และการยืมแต่ความหมายของอักษรออก เนื่องจากอักษรยืมแต่เสียงนั้นไม่มีความเกี่ยวข้องกับการเปรียบเทียบกับภาษาจีน เช่น สหรัฐอเมริกา มีอักษรยืมแต่เสียง เป็น 亜米利加 (Amerika) ซึ่งยืมเพียงการออกเสียง アメリカ (Amerika) ของอักษรจีนมา แต่ไม่มีคำว่า 亚米利加 (Yàmílìjiā) ปรากฏอยู่ในภาษาจีนกลาง ส่วนการยืมแต่ความหมายของอักษรนั้นจะเชื่อมโยงกับเสียงอ่านแบบญี่ปุ่น (訓読み) ที่ได้กล่าวไปแล้วในหัวข้อ 2.1 กล่าวคือเป็นการเขียนอักษรจีนแล้วนำมาอ่านด้วยเสียงอ่านแบบญี่ปุ่นทั้งสิ้น เช่น 昨日 (kinō) แปลว่า เมื่อวาน แต่อ่าน きのう ซึ่งมีได้มีความเกี่ยวข้องกับการเปรียบเทียบภาษาจีนใดๆ จึงเหลือพิจารณาเพียงประเด็นดังต่อไปนี้

2.4.2.1 อักษรจีนที่ญี่ปุ่นประดิษฐ์ขึ้นเอง

อักษรจีนที่ญี่ปุ่นประดิษฐ์ขึ้นเอง (国字) หรือ “โคกุจิ” สามารถตีความได้หลายความหมาย ที่นี้ใช้ความหมายโดยแคบ กล่าวคือหมายถึงอักษรจีนที่ญี่ปุ่นประดิษฐ์ขึ้นเอง อาจเรียกว่า 和字 (waji) หรือ 和製漢字 (waseikanji) Arai Hakuseki (新井白石) ประมาณค.ศ. 1760 นักปราชญ์สมัยเอโดะได้ให้คำจำกัดความของโคกุจิไว้ในหนังสือ 「同文通考」 (Kōbuntsūkō) เป็นภาษาญี่ปุ่นโบราณว่า 「国字トイフハ、本朝ニテ造レル、異朝ノ辞書ニ見ヘヌヲイフ。故ニ其訓ノミアリテ、其音ナシ。」 แปลได้ว่า “โคกุจิ คือตัวอักษรที่สร้างขึ้นในอาณาจักรนี้ ไม่พบในตำราแห่งอาณาจักรอื่น มีเพียงเสียงอ่านญี่ปุ่น (訓読み) ไม่มีเสียงอ่านจีน (音読み)” สาเหตุที่ญี่ปุ่นต้องประดิษฐ์อักษรจีนขึ้นเพิ่มเอง เพราะอักษรจีนที่ยืมมาจากประเทศจีนรวมถึงที่ยืมมาผ่านคาบสมุทรเกาหลีด้วยนั้นไม่เพียงพอต่อการใช้งาน มักเป็นคำนามแทนสิ่งของที่ไม่มีในประเทศจีน เช่น ชื่อพันธุ์ปลา ชื่อพรรณไม้ ชื่อดาบ ดังตัวอย่าง 厩元 (moto) เป็นชื่อเหล่าญี่ปุ่นชนิดหนึ่ง หรือ 鉾 (habaki) เป็นวัสดุโลหะที่เชื่อมอยู่กับปลอกดาบเพื่อรองรับมีดดาบที่เสียบเข้ามา หรือแม้กระทั่งคำที่ใช้อย่างแพร่หลายในปัจจุบันอย่าง 畑 (hatake) แปลว่า ไร่ แปลงปลูกพืช ก็เป็น 国字 เช่นกัน อย่างไรก็ตามด้วยการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมย้อนกลับไปยังประเทศจีน ทำให้ในภาษาจีนมีตัวอักษรเหล่านี้ปะปนอยู่บ้าง เช่น 鮎 (namazu) ซึ่งแปลว่าปลาตุกญี่ปุ่นนั้นได้กลับไปยังภาษาจีนคำว่า 鮎 (nián) โดยมีความหมายว่าปลาตุกญี่ปุ่นเช่นเดียวกัน ภายหลังตัวอักษรนี้ก็กลับไปยังญี่ปุ่นอีกครั้ง เกิดเสียงอ่านแบบจีน (音読み) ว่า ネン (nen) ทั้งนี้ ญี่ปุ่นใช้หลักการประดิษฐ์อักษร 国字 ด้วยหลักการ 六書 (rokusho) (สามารถอ่านคำอธิบายได้ในหัวข้อ 2.4.1 ในส่วนของ 六书) เช่นเดียวกันกับประเทศจีน (Ding Man, 2018: 13-15; Pan Jun, 2013: 152-163)

2.4.2.2 อักษรจีนที่ญี่ปุ่นยืมแล้วคิดความหมายเอง

อักษรจีนที่ญี่ปุ่นยืมแล้วคิดความหมายเอง (国訓) หรือ “คกกุน” นั้นมีความต่างจากโคกุจิ คือ คกกุนเป็นอักษรที่มีอยู่แล้วเดิมในภาษาจีน แต่เมื่อนำเข้ามายังประเทศญี่ปุ่นทางญี่ปุ่นดัดแปลงความหมายของตัวอักษรนั้นทั้งด้วยความจงใจและไม่ได้ตั้งใจเพื่อนำไปใช้ในภาษาของตน Arai Hakuseki (新井白石) ประมาณค.ศ. 1760 นักปราชญ์สมัยเอโดะได้ให้คำจำกัดความของคกกุนไว้ในหนังสือ「同文通考」เป็นภาษาญี่ปุ่นโบราณว่า「国訓トイフハ、漢字ノ中、本朝ニテ用ヒキタル義訓、彼国ノ字書ニ見ヘシ所ニ異ナルアリ。今コレヲ定メテ、国訓トハ云フ也。」แปลได้ว่า “คกกุน คือวิธีการใช้คันจิสำหรับอาณาจักรนี้ มีความแตกต่างไปจากตำราของประเทศเขา ขอตัดสิ้นความหมายของ คกกุน ตามนี้ไว้ ณ บัดนี้” ตัวอย่างของ 国訓 ที่สามารถพบได้ในชีวิตประจำวันทั่วไป ดังเช่น 嘘 (uso) ในภาษาญี่ปุ่นแปลว่า พูดโกหก, พูดหลอกลวง แต่ในภาษาจีน 嘘 (xū) แปลว่า ถอนหายใจ, ผ่อนลมหายใจออกอย่างช้าๆ หรือ 噂 (uwasa) ในภาษาญี่ปุ่นแปลว่า ข่าวลือ, นินทา แต่ในภาษาจีน 噂 (zūn) แปลว่า พูดด้วยกัน, รวมตัวกันพูด (Ding Man, 2018: 15-16; Pan Jun, 2013: 163-167)

2.4.2.3 อักษรที่ใช้แพร่หลายทั่วไปและการย่อบรรจุอักษรจีนในประเทศญี่ปุ่น

อักษรที่ใช้แพร่หลายทั่วไป (俗字) มีนิยามตรงกันกับ 俗体字 ของประเทศจีนในหัวข้อ 2.4.1 หัวข้อนี้มีความสำคัญต่องานวิจัยนี้เป็นอย่างมากเพราะเกี่ยวข้องเนื่องกับการย่อบรรจุตัวอักษรที่เทียบเคียงผลสรุปในหัวข้อ 2.4.1 เป็นที่ทราบกันดีว่าประเทศญี่ปุ่นได้รับวัฒนธรรมทางภาษาจากประเทศจีนมากที่สุดราวคริสต์ศตวรรษที่ 6-7 ในสมัยราชวงศ์สุย-ถัง และเกิด 俗体字 เป็นจำนวนมากและใช้งานอย่างแพร่หลายในยุคนี้ ด้วยเหตุนี้ 俗体字 จึงหลั่งไหลเข้าไปยังประเทศญี่ปุ่นอย่างเสียไม่ได้ นักภาษาศาสตร์บางท่านไม่เรียกตัวอักษรเหล่านี้ว่า 俗体字 แต่เรียกว่า 异体字 (yìtǐzì) เพราะนับว่าตัวอักษรเหล่านี้มีคุณสมบัติครบถ้วนกับตัวอักษรที่ใช้อย่างเป็นทางการ (正体字 zhèngtǐzì) เพียงแต่ว่ามีวิธีการเขียนที่ต่างออกไปเพียงเท่านั้นเอง ในปี ค.ศ. 1716 สมัยราชวงศ์ชิง ได้ปรากฏอักษรานุกรมพระราชทานเล่มสุดท้ายของประเทศจีน《康熙字典》(Kāngxī Zìdiǎn) ขึ้น อักษรานุกรมเล่มนี้ได้ถูกนำเข้าไปยังประเทศญี่ปุ่นในค.ศ. 1780 สมัยเอโดะ และใช้ตรวจสอบว่าอักษรจีนที่ใช้อยู่ในญี่ปุ่นในขณะนั้นถูกต้องหรือไม่ บางส่วนถูกปรับแก้ไขให้ตัวอักษรตรงตามอักษรานุกรมเล่มนี้ หลังปรับแก้ ตัวอักษรชุดนี้ถูกเรียกว่า 康熙字典体 (Kōkijitentai) หรือ 正字体 (seijitai) หรือภาษาพูดว่า 旧字体 (kyūjitai) หลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ประเทศญี่ปุ่นก็ได้ทำการย่อบรรจุตัวคันจิอีกครั้งในปี ค.ศ. 1946 โดยประกาศตาราง「当用漢字表」(Tōyō Kanjihyō) พบตัวอักษรย่อบรรจุ 131 ตัว ต่อมาในปี ค.ศ. 1949 ประกาศตาราง「当用漢字字体表」(Tōyō Kanji Jitaihyō) พบตัวอักษรย่อบรรจุประมาณ 500 ตัว และสุดท้ายประกาศตาราง「常用漢字表」ในปี ค.ศ. 1981 (แก้ไขเพิ่มเติม ค.ศ. 2010) ยึดเป็นมาตรฐานตัวอักษรคันจิมาจนปัจจุบัน ภาษาพูดเรียกอักษรตัวย่อเหล่านี้ว่า 新字体 (shinjitai) สำหรับรายละเอียดเพิ่มเติมสามารถอ่านได้ในหัวข้อ 1.1 (Ding Man, 2018: 19-62; Pan Jun, 2013: 176-185)

ในส่วนของการย่ออักษรจีนในประเทศญี่ปุ่นนั้น มีวิธีการย่อหลากหลายรูปแบบ หลักๆ แล้วแบ่งออกเป็น 5 ประเภท ดังนี้

(1) แปลงการเขียนหวัดให้บรรจง (行草書の楷書化 *gyōsōsho no kaishoka*) คือ การนำรูปหวัดของตัวอักษรหนึ่งๆ มาสร้างตัวอักษรขึ้นมาใหม่โดยมีรูปร่างและองค์ประกอบเป็นตัวบรรจง เนื่องจากรูปหวัดของตัวอักษรมักมีเส้นขีดที่น้อยและง่าย ลดทอนจำนวนขีดที่ซับซ้อนไปได้มาก

ตัวอย่างชุดอักษรที่แปลงการเขียนหวัดให้บรรจง

昼 (晝)、尽 (盡)、図 (圖)、転 (轉)、伝 (傳)

(2) รวมตัวอักษร (字体の統一 *jitai no tōitsu*) คือ การนำตัวอักษรสองตัวที่มีรูปร่างคล้ายกันมารวมกันเป็นตัวเดียวเพื่อลดจำนวนตัวคันจิลง

ตัวอย่างชุดอักษรที่มีการรวมตัวอักษร

効 (効、効)、真 (眞、真)

(3) สลับส่วนแสดงเสียง (音符の交換 *onpu no kōkan*) คือ การเปลี่ยนองค์ประกอบที่ใช้แสดงเสียงในอักษรรูปเสียงประสาน (形声文字 *keisei moji*) ให้ไปในทิศทางที่ง่ายลง เช่น ใช้ตัวอักษรอื่นที่เขียนคล้ายกัน อ่านคล้ายกัน หรือสัญลักษณ์ง่ายๆ แทนส่วนประกอบที่เขียนยุ่งยาก

ตัวอย่างชุดอักษรที่มีการสลับส่วนแสดงเสียง

1. 東 กับ 束 คล้ายกัน จึงใช้แทนกัน เช่น 練 (練)、蘭 (蘭)

2. 井 และ 韋 อ่าน い <i>i</i> เหมือนกัน จึงใช้แทนกัน เช่น 囲 (圍)

3. ใช้สัญลักษณ์ ム เช่น 広 (廣)、仏 (佛)、拡 (擴)

4. ใช้สัญลักษณ์ × เช่น 気 (氣)、区 (區)

5. เปลี่ยนส่วนประกอบด้านบนที่เขียนยาก เช่น 単 (單)、学 (學)、営 (營)、巢 (巢)

(4) ลบส่วนประกอบที่ซับซ้อนทิ้ง (繁雑部位の削除 *hanzatsu bui no sakujo*) คือ การลบส่วนประกอบที่เขียนยากของตัวอักษรทิ้งไป เหลือส่วนใดส่วนหนึ่งของตัวอักษรหนึ่งๆ ไว้เพียงเท่านั้น

ตัวอย่างชุดอักษรที่มีการลบส่วนประกอบที่ซับซ้อนทิ้ง

応 (應)、芸 (藝)、声 (聲)、医 (醫)

(5) เพิ่มหรือลดเส้นขีด (筆画の増加や減少 *hikkaku no zōka ya genshō*) คือ การเพิ่มขีดลงในอักษรหรือลดขีดบางขีดออกจากอักษรเพื่อให้การเขียนสั้นไหลหรือดูสมดุมากขึ้น

ตัวอย่างชุดอักษรที่มีการเพิ่ม (แทนด้วยสัญลักษณ์ +) หรือ ลดเส้นขีด (แทนด้วยสัญลักษณ์ -)

歩 (歩)⁺、器 (器)⁻

2.4.2.4 คำจีนที่ญี่ปุ่นสร้าง

คำจีนที่ญี่ปุ่นสร้าง (和製漢語) คือคำที่ประเทศญี่ปุ่นใช้อักษรจีนที่หยิบยืมมาประกอบกันเพื่อสร้างคำขึ้นมาใช้งานใหม่ในภาษาญี่ปุ่น ส่วนมากเป็นคำศัพท์เชิงวิชาการที่ได้อธิบายไปในหัวข้อ 1.1 โดยเฉพาะในช่วงหลังยุคโกลี ประเทศไทยญี่ปุ่นได้แปลศัพท์จำนวนมากจากวิทยาการทางตะวันตก ไม่ว่าจะเป็นสาขาวิชาแพทยศาสตร์ ชีววิทยา เคมี ยุทธศาสตร์และการทหาร กายวิภาคศาสตร์ ฯลฯ ผู้วิจัยคิดว่าสิ่งนี้เป็นส่วนสำคัญต่องานวิจัยนี้ในส่วนของเปรียบเทียบศัพท์ เพราะศัพท์เหล่านี้จำนวนไม่น้อยได้ถูกถ่ายทอดกลับไปยังประเทศจีนเช่นกัน ตัวอย่างคำเหล่านี้ได้แก่ 科学、心理学、解剖学、共用、哲学、可能性、主義、経済 เป็นต้น อย่างไรก็ตาม คำจีนที่ญี่ปุ่นสร้างหลายคำก็ได้ถูกนำมาใช้ในภาษาจีน เช่น 元气 (genki) ซึ่งแปลว่า ร่าเริง กลับไม่มีความหมายใดๆ ในภาษาจีนคำว่า 元气 (yuánqì) (Ding Man, 2018: 16; Pan Jun, 2013: 185-193)

2.4.2.5 การแปลสภาพจากหน่วยคำ

การแปลสภาพจากหน่วยคำ เกิดจากการนำหน่วยคำ (形態素) ในภาษาญี่ปุ่นมาประกอบกันหรือดัดแปลงเพื่อสร้างคำใหม่ มักมีไวยากรณ์เข้ามาเกี่ยวข้อง Chen Weili (2004: 84 อ้างถึงใน Pan Jun, 2013: 202) ได้แบ่งวิธีการสร้างคำจากการแปลสภาพจากหน่วยคำออกเป็น 5 วิธี ดังนี้

(1) ใช้พื้นฐานจากวิธีสร้างคำในภาษาจีน (汉文的构词法 Hànwén de gòucífǎ) ในภาษาญี่ปุ่นเรียกว่า 熟語の構成 (jukugo no kōsei) โดยคำจำกัดความของ 熟語 นั้นไม่หมายความว่าสุภาษิตคำพังเพยเหมือนในภาษาจีน ตามพจนานุกรม 「広辞苑」 ให้คำจำกัดความ 熟語 (jukugo) ว่า 「二つ以上の単語または2字以上の漢字が結合してできた語」 แปลว่า “คำที่เกิดจากการประกอบกันของคำเดียวสองคำขึ้นไปหรืออักษรจีนสองตัวขึ้นไป” ตรงกับภาษาจีนคำว่า 合成词 (héchéngcí) ตามพจนานุกรม 《现代汉语词典》 ให้คำจำกัดความว่า “两个或两个以上的词素构成的词” แปลว่า “คำที่ประกอบขึ้นจากหน่วยคำสองตัวหรือสองตัวขึ้นไป” คำที่ใช้พื้นฐานจากวิธีสร้างคำในภาษาจีนนี้มีข้อสังเกตว่า เป็นคำที่ใช้วิธีการเรียงคำแบบไวยากรณ์ภาษาจีน แต่เลือกใช้คำแบบภาษาญี่ปุ่น

ตัวอย่าง

1. 联合型 (liánhéxíng) :

売買→売ったり買ったりすること

指示→指し示すこと

2. 偏正型 (piānzhèngxíng) :

黒板→黒い板

白髪→白い髪

3. 补充型 (bǔchōngxíng) :

拡大→拡大して大きくすること

延長→延長して長くすること

4. 动宾型 (dòngbīnxíng) :

養豚→豚を養うこと

切腹→腹を切ること

5. 主谓型 (zhǔwèixíng) :

国立→国が立てること

地震→地が震えること

(2) ใช้พื้นฐานจากไวยากรณ์ญี่ปุ่น นับว่าเป็นการสร้างคำประกอบ (熟語の構成) อีกรูปแบบหนึ่งเช่นกัน มีความแตกต่างจากคำที่ใช้พื้นฐานจากวิธีสร้างคำในภาษาจีนคือ มีวิธีการเรียงคำตามไวยากรณ์ญี่ปุ่นและเลือกใช้คำแบบภาษาญี่ปุ่น เกิดจากคำช่วย 以 ซึ่งใช้บ่งชี้ตำแหน่งที่ตั้ง จุดหมายปลายทาง เวลา ผลลัพธ์ของการเปลี่ยนแปลง ฯลฯ คำช่วย で ซึ่งใช้บ่งชี้สถานที่ที่เกิดเหตุการณ์ เครื่องมือ วิธีการ วัสดุ เหตุผล ฯลฯ และคำช่วยบ่งชี้กรรม を โดยเรียงกรรมขึ้นก่อนกริยาตามไวยากรณ์ญี่ปุ่น ไม่ได้สลับตำแหน่งให้กริยาขึ้นก่อนกรรม

ตัวอย่าง

1. 二格 :

時限→時に限る

外出→外に出る

2. デ格 :

物納→物で納める (税金を金銭以外の物で納入する。)

水死→水で死ぬ (水に溺れて死ぬ。溺死する。)

3. フ格 :

心配→心を配る (気にして、心を悩ますこと。気がかり。)

菜食→菜を食べる (植物性の食品しか食べない。)

(3) บางคำใช้อักษรที่เสียงเหมือนกันมาทดแทนกันได้โดยคงความหมายเดิมหรือใกล้เคียงเดิมมาก

ตัวอย่าง

信任←→信認

(しんにん)

志向←→指向

(しこう)

売春←→買春

(ばいしゅん)

(4) ย่อจากคำเต็ม คาดว่าปรากฏการณ์นี้เกิดขึ้นหลังยุค 近代日本語 เป็นการย่อคำเพื่อให้กระชับขึ้นโดยคงเหลือไว้เพียงหน่วยคำที่สำคัญต่อการแสดงความหมาย

ตัวอย่าง

東大→東京大学

公表→公开发表

関空→関西国際空港

国連→国際連合

(5) คำเติม (affix) ประกอบด้วยคำอุปสรรค (prefix) และคำปัจจัย (suffix) ในภาษาญี่ปุ่นเรียกคำอุปสรรคว่า 接頭語 (settōgo) และคำปัจจัยว่า 接尾語 (setsubigo) บ้างอาจเรียกว่า คำเติมหน้า และ คำเติมท้าย ตามลำดับ มีส่วนช่วยในการขยายวงคำศัพท์จากรากศัพท์ที่มีความหมายกว้าง

และหลากหลายขึ้น หลักๆ แล้วใช้เพิ่มความหมาย เปลี่ยนความหมาย หรือเปลี่ยนหน้าที่ของคำ คำเหล่านี้จำเป็นต้องใช้ประกอบรากศัพท์เท่านั้น ไม่สามารถใช้เดี่ยวได้ (โทเคียว, 2554)

ตัวอย่าง

1. อุปสรรค

非～：非公開、非金屬、非課税

不～：不安定、不可能、不自由

無～：無事、無用、無限大

未～：未来、未収金、未購入

否～：否定、否決、否認

超～：超音波、超重元素、超現実

激～：激安、激辛、激論

2. ปัจจัย

～化：悪化、温暖化、現代化

～性：可能性、必要性、危険性

～式：和式、結婚式、旧式

～上：表面上、現状上、憲法上

～中：世界中、営業中、自己中

การใช้คำอุปสรรคที่บ่งความหมายปฏิเสธ มีรูปแบบของคำตรงข้ามอยู่ 2 แบบ คือแบบแทนที่ (ก) และแบบเติมหน้า (ข) ดังที่แสดงด้านล่างนี้

非～

(ก) 幸運 ≠ 非運；平常 ≠ 非常；平凡 ≠ 非凡

(ข) 常識 ≠ 非常識；効率 ≠ 非効率；公式 ≠ 非公式

不～

(ก) 安心 ≠ 不安；満足 ≠ 不満；清潔 ≠ 不潔

(ข) 平等 ≠ 不平等；利益 ≠ 不利益；健康 ≠ 不健康

無～

(ก) 有能 ≠ 無能；有名 ≠ 無名；有料 ≠ 無料

(ข) 作為 ≠ 無作為；関心 ≠ 無関心；理解 ≠ 無理解

未～

(ก) 既読 ≠ 未読；成熟 ≠ 未熟；既婚 ≠ 未婚

(ข) 開発 ≠ 未開発；解決 ≠ 未解決；完成 ≠ 未完成

2.5 การสอบวัดระดับภาษาต่างประเทศ

การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศนับได้ว่าเป็นทักษะอย่างหนึ่งที่ไม่สามารถประเมินค่าเป็นตัวเลขได้โดยตรง จึงจำเป็นต้องอาศัยการสอบวัดระดับความรู้ทางภาษา เพื่อเป็นการประเมินความรู้ของผู้เรียนภาษาต่างประเทศอย่างมีมาตรฐาน ซึ่งมาตรฐานที่ได้รับการยอมรับจากทั่วโลกบัญญัติโดยสภายุโรป (Council of Europe) อ้างอิงจากเว็บไซต์ทางการ <http://www.coe.int/lang-CEFR> (สืบค้นเมื่อ 1 ตุลาคม 2563) ได้กำหนดกรอบอ้างอิงสำหรับการเรียนการสอนและการประเมินผลความรู้ภาษาต่างประเทศ (เรียกว่า Common European Framework of Reference for Languages – CEFR) ถึงแม้ว่าภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่น ไม่ใช่ภาษาในภูมิภาคยุโรป แต่ก็ได้มีการเทียบระดับในการสอบวัดระดับของตนไว้กับมาตรฐาน CEFR เช่นกัน อนึ่ง ผู้วิจัยได้เลือกใช้เกณฑ์ขั้นต่ำในการทำวิจัยฉบับนี้ไว้ที่ระดับ B2 ของมาตรฐาน CEFR ความว่า สามารถเข้าใจเนื้อหาหลักในเชิงรูปธรรมและนามธรรมของบทความที่ซับซ้อน สามารถถกเถียงในหัวข้อเฉพาะทางได้ สามารถสื่อสารกับผู้พูดภาษาแม่ได้โดยไม่เกิดสถานการณ์ตึงเครียด และสามารถแสดงออกถึงจุดยืนของตนเองได้ (Liu Jun & Fu Rong, 2008: 25) เนื่องจากการที่ภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่นจะมีความเชื่อมโยงและสามารถช่วยเหลือในการเรียนรู้ซึ่งกันและกันนั้น ต้องมีปริมาณองค์ความรู้ที่มากเพียงพอ ผู้เรียนตกตะกอนด้วยองค์ความรู้ในภาษาหนึ่ง และพร้อมที่จะใช้ความรู้นั้นเพื่อจะศึกษาอีกภาษาหนึ่งต่อไป

2.5.1 การสอบวัดระดับความรู้ภาษาจีนกลาง (HSK)

การสอบวัดระดับความรู้ภาษาจีนกลาง มีชื่อภาษาจีนว่า 汉语水平考试 (**Hànyǔ Shuǐpíng Kǎoshì**) จัดขึ้นโดยสถาบันขงจื่อ ในนามของสำนักงานเผยแพร่ภาษาจีนสู่นานาชาติแห่งชาติจีน หรือ 国家汉语国际推广领导小组办公室 (**Guójiā Hànyǔ Guójì Tuīguǎng Lǐngdǎo Xiǎozǔ Bàngōngshì**) เป็นที่รู้จักในนาม Hanban อ้างอิงตามประกาศในเว็บไซต์ทางการ http://www.hanban.org/tests/node_7486.htm (สืบค้นเมื่อ 1 ตุลาคม 2563) HSK ให้ความสำคัญกับการประเมินความรู้และทักษะภาษาจีนของผู้ที่มีได้มีภาษาจีนเป็นภาษาแม่ และต้องการใช้ภาษาจีนในการติดต่อสื่อสาร ใช้ชีวิต เรียนหนังสือ และทำงาน แบ่งออกเป็น 6 ระดับ คือ ระดับ 1 (ขั้นพื้นฐาน) ไปจนถึง ระดับ 6 (ขั้นสูง)

ผู้วิจัยได้เลือกใช้ HSK ระดับ 5 ในการดำเนินงานวิจัย เนื่องจากผู้ที่สอบผ่าน HSK ระดับ 5 มีพื้นความรู้คำศัพท์จีน 2,500 คำ และจากตามประกาศข้างต้น ผู้นั้นเป็นบุคคลที่สามารถอ่านหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาจีน สามารถรับชมรายการโทรทัศน์ภาษาจีน และสามารถกล่าวสุนทรพจน์เป็นภาษาจีนได้อย่างสมบูรณ์

2.5.2 การสอบวัดระดับความรู้ภาษาญี่ปุ่น (JLPT)

การสอบวัดระดับความรู้ภาษาญี่ปุ่น มีชื่อภาษาญี่ปุ่นว่า 日本語能力試験 (**Nihongo Nōryoku Shiken – Japanese-Language Proficiency Test**) จัดขึ้นโดย มูลนิธิญี่ปุ่น หรือ 国際交流基金 (**Kokusai Kōryū Kikin**) เป็นที่รู้จักในนาม Japan Foundation อ้างอิงตามประกาศในเว็บไซต์ทางการ <https://www.jlpt.jp/> (สืบค้นเมื่อ 1 ตุลาคม 2563) JLPT ถูกใช้ในการพิจารณา

การตรวจคนเข้าเมืองบางประเภทเข้ามายังประเทศญี่ปุ่น อาทิ พิจารณาวีซ่านักเรียนและวีซ่าทำงาน นอกจากนี้ยังมีส่วนสำคัญกับการพิจารณาคุณสมบัติเพื่อเข้าสอบระดับชาติในสาขาวิชาต่างๆ อีกด้วย แบ่งออกเป็น 5 ระดับ คือ ระดับ N5 (ขั้นพื้นฐาน) ไปจนถึง ระดับ N1 (ขั้นสูง)

ผู้วิจัยได้เลือกใช้ JLPT ระดับ N2 ในการดำเนินงานวิจัย เนื่องจากผู้ที่สอบผ่าน JLPT ระดับ N2 จากตามประกาศข้างต้น ผู้นั้นไม่เพียงแต่มีความสามารถในการเข้าใจภาษาญี่ปุ่นในชีวิตประจำวัน แต่ยังสามารถใช้ภาษาญี่ปุ่นในสถานการณ์ที่หลากหลาย

2.6 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการรับภาษาที่สอง

ภาษาที่สอง หมายถึง ภาษาที่ผู้ที่มีการรับมาภายหลังภาษาแม่ (หรือเรียกว่า “ภาษาที่หนึ่ง”) ซึ่งมีการรับมาโดยธรรมชาติตั้งแต่กำเนิดตามแนวคิดของ Noam Chomsky หรือการเลียนแบบสิ่งที่ประสบพบเจอในวัยเด็กตามแนวคิดเชิงพฤติกรรมนิยมของ B.F. Skinner โดยภาษาที่สองนี้ไม่จำเป็นต้องเป็นภาษาที่รู้อันดับที่สองเสมอไป และอาจมีมากกว่าหนึ่งภาษาได้ (ศิริรัตน์ ณ ระนอง, 2554: 7-13) การรับภาษาที่สองมีข้อแตกต่างจากการรับภาษาที่หนึ่ง คือ จำเป็นต้องมีข้อมูลรับเข้าเพื่อให้ผู้เรียนประมวลผล สรุปลงทางไวยากรณ์ และสร้างสมมติยะทางภาษาเพื่อการสื่อสาร กล่าวคือ ผู้เรียนรับภาษาที่สองมาโดยอาศัยการเรียนรู้และการใช้ทักษะในการแก้ปัญหา (ศิริรัตน์ ณ ระนอง, 2554: 14-15)

งานวิจัยนี้ประยุกต์ทฤษฎีการรับภาษาที่สองตามกรอบแนวคิดทางภาษาศาสตร์ ประเภทการวิเคราะห์เปรียบเทียบต่างภาษา (Contrastive Analysis) เสนอโดย Robert Lado ซึ่งเชื่อว่าการรับภาษาเกิดจากการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างภาษาแม่กับภาษาที่เรียนรู้ โดยความเหมือนทั้งในด้านโครงสร้างไวยากรณ์ เสียงอ่าน หรือหน่วยคำ จะก่อให้เกิดการถ่ายโอนการเรียนรู้ทางบวก (Positive Transfer) ทำให้สามารถรับภาษาที่สองมาได้ง่ายขึ้น ในขณะที่ความแตกต่างในด้านต่างๆ ที่กล่าวมาข้างต้นก่อให้เกิดการถ่ายโอนการเรียนรู้ทางลบ (Negative Transfer) ซึ่งเป็นอุปสรรคในการรับภาษา (ศิริรัตน์ ณ ระนอง, 2554: 16) การวิเคราะห์เปรียบเทียบภาษาประกอบด้วย 4 ขั้นตอนคือ (1) การใช้กฎเกณฑ์ที่มีในภาษาแม่เพื่ออธิบายภาษาที่สอง (2) การเลือกเปรียบเทียบรูปแบบกฎเกณฑ์โครงสร้างของทั้งสองภาษา (3) การหาความสัมพันธ์โดยอิงระบบภาษาศาสตร์ของภาษาหนึ่งเพื่อเชื่อมโยงไปยังระบบภาษาศาสตร์ของอีกภาษาหนึ่ง และ (4) ทำนายความยากหรือความผิดพลาดที่จะเกิดขึ้นในการเรียนภาษาที่สองอันส่งผลมาจากภาษาแม่ (ณัฐกานต์ สุขชื่น, 2541: 140-141) การวิจัยลักษณะข้างต้นเป็นการเปรียบเทียบต่างระหว่างภาษาเป้าหมายกับภาษาแม่ แต่ในงานวิจัยนี้จะประยุกต์ลักษณะการวิเคราะห์สำหรับการเปรียบเทียบต่างของภาษาเป้าหมายที่ 1 และภาษาเป้าหมายที่ 2 คือ การเปรียบเทียบความรู้ภาษาญี่ปุ่นในฐานะภาษาต่างประเทศของผู้เรียนที่มีความรู้มาก่อนหน้า ว่ามีผลกระทบในทางบวกและลบต่อการเรียนรู้กับภาษาจีนในฐานะภาษาต่างประเทศอย่างไร และจะสังเคราะห์เป็นข้อได้เปรียบและข้อพึงระวังในมุมมองด้านรูปเขียนอักษรจีน ด้านเสียงอ่าน และด้านความหมายศัพท์

บทที่ 3

การศึกษาเปรียบเทียบรูปอักษรจีนใน HSK ระดับ 5 และ JLPT ระดับ N2

บทนี้จะศึกษารูปอักษรจีนที่ปรากฏใน HSK ระดับ 5 และ JLPT ระดับ N2 ว่ามีความเหมือนและความต่างอย่างไร และสังเคราะห์ข้อได้เปรียบและข้อพึงระวังในด้านตัวอักษรของการเรียนภาษาจีนของผู้เรียนต่างชาติ ตามที่อธิบายไปในหัวข้อ 1.5.2 สืบเนื่องจากการสอบ JLPT ไม่มีกรอบคำศัพท์ที่เผยแพร่ชัดเจนอย่างเป็นทางการ ผู้วิจัยจึงจำเป็นต้องรวบรวมอักษรคันจิจากคู่มือเตรียมตัวสอบ JLPT ซึ่งอักษรคันจิดังกล่าวเหล่านี้มักเคยปรากฏอยู่ในชุดข้อสอบในอดีต คู่มือเตรียมสอบเหล่านี้ได้จัดทำขึ้นเพื่อเตรียมความพร้อมให้ผู้เรียนมีความรู้เพียงพอที่จะไปสอบ JLPT ในระดับต่างๆ จัดพิมพ์โดยสำนักพิมพ์ที่มีชื่อเสียงทางด้านการผลิตสื่อการสอนภาษาญี่ปุ่น¹ มีการใช้ในการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นจริง ณ โรงเรียนสอนภาษาในประเทศญี่ปุ่นผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลจากคู่มือเตรียมตัวสอบ JLPT ระดับ N5 จนถึงระดับ N2 เพราะเป็นระดับที่มีประสิทธิภาพเพียงพอที่ทำให้เกิดการถ่ายโยงความรู้ซึ่งกันและกันระหว่างภาษาจีนกับภาษาญี่ปุ่น (อ่านเพิ่มเติมได้ในหัวข้อ 2.5) ประกอบด้วย

(1) 日本語総まとめシリーズ (N5、N4「漢字・ことば」、N3「漢字・語彙・単語 2000」、N2「漢字・語彙・単語 2500」) จัดพิมพ์โดย アスク出版 (2) 新完全マスター 日本語能力試験 (単語・語彙・漢字) จัดพิมพ์โดย スリーエーネットワーク จากการรวบรวมข้อมูลผู้เรียนต่างชาติที่มีความรู้ภาษาญี่ปุ่นเทียบเท่าระดับ JLPT N2 ควรจะรู้อักษรจีนที่ใช้ในภาษาญี่ปุ่น (อักษรคันจิ) เป็นจำนวน 979 ตัวอักษร ซึ่งนำมาจากอักษรคันจิที่คู่มือแนะนำให้ผู้เตรียมสอบ JLPT N5, N4, N3, N2 ควรศึกษาไว้มารวมกัน ชุดข้อมูลอักษรคันจิ 979 ตัวอักษรนี้ประกอบด้วยอักษรคันจิในระดับ N5 79 ตัว N4 166 ตัว N3 367 ตัว และ N2 367 ตัว ส่วนผู้เรียนต่างชาติที่มีความรู้ภาษาจีนเทียบเท่าระดับ HSK 5 จะรู้อักษรจีนเป็นจำนวน 1,685 ตัวอักษร มาจากการนำคำศัพท์มาตรฐานที่การสอบ HSK ได้กำหนดไว้ในเอกสาร 《新汉语水平考试大纲》 ที่จัดพิมพ์โดย 商务印书馆 เผยแพร่โดย 国家汉办 / 孔子学院总部 จำนวน 2,500 คำมาประมวลผล โดยนำทุกตัวอักษรที่พบในแต่ละคำมาใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วย เพื่อดึงเฉพาะตัวอักษรที่ไม่ซ้ำกันออกมา ทั้งหมดนี้ผู้วิจัยได้นำไปแสดงไว้ในภาคผนวก จ และเนื่องจากงานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยที่มองในมุมมองของการนำความรู้ภาษาญี่ปุ่นไปเชื่อมโยงในการเรียนภาษาจีน ผู้วิจัยจึงได้นำข้อมูลดังกล่าวมาวิเคราะห์เพื่อหาความเชื่อมโยง โดยอิงพื้นฐานตัวอักษรคันจิ 979 ตัวอักษรนั้นเป็นข้อมูลตั้งต้น เมื่อเปรียบเทียบกับอักษรจีนประยุกต์ 1,685 ตัว พบจำนวนอักษรที่นำมาศึกษาได้ 824 คู่อักษร รวมถึงจะใช้รูปอักษรจีนดั้งเดิมของอักษรที่กล่าวมาข้างต้นมาประกอบในการวิเคราะห์ว่าอักษรคันจิที่ปรากฏในภาษาญี่ปุ่นนั้นมีความเหมือนหรือแตกต่างจากอักษรจีนประยุกต์และอักษรจีนดั้งเดิมอย่างไร ทั้งนี้ ผู้วิจัยใช้หลักเกณฑ์การวิเคราะห์อักษรจีนโดยมีมุมมองในการมองรูปร่างของตัวอักษร 2 แง่มุม คือ (1) การเขียนตัวอักษรจีน ซึ่งมีจุดสำคัญอยู่ที่ลักษณะของ

¹ สำนักพิมพ์ 3A Network (スリーエーネットワーク) เป็นสำนักพิมพ์ที่จัดพิมพ์หนังสือเรียน Minna No Nihongo (みんなの日本語) ซึ่งเป็นหนังสือเรียนที่ผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นใช้กันอย่างแพร่หลาย สำนักพิมพ์ Ask (アスク出版) ให้ความจำกัดความของสำนักพิมพ์ตนเองบนแพลตฟอร์มทวิตเตอร์ของสำนักพิมพ์ว่า เป็นสำนักพิมพ์ที่ผลิตสื่อการสอนภาษาญี่ปุ่นเพื่อชาวต่างชาติโดยเฉพาะ มีการตีพิมพ์หนังสือเป็นภาษาต่างประเทศ เช่น ภาษาอังกฤษ ภาษาจีน ภาษาเกาหลี และภาษาอื่นๆ รวมถึงภาษาไทยด้วย

เส้น จำนวนเส้นขีด ความสัมพันธ์ระหว่างเส้นแต่ละเส้น และการจัดเรียงองค์ประกอบ มีที่มาจากเส้นขีดพื้นฐานและความสัมพันธ์ระหว่างเส้นพื้นฐานตามแนวคิดของ Wang Xiurong (2013: 135 อ้างถึงในภิญญา ศิริวรรณ, 2559: 297) และ (2) การสร้างตัวอักษรจีน อักษรจีนประยุกต์และอักษรคันจิล้วนมีรากที่มาจากอักษรจีนดั้งเดิมทั้งสิ้น สาธารณรัฐประชาชนจีนได้ทำการปรับปรุงอักษรจีนดั้งเดิมให้ง่ายขึ้น เป็นอักษรจีนประยุกต์ ในขณะที่ประเทศญี่ปุ่นก็ปรับปรุงอักษรจีนดั้งเดิมให้ง่ายขึ้นในรูปแบบของตนเองซึ่งต่างออกไปจากสาธารณรัฐประชาชนจีน อีกทั้งยังมีอักษรใหม่ที่ประเทศญี่ปุ่นประดิษฐ์ขึ้นเพิ่มเติม เกิดเป็นอักษรคันจิที่ใช้ในปัจจุบัน ด้วยเหตุเหล่านี้ทำให้สองชุดอักษรที่กล่าวมาข้างต้นมีความแตกต่างกัน

คู่อักษรในบทนี้สามารถจัดประเภทแบ่งออกเป็น 4 ประเภท เรียงตามความสะดวกในการถ่ายโอนความรู้จากมากไปน้อย ได้แก่ (1) อักษรคันจิที่มีรูปร่างเหมือนคู่อักษรจีนประยุกต์ทุกประการ (2) อักษรคันจิที่มีรูปร่างคล้ายคลึงกับคู่อักษรจีนประยุกต์ (3) อักษรคันจิที่มีรูปร่างแตกต่างจากคู่อักษรจีนประยุกต์ แต่มีรูปร่างเหมือนหรือคล้ายคลึงกับรูปอักษรจีนดั้งเดิม² ของอักษรจีนประยุกต์ ดังกล่าว (4) อักษรคันจิที่มีรูปร่างแตกต่างจากคู่อักษรจีนประยุกต์และรูปอักษรจีนดั้งเดิมของอักษรจีนประยุกต์ดังกล่าว ตามรายละเอียดที่จะกล่าวถึงด้านล่าง

3.1 แนวทางการพิจารณาอักษรคันจิเพื่อเทียบกับอักษรจีนประยุกต์

เมื่อต้องการนำอักษรคันจิไปเปรียบเทียบกับอักษรจีนประยุกต์แล้ว ความแตกต่างเรื่องแบบอักษร (Font) ย่อมเป็นชนวนปัญหาที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ สำหรับภาษาจีน แบบอักษรที่นิยมใช้ในอุตสาหกรรมกราฟิกปัจจุบันมี 4 ประเภท ได้แก่ อักษรแบบซ่ง (宋体 Sòngtǐ) อักษรแบบเฮย์ (黑体 Hēitǐ) อักษรแบบฝางซ่ง (仿宋体 Fǎngsòngtǐ) และอักษรบรรจง (楷体 Kǎitǐ) (Li Wenguo, 2017: 41) สำหรับภาษาญี่ปุ่น อุตสาหกรรมกราฟิกนิยมใช้แบบอักษร 3 ประเภท ได้แก่ แบบอักษรมินโจ (明朝体 Minchōtai) แบบอักษรโกชิค (ゴシック体 Goshikkutai) และแบบอักษรหนังสือเรียน (教科書体 Kyōkashotai) (อักษรายุทธ ชุศรี, 2564: 78)

อักษรจีนแบบซ่ง (ในยุคปัจจุบันปรากฏชื่อในระบบคอมพิวเตอร์เป็น SimSun) เป็นแบบอักษรมาตรฐานที่แพร่หลายที่สุดในสื่อสิ่งพิมพ์จีน รวมถึงเอกสารต่างๆ ที่ใช้ภาษาจีนมาตั้งแต่สมัยราชวงศ์หมิง³ จวบจนปัจจุบัน (Li Wenguo, 2017: 41) นอกจากนี้ยังมีความเป็นสากล ไม่เพียงแต่มีการใช้งานในสาธารณรัฐประชาชนจีนเพียงเท่านั้น แต่แบบอักษรนี้ยังได้รับการใช้งานอย่างแพร่หลายในวงวัฒนธรรมอักษรจีน⁴ (汉字文化圈 Hànzì wénhuàquān) แบบอักษรนี้เข้าประเทศญี่ปุ่นโดยชาวอเมริกันนามว่า William Gamble ผ่านสื่อสิ่งพิมพ์ของสำนักพิมพ์ The American Presbyterian

² อักษรคันจิบางตัวอาจปรากฏรูปอักษรดั้งเดิมในภาษาญี่ปุ่นในบางบริบทและจัดเป็นส่วนหนึ่งของ 当用漢字 แต่งานวิจัยนี้จะไม่นำมาวิเคราะห์เพราะอยู่นอกเหนือขอบเขตการวิจัย กล่าวคือ นอกเหนือความรู้ภาษาญี่ปุ่นในฐานะภาษาต่างประเทศระดับความรู้ JLPT N2 ที่ผู้เขียนพึงมี

³ อักษรแบบซ่งที่ปรากฏในปัจจุบันเป็นแบบอักษรที่ประดิษฐ์ขึ้นในสมัยราชวงศ์หมิง ไม่ใช่ราชวงศ์ซ่ง แต่เป็นการเลียนรูปร่างการแกะอักษรในสมัยราชวงศ์ซ่ง

⁴ ประกอบด้วยประเทศจีน ประเทศญี่ปุ่น ประเทศเกาหลี (เหนือและใต้) และประเทศเวียดนาม

Mission Press (美华书馆 Měihuá shūguǎn) ในปีค.ศ. 1859 โดยได้ระบุว่าแบบอักษรนี้เกิดจากการเลียนแบบการแกะอักษรช่วงปีว่านลี่ (万历年间 Wànlì niánjiān; ค.ศ. 1573 – 1620) ในสมัยราชวงศ์หมิง ด้วยเหตุนี้ชื่อแบบอักษรดังกล่าวจึงมีชื่อในภาษาญี่ปุ่นว่า 明朝体 (Minchōtai) (ในยุคปัจจุบันปรากฏชื่อในระบบคอมพิวเตอร์เป็น MS Mincho) ซึ่งเป็นแบบอักษรหลักที่ใช้เป็นมาตรฐานในสื่อสิ่งพิมพ์และเอกสารภาษาญี่ปุ่นเช่นกัน (Li Wenguo, 2017: 41; อัญญายุทธ ชูศรี, 2564: 78) ด้วยเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงเลือกใช้แบบอักษรภาษาจีนเป็น SimSun และอักษรภาษาญี่ปุ่นเป็น MS Mincho ในการเปรียบเทียบรูปร่างของอักษรจีนในงานวิจัยนี้ อย่างไรก็ตามผู้เรียนอาจพบเห็นแบบอักษรที่แตกต่างออกไป อาทิ แบบอักษรที่ปรากฏในแบบเรียน ผู้วิจัยคำนึงถึงประเด็นนี้และเพิ่มเติมแบบอักษรอื่น นั่นคืออักษรบรรจงสำหรับภาษาจีน (ปรากฏชื่อในระบบคอมพิวเตอร์เป็น Kaiti) และแบบอักษรหนังสือเรียน (教科書体) สำหรับภาษาญี่ปุ่น (ปรากฏชื่อในระบบคอมพิวเตอร์เป็น UD Digi Kyokasho) ซึ่งมีรูปร่างใกล้เคียงกับลายมือเขียนจริงมากกว่าแบบพิมพ์ (อัญญายุทธ ชูศรี, 2564: 78) เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเปรียบเทียบรูปร่างของอักษรในแบบอักษรที่ต่างกันได้จากตารางเปรียบเทียบในภาคผนวก ข

นอกจากนี้ เพื่อให้งานวิจัยนี้เป็นไปอย่างราบรื่น ผู้วิจัยได้อ้างอิงและยึดถือประกาศกรมวัฒนธรรม⁵ เรื่อง “แนวทางเกี่ยวกับแบบอักษร-รูปร่างอักษรในตารางอักษรจีนมาตรฐานสำหรับภาษาญี่ปุ่น” เมื่อ 29 กุมภาพันธ์ ปีเฮเซที่ 28 (ค.ศ. 2016) ในการตัดสินใจรูปร่างของตัวอักษรบางตัวที่อาจทำให้เกิดข้อพิพาทได้ ดังนี้

- (1) การเชื่อมต่อของเส้น อาจเชื่อมกันหรือแยกออกจากกันก็ได้ ไม่นับเป็นอักษรที่แตกต่างกัน ดังตัวอย่าง

湿—湿 อักษรตัวแรกมีการเชื่อมกันระหว่าง 冫 กับ 业 ในขณะที่อักษรตัวหลัง แยกออกจากกัน

吹—吹 อักษรตัวแรกมีการเชื่อมกันระหว่าง ㇏ กับ 人 ในขณะที่อักษรตัวหลัง แยกออกจากกัน

選—選 อักษรตัวแรกมีการเชื่อมกันระหว่าง 己己 กับ 共 ในขณะที่อักษรตัวหลัง นั้น ระหว่าง 巳巳 กับ 共 แยกออกจากกัน

- (2) ความยาวของเส้นบางเส้นในตัวอักษรอาจยาวไม่เท่ากัน แต่ไม่นับเป็นอักษรที่แตกต่างกัน ดังตัวอย่าง

雪—雪 อักษรตัวแรกมีความยาวเส้นกลางของตัว 冫 ด้านล่างมากกว่าอักษรตัวหลัง

⁵ ข้อมูลเผยแพร่ออนไลน์โดยกรมวัฒนธรรมแห่งประเทศญี่ปุ่น ชื่อประกาศ 「常用漢字表の字体・字形に関する指針」 บทที่ 2 เข้าถึงได้จาก https://www.bunka.go.jp/koho_hodo_oshirase/hodohappyo/pdf/2016022902.pdf

天—天 อักษรตัวแรกมีความยาวเส้นบนมากกว่าเส้นล่าง แต่อักษรตัวหลังมีความยาวเส้นล่างมากกว่าเส้นบน

無—無 อักษรตัวแรกมีความยาวเส้นกลางมากกว่าอักษรตัวหลัง

- (3) จุดสัมผัสของเส้นบางเส้นในตัวอักษรอาจแตกต่างกัน แต่ไม่นับเป็นอักษรที่แตกต่างกัน ดังตัวอย่าง

家—家 อักษรตัวแรก และอักษรตัวหลัง มีจุดสัมผัสของ 2 เส้นด้านขวาของตัว 豕 ที่แตกต่างกัน

蓋—蓋 อักษรตัวแรก และอักษรตัวหลัง มีจุดสัมผัสของเส้นที่ 3 และเส้นที่ 4 ของตัว 去 ตรงกลางที่แตกต่างกัน

蚕—蚕 อักษรตัวแรก และอักษรตัวหลัง มีจุดสัมผัสของเส้นที่ 2 และเส้นที่ 4 ของตัว 天 ด้านบนที่แตกต่างกัน

- (4) ในบางตัวอักษร จุดสัมผัสและจุดตัดสามารถใช้แทนกันได้ ไม่นับเป็นอักษรที่แตกต่างกัน ดังตัวอย่าง

射—射 อักษรตัวแรกมีจุดตัดที่เส้นสุดท้ายของตัว 身 (ขีดทะลุ) ในขณะที่อักษรตัวหลังเป็นจุดสัมผัส (ขีดไม่ทะลุ)

聽—聽 อักษรตัวแรกมีจุดสัมผัสที่เส้นสุดท้ายของตัว 耳 (ขีดไม่ทะลุ) ในขณะที่อักษรตัวหลังเป็นจุดตัด (ขีดทะลุ)

化—化 อักษรตัวแรกมีจุดสัมผัสด้านขวา (ขีดไม่ทะลุ) ในขณะที่อักษรตัวหลังเป็นจุดตัด (ขีดทะลุ)

外—外 อักษรตัวแรกมีจุดตัดที่เส้นสุดท้ายของตัว 卜 (ขีดทะลุ) ในขณะที่อักษรตัวหลังเป็นจุดสัมผัส (ขีดไม่ทะลุ)

才—才 อักษรตัวแรกมีจุดตัดด้านซ้าย (ขีดทะลุ) ในขณะที่อักษรตัวหลังเป็นจุดสัมผัส (ขีดไม่ทะลุ)

- (5) ในบางตัวอักษร แด้มและขีดตรงสามารถใช้แทนกันได้ ไม่นับเป็นอักษรที่แตกต่างกัน ดังตัวอย่าง

言—言 ด้านบนของอักษรตัวแรกใช้ขีดนอน ในขณะที่อักษรตัวหลังใช้แด้ม

今—今 ด้านบนของอักษรตัวแรกใช้ขีดนอน ในขณะที่อักษรตัวหลังใช้แด้ม

戸—戸 ด้านบนของอักษรตัวแรกใช้ขีดนอน ในขณะที่อักษรตัวหลังใช้แด้ม

舟—舟 ด้านบนของอักษรตัวแรกใช้ขีดตั้ง ในขณะที่อักษรตัวหลังใช้แด้ม

完—完 ด้านบนของอักษรตัวแรกใช้ขีดตั้ง ในขณะที่อักษรตัวหลังใช้แต้ม
 痛—痛 ด้านบนของอักษรตัวแรกใช้ขีดตั้ง ในขณะที่อักษรตัวหลังใช้แต้ม
 店—店 ด้านบนของอักษรตัวแรกใช้ขีดตั้ง ในขณะที่อักษรตัวหลังใช้แต้ม

- (6) ในบางตัวอักษร การหักงอและการวัดปลายอาจมีรูปแบบที่แตกต่างกันออกไป ไม่นับเป็นอักษรที่แตกต่างกัน ดังตัวอย่าง

頑—頑 ตัว 元 ในอักษรตัวแรกใช้การโค้งวัดตะขอ (竖弯钩) ในขณะที่อักษรตัวหลังใช้การวัดขึ้น (竖提)

切—切 ตัว 七 ในอักษรตัวแรกใช้การโค้งวัดตะขอ (竖弯钩) ในขณะที่อักษรตัวหลังใช้การวัดขึ้น (竖提)

望—望 ตัว 亡 ในอักษรตัวแรกใช้การหักลากตรง (竖折) ในขณะที่อักษรตัวหลังใช้การวัดขึ้น (竖提)

四—四 ตัว 儿 ในอักษรตัวแรกใช้การโค้งวัดตะขอ (竖弯钩) ในขณะที่อักษรตัวหลัง ใช้การหักลากตรง (竖折)

湾—湾 ตัว 亦 ในอักษรตัวแรกใช้การวัดตะขอ (竖钩) ในขณะที่อักษรตัวหลังใช้การลากตรง (竖)

没—没 ตัว 几 ในอักษรตัวแรกใช้การโค้งวัดตะขอ (竖弯钩) ในขณะที่อักษรตัวหลังใช้การหักลากตรง (竖折)

- (7) ทิศทางของเส้นบางเส้นในตัวอักษรอาจแตกต่างกัน แต่ไม่นับเป็นอักษรที่แตกต่างกัน ดังตัวอย่าง

反—反 อักษรตัวแรกมีเส้นแรกเป็นขีดตรง (横线) ในขณะที่อักษรตัวหลังมีเส้นแรกเป็นขีดปัดลงซ้าย (撇线)

考—考 อักษรตัวแรกมีเส้นที่ 5 เป็นขีดปัดลงซ้าย (撇线) ในขณะที่อักษรตัวหลังมีเส้นที่ 5 เป็นขีดตรง (横线)

集—集 ด้านบนของอักษรตัวแรกเป็นขีดปัดลงซ้าย (撇线) ในขณะที่อักษรตัวหลังเป็นแต้ม (点)

淫—淫 อักษรตัวแรกมีเส้นที่ 5-7 เป็นขีดปัดลงซ้าย-แต้ม-แต้ม (撇点点) ในขณะที่อักษรตัวหลังมีเส้นที่ 5-7 เป็นแต้ม-แต้มขีดปัดลงซ้าย (点点撇)

值—值 อักษรตัวแรกมีเส้นที่ 4 เป็นขีดตรง (竖线) ในขณะที่อักษรตัวหลังมีเส้นที่ 4 เป็นขีดปัดลงซ้าย (撇线)

- (8) ในบางครั้งการหักงอของเส้นในบางตัวอักษรที่มีรูปร่างที่แปลกประหลาดซึ่งเกิดจากการตีพิมพ์ แท้ที่จริงแล้วเป็นการหักงอธรรมดา ไม่นับว่าเป็นอักษรที่แตกต่างกัน ดังตัวอย่าง

公—公 อักษรตัวแรกภายนอกดูคล้ายกับการหักงอที่เส้นที่ 3 คล้ายกับว่า แยกออกจากกันเป็น 2 เส้น ที่จริงแล้วเป็นการหักงอเชื่อมกันเพียงเส้นเดียวเช่นเดียวกับ อักษรตัวหลัง

玄—玄 อักษรตัวแรกภายนอกดูคล้ายกับการหักงอที่เส้นที่ 3 คล้ายกับว่า แยกออกจากกันเป็น 2 เส้น ที่จริงแล้วเป็นการหักงอเชื่อมกันเพียงเส้นเดียวเช่นเดียวกับ อักษรตัวหลัง

良—良 อักษรตัวแรกภายนอกดูคล้ายกับการหักงอที่เส้นที่ 5 คล้ายกับว่า แยกออกจากกันเป็น 2 เส้น ที่จริงแล้วเป็นการหักงอเชื่อมกันเพียงเส้นเดียวเช่นเดียวกับ อักษรตัวหลัง

比—比 อักษรตัวแรกภายนอกดูคล้ายกับการหักงอที่เส้นที่ 2 คล้ายกับว่า แยกออกจากกันเป็น 2 เส้น ที่จริงแล้วเป็นการหักงอเชื่อมกันเพียงเส้นเดียวเช่นเดียวกับ อักษรตัวหลัง

3.2 อักษรคันจิที่มีรูปร่างเหมือนคู่อักษรจีนประยุกต์ทุกประการ

จากการวิเคราะห์ตัวอักษรจีนในขอบเขตทั้งหมด ผู้วิจัยพบ 501 คู่ตัวอักษรระหว่างอักษรคันจิกับอักษรจีนประยุกต์ที่มีรูปร่างเหมือนกันทุกประการ ผู้วิจัยจัดกลุ่มคู่ตัวอักษรเหล่านี้เป็นกลุ่มย่อย 3 กลุ่ม และจะแสดงตัวอย่างของแต่ละกลุ่มตามตารางด้านล่างนี้ สำหรับข้อมูลทั้งหมดโดยละเอียดสามารถอ่านได้ที่ตารางในภาคผนวก ข

- (1) คู่อักษรที่อักษรคันจิมีรูปร่างเหมือนอักษรจีนประยุกต์ทุกประการ จำนวน 398 คู่ตัวอักษร คิดเป็นร้อยละ 79.44 ภายในประเภทหลัก และคิดเป็นร้อยละ 48.30 เมื่อเทียบกับคู่อักษรที่นำมาศึกษาทั้งหมด เช่น 国 声 学 会 届 当 สำหรับคู่อักษรอื่นปรากฏในตารางในภาคผนวก ข

ตารางที่ 4 : ตารางแสดงคู่อักษรในหัวข้อ 3.2 ที่อักษรคันจิมีรูปร่างเหมือนอักษรจีนประยุกต์ทุกประการ

อักษรจีนประยุกต์	อักษรคันจิ	คำอธิบาย
国	国	อักษรคันจิมีรูปร่างเหมือนอักษรจีนประยุกต์ทุกประการ

อักษรจีน ประยุกต์	อักษรคันจิ	คำอธิบาย
声	声	อักษรคันจิมีรูปร่างเหมือนอักษรจีนประยุกต์ทุกประการ
学	学	อักษรคันจิมีรูปร่างเหมือนอักษรจีนประยุกต์ทุกประการ
会	会	อักษรคันจิมีรูปร่างเหมือนอักษรจีนประยุกต์ทุกประการ
届	届	อักษรคันจิมีรูปร่างเหมือนอักษรจีนประยุกต์ทุกประการ
当	当	อักษรคันจิมีรูปร่างเหมือนอักษรจีนประยุกต์ทุกประการ

- (2) คู่อักษรที่อักษรคันจิมีรูปร่างเหมือนอักษรจีนประยุกต์ทุกประการ แต่ผู้วิจัยแยกประเภทออกมาชี้แจงเรื่องรายละเอียดที่อาจเป็นปัญหา จำนวน 102 คู่ตัวอักษร คิดเป็นร้อยละ 20.36 ภายในประเภทหลัก และคิดเป็นร้อยละ 12.38 เมื่อเทียบกับคู่อักษรที่นำมาศึกษาทั้งหมด เช่น 京 今 令 四 外 空 สำหรับคู่อักษรอื่นปรากฏในตารางในภาคผนวก ข

ตารางที่ 5 : ตารางแสดงคู่อักษรในหัวข้อ 3.2 ที่อักษรคันจิมีรูปร่างเหมือนอักษรจีนประยุกต์ทุกประการ 2

อักษรจีน ประยุกต์	อักษรคันจิ	คำอธิบาย
京	京	อักษรคันจิมีรูปร่างเหมือนอักษรจีนประยุกต์ แต้มที่อยู่ด้านบนนั้นอาจดูแตกต่างกันตามลายมือหรือลายพิมพ์ แต่ไม่เป็นปัญหา
今	今	อักษรคันจิมีรูปร่างเหมือนอักษรจีนประยุกต์ แต้มที่อยู่ตรงกลางนั้นอาจดูแตกต่างกันตามลายมือหรือลายพิมพ์ แต่ไม่เป็นปัญหา

อักษรจีน ประยุกต์	อักษรคันจิ	คำอธิบาย
令	令	อักษรคันจิมีรูปร่างเหมือนอักษรจีนประยุกต์ อาจมีการ เอียงองศาต่างกันในบางลายมือหรือลายพิมพ์ แต่ไม่เป็น ปัญหา
四	四	อักษรคันจิมีรูปร่างเหมือนอักษรจีนประยุกต์ อาจมีการวัด ปลายเส้นต่างกันบางลายมือหรือลายพิมพ์ แต่ไม่เป็น ปัญหา
外	外	อักษรคันจิมีรูปร่างเหมือนอักษรจีนประยุกต์ ตัว 卜 นั้น อาจดูแตกต่างกันตามลายมือหรือลายพิมพ์ ทะลุบ้างไม่ทะลุ บ้าง แต่ไม่เป็นปัญหา
空	空	อักษรคันจิมีรูปร่างเหมือนอักษรจีนประยุกต์ อาจมีบางเส้น ต่างกันบางลายมือหรือลายพิมพ์ แต่ไม่เป็นปัญหา

- (3) คู่อักษรที่อักษรคันจิมีรูปร่างเหมือนอักษรจีนประยุกต์ แต่มีหลายรูป ซึ่งรูปอื่น (异体字) มีรูปร่างแตกต่างกับจีนประยุกต์ จำนวน 1 คู่ตัวอักษร คิดเป็นร้อยละ 0.20 ภายในประเภทหลัก และคิดเป็นร้อยละ 0.12 เมื่อเทียบกับคู่อักษรที่นำมาศึกษาทั้งหมด ได้แก่ 笑 (笑、咲)

ตารางที่ 6 : ตารางแสดงคู่อักษรในหัวข้อ 3.2 ที่อักษรคันจิมีรูปร่างเหมือนอักษรจีนประยุกต์ แต่ก็มีรูปร่างอื่น

อักษรจีน ประยุกต์	อักษรคันจิ	คำอธิบาย
笑	笑	อักษรคันจิ 2 ตัวนี้มีตัวหนึ่งรูปร่างเหมือนอักษรจีนประยุกต์ อีกตัวหนึ่งแตกต่างออกไป ใช้ในกรณีต่างกันตาม ความหมาย แต่ในภาษาจีนใช้อักษรนี้ทั้งสองความหมาย *ความหมายโดยสังเขป บน: ยิ้ม ล่าง: (ดอกไม้) บาน สำหรับความหมายโดยละเอียด กรุณาอ่านบทที่ 5
	咲	

3.3 อักษรคันจิที่มีรูปร่างคล้ายคลึงกับคู่อักษรจีนประยุกต์

จากการวิเคราะห์ตัวอักษรจีนในขอบเขตทั้งหมด ผู้วิจัยพบ 75 คู่ตัวอักษรระหว่างอักษรคันจิกับและอักษรจีนประยุกต์ที่มีรูปร่างคล้ายคลึงกันแต่ไม่ได้เหมือนกันทุกประการ ผู้วิจัยจัดกลุ่มคู่ตัวอักษรเหล่านี้เป็นกลุ่มย่อย 7 กลุ่ม และจะแสดงตัวอย่างของแต่ละกลุ่มตามตารางด้านล่างนี้สำหรับข้อมูลทั้งหมดโดยละเอียดสามารถอ่านได้ที่ตารางในภาคผนวก ข

- (1) คู่อักษรมีความแตกต่างกันที่การทะลุ-ไม่ทะลุของเส้นขีด จำนวน 9 คู่ตัวอักษร คิดเป็นร้อยละ 12.00 ภายในประเภทหลัก และคิดเป็นร้อยละ 1.09 เมื่อเทียบกับคู่อักษรที่นำมาศึกษาทั้งหมด เช่น 与 (与) 写 (写) 画 (画) 才 (才) 角 (角) 污 (污) สำหรับคู่อักษรอื่นปรากฏในตารางในภาคผนวก ข

ตารางที่ 7 : ตารางแสดงคู่อักษรในหัวข้อ 3.3 ที่มีความแตกต่างกันที่การทะลุ-ไม่ทะลุของเส้นขีด

อักษรจีนประยุกต์	อักษรคันจิ	คำอธิบาย
与	与	อักษรจีนประยุกต์เส้นขีดด้านล่างไม่ทะลุ แต่อักษรคันจิเส้นขีดทะลุ
写	写	อักษรจีนประยุกต์เส้นขีดด้านล่างไม่ทะลุ แต่อักษรคันจิเส้นขีดทะลุ
画	画	อักษรจีนประยุกต์เส้นขีดด้านบนของตัว 田 ไม่ทะลุ แต่อักษรคันจิเส้นขีดทะลุ
才	才	อักษรจีนประยุกต์เส้นขีดด้านล่างไม่ทะลุ (เป็นจุดสัมผัส) แต่อักษรคันจิเส้นขีดทะลุ (มีจุดตัด)
角	角	อักษรจีนประยุกต์เส้นขีดด้านล่างทะลุ แต่อักษรคันจิเส้นขีดไม่ทะลุ
污	污	อักษรจีนประยุกต์เส้นขีดด้านขวาบนไม่ทะลุ แต่อักษรคันจิเส้นขีดทะลุ

- (2) คู่อักษรมีการเพิ่มมา หรือขาดหายไป ของส่วนบางส่วนในตัวอักษร จำนวน 8 คู่ตัวอักษร คิดเป็นร้อยละ 10.67 ภายในประเภทหลัก และคิดเป็นร้อยละ 0.97 เมื่อเทียบกับคู่อักษรที่

นำมาศึกษาทั้งหมด เช่น 浅 (淺) 步 (步) 对 (對) 单 (單) 压 (壓) 厅 (厅) สำหรับคู่อักษรอื่นปรากฏในตารางในภาคผนวก ข

ตารางที่ 8 : ตารางแสดงคู่อักษรในหัวข้อ 3.3 ที่มีความแตกต่างกันที่การเพิ่มมาหรือขาดหายไปของ
ส่วนบางส่วนในอักษร

อักษรจีน ประยุกต์	อักษรคันจิ	คำอธิบาย
浅	淺	อักษรจีนประยุกต์มีเส้นขีดทางด้านขวาน้อยกว่าอักษรคันจิ 1 ขีด
步	步	อักษรจีนประยุกต์มีเส้นขีดทางด้านขวาน้อยกว่าอักษรคันจิ 1 ขีด
对	對	อักษรจีนประยุกต์ไม่มีแต้มบนซ้าย ในขณะที่อักษรคันจิมิ
单	單	อักษรจีนประยุกต์ไม่มีแต้มบนกลาง ในขณะที่อักษรคันจิมิ
压	壓	อักษรจีนประยุกต์มีแต้มล่างขวา ในขณะที่อักษรคันจิไม่มี
厅	厅	อักษรจีนประยุกต์ไม่มีแต้มบน ในขณะที่อักษรคันจิมิ

- (3) คู่อักษรมีความแตกต่างกันที่การเชื่อมกัน-แยกกันของเส้นขีด จำนวน 9 คู่ตัวอักษร คิดเป็นร้อยละ 12.00 ภายในประเภทหลัก และคิดเป็นร้อยละ 1.09 เมื่อเทียบกับคู่อักษรที่นำมาศึกษาทั้งหมด เช่น 象 (象) 述 (述) 晚 (晚) สำหรับคู่อักษรอื่นปรากฏในตารางในภาคผนวก ข

ตารางที่ 9 : ตารางแสดงคู่อักษรในหัวข้อ 3.3 ที่มีความแตกต่างกันที่การเชื่อมกัน-แยกกันของเส้นขีด

อักษรจีน ประยุกต์	อักษรคันจิ	คำอธิบาย
象	象	อักษรจีนประยุกต์มีการเชื่อมกันระหว่างส่วนบนกับส่วนล่างของตัวอักษรด้วยเส้นขีดเส้นเดียว ในขณะที่อักษรคันจินั้นส่วนบนและล่างแยกออกจากกัน จุดตรงกลางเป็นเพียงจุดสัมผัส
述	述	ด้านบน (ตัว 术) อักษรจีนประยุกต์มีการเชื่อมกันของเส้นภายในตัว 木 ในขณะที่อักษรคันจินั้นเส้นแยกออกจากกัน
晚	晚	ด้านขวา (ตัว 免) อักษรจีนประยุกต์มีการเชื่อมกันระหว่างส่วนบนกับส่วนล่างของตัวอักษรด้วยเส้นขีดเส้นเดียว ในขณะที่อักษรคันจินั้นส่วนบนและล่างแยกออกจากกัน จุดตรงกลางเป็นเพียงจุดสัมผัส

- (4) คู่อักษรมีความแตกต่างกันที่ประเภทเส้นขีดในบางเส้นขีด จำนวน 25 คู่ตัวอักษร คิดเป็นร้อยละ 33.33 ภายในประเภทหลัก และคิดเป็นร้อยละ 3.03 เมื่อเทียบกับคู่อักษรที่นำมาศึกษาทั้งหมด เช่น 底 (底) 黑 (黒) 改 (改) 每 (毎) 判 (判) 所 (所) สำหรับคู่อักษรอื่นปรากฏในตารางในภาคผนวก ข

ตารางที่ 10 : ตารางแสดงคู่อักษรในหัวข้อ 3.3 ที่มีความแตกต่างกันที่ประเภทเส้นขีด

อักษรจีน ประยุกต์	อักษรคันจิ	คำอธิบาย
底	底	ด้านล่างอักษรจีนประยุกต์ใช้แต้ม (点) แต่อักษรคันจิใช้ขีดยอน (横线)
黑	黒	ด้านบนอักษรจีนประยุกต์ใช้แต้ม (点) 2 จุด แต่อักษรคันจิใช้ขีดยอน (横线)
改	改	ตัว 己 ในอักษรจีนประยุกต์ ใช้การทวัดขึ้น (竖提) ในขณะที่อักษรคันจิ ใช้การโค้งทวัดตะขอ (竖弯钩)
每	毎	อักษรจีนประยุกต์ใช้แต้ม (点) 2 จุด แต่อักษรคันจิใช้ขีดยอนตั้ง (竖线)

อักษรจีน ประยุกต์	อักษรคันจิ	คำอธิบาย
判	判	อักษรจีนประยุกต์ใช้เส้นปัดซ้าย (撇线) แต่อักษรคันจิใช้ ขีดตั้ง (竖线)
所	所	อักษรจีนประยุกต์ใช้เส้นปัดซ้าย (撇线) แต่อักษรคันจิใช้ ขี้นอน (横线)

- (5) คู่อักษรมีความแตกต่างกันที่องค์ประกอบบางส่วนภายในตัวอักษร จำนวน 17 คู่ตัวอักษร คิดเป็นร้อยละ 22.67 ภายในประเภทหลัก และคิดเป็นร้อยละ 2.06 เมื่อเทียบกับคู่อักษรที่นำมาศึกษาทั้งหมด เช่น 包 (包) 骨 (骨) 将 (将) 勇 (勇) 查 (查) 卷 (卷) สำหรับคู่อักษรอื่นปรากฏในตารางในภาคผนวก ข

ตารางที่ 11 : ตารางแสดงคู่อักษรในหัวข้อ 3.3 ที่มีความแตกต่างกันที่องค์ประกอบบางส่วนภายใน
อักษร

อักษรจีน ประยุกต์	อักษรคันจิ	คำอธิบาย
包	包	ด้านล่างอักษรจีนประยุกต์ใช้ตัว 巳 แต่อักษรคันจิใช้ตัว 己
骨	骨	ด้านบนอักษรจีนประยุกต์ใช้ตัว 冫 แต่อักษรคันจิใช้ตัว 冫
将	将	ส่วนบนขวาอักษรจีนประยุกต์ใช้ตัว 夕 แต่อักษรคันจิใช้ตัว 爪
勇	勇	ด้านบนอักษรจีนประยุกต์ใช้ตัว 甬 แต่อักษรคันจิใช้ตัว 冫 ผสมกับ 田
查	查	ด้านล่างอักษรจีนประยุกต์ใช้ตัว 旦 แต่อักษรคันจิใช้ตัว 且

อักษรจีน ประยุกต์	อักษรคันจิ	คำอธิบาย
卷	卷	ด้านล่างอักษรจีนประยุกต์ใช้ตัว 卩 แต่อักษรคันจิใช้ตัว 己

- (6) คู่อักษรมีความแตกต่างกันที่ความยาวเส้นขีดในบางเส้นขีด จำนวน 2 คู่ตัวอักษร คิดเป็นร้อยละ 2.67 ภายในประเภทหลัก และคิดเป็นร้อยละ 0.24 เมื่อเทียบกับคู่อักษรที่นำมาศึกษาทั้งหมด ได้แก่ 天 (天) 幸 (幸)

ตารางที่ 12 : ตารางแสดงคู่อักษรในหัวข้อ 3.3 ที่มีความแตกต่างกันที่ความยาวเส้นขีด

อักษรจีน ประยุกต์	อักษรคันจิ	คำอธิบาย
天	天	ด้านบนอักษรจีนประยุกต์มีเส้นบนสั้นกว่าเส้นล่าง อักษรคันจิมีเส้นบนยาวกว่าเส้นล่าง
幸	幸	ด้านล่างอักษรจีนประยุกต์มีเส้นบนสั้นกว่าเส้นล่าง อักษรคันจิมีเส้นบนยาวกว่าเส้นล่าง

- (7) คู่อักษรมีความแตกต่างกันที่การย่อ-ไม่ย่อรูปขององค์ประกอบบางส่วนภายในตัวอักษร จำนวน 5 คู่ตัวอักษร คิดเป็นร้อยละ 6.67 ภายในประเภทหลัก และคิดเป็นร้อยละ 0.61 เมื่อเทียบกับคู่อักษรที่นำมาศึกษาทั้งหมด ได้แก่ 颜 (顔) 觉 (覚) 绝 (絶) 铁 (鉄) 绿 (緑)

ตารางที่ 13 : ตารางแสดงคู่อักษรในหัวข้อ 3.3 ที่มีความแตกต่างกันที่การย่อ-ไม่ย่อรูปขององค์ประกอบบางส่วนภายในอักษร

อักษรจีน ประยุกต์	อักษรคันจิ	คำอธิบาย
颜	顔	ด้านขวาของอักษรจีนประยุกต์มีการย่อรูป 页 แต่อักษรคันจิยังคงใช้ตัวดั้งเดิม 頁
觉	覚	ด้านล่างของอักษรจีนประยุกต์มีการย่อรูป 见 แต่อักษรคันจิยังคงใช้ตัวดั้งเดิม 見

อักษรจีน ประยุกต์	อักษรคันจิ	คำอธิบาย
绝	絶	ด้านซ้ายของอักษรจีนประยุกต์มีการย่อรูป 绞丝旁 แต่ อักษรคันจียังคงใช้ตัวดั้งเดิม
铁	鉄	ด้านซ้ายของอักษรจีนประยุกต์มีการย่อรูป 金字旁 แต่ อักษรคันจียังคงใช้ตัวดั้งเดิม
绿	緑	ด้านซ้ายของอักษรจีนประยุกต์มีการย่อรูป 绞丝旁 แต่ อักษรคันจียังคงใช้ตัวดั้งเดิม

3.4 อักษรคันจิที่มีรูปร่างแตกต่างจากคู่อักษรจีนประยุกต์ แต่มีรูปร่างเหมือนหรือคล้ายคลึงกับ รูปอักษรจีนดั้งเดิมของอักษรจีนประยุกต์นั้น

จากการวิเคราะห์ตัวอักษรจีนในขอบเขตทั้งหมด ผู้วิจัยพบ 186 คู่ตัวอักษรระหว่างอักษรคันจิกับอักษรจีนประยุกต์ที่มีรูปร่างไม่เหมือนกัน แต่ไปคล้ายคลึงหรือเหมือนกับรูปอักษรจีนดั้งเดิมของอักษรจีนประยุกต์นั้น ผู้วิจัยจัดกลุ่มคู่ตัวอักษรเหล่านี้เป็นกลุ่มย่อย 7 กลุ่ม และจะแสดงตัวอย่างของแต่ละกลุ่มตามตารางด้านล่างนี้ สำหรับข้อมูลทั้งหมดโดยละเอียดสามารถอ่านได้ที่ตารางในภาคผนวก ข

- (1) กลุ่มที่อักษรคันจิมีรูปร่างเหมือนรูปอักษรจีนดั้งเดิมของคู่อักษรจีนประยุกต์ทุกประการ จำนวน 114 คู่ตัวอักษร คิดเป็นร้อยละ 61.29 ภายในประเภทหลัก และคิดเป็นร้อยละ 13.83 เมื่อเทียบกับคู่อักษรที่นำมาศึกษาทั้งหมด เช่น 风 (風) 买 (買) 东 (東) สำหรับคู่อักษรอื่นปรากฏในตารางในภาคผนวก ข

ตารางที่ 14 : ตารางแสดงคู่อักษรในหัวข้อ 3.4 ที่อักษรคันจิมีรูปร่างเหมือนอักษรจีนดั้งเดิมทุก
ประการ

อักษรจีน ประยุกต์	อักษรจีน ดั้งเดิม	อักษรคันจิ	คำอธิบาย
风	風	風	อักษรคันจิมีรูปร่างเหมือนอักษรจีนดั้งเดิม ทุกประการ
买	買	買	อักษรคันจิมีรูปร่างเหมือนอักษรจีนดั้งเดิม ทุกประการ

อักษรจีน ประยุกต์	อักษรจีน ดั้งเดิม	อักษรคันจิ	คำอธิบาย
东	東	東	อักษรคันจิมีรูปร่างเหมือนอักษรจีนดั้งเดิม ทุกประการ

- (2) กลุ่มที่อักษรคันจิมีรูปร่างเหมือนรูปอักษรจีนดั้งเดิมของคู่อักษรจีนประยุกต์ทุกประการ แต่ผู้วิจัยแยกประเภทออกมาชี้แจงเรื่องรายละเอียดที่อาจเป็นปัญหา จำนวน 29 คู่ตัวอักษร คิดเป็นร้อยละ 15.59 ภายในประเภทหลัก และคิดเป็นร้อยละ 3.52 เมื่อเทียบกับคู่อักษรที่นำมาศึกษาทั้งหมด เช่น 亿 (億) 货 (貨) 计 (計) 迹 (跡) 领 (領) สำหรับคู่อักษรอื่นปรากฏในตารางในภาคผนวก ข

ตารางที่ 15 : ตารางแสดงคู่อักษรในหัวข้อ 3.4 ที่อักษรคันจิมีรูปร่างเหมือนอักษรจีนดั้งเดิมทุก
ประการ 2

อักษรจีน ประยุกต์	อักษรจีน ดั้งเดิม	อักษรคันจิ	คำอธิบาย
亿	億	億	อักษรคันจิมีรูปร่างเหมือนอักษรจีนดั้งเดิม แต้มนที่อยู๋ด้านบนตัว 立 นั้นอาจดูแตกต่าง กันตามลายมือหรือลายพิมพ์ แต่ไม่เป็น ปัญหา
货	貨	貨	อักษรคันจิมีรูปร่างเหมือนอักษรจีนดั้งเดิม ตัว 化 นั้นอาจดูแตกต่างกันตามลายมือหรือ ลายพิมพ์ ทะลุบ้างไม่ทะลุบ้าง แต่ไม่เป็น ปัญหา
计	計	計	อักษรคันจิมีรูปร่างเหมือนอักษรจีนดั้งเดิม แต้มนที่อยู๋ด้านบนตัว 言 นั้นอาจดูแตกต่าง กันตามลายมือหรือลายพิมพ์ แต่ไม่เป็น ปัญหา
迹	跡	跡	อักษรคันจิมีรูปร่างเหมือนอักษรจีนดั้งเดิม แต้มนที่อยู๋ด้านบนตัว 亦 นั้นอาจดูแตกต่าง กันตามลายมือหรือลายพิมพ์ แต่ไม่เป็น ปัญหา
领	領	領	อักษรคันจิมีรูปร่างเหมือนอักษรจีนดั้งเดิม ตัว 令 อาจมีการเอียงองศาต่างกันบาง ลายมือหรือลายพิมพ์ แต่ไม่เป็นปัญหา

- (3) กลุ่มที่อักษรคันจิมีรูปร่างเหมือนอักษรจีนดั้งเดิม แต่มีหลายรูป ซึ่งอาจเหมือนหรือแตกต่างกับจีนประยุกต์ จำนวน 9 คู่ตัวอักษร คิดเป็นร้อยละ 4.84 ภายในประเภทหลัก และคิดเป็นร้อยละ 1.09 เมื่อเทียบกับคู่อักษรที่นำมาศึกษาทั้งหมด เช่น 复 (複、復) 志 (志、誌) 只 (只、隻) 干 (干、乾) 机 (机、機) 周 (周、週) สำหรับคู่อักษรอื่นปรากฏในตารางในภาคผนวก ข

ตารางที่ 16 : ตารางแสดงคู่อักษรในหัวข้อ 3.4 ที่อักษรคันจิมีรูปร่างเหมือนอักษรจีนดั้งเดิม แต่มีหลายรูป

อักษรจีนประยุกต์	อักษรจีนดั้งเดิม	อักษรคันจิ	คำอธิบาย
复	複	複	อักษรคันจิ 2 ตัวนี้มีรูปร่างเหมือนอักษรจีนดั้งเดิม อักษรทั้งคู่นี้ได้ถูกรวมเป็นอักษรตัวเดียวกันแล้วในอักษรจีนประยุกต์
	復	復	
志	志	志	อักษรคันจิ 2 ตัวนี้มีรูปร่างเหมือนอักษรจีนดั้งเดิม อักษรทั้งคู่นี้ได้ถูกรวมเป็นอักษรตัวเดียวกันแล้วในอักษรจีนประยุกต์
	誌	誌	
只	只	只	อักษรคันจิ 2 ตัวนี้มีรูปร่างเหมือน/คล้ายอักษรจีนดั้งเดิม อักษรทั้งคู่นี้ได้ถูกรวมเป็นอักษรตัวเดียวกันแล้วในอักษรจีนประยุกต์
	隻	隻	
干	干	干	อักษรคันจิ 2 ตัวนี้มีรูปร่างเหมือนอักษรจีนดั้งเดิม อักษรทั้งคู่นี้ได้ถูกรวมเป็นอักษรตัวเดียวกันแล้วในอักษรจีนประยุกต์ *อักษรนี้มีรูปร่างเหมือนอักษรจีนดั้งเดิมและอักษรคันจิอีกรูปหนึ่งคือ 幹 แต่อยู่นอกขอบเขตการสอบ JLPT N2
	乾	乾	

อักษรจีน ประยุกต์	อักษรจีน ดั้งเดิม	อักษรคันจิ	คำอธิบาย
机	機	机	อักษรคันจิมีรูปร่างเหมือนทั้งอักษรจีน ประยุกต์และอักษรจีนดั้งเดิม โดยแบ่งแยก การใช้ตามความหมายของตัวอักษรซึ่ง กำหนดโดยภาษาญี่ปุ่น
		機	
周	周	周	อักษรคันจิ 2 ตัวนี้มีรูปร่างเหมือนอักษรจีน ดั้งเดิม อักษรทั้งคู่นี้ได้ถูกรวมเป็นอักษรตัว เดียวกันแล้วในอักษรจีนประยุกต์
	週	週	

- (4) กลุ่มที่อักษรคันจิมีรูปร่างคล้ายอักษรจีนดั้งเดิม มีรายละเอียดเล็กน้อยที่แตกต่างออกไป
จำนวน 23 คู่ตัวอักษร คิดเป็นร้อยละ 12.37 ภายในประเภทหลัก และคิดเป็นร้อยละ 2.79
เมื่อเทียบกับคู่อักษรที่นำมาศึกษาทั้งหมด เช่น 认 (認) 层 (層) 极 (極) 红
(紅) 误 (誤) 处 (処) สำหรับคู่อักษรอื่นปรากฏในตารางในภาคผนวก ข

ตารางที่ 17 : ตารางแสดงคู่อักษรในหัวข้อ 3.4 ที่อักษรคันจิมีรูปร่างคล้ายอักษรจีนดั้งเดิม

อักษรจีน ประยุกต์	อักษรจีน ดั้งเดิม	อักษรคันจิ	คำอธิบาย
认	認	認	ส่วนซ้ายบนอักษรจีนดั้งเดิมมีแต้มอยู่นอก ตัว 刀 แต่อักษรคันจินั้นมีจุดตัดของแต้ม และเส้นภายในตัวอักษร 刀
层	層	層	ตรงกลางอักษรจีนดั้งเดิมใช้แต้ม (点) 2 จุด แต่อักษรคันจิใช้ขีดนอน (横线)
极	極	極	อักษรคันจิมีรูปร่างคล้ายอักษรจีนดั้งเดิม ด้านขวามีจำนวนเส้นขีดและจุดสัมผัสเส้นที่ แตกต่างกัน

อักษรจีน ประยุกต์	อักษรจีน ดั้งเดิม	อักษรคันจิ	คำอธิบาย
红	紅	紅	อักษรคันจิมีรูปร่างคล้ายอักษรจีนดั้งเดิม เพียงแค่ 绞丝旁 มีรูปร่างที่แตกต่างกัน
误	誤	誤	อักษรคันจิมีรูปร่างคล้ายอักษรจีนดั้งเดิม ด้านขวามีจำนวนเส้นขีดและจุดสัมผัสเส้นที่ แตกต่างกัน
处	處	処	อักษรคันจิมีรูปร่างคล้ายอักษรจีนดั้งเดิม แต่ ไม่มี 虎字头

- (5) กลุ่มที่อักษรคันจิมีการเพิ่มมา หรือขาดหายไป ของส่วนบางส่วนในตัวอักษรจีนดั้งเดิม
จำนวน 2 คู่ตัวอักษร คิดเป็นร้อยละ 1.08 ภายในประเภทหลัก และคิดเป็นร้อยละ 0.24 เมื่อ
เทียบกับคู่อักษรที่นำมาศึกษาทั้งหมด ได้แก่ 类 (類) 泪 (淚)

ตารางที่ 18 : ตารางแสดงคู่อักษรในหัวข้อ 3.4 ที่อักษรคันจิมีการเพิ่มมาหรือขาดหายไปของบางส่วน
ในอักษรจีนดั้งเดิม

อักษรจีน ประยุกต์	อักษรจีน ดั้งเดิม	อักษรคันจิ	คำอธิบาย
类	類	類	ส่วนล่างซ้ายอักษรคันจิมีแต่น้อยกว่าอักษร ดั้งเดิม 1 จุด
泪	淚	淚	ส่วนล่างขวาอักษรคันจิมีแต่น้อยกว่าอักษร ดั้งเดิม 1 จุด

- (6) กลุ่มที่อักษรคันจิกับอักษรจีนดั้งเดิมมีความแตกต่างกันที่องค์ประกอบบางส่วนภายใน
ตัวอักษร จำนวน 5 คู่ตัวอักษร คิดเป็นร้อยละ 2.69 ภายในประเภทหลัก และคิดเป็นร้อยละ
0.61 เมื่อเทียบกับคู่อักษรที่นำมาศึกษาทั้งหมด เช่น 过 (過) 选 (選) 说 (說) 舍
(捨) สำหรับคู่อักษรอื่นปรากฏในตารางในภาคผนวก ข

ตารางที่ 19 : ตารางแสดงคู่อักษรในหัวข้อ 3.4 ที่อักษรคันจิกับอักษรจีนดั้งเดิมมีความแตกต่างกันที่องค์ประกอบบางส่วนภายในอักษร

อักษรจีน ประยุกต์	อักษรจีน ดั้งเดิม	อักษรคันจิ	คำอธิบาย
过	過	過	ด้านบนอักษรจีนดั้งเดิมใช้ตัว 丌 แต่อักษรคันจิใช้ตัว 冫
选	選	選	ด้านบนอักษรจีนดั้งเดิมใช้ตัว 巳 แต่อักษรคันจิใช้ตัว 己
说	說	說	ด้านขวาอักษรจีนดั้งเดิมใช้ตัว 八 แต่อักษรคันจิใช้ตัว ㄣ
舍	捨	捨	ส่วนขวาล่างอักษรจีนดั้งเดิมใช้ตัว 干 ผสมกับ 口 แต่อักษรคันจิใช้ตัว 土 ผสมกับ 口

- (7) กลุ่มที่อักษรคันจิกับอักษรจีนดั้งเดิมมีความแตกต่างกันที่การเชื่อมกัน-แยกกันของเส้นขีดหรือความยาวของเส้นขีด จำนวน 4 คู่ตัวอักษร คิดเป็นร้อยละ 2.15 ภายในประเภทหลักและคิดเป็นร้อยละ 0.49 เมื่อเทียบกับคู่อักษรที่นำมาศึกษาทั้งหมด เช่น 备 (備) 报 (報) 术 (術) สำหรับคู่อักษรอื่นปรากฏในตารางในภาคผนวก ข

ตารางที่ 20 : ตารางแสดงคู่อักษรในหัวข้อ 3.4 ที่อักษรคันจิกับอักษรจีนดั้งเดิมมีความแตกต่างกันที่การเชื่อมกัน-แยกกันของเส้นขีด

อักษรจีน ประยุกต์	อักษรจีน ดั้งเดิม	อักษรคันจิ	คำอธิบาย
备	備	備	อักษรคันจิมีรูปร่างคล้ายอักษรจีนดั้งเดิม ด้านขวามีจุดสัมผัสและความยาวของเส้นขีดที่แตกต่างกัน

报	報	報	ส่วนซ้ายล่างอักษรจีนดั้งเดิมมีเส้นบนสั้นกว่าเส้นล่าง อักษรคันจิมีเส้นบนยาวกว่าเส้นล่าง
术	術	術	อักษรจีนประยุคต์และตรงกลางของอักษรจีนดั้งเดิมมีการเชื่อมกันของเส้นภายในตัว 木 ในขณะที่อักษรคันจินั้นเส้นแยกออกจากกันทั้งหมด

3.5 อักษรคันจิที่มีรูปร่างแตกต่างจากคู่อักษรจีนประยุคต์และรูปอักษรจีนดั้งเดิมของอักษรจีนประยุคต์นั้น

จากการวิเคราะห์ตัวอักษรจีนในขอบเขตทั้งหมด ผู้วิจัยพบ 62 คู่ตัวอักษรระหว่างอักษรคันจิกับอักษรจีนประยุคต์ที่มีรูปร่างแตกต่างกันโดนสิ้นเชิง และไม่เหมือนกับรูปอักษรจีนดั้งเดิมของอักษรจีนประยุคต์นั้นด้วย ผู้วิจัยจัดกลุ่มคู่ตัวอักษรเหล่านี้เป็นกลุ่มย่อย 2 กลุ่ม และจะแสดงตัวอย่างของแต่ละกลุ่มตามตารางด้านล่างนี้ สำหรับข้อมูลทั้งหมดโดยละเอียดสามารถอ่านได้ที่ตารางในภาคผนวก ข

- (1) กลุ่มที่อักษรคันจิมีการย่อรูปจากอักษรจีนดั้งเดิมในรูปแบบที่แตกต่างไปจากจากอักษรจีนประยุคต์ จำนวน 55 คู่ตัวอักษร คิดเป็นร้อยละ 88.71 ภายในประเภทหลัก และคิดเป็นร้อยละ 6.67 เมื่อเทียบกับคู่อักษรที่นำมาศึกษาทั้งหมด เช่น 圆 (円) 气 (気) 卖 (売) 广 (広) 转 (転) 乐 (楽) 团 (団) 营 (営) 围 (囲) 轻 (軽) สำหรับคู่อักษรอื่นปรากฏในตารางในภาคผนวก ข

ตารางที่ 21 : ตารางแสดงคู่อักษรในหัวข้อ 3.5 ที่อักษรคันจิมีการย่อรูปจากอักษรจีนดั้งเดิมที่แตกต่างออกไปจากอักษรจีนประยุคต์

อักษรจีนประยุคต์	อักษรจีนดั้งเดิม	อักษรคันจิ	คำอธิบาย
圆	圓	円	อักษรคันจิมีการย่อรูปจากอักษรจีนดั้งเดิมในรูปแบบที่แตกต่างไปจากจากอักษรจีนประยุคต์
气	氣	気	อักษรคันจิมีการย่อรูปจากอักษรจีนดั้งเดิมในรูปแบบที่แตกต่างไปจากจากอักษรจีนประยุคต์

อักษรจีน ประยุกต์	อักษรจีน ดั้งเดิม	อักษรคันจิ	คำอธิบาย
卖	賣	売	อักษรคันจิมีการย่อรูปจากอักษรจีนดั้งเดิม ในรูปแบบที่แตกต่างไปจากจากอักษรจีน ประยุกต์
广	廣	広	อักษรคันจิมีการย่อรูปจากอักษรจีนดั้งเดิม ในรูปแบบที่แตกต่างไปจากจากอักษรจีน ประยุกต์
转	轉	転	อักษรคันจิมีการย่อรูปจากอักษรจีนดั้งเดิม ในรูปแบบที่แตกต่างไปจากจากอักษรจีน ประยุกต์
乐	樂	楽	อักษรคันจิมีการย่อรูปจากอักษรจีนดั้งเดิม ในรูปแบบที่แตกต่างไปจากจากอักษรจีน ประยุกต์
团	團	団	อักษรคันจิมีการย่อรูปจากอักษรจีนดั้งเดิม ในรูปแบบที่แตกต่างไปจากจากอักษรจีน ประยุกต์
营	營	営	อักษรคันจิมีการย่อรูปจากอักษรจีนดั้งเดิม ในรูปแบบที่แตกต่างไปจากจากอักษรจีน ประยุกต์
围	圍	囲	อักษรคันจิมีการย่อรูปจากอักษรจีนดั้งเดิม ในรูปแบบที่แตกต่างไปจากจากอักษรจีน ประยุกต์
轻	輕	軽	อักษรคันจิมีการย่อรูปจากอักษรจีนดั้งเดิม ในรูปแบบที่แตกต่างไปจากจากอักษรจีน ประยุกต์

- (2) กลุ่มที่อักษรคันจิมีการย่อรูปจากอักษรจีนดั้งเดิม แต่อักษรจีนประยุกต์ไม่ย่อรูปใดๆ จำนวน 7 คู่ตัวอักษร คิดเป็นร้อยละ 11.29 ภายในประเภทหลัก และคิดเป็นร้อยละ 0.85 เมื่อเทียบกับคู่อักษรที่นำมาศึกษาทั้งหมด เช่น 收 (収) 效 (効) 佛 (仏) 拜 (拝) 冰 (氷) สำหรับคู่อักษรอื่นปรากฏในตารางในภาคผนวก ข

ตารางที่ 22 : ตารางแสดงคู่อักษรในหัวข้อ 3.5 ที่อักษรคันจิมีการย่อรูปจากอักษรจีนดั้งเดิม แต่อักษรจีนประยุกต์ไม่ย่อรูป

อักษรจีนประยุกต์	อักษรจีนดั้งเดิม	อักษรคันจิ	คำอธิบาย
收	收	収	อักษรคันจิมีการย่อรูปจากอักษรจีนดั้งเดิม แต่อักษรจีนประยุกต์ไม่ย่อรูป
效	效	効	อักษรคันจิมีการย่อรูปจากอักษรจีนดั้งเดิม แต่อักษรจีนประยุกต์ไม่ย่อรูป
佛	佛	仏	อักษรคันจิมีการย่อรูปจากอักษรจีนดั้งเดิม แต่อักษรจีนประยุกต์ไม่ย่อรูป
拜	拜	拝	อักษรคันจิมีการย่อรูปจากอักษรจีนดั้งเดิม แต่อักษรจีนประยุกต์ไม่ย่อรูป
冰	冰	氷	อักษรคันจิมีการย่อรูปจากอักษรจีนดั้งเดิม แต่อักษรจีนประยุกต์ไม่ย่อรูป

3.6 ข้อมูลเชิงสถิติเกี่ยวกับความเชื่อมโยงระหว่างอักษรจีนประยุกต์กับอักษรคันจิ

จากการวิเคราะห์ทั้งหมดข้างต้น สามารถสรุปออกมาเป็นตารางข้อมูลเชิงสถิติของความเหมือน-ความแตกต่างของอักษรจีนประยุกต์และอักษรคันจิ และแผนภูมิวงกลม ดังนี้

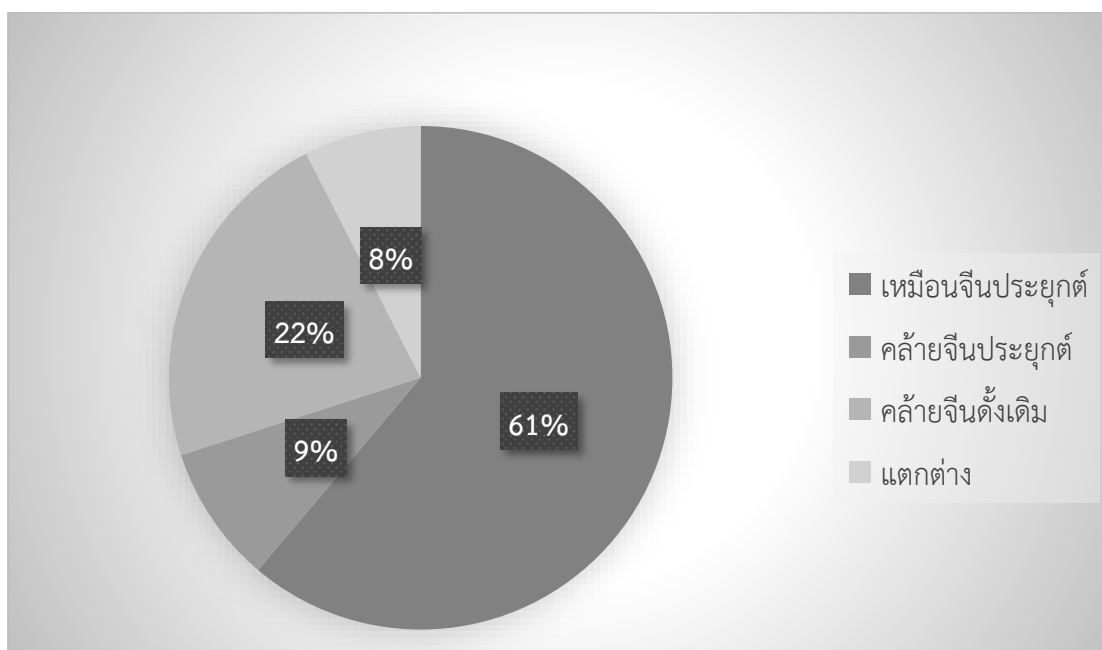
ตารางที่ 23 : ตารางแสดงข้อมูลเชิงสถิติของความถี่ที่ปรากฏบนความเหมือน-ความแตกต่างของอักษรจีนประยุกต์และอักษรคันจิในแต่ละประเภท

รูปแบบ	คำอธิบาย	ความถี่	ร้อยละภายในประเภทหลัก	ร้อยละจากคู่อักษรที่ศึกษาทั้งหมด
หัวข้อ 3.2 : อักษรคันจิที่มีรูปร่างเหมือนคู่อักษรจีนประยุกต์ทุกประการ				
3.2.1	เหมือนอักษรจีนประยุกต์ทุกประการ	398	79.44	48.30

รูปแบบ	คำอธิบาย	ความถี่	ร้อยละ ภายใน ประเภท หลัก	ร้อยละ จากคู่ อักษรที่ ศึกษา ทั้งหมด
3.2.2	เหมือนอักษรจีนประยุกต์ แต่ผู้วิจัยแยกประเภทออกมาชี้แจงเรื่องรายละเอียดที่อาจเป็นปัญหา	102	20.36	12.38
3.2.3	อักษรคันจิมีบางรูปเหมือนอักษรจีนประยุกต์ แต่มีรูปอื่นที่นำมาใช้เป็นปกติด้วยเช่นกัน	1	0.20	0.12
รวม		501	100.00	60.80
หัวข้อ 3.3 : อักษรคันจิที่มีรูปร่างคล้ายคลึงกับคู่อักษรจีนประยุกต์				
3.3.1	มีความแตกต่างกันที่การทะลุ-ไม่ทะลุของเส้นขีด	9	12.00	1.09
3.3.2	มีการเพิ่มมา หรือขาดหายไป ของส่วนบางส่วนในตัวอักษร	8	10.67	0.97
3.3.3	มีความแตกต่างกันที่การเชื่อมกัน-แยกกันของเส้นขีด	9	12.00	1.09
3.3.4	มีความแตกต่างกันที่ประเภทเส้นขีดในบางเส้นขีด	25	33.33	3.03
3.3.5	มีความแตกต่างกันที่องค์ประกอบบางส่วนภายในตัวอักษร	17	22.67	2.06
3.3.6	มีความแตกต่างกันที่ความยาวเส้นขีดในบางเส้นขีด	2	2.67	0.24
3.3.7	มีความแตกต่างกันที่การย่อ-ไม่ย่อรูปขององค์ประกอบบางส่วนภายในตัวอักษร	5	6.67	0.61
รวม		75	100.00	9.10
หัวข้อ 3.4 : อักษรคันจิที่มีรูปร่างแตกต่างจากคู่อักษรจีนประยุกต์ แต่มีรูปร่างเหมือนหรือคล้ายคลึงกับรูปอักษรจีนดั้งเดิมของอักษรจีนประยุกต์นั้น				
3.4.1	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิมทุกประการ	114	61.62	13.83
3.4.2	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม แต่ผู้วิจัยแยกประเภทออกมาชี้แจงเรื่องรายละเอียดที่อาจเป็นปัญหา	29	15.68	3.52
3.4.3	อักษรคันจิมีรูปร่างเหมือนอักษรจีนดั้งเดิม แต่มีหลายรูป ซึ่งอาจเหมือนหรือแตกต่างกับจีนประยุกต์	8	4.32	1.09
3.4.4	คล้ายอักษรจีนดั้งเดิม มีรายละเอียดเล็กน้อยที่แตกต่างออกไป	23	12.43	2.79
3.4.5	มีการเพิ่มมา หรือขาดหายไป ของส่วนบางส่วนในตัวอักษร	2	1.08	0.24
3.4.6	มีความแตกต่างกันที่องค์ประกอบบางส่วนภายในตัวอักษร	5	2.70	0.61

รูปแบบ	คำอธิบาย	ความถี่	ร้อยละ ภายใน ประเภท หลัก	ร้อยละ จากคู่ อักษรที่ ศึกษา ทั้งหมด
3.4.7	มีความแตกต่างกันที่การเชื่อมกัน-แยกกันของเส้น ขีด หรือความยาวของเส้นขีด	4	2.16	0.49
รวม		186	100.00	22.57
หัวข้อ 3.5 : อักษรคันจิที่มีรูปร่างแตกต่างจากคู่อักษรจีนประยุกต์และรูปอักษรจีนดั้งเดิมของ อักษรจีนประยุกต์นั้น				
3.5.1	อักษรคันจิมีการย่อรูปในรูปแบบที่แตกต่างไปจาก จากอักษรจีนประยุกต์	55	88.71	6.67
3.5.2	อักษรคันจิมีการย่อรูป แต่อักษรจีนประยุกต์ไม่ย่อ รูป	7	11.29	0.85
รวม		62	100.00	7.52
รวมทั้งหมด		824	100.00	

แผนภาพที่ 1 : แผนภูมิวงกลมแสดงสัดส่วนความถี่ที่ปรากฏบนความเหมือน-ความแตกต่างของอักษรจีน
ประยุกต์และอักษรคันจิในแต่ละประเภท

3.7 สรุปความเชื่อมโยงระหว่างอักษรจีนประยุกต์กับอักษรคันจิ

ผู้วิจัยคำนึงถึงการถ่ายทอดความรู้จากอักษรคันจิสู่อักษรจีนประยุกต์ตามหลักการในหัวข้อ 2.6 และได้จัดแบ่งอักษรคันจิออกเป็น 4 กลุ่ม กลุ่มแรกคือ อักษรคันจิที่มีรูปร่างเหมือนคู่อักษรจีนประยุกต์ทุกประการ มีการถ่ายทอดการเรียนรู้ทางบวกเพียงเท่านั้น เพราะผู้เรียนสามารถรับรู้และเขียนอักษรจีนประยุกต์ได้ทันทีโดยไม่ต้องเรียนรู้เพิ่มเติม กลุ่มที่สองคือ อักษรคันจิที่มีรูปร่างคล้ายคลึงกับคู่อักษรจีนประยุกต์ มีการถ่ายทอดการเรียนรู้ทางบวกเช่นเดียวกับกลุ่มแรก แต่มีการถ่ายทอดการเรียนรู้ทางลบคือ ผู้เรียนอาจเผลอเขียนอักษรจีนประยุกต์ผิด เนื่องจากมีลักษณะใกล้เคียงกับอักษรคันจิที่ทราบอยู่แล้วมาก กลุ่มที่สามคือ อักษรคันจิที่มีรูปร่างแตกต่างจากคู่อักษรจีนประยุกต์ แต่มีรูปร่างเหมือนหรือคล้ายคลึงกับรูปอักษรจีนดั้งเดิมของอักษรจีนประยุกต์นั้น มีการถ่ายทอดการเรียนรู้ทางบวกโดยอาศัยการเรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับการย่อบรรจุตัวอักษรหัวข้อ 2.4.1 ทำให้การเรียนรู้อักษรจีนประยุกต์เป็นไปได้รวดเร็วยิ่งขึ้น และมีการถ่ายทอดการเรียนรู้ทางลบคือ แม้ว่าจะทราบกระบวนการย่อบรรจุตัวอักษรที่กล่าวไปแล้ว แต่ด้วยความเคยชิน อาจเผลอเขียนรูปอักษรจีนดั้งเดิมออกมา สาเหตุที่ผู้วิจัยรวม “กลุ่มตัวอักษรที่เหมือนกับอักษรจีนดั้งเดิม” เข้ากับ “กลุ่มตัวอักษรที่คล้ายกับอักษรจีนดั้งเดิม” เพราะว่าเป็นความจริงแล้ว ผู้เรียนไม่จำเป็นต้องรับรู้ตัวอักษรจีนดั้งเดิมที่มีความคล้ายคลึงกับตัวอักษรคันจินั้น อาจมองข้ามความแตกต่างดังกล่าว แล้วไปจำอักษรจีนประยุกต์โดยตรง กลุ่มที่สี่คือ อักษรคันจิที่มีรูปร่างแตกต่างจากคู่อักษรจีนประยุกต์และรูปอักษรจีนดั้งเดิมของอักษรจีนประยุกต์นั้น สามารถแบ่งย่อยอีกเป็น อักษรคันจิที่มีการย่อบรรจุในรูปแบบที่แตกต่างออกไปจากอักษรจีนประยุกต์ และอักษรคันจิที่ญี่ปุ่นประดิษฐ์ขึ้นเอง (อาศัยองค์ความรู้จากหัวข้อ 2.4.2.3 และ 2.4.2.1 ตามลำดับ) ซึ่งประเภทแรกพบการถ่ายทอดการเรียนรู้ทางบวกในการจำศัพท์ แต่ไม่พบการถ่ายทอดการเรียนรู้ทางบวกเกี่ยวกับตัวอักษร หากแต่พบการถ่ายทอดการเรียนรู้ทางลบเช่นเดียวกับกลุ่มที่ 3 นั่นคือ ผู้เรียนอาจเผลอเขียนรูปอักษรคันจิออกมาแทนอักษรจีนประยุกต์ ส่วนประเภทหลังไม่พบการถ่ายทอดการเรียนรู้ทางบวกและลบใดๆ เพราะใช้รูปร่างของอักษรจีนเฉยๆ แต่ไม่มีความเกี่ยวข้องกับภาษาจีน

3.8 อภิปรายผลการวิจัยความเชื่อมโยงระหว่างอักษรจีนประยุกต์กับอักษรคันจิ

จากการศึกษาพบว่า ผู้ที่รู้ภาษาญี่ปุ่นเทียบเท่า JLPT ระดับ N2 นั้นจะสามารถนำความรู้เดิมไปใช้จริงในการเรียนอักษรจีนประยุกต์เทียบเท่า HSK ระดับ 5 ได้ 824 ตัวอักษร สามารถแบ่งระดับตามความเอื้ออำนวยต่อการถ่ายทอดความรู้ได้ 4 ประเภท ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ข้อได้เปรียบและข้อพึงระวังในแต่ละประเภทไว้ดังนี้

- (1) สามารถนำความรู้เดิมมาใช้ได้โดยตรง อักษรกลุ่มนี้พบในอักษรคันจิที่มีคู่เทียบเคียงอักษรจีนประยุกต์ที่มีรูปร่างหน้าตาเหมือนกันทุกประการ คืออักษรในประเภท 3.2 พบทั้งหมด 501 ตัวอักษร

ข้อได้เปรียบ: ผู้เรียนสามารถเขียนอักษรจีนประยุกต์ได้ในทันทีที่ใช้ความรู้ที่มีอยู่เดิม

ข้อพึงระวัง: ผู้เรียนส่วนหนึ่งอาจต้องปรับลายมือในบางตัวอักษร เนื่องจากการเขียนด้วยบาง

ลายมือสามารถยอมรับได้ในภาษาญี่ปุ่น แต่ไม่ได้รับการยอมรับในภาษาจีน นั่นคืออักษรในประเภท 3.2.2 จำนวน 102 ตัวอักษร และต้องระวัง 1 ตัวอักษรในประเภท 3.2.3 ว่าตัวใดใช้หรือไม่ใช้ในภาษาจีน

- (2) สามารถนำความรู้เดิมมาประยุกต์ใช้ได้เมื่อปรับแก้ลายมือหรือปรับรูปแบบการเขียน อักษรกลุ่มนี้พบในอักษรคันจิที่มีคู่เทียบเคียงอักษรจีนประยุกต์ที่มีหน้าตาคล้ายกัน แต่ไม่เหมือนกันทุกประการ คืออักษรในประเภท 3.3 พบทั้งหมด 75 ตัวอักษร

ข้อได้เปรียบ: ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่มีอยู่เดิมมาประยุกต์ใช้เพื่อเขียนอักษรจีนประยุกต์ได้โดยสะดวก เพราะรูปร่างส่วนใหญ่ตรงกัน

ข้อพึงระวัง: ผู้เรียนจำเป็นต้องปรับลายมือเพื่อความถูกต้องตามมาตรฐานอักษรจีนประยุกต์ในภาษาจีน โดยพึงระวังรายละเอียดปลีกย่อยที่แตกต่างกัน บางอักษรอาศัยเพียงการปรับแก้ลายมือ ซึ่งการแก้ไขชนิดนี้มีรูปแบบที่ค่อนข้างแน่นอน ผู้เรียนจะสามารถรับรู้ได้ด้วยตัวเองว่าขีดตรงไหนควรแก้ไข บางอักษรจำเป็นต้องอาศัยการปรับรูปแบบการเขียน กล่าวคือ ต้องแก้ไข เพิ่มเติม หรือลดขีดโดยมีรูปแบบที่ไม่แน่นอน ผู้เรียนจำเป็นต้องจำลักษณะโดยคร่าวหรือตำแหน่งที่ขีดบางขีดเพิ่มมาหรือหายไป

- (3) สามารถนำความรู้เดิมมาประยุกต์ใช้ได้ โดยอาศัยหลักการการปรับรูปเขียนให้ง่ายขึ้นของอักษรจีนประยุกต์ อักษรกลุ่มนี้พบในอักษรคันจิที่มีหน้าตาคล้ายหรือเหมือนกันกับรูปอักษรจีนดั้งเดิม คืออักษรในประเภท 3.4 พบทั้งหมด 185 ตัวอักษร

ข้อได้เปรียบ: ผู้เรียนจำเป็นต้องศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการปรับรูปเขียนให้ง่ายขึ้นของอักษรจีนประยุกต์ที่สาธารณรัฐประชาชนจีนกำหนดภายใต้แบบผังการย่อรูปอักษรจีน 《简化汉字方案》(Jiǎnhuà Hànzì Fāng'àn) หลังจากนั้นจะสามารถอนุมานได้ว่าอักษรคันจิที่มีรูปร่างหน้าตาเหมือนกับอักษรจีนดั้งเดิมแบบนี้ จะมีคู่เทียบเคียงเป็นอักษรจีนประยุกต์ที่มีหน้าตาเป็นอย่างไร

ข้อพึงระวัง: ผู้เรียนอาจมีความสับสนว่าตัวอักษรใดคือตัวอักษรที่หน้าตาเหมือนกับอักษรจีนดั้งเดิม ซึ่งต้องทำการปรับรูปให้ง่ายลงตามแบบที่สาธารณรัฐประชาชนจีนกำหนด ผู้เรียนจำเป็นต้องระมัดระวังไม่ให้เขียนรูปอักษรจีนดั้งเดิมหรืออักษรคันจิแทนรูปอักษรจีนประยุกต์

- (4) ไม่สามารถนำความรู้เดิมมาประยุกต์ใช้ได้เลย อักษรประเภทนี้จำเป็นต้องเรียนรู้ใหม่ทั้งหมด การรู้อักษรคันจินั้นไม่มีส่วนช่วยให้เขียนคู่เทียบเคียงอักษรจีนประยุกต์ได้เลย คืออักษรในประเภท 3.5 พบทั้งหมด 62 ตัวอักษร

ข้อได้เปรียบ: -ไม่มี-

ข้อพึงระวัง: ผู้เรียนอาจมีความสับสนกับอักษรคันจิที่ผู้เรียนมีความรู้อยู่เดิม ผู้เรียนจำเป็นต้องระมัดระวังไม่ให้เขียนรูปอักษรคันจิแทนรูปอักษรจีนประยุกต์

บทที่ 4

การศึกษาเปรียบเทียบเสียงอ่านของอักษรจีนใน HSK ระดับ 5 และ JLPT ระดับ N2

ความสัมพันธ์อันแนบแน่นที่สุดทางด้านเสียงอ่านไม่ได้เกิดกับภาษาจีนกลางปัจจุบันกับภาษาญี่ปุ่นปัจจุบัน หากแต่เกิดกับภาษาจีนยุคกลางกับภาษาญี่ปุ่นในอดีต อย่างไรก็ตาม ภาษาจีนกลางปัจจุบันและภาษาญี่ปุ่นปัจจุบันนับว่าเป็นทายาทของสองภาษาที่กล่าวมา ทั้งคู่ยังคงทิ้งร่องรอยของความสัมพันธ์นั้นอยู่แม้จะมีการกระจายออกไปบ้าง และเนื่องจากจุดเชื่อมโยงของเสียงอ่านของทั้งสองภาษานี้มีความเกี่ยวข้องกับภาษาจีนโบราณ ผู้วิจัยจึงได้ใช้ความรู้ทางด้านภาษาจีนโบราณในหัวข้อ 2.2 – 2.3 เข้ามาช่วยในการหาความเชื่อมโยง ในหัวข้อนี้ผู้วิจัยจะนำข้อมูลมาเพื่อวิเคราะห์หาความสัมพันธ์นั้นในขอบเขตของการสอบวัดระดับ HSK 5 และ JLPT N2

บทนี้จะศึกษาเสียงอ่านของอักษรจีนที่ปรากฏใน HSK ระดับ 5 และ JLPT ระดับ N2 ว่ามีความเชื่อมโยงกันอย่างไร และสังเคราะห์ข้อได้เปรียบและข้อพึงระวังเกี่ยวกับระบบเสียงอ่านอักษรจีนของการเรียนภาษาจีนของผู้เรียนต่างชาติ ผลการวิจัยที่เกิดขึ้นในบทนี้ไม่เป็นตัวแทนของระบบเสียงอ่านจากความเชื่อมโยงที่เกิดขึ้นระหว่างภาษาจีนกับภาษาญี่ปุ่นของเจ้าของภาษา (Native speaker) เนื่องจากงานวิจัยนี้มีจุดประสงค์เพื่อถ่วงดุลการเรียนรู้ระหว่างผู้เรียนต่างชาติที่มีความรู้เทียบเท่าระดับดังกล่าวเท่านั้น จึงสร้างระบบเสียงอ่านเฉพาะในรูปแบบจำกัดจากการกำหนดขอบเขต กล่าวคือเป็นระบบเสียงอ่านที่ปรับให้เพียงพอต่อผู้ที่มีพื้นฐานความรู้ภาษาญี่ปุ่น JLPT ระดับ N2 เพื่อเรียนภาษาจีน จากการรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลในหัวข้อ 1.5.2 ได้พบว่าผู้เรียนต่างชาติที่มีความรู้ภาษาญี่ปุ่นเทียบเท่าระดับ JLPT N2 จะรู้อักษรจีนที่ใช้ในภาษาญี่ปุ่น (อักษรคันจิ) เป็นจำนวน 979 ตัวอักษร ดังที่แสดงไว้ในภาคผนวก ค เป็นชุดข้อมูลอักษรจีนเดียวกันกับที่ใช้ในบทที่ 3 สำหรับที่มาของชุดข้อมูลดังกล่าวอย่างละเอียดสามารถอ่านได้จากย่อหน้าเกริ่นนำของบทที่ 3 ผู้วิจัยได้นำอักษรคันจิดังกล่าวทั้งหมดมาศึกษาเสียงอ่านในแต่ละประเภทที่มีการใช้งานจริงในภาษาญี่ปุ่น รวมถึงศึกษาเสียงอ่านจีนกลางปัจจุบันของคู่อักษรที่จับคู่ตามกลวิธีเดียวกันกับที่ใช้ในบทที่ 3 เพื่อวิเคราะห์หาความเชื่อมโยงของเสียงอ่าน แบ่งออกเป็น 2 ด้าน ดังนี้

4.1 การเปรียบเทียบเสียงพยัญชนะต้นของส่วนต้นพยางค์ในภาษาจีนกับวรรณอักษรคันจิตัวแรกของคำอ่านในภาษาญี่ปุ่น

ส่วนต้นพยางค์เสียงอ่านภาษาจีนกลางของอักษรจีนและพยางค์หน้าของเสียงอ่านภาษาญี่ปุ่นของอักษรคันจินั้นมีความเชื่อมโยงที่แน่นอนในระดับหนึ่ง เป็นส่วนที่มีความสัมพันธ์กันมากที่สุดในด้านเสียงอ่านของทั้งสองภาษา

4.1.1 ภาพรวมเบื้องต้น

ภาษาจีนยุคกลางและภาษาญี่ปุ่นมีแนวคิดรวมเกี่ยวกับเสียงอโฆะและเสียงโฆะ ตำรา《韵镜》(Yùnjìng) แบ่งหมวดเสียงพยัญชนะต้นภาษาจีนยุคกลางทั้ง 36 หมวดนี้ตามประเด็นดังกล่าวเป็น 4 ประเภท คือ เสียงอโฆะ (全清 quánhīng) เสียงกึ่งอโฆะ (次清 cìqīng) เสียงโฆะ (全浊 quánhúo) และเสียงกึ่งโฆะ (次浊 cìzhuó) (Wang Li, 1985: 8) สำหรับภาษาญี่ปุ่นนั้นมีแนวคิดเสียงอโฆะ-เสียงโฆะมาตั้งแต่สมัยโบราณ เพียงแต่การใช้สัญลักษณ์ที่บ่งชี้ถึงเสียงอโฆะ-เสียงโฆะเพิ่งเกิดขึ้นอย่างเป็นทางการภายหลังประกาศกรรมวัฒนธรรมเกี่ยวกับการใช้อักษรคันจิในปัจจุบัน (現代仮名遣い、ข้อมูลเพิ่มเติมผู้วิจัยได้กล่าวถึงรายละเอียดประกาศนี้ไปแล้วในบทที่ 2 หัวข้อ 2.3.2.2) เสียงในภาษาญี่ปุ่นสามารถแบ่งตามเสียงอโฆะ-เสียงโฆะเป็น 3 ประเภท คือ เสียงอโฆะ (清音 seion) เสียงโฆะ (濁音 dakuon) และเสียงกึ่งโฆะ (半濁音 handakuon) โดยสัญลักษณ์แต้มขุ่น (「゛」 濁点 dakuten) หรือเป็นที่รู้จักในชื่อ 点々 (tenten) ใช้บ่งชี้เสียงอ่านที่เป็นเสียงโฆะ (濁音) ได้แก่เสียงในวรรค <ga> <za> <da> และ <ba> ในขณะที่สัญลักษณ์แต้มกึ่งขุ่น (「゜」 半濁点 handakuten) หรือเป็นที่รู้จักในชื่อ 丸 (maru) ใช้บ่งชี้เสียงอ่านที่เป็นเสียงกึ่งโฆะ (半濁音) ซึ่งสามารถพบได้จากเสียงในวรรค <pa> เท่านั้น

จากตารางในภาคผนวก ค ผู้วิจัยสังเกตเห็นว่า โดยปรกติแล้ว เสียงอ่านโกะอง (เสียงอ่านแบบอู) จะอ่านเสียงอโฆะ (清音) ตามหมวดเสียงพยัญชนะต้นภาษาจีนยุคกลางที่เป็นเสียงอโฆะ (全清) และกึ่งอโฆะ (次清) ของอักษรคันจินั้น และอ่านเสียงโฆะ (濁音) สำหรับวรรคที่สามารถอ่านเสียงโฆะได้ ตามหมวดเสียงพยัญชนะต้นภาษาจีนยุคกลางที่เป็นเสียงโฆะ (全浊) และกึ่งโฆะ (次浊) ในขณะที่เสียงอ่านคันอง (เสียงอ่านแบบฮั่น) นั้นจะอ่านเสียงโฆะสำหรับวรรคที่สามารถอ่านเสียงโฆะได้เฉพาะหมวดพยัญชนะที่เป็นเสียงกึ่งโฆะในภาษาจีนโบราณ สามารถเขียนเป็นตารางได้ดังนี้

ตารางที่ 24 : ตารางเทียบเสียงอโฆะและเสียงโฆะโดยสังเขประหว่างเสียงอ่านภาษาจีนยุคกลางของอักษรคันจิกับเสียงอ่านแบบจีนในภาษาญี่ปุ่นปัจจุบันของคู่อักษรคันจิ

เสียงอ่าน ภาษาจีน ยุคกลาง เสียงอ่าน แบบจีนใน ภาษาญี่ปุ่น	เสียงอโฆะ (全清)	เสียง กึ่งอโฆะ (次清)	เสียงโฆะ (全浊)	เสียง กึ่งโฆะ (次浊)
เสียงโกะอง (吴音)	เสียงอโฆะ	เสียงอโฆะ	เสียงโฆะ (ถ้ามี)	เสียงโฆะ (ถ้ามี)
เสียงคันอง (汉音)	เสียงอโฆะ	เสียงอโฆะ	เสียงอโฆะ	เสียงโฆะ (ถ้ามี)

อย่างไรก็ตามมีเสียงจำนวนน้อยไม่เป็นไปตามตารางที่กล่าวมาข้างต้น ในภาษาญี่ปุ่นมักจัดให้เป็นเสียงอ่านที่ใช้ตามความเคยชิน (รายละเอียดอยู่ในหัวข้อ 2.1.4)

สำหรับขั้นตอนการดำเนินงานในแต่ละหัวข้อย่อยต่อไปนี้ จากอักษรคันจิ 979 ตัวนั้น ผู้วิจัยจะพิจารณาถึงหมวดเสียงพยัญชนะต้นภาษาจีนยุคกลางของอักษรคันจิแต่ละตัว โดยอ้างอิงจากตำรา《广韵》ที่ได้กล่าวไปในหัวข้อ 2.2.1 หลังจากนั้นนำอักษรคันจินั้นมาเทียบเสียงอ่านจีนปัจจุบันว่ามีเสียงพยัญชนะต้นเป็นเสียงพินอินเสียงใด เมื่อกระทำเช่นนี้จนครบทุกตัวอักษรแล้ว ผู้วิจัยจะเริ่มพิจารณาเสียงพยัญชนะต้นที่เสียงเทียบกับตารางที่ 32 ว่าเสียงพินอินดังกล่าวตรงกับหมวดเสียงพยัญชนะต้นภาษาจีนยุคกลางตามทฤษฎีของ Wang Li (1980) ในหมวดใด ต่อมาจะแปลงข้อมูลหมวดหมู่เสียงพยัญชนะต้นจีนยุคกลางตามทฤษฎีของ Wang Li ไปเป็นวรรณคในภาษาญี่ปุ่นตามตำรา《日语汉字音读研究》โดย Cheng Chunyou (2002: 226-276) และงานวิจัยโดย Xue Huamin (2013: 32-35) หลังจากนั้นใช้การพิจารณาชุดข้อมูลจากตารางในภาคผนวก ค ที่ละอักษรว่ามีอักษรใดที่หมวดหมู่ผิดแผกไปจากทฤษฎีของ Wang Li หรือไม่ มีข้อยกเว้นประการใด สุดท้ายลดทอนข้อมูลที่ไม่จำเป็นออกด้วยขอบเขตชุดข้อมูล HSK และสรุปผลสุดท้าย

4.1.2 การวิเคราะห์เสียงพยัญชนะต้น b p m f

เสียงพยัญชนะต้น b

หมวดเสียงพยัญชนะต้นภาษาจีนยุคกลางตามทฤษฎีของ Wang Li¹

帮、并^仄、滂*

แปลหมวดเสียงพยัญชนะต้นภาษาจีนยุคกลางออกมาเป็นวรรณคในภาษาญี่ปุ่น

帮: (吴) <ha>, (汉) <ha>

并: (吴) <ba>, (汉) <ha>

การพิจารณาชุดข้อมูลโดยผู้วิจัย

มีอักษรคันจิที่มีคู่อักษรจีนอ่านเสียงพยัญชนะต้น b เป็นหลัก ทั้งหมด 53 ตัว

- (1) เป็นอักษรในหมวด 帮 31 ตัว
- (2) เป็นอักษรในหมวด 并 17 ตัว
- (3) เป็นอักษรที่อยู่ทั้งหมวด 帮 และ 并 4 ตัว
- (4) เป็นอักษรที่อยู่ในหมวด 滂 1 ตัว

ข้อสังเกตเพิ่มเติมจากการวิเคราะห์

- (1) 怖 อยู่ในหมวด 滂 เป็นหมวดอักษรในกรณียกเว้น
- (2) 爆 อยู่ในหมวด 并 แต่มีเสียงโกะองเป็นเสียงโอะซะะ ทำให้จัดอยู่ในเสียงอ่านที่ใช้ตามความเคยชิน
- (3) 贝 อยู่ในหมวด 并 แต่มีเสียงโกะองเป็นเสียงโอะซะะ ทำให้จัดอยู่ในเสียงอ่านที่ใช้ตามความเคยชิน
- (4) 被 อยู่ในหมวด 帮 แต่มีเสียงโกะองเป็นเสียงโอะซะะ ทำให้จัดอยู่ในเสียงอ่านที่ใช้ตามความเคยชิน

¹ สามารถอ่านเพิ่มเติมได้ในหัวข้อ 2.2.1 ตัวอักษรสี่เหลี่ยมถึงกรณียกเว้น ซึ่งได้อธิบายไว้ในหัวข้อที่กล่าวมาข้างต้น

(5) 板 อยู่ในหมวด 帮 แต่มีเสียงโกะองเป็นเสียงโฆะ ทำให้จัดอยู่ในเสียงอ่านที่ใช้ตามความเคยชิน

วิเคราะห์เพิ่มเติมโดยใช้ขอบเขตอักษร HSK 5

- (1) 怖 ไม่อยู่ในขอบเขตอักษร HSK 5 ทำให้ไม่ต้องระวังอักษรนี้เป็นพิเศษ
- (2) 爆 ไม่อยู่ในขอบเขตอักษร HSK 5 ทำให้ไม่ต้องระวังอักษรนี้เป็นพิเศษ
- (3) 贝 ไม่ได้มีเสียงอ่านที่อยู่นอกวรรคในภาษาญี่ปุ่นที่ถอดออกมา ทำให้ไม่ต้องระวังอักษรนี้เป็นพิเศษ
- (4) 被 ไม่ได้มีเสียงอ่านที่อยู่นอกวรรคในภาษาญี่ปุ่นที่ถอดออกมา ทำให้ไม่ต้องระวังอักษรนี้เป็นพิเศษ
- (5) 板 ไม่ได้มีเสียงอ่านที่อยู่นอกวรรคในภาษาญี่ปุ่นที่ถอดออกมา ทำให้ไม่ต้องระวังอักษรนี้เป็นพิเศษ

สรุป

อักษรจีนที่มีส่วนต้นพยางค์เป็นเสียง b จะมีคู่เทียบอักษรคันจิอยู่ในวรรค <ha> หรือ <ba>

เสียงพยัญชนะต้น p

หมวดเสียงพยัญชนะต้นภาษาจีนยุคกลางตามทฤษฎีของ Wang Li

滂、并^平、并^仄*、帮*

แปลหมวดเสียงพยัญชนะต้นภาษาจีนยุคกลางออกมาเป็นวรรคในภาษาญี่ปุ่น

滂: (吴) <ha>, (汉) <ha>
并: (吴) <ba>, (汉) <ha>

การพิจารณาชุดข้อมูลโดยผู้วิจัย

มีอักษรคันจิที่มีคู่อักษรจีนอ่านเสียงพยัญชนะต้น p เป็นหลัก ทั้งหมด 12 ตัว

- (1) เป็นอักษรในหมวด 滂 7 ตัว
- (2) เป็นอักษรในหมวด 并 5 ตัว

ข้อสังเกตเพิ่มเติมจากการวิเคราะห์

- (1) 判 อยู่ในหมวด 滂 แต่นอกจากเสียงโกะอง-คันอง はん (han) แล้วสามารถออกเสียง ばん (ban) ได้ด้วย ทำให้เสียงนี้จัดอยู่ในเสียงอ่านที่ใช้ตามความเคยชิน

วิเคราะห์เพิ่มเติมโดยใช้ขอบเขตอักษร HSK 5

判 ไม่ได้มีเสียงอ่านที่อยู่นอกวรรคในภาษาญี่ปุ่นที่ถอดออกมา ทำให้ไม่ต้องระวังอักษรนี้เป็นพิเศษ

สรุป

อักษรจีนที่มีส่วนต้นพยางค์เป็นเสียง p จะมีคู่เทียบอักษรคันจิอยู่ในวรรค <ha> หรือ <ba>

เสียงพยัญชนะต้น m

หมวดเสียงพยัญชนะต้นภาษาจีนยุคกลางตามทฤษฎีของ Wang Li

明、帮*

แปลหมวดเสียงพยัญชนะต้นภาษาจีนยุคกลางออกมาเป็นวรรณในภาษาญี่ปุ่น

明: (吳) <ma>, (漢) <ma><ba>

การพิจารณาชุดข้อมูลโดยผู้วิจัย

มีอักษรคันจิที่มีคู่อักษรจีนอ่านเสียงพยัญชนะต้น m เป็นหลัก ทั้งหมด 38 ตัว

(1) เป็นอักษรในหมวด 明 38 ตัว (ทุกตัว)

ข้อสังเกตเพิ่มเติมจากการวิเคราะห์

(1) 糸 ปรากฏเสียงอ่านที่สืบเนื่องมาจากเสียงโบราณเป็น mī (ภาษาจีนยุคกลาง: 明梗切 = mek) อยู่ในหมวด 明 แต่ในปัจจุบันมีอีกเสียงอ่านหนึ่งคือ sī ตามอักษร 丝 จึงคาดว่าที่ภาษาญี่ปุ่นอ่านอักษรนี้ว่า し (shi) มาจากการรับเสียงอ่าน sī

วิเคราะห์เพิ่มเติมโดยใช้ขอบเขตอักษร HSK 5

糸 ไม่อยู่ในขอบเขตอักษร HSK 5 ทำให้ไม่ต้องระวังอักษรนี้เป็นพิเศษ

สรุป

อักษรจีนที่มีส่วนต้นพยางค์เป็นเสียง m จะมีคู่เทียบอักษรคันจิอยู่ในวรรณ <ma> หรือ <ba>

เสียงพยัญชนะต้น f

หมวดเสียงพยัญชนะต้นภาษาจีนยุคกลางตามทฤษฎีของ Wang Li

非、敷、奉

แปลหมวดเสียงพยัญชนะต้นภาษาจีนยุคกลางออกมาเป็นวรรณในภาษาญี่ปุ่น

非: (吳) <ha>, (漢) <ha>

敷: (吳) <ha>, (漢) <ha>

奉: (吳) <ba>, (漢) <ha>

การพิจารณาชุดข้อมูลโดยผู้วิจัย

มีอักษรคันจิที่มีคู่อักษรจีนอ่านเสียงพยัญชนะต้น f เป็นหลัก ทั้งหมด 42 ตัว

(1) เป็นอักษรในหมวด 非 26 ตัว

(2) เป็นอักษรในหมวด 奉 11 ตัว

(3) เป็นอักษรที่อยู่ทั้งหมวด 非 และ 奉 1 ตัว

(4) เป็นอักษรที่อยู่ในหมวด 敷 4 ตัว

ข้อสังเกตเพิ่มเติมจากการวิเคราะห์

(1) 丰 อยู่ในหมวด 敷 แต่มีเสียงโกะองเป็นเสียงโฆะ ทำให้อยู่ในเสียงอ่านที่ใช้ตามความเคยชิน

(2) 否 (fǒu) มีเสียงอ่านเป็น ㄅ (hi) ในภาษาญี่ปุ่น เนื่องจาก 否 สามารถอ่านว่า pǐ ได้ด้วย และภาษาญี่ปุ่นยืมเสียงอ่านนี้มา

(3) 缶 (fǒu) อยู่ในหมวด 非 แต่อ่าน かん (kan) ในภาษาญี่ปุ่น เนื่องจากเดิมทีแล้วภาษาญี่ปุ่นได้ยืมการใช้งานอักษร 罐 (guàn) มาจากภาษาจีน มีเสียงอ่านโกะองและคันองว่า kan ภายหลังมีการปฏิรูปอักษร (รายละเอียดในหัวข้อ

- 2.4.2.3) อักษร 罐 ถูกรวมใช้งานเข้ากับอักษร 缶 (ภาษาญี่ปุ่น: hotogi) ซึ่งมีความหมายไม่ตรงกัน โดยออกเสียง **kan** และสื่อความหมายถึง “กระป๋อง”²
- (4) 复 (fù) เป็นคู่อักษรจีนของ 複 (หมวด 非) และ 復 (หมวด 奉) แต่ทั้งคู่ล้วนอ่านว่า ㄈㄨˋ (fuku)
- (5) 反 อยู่ในหมวด 非 แต่นอกจากเสียงโกะอง-คันอง はん (han) แล้วสามารถออกเสียง ㄊㄢˋ (tan) ได้ด้วย ทำให้เสียงนี้จัดอยู่ในเสียงอ่านที่ใช้ตามความเคยชิน

วิเคราะห์เพิ่มเติมโดยใช้ขอบเขตอักษร HSK 5

- (1) 丰 ไม่ได้มีเสียงอ่านที่อยู่นอกรรคในภาษาญี่ปุ่นที่ถอดออกมา ทำให้ไม่ต้องระวังอักษรนี้เป็นพิเศษ
- (2) 否 ไม่ได้มีเสียงอ่านที่อยู่นอกรรคในภาษาญี่ปุ่นที่ถอดออกมา ทำให้ไม่ต้องระวังอักษรนี้เป็นพิเศษ
- (3) 缶 ไม่อยู่ในขอบเขตอักษร HSK 5 ทำให้ไม่ต้องระวังอักษรนี้เป็นพิเศษ
- (4) 复 ไม่ได้มีเสียงอ่านที่อยู่นอกรรคในภาษาญี่ปุ่นที่ถอดออกมา ทำให้ไม่ต้องระวังอักษรนี้เป็นพิเศษ
- (5) 反 อยู่ในขอบเขตอักษร HSK 5 และมีเสียงอ่านที่อยู่นอกรรคในภาษาญี่ปุ่นที่ถอดออกมา ทำให้**ต้องระวังอักษรนี้เป็นพิเศษ**

สรุป

อักษรจีนที่มีส่วนต้นพยัญชนะเป็นเสียง f จะมีคู่เทียบอักษรคันจิอยู่ในรรค <ha> หรือ <ba> แต่ต้องระวังว่า 反 สามารถอ่านออกเสียง ㄊㄢˋ (tan) ได้ด้วย

4.1.3 การวิเคราะห์เสียงพยัญชนะต้น d t n l

เสียงพยัญชนะต้น d

หมวดเสียงพยัญชนะต้นภาษาจีนยุคกลางตามทฤษฎีของ Wang Li

端、定^仄

แปลหมวดเสียงพยัญชนะต้นภาษาจีนยุคกลางออกมาเป็นรรคในภาษาญี่ปุ่น

端: (呉) <ta>, (汉) <ta>
定: (呉) <da>, (汉) <ta>

การพิจารณาชุดข้อมูลโดยผู้วิจัย

- มีอักษรคันจิที่มีคู่อักษรจีนอ่านเสียงพยัญชนะต้น d เป็นหลัก ทั้งหมด 52 ตัว
- (1) เป็นอักษรในหมวด 端 26 ตัว
- (2) เป็นอักษรในหมวด 定 20 ตัว
- (3) เป็นอักษรที่อยู่ทั้งหมวด 端 และ 定 2 ตัว
- (4) เป็นอักษรที่อยู่ทั้งหมวด 透 และ 定 2 ตัว

² อ้างอิงคอลัมน์ออนไลน์ 人名用漢字の新字旧字 第 59 回 「缶」と「罐」 เขียนโดย Yasuoka Kouichi เข้าถึงได้จาก

<https://dictionary.sanseido->

[publ.co.jp/column/%E7%AC%AC59%E5%9B%9E-%E3%80%8C%E7%BC%B6%E3%80%8D%E3%81%A8%E3%80%8C%E7%BD%90%E3%80%8D](https://dictionary.sanseido-publ.co.jp/column/%E7%AC%AC59%E5%9B%9E-%E3%80%8C%E7%BC%B6%E3%80%8D%E3%81%A8%E3%80%8C%E7%BD%90%E3%80%8D)

ซึ่งเป็นเว็บไซต์ภายใต้สังกัดสำนักพิมพ์ Sanseido ซึ่งผู้วิจัยใช้พจนานุกรมของสำนักพิมพ์นี้เป็นเอกสารอ้างอิงตามที่ระบุไว้ในบทที่ 1 หัวข้อที่ 1.5

(5) เป็นอักษรที่อยู่ทั้งหมวด 端 และ 知 1 ตัว

(6) เป็นอักษรที่อยู่ในหมวด 透 1 ตัว

ข้อสังเกตเพิ่มเติมจากการวิเคราะห์

(1) 貸 อยู่ในหมวด 透 เป็นหมวดอักษรในกรณียกเว้น

(2) 打 (dǎ) อยู่ในหมวด 端 และ 知 นอกจากเสียงโกะอง ち ょ う (chō) แล้ว สามารถอ่านว่า だ (da) ได้ด้วย เนื่องจากใช้เสียงอ่านแบบถึง (โทอง)

(3) 汀 (dīng) อยู่ในหมวด 定 แต่มีเสียงโกะองเป็นเสียงอโฆะนะ นั่นคืออ่านว่า ち ょ う (chō) เนื่องจาก 汀 สามารถอ่านว่า tīng ได้ด้วย และภาษาญี่ปุ่นยืมเสียงอ่านนี้มา

วิเคราะห์เพิ่มเติมโดยใช้ขอบเขตอักษร HSK 5

(1) 貸 ไม่ได้มีเสียงอ่านที่อยู่นอกระดในภาษาญี่ปุ่นที่ถอดออกมา ทำให้ไม่ต้องระวังอักษรนี้เป็นพิเศษ

(2) 打 ไม่ได้มีเสียงอ่านที่อยู่นอกระดในภาษาญี่ปุ่นที่ถอดออกมา ทำให้ไม่ต้องระวังอักษรนี้เป็นพิเศษ

(3) 汀 ไม่อยู่ในขอบเขตอักษร HSK 5 ทำให้ไม่ต้องระวังอักษรนี้เป็นพิเศษ

(4) เสียงอ่านแบบจีนที่มีวรรค <da> ในภาษาญี่ปุ่น ประกอบด้วย だ、ぢ、づ、で、ど ซึ่งจะถูกเปลี่ยนแปลงเป็น だ、じ、ず、で、ど ทั้งหมดตามหลักการการเปลี่ยนแปลงของเสียงในวรรค <da> (สามารถอ่านเพิ่มเติมได้ในบทที่ 2 หัวข้อ 2.3.2.3) นั่นแปลว่าเสียงบางส่วนถูกถอดออกมาด้วยอักษร じ、ず ซึ่งอยู่ในวรรค <za> ทำให้คู่เทียบอักษรคันจิที่ถอดออกมาเสมือนว่าอยู่ในวรรค <za> ด้วยได้

สรุป

อักษรจีนที่มีส่วนต้นพยางค์เป็นเสียง d จะมีคู่เทียบอักษรคันจิอยู่ในวรรค <ta> <da> หรือ <za>

เสียงพยัญชนะต้น t

หมวดเสียงพยัญชนะต้นภาษาจีนยุคกลางตามทฤษฎีของ Wang Li

透、定^平、定^仄*

แปลหมวดเสียงพยัญชนะต้นภาษาจีนยุคกลางออกมาเป็นวรรคในภาษาญี่ปุ่น

透: (呉) <ta>, (漢) <ta>

定: (呉) <da>, (漢) <ta>

การพิจารณาชุดข้อมูลโดยผู้วิจัย

มีอักษรคันจิที่มีคู่อักษรจีนอ่านเสียงพยัญชนะต้น t เป็นหลัก ทั้งหมด 37 ตัว

(1) เป็นอักษรในหมวด 透 15 ตัว

(2) เป็นอักษรในหมวด 定 22 ตัว

ข้อสังเกตเพิ่มเติมจากการวิเคราะห์

(1) 土 (tǔ) อยู่ในหมวด 透 แต่มีเสียงโกะองเป็นเสียงอโฆะนะ ทำให้จัดอยู่ในเสียงอ่านที่ใช้ตามความเคยชิน

(2) เสียงอ่านแบบจีนที่มีวรรณ <da> ในภาษาญี่ปุ่น ประกอบด้วย だ、ぢ、づ、で、ど ซึ่งจะถูกเปลี่ยนแปลงเป็น だ、じ、ず、で、ど ทั้งหมดตามหลักการการเปลี่ยนแปลงของเสียงในวรรณ <da> (สามารถอ่านเพิ่มเติมได้ในบทที่ 2 หัวข้อ 2.3.2.3) นั่นแปลว่าเสียงบางส่วนถูกถอดออกมาด้วยอักษร じ、ず ซึ่งอยู่ในวรรณ <za> ทำให้คู่เทียบอักษรคันจิที่ถอดออกมาเหมือนว่าอยู่ในวรรณ <za> ด้วยได้

วิเคราะห์เพิ่มเติมโดยใช้ขอบเขตอักษร HSK 5

土 ไม่ได้มีเสียงอ่านที่อยู่นอกวรรณในภาษาญี่ปุ่นที่ถอดออกมา ทำให้ไม่ต้องระวังอักษรนี้เป็นพิเศษ

สรุป

อักษรจีนที่มีส่วนต้นพยางค์เป็นเสียง t จะมีคู่เทียบอักษรคันจิอยู่ในวรรณ <ta> <da> หรือ <za>

เสียงพยัญชนะต้น n

หมวดเสียงพยัญชนะต้นภาษาจีนยุคกลางตามทฤษฎีของ Wang Li

泥、娘、疑、来*、端*

แปลหมวดเสียงพยัญชนะต้นภาษาจีนยุคกลางออกมาเป็นวรรณในภาษาญี่ปุ่น

泥: (吴) <na>, (汉) <da>
娘: (吴) <na>, (汉) <da>
疑: (吴) <ga>, (汉) <ga>

การพิจารณาชุดข้อมูลโดยผู้วิจัย

มีอักษรคันจิที่มีคู่อักษรจีนอ่านเสียงพยัญชนะต้น n เป็นหลัก ทั้งหมด 19 ตัว

- (1) เป็นอักษรในหมวด 泥 13 ตัว
- (2) เป็นอักษรในหมวด 娘 3 ตัว
- (3) เป็นอักษรในหมวด 疑 2 ตัว
- (4) เป็นอักษรในหมวด 端 1 ตัว

ข้อสังเกตเพิ่มเติมจากการวิเคราะห์

- (1) 浓 (nóng) อยู่ในหมวด 娘 แต่มีเสียงคันจิเป็นเสียงโอะโมะเซะ นั่นคืออ่านว่า のう (nō) คาดว่าเป็นเพราะภาษาญี่ปุ่นใช้เสียงอ่านตามอักษร 农 ทุกประการ ซึ่ง 农 อยู่หมวด 泥
- (2) 鸟 (niǎo) อยู่ในหมวด 端 มีเสียงอ่านอีกเสียงหนึ่งเป็น diào คาดว่าพัฒนามาจากภาษาจีนโบราณโดยตรง (ภาษาจีนยุคกลาง: 端效切 = deu) ในละครโทรทัศน์ย้อนยุคมักอ่านเสียง diào โดยมีนัยยะเป็นคำต่อว่าฝ่ายตรงข้าม นอกจากนี้ยังปรากฏเสียงอ่านนี้ในพจนานุกรม 《现代汉语词典》 อีกด้วย (Feng Changxi, 1997: 16-17) ด้วยเหตุนี้ภาษาญี่ปุ่นจึงยืมเสียงอ่านนี้มา ออกเสียงเป็น ちょう (chō)

วิเคราะห์เพิ่มเติมโดยใช้ขอบเขตอักษร HSK 5

- (1) 浓 ไม่ได้มีเสียงอ่านที่อยู่นอกวรรณในภาษาญี่ปุ่นที่ถอดออกมา ทำให้ไม่ต้องระวังอักษรนี้เป็นพิเศษ
- (2) 鸟 อยู่ในขอบเขตอักษร HSK 5 และมีเสียงอ่านที่อยู่นอกวรรณในภาษาญี่ปุ่นที่ถอดออกมา ทำให้**ต้องระวังอักษรนี้เป็นพิเศษ**
- (3) เสียงอ่านแบบจีนที่มีวรรณ <da> ในภาษาญี่ปุ่น ประกอบด้วย だ、ぢ、づ、で、ど ซึ่งจะถูกเปลี่ยนแปลงเป็น だ、じ、ず、で、ど ทั้งหมดตามหลักการการเปลี่ยนแปลงของเสียงในวรรณ <da> (สามารถอ่านเพิ่มเติมได้ในบทที่ 2 หัวข้อ 2.3.2.3) นั่นแปลว่าเสียงบางส่วนถูกถอดออกมาด้วยอักษร じ、ず ซึ่งอยู่ในวรรณ <za> ทำให้คู่เทียบอักษรคันจิที่ถอดออกมาเสมือนว่าอยู่ในวรรณ <za> ด้วยได้

สรุป

อักษรจีนที่มีส่วนต้นพยางค์เป็นเสียง n จะมีคู่เทียบอักษรคันจิอยู่ในวรรณ <na> <da> <ga> หรือ <za> แต่ต้องระวังว่า 鳥 อ่านออกเสียงว่า ち ょ う (chō)

เสียงพยัญชนะต้น l

หมวดเสียงพยัญชนะต้นภาษาจีนยุคกลางตามทฤษฎีของ Wang Li

来、娘*

แปลหมวดเสียงพยัญชนะต้นภาษาจีนยุคกลางออกมาเป็นวรรณในภาษาญี่ปุ่น

来: (呉) <ra>, (汉) <ra>

การพิจารณาชุดข้อมูลโดยผู้วิจัย

มีอักษรคันจิที่มีคู่อักษรจีนอ่านเสียงพยัญชนะต้น l เป็นหลัก ทั้งหมด 50 ตัว

- (1) เป็นอักษรในหมวด 来 49 ตัว
- (2) เป็นอักษรที่อยู่ทั้งหมด 来 และ 疑 1 ตัว

ข้อสังเกตเพิ่มเติมจากการวิเคราะห์

- (1) 乐 อยู่ในหมวด 来 และ 疑
โดยจะอ่านว่า ら <(raku)> ก็ต่อเมื่อเทียบเคียงเสียงจีน lè (หมวด 来)
และจะอ่านว่า が <(gaku)> ก็ต่อเมื่อเทียบเคียงเสียงจีน yuè (หมวด 疑)

วิเคราะห์เพิ่มเติมโดยใช้ขอบเขตอักษร HSK 5

乐 อยู่ในขอบเขตอักษร HSK 5 และมีเสียงอ่านหลากหลาย ทำให้**ต้องระวังอักษรนี้เป็นพิเศษ**

สรุป

อักษรจีนที่มีส่วนต้นพยางค์เป็นเสียง l จะมีคู่เทียบอักษรคันจิอยู่ในวรรณ <ra> แต่ต้องระวังว่า 乐 มีเสียงอ่านว่า yuè ด้วย โดยหากไปประกอบคำใดแล้วในภาษาจีนอ่าน yuè แล้ว 楽 ในภาษาญี่ปุ่นจะต้องอ่าน が <(gaku)>

4.1.4 การวิเคราะห์เสียงพยัญชนะต้น g k h

เสียงพยัญชนะต้น g

หมวดเสียงพยัญชนะต้นภาษาจีนยุคกลางตามทฤษฎีของ Wang Li

见、群^仄

แปลหมวดเสียงพยัญชนะต้นภาษาจีนยุคกลางออกมาเป็นวรรณในภาษาญี่ปุ่น

见: (吴) <ka>, (汉) <ka>

群: (吴) <ga>, (汉) <ka>

การพิจารณาชุดข้อมูลโดยผู้วิจัย

มีอักษรคันจิที่มีคู่อักษรจีนอ่านเสียงพยัญชนะต้น g เป็นหลัก ทั้งหมด 42 ตัว

(1) เป็นอักษรในหมวด 见 42 ตัว (ทุกตัว)

ข้อสังเกตเพิ่มเติมจากการวิเคราะห์

-ไม่มี-

วิเคราะห์เพิ่มเติมโดยใช้ขอบเขตอักษร HSK 5

สามารถตัดวรรณในภาษาญี่ปุ่นที่ถอดออกมาจากหมวด 群 ได้ เพราะในชุดข้อมูลนั้นไม่มีอักษรในหมวดนี้

สรุป

อักษรจีนที่มีส่วนต้นพยางค์เป็นเสียง g จะมีคู่เทียบอักษรคันจิอยู่ในวรรณ <ka>

เสียงพยัญชนะต้น k

หมวดเสียงพยัญชนะต้นภาษาจีนยุคกลางตามทฤษฎีของ Wang Li

溪、群^平、见*、晓*、匣*

แปลหมวดเสียงพยัญชนะต้นภาษาจีนยุคกลางออกมาเป็นวรรณในภาษาญี่ปุ่น

溪: (吴) <ka>, (汉) <ka>

群: (吴) <ga>, (汉) <ka>

การพิจารณาชุดข้อมูลโดยผู้วิจัย

มีอักษรคันจิที่มีคู่อักษรจีนอ่านเสียงพยัญชนะต้น k เป็นหลัก ทั้งหมด 18 ตัว

(1) เป็นอักษรในหมวด 溪 16 ตัว

(2) เป็นอักษรในหมวด 晓 1 ตัว

(3) เป็นอักษรในหมวด 见 1 ตัว

ข้อสังเกตเพิ่มเติมจากการวิเคราะห์

(1) 况 อยู่ในหมวด 晓 เป็นหมวดอักษรในกรณียกเว้น

(2) 𠂔 อยู่ในหมวด 见 เป็นหมวดอักษรในกรณียกเว้น

วิเคราะห์เพิ่มเติมโดยใช้ขอบเขตอักษร HSK 5

(1) 况 ไม่ได้มีเสียงอ่านที่อยู่นอกวรรณในภาษาญี่ปุ่นที่ถอดออกมา ทำให้ไม่ต้องระวังอักษรนี้เป็นพิเศษ

(2) 𠂔 ไม่ได้มีเสียงอ่านที่อยู่นอกวรรณในภาษาญี่ปุ่นที่ถอดออกมา ทำให้ไม่ต้องระวังอักษรนี้เป็นพิเศษ

(3) สามารถตัดวรรณในภาษาญี่ปุ่นที่ถอดออกมาจากหมวด 群 ได้ เพราะในชุดข้อมูลนั้นไม่มีอักษรในหมวดนี้

สรุป

อักษรจีนที่มีส่วนต้นพยางค์เป็นเสียง k จะมีคู่เทียบอักษรคันจิอยู่ในวรรค <ka>

เสียงพยัญชนะต้น h

หมวดเสียงพยัญชนะต้นภาษาจีนยุคกลางตามทฤษฎีของ Wang Li

晓、匣、溪*

แปลหมวดเสียงพยัญชนะต้นภาษาจีนยุคกลางออกมาเป็นวรรคในภาษาญี่ปุ่น

晓: (吴) <ka>, (汉) <ka>

匣: (吴) <ga><wa>, (汉) <ka>

การพิจารณาชุดข้อมูลโดยผู้วิจัย

มีอักษรคันจิที่มีคู่อักษรจีนอ่านเสียงพยัญชนะต้น h เป็นหลัก ทั้งหมด 42 ตัว

- (1) เป็นอักษรในหมวด 晓 12 ตัว
- (2) เป็นอักษรในหมวด 匣 26 ตัว
- (3) เป็นอักษรที่อยู่ทั้งหมวด 匣 และ 见 4 ตัว

ข้อสังเกตเพิ่มเติมจากการวิเคราะห์

- (1) 行 อยู่ในหมวด 匣

โดยในภาษาญี่ปุ่นสามารถอ่านว่า ぎょ (gyō) และ こ (kō)

และในภาษาจีนสามารถอ่านว่า háng และ xíng

แต่ไม่ได้มีการจับคู่ยึดติดเสียงใดกับเสียงใดตายตัว

- (2) 会 อยู่ในหมวด 匣 และ 见

ในภาษาจีนสามารถอ่านว่า huì (หมวด 匣) และ kuài (หมวด 见)

ซึ่งในภาษาญี่ปุ่นเสียงคันจิอ่านว่า かい (kai) เหมือนกันหมดสำหรับทุกคู่เทียบเสียงจีน

- (3) 横、黄、会、回、绘 อยู่ในหมวด 匣 มีเสียงอ่านโกะองเป็น おう、お

う、え、え、え (ō, ō, e, e, e) ตามลำดับ ซึ่งทั้งหมดอยู่ในวรรค <a> นั้นแปลว่าไม่อยู่ในวรรคภาษาญี่ปุ่นที่ถอดออกมา นั่นเป็นเพราะเกิดการเปลี่ยนแปลงเสียงอ่านในภาษาญี่ปุ่นตามที่อธิบายในหัวข้อ 2.3.2.2 และ 2.3.4.1

วิเคราะห์เพิ่มเติมโดยใช้ขอบเขตอักษร HSK 5

- (1) 行 ไม่ได้มีเสียงอ่านที่อยู่นอกวรรคในภาษาญี่ปุ่นที่ถอดออกมา ทำให้ไม่ต้องระวังอักษรนี้เป็นพิเศษ
- (2) 会 (ในประเด็นของเสียงคันจิ) ไม่ได้มีเสียงอ่านที่อยู่นอกวรรคในภาษาญี่ปุ่นที่ถอดออกมา ทำให้ไม่ต้องระวังอักษรนี้เป็นพิเศษในกรณีนี้ **แต่ให้อ่านเพิ่มเติมข้อ 4**
- (3) 横、绘 ไม่อยู่ในขอบเขตอักษร HSK 5 ทำให้ไม่ต้องระวังอักษรเหล่านี้เป็นพิเศษ
- (4) 黄、会、回 อยู่ในขอบเขตอักษร HSK 5 และมีเสียงอ่านที่อยู่นอกวรรคในภาษาญี่ปุ่นที่ถอดออกมา ทำให้**ต้องระวังอักษรเหล่านี้เป็นพิเศษ**

สรุป

อักษรจีนที่มีส่วนต้นพยางค์เป็นเสียง h จะมีคู่เทียบอักษรคันจิอยู่ในวรรค <a>* <ka> <ga> หรือ <wa>

*<a> มาจากผลจากการวิเคราะห์เพิ่มเติม

4.1.5 การวิเคราะห์เสียงพยัญชนะต้น j q x

เสียงพยัญชนะต้น j

หมวดเสียงพยัญชนะต้นภาษาจีนยุคกลางตามทฤษฎีของ Wang Li

见、群^仄、精、从^仄、喻*、匣*

แปลหมวดเสียงพยัญชนะต้นภาษาจีนยุคกลางออกมาเป็นวรรณคในภาษาญี่ปุ่น

见: (吴) <ka>, (汉) <ka>

群: (吴) <ga>, (汉) <ka>

精: (吴) <sa>, (汉) <sa>

从: (吴) <za>, (汉) <sa>

การพิจารณาชุดข้อมูลโดยผู้วิจัย

มีอักษรคันจิที่มีคู่อักษรจีนอ่านเสียงพยัญชนะต้น j เป็นหลัก ทั้งหมด 78 ตัว

- (1) เป็นอักษรในหมวด 见 45 ตัว
- (2) เป็นอักษรที่อยู่ทั้งหมด 见 และ 群 1 ตัว
- (3) เป็นอักษรที่อยู่ทั้งหมด 见 และ 匣 1 ตัว
- (4) เป็นอักษรที่อยู่ทั้งหมด 见 และ 晓 1 ตัว
- (5) เป็นอักษรในหมวด 精 11 ตัว
- (6) เป็นอักษรที่อยู่ทั้งหมด 精 และ 照 1 ตัว
- (7) เป็นอักษรในหมวด 群 11 ตัว
- (8) เป็นอักษรในหมวด 从 4 ตัว
- (9) เป็นอักษรในหมวด 匣 2 ตัว
- (10) เป็นอักษรในหมวด 溪 1 ตัว

ข้อสังเกตเพิ่มเติมจากการวิเคราะห์

- (1) 挟 อยู่ในหมวด 匣 เป็นหมวดอักษรในกรณียกเว้น และมีคู่อักษรจีนประยุกต์สองตัว คือ 挟 กับ 夹
- (2) 減 อยู่ในหมวด 匣 เป็นหมวดอักษรในกรณียกเว้น
- (3) 诘 อยู่ในหมวด 溪 เป็นหมวดอักษรในกรณียกเว้น
- (4) 解 อยู่ในหมวด 匣 และ 见
โดยในภาษาญี่ปุ่นสามารถอ่านว่า げ (ge) และ かい (kai)
และในภาษาจีนสามารถอ่านว่า xiè (หมวด 匣) และ jiě (หมวด 见)
แต่ไม่ได้มีการจับคู่ยึดติดเสียงใดกับเสียงใดตายตัว
- (5) 近 อยู่ในหมวด 群 แต่มีเสียงโกะองเป็นเสียงโอไซชะ ทำให้จัดอยู่ในเสียงอ่านที่ใช้ตามความเคยชิน
- (6) 竞 อยู่ในหมวด 群 แต่มีเสียงโกะองเป็นเสียงโอไซชะ ทำให้จัดอยู่ในเสียงอ่านที่ใช้ตามความเคยชิน
- (7) 军 อยู่ในหมวด 见 แต่มีเสียงโกะองเป็นเสียงโอไซชะ ทำให้จัดอยู่ในเสียงอ่านที่ใช้ตามความเคยชิน

วิเคราะห์เพิ่มเติมโดยใช้ขอบเขตอักษร HSK 5

- (1) 挟 ไม่อยู่ในขอบเขตอักษร HSK 5 ทำให้ไม่ต้องระวังอักษรนี้เป็นพิเศษ แต่หากพิจารณาเป็นอักษรจีนประยุกต์ 夹 ก็ไม่ได้มีเสียงอ่านที่อยู่นอกวรรคในภาษาญี่ปุ่นที่ถอดออกมาอยู่ดี ทำให้ไม่ต้องระวังอักษรนี้เป็นพิเศษเช่นกัน
- (2) 減 ไม่ได้มีเสียงอ่านที่อยู่นอกวรรคในภาษาญี่ปุ่นที่ถอดออกมา ทำให้ไม่ต้องระวังอักษรนี้เป็นพิเศษ
- (3) 诘 ไม่อยู่ในขอบเขตอักษร HSK 5 ทำให้ไม่ต้องระวังอักษรนี้เป็นพิเศษ
- (4) 解 ไม่ได้มีเสียงอ่านที่อยู่นอกวรรคในภาษาญี่ปุ่นที่ถอดออกมา ทำให้ไม่ต้องระวังอักษรนี้เป็นพิเศษ
- (5) 近 ไม่ได้มีเสียงอ่านที่อยู่นอกวรรคในภาษาญี่ปุ่นที่ถอดออกมา ทำให้ไม่ต้องระวังอักษรนี้เป็นพิเศษ
- (6) 竞 ไม่ได้มีเสียงอ่านที่อยู่นอกวรรคในภาษาญี่ปุ่นที่ถอดออกมา ทำให้ไม่ต้องระวังอักษรนี้เป็นพิเศษ
- (7) 军 ไม่ได้มีเสียงอ่านที่อยู่นอกวรรคในภาษาญี่ปุ่นที่ถอดออกมา ทำให้ไม่ต้องระวังอักษรนี้เป็นพิเศษ

สรุป

อักษรจีนที่มีส่วนต้นพยางค์เป็นเสียง j จะมีคู่เทียบอักษรคันจิอยู่ในวรรค <ka> <ga> <sa> หรือ <za>

เสียงพยัญชนะต้น q

หมวดเสียงพยัญชนะต้นภาษาจีนยุคกลางตามทฤษฎีของ Wang Li

溪、群^平、清、从^平、见^{*}、晓^{*}、喻^{*}、邪^{*}

แปลหมวดเสียงพยัญชนะต้นภาษาจีนยุคกลางออกมาเป็นวรรคในภาษาญี่ปุ่น

溪: (吴) <ka>, (汉) <ka>
 群: (吴) <ga>, (汉) <ka>
 清: (吴) <sa>, (汉) <sa>
 从: (吴) <za>, (汉) <sa>

การพิจารณาชุดข้อมูลโดยผู้วิจัย

มีอักษรคันจิที่มีคู่อักษรจีนอ่านเสียงพยัญชนะต้น q เป็นหลัก ทั้งหมด 37 ตัว

- (1) เป็นอักษรในหมวด 溪 11 ตัว
- (2) เป็นอักษรในหมวด 清 11 ตัว
- (3) เป็นอักษรในหมวด 群 9 ตัว
- (4) เป็นอักษรที่อยู่ทั้งหมวด 见 และ 群 1 ตัว
- (5) เป็นอักษรในหมวด 从 5 ตัว

ข้อสังเกตเพิ่มเติมจากการวิเคราะห์

- (1) 乾 อยู่ในหมวด 见 และ 群 และมีคู่อักษรจีนประยุกต์สองตัว คือ 乾 กับ 干 โดยจะอ่านว่า けん (ken) ก็ต่อเมื่อเทียบคู่อักษรจีนประยุกต์ 乾 (qián) (หมวด 群)

และจะอ่านว่า 坎 (kān) ก็ต่อเมื่อเทียบคู่อักษรจีนประยุกต์ 干 (gān) (หมวด 见)

ทั้งนี้เกิดจากการที่ภาษาจีนย่อบรรจุตัวอักษร 乾 ตามความหมาย บางความหมาย (ที่อ่านว่า gān) ได้รับการย่อบรรจุ ในขณะที่ความหมายอื่น (และออกเสียงอื่น) ไม่ได้รับการย่อบรรจุ

วิเคราะห์เพิ่มเติมโดยใช้ขอบเขตอักษร HSK 5

ในขอบเขตอักษร HSK 5 มีอักษรจีนประยุกต์ 干 แต่ไม่มีอักษรจีนประยุกต์ 乾 ผู้เรียนจึงมีหน้าที่จำเพียงเสียงที่เข้าคู่กับตัว 干 เท่านั้น อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาเสียงอ่านดังกล่าว กับหมวดเสียงพยัญชนะต้น g ในหัวข้อ 4.1.4 แล้ว ไม่ได้ขัดต่อวรรคในภาษาญี่ปุ่นที่ถอดออกมาแต่อย่างใด ทำให้ไม่ต้องระวังอักษรนี้เป็นพิเศษ

สรุป

อักษรจีนที่มีส่วนต้นพยางค์เป็นเสียง q จะมีคู่เทียบอักษรคันจิอยู่ในวรรค <ka> <ga> <sa> หรือ <za>

เสียงพยัญชนะต้น x

หมวดเสียงพยัญชนะต้นภาษาจีนยุคกลางตามทฤษฎีของ Wang Li

晓、匣、心、邪、溪*

แปลหมวดเสียงพยัญชนะต้นภาษาจีนยุคกลางออกมาเป็นวรรคในภาษาญี่ปุ่น

晓: (吴) <ka>, (汉) <ka>
匣: (吴) <ga><wa>, (汉) <ka>
心: (吴) <sa>, (汉) <sa>
邪: (吴) <za>, (汉) <sa>

การพิจารณาชุดข้อมูลโดยผู้วิจัย

มีอักษรคันจิที่มีคู่อักษรจีนอ่านเสียงพยัญชนะต้น x เป็นหลัก ทั้งหมด 60 ตัว

- (1) เป็นอักษรในหมวด 匣 14 ตัว
- (2) เป็นอักษรที่อยู่ทั้งหมด 匣 และ 见 1 ตัว
- (3) เป็นอักษรในหมวด 晓 14 ตัว
- (4) เป็นอักษรในหมวด 心 24 ตัว
- (5) เป็นอักษรในหมวด 邪 7 ตัว

ข้อสังเกตเพิ่มเติมจากการวิเคราะห์

- (1) 系 อยู่ในหมวด 匣 และ 见

ในภาษาจีนสามารถอ่านว่า xì (หมวด 匣) และ jì (หมวด 见)

ซึ่งในภาษาญี่ปุ่น เสียงคันจิอ่านว่า ケイ (kei) เหมือนกันหมดสำหรับทุกคู่เทียบเสียงจีน

วิเคราะห์เพิ่มเติมโดยใช้ขอบเขตอักษร HSK 5

- (1) 系 ไม่ได้มีเสียงอ่านที่อยู่นอกวรรคในภาษาญี่ปุ่นที่ถอดออกมา ทำให้ไม่ต้องระวังอักษรนี้เป็นพิเศษ

(2) สามารถตัดวรรณ <wa> ในภาษาญี่ปุ่นที่ถอดออกมาได้ เพราะในชุดข้อมูลนั้นไม่มีอักษรที่ถอดออกมาแล้วอยู่ในวรรณ

สรุป

อักษรจีนที่มีส่วนต้นพยางค์เป็นเสียง x จะมีคู่เทียบอักษรคันจิอยู่ในวรรณ <ka> <ga> <sa> หรือ <za>

4.1.6 การวิเคราะห์เสียงพยัญชนะต้น z c s

เสียงพยัญชนะต้น z

หมวดเสียงพยัญชนะต้นภาษาจีนยุคกลางตามทฤษฎีของ Wang Li

精、从^仄、照

แปลหมวดเสียงพยัญชนะต้นภาษาจีนยุคกลางออกมาเป็นวรรณในภาษาญี่ปุ่น

精: (呉) <sa>, (汉) <sa>
从: (呉) <za>, (汉) <sa>
照: (呉) <sa>, (汉) <sa>

การพิจารณาชุดข้อมูลโดยผู้วิจัย

มีอักษรคันจิที่มีคู่อักษรจีนอ่านเสียงพยัญชนะต้น z เป็นหลัก ทั้งหมด 32 ตัว

- (1) เป็นอักษรในหมวด 精 20 ตัว
- (2) เป็นอักษรในหมวด 从 10 ตัว
- (3) เป็นอักษรในหมวด 照 1 ตัว
- (4) เป็นอักษรในหมวด 心 1 ตัว

ข้อสังเกตเพิ่มเติมจากการวิเคราะห์

- (1) 燥 อยู่ในหมวด 心 เป็นหมวดอักษรในกรณียกเว้น
- (2) 脏 อยู่ในหมวด 精 แต่มีเสียงโกะองเป็นเสียงโฆะะ ทำให้จัดอยู่ในเสียงอ่านที่ใช้ตามความเคยชิน
- (3) 增 อยู่ในหมวด 精 แต่มีเสียงโกะองเป็นเสียงโฆะะ ทำให้จัดอยู่ในเสียงอ่านที่ใช้ตามความเคยชิน
- (4) 憎 อยู่ในหมวด 精 แต่มีเสียงโกะองเป็นเสียงโฆะะ ทำให้จัดอยู่ในเสียงอ่านที่ใช้ตามความเคยชิน

วิเคราะห์เพิ่มเติมโดยใช้ขอบเขตอักษร HSK 5

- (1) 燥 ไม่ได้มีเสียงอ่านที่อยู่นอกวรรณในภาษาญี่ปุ่นที่ถอดออกมา ทำให้ไม่ต้องระวังอักษรนี้เป็นพิเศษ
- (2) 脏 ไม่ได้มีเสียงอ่านที่อยู่นอกวรรณในภาษาญี่ปุ่นที่ถอดออกมา ทำให้ไม่ต้องระวังอักษรนี้เป็นพิเศษ
- (3) 增 ไม่ได้มีเสียงอ่านที่อยู่นอกวรรณในภาษาญี่ปุ่นที่ถอดออกมา ทำให้ไม่ต้องระวังอักษรนี้เป็นพิเศษ
- (4) 憎 ไม่อยู่ในขอบเขตอักษร HSK 5 ทำให้ไม่ต้องระวังอักษรนี้เป็นพิเศษ

สรุป

อักษรจีนที่มีส่วนต้นพยางค์เป็นเสียง z จะมีคู่เทียบอักษรคันจิอยู่ในวรรค <sa> หรือ <za>

เสียงพยัญชนะต้น c

หมวดเสียงพยัญชนะต้นภาษาจีนยุคกลางตามทฤษฎีของ Wang Li

清、从^平、穿、从^仄*、心*、邪*

แปลหมวดเสียงพยัญชนะต้นภาษาจีนยุคกลางออกมาเป็นวรรคในภาษาญี่ปุ่น

清: (呉) <sa>, (汉) <sa>

从: (呉) <za>, (汉) <sa>

穿: (呉) <sa>, (汉) <sa>

การพิจารณาชุดข้อมูลโดยผู้วิจัย

มีอักษรคันจิที่มีคู่อักษรจีนอ่านเสียงพยัญชนะต้น c เป็นหลัก ทั้งหมด 19 ตัว

- (1) เป็นอักษรในหมวด 清 6 ตัว
- (2) เป็นอักษรที่อยู่ทั้งหมวด 清 穿 และ 审 1 ตัว
- (3) เป็นอักษรในหมวด 穿 2 ตัว
- (4) เป็นอักษรในหมวด 从 7 ตัว
- (5) เป็นอักษรในหมวด 邪 2 ตัว
- (6) เป็นอักษรในหมวด 照 1 ตัว

ข้อสังเกตเพิ่มเติมจากการวิเคราะห์

- (1) 側 อยู่ในหมวด 照 เป็นหมวดอักษรในกรณียกเว้น
- (2) 辞 อยู่ในหมวด 邪 เป็นหมวดอักษรในกรณียกเว้น
- (3) 词 อยู่ในหมวด 邪 เป็นหมวดอักษรในกรณียกเว้น
- (4) 次 อยู่ในหมวด 清 แต่นอกจากเสียงโกะอง-คั่นอง し (shi) แล้วสามารถออกเสียง じ (ji) ได้ด้วย ทำให้เสียงนี้จัดอยู่ในเสียงอ่านที่ใช้ตามความเคยชิน
- (5) 参 อยู่ในหมวด 清 穿 และ 审 1 ตัว
โดยจะอ่านว่า さん (san) ก็ต่อเมื่อเทียบเคียงเสียงจีน cān (หมวด 清)
จะอ่านว่า しん (shin) ก็ต่อเมื่อเทียบเคียงเสียงจีน cēn (หมวด 穿)
และจะอ่านว่า しん (shin) ก็ต่อเมื่อเทียบเคียงเสียงจีน shēn (หมวด 审)

วิเคราะห์เพิ่มเติมโดยใช้ขอบเขตอักษร HSK 5

- (1) 側 ไม่อยู่ในขอบเขตอักษร HSK 5 ทำให้ไม่ต้องระวังอักษรนี้เป็นพิเศษ
- (2) 辞 ไม่ได้มีเสียงอ่านที่อยู่นอกวรรคในภาษาญี่ปุ่นที่ถอดออกมา ทำให้ไม่ต้องระวังอักษรนี้เป็นพิเศษ
- (3) 词 ไม่ได้มีเสียงอ่านที่อยู่นอกวรรคในภาษาญี่ปุ่นที่ถอดออกมา ทำให้ไม่ต้องระวังอักษรนี้เป็นพิเศษ
- (4) 次 ไม่ได้มีเสียงอ่านที่อยู่นอกวรรคในภาษาญี่ปุ่นที่ถอดออกมา ทำให้ไม่ต้องระวังอักษรนี้เป็นพิเศษ
- (5) 参 ไม่ได้มีเสียงอ่านที่อยู่นอกวรรคในภาษาญี่ปุ่นที่ถอดออกมา ทำให้ไม่ต้องระวังอักษรนี้เป็นพิเศษ

สรุป

อักษรจีนที่มีส่วนต้นพยางค์เป็นเสียง c จะมีคู่เทียบอักษรคันจิอยู่ในวรรค <sa> หรือ <za>

เสียงพยัญชนะต้น s

หมวดเสียงพยัญชนะต้นภาษาจีนยุคกลางตามทฤษฎีของ Wang Li

心、邪、审

แปลหมวดเสียงพยัญชนะต้นภาษาจีนยุคกลางออกมาเป็นวรรคในภาษาญี่ปุ่น

心: (吴) <sa>, (汉) <sa>

邪: (吴) <za>, (汉) <sa>

审: (吴) <sa>, (汉) <sa>

การพิจารณาชุดข้อมูลโดยผู้วิจัย

อักษรคันจิที่มีคู่อักษรจีนอ่านเสียงพยัญชนะต้น s เป็นหลัก ทั้งหมด 21 ตัว

(1) เป็นอักษรในหมวด 心 15 ตัว

(2) เป็นอักษรในหมวด 邪 2 ตัว

(3) เป็นอักษรในหมวด 审 4 ตัว

ข้อสังเกตเพิ่มเติมจากการวิเคราะห์

-ไม่มี-

วิเคราะห์เพิ่มเติมโดยใช้ขอบเขตอักษร HSK 5

-ไม่มี-

สรุป

อักษรจีนที่มีส่วนต้นพยางค์เป็นเสียง s จะมีคู่เทียบอักษรคันจิอยู่ในวรรค <sa> หรือ <za>

4.1.7 การวิเคราะห์เสียงพยัญชนะต้น zh ch sh r

เสียงพยัญชนะต้น zh

หมวดเสียงพยัญชนะต้นภาษาจีนยุคกลางตามทฤษฎีของ Wang Li

知、澄^仄、照、床^仄、彻*、禅*、穿*

แปลหมวดเสียงพยัญชนะต้นภาษาจีนยุคกลางออกมาเป็นวรรคในภาษาญี่ปุ่น

知: (吴) <ta>, (汉) <ta>

澄: (吴) <da>, (汉) <ta>

照: (吴) <sa>, (汉) <sa>

床: (吴) <za>, (汉) <sa>

การพิจารณาชุดข้อมูลโดยผู้วิจัย

มีอักษรคันจิที่มีคู่อักษรจีนอ่านเสียงพยัญชนะต้น zh เป็นหลัก ทั้งหมด 67 ตัว

(1) เป็นอักษรในหมวด 知 14 ตัว

(2) เป็นอักษรในหมวด 照 38 ตัว

(3) เป็นอักษรในหมวด 澄 10 ตัว

(4) เป็นอักษรที่อยู่ทั้งหมวด 澄 และ 知 1 ตัว

(5) เป็นอักษรที่อยู่ทั้งหมวด 澄 และ 床 2 ตัว

(6) เป็นอักษรในหมวด 床 2 ตัว

ข้อสังเกตเพิ่มเติมจากการวิเคราะห์

(1) 长 อยู่ในหมวด 知 และ 澄

ในภาษาจีนสามารถอ่านว่า zhǎng (หมวด 知) และ cháng (หมวด 澄)

ซึ่งในภาษาญี่ปุ่น เสียงโกะอง-คันงอ่านว่า ちゃう (chō) เหมือนกันหมด
สำหรับทุกคู่เทียบเสียงจีน

(2) 重 อยู่ในหมวด 澄

โดยจะอ่านว่า じゅう (jū) ก็ต่อเมื่อเทียบเคียงเสียงจีน zhòng

และจะอ่านว่า ちゃう (chō) ก็ต่อเมื่อเทียบเคียงเสียงจีน chóng

อย่างไรก็ตาม บางคำอาจเป็นกรณียกเว้น ดังเช่นคำว่า 尊重 (zūnzhòng) อ่าน
เทียบเคียง そんちゃう (sonchō)

(3) 蒸 อยู่ในหมวด 照 แต่มีเสียงโกะองเป็นเสียงโฆะ ทำให้จัดอยู่ในเสียงอ่านที่ใช้
ตามความเคยชิน

(4) 准 อยู่ในหมวด 照 แต่มีเสียงโกะองเป็นเสียงโฆะ ทำให้จัดอยู่ในเสียงอ่านที่ใช้
ตามความเคยชิน

(5) 注 อยู่ในหมวด 照 แต่อ่าน ちゃう (chū) ในภาษาญี่ปุ่น เนื่องจากญี่ปุ่นใช้อักษรนี้แทนอักษร 註 ซึ่งไม่อยู่ในตารางอักษรคันจิมาตรฐาน (常用漢字表)
ตามหลักการที่แสดงไว้ในหัวข้อ 2.4.2.3 และอักษรนั้นมีเสียงอ่านว่า ちゃう (chū)

(6) 召 อยู่ในหมวด 澄 แต่มีเสียงโกะองเป็นเสียงโฆะ ทำให้จัดอยู่ในเสียงอ่านที่ใช้
ตามความเคยชิน

วิเคราะห์เพิ่มเติมโดยใช้ขอบเขตอักษร HSK 5

(1) 长 ไม่ได้มีเสียงอ่านที่อยู่นอกวรรคในภาษาญี่ปุ่นที่ถอดออกมา ทำให้ไม่ต้องระวัง
อักษรนี้เป็นพิเศษ

(2) 重 ไม่ได้มีเสียงอ่านที่อยู่นอกวรรคในภาษาญี่ปุ่นที่ถอดออกมา ทำให้ไม่ต้องระวัง
อักษรนี้เป็นพิเศษ

(3) 蒸 ไม่อยู่ในขอบเขตอักษร HSK 5 ทำให้ไม่ต้องระวังอักษรนี้เป็นพิเศษ

(4) 准 ไม่ได้มีเสียงอ่านที่อยู่นอกวรรคในภาษาญี่ปุ่นที่ถอดออกมา ทำให้ไม่ต้องระวัง
อักษรนี้เป็นพิเศษ

(5) 注 ไม่ได้มีเสียงอ่านที่อยู่นอกวรรคในภาษาญี่ปุ่นที่ถอดออกมา ทำให้ไม่ต้องระวัง
อักษรนี้เป็นพิเศษ

(6) 召 ไม่ได้มีเสียงอ่านที่อยู่นอกวรรคในภาษาญี่ปุ่นที่ถอดออกมา ทำให้ไม่ต้องระวัง
อักษรนี้เป็นพิเศษ

(7) สามารถตัดวรรค <da> ในภาษาญี่ปุ่นที่ถอดออกมาได้ เพราะในชุดข้อมูลนั้นไม่มี
อักษรที่ถอดออกมาแล้วอยู่ในวรรคนี้ (สำหรับอักษรคันนะ ぢ、づ ถูกกร่อนเป็น
じ、ず ทั้งหมดตามหลักการในหัวข้อ 2.3.2.3)

สรุป

อักษรจีนที่มีส่วนต้นพยางค์เป็นเสียง zh จะมีคู่เทียบอักษรคันจิอยู่ในวรรค <ta> <sa> หรือ <za>

เสียงพยัญชนะต้น ch

หมวดเสียงพยัญชนะต้นภาษาจีนยุคกลางตามทฤษฎีของ Wang Li

彻、澄^平、穿、床^平、禅^平、审*

แปลหมวดเสียงพยัญชนะต้นภาษาจีนยุคกลางออกมาเป็นวรรคในภาษาญี่ปุ่น

彻: (吴) <ta>, (汉) <ta>
 澄: (吴) <da>, (汉) <ta>
 穿: (吴) <sa>, (汉) <sa>
 床: (吴) <za>, (汉) <sa>
 禅: (吴) <za>, (汉) <sa>

การพิจารณาชุดข้อมูลโดยผู้วิจัย

อักษรคันจิที่มีคู่อักษรจีนอ่านเสียงพยัญชนะต้น ch เป็นหลัก ทั้งหมด 38 ตัว

- (1) เป็นอักษรในหมวด 彻 3 ตัว
- (2) เป็นอักษรในหมวด 澄 8 ตัว
- (3) เป็นอักษรที่อยู่ทั้งหมวด 澄 และ 知 1 ตัว
- (4) เป็นอักษรในหมวด 穿 13 ตัว
- (5) เป็นอักษรในหมวด 床 8 ตัว
- (6) เป็นอักษรในหมวด 禅 2 ตัว
- (7) เป็นอักษรในหมวด 审 1 ตัว
- (8) เป็นอักษรในหมวด 溪 1 ตัว
- (9) เป็นอักษรในหมวด 知 1 ตัว

ข้อสังเกตเพิ่มเติมจากการวิเคราะห์

- (1) 产 อยู่ในหมวด 审 เป็นหมวดอักษรในกรณียกเว้น
- (2) 朝 อยู่ในหมวด 知 และ 澄
 ในภาษาจีนสามารถอ่านว่า zhāo (หมวด 知) และ cháo (หมวด 澄)
 ซึ่งในภาษาญี่ปุ่น เสียงโกะอง-คันงอ่านว่า ち ょ う (chō) เหมือนกันหมด
 สำหรับทุกคู่เทียบเสียงจีน
- (3) 喫 อยู่ในหมวด 溪 มีคู่อักษรจีนประยุกต์เป็น 吃 (chī) มีเสียงอ่านที่ใช้ตามความ
 เคยชินว่า き つ (kitsu)
- (4) 茶 อยู่ในหมวด 澄 แต่มีเสียงโกะองเป็นเสียงโอไซชะ ทำให้จัดอยู่ในเสียงอ่านที่ใช้
 ตามความเคยชิน นอกจากนี้ยังมีเสียงอ่านที่ใช้ตามความเคยชินถึง 2 แบบ นั่นคือ
 ち ゃ (cha) และ さ (sa)
- (5) 除 อยู่ในหมวด 澄 แต่นอกจากเสียงโกะอง じ ょ (jo) แล้วสามารถออกเสียง じ
 (ji) ได้ด้วย ทำให้เสียงนี้จัดอยู่ในเสียงอ่านที่ใช้ตามความเคยชิน

วิเคราะห์เพิ่มเติมโดยใช้ขอบเขตอักษร HSK 5

- (1) 产 ไม่ได้มีเสียงอ่านที่อยู่นอกวรรณในภาษาญี่ปุ่นที่ถอดออกมา ทำให้ไม่ต้องระวังอักษรนี้เป็นพิเศษ
- (2) 朝 ไม่ได้มีเสียงอ่านที่อยู่นอกวรรณในภาษาญี่ปุ่นที่ถอดออกมา ทำให้ไม่ต้องระวังอักษรนี้เป็นพิเศษ
- (3) 吃 อยู่ในขอบเขตอักษร HSK 5 และมีเสียงอ่านที่อยู่นอกวรรณในภาษาญี่ปุ่นที่ถอดออกมา ทำให้**ต้องระวังอักษรนี้เป็นพิเศษ**
- (4) 茶 ไม่ได้มีเสียงอ่านที่อยู่นอกวรรณในภาษาญี่ปุ่นที่ถอดออกมา ทำให้ไม่ต้องระวังอักษรนี้เป็นพิเศษ
- (5) 除 ไม่ได้มีเสียงอ่านที่อยู่นอกวรรณในภาษาญี่ปุ่นที่ถอดออกมา ทำให้ไม่ต้องระวังอักษรนี้เป็นพิเศษ

สรุป

อักษรจีนที่มีส่วนต้นพยางค์เป็นเสียง ch จะมีคู่เทียบอักษรคันจิอยู่ในวรรณ <ta> <da> <sa> หรือ <za> แต่ต้องระวังว่า 喫 อ่านออกเสียงว่า きつ (kitsu)

เสียงพยัญชนะต้น sh

หมวดเสียงพยัญชนะต้นภาษาจีนยุคกลางตามทฤษฎีของ Wang Li

审、禅、床、穿*

แปลหมวดเสียงพยัญชนะต้นภาษาจีนยุคกลางออกมาเป็นวรรณในภาษาญี่ปุ่น

审: (吴) <sa>, (汉) <sa>
 禅: (吴) <za>, (汉) <sa>
 床: (吴) <za>, (汉) <sa>

การพิจารณาชุดข้อมูลโดยผู้วิจัย

อักษรคันจิที่มีคู่อักษรจีนอ่านเสียงพยัญชนะต้น sh เป็นหลัก ทั้งหมด 63 ตัว

- (1) เป็นอักษรในหมวด 审 41 ตัว
- (2) เป็นอักษรที่อยู่ทั้งหมวด 审 และ 心 1 ตัว
- (3) เป็นอักษรในหมวด 禅 3 ตัว
- (4) เป็นอักษรในหมวด 床 16 ตัว
- (5) เป็นอักษรในหมวด 澄 1 ตัว
- (6) เป็นอักษรในหมวด 端 1 ตัว

ข้อสังเกตเพิ่มเติมจากการวิเคราะห์

- (1) 沈 อยู่ในหมวด 澄 อ่านเสียงโกะอง じん (jin) และเสียงคันอง ちん (chin) เพราะในภาษาญี่ปุ่นใช้แทนตัวอักษร 沉 ซึ่งไม่อยู่ในตารางอักษรคันจิมาตรฐาน (常用漢字表) ตามหลักการที่แสดงไว้ในหัวข้อ 2.4.2.3 ดังเช่น ใช้คำว่า 沈黙、沈静、沈着 (chinmoku, chinsei, chinchaku) เพื่อสื่อความเทียบคำภาษาจีน 沉默、沉静、沉着 (chénmò, chénjìng, chénzhuó) ตามลำดับสำหรับอักษรจีนประยุกต์ 沈 นั้นมีคู่อักษรคันจิที่แท้จริงเป็น 瀋 ดังเช่น 沈阳 (Shěnyáng) มีคู่คำญี่ปุ่นว่า 瀋陽 (Shin'yō)

- (2) 适 อยู่ในหมวด 端 เนื่องจากปรากฏเสียงอ่านที่สืบเนื่องมาจากเสียงโบราณเป็น dí (ภาษาจีนยุคกลาง: 端梗切 = dek) ด้วยเหตุนี้ภาษาญี่ปุ่นจึงยืมเสียงอ่านนี้มา ออกเสียงเป็น てき (teki)
- (3) 輸 อยู่ในหมวด 审 แต่มีเสียงอ่านเป็น ㄅ (yu) คาดว่าเป็นเพราะภาษาญี่ปุ่นใช้เสียงอ่านตามอักษร 俞 ทุกประการ ซึ่ง 俞 อยู่หมวด 喻
- (4) 稅 อยู่ในหมวด 审 แต่มีเสียงโกะองเป็นเสียงโฆะ ทำให้จัดอยู่ในเสียงอ่านที่ใช้ตามความเคยชิน
- (5) 說 อยู่ในหมวด 审 แต่นอกจากเสียงโกะอง-คันง せつ (setsu) แล้วสามารถออกเสียง せい (sei) ได้ด้วย ทำให้เสียงนี้จัดอยู่ในเสียงอ่านที่ใช้ตามความเคยชิน
- (6) 省 อยู่ในอรรถในหมวด 审 และ 心 โดยจะอ่านว่า しょう (shō) ก็ต่อเมื่อเทียบเคียงเสียงจีน shěng (หมวด 审) และจะอ่านว่า せい (sei) ก็ต่อเมื่อเทียบเคียงเสียงจีน xǐng (หมวด 心)

วิเคราะห์เพิ่มเติมโดยใช้ขอบเขตอักษร HSK 5

- (1) 沈 ไม่อยู่ในขอบเขตอักษร HSK 5 ทำให้ไม่ต้องระวังอักษรนี้เป็นพิเศษ
- (2) 适 อยู่ในขอบเขตอักษร HSK 5 และมีเสียงอ่านที่อยู่นอกวรรคในภาษาญี่ปุ่นที่ถอดออกมา ทำให้ต้องระวังอักษรนี้เป็นพิเศษ
- (3) 輸 อยู่ในขอบเขตอักษร HSK 5 และมีเสียงอ่านที่อยู่นอกวรรคในภาษาญี่ปุ่นที่ถอดออกมา ทำให้ต้องระวังอักษรนี้เป็นพิเศษ
- (4) 稅 ไม่ได้มีเสียงอ่านที่อยู่นอกวรรคในภาษาญี่ปุ่นที่ถอดออกมา ทำให้ไม่ต้องระวังอักษรนี้เป็นพิเศษ
- (5) 說 ไม่ได้มีเสียงอ่านที่อยู่นอกวรรคในภาษาญี่ปุ่นที่ถอดออกมา ทำให้ไม่ต้องระวังอักษรนี้เป็นพิเศษ
- (6) 省 ไม่ได้มีเสียงอ่านที่อยู่นอกวรรคในภาษาญี่ปุ่นที่ถอดออกมา ทำให้ไม่ต้องระวังอักษรนี้เป็นพิเศษ

สรุป

อักษรจีนที่มีส่วนต้นพยางค์เป็นเสียง sh จะมีคู่เทียบอักษรคันจิอยู่ในวรรค <sa> หรือ <za> แต่ต้องระวังว่า 適 อ่านออกเสียงว่า てき (teki) และ 輸 อ่านออกเสียงว่า ㄅ (yu)

เสียงพยัญชนะต้น r

หมวดเสียงพยัญชนะต้นภาษาจีนยุคกลางตามทฤษฎีของ Wang Li

日、禪*、匣*、喻*、疑*

แปลหมวดเสียงพยัญชนะต้นภาษาจีนยุคกลางออกมาเป็นวรรคในภาษาญี่ปุ่น

日: (吳) <na>, (漢) <za>

การพิจารณาชุดข้อมูลโดยผู้วิจัย

อักษรคันจิที่มีคู่อักษรจีนอ่านเสียงพยัญชนะต้น r เป็นหลัก ทั้งหมด 18 ตัว

(1) เป็นอักษรในหมวด 日 14 ตัว

(2) เป็นอักษรในหมวด 喻 4 ตัว

ข้อสังเกตเพิ่มเติมจากการวิเคราะห์

(1) 容、溶 อยู่ในหมวด 喻 มีเสียงอ่านว่า โย ۆ (yō)

(2) 荣、锐 อยู่ในหมวด 喻 มีเสียงอ่านว่า เอ ื (ei)

วิเคราะห์เพิ่มเติมโดยใช้ขอบเขตอักษร HSK 5

(1) 容 อยู่ในขอบเขตอักษร HSK 5 และมีเสียงอ่านที่อยู่นอกรรคในภาษาญี่ปุ่นที่ถอดออกมา ทำให้ต้องระวังอักษรนี้เป็นพิเศษ

(2) 溶 ไม่อยู่ในขอบเขตอักษร HSK 5 ทำให้ไม่ต้องระวังอักษรนี้เป็นพิเศษ

(3) 荣 อยู่ในขอบเขตอักษร HSK 5 และมีเสียงอ่านที่อยู่นอกรรคในภาษาญี่ปุ่นที่ถอดออกมา ทำให้ต้องระวังอักษรนี้เป็นพิเศษ

(4) 锐 ไม่อยู่ในขอบเขตอักษร HSK 5 ทำให้ไม่ต้องระวังอักษรนี้เป็นพิเศษ

สรุป

อักษรจีนที่มีส่วนต้นพยางค์เป็นเสียง r จะมีคู่เทียบอักษรคันจิอยู่ในรรค <na> หรือ <za> แต่ต้องระวังว่า 容 อ่านออกเสียงว่า โย ۆ (yō) และ 荣 อ่านออกเสียงว่า เอ ื (ei)

4.1.8 การวิเคราะห์เสียงพยัญชนะต้น y w ø

เสียงพยัญชนะต้น y

หมวดเสียงพยัญชนะต้นภาษาจีนยุคกลางตามทฤษฎีของ Wang Li

匣、喻、疑、影

แปลหมวดเสียงพยัญชนะต้นภาษาจีนยุคกลางออกมาเป็นรรคในภาษาญี่ปุ่น

匣: (吴) <ga><wa>, (汉) <ka>

喻: (吴) <a><ya><wa>, (汉) <a><ya><wa>

疑: (吴) <ga>, (汉) <ga>

影: (吴) <a><ya><wa>, (汉) <a><ya><wa>

การพิจารณาชุดข้อมูลโดยผู้วิจัย

อักษรคันจิที่มีคู่อักษรจีนอ่านเสียงพยัญชนะต้น y เป็นหลัก ทั้งหมด 94 ตัว

(1) เป็นอักษรในหมวด 喻 51 ตัว

(2) เป็นอักษรในหมวด 疑 22 ตัว

(3) เป็นอักษรในหมวด 影 21 ตัว

ข้อสังเกตเพิ่มเติมจากการวิเคราะห์

(1) 研 อยู่ในหมวด 疑 แต่มีเสียงโกะอง-คันองเป็นเสียงอโฆะ ทำให้จัดอยู่ในเสียงอ่านที่ใช้ตามความเคยชิน

(2) 硬 อยู่ในหมวด 疑 แต่มีเสียงโกะอง-คันองเป็นเสียงอโฆะ ทำให้จัดอยู่ในเสียงอ่านที่ใช้ตามความเคยชิน

(3) 验 อยู่ในหมวด 疑 แต่นอกจากเสียงโกะอง-คันอง げん (gen) แล้วสามารถออกเสียง けん (ken) ได้ด้วย ทำให้เสียงนี้จัดอยู่ในเสียงอ่านที่ใช้ตามความเคยชิน

- (4) 渔 อยู่ในหมวด 疑 แต่นอกจากเสียงคั่นอง ㄣ (gyo) แล้วสามารถออกเสียง ㄣ ㄣ (ryō) ได้ด้วย คาดว่าเป็นเพราะภาษาญี่ปุ่นใช้อักษรนี้เพื่อสื่อความหมายถึงการจับปลา แต่อ่านออกเสียงตามตัวอักษร ㄣ ซึ่งมีความหมายว่าการล่าสัตว์

วิเคราะห์เพิ่มเติมโดยใช้ขอบเขตอักษร HSK 5

- (1) 研 ไม่ได้มีเสียงอ่านที่อยู่นอกวรรคในภาษาญี่ปุ่นที่ถอดออกมา ทำให้ไม่ต้องระวังอักษรนี้เป็นพิเศษ
- (2) 硬 ไม่ได้มีเสียงอ่านที่อยู่นอกวรรคในภาษาญี่ปุ่นที่ถอดออกมา ทำให้ไม่ต้องระวังอักษรนี้เป็นพิเศษ
- (3) 验 ไม่ได้มีเสียงอ่านที่อยู่นอกวรรคในภาษาญี่ปุ่นที่ถอดออกมา ทำให้ไม่ต้องระวังอักษรนี้เป็นพิเศษ
- (4) 渔 ไม่อยู่ในขอบเขตอักษร HSK 5 ทำให้ไม่ต้องระวังอักษรนี้เป็นพิเศษ
- (5) สามารถตัดวรรค <wa> ในภาษาญี่ปุ่นที่ถอดออกมาได้ เพราะในชุดข้อมูลนั้นไม่มีอักษรที่ถอดออกมาแล้วอยู่ในวรรคนี้

สรุป

อักษรจีนที่มีส่วนต้นพยางค์เป็นเสียง y จะมีคู่เทียบอักษรคั่นจืออยู่ในวรรค <a> <ka> <ga> หรือ <ya>

เสียงพยัญชนะต้น w

หมวดเสียงพยัญชนะต้นภาษาจีนยุคกลางตามทฤษฎีของ Wang Li

匣、喻、疑、影、微

แปลหมวดเสียงพยัญชนะต้นภาษาจีนยุคกลางออกมาเป็นวรรคในภาษาญี่ปุ่น

匣: (吴) <ga><wa>, (汉) <ka>
 喻: (吴) <a><ya><wa>, (汉) <a><ya><wa>
 疑: (吴) <ga>, (汉) <ga>
 影: (吴) <a><ya><wa>, (汉) <a><ya><wa>
 微: (吴) <ma>, (汉) <ma><ba>

การพิจารณาชุดข้อมูลโดยผู้วิจัย

อักษรคั่นจี้ที่มีคู่อักษรจีนอ่านเสียงพยัญชนะต้น w เป็นหลัก ทั้งหมด 33 ตัว

- (1) เป็นอักษรในหมวด 匣 2 ตัว
- (2) เป็นอักษรในหมวด 喻 6 ตัว
- (3) เป็นอักษรในหมวด 疑 5 ตัว
- (4) เป็นอักษรในหมวด 影 6 ตัว
- (5) เป็นอักษรในหมวด 微 14 ตัว

ข้อสังเกตเพิ่มเติมจากการวิเคราะห์

- (1) 危 อยู่ในหมวด 疑 แต่มีเสียงโกะอง-คั่นองเป็นเสียงอโฆะ ทำให้จัดอยู่ในเสียงอ่านที่ใช้ตามความเคยชิน

วิเคราะห์เพิ่มเติมโดยใช้ขอบเขตอักษร HSK 5

- (1) 危 ไม่ได้มีเสียงอ่านที่อยู่นอกวรรณในภาษาญี่ปุ่นที่ถอดออกมา ทำให้ไม่ต้องระวังอักษรนี้เป็นพิเศษ
- (2) สามารถตัดวรรณ <ya> ในภาษาญี่ปุ่นที่ถอดออกมาได้ เพราะในชุดข้อมูลนั้นไม่มีอักษรที่ถอดออกมาแล้วอยู่ในวรรณนี้

สรุป

อักษรจีนที่มีส่วนต้นพยางค์เป็นเสียง w จะมีคู่เทียบอักษรคันจิอยู่ในวรรณ <a> <ka> <ga> <ma> <ba> หรือ <wa>

เสียงพยัญชนะต้นศูนย์

หมวดเสียงพยัญชนะต้นภาษาจีนยุคกลางตามทฤษฎีของ Wang Li

疑、影

แปลหมวดเสียงพยัญชนะต้นภาษาจีนยุคกลางออกมาเป็นวรรณในภาษาญี่ปุ่น

疑：（吴）<ga>，（汉）<ga>

影：（吴）<a><ya><wa>，（汉）<a><ya><wa>

การพิจารณาชุดข้อมูลโดยผู้วิจัย

อักษรคันจิที่มีคู่อักษรจีนอ่านเสียงพยัญชนะต้นศูนย์ เป็นหลัก ทั้งหมด 12 ตัว

- (1) เป็นอักษรในหมวด 疑 3 ตัว
- (2) เป็นอักษรในหมวด 影 6 ตัว
- (3) เป็นอักษรในหมวด 日 3 ตัว

ข้อสังเกตเพิ่มเติมจากการวิเคราะห์

- (1) 二 อยู่ในหมวด 日 ในภาษาจีนมีลักษณะเป็นเสียงม้วนลิ้นในส่วนท้ายพยางค์ (儿化音 érhuàiyīn) มีเสียงอ่านภาษาญี่ปุ่นว่า 二 (ni)
- (2) 耳 อยู่ในหมวด 日 ในภาษาจีนมีลักษณะเป็นเสียงม้วนลิ้นในส่วนท้ายพยางค์ (儿化音) มีเสียงอ่านภาษาญี่ปุ่นว่า 二 (ji)
- (3) 儿 อยู่ในหมวด 日 ในภาษาจีนมีลักษณะเป็นเสียงม้วนลิ้นในส่วนท้ายพยางค์ (儿化音) มีเสียงอ่านภาษาญี่ปุ่นว่า 二 (ni) หรือ 二 (ji)

วิเคราะห์เพิ่มเติมโดยใช้ขอบเขตอักษร HSK 5

- (1) 二 อยู่ในขอบเขตอักษร HSK 5 และมีเสียงอ่านที่อยู่นอกวรรณในภาษาญี่ปุ่นที่ถอดออกมา ทำให้**ต้องระวังอักษรนี้เป็นพิเศษ**
- (2) 耳 อยู่ในขอบเขตอักษร HSK 5 และมีเสียงอ่านที่อยู่นอกวรรณในภาษาญี่ปุ่นที่ถอดออกมา ทำให้**ต้องระวังอักษรนี้เป็นพิเศษ**
- (3) 儿 อยู่ในขอบเขตอักษร HSK 5 และมีเสียงอ่านที่อยู่นอกวรรณในภาษาญี่ปุ่นที่ถอดออกมา ทำให้**ต้องระวังอักษรนี้เป็นพิเศษ**
- (4) สามารถตัดวรรณ <ya> และ <wa> ในภาษาญี่ปุ่นที่ถอดออกมาได้ เพราะในชุดข้อมูลนั้นไม่มีอักษรที่ถอดออกมาแล้วอยู่ในวรรณนี้

สรุป

อักษรจีนที่มีส่วนต้นพยางค์เป็นเสียงพยัญชนะต้นศูนย์ จะมีคู่เทียบอักษรคันจิอยู่ในวรรค <a> หรือ <ga> แต่ต้องระวังว่า 二、耳、兒 มีการอ่านออกเสียงเป็น ㄨ (ni) หรือ ㄓ (ji)

4.1.9 สรุปความเชื่อมโยงระหว่างเสียงพยัญชนะต้นจีนกับวรรคในภาษาญี่ปุ่น

จากการวิเคราะห์ทั้งหมดข้างต้น สามารถสรุปออกมาเป็นตารางเปรียบเทียบเสียงอ่านจีน-ญี่ปุ่น และญี่ปุ่น-จีน ดังนี้

ตารางที่ 25 : ตารางเปรียบเทียบความเชื่อมโยงระหว่างเสียงพยัญชนะต้นจีนกับวรรคในภาษาญี่ปุ่น

พินอินเสียง พยัญชนะต้นใน ภาษาจีนกลาง ปัจจุบัน	วรรคในภาษาญี่ปุ่น	ตัวอักษรยกเว้น ที่ต้องระวัง
b	<ha> <ba>	/
p	<ha> <ba>	/
m	<ma> <ba>	/
f	<ha> <ba>	反
d	<ta> <da> <za>	/
t	<ta> <da> <za>	/
n	<na> <da> <ga> <za>	鳥
l	<ra>	楽
g	<ka>	/
k	<ka>	/
h	<a> <ka> <ga> <wa>	/
j	<ka> <ga> <sa> <za>	/
q	<ka> <ga> <sa> <za>	/
x	<ka> <ga> <sa> <za>	/
z	<sa> <za>	/
c	<sa> <za>	/
s	<sa> <za>	/
zh	<ta> <sa> <za>	/
ch	<ta> <da> <sa> <za>	喫
sh	<sa> <za>	適、輸
r	<na> <za>	容、栄
y*	<a> <ka> <ga> <ya>	/
w*	<a> <ka> <ga> <ma> <ba> <wa>	/
ø*	<a> <ga>	二、耳、儿

ตารางที่ 26 : ตารางเปรียบเทียบความเชื่อมโยงระหว่างวรรณในภาษาญี่ปุ่นกับเสียงพยัญชนะต้นจีน

วรรณใน ภาษาญี่ปุ่น	พินอินเสียงพยัญชนะต้นในภาษาจีนกลาง ปัจจุบัน	ตัวอักษรยกเว้นที่ ต้องระวัง
<a>	h, y, w, ø	栄 (えい)
<ka>	g, k, h, j, q, x, y, w	喫 (きつ)
<ga>	n, h, j, q, x, y, w, ø	楽 (がく)
<sa>	j, q, x, z, c, s, zh, ch, sh	/
<za>	d, t, n, j, q, x, z, c, s, zh, ch, sh, r	耳 (じ)、 児 (じ)
<ta>	d, t, zh, ch	反 (たん)、 適 (てき)、 鳥 (ちょう)
<da>	d, t, n, ch	/
<na>	n, r	二 (に)、 児 (に)
<ha>	b, p, f	/
<ba>	b, p, m, f, w	/
<ma>	m, w	/
<ya>	y	輸 (ゆ)、 容 (よう)
<ra>	l	/
<wa>	h, w	/

4.1.10 ข้อมูลเชิงสถิติและผลการวิเคราะห์เพิ่มเติมเกี่ยวกับความเชื่อมโยงระหว่างเสียงพยัญชนะต้นจีนกับวรรณในภาษาญี่ปุ่น

จากหัวข้อ 4.1.9 ผู้วิจัยสังเกตเห็นว่าเสียงพยัญชนะต้นจีนกับวรรณในภาษาญี่ปุ่นส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์แบบกลุ่มต่อกลุ่ม (Many-to-many Relationship) ซึ่งทำให้ผู้เรียนคาดเดาเสียงอ่านในอีกภาษาหนึ่งได้ไม่ดีเท่าที่ควร เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนคาดเดาเสียงได้ง่ายขึ้น ผู้วิจัยจึงจัดทำข้อมูลเชิงสถิติและนำมาวิเคราะห์หาข้อสรุปเพิ่มเติม

ตารางที่ 27 : ตารางแสดงข้อมูลเชิงสถิติของความสัมพันธ์ที่ปรากฏบนความเชื่อมโยงระหว่างเสียง
พยัญชนะต้นจีนกับวรรณในภาษาญี่ปุ่น

		วรรณในภาษาญี่ปุ่น													
		<a>	<ka>	<ga>	<sa>	<za>	<ta>	<da>	<na>	<ha>	<ba>	<ma>	<ya>	<ra>	<wa>
พินอินเสียงพยัญชนะต้นในภาษาจีนกลางปัจจุบัน	b	0	0	0	0	0	0	0	0	61	18	0	0	0	0
	p	0	0	0	0	0	0	0	0	15	4	0	0	0	0
	m	0	0	0	2	0	0	0	0	0	19	27	0	0	0
	f	0	2	0	0	0	1	0	0	67	4	0	0	0	0
	d	0	0	0	0	3	70	17	0	0	0	0	0	0	0
	t	0	0	0	0	2	40	11	0	0	0	0	0	0	0
	n	0	0	2	0	2	2	5	13	0	0	0	0	0	0
	l	0	0	2	0	0	0	0	0	0	0	0	0	85	0
	g	0	68	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
	k	0	30	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
	h	6	47	10	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	2
	j	0	84	7	18	2	0	0	0	0	0	0	0	0	0
	q	0	28	6	22	3	0	0	0	0	0	0	0	0	0
	x	0	32	6	48	3	1	0	0	0	0	0	0	0	0
	z	0	0	0	40	13	0	0	0	0	0	0	0	0	0
	c	0	0	0	25	7	0	0	0	0	0	0	0	0	0
	s	0	0	0	34	2	0	0	0	0	0	0	0	0	0
	zh	0	0	0	65	10	40	0	0	0	0	0	0	0	0
	ch	0	1	0	30	10	14	1	0	0	0	0	0	0	0
	sh	0	1	0	80	17	2	0	0	0	0	0	1	0	0
	r	3	0	0	0	6	0	0	13	0	0	0	2	0	0
	y	71	3	28	0	0	0	0	0	0	0	0	53	1	0
	w	18	2	8	0	0	0	0	0	0	11	11	0	0	3
	∅	12	0	4	0	2	0	0	2	0	0	0	0	0	0

ตารางที่ 28 : ตารางแสดงข้อมูลเชิงสถิติของเวลาที่ปรากฏบนความเชื่อมโยงระหว่างเสียง
พยัญชนะต้นจิ้นกับวรรณในภาษาญี่ปุ่น 2

พินอิน เสียง พยัญชนะ ต้นใน ภาษาจีน กลาง ปัจจุบัน	จำนวน เสียง ญี่ปุ่น ทั้งหมด ที่พบ	วรรณใน ภาษาญี่ปุ่น ที่พบ ความถี่ มาก ที่สุด (ก)	ความถี่	ร้อยละ	วรรณใน ภาษาญี่ปุ่น ที่พบ ความถี่ มาก รองลงมา (ข)	ความถี่	ร้อยละ	ผลรวม ของร้อยละจาก ก และ ข
b	79	<ha>	61	77.22	<ba>	18	22.78	100.00
p	19	<ha>	15	78.95	<ba>	4	21.05	100.00
m	48	<ma>	27	56.25	<ba>	19	39.58	95.83
f	74	<ha>	67	90.54	<ba>	4	5.41	95.95
d	90	<ta>	70	77.78	<da>	17	18.89	96.67
t	53	<ta>	40	75.47	<da>	11	20.75	96.23
n	24	<na>	13	54.17	<da>	5	20.83	75.00
l	87	<ra>	85	97.70	<ga>	2	2.30	100.00
g	68	<ka>	68	100.00	N/A	0	0.00	100.00
k	30	<ka>	30	100.00	N/A	0	0.00	100.00
h	65	<ka>	47	72.31	<ga>	10	15.38	87.69
j	111	<ka>	84	75.68	<sa>	18	16.22	91.89
q	59	<ka>	28	47.46	<sa>	22	37.29	84.75
x	90	<sa>	48	53.33	<ka>	32	35.56	88.89
z	53	<sa>	40	75.47	<za>	13	24.53	100.00
c	32	<sa>	25	78.13	<za>	7	21.88	100.00
s	36	<sa>	34	94.44	<za>	2	5.56	100.00
zh	115	<sa>	65	56.52	<ta>	40	34.78	91.30
ch	56	<sa>	30	53.57	<ta>	14	25.00	78.57
sh	101	<sa>	80	79.21	<za>	17	16.83	96.04
r	24	<na>	13	54.17	<za>	6	25.00	79.17
y	156	<a>	71	45.51	<ya>	53	33.97	79.49
w	53	<a>	18	33.96	<ba> <ma>	11	20.75	*75.47
∅	20	<a>	12	60.00	<ga>	4	20.00	80.00

* อธิบายสัญลักษณ์: ตัวเลขที่ขีดเส้นใต้แสดงถึง อัตราส่วนการคาดเดาเสียงอ่าน
ถูกต้องไม่เกินกึ่งหนึ่ง หรือมีเหตุผลอื่นใดเพื่อแสดงการยกเว้นการใช้งานการคาดเดาเสียงใน
วรรณนั้น ตัวเลขที่มีดอกจันกำกับแสดงถึง อัตราส่วนรวมดังกล่าวเกิดจากการรวมความน่าจะเป็น
ที่จะคาดเดาเสียงถูกจากข้อมูล 3 กลุ่มขึ้นไป

การวิเคราะห์เพิ่มเติมจากหัวข้อ 4.1.9 ในส่วนของผู้รู้ภาษาจีน ต้องการคาดเดาเสียงอ่านภาษาญี่ปุ่น ผู้วิจัยมีแนวความคิดว่า ในการคาดเดาเสียงนั้นควรมีความน่าจะเป็นที่จะคาดเดาถูกต้องได้อย่างน้อยอัตราร้อยละ 50.01 เนื่องจากควรให้การคาดเดาเสียงอ่านมีโอกาสคาดเดาถูกมากกว่าคาดเดาผิด กล่าวคือให้โอกาสคาดเดาถูกต้องได้เกินกึ่งหนึ่งนั่นเอง (อัตราร้อยละ 50 นับว่าถูกผิดเท่ากัน ซึ่งไม่นับรวมเช่นกัน) ผู้วิจัยแนะนำให้คาดเดาเป็นคู่วรรคเสียงอ่านญี่ปุ่นที่พบความถี่สูงที่สุดจากตารางที่ 36 ข้างบน หากความน่าจะเป็นที่จะคาดเดาได้ถูกต้องยังไม่ถึงร้อยละ 50.01 ผู้วิจัยจะนำเสนอเสียงอ่านรอง (เสียงอ่านที่มีความถี่สูงรองลงมาเป็นอันดับ 2) ให้เพิ่มเติม เพื่อให้ความน่าจะเป็นที่จะคาดเดาถูกต้องเพิ่มขึ้นจนถึงระดับอัตราร้อยละ 50.01 ขึ้นไป ส่งผลให้การคาดเดาเสียงมีประสิทธิภาพที่ดียิ่งขึ้น และผ่านเกณฑ์ที่ผู้วิจัยตั้งไว้ หากนำเสนอเสียงอ่านรองแล้วความน่าจะเป็นที่จะคาดเดาได้ถูกต้องยังไม่ถึงร้อยละ 50.01 อยู่อีก ผู้วิจัยก็จะไม่แนะนำให้คาดเดาเสียงอ่านวรรคในภาษาญี่ปุ่นจากเสียงพยัญชนะต้นจีนนั้น

การวิเคราะห์นี้สามารถสรุปเป็นคู่เทียบเสียงพยัญชนะต้นจีนกับวรรคในภาษาญี่ปุ่น ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของคู่เทียบเสียงอ่านอักษรจีนได้ดังนี้

- (1) อักษรที่มีเสียงพยัญชนะต้นจีน **b** ควรคาดเดาว่ามีเสียงอ่านญี่ปุ่นในวรรค <ha> ความน่าจะเป็นที่จะคาดเดาได้ถูกต้อง อัตราร้อยละ 77.22 (61 จาก 79)
- (2) อักษรที่มีเสียงพยัญชนะต้นจีน **p** ควรคาดเดาว่ามีเสียงอ่านญี่ปุ่นในวรรค <ha> ความน่าจะเป็นที่จะคาดเดาได้ถูกต้อง อัตราร้อยละ 78.95 (15 จาก 19)
- (3) อักษรที่มีเสียงพยัญชนะต้นจีน **m** ควรคาดเดาว่ามีเสียงอ่านญี่ปุ่นในวรรค <ma> ความน่าจะเป็นที่จะคาดเดาได้ถูกต้อง อัตราร้อยละ 56.25 (27 จาก 48)
- (4) อักษรที่มีเสียงพยัญชนะต้นจีน **f** ควรคาดเดาว่ามีเสียงอ่านญี่ปุ่นในวรรค <ha> ความน่าจะเป็นที่จะคาดเดาได้ถูกต้อง อัตราร้อยละ 90.54 (67 จาก 74)
- (5) อักษรที่มีเสียงพยัญชนะต้นจีน **d** ควรคาดเดาว่ามีเสียงอ่านญี่ปุ่นในวรรค <ta> ความน่าจะเป็นที่จะคาดเดาได้ถูกต้อง อัตราร้อยละ 77.78 (70 จาก 90)
- (6) อักษรที่มีเสียงพยัญชนะต้นจีน **t** ควรคาดเดาว่ามีเสียงอ่านญี่ปุ่นในวรรค <ta> ความน่าจะเป็นที่จะคาดเดาได้ถูกต้อง อัตราร้อยละ 75.47 (40 จาก 53)
- (7) อักษรที่มีเสียงพยัญชนะต้นจีน **n** ควรคาดเดาว่ามีเสียงอ่านญี่ปุ่นในวรรค <na> ความน่าจะเป็นที่จะคาดเดาได้ถูกต้อง อัตราร้อยละ 54.17 (13 จาก 24)
- (8) อักษรที่มีเสียงพยัญชนะต้นจีน **l** ควรคาดเดาว่ามีเสียงอ่านญี่ปุ่นในวรรค <ra> ความน่าจะเป็นที่จะคาดเดาได้ถูกต้อง อัตราร้อยละ 97.70 (85 จาก 87)
- (9) อักษรที่มีเสียงพยัญชนะต้นจีน **g** ควรคาดเดาว่ามีเสียงอ่านญี่ปุ่นในวรรค <ka> ความน่าจะเป็นที่จะคาดเดาได้ถูกต้อง อัตราร้อยละ 100.00 (68 จาก 68)
- (10) อักษรที่มีเสียงพยัญชนะต้นจีน **k** ควรคาดเดาว่ามีเสียงอ่านญี่ปุ่นในวรรค <ka> ความน่าจะเป็นที่จะคาดเดาได้ถูกต้อง อัตราร้อยละ 100.00 (30 จาก 30)

- [illegible]

หรือในอันดับรองลงมา คาดเดาว่ามีเสียงอ่านญี่ปุ่นในวรรค <ba> หรือ <ma> (วรรค <ba> และ <ma> มีความถี่เท่ากัน)

ความน่าจะเป็นที่จะคาดเดาได้ถูกต้อง อัตราร้อยละ 20.75 (11 จาก 53) – คุณ 2 เท่า

รวมความน่าจะเป็นที่จะคาดเดาได้ถูกต้อง เท่ากับ อัตราร้อยละ 75.47 (40 จาก 53)

(24)อักษรที่มีเสียงพยัญชนะต้นจีนเป็นเสียงพยัญชนะต้นศูนย์ ควรคาดเดาว่ามีเสียงอ่านญี่ปุ่นในวรรค <a> ความน่าจะเป็นที่จะคาดเดาได้ถูกต้อง อัตราร้อยละ 60.00 (12 จาก 20)

ตารางที่ 29 : ตารางแสดงข้อมูลเชิงสถิติของความสัมพันธ์ที่ปรากฏบนความเชื่อมโยงระหว่างเสียงพยัญชนะต้นจีนกับวรรคในภาษาญี่ปุ่น 3

วรรคใน ภาษา ญี่ปุ่น	จำนวน เสียง ญี่ปุ่น ทั้งหมด ที่พบ	พินอิน เสียง พยัญ ชนะ ต้นใน ภาษา จีนกลาง ปัจจุบัน ที่พบ ความถี่ มาก ที่สุด (ก)	ความถี่	ร้อยละ	พินอิน เสียง พยัญ ชนะ ต้นใน ภาษา จีนกลาง ปัจจุบัน ที่พบ ความถี่ มากรอง ลงมา (ข)	ความถี่	ร้อยละ	ผลรวม ของร้อยละจาก ก และ ข
<a>	110	y	71	64.55	w	18	16.36	80.91
<ka>	298	j	84	<u>28.19</u>	g	68	22.82	<u>*51.01</u>
<ga>	73	y	28	<u>38.36</u>	h	10	13.70	<u>*52.05</u>
<sa>	364	sh	80	<u>21.98</u>	zh	65	17.86	<u>39.84</u>
<za>	82	sh	17	<u>20.73</u>	z	13	15.85	<u>36.59</u>
<ta>	170	d	70	<u>41.18</u>	t, zh	40	23.53	*88.24
<da>	34	d	17	<u>50.00</u>	t	11	32.35	82.35
<na>	28	n, r	13	<u>46.43</u>	∅	2	7.14	*92.86
<ha>	143	f	67	<u>46.85</u>	b	61	42.66	89.51
<ba>	56	m	19	<u>33.93</u>	b	18	32.14	66.07
<ma>	38	m	27	71.05	w	11	28.95	100.00
<ya>	56	y	53	94.64	r	2	3.57	98.21

วรรณคดีใน ภาษา ญี่ปุ่น	จำนวน เสียง ญี่ปุ่น ทั้งหมด ที่พบ	พินอิน เสียง พยัญ ชนะ ต้นใน ภาษา จีนกลาง ปัจจุบัน ที่พบ ความถี่ มากที่สุด (ก)	ความถี่	ร้อยละ	พินอิน เสียง พยัญ ชนะ ต้นใน ภาษา จีนกลาง ปัจจุบัน ที่พบ ความถี่ มากที่สุด รองลงมา (ข)	ความถี่	ร้อยละ	ผลรวม ของร้อยละจาก ก และ ข
<ra>	86	l	85	98.84	y	1	1.16	100.00
<wa>	5	w	3	60.00	h	2	40.00	100.00

* อธิบายสัญลักษณ์: ตัวเลขที่ขีดเส้นใต้แสดงถึง อัตราส่วนการคาดเดาเสียงอ่าน
ถูกต้องไม่เกินกึ่งหนึ่ง หรือมีเหตุผลอื่นใดเพื่อแสดงการยกเว้นการใช้งานการคาดเดาเสียงใน
วรรณคดีนั้น ตัวเลขที่มีดอกจันกำกับแสดงถึง อัตราส่วนรวมดังกล่าวเกิดจากการรวมความน่าจะเป็น
ที่จะคาดเดาเสียงถูกจากข้อมูล 3 กลุ่มขึ้นไป

การวิเคราะห์เพิ่มเติมจากหัวข้อ 4.1.9 ในส่วนของผู้รู้ภาษาญี่ปุ่น ต้องการคาดเดาเสียงอ่าน
ภาษาจีน ผู้วิจัยมีแนวความคิดว่า ในการคาดเดาเสียงนั้นควรมีความน่าจะเป็นที่จะคาดเดาถูกต้องได้
อย่างน้อยอัตราร้อยละ 50.01 ด้วยเหตุผลที่อธิบายไปแล้วข้างต้น ผู้วิจัยแนะนำให้คาดเดาเป็นคู่เสียง
พยัญชนะต้นจีนที่พบความถี่สูงสุดจากตารางที่ 37 ข้างบน หากความน่าจะเป็นที่จะคาดเดาได้
ถูกต้องยังไม่ถึงร้อยละ 50.01 ผู้วิจัยจะนำเสนอเสียงอ่านรอง (เสียงอ่านที่มีความถี่สูงรองลงมาเป็น
อันดับ 2) ให้เพิ่มเติม เพื่อให้ความน่าจะเป็นที่จะคาดเดาถูกต้องเพิ่มขึ้นจนถึงระดับอัตราร้อยละ
50.01 ขึ้นไป ส่งผลให้การคาดเดาเสียงมีประสิทธิภาพที่ดียิ่งขึ้น และผ่านเกณฑ์ที่ผู้วิจัยตั้งไว้ หาก
นำเสนอเสียงอ่านรองแล้วความน่าจะเป็นที่จะคาดเดาได้ถูกต้องยังไม่ถึงร้อยละ 50.01 อยู่อีก ผู้วิจัยก็
จะไม่แนะนำให้คาดเดาเสียงพยัญชนะต้นจีนจากเสียงอ่านวรรณคดีในภาษาญี่ปุ่นนั้น นอกจากนี้ผู้วิจัย
ทำการวิเคราะห์รายละเอียดเกี่ยวกับการกระจายตัวของความถี่ในการจับคู่เสียงอ่าน พบว่าวรรณคดี
<ka> <ga> <sa> <za> มีการกระจายตัวสูงมาก สี่วรรณคดีหลังจากนำความถี่ในการจับคู่กับเสียง
พยัญชนะต้นจีนไปทำเป็นร้อยละความน่าจะเป็นที่จะคาดเดาถูกต้องแล้ว มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
(Standard Deviation) ของความน่าจะเป็นภายในวรรณคดีเป็น 7.78, 8.25, 6.27, 5.62 ตามลำดับ ซึ่ง
นับว่ามีค่าน้อยเมื่อเทียบกับส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความน่าจะเป็นภายในวรรณคดีอื่น (ค่าเฉลี่ยของ
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความน่าจะเป็นภายในวรรณคดีทุกวรรณคดี เท่ากับ 11.85 และสี่วรรณคดีนี้มีค่า

น้อยที่สุดจากชุดข้อมูลทั้งหมดอีกด้วย) นั้นแปลว่าภายในสี่วรรคนั้น มีความน่าจะเป็นที่ให้อ่านเสียงพยัญชนะต้นจีนแต่ละเสียงใกล้เคียงกัน (ตัดสินใจว่าควรคาดเดาเสียงอ่านเป็นเสียงไหน) ผู้วิจัยจึงเรียกว่า “มีการกระจายตัวของคู่เทียบเสียงมาก” เป็นคนละความหมายกับการกระจายตัวทางสถิติ สำหรับข้อมูลแบบหยابผู้อ่านอาจสังเกตได้จากตารางที่ 33 ในหัวข้อ 4.1.9 แล้ว ว่าสี่วรรคนี้สามารถเทียบกับคู่เสียงพยัญชนะต้นจีนได้หลากหลาย ไม่คุ้มค่าต่อการคาดเดา จึงเป็นอีกเหตุผลหนึ่งเพิ่มเติมจากเหตุผลข้างต้นที่สนับสนุนแนวคิดว่าการคาดเดานี้ควรตัดออกไปจากข้อเสนอแนะการคาดเดาเสียง แม้ว่าเมื่อรวมเสียงอ่านรองแล้วบางวรรคในสี่วรรคเหล่านี้จะผ่านเกณฑ์อัตราร้อยละ 50.01 ที่กล่าวไว้ข้างต้นก็ตาม

การวิเคราะห์นี้สามารถสรุปเป็นคู่เทียบวรรคในภาษาญี่ปุ่นกับเสียงพยัญชนะต้นจีน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของคู่เทียบเสียงอ่านอักษรจีนได้ดังนี้

- (1) อักษรมีเสียงอ่านญี่ปุ่นในวรรค <a> ควรคาดเดาว่ามีเสียงพยัญชนะต้นจีน y
ความน่าจะเป็นที่จะคาดเดาได้ถูกต้อง อัตราร้อยละ 64.55 (71 จาก 110)
- (2) อักษรมีเสียงอ่านญี่ปุ่นในวรรค <ka> ไม่ควรคาดเดาเสียงพยัญชนะต้นจีน
- (3) อักษรมีเสียงอ่านญี่ปุ่นในวรรค <ga> ไม่ควรคาดเดาเสียงพยัญชนะต้นจีน
- (4) อักษรมีเสียงอ่านญี่ปุ่นในวรรค <sa> ไม่ควรคาดเดาเสียงพยัญชนะต้นจีน
- (5) อักษรมีเสียงอ่านญี่ปุ่นในวรรค <za> ไม่ควรคาดเดาเสียงพยัญชนะต้นจีน
- (6) อักษรมีเสียงอ่านญี่ปุ่นในวรรค <ta> ควรคาดเดาว่ามีเสียงพยัญชนะต้นจีน d
ความน่าจะเป็นที่จะคาดเดาได้ถูกต้อง อัตราร้อยละ 41.18 (70 จาก 170)
และในอันดับรองลงมา คาดเดาว่ามีเสียงพยัญชนะต้นจีน t หรือ zh
(เสียงพยัญชนะต้นจีน t และ zh มีความถี่เท่ากัน)
ความน่าจะเป็นที่จะคาดเดาได้ถูกต้อง อัตราร้อยละ 23.53 (40 จาก 170) –
คูณ 2 เท่า
รวมความน่าจะเป็นที่จะคาดเดาได้ถูกต้อง เท่ากับ อัตราร้อยละ 88.24 (150
จาก 170)
- (7) อักษรมีเสียงอ่านญี่ปุ่นในวรรค <da> ควรคาดเดาว่ามีเสียงพยัญชนะต้นจีน d
ความน่าจะเป็นที่จะคาดเดาได้ถูกต้อง อัตราร้อยละ 50.00 (17 จาก 34)
และในอันดับรองลงมา คาดเดาว่ามีเสียงพยัญชนะต้นจีน t
ความน่าจะเป็นที่จะคาดเดาได้ถูกต้อง อัตราร้อยละ 32.35 (11 จาก 34)
รวมความน่าจะเป็นที่จะคาดเดาได้ถูกต้อง เท่ากับ อัตราร้อยละ 82.35 (28 จาก
34)
- (8) อักษรมีเสียงอ่านญี่ปุ่นในวรรค <na> ควรคาดเดาว่ามีเสียงพยัญชนะต้นจีน n
และ r
(เสียงพยัญชนะต้นจีน n และ r มีความถี่เท่ากัน)
ความน่าจะเป็นที่จะคาดเดาได้ถูกต้อง อัตราร้อยละ 46.43 (13 จาก 28) – คูณ
2 เท่า

- รวมความน่าจะเป็นที่จะคาดเดาได้ถูกต้อง เท่ากับ อัตราร้อยละ 92.86 (26 จาก 28)
- (9) อักษรมีเสียงอ่านญี่ปุ่นในวรรค <ha> ควรคาดเดาว่ามีเสียงพยัญชนะต้นจีน f
ความน่าจะเป็นที่จะคาดเดาได้ถูกต้อง อัตราร้อยละ 46.85 (67 จาก 143)
และในอันดับรองลงมา คาดเดาว่ามีเสียงพยัญชนะต้นจีน b
ความน่าจะเป็นที่จะคาดเดาได้ถูกต้อง อัตราร้อยละ 42.66 (61 จาก 143)
รวมความน่าจะเป็นที่จะคาดเดาได้ถูกต้อง เท่ากับ อัตราร้อยละ 89.51 (128 จาก 143)
- (10) อักษรมีเสียงอ่านญี่ปุ่นในวรรค <ba> ควรคาดเดาว่ามีเสียงพยัญชนะต้นจีน m
ความน่าจะเป็นที่จะคาดเดาได้ถูกต้อง อัตราร้อยละ 33.93 (19 จาก 56)
และในอันดับรองลงมา คาดเดาว่ามีเสียงพยัญชนะต้นจีน b
ความน่าจะเป็นที่จะคาดเดาได้ถูกต้อง อัตราร้อยละ 32.14 (18 จาก 56)
รวมความน่าจะเป็นที่จะคาดเดาได้ถูกต้อง เท่ากับ อัตราร้อยละ 66.07 (37 จาก 56)
- (11) อักษรมีเสียงอ่านญี่ปุ่นในวรรค <ma> ควรคาดเดาว่ามีเสียงพยัญชนะต้นจีน m
ความน่าจะเป็นที่จะคาดเดาได้ถูกต้อง อัตราร้อยละ 71.05 (27 จาก 38)
- (12) อักษรมีเสียงอ่านญี่ปุ่นในวรรค <ya> ควรคาดเดาว่ามีเสียงพยัญชนะต้นจีน y
ความน่าจะเป็นที่จะคาดเดาได้ถูกต้อง อัตราร้อยละ 94.64 (53 จาก 56)
- (13) อักษรมีเสียงอ่านญี่ปุ่นในวรรค <ra> ควรคาดเดาว่ามีเสียงพยัญชนะต้นจีน l
ความน่าจะเป็นที่จะคาดเดาได้ถูกต้อง อัตราร้อยละ 98.84 (85 จาก 86)
- (14) อักษรมีเสียงอ่านญี่ปุ่นในวรรค <wa> ควรคาดเดาว่ามีเสียงพยัญชนะต้นจีน w
ความน่าจะเป็นที่จะคาดเดาได้ถูกต้อง อัตราร้อยละ 60.00 (3 จาก 5)

4.2 การเปรียบเทียบส่วนท้ายพยางค์ในภาษาจีนกับส่วนท้ายของคำอ่านในภาษาญี่ปุ่น

ส่วนท้ายพยางค์เสียงอ่านภาษาจีนกลางของอักษรจีนและพยางค์หลังของเสียงอ่านภาษาญี่ปุ่นของอักษรคันจินั้นมีความเชื่อมโยงที่ไม่แน่นอนเมื่อเทียบกับส่วนต้นพยางค์ในข้อ 4.1 Xue Huamin (2013) ได้วิเคราะห์เปรียบเทียบเสียงอ่านตัวอักษรจีนจากตาราง 常用漢字 ในภาษาญี่ปุ่นกับอักษรจีนในภาษาจีน ในส่วนของเสียงท้ายพยางค์นั้น Xue สรุปว่าไม่สามารถจับคู่เทียบเสียงจีน-ญี่ปุ่นโดยใช้เสียงท้ายพยางค์เพียงอย่างเดียวได้ คู่เทียบเสียงญี่ปุ่นนั้นผันแปรไปตามเสียงต้นพยางค์ของภาษาจีน ผู้วิจัยได้นำแนวคิดนี้มาพิจารณาชุดข้อมูลในงานวิจัยนี้ พบว่ามีลักษณะเป็นเช่นเดียวกับที่ Xue กล่าวไว้ จึงได้ลงความเห็นว่าในส่วนของเสียงสระไม่ช่วยให้เกิดการถ่ายโยงความรู้ระหว่างภาษาจีนกับภาษาญี่ปุ่น อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยสังเกตเห็นว่าเสียงตัวสะกดในภาษาจีนกลางและพยางค์หลังของเสียงอ่านญี่ปุ่นสามารถบ่งชี้ต้นตอที่มาจากภาษาจีนยุคกลางได้ ซึ่งเชื่อมโยงกันอย่าง

เป็นระบบ บ้างสามารถบอกต้นตอได้ในทันที บ้างไม่สามารถบอกต้นตอที่แน่ชัดได้ ผู้วิจัยแบ่งเสียงเหล่านี้ออกเป็น 4 ส่วนตามการมองเห็นต้นตอเสียงภาษาจีนโบราณโดยสังเกตจากเสียงภายนอก ดังนี้

4.2.1 ส่วนที่สังเกตจากภายนอกได้ทั้งภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่น

ผู้วิจัยเห็นว่า เสียงตัวสะกดตามหลักเกณฑ์ภาษาจีนโบราณที่สามารถสังเกตจากภายนอกได้ทั้งภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่นมีอยู่เพียงสองประเภท คือ ส่วนท้ายพยางค์ปิดคำเป็นแบบเสียงนาสิกกริมฝีปาก /-m/ [m] และ ส่วนท้ายพยางค์ปิดคำเป็นแบบเสียงนาสิกปุ่มเหงือก /-n/ [n] เป็นที่ทราบดีว่าเสียง /-m/ นั้นถูกกลืนเข้ากับ เสียง /-n/ ทั้งในภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่น (รายละเอียดในหัวข้อ 2.2.2) เนื่องจากในทั้งสองภาษามีพัฒนาการที่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ผู้วิจัยจึงสร้างความเชื่อมโยงขึ้นได้โดยง่าย มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

เสียงตัวสะกดที่มาจากส่วนท้ายพยางค์ลงท้ายด้วย -m -n ในภาษาจีนยุคกลาง

ลักษณะที่ปรากฏในภาษาจีนยุคกลาง

(1) ส่วนท้ายพยางค์ปิดคำเป็นแบบเสียงนาสิกกริมฝีปาก /-m/ [m] เป็นส่วนท้ายพยางค์ที่มีเสียงตัวสะกดแม่กม (-m)   (2) ส่วนท้ายพยางค์ปิดคำเป็นแบบเสียงนาสิกปุ่มเหงือก /-n/ [n] เป็นส่วนท้ายพยางค์ที่มีเสียงตัวสะกดแม่กน (-n)

ลักษณะที่ปรากฏในภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่นปัจจุบัน

ภาษาจีน

(1) แม้ไม่สามารถแยกต้นตอเสียงภาษาจีนยุคกลางจากเสียงอ่านจีนปัจจุบัน ระหว่างส่วนท้ายพยางค์ปิดคำเป็นแบบเสียงนาสิกกริมฝีปาก /-m/ [m] กับส่วนท้ายพยางค์ปิดคำเป็นแบบเสียงนาสิกปุ่มเหงือก /-n/ [n] ในที่แรกที่ได้ยินเสียงอ่าน แต่ส่วนใหญ่สามารถแยกได้ทันทีว่าอักษรจีนดังกล่าวถูกจัดให้อยู่ภายในกลุ่มรวมสองประเภทนี้   (2) สังเกตจากมีส่วนท้ายพยางค์ที่มีเสียงตัวสะกดแม่กน (-n) แทนด้วยพินอิน n

ภาษาญี่ปุ่น

(1) แม้ไม่สามารถแยกต้นตอเสียงภาษาจีนยุคกลางจากเสียงอ่านเสียงอ่านญี่ปุ่น ปัจจุบันระหว่างส่วนท้ายพยางค์ปิดคำเป็นแบบเสียงนาสิกกริมฝีปาก /-m/ [m] กับส่วนท้ายพยางค์ปิดคำเป็นแบบเสียงนาสิกปุ่มเหงือก /-n/ [n] ในที่แรกที่ได้ยินเสียงอ่าน แต่ส่วนใหญ่สามารถแยกได้ทันทีว่าอักษรคันจิดังกล่าวถูกจัดให้อยู่ภายในกลุ่มรวมสองประเภทนี้   (2) มีพยางค์เสียง -n อยู่ด้านท้าย แทนด้วยอักษรคันนะ ん

การพิจารณาชุดข้อมูลโดยผู้วิจัย

ต้นตอจากส่วนท้ายพยางค์ปิดคำเป็นแบบเสียงนาสิกกริมฝีปาก /-m/ [m]

(1) จากการคัดกรองตัวอักษรที่เข้าเกณฑ์จากเสียงภาษาจีนและญี่ปุ่นข้างต้น ผู้วิจัยนำชุดข้อมูลมาตรวจสอบต่อด้วยตำรา 《广韵》 พบอักษรจีนที่มีส่วนท้ายพยางค์

(ตามเสียงภาษาจีนยุคกลาง) เป็นส่วนท้ายพยางค์ปิดคำเป็นแบบเสียงนาสิกกริม ฝิปาก /-m/ [m] ทั้งหมด 35 ตัวอักษร

- (2) เมื่อนำตัวอักษรในข้อ (1) นี้มาพิจารณาต่อ พบว่ามี 1 ตัวอักษรที่มีความผิดปกติ คือ 欠 มีเสียงอ่านภาษาจีนว่า qiǎn แต่ในภาษาญี่ปุ่นอ่านว่า 欠 (ketsu) หากพิจารณาจากเสียงภาษาจีนยุคกลาง (溪咸切 = kiam) พบว่าการเปลี่ยนแปลงที่เป็นไปอย่างเป็นระบบเกิดขึ้นกับภาษาจีน แต่เสียงในภาษาญี่ปุ่นเป็นเพียงเสียงอ่านที่ใช้ตามความเคยชิน

ต้นตอจากส่วนท้ายพยางค์ปิดคำเป็นแบบเสียงนาสิกปุ่มเหงือก /-n/ [n]

- (1) จากการคัดกรองตัวอักษรที่เข้าเกณฑ์จากเสียงภาษาจีนและญี่ปุ่นข้างต้น ผู้วิจัยนำชุดข้อมูลมาตรวจสอบต่อด้วยตำรา 《广韵》 พบอักษรจีนที่มีส่วนท้ายพยางค์ (ตามเสียงภาษาจีนยุคกลาง) เป็นส่วนท้ายพยางค์ปิดคำเป็นแบบเสียงนาสิกปุ่มเหงือก /-n/ [n] ทั้งหมด 167 ตัวอักษร
- (2) เมื่อนำตัวอักษรในข้อ (1) นี้มาพิจารณาต่อ พบว่ามี 1 ตัวอักษรที่มีความผิดปกติ คือ 洗 มีเสียงอ่านจีนว่า xǐ แต่ในภาษาญี่ปุ่นอ่านว่า 洗 (sen) หากพิจารณาจากเสียงภาษาจีนยุคกลาง (心蟹切 = sei / 心山切 = sen) พบว่าการเปลี่ยนแปลงที่เป็นไปอย่างเป็นระบบเกิดขึ้นกับทั้งภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่น เพียงแต่ว่าในแต่ละภาษาพัฒนามาจากเสียงอ่านโบราณที่ต่างกันเท่านั้น

วิเคราะห์เพิ่มเติมโดยใช้ขอบเขตอักษร HSK 5

- (1) 欠 อยู่ในขอบเขตอักษร HSK 5 และไม่เป็นไปตามระบบการเชื่อมโยงเสียงท้ายพยางค์ ทำให้**ต้องระวังอักษรนี้เป็นพิเศษ**
- (2) 洗 อยู่ในขอบเขตอักษร HSK 5 และไม่เป็นไปตามระบบการเชื่อมโยงเสียงท้ายพยางค์ ทำให้**ต้องระวังอักษรนี้เป็นพิเศษ**

สรุป

อักษรจีนที่อ่านเสียงลงท้ายด้วย -n จะมีคู่เทียบอักษรคันจิที่อ่านเสียงลงท้ายด้วย -n และเป็นจริงในทางกลับกันด้วย ยกเว้นตัวอักษร 欠 และ 洗

4.2.2 ส่วนที่สังเกตจากภายนอกได้จากภาษาจีนเท่านั้น

เมื่อกล่าวถึงเสียงตัวสะกดตามหลักเกณฑ์ภาษาจีนโบราณที่สามารถสังเกตจากภายนอกได้จากภาษาจีน แต่ไม่ปรากฏในภาษาญี่ปุ่นนั้น ตรงกันกับส่วนท้ายพยางค์ปิดคำเป็นแบบเสียงนาสิกเพดานอ่อน /-ng/ [ŋ] เพราะในภาษาจีนกลางปัจจุบันยังคงอนุรักษ์เสียงตัวสะกดแม่งจากภาษาจีนยุคกลางไว้อยู่ เมื่อผู้ฟังสามารถรับฟังและแยกแยะเสียงที่ลงท้ายด้วยแม่งในทันที แต่ปรากฏการณ์นี้ไม่เกิดกับภาษาญี่ปุ่น ในภาษาญี่ปุ่นนั้นมีเสียงตัวสะกดนาสิกเพียงเสียงเดียวคือ /N/ และนั่นไม่ได้มีต้นตอมาจากส่วนท้ายพยางค์ปิดคำเป็นแบบเสียงนาสิกเพดานอ่อน /-ng/ [ŋ] ด้วย (รายละเอียดตามหัวข้อ 2.3.3) จากการสังเกตข้อมูลเสียงอ่านที่มีต้นตอมาจากส่วนท้ายพยางค์ปิดคำเป็นแบบเสียงนาสิกเพดานอ่อน /-ng/ [ŋ] ทั้งหมดนั้น ผู้วิจัยสังเกตเห็นว่าคู่เทียบในภาษาญี่ปุ่นมีแนวโน้มที่จะมีพยางค์เสียง -ō, -ei หรือ -ū อยู่ด้านท้ายเป็นส่วนใหญ่ ทั้งนี้คาดว่าเกิดจากการที่ภาษาญี่ปุ่นรับเสียงจีนสำเนียงฉางอันในสมัยก่อน ซึ่งเสียงท้ายพยางค์ /-ng/ [ŋ] ในสมัยนั้นมีความคล้ายคลึงกับเสียงสระ

นาสิก /-ŋ/ [ŋ] ซึ่งปัจจุบันยังคงสามารถพบเสียงเหล่านี้ได้ในภาษาถิ่นตะวันตกเฉียงเหนือของจีน (Todo, 1980: 170-171 อ้างถึงใน Haraoka Kaoru, 2019: 70)

เสียงตัวสะกดที่มาจากส่วนท้ายพยางค์ลงท้ายด้วย -ng ในภาษาจีนยุคกลาง

ลักษณะที่ปรากฏในภาษาจีนยุคกลาง

ส่วนท้ายพยางค์ปิดคำเป็นแบบเสียงนาสิกเพดานอ่อน /-ng/ [ŋ] เป็นส่วนท้ายพยางค์ที่มีเสียงตัวสะกดแม่กง (-ng)

ลักษณะที่ปรากฏในภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่นปัจจุบัน

ภาษาจีน

- (1) ส่วนใหญ่สามารถแยกได้ทันทีว่าอักษรดังกล่าวถูกจัดให้อยู่ในประเภทนี้จากเสียงอ่านจีนปัจจุบัน
- (2) สังเกตจากมีส่วนท้ายพยางค์ที่มีเสียงตัวสะกดแม่กง (-ng) แทนด้วยพินอิน ng

ภาษาญี่ปุ่น

- (1) ไม่สามารถแยกได้ในทันทีว่าอักษรดังกล่าวถูกจัดให้อยู่ในประเภทนี้จากเสียงอ่านญี่ปุ่นปัจจุบัน
- (2) จากข้อสังเกตในกลุ่มข้อมูลที่น่ามาวิจัย ส่วนใหญ่มีพยางค์เสียง -ō, -ei หรือ -ū อยู่ด้านท้าย แทนด้วยอักษรคานะ (お列)+ ん、(え列)+ い หรือ (う列)+ ん มีส่วนน้อยลงท้ายด้วย -u เสียงสั้น

การพิจารณาชุดข้อมูลโดยผู้วิจัย

- (1) จากการตรวจสอบชุดข้อมูลด้วยตำรา 《广韵》 พบอักษรจีนที่มีส่วนท้ายพยางค์ (ตามเสียงภาษาจีนยุคกลาง) เป็นส่วนท้ายพยางค์ปิดคำเป็นแบบเสียงนาสิกเพดานอ่อน /-ng/ [ŋ] ทั้งหมด 172 ตัวอักษร
- (2) เมื่อนำตัวอักษรในข้อ (1) นี้มาพิจารณาต่อ พบว่ามี 3 ตัวอักษรที่มีความความผิดปกติ คือ 肯、皿、瓶 มีเสียงอ่านจีนว่า kěn, mǐn, píng ตามลำดับ
- (3) อักษร 肯 มีเสียงอ่านในภาษาญี่ปุ่นว่า コー (kō) หากพิจารณาจากเสียงภาษาจีนยุคกลาง (溪曾切 = king) พบว่าการเปลี่ยนแปลงที่เป็นไปอย่างเป็นระบบเกิดขึ้นกับภาษาญี่ปุ่น แต่เสียงในภาษาจีนกลางปัจจุบันมีการเพี้ยนจากแม่กงเป็นแม่กน
- (4) อักษร 皿 มีเสียงอ่านในภาษาญี่ปุ่นว่า メイ (mei) หรือ ベイ (bei) หากพิจารณาจากเสียงภาษาจีนยุคกลาง (明梗切 = mieng) พบว่าการเปลี่ยนแปลงที่เป็นไปอย่างเป็นระบบเกิดขึ้นกับภาษาญี่ปุ่น แต่เสียงในภาษาจีนกลางปัจจุบันมีการเพี้ยนจากแม่กงเป็นแม่กน
- (5) อักษร 瓶 มีเสียงอ่านในภาษาญี่ปุ่นว่า ビン (bin) หากพิจารณาจากเสียงภาษาจีนยุคกลาง (并梗切 = beng) พบว่าการเปลี่ยนแปลงที่เป็นไปอย่างเป็นระบบเกิดขึ้นกับภาษาจีน แต่ภาษาญี่ปุ่นใช้เสียงอ่านดังในการอ่านตัวอักษรนี้
- (6) มี 9 ตัวอักษรที่สามารถอ่านเสียงสั้นแถว <u> ได้แก่ 公、工、供、红、梦、登、风、通、种

วิเคราะห์เพิ่มเติมโดยใช้ขอบเขตอักษร HSK 5

(1) 肯 อยู่ในขอบเขตอักษร HSK 5 และไม่เป็นไปตามระบบการเชื่อมโยงเสียงท้ายพยางค์ ทำให้ ต้องระวังอักษรนี้เป็นพิเศษ
(2) 皿 ไม่อยู่ในขอบเขตอักษร HSK 5 ทำให้ ไม่ต้องระวังอักษรนี้เป็นพิเศษ
(3) 瓶 อยู่ในขอบเขตอักษร HSK 5 และไม่เป็นไปตามระบบการเชื่อมโยงเสียงท้ายพยางค์ ทำให้ ต้องระวังอักษรนี้เป็นพิเศษ |
|---|

สรุป

อักษรจีนที่อ่านเสียงลงท้ายด้วย -ng จะมีคู่เทียบอักษรคันจิที่อ่านเสียงลงท้ายด้วย -ō, -ei, -ū หรือ -u (แต่ไม่เป็นจริงในทางกลับกัน) ยกเว้นตัวอักษร 肯 และ 瓶

4.2.3 ส่วนที่สังเกตจากภายนอกได้จากภาษาญี่ปุ่นเท่านั้น

ในทางกลับกัน เสียงตัวสะกดตามหลักเกณฑ์ภาษาจีนโบราณที่สามารถสังเกตจากภายนอกได้จากภาษาญี่ปุ่น แต่ไม่ปรากฏในภาษาจีนกลางปัจจุบัน มีอยู่สองประเภท คือ ส่วนท้ายพยางค์ปิดคำตายแบบเสียงแผ่นลิ้น /-t/ [t] และ ส่วนท้ายพยางค์ปิดคำตายแบบเสียงเพดานอ่อน /-k/ [k] แม้ว่าภาษาญี่ปุ่นจะมีพื้นฐานการออกเสียงเป็นพยางค์เปิด ไม่มีตัวสะกด แต่ตัวสะกดแม่กดและแม่กกได้ถูกอนุรักษ์และถ่ายทอดออกมาในรูปแบบของพยางค์เสียงด้านท้ายเสียงอ่านในภาษาญี่ปุ่น เสียงอ่านที่มีต้นตอมาจาก ส่วนท้ายพยางค์ปิดคำตายแบบเสียงแผ่นลิ้น /-t/ [t] จะอยู่ในวรรค<ta> (ในที่นี้คือพยางค์เสียง -chi หรือ -tsu) และเสียงอ่านที่มีต้นตอมาจาก ส่วนท้ายพยางค์ปิดคำตายแบบเสียงเพดานอ่อน /-k/ [k] จะอยู่ในวรรค<ka> (ในที่นี้คือพยางค์เสียง -ki หรือ -ku) ส่วนในภาษาจีนกลางปัจจุบันถูกกลืนเป็นเสียงอ่านที่ไม่มีเสียงตัวสะกดใดๆ

เสียงตัวสะกดที่มาจากส่วนท้ายพยางค์ลงท้ายด้วย -t -k ในภาษาจีนยุคกลาง

ลักษณะที่ปรากฏในภาษาจีนยุคกลาง

(1) ส่วนท้ายพยางค์ปิดคำตายแบบเสียงแผ่นลิ้น /-t/ [t] เป็นส่วนท้ายพยางค์ที่มีเสียงตัวสะกดแม่กด (-t) (คำอธิบายอยู่ในหัวข้อ 2.2.2)
(2) ส่วนท้ายพยางค์ปิดคำตายแบบเสียงเพดานอ่อน /-k/ [k] เป็นส่วนท้ายพยางค์ที่มีเสียงตัวสะกดแม่กก (-k) (คำอธิบายอยู่ในหัวข้อ 2.2.2) |
|---|

ลักษณะที่ปรากฏในภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่นปัจจุบัน

ภาษาจีน

(1) ไม่สามารถแยกได้ทันทีว่าอักษรดังกล่าวถูกจัดให้อยู่ในประเภทนี้จากเสียงอ่านจีนปัจจุบัน
(2) ถูกกลืนเป็นอักษรที่ไม่มีเสียงตัวสะกด |
|---|

ภาษาญี่ปุ่น

(1) ส่วนใหญ่สามารถแยกได้ในทันทีว่าอักษรดังกล่าวถูกจัดให้อยู่ในประเภทนี้จากเสียงอ่านญี่ปุ่นปัจจุบัน
(2) ต้นตอจากส่วนท้ายพยางค์ปิดคำตายแบบเสียงแผ่นลิ้น /-t/ [t] มีพยางค์เสียง -chi หรือ -tsu อยู่ด้านท้าย แทนด้วยอักษรคันนะ ち หรือ つ |
|--|

- (3) ต้นตอจากส่วนท้ายพยางค์ปิดคำตายแบบเสียงเพดานอ่อน /-k/ [k] มีพยางค์เสียง -ki หรือ -ku อยู่ด้านท้าย แทนด้วยอักษรคานะ き หรือ く

การพิจารณาชุดข้อมูลโดยผู้วิจัย

- (1) จากการคัดกรองตัวอักษรที่เข้าเกณฑ์จากเสียงภาษาจีนและญี่ปุ่นข้างต้น ผู้วิจัยนำชุดข้อมูลมาตรวจสอบต่อดัวยตำรา 《广韵》 พบอักษรจีนที่มีส่วนท้ายพยางค์ (ตามเสียงภาษาจีนยุคกลาง) เป็นส่วนท้ายพยางค์ปิดคำตายแบบเสียงเพดานอ่อน /-t/ [t] ทั้งหมด 114 ตัวอักษร และส่วนท้ายพยางค์ปิดคำตายแบบเสียงเพดานอ่อน /-k/ [k] ทั้งหมด 49 ตัวอักษร (ขอละเว้นเรื่องความผิดแผกแตกต่างระหว่างภาษาจีนยุคกลางกับภาษาญี่ปุ่นสำหรับสองหมวดนี้ เนื่องจากไม่จำเป็นต่อการเปรียบเทียบกับภาษาจีนกลางปัจจุบัน หากท่านใดสนใจสามารถอ่านข้อมูลเพิ่มเติมเหล่านี้ได้จากตารางในภาคผนวก ค)
- (2) อักษรทั้งหมดมีคู่เทียบเสียงภาษาจีนที่ไม่มีเสียงตัวสะกด

วิเคราะห์เพิ่มเติมโดยใช้ขอบเขตอักษร HSK 5

-ไม่มี-

สรุป

อักษรคันจิที่อ่านเสียงลงท้ายด้วย -chi, -tsu, -ki หรือ -ku จะมีคู่เทียบอักษรจีนที่ไม่มีเสียงตัวสะกด (แต่ไม่เป็นจริงในทางกลับกัน)

4.2.4 ส่วนที่ไม่สามารถสังเกตจากภายนอก

ส่วนนี้เป็นส่วนที่อธิบายยากที่สุด เนื่องจากเป็นประเด็นที่เกิดจากความเปลี่ยนแปลง 2 แบบที่แตกต่างกัน แต่มีลักษณะปลายทางที่เหมือนกันโดยสิ้นเชิง ทำให้เกิดปัญหาในการแบ่งแยกประเภทแบบแรกมีต้นตอมาจาก ส่วนท้ายพยางค์ปิดคำตายแบบเสียงริมฝีปาก /-p/ [p] ในภาษาจีนกลางปัจจุบันถูกกลืนเป็นเสียงอ่านที่ไม่มีเสียงตัวสะกดใดๆ ส่วนภาษาญี่ปุ่นเกิดการเปลี่ยนแปลงโดยมีสาเหตุจากการเปลี่ยนแปลงของเสียงในวรรณค<ha> ทำให้พยางค์เสียง -ō หรือ -ū อยู่ด้านท้าย เพราะเสียง ふ (fu) (ในอดีตออกเสียงริมฝีปาก pu) ผันแปรเป็นเสียง う (u) ตามกระบวนการในหัวข้อ 2.3.2.1

แบบที่สองมีต้นตอมาจาก เสียงสระพยางค์เปิด (阴声韵) ซึ่งไม่มีการเปลี่ยนแปลงในแง่ของเสียงตัวสะกดเกิดขึ้นกับส่วนท้ายพยางค์ประเภทนี้ทั้งในภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่น อย่างไรก็ตามเกิดปัญหาขึ้นอย่างหนักเป็นเพราะเสียงจากต้นตออื่นๆ ล้วนถูกร่อนและกลืนเข้ามาหน้าตาเหมือนกับประเภทนี้ ทำให้คละรวมกันจนไม่สามารถแยกต้นตอจากเสียงปัจจุบันได้อีกต่อไป

เสียงตัวสะกดที่มาจากส่วนท้ายพยางค์ลงท้ายด้วย -p และที่ไร้ตัวสะกดในภาษาจีนยุคกลาง
ลักษณะที่ปรากฏในภาษาจีนยุคกลาง

- (1) ส่วนท้ายพยางค์ปิดคำตายแบบเสียงริมฝีปาก /-p/ [p] เป็นส่วนท้ายพยางค์ที่มีเสียงตัวสะกดแม่กบ (-p) (คำอธิบายอยู่ในหัวข้อ 2.2.2)

- (2) เสียงสระพยางค์เปิด เป็นส่วนท้ายพยางค์ที่ไม่มีเสียงตัวสะกด (คำอธิบายอยู่ในหัวข้อ 2.2.2)

ลักษณะที่ปรากฏในภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่นปัจจุบัน

ภาษาจีน

- (1) ไม่สามารถแยกได้ทันทีว่าอักษรดังกล่าวถูกจัดให้อยู่ในประเภทนี้จากเสียงอ่านจีนปัจจุบัน
- (2) ถูกกลืนเป็นอักษรที่ไม่มีเสียงตัวสะกด

ภาษาญี่ปุ่น

- (1) ส่วนใหญ่ไม่สามารถแยกได้ในทันทีว่าอักษรดังกล่าวถูกจัดให้อยู่ในประเภทนี้จากเสียงอ่านญี่ปุ่นปัจจุบัน
- (2) ต้นตอจากส่วนท้ายพยางค์ปิดคำตายแบบเสียงริมฝีปาก /-p/ [p] มีพยางค์เสียง -ō หรือ -ū อยู่ด้านท้าย แทนด้วยอักษรคานะ (お列) + ゝ หรือ (う列) + ゝ

การพิจารณาชุดข้อมูลโดยผู้วิจัย

- (1) จากการคัดกรองตัวอักษรที่เข้าเกณฑ์จากเสียงภาษาจีนและญี่ปุ่นข้างต้น ผู้วิจัยนำชุดข้อมูลมาตรวจสอบต่อด้วยตำรา 《广韵》 พบอักษรจีนที่มีส่วนท้ายพยางค์ (ตามเสียงภาษาจีนยุคกลาง) เป็นส่วนท้ายพยางค์ปิดคำตายแบบเสียงริมฝีปาก /-p/ [p] ทั้งหมด 23 ตัวอักษร และเสียงสระพยางค์เปิด ทั้งหมด 432 ตัวอักษร (ขอละเว้นเรื่องความผิดพลาดระหว่างภาษาจีนยุคกลางกับภาษาญี่ปุ่นสำหรับสองหมวดนี้ เนื่องจากไม่จำเป็นต่อการเปรียบเทียบกับภาษาจีนกลางปัจจุบัน หากท่านใดสนใจสามารถอ่านข้อมูลเพิ่มเติมเหล่านี้ได้จากตารางในภาคผนวก ค)
- (2) อักษรทั้งหมดมีคู่เทียบเสียงภาษาจีนที่ไม่มีเสียงตัวสะกด
- (3) หากนำมาพิจารณาร่วมกับเสียงภาษาญี่ปุ่นที่เป็นเสียงสั้นตามที่ปรากฏในข้อ 4.2.1.2 แล้ว ผู้วิจัยพบว่าอักษรคันจิที่ออกเสียงสั้นทั้งหมด ยกเว้นตัวอักษรที่กล่าวมาในข้อ 4.2.1.2 ข้างต้น จะมีคู่เทียบเสียงภาษาจีนที่ไม่มีเสียงตัวสะกดเสมอ

วิเคราะห์เพิ่มเติมโดยใช้ขอบเขตอักษร HSK 5

พิจารณา 公、工、供、红、梦、登、风、通、种 พบว่าอยู่ในขอบเขตอักษร HSK 5 ทั้งหมด ทำให้**ต้องระวังอักษรเหล่านี้เป็นพิเศษทุกตัว**

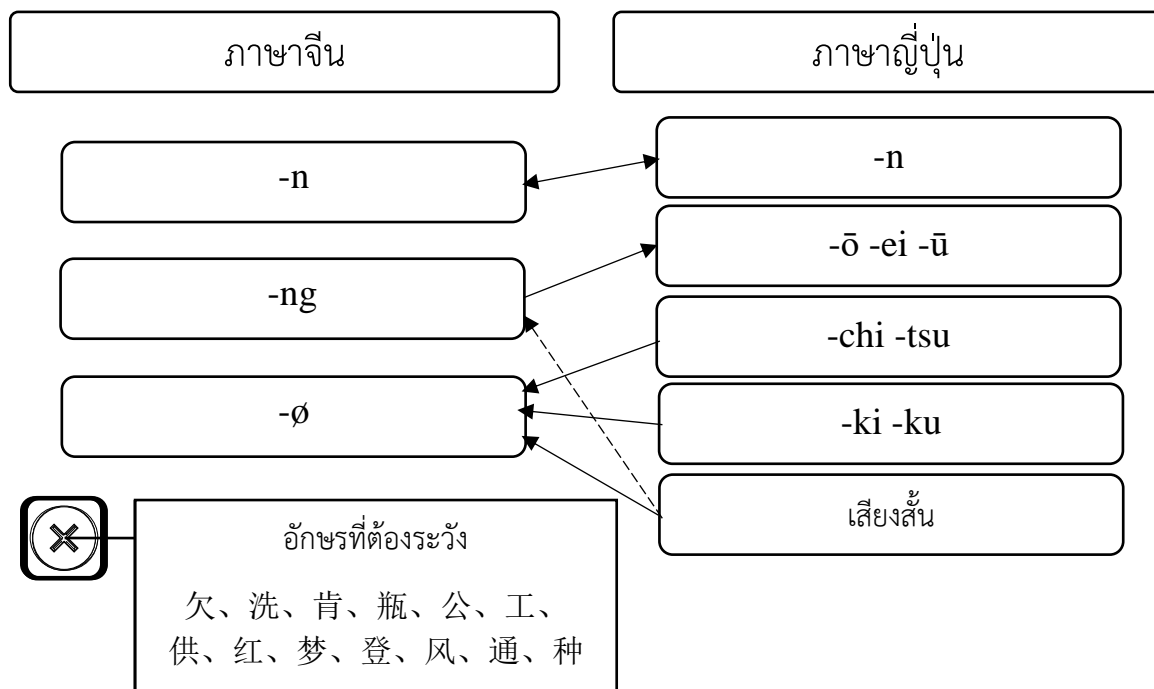
สรุป

อักษรคันจิที่อ่านเสียงสั้นในภาษาญี่ปุ่น ยกเว้น 公、工、供、红、梦、登、风、通、种 จะมีคู่เทียบอักษรจีนที่ไม่มีเสียงตัวสะกด (แต่ไม่เป็นจริงในทางกลับกัน)

4.2.5 สรุปความเชื่อมโยงระหว่างเสียงตัวสะกดในภาษาจีนกับพยางค์ท้ายในภาษาญี่ปุ่น

จากการวิเคราะห์ทั้งหมดข้างต้น สามารถสรุปออกมาเป็นแผนภาพความเชื่อมโยงระหว่างเสียงตัวสะกดในภาษาจีนกับพยางค์ท้ายในภาษาญี่ปุ่น ได้ดังนี้

แผนภาพที่ 2 : แผนภาพเปรียบเทียบความเชื่อมโยงระหว่างเสียงตัวสะกดในภาษาจีนกับพยางค์ท้ายในภาษาญี่ปุ่น

4.2.6 ข้อมูลเชิงสถิติและผลการวิเคราะห์เพิ่มเติมเกี่ยวกับความเชื่อมโยงระหว่างเสียงตัวสะกดในภาษาจีนกับพยางค์ท้ายในภาษาญี่ปุ่น

จากหัวข้อ 4.2.5 ผู้วิจัยนำเสียงตัวสะกดในภาษาจีน -n และ -ng มาแบ่งประเภทย่อย โดยจับคู่กับเสียงสระแต่ละเสียง (กลายเป็นรูปส่วนท้ายพยางค์ 韵母) เพื่อทำข้อมูลเชิงสถิติเทียบกับเสียงในภาษาญี่ปุ่น ผลปรากฏเป็นดังนี้

ตารางที่ 30 : ตารางแสดงข้อมูลเชิงสถิติของความสัมพันธ์ที่ปรากฏบนความเชื่อมโยงระหว่างเสียงตัวสะกด -n ในภาษาจีนกับพยางค์ท้ายในภาษาญี่ปุ่นหลังจับคู่กับเสียงสระแล้ว

		พยางค์ท้ายในภาษาญี่ปุ่นหลังจับคู่กับเสียงสระ				
		-an	-in	-un	-en	-on
ส่วนท้ายพยางค์ในภาษาจีนที่มีเสียงตัวสะกด -n	-an	57	2	0	8	2
	-ian	6	2	0	67	2
	-uan	32	0	0	8	1
	-üan	2	2	0	16	2
	-en	0	26	4	0	10
	-in	0	34	0	0	5
	-un	0	2	5	0	19

	พยางค์ท้ายในภาษาญี่ปุ่นหลังจับคู่กับเสียงสระ				
	-an	-in	-un	-en	-on
-ün	0	2	10	0	0

ตารางที่ 31 : ตารางแสดงข้อมูลเชิงสถิติของความถี่ที่ปรากฏบนความเชื่อมโยงระหว่างเสียง
ตัวสะกด -n ในภาษาจีนกับพยางค์ท้ายในภาษาญี่ปุ่นหลังจับคู่กับเสียงสระแล้ว 2

ส่วนท้าย พยางค์ ในภาษา จีนที่มี เสียง ตัวสะกด -n	จำนวน เสียง ญี่ปุ่น ทั้งหมด ที่พบ	พยางค์ ท้ายใน ภาษาญี่ปุ่น หลัง จับคู่กับ เสียง สระที่ พบ ความถี่ มาก ที่สุด (ก)	ความถี่	ร้อยละ	พยางค์ ท้ายใน ภาษา ญี่ปุ่น หลัง จับคู่กับ เสียง สระที่ พบ ความถี่ มากรอง ลงมา (ข)	ความถี่	ร้อยละ	ผลรวม ของร้อยละ จาก ก และ ข
-an	69	-an	57	82.61	-en	8	11.59	94.20
-ian	77	-en	67	87.01	-an	6	7.79	94.81
-uan	41	-an	32	78.05	-en	8	19.51	97.56
-üan	22	-en	16	72.73	-an	2	9.09	81.82
-en	40	-in	26	65.00	-on	10	25.00	90.00
-in	39	-in	34	87.18	-on	5	12.82	100.00
-un	26	-on	19	73.08	-un	5	19.23	92.31
-ün	12	-un	10	83.33	-in	2	16.67	100.00

การวิเคราะห์เพิ่มเติมจากหัวข้อ 4.2.5 ในส่วนของผู้รู้ภาษาจีน ต้องการคาดเดาเสียงอ่านภาษาญี่ปุ่น ผู้วิจัยมีแนวความคิดว่า ในการคาดเดาเสียงนั้นควรมีความน่าจะเป็นที่จะคาดเดาถูกต้องได้อย่างน้อยอัตราร้อยละ 50.01 ด้วยเหตุผลเดียวกับที่อธิบายไปในหัวข้อ 4.1.10 ผู้วิจัยแนะนำให้คาดเดาเป็นคู่เสียงอ่านลงท้ายญี่ปุ่นที่พบความถี่สูงที่สุดจากตารางที่ 39 ข้างบน หากความน่าจะเป็นที่จะคาดเดาได้ถูกต้องยังไม่ถึงร้อยละ 50.01 ผู้วิจัยจะนำเสนอเสียงอ่านรอง (เสียงอ่านที่มีความถี่สูงรองลงมาเป็นอันดับ 2) ให้เพิ่มเติม เพื่อให้ความน่าจะเป็นที่จะคาดเดาถูกต้องเพิ่มขึ้นจนถึงระดับอัตราร้อยละ 50.01 ขึ้นไป ส่งผลให้การคาดเดาเสียงมีประสิทธิภาพที่ดียิ่งขึ้น และผ่านเกณฑ์ที่ผู้วิจัยตั้งไว้ หากนำเสนอเสียงอ่านรองแล้วความน่าจะเป็นที่จะคาดเดาได้ถูกต้องยังไม่ถึงร้อยละ 50.01 อยู่อีก ผู้วิจัยก็จะไม่แนะนำให้คาดเดาเสียงอ่านลงท้ายญี่ปุ่นจากส่วนท้ายพยางค์จีนนั้น

การวิเคราะห์นี้สามารถสรุปเป็นคู่เทียบเสียงตัวสะกดในภาษาจีนกับพยางค์ท้ายในภาษาญี่ปุ่น ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของคู่เทียบเสียงอ่านอักษรจีนได้ดังนี้

- (1) อักษรที่มีส่วนท้ายพยางค์เป็น **-an** ควรคาดเดาว่ามีเสียงอ่านญี่ปุ่นลงท้ายด้วย **-an**
ความน่าจะเป็นที่จะคาดเดาได้ถูกต้อง อัตราร้อยละ 82.61 (57 จาก 69)
- (2) อักษรที่มีส่วนท้ายพยางค์เป็น **-ian** ควรคาดเดาว่ามีเสียงอ่านญี่ปุ่นลงท้ายด้วย **-en**
ความน่าจะเป็นที่จะคาดเดาได้ถูกต้อง อัตราร้อยละ 87.01 (67 จาก 77)
- (3) อักษรที่มีส่วนท้ายพยางค์เป็น **-uan** ควรคาดเดาว่ามีเสียงอ่านญี่ปุ่นลงท้ายด้วย **-an**
ความน่าจะเป็นที่จะคาดเดาได้ถูกต้อง อัตราร้อยละ 78.05 (32 จาก 41)
- (4) อักษรที่มีส่วนท้ายพยางค์เป็น **-üan** ควรคาดเดาว่ามีเสียงอ่านญี่ปุ่นลงท้ายด้วย **-en**
ความน่าจะเป็นที่จะคาดเดาได้ถูกต้อง อัตราร้อยละ 72.73 (16 จาก 22)
- (5) อักษรที่มีส่วนท้ายพยางค์เป็น **-en** ควรคาดเดาว่ามีเสียงอ่านญี่ปุ่นลงท้ายด้วย **-in**
ความน่าจะเป็นที่จะคาดเดาได้ถูกต้อง อัตราร้อยละ 65.00 (26 จาก 40)
- (6) อักษรที่มีส่วนท้ายพยางค์เป็น **-in** ควรคาดเดาว่ามีเสียงอ่านญี่ปุ่นลงท้ายด้วย **-in**
ความน่าจะเป็นที่จะคาดเดาได้ถูกต้อง อัตราร้อยละ 87.18 (34 จาก 39)
- (7) อักษรที่มีส่วนท้ายพยางค์เป็น **-un** ควรคาดเดาว่ามีเสียงอ่านญี่ปุ่นลงท้ายด้วย **-on**
ความน่าจะเป็นที่จะคาดเดาได้ถูกต้อง อัตราร้อยละ 73.08 (19 จาก 26)
- (8) อักษรที่มีส่วนท้ายพยางค์เป็น **-ün** ควรคาดเดาว่ามีเสียงอ่านญี่ปุ่นลงท้ายด้วย **-un**
ความน่าจะเป็นที่จะคาดเดาได้ถูกต้อง อัตราร้อยละ 83.33 (10 จาก 12)

ตารางที่ 32 : ตารางแสดงข้อมูลเชิงสถิติของค่าที่ปรากฏบนความเชื่อมโยงระหว่างเสียง
ตัวสะกด -n ในภาษาจีนกับพยางค์ท้ายในภาษาญี่ปุ่นหลังจับคู่กับเสียงสระแล้ว 3

พยางค์ ท้ายใน ภาษา ญี่ปุ่น หลัง จับคู่กับ เสียง สระ	จำนวน เสียง ญี่ปุ่น ทั้งหมด ที่พบ	ส่วนท้าย พยางค์ ใน ภาษาจีน ที่มี เสียง ตัวสะกด -n ที่พบ ความถี่ มากที่สุด (ก)	ความถี่	ร้อยละ	ส่วนท้าย พยางค์ ในภาษา จีนที่มี เสียง ตัวสะกด -n ที่พบ ความถี่ มากที่สุด ลงมา (ข)	ความถี่	ร้อยละ	ผลรวม ของร้อยละจาก ก และ ข
-an	97	-an	57	58.76	-uan	32	32.99	91.75
-in	70	-in	34	<u>48.57</u>	-en	26	37.14	85.71
-un	19	-ün	10	52.63	-un	5	26.32	78.95
-en	99	-ian	67	67.68	-üan	16	16.16	83.84
-on	41	-un	19	<u>46.34</u>	-en	10	24.39	70.73

* อธิบายสัญลักษณ์: ตัวเลขที่ขีดเส้นใต้แสดงถึง อัตราส่วนการคาดเดาเสียงอ่าน
ถูกต้องไม่เกินกึ่งหนึ่ง หรือมีเหตุผลอื่นใดเพื่อแสดงการยกเว้นการใช้งานการคาดเดาเสียงใน
วรรณคดี

การวิเคราะห์เพิ่มเติมจากหัวข้อ 4.2.5 ในส่วนของผู้รู้ภาษาญี่ปุ่น ต้องการคาดเดาเสียงอ่าน
ภาษาจีน สามารถทำได้เช่นกันเนื่องจากความสัมพันธ์ระหว่างส่วนท้ายพยางค์ในภาษาจีนที่มีเสียง
ตัวสะกด -n กับ พยางค์ท้ายในภาษาญี่ปุ่น -n หลังจับคู่กับเสียงสระ มีความสัมพันธ์แบบสองทิศทาง
(Bidirectional Relationship) ผู้วิจัยมีแนวความคิดว่า ในการคาดเดาเสียงนั้นควรมีความน่าจะเป็นที่
จะคาดเดาถูกต้องได้อย่างน้อยอัตราร้อยละ 50.01 ด้วยเหตุผลที่อธิบายไปแล้วข้างต้น ผู้วิจัยแนะนำให้
ให้คาดเดาเป็นคู่ส่วนท้ายพยางค์จีนที่พบความถี่สูงที่สุดจากตารางที่ 40 ข้างบน หากความน่าจะเป็นที่
จะคาดเดาได้ถูกต้องยังไม่ถึงร้อยละ 50.01 ผู้วิจัยจะนำเสนอเสียงอ่านรอง (เสียงอ่านที่มีความถี่สูง
รองลงมาเป็นอันดับ 2) ให้เพิ่มเติม เพื่อให้ความน่าจะเป็นที่จะคาดเดาถูกต้องเพิ่มขึ้นจนถึงระดับอัตรา
ร้อยละ 50.01 ขึ้นไป ส่งผลให้การคาดเดาเสียงมีประสิทธิภาพที่ดียิ่งขึ้น และผ่านเกณฑ์ที่ผู้วิจัยตั้งไว้
หากนำเสนอเสียงอ่านรองแล้วความน่าจะเป็นที่จะคาดเดาได้ถูกต้องยังไม่ถึงร้อยละ 50.01 อยู่อีก
ผู้วิจัยก็จะไม่แนะนำให้คาดเดาส่วนท้ายพยางค์จีนจากเสียงอ่านลงท้ายญี่ปุ่นนั้น

การวิเคราะห์นี้สามารถสรุปเป็นคู่เทียบเสียงพยางค์ท้ายในภาษาญี่ปุ่นกับตัวสะกดในภาษาจีน
ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของคูเทียบเสียงอ่านอักษรจีนได้ดังนี้

- (1) อักษรที่มีเสียงลงท้ายด้วย **-an** ควรคาดเดาว่ามีส่วนท้ายพยางค์จีนเป็น **-an** ความน่าจะเป็นที่จะคาดเดาได้ถูกต้อง อัตราร้อยละ 58.76 (57 จาก 97)
- (2) อักษรที่มีเสียงลงท้ายด้วย **-in** ควรคาดเดาว่ามีส่วนท้ายพยางค์จีนเป็น **-in** ความน่าจะเป็นที่จะคาดเดาได้ถูกต้อง อัตราร้อยละ 48.57 (34 จาก 70) และในอันดับรองลงมา คาดเดาว่ามีส่วนท้ายพยางค์จีนเป็น **-en** ความน่าจะเป็นที่จะคาดเดาได้ถูกต้อง อัตราร้อยละ 37.14 (26 จาก 70) รวมความน่าจะเป็นที่จะคาดเดาได้ถูกต้อง เท่ากับ อัตราร้อยละ 85.71 (60 จาก 70)
- (3) อักษรที่มีเสียงลงท้ายด้วย **-un** ควรคาดเดาว่ามีส่วนท้ายพยางค์จีนเป็น **-ün** ความน่าจะเป็นที่จะคาดเดาได้ถูกต้อง อัตราร้อยละ 52.63 (10 จาก 19)
- (4) อักษรที่มีเสียงลงท้ายด้วย **-en** ควรคาดเดาว่ามีส่วนท้ายพยางค์จีนเป็น **-ian** ความน่าจะเป็นที่จะคาดเดาได้ถูกต้อง อัตราร้อยละ 67.68 (67 จาก 99)
- (5) อักษรที่มีเสียงลงท้ายด้วย **-on** ควรคาดเดาว่ามีส่วนท้ายพยางค์จีนเป็น **-un** ความน่าจะเป็นที่จะคาดเดาได้ถูกต้อง อัตราร้อยละ 46.34 (19 จาก 41) และในอันดับรองลงมา คาดเดาว่ามีส่วนท้ายพยางค์จีนเป็น **-en** ความน่าจะเป็นที่จะคาดเดาได้ถูกต้อง อัตราร้อยละ 24.39 (10 จาก 41) รวมความน่าจะเป็นที่จะคาดเดาได้ถูกต้อง เท่ากับ อัตราร้อยละ 70.73 (29 จาก 41)

ตารางที่ 33 : ตารางแสดงข้อมูลเชิงสถิติของข้อมูลที่ปรากฏบนความเชื่อมโยงระหว่างเสียงตัวสะกด **-ng** ในภาษาจีนกับพยางค์ท้ายในภาษาญี่ปุ่นหลังจับคู่กับเสียงสระแล้ว

		พยางค์ท้ายในภาษาญี่ปุ่นหลังจับคู่กับเสียงสระ			
		-ou	-ei	-ū	-u
ส่วนท้ายพยางค์ในภาษาจีนที่มีเสียงตัวสะกด -ng	-ang	35	0	0	0
	-iang	30	0	0	0
	-uang	26	0	0	0
	-eng	32	9	2	3
	-ing	28	38	0	0
	-ueng	0	0	0	0
	-ong	22	1	10	7
	-iong	4	3	1	0

ตารางที่ 34 : ตารางแสดงข้อมูลเชิงสถิติของเวลาที่ปรากฏบนความเชื่อมโยงระหว่างเสียง
ตัวสะกด -ng ในภาษาจีนกับพยางค์ท้ายในภาษาญี่ปุ่นหลังจับคู่กับเสียงสระแล้ว 2

ส่วนท้าย พยางค์ ในภาษา จีนที่มี เสียง ตัวสะกด -ng	จำนวน เสียง ญี่ปุ่น ทั้งหมด ที่พบ	พยางค์ ท้ายใน ภาษาญี่ปุ่น หลัง จับคู่กับ เสียง สระที่ พบ ความถี่ มากที่สุด (ก)	ความถี่	ร้อยละ	พยางค์ ท้ายใน ภาษา ญี่ปุ่น หลัง จับคู่กับ เสียง สระที่ พบ ความถี่ มากที่สุด มา (ข)	ความถี่	ร้อยละ	ผลรวม ของร้อยละจาก ก และ ข
-ang	35	-ou	35	100.00	N/A	0	0.00	100.00
-iang	30	-ou	30	100.00	N/A	0	0.00	100.00
-uang	26	-ou	26	100.00	N/A	0	0.00	100.00
-eng	46	-ou	32	69.57	-ei	9	19.57	89.13
-ing	66	-ei	38	57.58	-ou	28	42.42	100.00
-ueng	0	N/A	0	0.00	N/A	0	0.00	0.00
-ong	40	-ou	22	55.00	-ü	10	25.00	80.00
-iong	8	-ou	4	50.00	-ei	3	37.50	87.50

* อธิบายสัญลักษณ์: ตัวเลขที่ขีดเส้นใต้แสดงถึง อัตราส่วนการคาดเดาเสียงอ่าน
ถูกต้องไม่เกินกึ่งหนึ่ง หรือมีเหตุผลอื่นใดเพื่อแสดงการยกเว้นการใช้งานการคาดเดาเสียงใน
วรรณคดี

การวิเคราะห์เพิ่มเติมจากหัวข้อ 4.2.5 ในส่วนของผู้รู้ภาษาจีน ต้องการคาดเดาเสียงอ่าน
ภาษาญี่ปุ่น ผู้วิจัยมีแนวความคิดว่า ในการคาดเดาเสียงนั้นควรมีความน่าจะเป็นที่จะคาดเดาถูกต้อง
ได้อย่างน้อยอัตราร้อยละ 50.01 ด้วยเหตุผลที่อธิบายไปแล้วข้างต้น ผู้วิจัยแนะนำให้คาดเดาเป็นคู่
เสียงอ่านลงท้ายญี่ปุ่นที่พบความถี่สูงสุดจากตารางที่ 42 ข้างบน หากความน่าจะเป็นที่จะคาดเดาได้
ถูกต้องยังไม่ถึงร้อยละ 50.01 ผู้วิจัยจะนำเสนอเสียงอ่านรอง (เสียงอ่านที่มีความถี่สูงรองลงมาเป็น
อันดับ 2) ให้เพิ่มเติม เพื่อให้ความน่าจะเป็นที่จะคาดเดาถูกต้องเพิ่มขึ้นจนถึงระดับอัตราร้อยละ
50.01 ขึ้นไป ส่งผลให้การคาดเดาเสียงมีประสิทธิภาพที่ดียิ่งขึ้น และผ่านเกณฑ์ที่ผู้วิจัยตั้งไว้ หาก
นำเสนอเสียงอ่านรองแล้วความน่าจะเป็นที่จะคาดเดาได้ถูกต้องยังไม่ถึงร้อยละ 50.01 อยู่อีก ผู้วิจัยก็
จะไม่แนะนำให้คาดเดาเสียงอ่านลงท้ายญี่ปุ่นจากส่วนท้ายพยางค์จีนนั้น

การวิเคราะห์นี้สามารถสรุปเป็นคู่เทียบเสียงตัวสะกดในภาษาจีนกับพยางค์ท้ายในภาษาญี่ปุ่น ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของคู่เทียบเสียงอ่านอักษรจีนได้ดังนี้

- (1) อักษรที่มีส่วนท้ายพยางค์เป็น -ang ควรคาดเดาว่ามีเสียงอ่านญี่ปุ่นลงท้ายด้วย -ou
ความน่าจะเป็นที่จะคาดเดาได้ถูกต้อง อัตราร้อยละ 100.00 (35 จาก 35)
- (2) อักษรที่มีส่วนท้ายพยางค์เป็น -iang ควรคาดเดาว่ามีเสียงอ่านญี่ปุ่นลงท้ายด้วย -ou
ความน่าจะเป็นที่จะคาดเดาได้ถูกต้อง อัตราร้อยละ 100.00 (30 จาก 30)
- (3) อักษรที่มีส่วนท้ายพยางค์เป็น -uang ควรคาดเดาว่ามีเสียงอ่านญี่ปุ่นลงท้ายด้วย -ou
ความน่าจะเป็นที่จะคาดเดาได้ถูกต้อง อัตราร้อยละ 100.00 (26 จาก 26)
- (4) อักษรที่มีส่วนท้ายพยางค์เป็น -eng ควรคาดเดาว่ามีเสียงอ่านญี่ปุ่นลงท้ายด้วย -ou
ความน่าจะเป็นที่จะคาดเดาได้ถูกต้อง อัตราร้อยละ 69.57 (32 จาก 46)
- (5) อักษรที่มีส่วนท้ายพยางค์เป็น -ing ควรคาดเดาว่ามีเสียงอ่านญี่ปุ่นลงท้ายด้วย -ei
ความน่าจะเป็นที่จะคาดเดาได้ถูกต้อง อัตราร้อยละ 57.58 (38 จาก 66)
- (6) อักษรที่มีส่วนท้ายพยางค์เป็น -ueng นั้นไม่มีในชุดข้อมูล ดังนั้นไม่จำเป็นต้องใส่ใจ
- (7) อักษรที่มีส่วนท้ายพยางค์เป็น -ong ควรคาดเดาว่ามีเสียงอ่านญี่ปุ่นลงท้ายด้วย -ou
ความน่าจะเป็นที่จะคาดเดาได้ถูกต้อง อัตราร้อยละ 55.00 (22 จาก 40)
- (8) อักษรที่มีส่วนท้ายพยางค์เป็น -iong ควรคาดเดาว่ามีเสียงอ่านญี่ปุ่นลงท้ายด้วย -ou
ความน่าจะเป็นที่จะคาดเดาได้ถูกต้อง อัตราร้อยละ 50.00 (4 จาก 8)
และในอันดับรองลงมา คาดเดาว่ามีเสียงอ่านญี่ปุ่นลงท้ายด้วย -ei
ความน่าจะเป็นที่จะคาดเดาได้ถูกต้อง อัตราร้อยละ 37.50 (3 จาก 8)
รวมความน่าจะเป็นที่จะคาดเดาได้ถูกต้อง เท่ากับ อัตราร้อยละ 87.50 (7 จาก 8)

สำหรับผู้รู้ภาษาญี่ปุ่น ต้องการคาดเดาเสียงอ่านภาษาจีน ไม่สามารถทำได้ เพราะว่าความสัมพันธ์ระหว่างส่วนท้ายพยางค์ในภาษาจีนที่มีเสียงตัวสะกด -ng กับ พยางค์ท้ายในภาษาญี่ปุ่น หลังจับคู่กับเสียงสระ มีความสัมพันธ์แบบทิศทางเดียว (Unidirectional Relationship) ดังที่แสดงในแผนภาพที่ 1

4.3 อภิปรายผลการวิจัยความเชื่อมโยงระหว่างเสียงอ่านอักษรจีนในภาษาจีนกับภาษาญี่ปุ่น

จากการศึกษาพบว่า ผู้ที่รู้ภาษาญี่ปุ่นเทียบเท่า JLPT ระดับ N2 จะสามารถนำความรู้เสียงอ่านเดิมจากอักษรคันจิ 979 ตัวอักษร ไปใช้จริงในการเรียนรู้เสียงอ่านอักษรจีนในภาษาจีนเทียบเท่า HSK ระดับ 5 ในส่วนของการเรียนรู้ส่วนต้นพยางค์และส่วนท้ายพยางค์ของภาษาจีนได้ ดังนี้

4.3.1 ส่วนต้นพยางค์ (เสียงพยัญชนะต้นจีน)

ผู้วิจัยได้นำคู่เทียบเสียงที่สร้างขึ้นจากงานวิจัยนี้กลับมาตรวจสอบกับเสียงอ่านอักษรคันจิทั้ง 979 ตัวอักษร พบว่า (1) สามารถคาดเดาเสียงพยัญชนะต้นจีนจากเสียงอ่านวรรณในภาษาญี่ปุ่นได้ทุกประเภทเสียงอ่านจีน (音読み) ของอักษรนั้นตามคู่เทียบเสียงที่สร้างจากงานวิจัยนี้ จำนวน 371 ตัวอักษร (คิดเป็นร้อยละ 37.90) (2) สามารถคาดเดาเสียงพยัญชนะต้นจีนจากเสียงอ่านวรรณในภาษาญี่ปุ่นได้บางประเภทเสียงอ่านจีนของอักษรนั้น จำนวน 9 ตัวอักษร (คิดเป็นร้อยละ 0.92) และ (3) ไม่สามารถนำความรู้เดิมมาคาดเดาเสียงพยัญชนะต้นจีน อักษรกลุ่มนี้จำเป็นต้องเรียนรู้เสียงอ่านใหม่ทั้งหมด การรู้เสียงอ่านต่างๆ ของอักษรคันจินั้นไม่มีส่วนช่วยให้คาดเดาเสียงพยัญชนะต้นจีนได้ตามคู่เทียบเสียงที่สร้างขึ้นจากงานวิจัยนี้ จำนวน 599 ตัวอักษร (คิดเป็นร้อยละ 61.18) จึงอาจอนุมานได้ว่า คู่เทียบเสียงที่สร้างขึ้นจากงานวิจัยนี้ไม่สามารถเชื่อมโยงเสียงส่วนต้นพยางค์ภาษาจีนกลางกับเสียงภาษาญี่ปุ่นให้แก่ผู้เรียนภาษาจีนที่มีความรู้ภาษาญี่ปุ่นเทียบเท่าระดับ JLPT N2 ได้อย่างเป็นระบบที่สมบูรณ์ เนื่องจากระบบเสียงของทั้งสองภาษามีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างกัน สิ่งที่ทำให้เสียงมีความใกล้เคียงกันเกิดขึ้นจากการยืมคำภาษาจีนของภาษาญี่ปุ่นตั้งแต่สมัยโบราณ เสียงจึงคล้ายกัน แต่ด้วยเหตุที่ว่า ภาษาญี่ปุ่นไม่ใช่ภาษาถิ่นหนึ่งของภาษาจีน จึงไม่อาจเชื่อมโยงเสียงในลักษณะทางสัทศาสตร์เชิงประวัติได้ เสียงที่ยืมมาจึงมีพัฒนาการไปตามระบบเสียงของภาษาญี่ปุ่น ส่วนเสียงภาษาจีนโบราณที่ได้รับการยืมไปก็พัฒนาไปตามระบบเสียงของภาษาจีนกลางปัจจุบัน การใช้คู่เทียบเสียงคู่เทียบเสียงจึงประยุกต์ใช้ได้เพียงบางส่วนเท่านั้น

จากที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า ความสัมพันธ์ระหว่างเสียงอ่านเสียงจีน-ญี่ปุ่นนี้มีร่องรอยที่เชื่อมโยงกันจากรากภาษาจีนยุคกลางปรากฏอยู่จริง แต่ไม่มากพอที่จะสร้างเป็นคู่เทียบเสียงที่มีประสิทธิภาพ เพราะสามารถใช้งานได้เพียงร้อยละ 37.90 ของข้อมูลดังที่ปรากฏข้างต้น ผู้วิจัยจึงนำเสนอแนวคิดอื่น คือการคาดเดาเสียงด้วยระบบฐานกรณ์ การคาดเดาเสียงด้วยวิธีนี้จะมุ่งเน้นศึกษาอวัยวะที่ใช้ออกเสียงพยัญชนะต้น (ในที่นี้คือ เสียงพยัญชนะต้นจีนและเสียงอ่านวรรณในภาษาญี่ปุ่น) โดยนำตารางที่ 35 มาจำแนกตามฐานกรณ์ร่วมระหว่างสองภาษาข้างต้น 5 จำพวก ได้แก่ เสียงจากช่องว่างระหว่างเส้นเสียง (glottal) เสียงจากเพดานอ่อน (velar) เสียงจากปุ่มเหงือก (alveolar) เสียงจากริมฝีปาก (labial) และการจับคู่ข้ามฐานกรณ์ ได้ผลดังนี้

(1) เสียงจากช่องว่างระหว่างเส้นเสียง:

วรรณ <a> จับคู่กับพินอินเสียงพยัญชนะต้นจีน ๐

เช่น 愛 (ai) – 愛 (ài) ; 安 (an) – 安 (ān)

(2) เสียงจากเพดานอ่อน:

วรรณ <ka> จับคู่กับพินอินเสียงพยัญชนะต้นจีน g, k, h

เช่น 個 (ko) – 个 (gè); 開 (kai) – 开 (kāi); 漢 (kan) – 汉 (hàn)

วรรณ <ga> จับคู่กับพินอินเสียงพยัญชนะต้นจีน h

เช่น 害 (gai) – 害 (hài); 含 (gan) – 含 (hán)

วรรณ <wa> จับคู่กับพินอินเสียงพยัญชนะต้นจีน h

เช่น 話 (wa) – 话 (huà); 和 (wa) – 和 (hé)

(3) เสียงจากปุ่มเหงือก:

วรรณ <sa> จับคู่กับพินอินเสียงพยัญชนะต้นจีน z, c, s

เช่น 再 (sai) – 再 (zài); 才 (sai) – 才 (cái); 掃 (sō) – 扫 (sǎo)

วรรณ <za> จับคู่กับพินอินเสียงพยัญชนะต้นจีน z, c, s, d, t, n

เช่น 在 (zai) – 在 (zài); 材 (zai) – 材 (cái); 時 (ji) – 时 (shí);

地 (ji) – 地 (dì); 頭 (zu) – 才 (tóu); 女 (jo) – 女 (nǚ)

วรรณ <ta> จับคู่กับพินอินเสียงพยัญชนะต้นจีน d, t

เช่น 登 (tō) – 登 (dēng); 他 (ta) – 他 (tā)

วรรณ <da> จับคู่กับพินอินเสียงพยัญชนะต้นจีน d, t, n

เช่น 斷 (dan) – 断 (duàn); 題 (dai) – 题 (tí); 男 (dan) – 男 (nán)

วรรณ <na> จับคู่กับพินอินเสียงพยัญชนะต้นจีน n

เช่น 難 (nan) – 难 (nán); 年 (nen) – 年 (nián)

วรรณ <ra> จับคู่กับพินอินเสียงพยัญชนะต้นจีน l

เช่น 来 (rai) – 来 (lái); 論 (ron) – 论 (lùn)

(4) เสียงจากริมฝีปาก:

วรรณ <ba> จับคู่กับพินอินเสียงพยัญชนะต้นจีน b, p, m, f

เช่น 棒 (bō) – 棒 (bàng); 貧 (bin) – 贫 (pín);

貿 (bō) – 贸 (mào); 防 (bō) – 防 (fáng)

วรรณ <ma> จับคู่กับพินอินเสียงพยัญชนะต้นจีน m

เช่น 毛 (mō) – 毛 (máo); 滿 (man) – 满 (mǎn)

(5) การจับคู่ข้ามฐานกรณ์:

ในข้อที่ 1 – 4 เป็นการจับคู่ฐานกรณ์ที่ตรงกันทั้งในภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่น ส่วนในข้อนี้จะเป็นการจับคู่ฐานกรณ์ที่ไม่ตรงกันในทั้งสองภาษา แต่มีความเชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบ

- 1) วรรณ <ha> (เสียงจากช่องว่างระหว่างเส้นเสียง) จับคู่กับพินอินเสียงพยัญชนะต้นจีน b, p, f (เสียงจากริมฝีปาก)

เช่น 背 (hai) – 背 (bèi); 配 (hai) – 配 (pèi); 飛 (hi) – 飞 (fēi)

- 2) วรรณ <ya> (เสียงจากเพดานแข็ง; palatal) จับคู่กับพินอินเสียงพยัญชนะต้นจีน y ซึ่งตามหลักสัทศาสตร์ภาษาจีนได้จัดพยัญชนะ y เป็นเสียงสระเลื่อน (glide)³ เนื่องจากสามารถอ่านเป็นเสียงกึ่งสระ (IPA: [j]) หรือเสียงสระ (IPA: [i]) ก็ได้ เช่น 夜 (ya) – 夜 (yè); 要 (yāo) – 要 (yào)

ผู้วิจัยพบว่าเมื่อใช้หลักการคาดเดาเสียงจากฐานกรณ์ (1) สามารถนำความรู้เดิมมาใช้คาดเดาเสียงพยัญชนะต้นจีนได้ถูกต้องทั้งหมด 501 ตัวอักษร (คิดเป็นร้อยละ 51.17) (2) สามารถคาดเดาเสียงพยัญชนะต้นจีนจากเสียงอ่านวรรณในภาษาญี่ปุ่นถูกต้องส่วนหนึ่ง นั่นคือ ได้บางเสียงอ่านจีนของอักษรนั้น 10 ตัวอักษร (คิดเป็นร้อยละ 1.02) และ (3) ไม่สามารถนำความรู้เดิมมาคาดเดาเสียงพยัญชนะต้นจีนได้เลย 468 ตัวอักษร (คิดเป็นร้อยละ 47.80) ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าหลักการนี้มีประสิทธิภาพมากกว่า เพราะสามารถคาดเดาเสียงพยัญชนะต้นจีนได้ถูกต้องเกินกึ่งหนึ่งของข้อมูลที่ศึกษาทั้งหมด ผู้วิจัยเชื่อว่าแนวคิดนี้มีประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจวิเคราะห์เกี่ยวกับความเชื่อมโยงระหว่างสัทศาสตร์ภาษาจีนกับภาษาญี่ปุ่นต่อไปในอนาคต

4.3.2 ส่วนท้ายพยางค์

ผู้วิจัยได้นำคู่เทียบเสียงที่สร้างขึ้นจากงานวิจัยนี้กลับมาตรวจสอบกับเสียงอ่านอักษรคันจิทั้ง 979 ตัวอักษร พบว่า (1) สามารถนำความรู้เดิมมาใช้คาดเดาเสียงอ่านตามคู่เทียบเสียงที่สร้างจากงานวิจัยนี้โดยคาดเดาส่วนท้ายพยางค์จีนจากเสียงอ่านลงท้ายญี่ปุ่นได้ทุกเสียงของอักษรนั้นได้ 127 ตัวอักษร (คิดเป็นร้อยละ 12.97) (2) สามารถคาดเดาส่วนท้ายพยางค์จีนจากเสียงอ่านลงท้ายญี่ปุ่นได้เพียงบางเสียงอ่านจีนของอักษรนั้น 13 ตัวอักษร (คิดเป็นร้อยละ 1.33) และ (3) ไม่สามารถนำความรู้เดิมมาใช้คาดเดาเสียงอ่านตามคู่เทียบเสียงที่สร้างจากงานวิจัยนี้ ทั้งหมด 839 ตัวอักษร (คิดเป็นร้อยละ 85.70) จึงอาจอนุมานได้ว่า คู่เทียบเสียงที่สร้างขึ้นจากงานวิจัยนี้ไม่สามารถเชื่อมโยงเสียงส่วนท้ายพยางค์ภาษาจีนกลางกับเสียงภาษาญี่ปุ่นให้แก่ผู้เรียนภาษาจีนที่มีความรู้ภาษาญี่ปุ่นเทียบเท่าระดับ JLPT N2 ได้อย่างเป็นระบบที่สมบูรณ์ เนื่องจากระบบเสียงของทั้งสองภาษามีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างกัน แม้ว่าภาษาญี่ปุ่นจะมีการยืมคำภาษาจีนมาตั้งแต่สมัยโบราณ แต่ด้วยเหตุที่ว่า ภาษาญี่ปุ่นไม่ใช่ภาษาถิ่นหนึ่งของภาษาจีน จึงไม่อาจเชื่อมโยงเสียงในลักษณะทางสัทศาสตร์เชิงประวัติได้ เสียงสระในภาษาญี่ปุ่นมีจำนวนน้อยกว่าเสียงสระในภาษาจีน เสียงที่ยืมมาจึงมีการผันแปรไปตามระบบเสียงของภาษาญี่ปุ่น ส่วนเสียงภาษาจีนโบราณที่ได้รับการยืมไปก็พัฒนาไปตามระบบเสียงของภาษาจีนกลางปัจจุบัน จึงไม่สามารถจับคู่เทียบเสียงอย่างเป็นระบบได้

อย่างไรก็ตาม จากการศึกษาพบว่า ประเด็นหนึ่งที่น่าสนใจและเป็นประโยชน์ต่อการเชื่อมโยงการเรียนรู้ คือ อักษรที่มีเสียงพยางค์ท้ายในภาษาญี่ปุ่น -n จะมีส่วนท้ายพยางค์ในภาษาจีนที่

³ พยัญชนะ w ในภาษาจีนก็มีลักษณะเป็นเสียงสระเลื่อนเช่นเดียวกัน เนื่องจากสามารถอ่านเป็นกึ่งสระ (IPA: [w]) หรือเสียงสระ (IPA: [u]) ก็ได้

มีเสียงตัวสะกด -n ทั้งหมด ยกเว้น 洗 (ภาษาจีน: xǐ / ภาษาญี่ปุ่น: sen) และ 瓶 (ภาษาจีน: píng / ภาษาญี่ปุ่น: bin) เพียง 2 ตัวอักษรเท่านั้น

4.3.3 ข้อได้เปรียบและข้อพึงระวังที่สังเคราะห์ได้จากงานวิจัยนี้

ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ข้อได้เปรียบและข้อพึงระวังในประเด็นของส่วนต้นพยางค์และส่วนท้ายพยางค์ในภาษาจีนไว้ดังนี้

(1) ส่วนต้นพยางค์ในภาษาจีน

ข้อได้เปรียบ: ผู้เรียนสามารถคาดเดาเสียงพยัญชนะต้นจากรากเสียงอ่านวรรณในภาษาญี่ปุ่น ในเชิงภาพรวมจากหลักการคาดเดาเสียงจากฐานกรณ์ และเมื่อทำความเข้าใจรายละเอียดในส่วนของการขึ้นตอนวิเคราะห์เพื่อสร้างคู่เทียบเสียงในงานวิจัยนี้ ผู้เรียนจะสามารถเชื่อมโยงความคิดเกี่ยวกับเสียงจีนโบราณ-เสียงจีนกลางปัจจุบัน-เสียงภาษาญี่ปุ่นได้ดียิ่งขึ้น อาจนำไปประยุกต์ใช้คาดเดาเสียงพยัญชนะต้นจากรากวรรณบางวรรณในภาษาญี่ปุ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังเช่น วรรณ <ra> เมื่อคาดเดาเป็นเสียงสัทอักษรพินอิน l และวรรณ <ya> เมื่อคาดเดาเป็นเสียงสัทอักษรพินอิน y จะมีอัตราความถูกต้องสูงถึงร้อยละ 98.84 และ 94.64 ตามลำดับ

ข้อพึงระวัง: แนวคิดที่ผู้วิจัยนำเสนอในงานวิจัยนี้อาจทำให้คาดเดาผิดพลาดได้ในหลายกรณี เช่น วรรณ <ya> ที่ได้รับการแนะนำให้คาดเดาเป็นเสียงสัทอักษรพินอิน y แต่ยังพบบางส่วนที่ไม่เป็นไปตามคู่เทียบเสียง ดังอักษร 輸 ในภาษาญี่ปุ่นออกเสียงว่า yu แต่ภาษาจีนไม่ออกเสียงด้วยสัทอักษรพินอิน y กลับออกเสียงว่า shū (輸) หรืออักษร 容 ในภาษาญี่ปุ่นออกเสียงว่า yō แต่ภาษาจีนไม่ออกเสียงด้วยสัทอักษรพินอิน y กลับออกเสียงว่า róng ผู้เรียนจึงจำเป็นต้องหมั่นตรวจสอบเสียงอ่านที่ถูกต้องของภาษาจีนทุกครั้ง คู่เทียบเสียงที่เสนอให้เป็นเพียงตัวช่วยให้เรียนรู้ภาษาจีนได้ง่ายยิ่งขึ้น แต่มิใช่สิ่งที่นำมาใช้ได้ในทุกกรณี

(2) ส่วนท้ายพยางค์ในภาษาจีน

ข้อได้เปรียบ: ผู้เรียนสามารถคาดเดาเสียงตัวสะกดส่วนท้ายพยางค์ในภาษาจีนที่มีเสียงตัวสะกด -n จากอักษรที่มีเสียงพยางค์ท้ายในภาษาญี่ปุ่น -n ได้ ยกเว้น 洗 และ 瓶 เพียง 2 ตัวอักษรเท่านั้น

ข้อพึงระวัง: เนื่องจากไม่มีความเชื่อมโยงกันในส่วนท้ายพยางค์ระหว่างภาษาจีนกับภาษาญี่ปุ่นจึงไม่มีประเด็นที่ต้องพึงระวังในส่วนนี้

บทที่ 5

การศึกษาเปรียบเทียบความหมายของศัพท์ใน HSK ระดับ 5 และ JLPT ระดับ N2

บทนี้จะศึกษาศัพท์ที่ปรากฏใน HSK ระดับ 5 และ JLPT ระดับ N2 ว่ามีความเหมือนและความต่างอย่างไร และสังเคราะห์ข้อได้เปรียบและข้อพึงระวังเกี่ยวกับความหมายของศัพท์ในการเรียนภาษาจีนของผู้เรียนต่างชาติ จากการรวบรวมข้อมูลผู้เรียนต่างชาติที่มีความรู้ภาษาจีนเทียบเท่าระดับ HSK 5 จะรู้ศัพท์ 2,500 คำ ตามมาตรฐานที่การสอบ HSK ได้กำหนดไว้¹ ผู้วิจัยได้นำคำศัพท์จากการรวบรวมข้อมูลในคู่มือเตรียมตัวสอบ² JLPT ดังที่ปรากฏในหัวข้อ 1.5.2 ซึ่งได้รับการยอมรับในการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่น ณ ประเทศญี่ปุ่น จำนวนทั้งหมด 4,973 คำสำหรับผู้เรียนต่างชาติที่มีความรู้ภาษาญี่ปุ่นเทียบเท่าระดับ JLPT N2 มาเปรียบเทียบความหมายกับคำศัพท์ HSK 5 2,500 คำนี้ซึ่งแสดงไว้ในภาคผนวก จ เพื่อวิเคราะห์หาความเชื่อมโยง ผู้วิจัยพบว่าศัพท์ญี่ปุ่น 4,973 คำประกอบด้วยศัพท์ที่สามารถเขียนในรูปอักษรคันจิได้ (ทั้งหมดหรือบางส่วน) และศัพท์ที่ไม่สามารถเขียนในรูปอักษรคันจิได้ ผู้วิจัยจึงคัดกรองศัพท์ที่ไม่สามารถเขียนในรูปอักษรคันจิเป็นจำนวน 389 ตัวออกไป ศัพท์เหล่านั้นเป็นศัพท์ที่ปรากฏในรูปอักษรคาตากานะ ได้แก่ คำยืมจากภาษาต่างประเทศ (ไม่รวมภาษาจีน) (外来語 gairaigo) คำเลียนเสียง (擬音語 giongo) และคำแสดงสภาพ (擬態語 gitaigo) และรูปอักษรฮิรางานะ ซึ่งส่วนมากเป็นคำเชื่อม (接続助詞 setsuzoku joshi) และคำกริยาวิเศษณ์ (副詞 fukushi) เช่น …から、…けれども、ゆっくり、こっそり (...kara, ...keredomo, yukkuri, kossori) เป็นต้น หลังจากนั้นคัดกรองศัพท์ที่อ่านเสียงญี่ปุ่นแท้ (รายละเอียดเพิ่มเติมในหัวข้อ 5.1) ออกอีก 2,801 คำ คงเหลือศัพท์ญี่ปุ่นที่จะนำมาพิจารณา 2,172 คำ เมื่อเปรียบเทียบกับศัพท์จาก HSK 5 ทั้ง 2,500 คำแล้ว พบว่าเป็นคำที่มีความหมายในทั้งสองภาษาทั้งหมด 589 คำ ซึ่งเป็นชุดข้อมูลที่ผู้วิจัยใช้วิเคราะห์เพื่อหาความเชื่อมโยง ความเหมือน และความแตกต่างในด้านความหมายของศัพท์ ทั้งนี้ ผู้วิจัยพิจารณาศัพท์จาก HSK ที่ไม่เข้าเกณฑ์ข้างต้นทั้งหมด 1,911 คำ ว่ายังคงมีความเชื่อมโยงใดสามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้เพิ่มเติมหรือไม่ ซึ่งจะวิเคราะห์อย่างละเอียดในประเภท“กรณีพิเศษ” ในหัวข้อ 5.5 โดยทดลองสลับตัวอักษรในคำที่มีตัวอักษรมากกว่า 1 ตัว ว่ามีความหมายในอีกภาษาหนึ่งหรือไม่ พิจารณาองค์ประกอบย่อยของคำนาม ประสมหรือกริยาวลี ว่าองค์ประกอบย่อยนั้นเป็นคำในอีกภาษาหนึ่งหรือไม่ สามารถแทนที่บางตัวอักษรด้วยตัวอักษรอื่นที่อ่านเหมือนกันแล้วมีความหมายในอีกภาษาหนึ่งหรือไม่ หากผู้วิจัยค้นพบการใช้งานบางอย่างที่น่าสนใจหรือเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้เป็นการพิเศษ เช่น คำนี้ในภาษาญี่ปุ่นไม่ใช่ในรูปคำกริยา จะใช้ในรูปคำนามเท่านั้น จำพวกนี้ ผู้วิจัยจะเขียนอธิบายเพิ่มเติมไว้ในตารางในภาคผนวก ง

¹ จากเอกสาร 《新汉语水平考试大纲》 ที่จัดพิมพ์โดย 商务印书馆 เผยแพร่โดย 国家汉办 / 孔子学院总部

² ประกอบด้วย (1) 日本語総まとめシリーズ (N5、N4「漢字・ことば」、N3「漢字・語彙・単語 2000」、N2「漢字・語彙・単語 2500」) จัดพิมพ์โดย アスク出版 (2) 新完全マスター 日本語能力試験 (単語・語彙・漢字) จัดพิมพ์โดย スリーエーネットワーク

ชุดศัพท์ที่นำมาพิจารณาในบทนี้สามารถจัดประเภทแบ่งออกเป็น 4 ประเภท ได้แก่ (1) ศัพท์ที่มีความหมายในภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่นตรงกันทุกประการ (2) ศัพท์ที่มีความหมายในภาษาใดภาษาหนึ่งตรงกับอีกภาษาหนึ่งเพียงบางส่วน (3) ศัพท์ที่มีความหมายในภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่นต่างกันทุกกรณี (4) กรณีพิเศษ ตามรายละเอียดที่จะกล่าวถึงต่อไป

5.1 แนวทางการพิจารณาศัพท์เพื่อเปรียบเทียบความหมายในภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่น

การเปรียบเทียบความหมายศัพท์มีประเด็นที่จะต้องพิจารณากำหนดเป็นแนวทาง 2 ประเด็น ได้แก่ ประเด็นการเลือกศัพท์ตามประเภทเสียงอ่าน และประเด็นความไม่เสมอภาคของการนำเสนอข้อมูลในพจนานุกรมภาษาจีน 《现代汉语词典》 และพจนานุกรมภาษาญี่ปุ่น 「広辞苑」 ซึ่งใช้เป็นขอบเขตความหมายในการวิเคราะห์เปรียบเทียบของงานวิจัยนี้

ประเด็นการเลือกศัพท์ตามประเภทเสียงอ่าน งานวิจัยนี้จะไม่พิจารณาถึงคำญี่ปุ่นแท้ที่ยืมอักษรจีนมาเขียนเพื่อสื่อความหมายแต่อ่านออกเสียงแบบญี่ปุ่น เช่น คำว่า 襟足 (eriashi, “ผมท้ายทอย”) 領脚 (eriashi, “ผมท้ายทอย”) 安 (yasu, “(ราคา) ถูก”) 痕 (ato, “ร่องรอย”) 跡 (ato, “ร่องรอย”) 上げる (ageru, “ขึ้น, ให้, มุ่งสู่ข้างบน”) เป็นต้น ตัวอย่างข้างต้นนี้ปรากฏการใช้อักษรจีน แต่ทั้งหมดถือเป็นคำญี่ปุ่นแท้ บางคำไม่สามารถสื่อความหมายในภาษาจีนได้ เช่น 襟足 หรือ 領脚 ทั้งสองคำนี้แม้จะใช้อักษรจีนที่แตกต่างกัน แต่ทั้งสองคำก็ออกเสียงเหมือนกัน และสื่อความหมายเดียวกันในภาษาญี่ปุ่น แต่ไม่มีความหมายในภาษาจีน หน้าที่ของอักษรจีนของคำทั้งสองนี้เป็นเพียงการถ่ายเสียงอ่านของคำภาษาญี่ปุ่นด้วยตัวอักษรจีนเท่านั้น หรือในกรณีของคำว่า 安 แม้จะมีความหมายว่า “สงบ” ตามแบบภาษาจีน แต่จะต้องออกเสียงว่า an หากออกเสียงแบบญี่ปุ่นว่า yasu จะมีความหมายว่า “(ราคา) ถูก” ซึ่งไม่ปรากฏความหมายนี้ในภาษาจีน คำว่า 安 ที่ออกเสียงว่า yasu นี้จึงถือว่าเป็นคำญี่ปุ่นแท้ที่จะไม่นำมาพิจารณาเปรียบเทียบในงานวิจัยนี้ คำเหล่านี้แม้ว่าจะเขียนด้วยอักษรคันจิ แต่ไม่ได้ใช้ความหมายของอักษรนั้นตามแบบภาษาจีน เน้นเพื่อใช้อ่านตามคำภาษาญี่ปุ่นหรือความหมายพื้นฐานตามแบบญี่ปุ่น จึงไม่อาจนำมาเปรียบเทียบกับศัพท์ภาษาจีนโดยตรงได้

นอกจากนี้ยังมีกรณีคำญี่ปุ่นแท้ที่เขียนด้วยอักษรจีนที่อาจปรากฏเป็นข้อโต้แย้งว่าสมควรจะนำมาพิจารณาเปรียบเทียบด้วยหรือไม่ เนื่องจากอักษรจีนเหล่านั้นสื่อความหมายลักษณะเดียวกันทั้งในภาษาญี่ปุ่นและภาษาจีน เช่น 痕 หรือ 跡 อักษรทั้งสองนี้ใช้เพื่อเขียนคำภาษาญี่ปุ่นว่า あと (ato) ได้ทั้งคู่ และมีความหมายว่า “ร่องรอย” การใช้อักษรจีนในคำญี่ปุ่นลักษณะนี้เป็นการเลือกใช้อักษรที่มีความหมายในทำนองเดียวกันกับภาษาญี่ปุ่นของภาษาจีนแต่มีการยืมความหมายของคำภาษาจีนมาใช้ในภาษาญี่ปุ่น กรณีนี้คำเดิมในภาษาจีนเป็นคำสองพยางค์แต่ยืมมาใช้ในคำภาษาญี่ปุ่นเพียงอักษรเดียว จึงเกิดความหลากหลายในการใช้ หรือในกรณี 上げる นี่เป็นการแทนที่ด้วยอักษรจีนอย่างไม่เป็นธรรมชาติ หากนำมาจำแนกด้วยอักษรวิธีตามวิทยาหน่วยคำ (morphology) แล้ว คำนี้สามารถแบ่งออกเป็นสองส่วน คือ (1) ส่วนที่เป็นอักษรคันจิ ในที่นี้คืออักษร 上 และ (2) ส่วนที่เป็นอักษรเติมท้าย เรียกว่า โอคุริงานะ (送り仮名 okurigana) ในที่นี้คือชุดอักษรฮิรางานะ げる โอคุริ

งานจะมีหน้าที่เพื่อให้ผู้อ่านอ่านอักษรคันจิที่มีเสียงอ่านแบบญี่ปุ่นได้สะดวกยิ่งขึ้น หาก 上 นี้ถูกเขียนอยู่ในรูป 上り จะเป็นที่ทราบกันว่าอ่านว่า nobori ในขณะที่ 上げる อ่านว่า ageru ที่กล่าวมาทั้งหมดนี้อักษรคันจิได้ถูกนำมาแทนที่อักษรคันจิบางส่วนในคำญี่ปุ่นเพื่อประโยชน์ในด้านการเขียน ส่งเสริมให้อ่านแล้วรับทราบความหมายของคำที่ต้องการจะสื่อได้สะดวกยิ่งขึ้น แต่ไม่ได้มีความเชื่อมโยงกับอักษรจีนในภาษาจีนโดยตรง จึงเรียกว่าเป็นการเชื่อมโยงระบบการเขียนอย่างไม่เป็นธรรมชาติ และสรุปได้ว่าไม่เชื่อมโยงกลับไปสู่ภาษาจีน เมื่อพิจารณาในมุมมองของคำศัพท์แล้ว เป็นศัพท์ภาษาญี่ปุ่นที่ไม่ได้มีความเชื่อมโยงกับศัพท์ภาษาจีนโดยสมบูรณ์ ศัพท์เหล่านี้ไม่ส่งผลดีต่อการเรียนภาษาจีนของผู้ที่มีความรู้ภาษาญี่ปุ่นมาก่อน เช่น หากผู้เรียนทราบความหมายของคำว่า 超える (koeru) ดังในประโยค 人間の能力を超える (ningen no nōryoku o koeru) ซึ่งแปลว่า “เกินกว่าความสามารถของมนุษย์” เมื่อแปลเทียบภาษาจีนจะแปลได้ว่า 超越 人类的能力 (chāoyuè rénlèi de nénglì) แสดงให้เห็นว่า 超える แปลเทียบกับคำว่า 超越 ซึ่งเป็นการใช้ตัวอักษรเพียงบางส่วน ไม่ได้ใช้ตัวอักษรทั้งหมดของคำภาษาจีนที่ใช้เทียบความหมาย อาจทำให้เกิดความเข้าใจผิดว่า 超える ไปแปลเปรียบเทียบกับคำภาษาจีน 超 (chāo) เพียงอักษรเดียว ในขณะที่หากผู้เรียนทราบความหมายของคำยืมจีน 超越 (chōetsu) ดังในประโยค 人間の能力を超越す (ningen no nōryoku o chōetsu suru) ก็สามารถแปลออกมาได้ในความหมายเดียวกัน อีกทั้งยังสามารถเปรียบเทียบความหมายของคำว่า 超越 กับ 超越 ได้โดยตรง คำภาษาญี่ปุ่นแท้เหล่านี้หากไม่ได้เขียนด้วยอักษรจีนก็จะมีผลในการเชื่อมโยงความหมายของทั้งสองภาษา ต่างกับคำศัพท์ที่ออกเสียงแบบจีน (คำยืมจีน) นอกจากสามารถเขียนด้วยอักษรจีนได้เป็นธรรมชาติ ยังมีร่องรอยของเสียงอ่านที่พอจะเชื่อมโยงกันระหว่างสองภาษาได้เช่นกัน

สำหรับประเด็นความไม่เสมอภาคของการนำเสนอข้อมูลในพจนานุกรมภาษาจีนและพจนานุกรมภาษาญี่ปุ่น ผู้วิจัยพบลักษณะที่แตกต่างซึ่งเห็นสมควรกำหนดความเข้าใจร่วมกัน คือ พจนานุกรมจีนแสดงความหมายของอักษรจีนคล้ายรูปแบบของอักษรอนุกรม กล่าวคือ พจนานุกรมจีนจะแยกศัพท์ตามตัวอักษรจีน ซึ่งตัวอักษรจีนตัวหนึ่งจะมีการระบุความหมายที่หลากหลาย บางความหมายจะเกิดขึ้นได้เมื่อนำไปประกอบกับตัวอักษรอื่นในลักษณะเช่นเดียวกับการสร้างลูกคำในภาษาไทย ส่วนพจนานุกรมภาษาญี่ปุ่นไม่ได้นำเสนอข้อมูลในรูปแบบเดียวกันนี้ แต่จะแสดงความหมายของอักษรจีนในรูปแบบพจนานุกรม คือแยกลูกคำเป็นอีกคำต่างหากออกจากกัน การเปรียบเทียบความหมายศัพท์จีน-ญี่ปุ่นนี้กำหนดคู่เทียบอ้างอิงศัพท์ตามการแสดงความหมายของพจนานุกรมจีน เนื่องจากมีขอบเขตของความหมายที่กว้างและครบถ้วนมากกว่าพจนานุกรมภาษาญี่ปุ่น ผู้วิจัยจะพิจารณาความหมายทั้งหมดที่ตัวอักษรจีนตัวนั้นจะแสดงความหมายได้ โดยพิจารณาร่วมกับองค์ประกอบของลูกคำด้วย และอนุมานว่าในภาษาญี่ปุ่น ตัวอักษรจีนดังกล่าวก็สามารถสื่อความหมายข้างต้นได้จริงเช่นเดียวกับภาษาจีน แม้จะไม่ปรากฏความหมายข้างต้นโดยตรงในพจนานุกรมญี่ปุ่น ตัวอย่างเช่น 零 (líng) มีการปรากฏความหมาย “เหี่ยวร่วง, ร่วงหล่น” ในพจนานุกรม 《现代汉语词典》 ดังในคำว่า 零落 (língluò) หรือ 漂零 (piāolíng) เมื่อสืบค้นในพจนานุกรม 「広辞苑」 จะพบว่าคำว่า 零 (rei) ไม่แสดงความหมายว่า “เหี่ยวร่วง, ร่วงหล่น” โดยตรง แต่ในพจนานุกรมปรากฏคำว่า 零落 (reiraku) และ 漂零 (hyōrei) ซึ่งแสดงความหมายว่า

“เหี้ยวร่วง, ร่วงหล่น” ผู้วิจัยจะถือว่า 零 ในภาษาญี่ปุ่น สามารถสื่อความหมาย “เหี้ยวร่วง, ร่วงหล่น” ได้เช่นเดียวกับในภาษาจีน

นอกจากนี้ งานวิจัยนี้ผู้วิจัยเลือกที่จะเปรียบเทียบเฉพาะความหมายของศัพท์ภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่นในเชิงอรรถศาสตร์ ให้ความสำคัญกับเนื้อความโดยไม่พิจารณาคุณลักษณะด้านชนิดของคำ เนื่องจากคำศัพท์ที่นำมาเปรียบเทียบนั้นอาจมีคุณลักษณะด้านชนิดของคำแตกต่างกันในภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่น กล่าวคือ ศัพท์ภาษาจีนบางคำมีคุณลักษณะด้านชนิดของคำเป็นคำกริยา แต่เมื่อเป็นคำยืมภาษาจีนของภาษาญี่ปุ่นส่วนใหญ่กลับมีคุณลักษณะด้านชนิดของคำเป็นคำนาม หากจะใช้เป็นคำกริยาหรือคำคุณศัพท์ ก็จะมีการผันรูปเพิ่มเติม เช่น ศัพท์ภาษาจีน 构成 (gòuchéng) เมื่อใช้เป็นคำยืมในภาษาญี่ปุ่น 構成 (kōsei) มีความหมายว่า “การประกอบขึ้น” หรือ “สิ่งที่ประกอบขึ้น, โครงสร้าง” หากต้องการใช้เป็นคำกริยา จะต้องผันรูปโดยการเติม する กลายเป็น 構成する (kōsei suru) จึงจะเป็นคำกริยาที่หมายความว่า “ประกอบขึ้น” การผันรูปตามชนิดของคำแบบภาษาญี่ปุ่นนี้ไม่ใช่กระบวนการทางไวยากรณ์ของภาษาจีน กล่าวคือ คำว่า 构成 จะเป็นคำนามหรือคำกริยาก็ได้ขึ้นอยู่กับตำแหน่งในประโยคของภาษาจีน คำยืมภาษาจีนในภาษาญี่ปุ่นบางครั้งอาจรับวิธีการทางไวยากรณ์ของภาษาจีนมาด้วย เช่น การเติมคำช่วย 的 ซึ่งออกเสียงว่า teki ไว้ท้ายคำยืมภาษาจีนเพื่อใช้เป็นฐานศัพท์ในการสร้างคำคุณศัพท์ในภาษาญี่ปุ่น บางครั้งอาจมีความหมายที่แตกต่างกับคำยืมภาษาจีนที่ไม่ปรากฏคำ 的 ลงท้าย เช่น คำว่า 开放 (kāifàng) ในภาษาจีน เมื่อนำมาใช้เป็นคำยืมภาษาจีนในภาษาญี่ปุ่นจะใช้ว่า 開放 (kaihō) มีความหมายว่า “การอนุญาตให้เข้าออกได้อย่างอิสระ” หรือ “การที่ประตูเปิดออกไว้อยู่” หรือ “การเปิดกว้าง ไม่ปิดบัง” แต่เมื่อเติมคำ 的 ไว้ท้าย จะกลายเป็นศัพท์อีกคำ คือ 開放的 (kaihōteki) ซึ่งมีความหมาย “มีลักษณะนิสัยที่เปิดเผย ไม่ซ่อนเร้น” หรือ “สภาพที่เข้าออกได้อย่างอิสระ” ทั้งนี้ ความหมายทั้งหมดในภาษาญี่ปุ่นสามารถเทียบเคียงความหมายกับคำว่า 开放 ในภาษาจีนได้ทั้งหมด การวิจัยนี้จึงถือว่า 開放 และ 開放的 เป็นคู่เทียบความหมายกับคำภาษาจีนทั้งคู่ ตามหลักการพิจารณาความหมายเนื้อความศัพท์ข้างต้น

การวิเคราะห์ความหมายในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้ยึดถือการปรากฏเป็นคำอธิบายความหมายตามพจนานุกรมของทั้งสองภาษาเป็นเกณฑ์เปรียบเทียบ การรวบรวมความหมายตามพจนานุกรมอาจมีความแตกต่างด้านความถี่ของการใช้งานในแต่ละความหมายย่อย บางความหมายย่อยอาจจะมีความถี่ในการใช้น้อยจนอาจอยู่นอกเหนือความเข้าใจของผู้เรียนหรือแม้กระทั่งอาจอยู่นอกเหนือความเข้าใจของเจ้าของภาษา แต่ด้วยข้อจำกัดในการวิเคราะห์ประเด็นดังกล่าวซึ่งต้องอาศัยการวิเคราะห์จากคลังข้อมูลภาษา (corpus) ทำให้ผู้วิจัยไม่สามารถวิเคราะห์ความหมายของคำตามความถี่ที่ใช้จริงได้ ผลการวิเคราะห์นี้จึงอยู่บนพื้นฐานของความหมายตามพจนานุกรมเท่านั้น

ในหัวข้อ 5.2 – 5.5 ผู้วิจัยจะใช้ตัวอักษรย่อเพื่อสื่อความดังต่อไปนี้

- (1) จ. แทน ความหมายของศัพท์ การสื่อความ และการใช้งานทางด้านภาษาจีน รวมถึงคำอธิบายเกี่ยวกับศัพท์ที่มีความเกี่ยวข้องในด้านภาษาจีน

- (2) ณ. แทน ความหมายของศัพท์ การสื่อความ และการใช้งานทางด้านภาษาญี่ปุ่น รวมถึงคำอธิบายเกี่ยวกับศัพท์ที่มีความเกี่ยวข้องในด้านภาษาญี่ปุ่น
- (3) พ. แทนคำอธิบายเพิ่มเติมที่คาบเกี่ยวระหว่างสองภาษา ประเด็นที่น่าสนใจ และข้อควรระวังต่างๆ ที่ผู้วิจัยคิดว่าเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ทั้งสองภาษา

5.2 ศัพท์ที่มีความหมายในภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่นตรงกัน

จากการวิเคราะห์ความหมายของศัพท์ในขอบเขตจำนวน 589 คำที่ปรากฏความหมายทั้งในภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่นดังที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น ผู้วิจัยพบศัพท์จำนวน 398 คำที่มีความหมายตรงกันในภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่น คิดเป็นร้อยละ 67.57 ดังตัวอย่างที่จะแสดงในตารางที่ 43 ทั้งนี้มีศัพท์จำนวน 8 คำที่ต้องอธิบายเพิ่มเติมดังที่จะแสดงในตารางที่ 44 สำหรับข้อมูลทั้งหมดแสดงในตารางในภาคผนวก ง

ตารางที่ 35 : ตารางแสดงศัพท์ในหัวข้อ 5.2 ที่มีความหมายเหมือนกัน

ศัพท์ ภาษาจีน	ศัพท์ ภาษาญี่ปุ่น	ความหมายที่เหมือนกัน
报告	報告	รายงาน (ความคิดเห็น, เหตุการณ์, ที่เป็นลายลักษณ์อักษร), การรายงาน, คำกล่าวรายงาน
当时	当時	ตอนนั้น, ขณะนั้น, ทันที, ขณะนี้ จ. ในความหมาย “ตอนนั้น, ขณะนั้น” อ่าน dāngshí “ทันที, ขณะนี้” อ่าน dàngshí
生产	生産	ผลิต, ให้กำเนิด ญ. ในความหมาย “ผลิต” อ่าน せいさん “ให้กำเนิด” อ่าน しょうさん
世界	世界	โลก, ขอบเขตของเรื่องราว พ. ขยายความคำว่า “โลก” : ทั้งสองภาษาสามารถสื่อถึงโลกทางกายภาพ, โลกทางธรรม, โลกทางพระพุทธศาสนา (ภพ-ชาติ), พื้นที่บนโลก

ตารางที่ 36 : ตารางแสดงศัพท์ในหัวข้อ 5.2 ที่มีความหมายเหมือนกัน แต่มีคำอธิบายเพิ่มเติม

ศัพท์ ภาษาจีน	ศัพท์ ภาษาญี่ปุ่น	ความหมายที่เหมือนกัน	คำอธิบายเพิ่มเติม
关心	關心	เอาใจใส่, ใส่ใจ, สนใจ	พ. ในภาษาจีนสามารถใช้เป็นคำนามและคำกริยาได้ ในขณะที่ภาษาญี่ปุ่นมักใช้ในรูปคำนามมากกว่า เมื่อต้องการใช้ในความหมายที่

ศัพท์ ภาษาจีน	ศัพท์ ภาษาญี่ปุ่น	ความหมายที่เหมือนกัน	คำอธิบายเพิ่มเติม
			เป็นกริยา จะใช้ 関心を持つ
千	千	พัน, จำนวนมาก	พ. ชิงช้า 秋千 (qiūqiān) มีรูปจีนดั้งเดิม 鞦韆 ตรงกับภาษาญี่ปุ่น 鞦韆 (しゅうせん) มีความหมายตรงกันทุกประการ ภายหลัง ตัว 韆 ถูกย่อรูปกลายเป็น 千 ทำให้อักษรจีนตัวนี้มี ความหมายที่สื่อถึงชิงช้าด้วยเพิ่มขึ้นอีก 1 ความหมาย อย่างไรก็ตามในภาษาญี่ปุ่น มักใช้คำว่า ブランコ แทนคำว่าชิงช้ามากกว่าคำว่า 鞦韆 มีที่มาจากภาษาโปรตุเกส คำว่า balango
信号	信号	สัญญาณ	พ. ในภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่นมีความหมายเหมือนกันก็จริง แต่ในทางปฏิบัติแล้วมีความแตกต่าง ในภาษาจีน 信号 สามารถใช้แทนสัญญาณโทรศัพท์มือถือได้ ในขณะที่ภาษาญี่ปุ่นเรียกว่า 電波 ส่วนสัญญาณไฟจราจร ในภาษาจีนเรียกว่า 红绿灯 แต่ภาษาญี่ปุ่นใช้คำว่า 信号 อย่างไรก็ตาม 信号 สามารถใช้ในความหมายสัญญาณโทรศัพท์มือถือและสัญญาณไฟจราจรได้ในทั้งสองภาษา แต่ผู้ฟังอาจเกิดความไม่เข้าใจได้
幼儿园	幼稚園	อนุบาล, โรงเรียนอนุบาล	พ. คู่เทียบคำภาษาญี่ปุ่นไม่ปรากฏในพจนานุกรม 「広辞苑」 ปรากฏการใช้งาน

ศัพท์ ภาษาจีน	ศัพท์ ภาษาญี่ปุ่น	ความหมายที่เหมือนกัน	คำอธิบายเพิ่มเติม
			จริง ในภาษาญี่ปุ่นมีการใช้ คำศัพท์ที่หมายถึงโรงเรียน อนุบาลจำนวน 2 คำคือ 幼 児園 และ 幼稚園 คำแรกหมายถึงโรงเรียน อนุบาลที่รวมระดับบริหาร ส่วนคำหลังหมายถึงโรงเรียน อนุบาลทั่วไป
银行	銀行	ธนาคาร	พ. ในพจนานุกรม 「広辞 苑」 ปรากฏความหมาย เพิ่มเติมว่า สามารถใช้ เปรียบเทียบกับสถานที่ที่เก็บ สิ่งที่มีความสำคัญได้ เช่น 血 液銀行 ธนาคารเลือด อย่างไรก็ตาม แม้ว่าใน พจนานุกรม 《现代汉语 词典》 ไม่ปรากฏ ความหมายนี้โดยตรง แต่ ผู้วิจัยได้ทำการสืบค้น พบว่า สามารถใช้คำว่า 血液银行 ในความหมายของ ธนาคาร เลือด ได้เช่นเดียวกันกับใน ภาษาญี่ปุ่น
大使馆	大使館	สถานทูต, สถาน เอกอัครราชทูต	พ. ไม่พบคำนี้โดยตรงใน พจนานุกรม 《现代汉语 词典》 ใช้การถอดความ ผสมระหว่างคำว่า 大使 กับ 馆
青少年	青少年	หนุ่มสาว, ช่วงวัยรุ่น	พ. ไม่พบคำนี้โดยตรงใน พจนานุกรม 《现代汉语 词典》 ใช้การถอดความ ผสมระหว่างคำว่า 青年 กับ 少年
校长	校長	ครูใหญ่, ผู้อำนวยการ โรงเรียน, อธิการบดี	พ. ไม่พบคำนี้โดยตรงใน พจนานุกรม 《现代汉语 词典》 ใช้การถอดความ

ศัพท์ ภาษาจีน	ศัพท์ ภาษาญี่ปุ่น	ความหมายที่เหมือนกัน	คำอธิบายเพิ่มเติม
			ผสมระหว่างคำว่า 校 กับ 长

5.3 ศัพท์ที่มีความหมายในภาษาใดภาษาหนึ่งตรงกับอีกภาษาหนึ่งเพียงบางส่วน

จากการวิเคราะห์ความหมายของศัพท์ในขอบเขตจำนวน 589 คำที่ปรากฏความหมายทั้งในภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่นดังที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น ผู้วิจัยพบศัพท์จำนวน 185 คำที่มีความหมายในภาษาใดภาษาหนึ่งตรงกับอีกภาษาหนึ่งเพียงบางส่วน คิดเป็นร้อยละ 31.41 แบ่งเป็นกลุ่มย่อยได้ 3 กลุ่ม ได้แก่ (1) กลุ่มคู่เทียบความหมายภาษาจีนมีขอบเขตกว้างกว่าภาษาญี่ปุ่น (2) กลุ่มคู่เทียบความหมายภาษาญี่ปุ่นมีขอบเขตกว้างกว่าภาษาจีน (3) กลุ่มคู่เทียบภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่นที่มีความหมายบางส่วนตรงกันและบางส่วนต่างมีความเพิ่มเติมในแต่ละภาษา สำหรับข้อมูลทั้งหมดแสดงในตารางในภาคผนวก ง

- (1) ศัพท์ที่ภาษาญี่ปุ่นมีความหมายตรงกันกับภาษาจีน แต่ภาษาจีนมีความหมายที่มากกว่าหรือกว้างกว่า มีจำนวน 81 คำ คิดเป็นร้อยละ 43.78 ของศัพท์ในหมวดนี้ และคิดเป็นร้อยละ 13.75 ของศัพท์ที่นำมาศึกษาทั้งหมด ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตารางที่ 37 : ตารางแสดงศัพท์ในหัวข้อ 5.3 ที่ภาษาจีนมีความหมายมากกว่าหรือกว้างกว่าภาษาญี่ปุ่น

ศัพท์ ภาษาจีน	ศัพท์ ภาษาญี่ปุ่น	ความหมายที่เหมือนกัน	ความหมายที่ต่างกัน หรือ คำอธิบายเพิ่มเติม
帽子	帽子	หมวก	จ. มีความหมายแฝงว่า การตราน้ำ, การตราบปผู้อื่นได้ด้วย มักใช้ในความหมายเชิงลบ ดังเช่น 大家不知道实际情况就乱扣帽子了。 ผู้คนลวนตราน้ำแพะรับบาปทั้งที่ยังไม่ทราบความเป็นจริง
数字	数字	ตัวเลข, จำนวน, ตัวอักษรหลายตัว พ. คำแปล “ตัวอักษรหลายตัว” จัดเป็นคำที่สร้างด้วยการสร้างคำประเภท 偏正型 คำแปลจีน 几个字 คำแปลญี่ปุ่น 数個の文字	จ. ดิจิทัล

ศัพท์ ภาษาจีน	ศัพท์ ภาษาญี่ปุ่น	ความหมายที่เหมือนกัน	ความหมายที่ต่างกัน หรือ คำอธิบายเพิ่มเติม
简单	簡単	ง่าย, ไม่สลับซับซ้อน, ธรรมดา, เรียบง่าย	จ. สามารถใช้ชมเชยบุคคลที่ มีความสามารถหรือมี ประสบการณ์ได้ เช่น 他真的 不简单 เขาไม่ใช่แค่คน ธรรมดาๆ
个人	個人	ปัจเจกบุคคล, ส่วนบุคคล, ปัจเจกชน, ส่วนตัว	จ. สามารถชี้ถึงตัวผู้พูดเองได้ ด้วย ดังในประโยค 个人认 为这件事很简单。
翻译	翻訳	แปล, การแปล	จ. ล่าม, การล่าม ใน ภาษาญี่ปุ่นใช้ 通訳
自动	自動	อัตโนมัติ, โดยอัตโนมัติ	จ. กระทำการโดยสมัครใจ, กระทำการด้วยความ ปรารถนาของตนเอง ดังใน ประโยค 拥有自动帮忙 的态度是很重要的。 การมีทัศนคติที่จะช่วยเหลือ (ผู้อื่น)ด้วยความสมัครใจนั้น สำคัญมาก

- (2) ศัพท์ที่ภาษาจีนมีความหมายตรงกับภาษาญี่ปุ่น แต่ภาษาญี่ปุ่นมีความหมายที่มากกว่าหรือกว้างกว่า มีจำนวน 62 คำ คิดเป็นร้อยละ 33.51 ของศัพท์ในหมวดนี้ และคิดเป็นร้อยละ 10.53 ของศัพท์ที่นำมาศึกษาทั้งหมด ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตารางที่ 38 : ตารางแสดงศัพท์ในหัวข้อ 5.3 ที่ภาษาญี่ปุ่นมีความหมายมากกว่าหรือกว้างกว่า
ภาษาจีน

ศัพท์ ภาษาจีน	ศัพท์ ภาษาญี่ปุ่น	ความหมายที่เหมือนกัน	ความหมายที่ต่างกัน หรือ คำอธิบายเพิ่มเติม
变化	変化	เปลี่ยนแปลง, การ เปลี่ยนแปลง	ญ. เปลี่ยนร่าง, แปลงร่าง (ใช้ กับภูตผีปีศาจ) ในความหมาย เหล่านี้ อ่าน へんげ ส่วน ความหมายอื่นอ่าน へんか
记忆	記憶	ความจำ, ความทรงจำ	ญ. สามารถใช้กับ หน่วยความจำคอมพิวเตอร์ ได้ด้วย เทียบได้กับภาษาจีน คำว่า 存储器

ศัพท์ ภาษาจีน	ศัพท์ ภาษาญี่ปุ่น	ความหมายที่เหมือนกัน	ความหมายที่ต่างกัน หรือ คำอธิบายเพิ่มเติม
将来	将来	อนาคตข้างหน้า มักสื่อถึง อนาคตอันใกล้	ญ. นำพามา, ัญเชิญ
阶段	階段	ขั้นตอน, ช่วงระยะเวลา	ญ. บันได พ. อย่างไรก็ตามใน ภาษาญี่ปุ่นมักใช้คำนี้ใน ความหมายว่า “บันได” เป็น ส่วนมาก สำหรับความหมาย ที่ต้องตรงกันกับภาษาจีนนั้น จะใช้คำว่า 段階 แทนเสีย มากกว่า
结构	結構	โครงสร้าง, สร้างโครงสร้าง	ญ. เพียงพอแล้ว, มาก พอประมาณ, พอดี, ดีงาม, ไม่จำเป็น
丈夫	丈夫	สามี, ชายชาตรี ญ. ในความหมายเหล่านี้ อ่าน จั ย ่อ ฝ	ญ. แข็งแรง, ทนทาน, หนัก แน่น ในความหมายเหล่านี้ อ่าน จั ย ่อ ฝ

- (3) ศัพท์ที่ภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่นมีความหมายตรงกันในบางกรณี และต่างก็มีความหมายอื่นที่ไม่ตรงกัน มีจำนวน 42 คำ คิดเป็นร้อยละ 22.70 ของศัพท์ในหมวดนี้ และคิดเป็นร้อยละ 7.13 ของศัพท์ที่นำมาศึกษาทั้งหมด ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตารางที่ 39 : ตารางแสดงศัพท์ในหัวข้อ 5.3 ที่ภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่นมีความหมายร่วมและ
ความหมายเฉพาะ

ศัพท์ ภาษาจีน	ศัพท์ ภาษาญี่ปุ่น	ความหมายที่เหมือนกัน	ความหมายที่ต่างกัน หรือ คำอธิบายเพิ่มเติม
意思	意思	ความหมาย, ความเห็น, ความปรารถนา, ความมุ่งหวัง	จ. สิ้นน้ำใจ, เป็นน้ำใจ, ความน่าสนใจ, น่าสนุก, ท่าทาง, แนวโน้มที่จะเกิด ญ. แนวความคิด
说	説	อธิบาย, วาทกรรม, ข้อคิดเห็น, ทฤษฎี, พูดโน้มน้าว, พูดกล่อม จ. ในความหมาย “พูดโน้มน้าว, พูดกล่อม” จะออก	จ. พูด, พูดว่า, บอกว่า, ตำหนิติเตียน, แนะนำให้รู้จัก กัน, พูดถึง, กล่าวถึง ญ. ข่าวดัง, เรื่องที่พูดต่อกัน มา

ศัพท์ ภาษาจีน	ศัพท์ ภาษาญี่ปุ่น	ความหมายที่เหมือนกัน	ความหมายที่ต่างกัน หรือ คำอธิบายเพิ่มเติม
		เสียงว่า shuì ดังในคำว่า 游 说	
需要	需要	ต้องการ, ความต้องการ, จำเป็นต้องมี	พ. ในภาษาญี่ปุ่นจะใช้ในด้าน ความต้องการวัตถุ, ความ ต้องการสินค้าของผู้บริโภค เป็นส่วนใหญ่ ในขณะที่ ภาษาจีนสามารถใช้กับความ ต้องการอื่นๆ ได้ ใช้ใน สถานการณ์ที่หลากหลายได้ มากกว่า
分	分	นาที, ลิปดา, เศษส่วน, แบ่งแยก, แบ่งให้, ส่วนที่แบ่ง ออกมา, กระจาย, หนึ่งในสิบ, ตัวตน, ส่วนประกอบ, ปริมาณ จ. ในความหมาย “ตัวตน, ส่วนประกอบ, ปริมาณ” อ่าน fēn สำหรับความหมายอื่นๆ อ่าน fēn ญ. ในความหมาย “นาที, ลิปดา” อ่าน 分 สำหรับ ความหมายอื่นๆ อ่าน 分	จ. หน่วยเงินย่อยของ ประเทศจีน มีค่าเท่ากับ 0.01 หยวน หรือ 0.1 เจียว), หน่วยวัดความยาวในสมัย โบราณ มีความยาวประมาณ 3.33 มิลลิเมตร หรือหาก กล่าวถึงพื้นที่ มีขนาด ประมาณ 66.67 ตาราง เมตร, หน่วยชั่งน้ำหนักใน สมัยโบราณ มีน้ำหนัก ประมาณ 312.5 มิลลิกรัม หลังจากปี 1959 ประเทศจีน กำหนดให้เปลี่ยนแปลงเป็น 500 มิลลิกรัม ญ. หน่วยชั่งทองในสมัย โบราณ, เป็นฝ่ายได้เปรียบ ในความหมาย “หน่วยชั่ง ทองในสมัยโบราณ” อ่าน 分 หรือ 分
能	能	สามารถทำได้, มี ความสามารถ, ความสามารถ	จ. พลังงาน ญ. ละครโน (นาฏกรรมชนิด หนึ่งของญี่ปุ่น)
二	二	สอง	จ. แตกต่าง เช่น 二价, ไม่ใจ เดียว, โลเล เช่น 二心 ญ. ถัดไป เช่น 二の句、 二の矢

5.4 ศัพท์ที่มีความหมายในภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่นต่างกันทุกกรณี

จากการวิเคราะห์ความหมายของศัพท์ในขอบเขตจำนวน 589 คำที่ปรากฏความหมายทั้งในภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่นดังที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น ผู้วิจัยพบศัพท์ 6 คำที่มีความหมายในภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่นต่างกันทุกกรณี คิดเป็นร้อยละ 1.02 ดังที่จะแสดงในตารางที่ 48 ซึ่งข้อมูลเหล่านี้จะปรากฏในตาราง ในภาคผนวก ง ด้วยเช่นกัน

ตารางที่ 40 : ตารางแสดงศัพท์ในหัวข้อ 5.4 ที่มีความหมายต่างกันทุกกรณี

ศัพท์ ภาษาจีน	ศัพท์ ภาษาญี่ปุ่น	ความหมายที่ต่างกัน
的确	的確	จ. จริงๆ, มากๆ ญ. แม่นยำ, ไม่พลาด
合同	合同	จ. สัญญา (เป็นลายลักษณ์อักษร) ญ. ผสานกัน, รวมเป็นหนึ่ง
名字	名字	จ. ชื่อ (คน, สิ่งของ, สถานที่) ญ. นามสกุล
亲切	親切	จ. เป็นกันเอง, สนิทสนม, อ่อนน้อม ญ. ใจดี, คำนึงถึงผู้อื่น
县	県	จ. อำเภอ (ของประเทศจีน) เป็นเขตการปกครองที่มีขนาดใหญ่รองลงมาจากมณฑล (省) ญ. จังหวัด (ของประเทศญี่ปุ่น)
新闻	新聞	จ. ข่าว (ตามสื่อชนิดต่างๆ), สามารถสื่อถึงข่าวสารที่เพิ่งเกิดขึ้นล่าสุดได้ด้วย ญ. หนังสือพิมพ์ สำหรับความหมายว่า “ข่าว” นั้น ใช้ ニュース

5.5 กรณีพิเศษ

จากการวิเคราะห์ความหมายของศัพท์ในขอบเขตทั้งหมด ผู้วิจัยพบศัพท์ 31 คำที่เมื่อมองภายนอกแล้วราวกับว่าเป็นคำที่แตกต่างกัน แต่เมื่อมาพิจารณาองค์ประกอบภายในแล้วมีความเชื่อมโยงที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ในอีกภาษาหนึ่ง ผู้วิจัยจัดกลุ่มคำศัพท์เหล่านี้เป็นกลุ่มย่อย 5 กลุ่ม ดังที่แสดงด้านล่างนี้

5.5.1 ศัพท์ที่เมื่อสลับตัวอักษรภายในคำแล้วมีความเกี่ยวข้องกันกับคำในอีกภาษาหนึ่ง
พบทั้งหมดจำนวน 7 คู่ ดังนี้

(1) 和平 (hépíng) และ 平和 (heíwá)

ตรวจสอบการสลับตัวอักษรในแต่ละภาษา

ภาษาจีน 和平 → 平和 (pínghé) ปรากฏจริงใน 《现代汉语词典》
ภาษาญี่ปุ่น 平和 → 和平 (wahei) ปรากฏจริงใน 「広辞苑」

พิจารณาความหมายของทั้งสองภาษา

ภาษาจีน 和平 สงบ, ไร้สงคราม, สันติ, อ่อนโยน, ละมุนละไม	ภาษาญี่ปุ่น 平和 เจียบสงบ, สงบนิ่ง, ไร้สงคราม, สันติ
平和 อ่อนโยน, ละมุนละไม, เจียบสงบ, นุ่มนวล	和平 เจียบสงบ, สงบนิ่ง, สันติ

วิเคราะห์และสรุป

(1) ก่อนการแปลความ พบความหมายต้นฉบับของ 和平 ว่า 「和睦して平和になること」 ทำให้เห็นถึงความสัมพันธ์กันของสองคำนี้ในภาษาญี่ปุ่นมากขึ้น
(2) ความหมายหลังแปลความมีความตรงตรงกัน
(3) สรุปได้ว่าคู่คำ 和平 (hépíng) และ 平和 (heíwá) มีความหมายตรงกัน

(2) 互相 (hùxiāng) และ 相互 (sōgo)

ตรวจสอบการสลับตัวอักษรในแต่ละภาษา

ภาษาจีน 互相 → 相互 (xiānghù) ปรากฏจริงใน 《现代汉语词典》
ภาษาญี่ปุ่น 相互 → ไม่ปรากฏ 互相

พิจารณาความหมายของทั้งสองภาษา

ภาษาจีน 互相 (adv.) ซึ่งกันและกัน	ภาษาญี่ปุ่น 相互 ซึ่งกันและกัน, ฟังพากันและกัน
相互 (adv.) = 互相 (adj.) ฟังพากันและกัน	

วิเคราะห์และสรุป

- (1) 相互 ในภาษาญี่ปุ่นมีความหมายคล้ายคลึงกันกับทั้ง 互相 และ 相互 ในภาษาจีน
- (2) ทำการทดลองแต่งประโยคหรือวลีในลักษณะที่มีประเภทของคำต่างกัน และใช้การแปลไปยังอีกภาษา ได้แก่ 相互に連絡する และ 相互の関係 นำไปแปลเป็นภาษาจีนโดยใช้ 互相 และ 相互 พบว่าสามารถแปลว่า 相互联络 และ 相互关系 ได้ตามลำดับ ในขณะที่สามารถแปลว่า 互相联络 ได้ แต่ไม่สามารถแปลเป็น 互相关系 ได้ เนื่องจาก 互相 ไม่สามารถทำหน้าที่ขยายคำนามได้
- (3) สรุปได้ว่าคู่คำ 互相 (hùxiāng) และ 相互 (sōgo) มีความหมายคล้ายกัน แต่เหมือนคำว่า 相互 ในภาษาจีนมากกว่า มีความหมายและการใช้งานที่กว้างกว่า 互相 ในภาษาจีน

(3) 介绍 (jièshào) และ 紹介 (shōkai)

ตรวจสอบการสลับตัวอักษรในแต่ละภาษา

ภาษาจีน

介绍→介绍 (shàojiè) ปรากฏจริงใน 《现代汉语词典》

ภาษาญี่ปุ่น

紹介→ ไม่ปรากฏ 介绍

พิจารณาความหมายของทั้งสองภาษา

ภาษาจีน	ภาษาญี่ปุ่น
介绍	紹介
แนะนำให้รู้จักกัน, แนะนำ, แนะนำผู้มาใหม่, อธิบายให้ เข้าใจเหตุการณ์หรือเรื่องราว	แนะนำให้รู้จักกัน, สื่อสาร เรื่องราวหรือข้อมูลให้ผู้ที่ไม่รู้ได้รู้ กว้างขวางขึ้น
紹介	
= 介绍	

วิเคราะห์และสรุป

- (1) 紹介 ในภาษาญี่ปุ่นมีความหมายเหมือนกันกับทั้ง 介绍 และ 紹介 ในภาษาจีน
- (2) ผู้วิจัยทำการสืบค้นเพิ่มเติม พบว่าภาษาจีนนิยมใช้คำว่า 介绍 ในบริบททั่วไป ส่วนคำว่า 紹介 ปรากฏอยู่เพียงในวรรณกรรมบางส่วนเท่านั้น ตัวอย่างเช่นพบใน 《为了忘却的纪念》(Weile Wàngquè de Jìniàn) เขียนโดย 鲁迅 (1933) ความว่า “目的是在**紹介**东欧和北欧的文学，输入外国的版画，因为我们都以为应该来扶植一点刚健质朴的文艺。”
- (3) สรุปได้ว่าคู่คำ 介绍 (jièshào) และ 紹介 (shōkai) มีความหมายตรงกัน

(4) 痛苦 (tòngkǔ) และ 苦痛 (kutsū)

ตรวจสอบการสลับตัวอักษรในแต่ละภาษา

ภาษาจีน

痛苦→苦痛 (kǔtòng) ปรากฏจริงใน 《现代汉语词典》

ภาษาญี่ปุ่น

苦痛→痛苦 (tsūku) ปรากฏจริงใน 「広辞苑」

พิจารณาความหมายของทั้งสองภาษา

<u>ภาษาจีน</u>	<u>ภาษาญี่ปุ่น</u>
痛苦	苦痛
ได้รับความเจ็บปวดทางร่างกาย หรือจิตใจ	เจ็บปวดทรมานทางร่างกาย หรือจิตใจ
苦痛 = 痛苦	痛苦 ความเจ็บปวดทรมาน, เจ็บปวด ทรมาน = 苦痛

วิเคราะห์และสรุป

สรุปได้ว่าคู่คำ 痛苦 (tòngkǔ) และ 苦痛 (kutsū) มีความหมายตรงกัน

(5) 限制 (xiànzhì) และ 制限 (seigen)

ตรวจสอบการสลับตัวอักษรในแต่ละภาษา

ภาษาจีน

限制→ไม่ปรากฏ 制限

ภาษาญี่ปุ่น

制限→ไม่ปรากฏ 限制

พิจารณาความหมายของทั้งสองภาษา

<u>ภาษาจีน</u>	<u>ภาษาญี่ปุ่น</u>
限制	制限
จำกัด, ควบคุมให้อยู่ในขอบเขต, ข้อจำกัด, ขอตเขตจำกัด	กำหนดให้อยู่ในขอบเขตหรือ ข้อจำกัด นอกจากนี้สื่อถึง ขอบเขตหรือข้อจำกัดนั้นด้วย

วิเคราะห์และสรุป

สรุปได้ว่าคู่คำ 限制 (xiànzhì) และ 制限 (seigen) มีความหมายตรงกัน

(6) 演讲 (yǎnjiǎng) และ 講演 (kōen)

ตรวจสอบการสลับตัวอักษรในแต่ละภาษา

ภาษาจีน

演讲→讲演 (jiǎngyǎn) ปรากฏจริงใน 《现代汉语词典》

ภาษาญี่ปุ่น

講演→ ไม่ปรากฏ 演講

พิจารณาความหมายของทั้งสองภาษา

<p><u>ภาษาจีน</u> 演讲</p> <p>กล่าวคำปราศรัย, กล่าวสุนทรพจน์, แสดงปาฐกถา = 講演</p> <p>講演</p> <p>บรรยายให้ความรู้หรือแนวทางการแก้ไขปัญหาเรื่องบางเรื่องต่อสาธารณะ</p>	<p><u>ภาษาญี่ปุ่น</u> 講演</p> <p>การเทศน์, แสดงธรรมเทศนา, การบรรยายต่อสาธารณะเกี่ยวกับเรื่องราวเรื่องใดเรื่องหนึ่ง นอกจากนี้สื่อถึงเรื่องราวดังกล่าวได้ด้วย</p>
---	--

วิเคราะห์และสรุป

สรุปได้ว่าคำคำ 演讲 (yǎnjiǎng) และ 講演 (kōen) มีความหมายคล้ายกัน แต่คำว่า 講演 ในภาษาญี่ปุ่นนั้นเหมือนคำว่า 講演 ในภาษาจีนมากกว่า

(7) 语言 (yǔyán) และ 言語 (gengo)

ตรวจสอบการสลับตัวอักษรในแต่ละภาษา

<p><u>ภาษาจีน</u> 语言→ 言語 (yányǔ) ปรากฏจริงใน 《现代汉语词典》</p> <p><u>ภาษาญี่ปุ่น</u> 言語→ ไม่ปรากฏ 語言</p>

พิจารณาความหมายของทั้งสองภาษา

<p><u>ภาษาจีน</u> 语言</p> <p>ภาษา, คำพูด</p> <p>言語</p> <p>คำพูด, พูด</p>	<p><u>ภาษาญี่ปุ่น</u> 言語</p> <p>ภาษา, คำพูดหรือท่าทางที่ใช้สื่อสารกัน หมายรวมถึงเสียงอ่านและลายลักษณ์อักษรของภาษาด้วย</p>
---	---

วิเคราะห์และสรุป

- (1) 言語 ในภาษาญี่ปุ่นมีความหมายเหมือนกันกับ 语言 และมีความหมายคล้าย (เหมือนกันบางส่วน) กับ 言語 ในภาษาจีน
- (2) แม้ว่าคำว่า 言語 ในภาษาจีนมีความหมายที่ไม่ตรงกับในภาษาญี่ปุ่นทั้งหมด แต่คำนี้ไม่อยู่ในขอบเขตคำศัพท์ HSK 5 ทำให้ไม่จำเป็นต้องกังวลกับคำนี้สามารถมองข้ามไปได้
- (3) สรุปได้ว่าคำคำ 语言 (yǔyán) และ 言語 (gengo) มีความหมายตรงกัน

5.5.2 ศัพท์ที่พบในองค์ประกอบย่อยในคำของอีกภาษาหนึ่ง

เป็นการค้นหาศัพท์ภาษาหนึ่งจากวลีหรือคำประสมในอีกภาษาหนึ่ง พบทั้งหมดจำนวน 9 คู่ ดังนี้

(1) 打电话 (dǎdiànhuà) และ 電話 (denwa)

ส่วนประกอบย่อยที่นำมาพิจารณา

电话 (diànhuà) และ 電話 (denwa)

พิจารณาความหมายของทั้งสองภาษา

ภาษาจีน	ภาษาญี่ปุ่น
电话	電話
การสื่อสารด้วยเสียงผ่าน สัญญาณไฟฟ้า, โทรศัพท์, เครื่องโทรศัพท์	การสื่อสารด้วยเสียงผ่าน สัญญาณไฟฟ้า, โทรศัพท์, เครื่องโทรศัพท์

วิเคราะห์และสรุป

- (1) สรุปได้ว่าคู่คำ 电话 (diànhuà) และ 電話 (denwa) มีความหมายตรงกัน
- (2) สำหรับภาษาจีน 打电话 (dǎdiànhuà) สามารถแปลเทียบได้กับภาษาญี่ปุ่น 電話をかける (denwa o kakeru)

(2) 电子邮件 (diànzǐyóujiàn) และ 電子 (denshi)

ส่วนประกอบย่อยที่นำมาพิจารณา

电子 (diànzǐ) และ 電子 (denshi)

พิจารณาความหมายของทั้งสองภาษา

ภาษาจีน	ภาษาญี่ปุ่น
电子	電子
อิเล็กทรอนิกส์	อิเล็กทรอนิกส์

วิเคราะห์และสรุป

- (1) สรุปได้ว่าคู่คำ 电子 (diànzǐ) และ 電子 (denshi) มีความหมายตรงกัน
- (2) สำหรับภาษาจีน 电子邮件 (diànzǐyóujiàn) สามารถแปลเทียบได้กับภาษาญี่ปุ่น 電子メール (denshi mēru)

(3) 高速公路 (gāosùgōnglù) และ 高速 (kōsoku)

ส่วนประกอบย่อยที่นำมาพิจารณา

高速 (gāosù) และ 高速 (kōsoku)

พิจารณาความหมายของทั้งสองภาษา

ภาษาจีน	ภาษาญี่ปุ่น
高速	高速
มีความเร็วสูง	มีความเร็วสูง

วิเคราะห์และสรุป

- (1) สรุปได้ว่าคำ 高速 (gāosù) และ 高速 (kōsoku) มีความหมายตรงกัน
 (2) สำหรับภาษาจีน 高速公路 (gāosùgōnglù) สามารถแปลเทียบได้กับ
 ภาษาญี่ปุ่น 高速道路 (kōsoku dōro)

(4) 公共汽车 (gōnggòngqìchē) และ 公共 (kōgyō)

ส่วนประกอบย่อยที่นำมาพิจารณา

公共 (gōnggòng) และ 公共 (kōgyō)

พิจารณาความหมายของทั้งสองภาษา

ภาษาจีน	ภาษาญี่ปุ่น
公共	公共
สาธารณะ, เป็นของส่วนรวม	สาธารณะ, เป็นของส่วนรวม

วิเคราะห์และสรุป

- (1) สรุปได้ว่าคำ 公共 (gōnggòng) และ 公共 (kōgyō) มีความหมายตรงกัน
 (2) สำหรับ 公共汽车 (gōnggòngqìchē) สามารถแปลเทียบได้กับ バス (basu)

(5) 公共汽车 (gōnggòngqìchē) และ 汽车 (kisha)

ส่วนประกอบย่อยที่นำมาพิจารณา

汽车 (qìchē) และ 汽车 (kisha)

พิจารณาความหมายของทั้งสองภาษา

ภาษาจีน	ภาษาญี่ปุ่น
汽车	汽车
รถยนต์	รถจักรไอน้ำ (ประเภทหนึ่งของ รถไฟ)

วิเคราะห์และสรุป

- (1) สรุปได้ว่าคำ 汽车 (qìchē) และ 汽车 (kisha) มีความหมายต่างกัน ทำให้ต้องระวังคำนี้เป็นพิเศษ
 (2) สำหรับภาษาจีน 公共汽车 (gōnggòngqìchē) สามารถแปลเทียบได้กับ
 ภาษาญี่ปุ่น バス (basu)

(6) 美术馆 (měishùguǎn) และ 美術 (bijutsu)

ส่วนประกอบย่อยที่นำมาพิจารณา

美术 (měishù) และ 美術 (bijutsu)

พิจารณาความหมายของทั้งสองภาษา

ภาษาจีน	ภาษาญี่ปุ่น
美术	美術

เดิมที่สื่อถึงศิลปะโดยทั่วไป แต่ ในปัจจุบันหมายรวมถึง ศิลปกรรมแขนงอื่นๆ ด้วย ดังเช่น จิตรกรรม, ประติมากรรม, สถาปัตยกรรม ฯลฯ	ศิลปกรรมต่างๆ ในบางกรณี อาจเจาะจงสื่อถึงจิตรกรรมเป็น พิเศษ
--	--

วิเคราะห์และสรุป

(1) สรุปได้ว่าคำ 美术 (měishù) และ 美術 (bijutsu) มีความหมายตรงกัน (2) สำหรับภาษาจีน 美术馆 (měishùguǎn) สามารถแปลเทียบได้กับ ภาษาญี่ปุ่น 美術館 (bijutsukan)

(7) 信用卡 (xìnyòngkǎ) และ 信用 (shìn'yō)

ส่วนประกอบย่อยที่นำมาพิจารณา

信用 (xìnyòng) และ 信用 (shìn'yō)

พิจารณาความหมายของทั้งสองภาษา

ภาษาจีน 信用 ความไว้วางใจ, ตัดสินใจโดย อาศัยความเชื่อใจ ไม่มี หลักประกัน, เครดิต	ภาษาญี่ปุ่น 信用 ความไว้วางใจ, ตัดสินใจโดย อาศัยความเชื่อใจ ไม่มี หลักประกัน, เครดิต
--	--

วิเคราะห์และสรุป

(1) สรุปได้ว่าคำ 信用 (xìnyòng) และ 信用 (shìn'yō) มีความหมายตรงกัน (2) สำหรับภาษาจีน 信用卡 (xìnyòngkǎ) สามารถแปลเทียบได้กับภาษาญี่ปุ่น クレジットカード (kurejitto kādo)

(8) 食盐 (shíyán) และ 塩 (en)

ส่วนประกอบย่อยที่นำมาพิจารณา

盐 (yán) และ 塩 (en)

พิจารณาความหมายของทั้งสองภาษา

ภาษาจีน 盐 สื่อถึงคลอรีน (Cl), เกลือ (เชิง เคมี) เกิดจากการทำปฏิกิริยา ระหว่างกรดกับเบส	ภาษาญี่ปุ่น 塩 สื่อถึงคลอรีน (Cl), เกลือ (เชิง เคมี) เกิดจากการทำปฏิกิริยา ระหว่างกรดกับเบส
--	--

วิเคราะห์และสรุป

(1) สรุปได้ว่าคำ 盐 (yán) และ 塩 (en) มีความหมายตรงกัน
--

(2) สำหรับภาษาจีน 食盐 (shíyán) สามารถแปลเทียบได้กับภาษาญี่ปุ่น 食塩 (shokuen)

(9) 展览 (zhǎnlǎn) และ 展览会 (tenrankai)

ส่วนประกอบย่อยที่นำมาพิจารณา

展览 (zhǎnlǎn) และ 展覽 (tenran)

พิจารณาความหมายของทั้งสองภาษา

ภาษาจีน	ภาษาญี่ปุ่น
展览	展覽
การนำสิ่งของหรือผลงานมาเรียงให้ชม, จัดแสดง	การนำสิ่งของหรือผลงานมาเรียงให้ชม, จัดแสดง

วิเคราะห์และสรุป

- (1) สรุปได้ว่าคำ 展览 (zhǎnlǎn) และ 展覽 (tenran) มีความหมายตรงกัน
 (2) สำหรับภาษาญี่ปุ่น 展览会 (tenrankai) สามารถแปลเทียบได้กับภาษาจีน 展览会 (zhǎnlǎnhuì)

5.5.3 ศัพท์ที่มีความหมายลักษณะเดียวกันแต่อยู่ในรูปศัพท์ที่มีพยางค์ไม่เท่ากัน

พบทั้งหมดจำนวน 3 คู่ ดังนี้

(1) 大象 (dàxiàng) และ 象 (zō)

พิจารณาความหมายของทั้งสองภาษา

ภาษาจีน	ภาษาญี่ปุ่น
大象	象
* ไม่ปรากฏใน 《现代汉语词典》 จึงค้นหาจากคำว่า 象	อ่าน ぞう
แทน	ช้าง
→ 象	อ่าน しょう
ช้าง, รูปร่างที่ปรากฏ, เลียนแบบ	รูปร่างที่ปรากฏ, การเลียนแบบ
รูปร่าง	รูปร่าง

วิเคราะห์และสรุป

- (1) ภาษาจีนเป็นภาษาที่ใช้คำสองพยางค์เป็นหลักเนื่องจากมีคำพ้องเสียงเป็นจำนวนมาก เมื่ออ่านออกเสียง xiàng ผู้ฟังอาจเกิดความเข้าใจคลาดเคลื่อนเป็นอื่น คนจีนจึงเลือกใช้คำว่า 大象 เพื่อสื่อความหมายถึง “ช้าง” ผู้วิจัยทำการสืบค้นเพิ่มเติม พบการใช้งานคำว่า 大象 ในความหมายว่า “ช้าง” ดังตัวอย่างที่พบใน 《后汉书》 卷四 《孝和孝殇帝纪》 (Hòuhànshū Juànsì: Xiàohéxiàoshāngdìjì) เขียนโดย 范曄等 (ราวคริสต์ศตวรรษที่ 5) ความว่า “六年春正月，永昌徼外夷遣使译献犀牛、大象。”

- (2) คำในภาษาญี่ปุ่น 象 สามารถใช้เป็นคำโดดได้เมื่ออ่านว่า ぞう เท่านั้น เสียงอ่าน しょう มีการใช้งานเฉพาะเมื่อนำไปประกอบคำกับตัวอักษรอื่น ทำให้ผู้วิจัยคิดว่าคำศัพท์ในคลังคำศัพท์ JLPT นี้ต้องการสื่อความหมายว่า “ช้าง”
- (3) สรุปได้ว่าคู่คำ 大象 (dàxiàng) และ 象 (zō) มีความหมายตรงกัน

(2) 地铁 (dìtiě) และ 地下鉄 (chikatetsu)

พิจารณาความหมายของทั้งสองภาษา

ภาษาจีน	ภาษาญี่ปุ่น
地铁	地下鉄
รถไฟใต้ดิน ย่อมาจาก 地下铁道	รถไฟใต้ดิน ย่อมาจาก 地下铁道

วิเคราะห์และสรุป

สรุปได้ว่าคู่คำ 地铁 (dìtiě) และ 地下鉄 (chikatetsu) มีความหมายตรงกัน

(3) 飞机 (fēijī) และ 飛行機 (hikōki)

พิจารณาความหมายของทั้งสองภาษา

ภาษาจีน	ภาษาญี่ปุ่น
飞机	飛行機
พาหนะทางอากาศชนิดหนึ่ง ประกอบด้วยปีก ลำตัว และเครื่องยนต์ มีหลากหลายประเภท โดยปกติมักใช้ในเชิงการคมนาคม การขนส่ง การทหาร การเกษตร ฯลฯ	พาหนะทางอากาศชนิดหนึ่ง ใช้ใบพัดหรือเครื่องยนต์ในการขับเคลื่อนไปข้างหน้าและลอยตัวในอากาศ

วิเคราะห์และสรุป

สรุปได้ว่าคู่คำ 飞机 (fēijī) และ 飛行機 (hikōki) มีความหมายตรงกัน

5.5.4 ศัพท์ที่แทนที่อักษรจีนด้วยอักษรจีนอื่นที่อ่านออกเสียงเหมือนกันแล้วมีความเกี่ยวข้องกับคำในอีกภาษาหนึ่ง

ในภาษาญี่ปุ่นเรียกปรากฏการณ์นี้ว่า 同音の漢字による書き換え (dōon no Kanji niyoru kakikae) เพื่อลดความซับซ้อนของอักษรคันจิ สำหรับรายละเอียดสามารถอ่านได้จากหัวข้อ 2.4.2.5(3) พบทั้งหมดจำนวน 10 คู่ ดังนี้

(1) 计划 (jìhuà) และ 計画 (keikaku)

พิจารณาความหมายของทั้งสองภาษา

ภาษาจีน	ภาษาญี่ปุ่น
计划	計画

วางแผนการ, แผนการ เนื้อหา และขั้นตอนอย่างเป็นรูปธรรมที่ กำหนดไว้ล่วงหน้าสำหรับการ ทำงานหรือการกระทำใดๆ	การคิดและวางแผนเกี่ยวกับ วิธีการและขั้นตอนในการ ดำเนินการเรื่องใดเรื่องหนึ่ง นอกจากนี้สื่อถึงเนื้อหาของการ วางแผนดังกล่าวได้ด้วย
---	--

ข้อมูลเพิ่มเติม

ในภาษาจีน 计划 นับเป็นการเขียนอีกรูปแบบหนึ่งที่ปรากฏอยู่ใน 《现代汉语词典》 มีความหมายตรงกันกับ 计划

วิเคราะห์และสรุป

สรุปได้ว่าคำ 计划 (jìhuà) และ 計画 (keikaku) มีความหมายตรงกัน

(2) 纪念 (jìniàn) และ 記念 (ki'nen)

พิจารณาความหมายของทั้งสองภาษา

ภาษาจีน 纪念 ใช้เรื่องราวหรือการกระทำเพื่อ แสดงความรำลึกต่อบุคคลหรือ เหตุการณ์, ของที่ระลึก	ภาษาญี่ปุ่น 記念 การคงเหลือไว้ซึ่งความทรงจำใน ภายหลัง นอกจากนี้ยังสื่อถึงสิ่งที่ ทำให้เกิดความรำลึกนั้น (ของที่ ระลึก) หรือ เรื่องราวที่เคย เกิดขึ้น
---	--

ข้อมูลเพิ่มเติม

- (1) ในภาษาจีน 纪念 นับเป็นการเขียนอีกรูปแบบหนึ่งที่ปรากฏอยู่ใน 《现代汉语词典》 มีความหมายตรงกันกับ 纪念
- (2) ในภาษาญี่ปุ่น 記念 นับเป็นการเขียนอีกรูปแบบหนึ่งที่ปรากฏอยู่ใน 「広辞苑」 มีความหมายตรงกันกับ 記念

วิเคราะห์และสรุป

สรุปได้ว่าคำ 纪念 (jìniàn) และ 記念 (ki'nen) มีความหมายตรงกัน

(3) 劳动 (láodòng) และ 労働 (rōdō)

พิจารณาความหมายของทั้งสองภาษา

ภาษาจีน 劳动 แรงงาน (ทางกายภาพ, ใช้ สมอง), การสร้างสรรค์โดยมนุษย์ และกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง, ใช้แรง, ใช้กำลังกาย, การใช้แรงงาน, ใช้	ภาษาญี่ปุ่น 労働 การทำงานโดยทุ่มเทแรง, การ ทำงานโดยใช้ร่างกาย, แรงงาน และกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง, การ ผลิตและการใช้ชีวิตโดยการ ทำงานตามธรรมชาติของมนุษย์
--	---

<p>ในการพูดตามมารยาทเมื่อ รบกวนผู้อื่น³</p> <p>* ความหมายที่ขีดเส้นใต้เป็นความหมาย ที่ไม่เหมือนในภาษาญี่ปุ่น</p>	
---	--

ข้อมูลเพิ่มเติม

ตัวอักษร 働 เป็นตัวอักษรที่ญี่ปุ่นประดิษฐ์ขึ้นเอง (ตามหัวข้อ 2.4.2.1) ไม่มีในภาษาจีน

วิเคราะห์และสรุป

สรุปได้ว่าคำ 劳动 (láodòng) และ 労働 (rōdō) มีความหมายคล้ายกัน แต่ 劳动 มีความหมายและการใช้งานที่กว้างกว่า 労働 ในภาษาญี่ปุ่น

(4) 联合 (liánhé) และ 連合 (rēnghé)

พิจารณาความหมายของทั้งสองภาษา

ภาษาจีน	ภาษาญี่ปุ่น
联合	連合
รวมตัวกัน, ผนึกกำลัง, ที่รวมเข้าด้วยกัน, การรวมตัว, การเชื่อมต่อกันของกระดูก	การที่สิ่งสองสิ่งขึ้นไปมารวมกันเป็นกลุ่มก้อนหนึ่งเดียว
連合	นอกจากนี้ยังสื่อถึงกลุ่มก้อนดังกล่าวด้วย, การร่วมมือกัน, การผนวกความคิดเข้าด้วยกัน

ข้อมูลเพิ่มเติม

<p>(1) เดิมภาษาญี่ปุ่นใช้คำว่า 聯合 และ 連合 แยกกัน แต่ต่อมาเปลี่ยนมาใช้ 連合 ด้วยเหตุผลในบทที่ 2.4.2.5(3) ทำให้ความหมายของคำว่า 聯合 ถูกผนวกรวมเข้ากับ 連合</p> <p>(2) ภาษาจีนยังคงแยกความหมาย 联合 และ 连合 ออกจากกันอย่างชัดเจน</p>
--

วิเคราะห์และสรุป

สรุปได้ว่าคำ 联合 (liánhé) และ 連合 (rēnghé) มีความหมายคล้ายกัน แต่มีบางส่วนที่ความหมายแตกต่างกัน โดยที่ 連合 มีความหมายและการใช้งานที่กว้างกว่า 联合 ในภาษาจีน

(5) 沙漠 (shāmò) และ 砂漠 (sabaku)

พิจารณาความหมายของทั้งสองภาษา

ภาษาจีน	ภาษาญี่ปุ่น
沙漠	砂漠

³ พบตัวอย่างการใช้งานใน 《红楼梦》(Hónglóumèng) บทที่ 42 เขียนโดย 曹雪芹 (1792) ความว่า “劳动了。珍哥让出去，好生看茶。”

ทะเลทราย, พื้นที่ที่มีทรายปกคลุมทั้งพื้นที่ ขาดแคลนน้ำ สภาพอากาศแห้งแล้ง พืชพรรณขึ้นน้อย	ทะเลทราย, พื้นที่ว่างเปล่าที่ประกอบด้วยกรวดและทราย พืชพรรณแทบจะไม่ขึ้นด้วย สภาพอากาศที่แห้งแล้ง
--	---

ข้อมูลเพิ่มเติม

(1) ใน《现代汉语词典》ได้ให้คำจำกัดของตัวอักษร 砂 ว่ามีความหมายเดียวกันกับ 沙
(2) ในภาษาญี่ปุ่น 沙漠 นับเป็นการเขียนอีกรูปแบบหนึ่งที่ปรากฏอยู่ใน「広辞苑」 มีความหมายตรงกันกับ 沙漠

วิเคราะห์และสรุป

สรุปได้ว่าคำ 沙漠 (shāmò) และ 砂漠 (sabaku) มีความหมายตรงกัน
--

(6) 想象 (xiǎngxiàng) และ 想像 (sōzō)

พิจารณาความหมายของทั้งสองภาษา

ภาษาจีน 想象 จินตนาการ, มโนภาพ, วาดภาพสมมุติขึ้นมาโดยสิ่งนั้นไม่ได้อยู่ตรงหน้า, การสร้างรูปการณ์ใหม่จากการประกอบกันบนพื้นฐานขององค์ความรู้ที่มีอยู่เดิม	ภาษาญี่ปุ่น 想像 จินตนาการ, มโนภาพ, การวาดภาพสิ่งที่ไม่ได้ปรากฏอยู่ตรงหน้าขึ้นมาในจิตใจ, การประเมินสภาพความเป็นจริงจากสิ่งที่ไม่เคยประสบมาก่อน
---	--

ข้อมูลเพิ่มเติม

ในภาษาจีน 想像 นับเป็นการเขียนอีกรูปแบบหนึ่งที่ปรากฏอยู่ใน《现代汉语词典》 มีความหมายตรงกันกับ 想象

วิเคราะห์และสรุป

สรุปได้ว่าคำ 想象 (xiǎngxiàng) และ 想像 (sōzō) มีความหมายตรงกัน

(7) 智慧 (zhìhuì) และ 知恵 (chie)

พิจารณาความหมายของทั้งสองภาษา

ภาษาจีน 智慧 ปัญญา, ภูมิปัญญา, สติปัญญา, ความสามารถในการตัดสินใจหรือสร้างสรรค์สิ่งต่างๆ	ภาษาญี่ปุ่น 知恵 ปัญญา, สติปัญญา, ความสามารถในการเข้าใจหลักการของสิ่งต่างๆ และจัดการกับสิ่งเหล่านั้นได้อย่างเหมาะสม
---	---

ข้อมูลเพิ่มเติม

ที่ภาษาญี่ปุ่นใช้ตัวอักษร 知 แทน 智 คาดว่าได้รับอิทธิพลมาจากภาษาจีนโบราณ ใน 《现代汉语词典》 ตัวอักษร 知 มีความหมายหนึ่งว่า “【古】又同‘智’” แสดงให้เห็นว่า 知 ในภาษาจีนโบราณมีความหมายเดียวกันกับ 智

วิเคราะห์และสรุป

สรุปได้ว่าคำ 智慧 (zhìhuì) และ 知恵 (chie) มีความหมายตรงกัน

(8) 预报 (yùbào) และ 予報 (yohō);

预防 (yùfáng) และ 予防 (yobō);

预习 (yùxí) และ 予習 (yoshū)

พิจารณาความหมายของทั้งสองภาษา

ภาษาจีน	ภาษาญี่ปุ่น
预报	予報
พยากรณ์, ทำนาย, การพยากรณ์ ล่วงหน้า, การทำนายทายทัก	พยากรณ์, ทำนาย, การพยากรณ์ ล่วงหน้า, การทำนายทายทัก
预防	予防
ป้องกันล่วงหน้า, ป้องกันการ เกิดเหตุการณ์หรือสิ่งที่ไม่ดีไว้ ก่อนล่วงหน้า	ป้องกันล่วงหน้า, ป้องกันการ เกิดเหตุการณ์หรือสิ่งที่ไม่ดีไว้ ก่อนล่วงหน้า
预习	予習
ทำความเข้าใจบทเรียนก่อน เรียนจริง, เรียนรู้บทเรียนก่อนที่ จะเรียนไว้ล่วงหน้า	ทำความเข้าใจบทเรียนก่อน เรียนจริง, เรียนรู้บทเรียนก่อนที่ จะเรียนไว้ล่วงหน้า

ข้อมูลเพิ่มเติม

ในภาษาญี่ปุ่น คำญี่ปุ่นแท้ 予め (arakajime) มีความหมายว่า “ล่วงหน้า, เตรียมการไว้ก่อน” และจะใช้อักษรคันจิในคำยืมจีน (漢語 Kango) ที่มีความหมายตามนั้น โดยอ่านเสียงอ่านจีนว่า よ (yo) ในขณะที่คำญี่ปุ่นแท้ 預かる (azukaru) มีความหมายว่า “รับฝาก, รับมาดูแล, รับมาเก็บรักษา” และจะใช้อักษรคันจิในคำยืมจีน (漢語 Kango) ที่มีความหมายตามนั้น โดยอ่านเสียงอ่านจีนว่า よ เช่นกัน ดังเช่นคำว่า 預金 (yokin) ซึ่งแปลว่า “การฝากเงิน, เงินฝาก” เมื่อมาพิจารณาสองตัวอักษรคันจิเทียบกับอักษรจีนในภาษาจีนแล้ว อักษร 予 สามารถอ่านได้สองเสียง คือ yú มีความหมายว่า “ข้าพเจ้า (ภาษาเขียน)” และ yǔ มีความหมายว่า “ให้” ดังในคำว่า 给予 (jǐyǔ) ซึ่งไม่มีความสัมพันธ์ใดๆ ในเชิงความหมายกับคำว่า 予め ในภาษาญี่ปุ่นเลย ส่วน 預 (yù) ตาม 《现代汉语词典》 มีสองความหมายคือ 1. “เข้าร่วม” ซึ่งในปัจจุบันเปลี่ยนมาใช้ 与 แทน ดังในคำว่า 与会 (yùhuì)、与闻 (yǔwén) และ 2. “ล่วงหน้า, เตรียมการไว้ก่อน” จะเห็นได้ว่าอักษรจีน 預 นั้น เทียบเคียงกับอักษรคันจิ 予 ไม่ใช่อักษรคันจิ 預 ทำให้กลุ่มคำภาษาจีน 预报、预防、预习 จึงมีคู่เทียบภาษาญี่ปุ่นเป็น 予報、予防、予習 ตามลำดับ

วิเคราะห์และสรุป

- (1) สรุปได้ว่าคำคำ 预报 (yùbào) และ 予報 (yohō) มีความหมายตรงกัน
 (2) สรุปได้ว่าคำคำ 预防 (yùfáng) และ 予防 (yobō) มีความหมายตรงกัน
 (3) สรุปได้ว่าคำคำ 预习 (yùxí) และ 予習 (yoshū) มีความหมายตรงกัน

5.5.5 ศัพท์ที่มีความแตกต่างเพราะการสร้างคำเชิงไวยากรณ์ในภาษาญี่ปุ่น
 พบทั้งหมดจำนวน 2 คู่ ดังนี้

(1) 积极 (jījí) และ 積極的 (sekkyokuteki)

รากคำที่นำมาพิจารณา

积极 (jījí) และ 積極 (sekkyoku)

พิจารณาความหมายของทั้งสองภาษา

ภาษาจีน	ภาษาญี่ปุ่น
积极	積極
กระตือรือร้น, แข็งขัน, เชิงรุก, ในทางมีพัฒนาการ	เชิงบวก, เชิงรุก, กระตือรือร้น, มี ความก้าวหน้า 積極的 กระตือรือร้น, เอาใจใส่

วิเคราะห์และสรุป

สรุปได้ว่าคำคำ 积极 (jījí) และ 積極 (sekkyoku) มีความหมายตรงกัน โดยมองข้าม
การสร้างคำเชิงไวยากรณ์ไป

(2) 消极 (xiāojí) และ 消極的 (shōkyokuteki)

รากคำที่นำมาพิจารณา

消极 (xiāojí) และ 消極 (shōkyoku)

พิจารณาความหมายของทั้งสองภาษา

ภาษาจีน	ภาษาญี่ปุ่น
消极	消極
เฉยเมย, เฉื่อยชา, ไม่ใส่ใจ, เชิง ลบ, เชิงรับ, ที่เป็นโทษ	เชิงลบ, เชิงรับ, ไม่ก้าวหน้า, เฉื่อยชา, แสดงกิริยาต่อต้าน, ไม่ สะทกสะท้าน 消極的 ไม่มีความต้องการเคลื่อนที่ไป ไหนหรือทำอะไรให้มีพัฒนาการ ขึ้นมา

วิเคราะห์และสรุป

สรุปได้ว่าคำคำ 消极 (xiāojí) และ 消極 (shōkyoku) มีความหมายตรงกัน โดย
มองข้ามการสร้างคำเชิงไวยากรณ์ไป

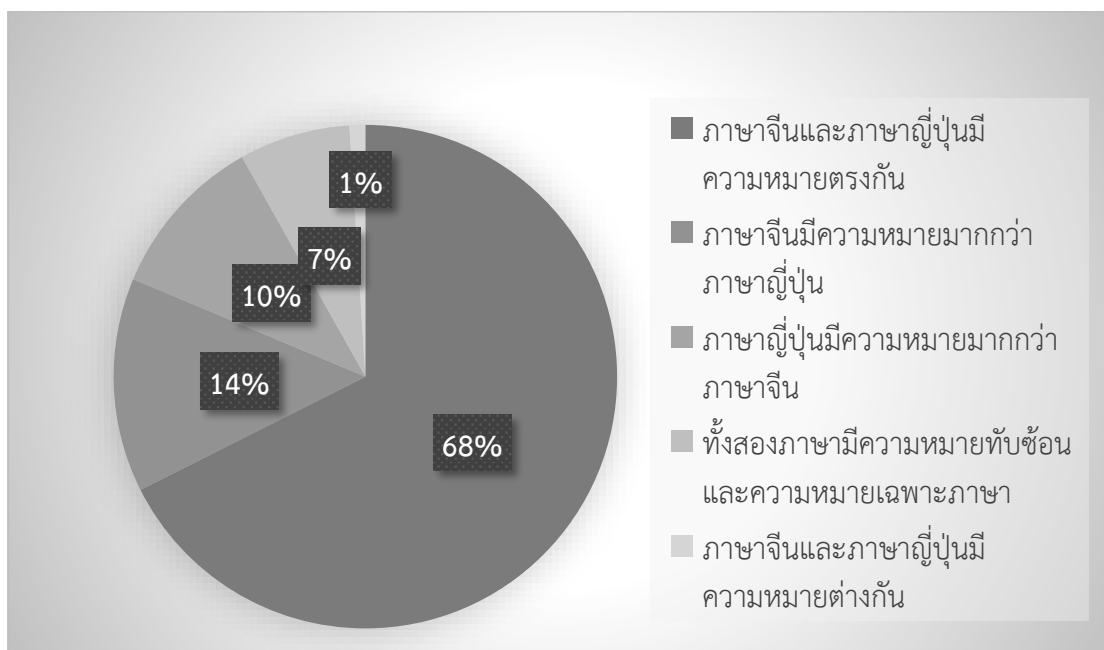
5.6 ข้อมูลเชิงสถิติเกี่ยวกับความเชื่อมโยงของความหมายศัพท์ในภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่น

จากการวิเคราะห์ทั้งหมดข้างต้น สามารถสรุปออกมาเป็นตารางข้อมูลเชิงสถิติเกี่ยวกับความเชื่อมโยงของความหมายศัพท์ในภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่น และแผนภูมิวงกลม ดังนี้

ตารางที่ 41 : ตารางแสดงข้อมูลเชิงสถิติของความสัมพันธ์ที่ปรากฏบนความเหมือน-ความแตกต่างของความหมายศัพท์ในภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่น

รูปแบบ	คำอธิบาย	ความถี่	ร้อยละ ภายใน หมวด	ร้อยละ จาก ศัพท์ที่ ศึกษา ทั้งหมด
หัวข้อ 5.2 : ศัพท์ที่มีความหมายในภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่นตรงกัน				
5.2	ภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่นมีความหมายตรงกันทุก ประการ	398	100.00	67.57
หัวข้อ 5.3 : ศัพท์ที่มีความหมายในภาษาใดภาษาหนึ่งตรงกับอีกภาษาหนึ่งเพียงบางส่วน				
5.3.1	ภาษาญี่ปุ่นมีความหมายตรงกันกับภาษาจีน แต่ ภาษาจีนมีความหมายที่มากกว่าหรือกว้างกว่า	81	43.78	13.75
5.3.2	ภาษาจีนมีความหมายตรงกันกับภาษาญี่ปุ่น แต่ ภาษาญี่ปุ่นมีความหมายที่มากกว่าหรือกว้างกว่า	62	33.51	10.53
5.3.3	ภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่นมีความหมายตรงกันในบาง กรณี และต่างก็มีความหมายอื่นที่ไม่ตรงกัน	42	22.70	7.13
รวม		185	100.00	31.41
หัวข้อ 5.4 : ศัพท์ที่มีความหมายในภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่นต่างกันทุกกรณี				
5.4	ภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่นมีความหมายต่างกันทุก กรณี	6	100.00	1.02
รวมทั้งหมด		589	100.00	

แผนภาพที่ 3 : แผนภูมิวงกลมแสดงสัดส่วนความถี่ที่ปรากฏบนความเหมือน-ความแตกต่างของความหมาย ศัพท์ในภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่น

5.7 สรุปความเชื่อมโยงของความหมายศัพท์ในภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่น

ผู้วิจัยคำนึงถึงการถ่ายโยงความรู้จากภาษาญี่ปุ่นสู่ภาษาจีนตามหลักการในหัวข้อ 2.6 และได้จัดศัพท์ออกเป็น 4 กลุ่ม กลุ่มแรกคือ ศัพท์ที่มีความหมายในภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่นตรงกันทุกประการ มีการถ่ายโยงการเรียนรู้ทางบวกเพียงเท่านั้น เพราะผู้เรียนสามารถแปลศัพท์ในอีกภาษาหนึ่งได้ทันทีโดยไม่ต้องเรียนรู้เพิ่มเติม และไม่ทำให้เกิดการเข้าใจผิดจากความคลาดเคลื่อนของความหมาย กลุ่มที่สองคือ ศัพท์ที่มีความหมายในภาษาใดภาษาหนึ่งตรงกับอีกภาษาหนึ่งเพียงบางส่วน มีการถ่ายโยงการเรียนรู้ทางบวกเช่นเดียวกับกลุ่มแรก แต่มีการถ่ายโยงการเรียนรู้ทางลบคือ ผู้เรียนอาจเข้าใจความหมายผิดไป หรือไม่ทราบความหมายทั้งหมดของศัพท์นั้น เนื่องจากความหมายของศัพท์ในภาษาที่ผู้เรียนรู้อยู่แล้วกับภาษาปลายทางที่ผู้เรียนกำลังจะเรียนนั้นมีบางส่วนที่แตกต่างกัน กลุ่มที่สามศัพท์ที่มีความหมายในภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่นต่างกันทุกกรณี กลุ่มนี้ไม่ก่อให้เกิดการถ่ายโยงการเรียนรู้ทางบวก มีแต่การถ่ายโยงการเรียนรู้ทางลบ ทำให้ผู้เรียนสับสนและเข้าใจความหมายผิดไปโดยสิ้นเชิง ผู้เรียนจำเป็นต้องระมัดระวังการใช้งานศัพท์ในกลุ่มนี้มากเป็นพิเศษ กลุ่มที่สี่คือ กรณีพิเศษต่างๆ กลุ่มนี้มีการถ่ายโยงการเรียนรู้ทางบวกและลบไม่แน่นอน มีความเฉพาะตัวขึ้นอยู่กับศัพท์แต่ละคำ ผู้วิจัยพยายามนำศัพท์แต่ละคำมาดัดแปลงหรือตัดบางส่วนมาเพื่อวิเคราะห์ความเชื่อมโยง จะเห็นได้ว่า หากลองสลับตัวอักษรกันภายในคำศัพท์ หรือพิจารณาองค์ประกอบย่อยต่างๆ ภายในศัพท์ ก็จะสามารถเชื่อมโยงบางอย่างที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ในอีกภาษาหนึ่ง

5.8 อภิปรายผลการวิจัยความเชื่อมโยงของความหมายศัพท์ในภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่น

การศึกษาครั้งนี้ทำให้ทราบว่า ผู้ที่รู้ภาษาญี่ปุ่นเทียบเท่า JLPT ระดับ N2 นั้นจะสามารถนำความรู้เดิมไปใช้จริงในการเรียนรู้ศัพท์เทียบเท่า HSK ระดับ 5 ได้ 589 คำ (ไม่รวมกรณีพิเศษ 31 คำ) โดยมีความได้เปรียบในการเข้าใจความหมายของศัพท์ภาษาจีนโดยสมบูรณ์มากถึง 460 คำ และสามารถเข้าใจได้บางส่วนถึง 123 คำ ซึ่งจะเป็นการผ่อนแรงในการศึกษาภาษาจีนได้ในระดับหนึ่ง ทั้งนี้ ความรู้ภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนก็ได้ส่งผลที่เป็นประโยชน์เท่านั้น ความรู้ภาษาญี่ปุ่นก็อาจจะทำให้เกิดข้อผิดพลาดความเข้าใจผิดของผู้เรียนได้ เนื่องจากการใช้ความหมายที่คุ้นเคยในภาษาญี่ปุ่นอาจไม่ใช่ความหมายหลักที่ใช้ในภาษาจีน ดังนั้น ผู้เรียนจึงควรทราบข้อพึงระวังในการใช้ความรู้ภาษาญี่ปุ่นเพื่อศึกษาภาษาจีนด้วย ข้อพึงระวังดังกล่าว ได้แก่ ความหมายที่ตรงกันภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่นอาจมีความนิยมใช้ที่แตกต่างกันจนอาจทำให้สื่อสารกันคลาดเคลื่อน หรือความหมายบางส่วนอาจปรากฏอยู่เพียงในภาษาใดภาษาหนึ่งเท่านั้นผู้เรียนจึงไม่ควรละเลยส่วนที่ไม่เหมือนกันนี้ ซึ่งอาจได้รับการชี้แนะเพิ่มเติมจากผู้สอนด้วยเช่นกัน

ผู้วิจัยได้อภิปรายผลในประเด็นของการเรียนรู้ศัพท์จีนในสองมุมมอง ได้แก่ (1) ข้อได้เปรียบและข้อพึงระวังที่สังเคราะห์โดยภาพรวม และ (2) การวิเคราะห์เมื่อพิจารณาตามระดับของการสอบวัดระดับ HSK

5.8.1 ข้อได้เปรียบและข้อพึงระวังที่สังเคราะห์โดยภาพรวม

ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ข้อได้เปรียบและข้อพึงระวังในการเรียนรู้ศัพท์จีนโดยภาพรวม แบ่งตามความเอื้ออำนวยต่อการถ่ายทอดความรู้ได้ 5 ลำดับ ดังนี้

- (1) สามารถนำความรู้เดิมมาใช้ได้โดยตรง พบในศัพท์ที่มีความหมายในภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่นตรงกัน คือศัพท์ในประเภท 5.2 พบทั้งหมด 398 คำ
ข้อได้เปรียบ: ผู้เรียนสามารถเข้าใจความหมายศัพท์ในภาษาจีนได้ทันทีอย่างสมบูรณ์ ไม่ต้องเรียนรู้เพิ่มเติม
ข้อพึงระวัง: แม้ว่าศัพท์ในกลุ่มนี้จะมี ความหมายตรงกันทุกประการ แต่ในความเป็นจริงในภาษาหนึ่ง อาจมีความเป็นไปได้ที่จะนิยมใช้ศัพท์บางคำแทนความหมายหนึ่ง แต่ในอีกภาษาหนึ่งกลับไม่นิยม ผู้วิจัยพบศัพท์ที่เข้าข่ายกรณีเช่นนี้จำนวน 8 คำ ซึ่งได้อธิบายและแสดงศัพท์ในกรณีดังกล่าวทั้งหมดในหัวข้อที่ 5.2 (2) เช่น คำว่า 信号 (ภาษาจีน: xìn hào / ภาษาญี่ปุ่น: shingō) ความหมายว่า “สัญญาณโทรศัพท์” เป็นที่นิยมในภาษาจีน แต่ความหมาย “สัญญาณจราจร” เป็นที่นิยมในภาษาญี่ปุ่น ซึ่งความหมายทั้งคู่ที่กล่าวข้างต้นปรากฏในทั้งสองภาษา
- (2) สามารถนำความรู้เดิมมาประยุกต์ใช้ได้เมื่อศึกษาความหมายภาษาจีนที่แตกต่างจากภาษาญี่ปุ่นเพิ่มเติม พบในศัพท์ที่ภาษาญี่ปุ่นมีความหมายตรงกันกับภาษาจีน แต่ภาษาจีนมีความหมายที่มากกว่าหรือกว้างกว่า คือศัพท์ในประเภท 5.3 (1) พบทั้งหมด 81 คำ
ข้อได้เปรียบ: ผู้เรียนสามารถเข้าใจความหมายศัพท์ในภาษาจีนได้บางส่วน

ข้อพึงระวัง: ผู้เรียนจำเป็นต้องศึกษาความหมายในภาษาจีนที่ไม่ปรากฏในภาษาญี่ปุ่นเพิ่มเติม มิฉะนั้นจะรับรู้ความหมายศัพท์ได้เพียงบางส่วน ไม่ทราบความหมายทั้งหมดของศัพท์ดังกล่าว

- (3) สามารถนำความรู้เดิมมาประยุกต์ใช้ได้โดยละทิ้งความหมายภาษาญี่ปุ่นที่แตกต่างจากภาษาจีนออกไป พบในศัพท์ที่ภาษาญี่ปุ่นมีความหมายตรงกันกับภาษาจีน แต่ภาษาญี่ปุ่นมีความหมายที่มากกว่าหรือกว้างกว่า คือศัพท์ในประเภท 5.3 (2) พบทั้งหมด 62 คำ
- ข้อได้เปรียบ: ผู้เรียนสามารถเข้าใจความหมายศัพท์ในภาษาจีนได้อย่างสมบูรณ์
- ข้อพึงระวัง: ผู้เรียนอาจเข้าใจความหมายของศัพท์จีนผิดพลาดจากการอนุมานว่าศัพท์นั้นมีความหมายตรงกันกับภาษาญี่ปุ่น ทั้งที่ความเป็นจริงแล้วบางความหมายไม่ปรากฏในภาษาจีน จึงจำเป็นต้องตระหนักถึงประเด็นนี้เป็นพิเศษ
- (4) สามารถนำความรู้เดิมมาประยุกต์ใช้ได้โดยละทิ้งความหมายภาษาญี่ปุ่นที่แตกต่างจากภาษาจีนออกไป แล้วศึกษาความหมายภาษาจีนที่แตกต่างจากภาษาญี่ปุ่นเพิ่มเติม พบในศัพท์ที่ภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่นมีความหมายตรงกันในบางกรณี และต่างก็มีความหมายอื่นที่ไม่ตรงกัน คือศัพท์ในประเภท 5.3 (3) พบทั้งหมด 42 คำ
- ข้อได้เปรียบ: ผู้เรียนสามารถเข้าใจความหมายศัพท์ในภาษาจีนได้บางส่วน
- ข้อพึงระวัง: ผู้เรียนจำเป็นต้องศึกษาความหมายในภาษาจีนที่ไม่ปรากฏในภาษาญี่ปุ่นเพิ่มเติม ในขณะที่บางความหมายก็ไม่ปรากฏในภาษาจีน ผู้เรียนจำเป็นต้องเลือกใช้เพียงความหมายที่ปรากฏจริงในภาษาจีนเท่านั้น
- (5) ไม่สามารถนำความรู้เดิมมาประยุกต์ใช้ได้เลย ศัพท์ประเภทนี้จำเป็นต้องเรียนรู้ใหม่ทั้งหมด การรู้ความหมายของศัพท์ในภาษาญี่ปุ่นไม่มีส่วนช่วยให้เข้าใจความหมายของศัพท์ในภาษาจีน พบในศัพท์ที่ภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่นมีความหมายต่างกันทุกกรณี คือศัพท์ในประเภท 5.4 พบทั้งหมด 6 คำ
- ข้อได้เปรียบ: -ไม่มี-
- ข้อพึงระวัง: ผู้เรียนอาจมีความสับสนกับความหมายศัพท์ภาษาญี่ปุ่นที่ผู้เรียนมีความรู้อยู่เดิม ผู้เรียนจำเป็นต้องระมัดระวังไม่ให้เข้าใจผิดว่าศัพท์จีนนั้นมีความหมายตรงกับภาษาญี่ปุ่น

5.8.2 การวิเคราะห์เมื่อพิจารณาตามระดับของการสอบวัดระดับ HSK

หากนำกลุ่มศัพท์ในแต่ละประเภทที่ได้กล่าวในหัวข้อ 5.8.1 พิจารณาแยกตามระดับในการสอบวัดระดับ HSK แล้ว ปรากฏผลเชิงสถิติดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 42 : ตารางแสดงข้อมูลเชิงสถิติของความรู้ที่ปรากฏบนความเหมือน-ความแตกต่างของความหมาย
ศัพท์ในภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่น แยกตามการสอบวัดระดับ HSK

ระดับ HSK รูปแบบ (อ้างอิง คำอธิบายตาม ตารางที่ 41)	1	2	3	4	5
จำนวนศัพท์	จำนวนศัพท์	จำนวนศัพท์	จำนวนศัพท์	จำนวนศัพท์	จำนวนศัพท์
5.2	10	10	47	112	219
5.3.1	14	6	12	27	22
5.3.2	2	6	3	16	35
5.3.3	13	6	10	2	11
5.4	1	0	1	0	4
รวม	40	28	73	157	291

ตารางที่ 43 : ตารางแสดงข้อมูลเชิงสถิติของความรู้ที่ปรากฏบนความเหมือน-ความแตกต่างของความหมาย
ศัพท์ในภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่น แยกตามการสอบวัดระดับ HSK ในรูปแบบอัตราส่วนร้อยละ

ระดับ HSK รูปแบบ (อ้างอิง คำอธิบายตาม ตารางที่ 41)	1	2	3	4	5
ร้อยละของ จำนวนศัพท์ ในแต่ละ รูปแบบ	ร้อยละของ จำนวนศัพท์ ในแต่ละ รูปแบบ	ร้อยละของ จำนวนศัพท์ ในแต่ละ รูปแบบ	ร้อยละของ จำนวนศัพท์ ในแต่ละ รูปแบบ	ร้อยละของ จำนวนศัพท์ ในแต่ละ รูปแบบ	ร้อยละของ จำนวนศัพท์ ในแต่ละ รูปแบบ
5.2	25.00	35.71	64.38	71.34	75.26
5.3.1	35.00	21.43	16.44	17.20	7.56
5.3.2	5.00	21.43	4.11	10.19	12.03
5.3.3	32.50	21.43	13.70	1.27	3.78
5.4	2.50	0.00	1.37	0.00	1.37
ร้อยละของ ศัพท์ในระดับ นั้นต่อศัพท์ที่ ศึกษาทั้งหมด	6.79	4.75	12.39	26.66	49.41

พิจารณาจากตารางสถิติข้างต้น ผู้วิจัยพบว่าศัพท์เมื่ออยู่ในระดับที่สูงขึ้น (มีความยากเพิ่มขึ้น) มักจะมีความหมายตรงกันกับศัพท์ในภาษาญี่ปุ่น ในขณะที่ศัพท์ในระดับพื้นฐานจะมีความหมายทับซ้อนกันเพียงบางส่วนเป็นส่วนใหญ่ ทั้งนี้ ผู้วิจัยคาดว่าปรากฏการณ์ดังกล่าวเกิดขึ้นจากการที่ศัพท์ในระดับพื้นฐานนั้นมักเป็นคำที่มีตัวอักษรเดียว ความหมายในพจนานุกรมของศัพท์เหล่านั้นมีความหลากหลาย บางความหมายมีอยู่เพียงในภาษาเดียว ดังเช่น คำว่า 九 (ภาษาจีน: jiǔ / ภาษาญี่ปุ่น: kyū) ซึ่งปรากฏในการสอบ HSK ระดับ 1 นั้น ทั้งสองภาษามีความหมายตรงกันว่า “เก้า” แต่มีความหมายเพิ่มเติมเฉพาะในภาษาจีนว่า “จำนวนมาก, ระยะเวลา 9 วันนับจากเขมายน มีทั้งหมด 9 ชุด (รวม 81 วัน)” ซึ่งผู้วิจัยคิดว่าความหมายดังกล่าวไม่น่าจะเป็นความหมายในระดับพื้นฐาน ความหมายที่ภาษาจีนมีมากกว่าในภาษาญี่ปุ่นเป็นความหมายที่ไม่น่ากังวลสำหรับผู้เรียนในระดับพื้นฐาน เนื่องจากความหมายเหล่านี้จะปรากฏขึ้นสอดคล้องกับความรู้ตามระดับทางวัฒนธรรมหรือบริบทการใช้งานที่กว้างหรือลึกขึ้น ผู้เรียนจำเป็นต้องเรียนรู้เพิ่มเติมเมื่อผู้เรียนศึกษาในระดับที่สูงขึ้น

ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า การเรียนรู้ศัพท์ในภาษาจีนจากความรู้ภาษาญี่ปุ่นเดิมที่มีอยู่จะมีส่วนช่วยชัดเจนมากขึ้นในการสอบ HSK ระดับที่สูงขึ้น สอดคล้องตรงกันกับเหตุผลที่ผู้วิจัยได้เลือกขอบเขตข้อมูลการเปรียบเทียบภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่นที่ระดับ JLPT N2 และ HSK 5 ตามที่ได้กล่าวแล้วในบทที่ 2 หัวข้อที่ 2.5 ว่า ภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่นจะมีความเชื่อมโยงและสามารถช่วยเหลือในการเรียนรู้ซึ่งกันและกันนั้น ต้องมีปริมาณความรู้ที่มากเพียงพอ พื้นความรู้ในระดับพื้นฐานยังไม่มีเชื่อมโยงกันอย่างชัดเจน ต้องเป็นพื้นความรู้ในระดับกลางถึงสูงเท่านั้น

บทที่ 6

สรุปผลและข้อเสนอแนะ

6.1 สรุปผลการวิจัย

งานวิจัยนี้แบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ การศึกษาเปรียบเทียบรูปอักษรจีน การศึกษาเปรียบเทียบเสียงอ่านของอักษรจีนในภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่น และการศึกษาเปรียบเทียบความหมายของศัพท์ในภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่น จากข้อมูลคำศัพท์และอักษรจีนที่ปรากฏอยู่ในการสอบวัดระดับความรู้ภาษาจีนกลาง (HSK) ระดับ 5 และ การสอบวัดระดับความรู้ภาษาญี่ปุ่น (JLPT) ระดับ N2 มีผลการวิจัยดังนี้

6.1.1 การศึกษาเปรียบเทียบรูปอักษรจีน

ผลการศึกษาเปรียบเทียบรูปอักษรจีนสามารถสรุปออกมาได้ 2 รูปแบบ ได้แก่

- (1) เชิงปริมาณพบว่า อักษรคันจินั้นมีรูปร่างเหมือนกับคู่อักษรจีนประยุกต์เป็นจำนวนมากที่สุด (อัตราร้อยละ 60.80) รองลงมาคือมีรูปร่างเหมือนหรือคล้ายกับรูปอักษรจีนดั้งเดิมของคู่อักษรจีนประยุกต์ (อัตราร้อยละ 22.57) อันดับที่สามคือมีรูปร่างคล้ายคลึงกับคู่อักษรจีนประยุกต์แต่มีรายละเอียดเล็กน้อยบางส่วนของที่แตกต่างออกไป (อัตราร้อยละ 9.10) และสุดท้ายคือมีรูปร่างแตกต่างจากคู่อักษรจีนประยุกต์และรูปอักษรจีนดั้งเดิมของคู่อักษรจีนนั้น (อัตราร้อยละ 7.52) ข้อค้นพบนี้ปฏิเสธสมมติฐานข้อที่ 1.3.1 ที่ว่า ภาษาญี่ปุ่นใช้รูปอักษรจีนดั้งเดิมมากกว่ารูปอักษรจีนประยุกต์และแบบที่ญี่ปุ่นประดิษฐ์ขึ้นเอง ทั้งนี้ เนื่องจากรูปอักษรที่แตกต่างระหว่างอักษรจีนประยุกต์กับอักษรจีนดั้งเดิมในชุดข้อมูลที่ใช้ศึกษาในงานวิจัยนี้ ซึ่งเป็นชุดอักษรสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติของทั้งสองภาษานั้นมีไม่มากนัก รูปอักษรที่ซ้ำกันระหว่างอักษรจีนดั้งเดิมและอักษรจีนประยุกต์จึงถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของอักษรจีนประยุกต์ด้วย
- (2) เชิงคุณภาพพบว่า ความรู้อักษรคันจิใน JLPT ระดับ N2 เมื่อเทียบกับอักษรจีนประยุกต์ที่ปรากฏใน HSK ระดับ 5 สามารถแบ่งได้เป็น 4 ประเภท และเมื่อพิจารณาจากความเป็นไปได้ของการถ่ายโอนความรู้แล้ว พบว่า (1) อักษรคันจิที่มีรูปร่างเหมือนคู่อักษรจีนประยุกต์ทุกประการจะสามารถถ่ายโอนไปใช้ในระบบเขียนอักษรจีนประยุกต์ได้ทั้งหมดโดยไม่มีข้อพึงระวังในการใช้ (2) อักษรคันจิที่มีรูปร่างคล้ายคลึงกับคู่อักษรจีนประยุกต์สามารถถ่ายโอนไปใช้ในระบบเขียนอักษรจีนประยุกต์ได้โดยไม่ทำให้เข้าใจผิดแต่ต้องเพิ่มความระมัดระวังในข้อแตกต่างเล็กน้อยที่อาจจะผิดแบบแผนในการเขียนของอักษรจีนประยุกต์ (3) อักษรคันจิที่มีรูปร่างแตกต่างจากคู่อักษรจีนประยุกต์ แต่คล้ายคลึงกับรูปอักษรจีนดั้งเดิมของอักษรจีนประยุกต์นั้น อาจจะสามารถถ่ายโอนไปใช้ในระบบเขียนอักษรจีนประยุกต์ได้แต่ผู้เรียนต้องศึกษารูปแบบหรือลักษณะการปรับรูปเขียนให้ง่ายของอักษรจีนประยุกต์เพิ่มเติมก่อนจึงจะสามารถถ่ายโอนความรู้ไปได้ และ (4) อักษรคันจิที่มีรูปร่างแตกต่างจากคู่อักษรจีนประยุกต์และรูปอักษรจีนดั้งเดิมของอักษรจีนประยุกต์ ถือ

เป็นความรู้ที่ไม่มีความเป็นไปได้ที่จะถ่ายโอนไปใช้ในระบบอักษรจีนประยุกต์ได้ และอาจก่อให้เกิดความผิดพลาดในการใช้จากความคุ้นเคยหรือความเคยชินเก่าอีกด้วย

ผลการศึกษาดังกล่าวสามารถสังเคราะห์ข้อได้เปรียบและข้อพึงระวังในการเรียนภาษาจีนให้แก่ผู้เรียนต่างชาติที่มีความรู้ภาษาญี่ปุ่นเทียบเท่าระดับ JLPT N2 ในด้านรูปอักษรจีนได้ดังนี้

- (1) กลุ่มอักษรจีนที่ผู้เรียนสามารถนำความรู้เดิมมาใช้ได้โดยตรง คือ อักษรคันจิที่มีคู่เทียบเคียงอักษรจีนประยุกต์ที่มีรูปร่างหน้าตาเหมือนกันทุกประการ (อักษรในประเภท 3.2) มีข้อได้เปรียบคือ ผู้เรียนสามารถเขียนอักษรจีนประยุกต์ได้ในทันทีโดยใช้ความรู้ที่มีอยู่เดิม มีข้อพึงระวังคือ ผู้เรียนส่วนหนึ่งอาจต้องปรับลายมือในบางตัวอักษร เนื่องจากการเขียนด้วยบางลายมือสามารถยอมรับได้ในภาษาญี่ปุ่น แต่ไม่ได้รับการยอมรับในภาษาจีน
- (2) กลุ่มอักษรจีนที่ผู้เรียนสามารถนำความรู้เดิมมาประยุกต์ใช้ได้เมื่อปรับแก้ลายมือหรือปรับรูปแบบการเขียน คือ อักษรคันจิที่มีคู่เทียบเคียงอักษรจีนประยุกต์ที่มีหน้าตาคัล้ายกัน แต่ไม่เหมือนกันทุกประการ (อักษรในประเภท 3.3) มีข้อได้เปรียบคือ ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่มีอยู่เดิมมาประยุกต์ใช้เพื่อเขียนอักษรจีนประยุกต์ได้โดยสะดวก เพราะรูปร่างส่วนใหญ่ตรงกัน มีข้อพึงระวังคือ ผู้เรียนจำเป็นต้องปรับลายมือเพื่อความถูกต้องตามมาตรฐานอักษรจีนประยุกต์ในภาษาจีน โดยพึงระวังรายละเอียดปลีกย่อยที่แตกต่างกัน บางอักษรอาศัยเพียงการปรับแก้ลายมือ ซึ่งการแก้ไขชนิดนี้มีรูปแบบที่ค่อนข้างแน่นอน ผู้เรียนจะสามารถรับรู้ได้ด้วยตัวเองว่าขีดตรงไหนควรแก้ไข บางอักษรจำเป็นต้องอาศัยการปรับรูปแบบการเขียน กล่าวคือ ต้องแก้ไข เพิ่มเติม หรือลดขีดโดยมีรูปแบบที่ไม่แน่นอน ผู้เรียนจำเป็นต้องจำลักษณะโดยคร่าวหรือตำแหน่งที่ขีดบางขีดเพิ่มมาหรือหายไป
- (3) กลุ่มอักษรจีนที่ผู้เรียนสามารถนำความรู้เดิมมาประยุกต์ใช้ได้ โดยอาศัยหลักการการปรับรูปเขียนให้ง่ายขึ้นของอักษรจีนประยุกต์ คือ อักษรคันจิที่มีหน้าตาคัล้ายหรือเหมือนกันกับรูปอักษรจีนดั้งเดิม (อักษรในประเภท 3.4) มีข้อได้เปรียบคือ ผู้เรียนจำเป็นต้องศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการปรับรูปเขียนให้ง่ายขึ้นของอักษรจีนประยุกต์ตามแบบที่สาธารณรัฐประชาชนจีนกำหนด หลังจากนั้นจะสามารถอนุมานได้ว่าอักษรคันจิที่มีรูปร่างหน้าตาเหมือนกับอักษรจีนดั้งเดิมแบบนี้ จะมีคู่เทียบเคียงเป็นอักษรจีนประยุกต์ที่มีหน้าตาเป็นอย่างไร มีข้อพึงระวังคือ ผู้เรียนอาจมีความสับสนว่า ตัวอักษรใดคือตัวอักษรที่หน้าตาเหมือนกับอักษรจีนดั้งเดิม ซึ่งต้องทำการปรับรูปให้ง่ายลงตามแบบที่สาธารณรัฐประชาชนจีนกำหนด ผู้เรียนจำเป็นต้องระมัดระวังไม่ให้เขียนรูปอักษรจีนดั้งเดิมหรืออักษรคันจิแทนรูปอักษรจีนประยุกต์
- (4) กลุ่มอักษรจีนที่ไม่สามารถนำความรู้เดิมมาประยุกต์ใช้ได้เลย คือ อักษรในประเภท 3.5 อักษรประเภทนี้จำเป็นต้องเรียนรู้ใหม่ทั้งหมด การรู้อักษรคันจินั้นไม่มีส่วนช่วยให้เขียนคู่เทียบเคียงอักษรจีนประยุกต์ได้เลย ไม่มีข้อได้เปรียบ แต่มีข้อพึงระวังคือ ผู้เรียนอาจมี

ความสับสนกับอักษรคันจิที่ผู้เรียนมีความรู้อยู่เดิม ผู้เรียนจำเป็นต้องระมัดระวังไม่ให้เขียนรูปอักษรคันจิแทนรูปอักษรจีนประยุกต์

6.1.2 การศึกษาเปรียบเทียบเสียงอ่านของอักษรจีนในภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่น

ผลการศึกษาเปรียบเทียบเสียงอ่านของอักษรจีนในภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่น สามารถแบ่งออกเป็น 2 ส่วนตามความเชื่อมโยงที่เกิดขึ้นได้ดังนี้

- (1) ความเชื่อมโยงที่เกิดขึ้นจากการเปรียบเทียบเสียงพยัญชนะของส่วนต้นพยางค์ในภาษาจีนกับวรรณยุกต์อักษรคันจิตัวแรกของคำอ่านในภาษาญี่ปุ่น ผู้วิจัยได้สรุปคู่เทียบเสียงพยัญชนะของส่วนต้นพยางค์ในภาษาจีนกับวรรณยุกต์อักษรคันจิตัวแรกของคำอ่านในภาษาญี่ปุ่นที่ทำให้การเดาเสียงในอีกภาษาหนึ่ง โดยการเชื่อมโยงจากภาษาจีนไปยังภาษาญี่ปุ่นในตารางที่ 44 และการเชื่อมโยงจากภาษาจีนไปยังภาษาญี่ปุ่นในตารางที่ 45 ดังนี้

ตารางที่ 44 : ตารางเปรียบเทียบความเชื่อมโยงระหว่างเสียงพยัญชนะจีนกับวรรณยุกต์ในภาษาญี่ปุ่นที่เกิดจากผลการวิจัย

พินอินเสียงพยัญชนะในภาษาจีนกลางปัจจุบัน	วรรณยุกต์ในภาษาญี่ปุ่นหลักที่ควรคาดเดาในครั้งแรก	วรรณยุกต์ในภาษาญี่ปุ่นรองที่ควรจำไว้เพิ่มเติม
b	<ha>	
p	<ha>	
m	<ma>	
f	<ha>	
d	<ta>	
t	<ta>	
n	<na>	
l	<ra>	
g	<ka>	
k	<ka>	
h	<ka>	
j	<ka>	
q	<ka>	<sa>
x	<sa>	
z	<sa>	
c	<sa>	
s	<sa>	
zh	<sa>	
ch	<sa>	
sh	<sa>	
r	<na>	
y*	<a>	<ya>
w*	<a>	<ba> <ma>
ø*	<a>	

ตารางที่ 45 : ตารางเปรียบเทียบความเชื่อมโยงระหว่างวรรณคดีในภาษาญี่ปุ่นกับเสียงพยัญชนะจีนที่เกิดจาก
ผลการวิจัย

วรรณคดีในภาษาญี่ปุ่น	พินอินเสียงพยัญชนะหลักที่ ควรคาดเดาในครั้งแรก	พินอินเสียงพยัญชนะรองที่ ควรจำไว้เพิ่มเติม
<a>	y	
<ka>		
<ga>		
<sa>		
<za>		
<ta>	d	t, zh
<da>	d	t
<na>	n, l	
<ha>	f	b
<ba>	m	b
<ma>	m	
<ya>	y	
<ra>	l	
<wa>	w	

- (2) ความเชื่อมโยงที่เกิดขึ้นจากการเปรียบเทียบส่วนท้ายพยางค์ในภาษาจีนกับส่วนท้ายของคำอ่านในภาษาญี่ปุ่น ผู้วิจัยได้สรุปคู่เทียบเสียงส่วนท้ายพยางค์ในภาษาจีนกับส่วนท้ายของคำอ่านในภาษาญี่ปุ่นที่ทำให้การคาดเดาเสียงในอีกภาษาหนึ่ง โดยการเชื่อมโยงจากภาษาจีนไปยังภาษาญี่ปุ่นในตารางที่ 46 และ การเชื่อมโยงจากภาษาจีนไปยังภาษาญี่ปุ่นในตารางที่ 47 ดังนี้

ตารางที่ 46 : ตารางเปรียบเทียบความเชื่อมโยงระหว่างส่วนท้ายพยางค์จีนในภาษาจีนกับส่วนท้ายของคำอ่าน
ในภาษาญี่ปุ่นที่เกิดจากผลการวิจัย

ส่วนท้ายพยางค์ในภาษาจีน	พยางค์ท้ายในภาษาญี่ปุ่น หลังจับคู่กับเสียงสระหลักที่ ควรคาดเดาในครั้งแรก	พยางค์ท้ายในภาษาญี่ปุ่น หลังจับคู่กับเสียงสระรองที่ ควรจำไว้เพิ่มเติม
-an	-an	
-ian	-en	
-uan	-an	
-üan	-en	
-en	-in	
-in	-in	
-un	-on	
-ün	-un	
-ang	-ou	

ส่วนท้ายพยางค์ในภาษาจีน	พยางค์ท้ายในภาษาญี่ปุ่น หลังจับคู่กับเสียงสระหลักที่ ควรคาดเดาในครั้งแรก	พยางค์ท้ายในภาษาญี่ปุ่น หลังจับคู่กับเสียงสระรองที่ ควรจำไว้เพิ่มเติม
-iang	-ou	
-uang	-ou	
-eng	-ou	
-ing	-ei	
-ueng		
-ong	-ou	
-iong	-ou	-ei

ตารางที่ 47 : ตารางเปรียบเทียบความเชื่อมโยงระหว่างส่วนท้ายของคำอ่านในภาษาญี่ปุ่นกับส่วนท้ายพยางค์
จีนในภาษาจีนที่เกิดจากผลการวิจัย

พยางค์ท้ายในภาษาญี่ปุ่น หลังจับคู่กับเสียงสระ	ส่วนท้ายพยางค์ในภาษาจีน หลักที่ควรคาดเดาในครั้งแรก	ส่วนท้ายพยางค์ในภาษาจีน รองที่ควรจำไว้เพิ่มเติม
-an	-an	
-in	-in	-en
-un	-ün	
-en	-ian	
-on	-un	-en
-chi	-ø	
-tsu	-ø	
-ki	-ø	
-ku	-ø	
-a -i -u -e -o (สระเสียงสั้น)	-ø	

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าผลการศึกษาดังกล่าวจะสามารถสร้างคู่เทียบเสียงอ่านอักษรจีนระหว่างภาษาจีนกลางปัจจุบันกับภาษาญี่ปุ่นที่เชื่อมโยงกันได้จริงตามข้อสันนิษฐานที่ตั้งไว้ในหัวข้อ 1.3.2 แต่เป็นระบบที่ไม่สมบูรณ์ เพราะเมื่อนำมาพิจารณาย้อนกลับว่าจะคู่เทียบเสียงข้างต้นนี้ช่วยเหลือให้ผู้เรียนเรียนรู้เสียงอ่านภาษาจีนได้ง่ายขึ้นหรือไม่แล้วนั้น พบว่ามีประสิทธิภาพที่ไม่เพียงพอ จึงจำเป็นต้องใช้แนวคิดอื่นที่เกิดขึ้นภายในขั้นตอนการวิจัย คือแนวคิดการเดาเสียงด้วยระบบฐานกรณ์ และประเด็นเสียงพยางค์ท้าย -n (รายละเอียดเพิ่มเติมในบทที่ 4 หัวข้อ 4.3) นำมาสังเคราะห์ข้อได้เปรียบและข้อพึงระวังในการเรียนภาษาจีนให้แก่ผู้เรียนต่างชาติที่มีความรู้ภาษาญี่ปุ่นเทียบเท่าระดับ JLPT N2 ในด้านเสียงอ่านอักษรจีนได้ดังนี้

- (1) ผู้เรียนมีข้อได้เปรียบในการเดาเสียงพยัญชนะของส่วนต้นพยางค์ในภาษาจีนของอักษรจีนคือ สามารถคาดเดาเสียงพยัญชนะจีนจากเสียงอ่านวรรณในภาษาญี่ปุ่นในเชิงภาพรวมจากหลักการเดาเสียงจากฐานกรณ์ และเมื่อทำความเข้าใจรายละเอียดในส่วนของ

ขั้นตอนวิเคราะห์เพื่อสร้างกฎในงานวิจัยนี้ ผู้เรียนจะสามารถเชื่อมโยงความคิดเกี่ยวกับเสียงจีนโบราณ-เสียงจีนกลางปัจจุบัน-เสียงภาษาญี่ปุ่นได้ดียิ่งขึ้น

- (2) ผู้เรียนมีข้อพึงระวังในการเดาเสียงพยัญชนะของส่วนต้นพยางค์ในภาษาจีนของอักษรจีน คือ แนวคิดที่ผู้วิจัยนำเสนอในงานวิจัยนี้อาจทำให้คาดเดาผิดพลาดได้ในหลายกรณี ผู้เรียนจำเป็นต้องหมั่นตรวจสอบเสียงอ่านที่ถูกต้องของภาษาจีนทุกครั้ง กฎที่เสนอให้นี้เป็นเพียงตัวช่วยให้เรียนรู้ภาษาจีนได้ง่ายยิ่งขึ้น แต่มิใช่สิ่งที่นำมาใช้ได้ในทุกกรณี
- (3) ผู้เรียนมีข้อได้เปรียบในการเดาส่วนท้ายพยางค์ในภาษาจีนในภาษาจีนของอักษรจีนโดยผู้เรียนสามารถคาดเดาเสียงตัวสะกดส่วนท้ายพยางค์ในภาษาจีนที่มีเสียงตัวสะกด -n จากอักษรที่มีเสียงพยางค์ท้ายในภาษาญี่ปุ่น -n ได้ ยกเว้น 洗 และ 瓶 เพียง 2 ตัวอักษรเท่านั้น
- (4) ผู้เรียนไม่มีข้อพึงระวังในการเดาส่วนท้ายพยางค์ในภาษาจีนในภาษาจีนของอักษรจีน เพราะไม่มีความเชื่อมโยงที่สมบูรณ์ในส่วนท้ายพยางค์ระหว่างภาษาจีนกับภาษาญี่ปุ่น

6.1.3 การศึกษาเปรียบเทียบความหมายของศัพท์ในภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่น

ผลการศึกษาเปรียบเทียบความหมายของศัพท์ในภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่นสามารถสรุปออกมาได้ 2 รูปแบบ ได้แก่

- (1) เชิงปริมาณพบว่า ศัพท์ที่มีความหมายตรงกันในภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่นมีจำนวนมากที่สุด (อัตราร้อยละ 67.57) อันดับถัดมาเป็นศัพท์ที่มีความหมายในภาษาใดภาษาหนึ่งตรงกับอีกภาษาหนึ่งเพียงบางส่วน (อัตราร้อยละ 31.41) ซึ่งกลุ่มศัพท์นี้สามารถแบ่งประเภทย่อยออกเป็น 3 ประเภท ตามสัดส่วนที่พบมากที่สุดไปน้อยที่สุดดังนี้ (1) ศัพท์ที่ภาษาญี่ปุ่นมีความหมายตรงกันกับภาษาจีน แต่ภาษาจีนมีความหมายที่มากกว่าหรือกว้างกว่า (อัตราร้อยละ 13.75) (2) ศัพท์ที่ภาษาจีนมีความหมายตรงกันกับภาษาญี่ปุ่น แต่ภาษาญี่ปุ่นมีความหมายที่มากกว่าหรือกว้างกว่า (อัตราร้อยละ 10.53) (3) ศัพท์ที่ภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่นมีความหมายตรงกันในบางกรณี และต่างก็มีความหมายอื่นที่ไม่ตรงกัน (อัตราร้อยละ 7.13) และอันดับสุดท้ายคือศัพท์ที่มีความหมายต่างกันภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่น (อัตราร้อยละ 1.02) ซึ่งให้เห็นว่าข้อสันนิษฐานที่ตั้งไว้ในหัวข้อ 1.3.3 ว่า ความหมายของศัพท์ที่ปรากฏอยู่ในรูปอักษรจีนซึ่งอยู่ในคลังศัพท์ของการสอบวัดระดับความรู้ทั้งสองภาษา ส่วนใหญ่มีความคล้ายกัน เป็นจริง
- (2) เชิงคุณภาพพบว่า ความรู้ทางด้านความหมายของศัพท์ในภาษาญี่ปุ่นที่เขียนด้วยอักษรคันจิและออกเสียงแบบจีน (音読み) ซึ่งอาจถือว่าเป็นคำยืมภาษาจีนของภาษาญี่ปุ่นสามารถแบ่งออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ ประเภทที่ 1 คือ ภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่นมีความหมายตรงกันทุกความหมายย่อย ความรู้ทางด้านความหมายของศัพท์ประเภทนี้จะถือเป็นการถ่ายโอนเชิงบวกที่ผู้เรียนนำความรู้เดิมในภาษาญี่ปุ่นมาใช้ในภาษาจีนกลางได้ ประเภทที่ 2 คือ ภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่นมีความหมายย่อยตรงกันแต่ไม่ครบทุกความหมายย่อย ความรู้ทางด้านความหมายของศัพท์ประเภทนี้จะถือเป็นการถ่ายโอนทั้ง

ทางบวกและทางลบ กล่าวคือ สามารถเข้าใจความหมายภาษาจีนโดยอาศัยความรู้ภาษาญี่ปุ่นได้แต่ไม่สามารถเข้าใจได้ในทุกกรณี หรืออาจสร้างความเข้าใจผิดในการสื่อสารภาษาจีนเนื่องจากอ้างอิงความหมายศัพท์ตามภาษาญี่ปุ่น ซึ่งการถ่ายโอนทางลบอย่างหลังนี้จะเกิดขึ้นกับประเภทที่ 3 คือ ภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่นมีความหมายต่างกันด้วยเช่นกัน

ผลการศึกษาดังกล่าวสามารถสังเคราะห์ข้อได้เปรียบและข้อพึงระวังในการเรียนภาษาจีนให้แก่ผู้เรียนต่างชาติที่มีความรู้ภาษาญี่ปุ่นเทียบเท่า JLPT ระดับ N2 ในด้านความหมายศัพท์ได้ดังนี้

- (1) กลุ่มศัพท์ที่ผู้เรียนสามารถนำความรู้เดิมมาใช้ได้โดยตรง คือ ศัพท์ที่มีความหมายในภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่นตรงกัน (ศัพท์ในประเภท 5.2) มีข้อได้เปรียบคือ ผู้เรียนสามารถเข้าใจความหมายศัพท์ในภาษาจีนได้ทันทีอย่างสมบูรณ์ ไม่ต้องเรียนรู้เพิ่มเติม มีข้อพึงระวังคือ ในทั้งสองภาษาอาจมีความนิยมในการใช้ความหมายย่อยของศัพท์เป็นความหมายหลักไม่ตรงกัน จึงอาจทำให้สื่อสารผิดบริบทได้ในบางครั้ง ผู้เรียนจำเป็นต้องตระหนักถึงประเด็นดังกล่าว
- (2) กลุ่มศัพท์ที่ผู้เรียนสามารถนำความรู้เดิมมาประยุกต์ใช้ได้ แต่ต้องศึกษาความหมายย่อยอื่นของภาษาจีนเพิ่มเติม คือ ศัพท์ที่ภาษาญี่ปุ่นมีความหมายตรงกันกับภาษาจีน แต่ภาษาจีนมีความหมายที่มากกว่าหรือกว้างกว่า (ศัพท์ในประเภท 5.3 (1)) มีข้อได้เปรียบคือ ผู้เรียนสามารถเข้าใจความหมายศัพท์ในภาษาจีนได้บางส่วน มีข้อพึงระวังคือ ผู้เรียนจำเป็นต้องศึกษาความหมายในภาษาจีนเพิ่มเติมเนื่องจากไม่ปรากฏความหมายย่อยดังกล่าวในภาษาญี่ปุ่น
- (3) กลุ่มศัพท์ที่ผู้เรียนสามารถนำความรู้เดิมมาประยุกต์ใช้ได้แต่ต้องละทิ้งความหมายภาษาญี่ปุ่นที่แตกต่างจากภาษาจีนออกไป คือ ศัพท์ที่ภาษาญี่ปุ่นมีความหมายตรงกันกับภาษาจีน แต่ภาษาญี่ปุ่นมีความหมายที่มากกว่าหรือกว้างกว่า (ศัพท์ในประเภท 5.3 (2)) มีข้อได้เปรียบคือ ผู้เรียนสามารถเข้าใจความหมายศัพท์ในภาษาจีนได้อย่างสมบูรณ์ มีข้อพึงระวังคือ ผู้เรียนอาจเข้าใจความหมายของศัพท์จีนผิดพลาดจากการอนุมานว่าศัพท์นั้นมีความหมายตรงกันกับภาษาญี่ปุ่น ทั้งที่ความเป็นจริงแล้วบางความหมายย่อยไม่ปรากฏในภาษาจีน จึงจำเป็นต้องตระหนักถึงประเด็นนี้เป็นพิเศษ
- (4) กลุ่มศัพท์ที่สามารถนำความรู้เดิมมาประยุกต์ใช้ได้โดยละทิ้งความหมายภาษาญี่ปุ่นที่แตกต่างจากภาษาจีนออกไป แล้วศึกษาความหมายภาษาจีนที่แตกต่างจากภาษาญี่ปุ่นเพิ่มเติม คือ ศัพท์ที่ภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่นมีความหมายตรงกันในบางกรณี และต่างก็มีความหมายอื่นที่ไม่ตรงกัน (ศัพท์ในประเภท 5.3 (3)) มีข้อได้เปรียบคือ ผู้เรียนสามารถเข้าใจความหมายศัพท์ในภาษาจีนได้บางส่วน มีข้อพึงระวังคือ ผู้เรียนจำเป็นต้องศึกษาความหมายในภาษาจีนที่ไม่ปรากฏในภาษาญี่ปุ่นเพิ่มเติม ในขณะที่บางความหมายก็ไม่ปรากฏในภาษาจีน ผู้เรียนจำเป็นต้องเลือกใช้เพียงความหมายที่ปรากฏจริงในภาษาจีนเท่านั้น

- (5) กลุ่มศัพท์ที่ผู้เรียนไม่สามารถนำความรู้เดิมมาประยุกต์ใช้ได้เลย ศัพท์ประเภทนี้จำเป็นต้องเรียนรู้ใหม่ทั้งหมด การรู้ความหมายของศัพท์ในภาษาญี่ปุ่นไม่มีส่วนช่วยให้เข้าใจความหมายของศัพท์ในภาษาจีน คือ ศัพท์ที่ภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่นมีความหมายต่างกันทุกกรณี (ศัพท์ในประเภท 5.4) ไม่มีข้อได้เปรียบ แต่มีข้อพึงระวังคือ ผู้เรียนอาจมีความสับสนกับความหมายศัพท์ภาษาญี่ปุ่นที่ผู้เรียนมีความรู้อยู่เดิม ผู้เรียนจำเป็นต้องระมัดระวังไม่ให้เข้าใจผิดว่าศัพท์จีนนั้นมีความหมายตรงกับภาษาญี่ปุ่น

ข้อได้เปรียบในการเรียนภาษาจีนของผู้เรียนต่างชาติที่มีความรู้ภาษาญี่ปุ่นเทียบเท่า JLPT ระดับ N2 เกิดขึ้นจากร่องรอยที่เด่นชัดของการยืมภาษาจีนทั้งรูปอักษร เสียงอ่าน และความหมายของคำ แต่เมื่อยืมมาใช้แล้วก็ถือเป็นส่วนหนึ่งของภาษาญี่ปุ่นซึ่งมีการพัฒนาไปในรูปแบบของตนเอง พัฒนาการนี้ทำให้เกิดความแตกต่างเล็กน้อยจนถึงไม่มีเค้าโครงเดิมอันจะสังเคราะห์เป็นข้อพึงระวังในการใช้ความรู้ภาษาญี่ปุ่นเพื่อศึกษาภาษาจีนต่อไป

6.2 ข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาวิจัยต่อยอดในสองประเด็น ประเด็นแรกเกี่ยวกับขอบเขตของข้อมูลที่ใช้วิจัย งานวิจัยนี้มีขอบเขตของชุดข้อมูลอยู่ภายในการสอบวัดระดับความรู้ภาษาจีนกลาง (HSK) ระดับ 5 และการสอบวัดระดับความรู้ภาษาญี่ปุ่น (JLPT) ระดับ N2 ผู้วิจัยทดลองอ่านข้อมูลในคลังข้อมูล JLPT ระดับ N1 จากแหล่งข้อมูลเดียวกันแล้ว พบว่าอักษรและศัพท์ที่ปรากฏใน JLPT ระดับ N1 ก็มีความเชื่อมโยงกับ HSK ระดับ 5 เพิ่มเติมประมาณหนึ่ง ซึ่งความเชื่อมโยงนี้จะสามารถเพิ่มการถ่ายโอนความรู้และสร้างประโยชน์ต่อผู้เรียนได้ สาเหตุคาดว่าเป็นเพราะในทัศนะของผู้ใช้ภาษาญี่ปุ่น อักษรคันนะนั้นเป็นอักษรพื้นฐาน ส่วนอักษรคันจิเป็นอักษรยากกว่าอักษรคันนะ ในขณะที่ผู้ใช้ภาษาจีนมองว่าอักษรจีนเป็นอักษรพื้นฐาน และเป็นชนิดอักษรเพียงหนึ่งเดียวในภาษา ทำให้อักษรคันจิที่อยู่ในระดับสูงของภาษาญี่ปุ่น เมื่อเทียบเคียงกับคู่อักษรจีนแล้วไม่ได้ยากมากนักในสายตาผู้ใช้ภาษาจีน เช่นเดียวกับศัพท์ที่อ่านด้วยเสียงอ่านจีน ซึ่งเป็นคำยืมโดยตรงจากภาษาจีน ผู้ใช้ภาษาญี่ปุ่นมักมองว่าเป็นคำที่ยาก มีความเป็นทางการ แตกต่างจากศัพท์ภาษาญี่ปุ่นแท้ที่เข้าใจง่าย ใช้ในภาษาพูดได้มากกว่า ทำให้คำยืมจีนเหล่านี้มักบรรจุอยู่ใน JLPT ระดับสูง ทั้งที่คู่เทียบศัพท์เหล่านั้นเป็นคำที่ไม่ยากมากในภาษาจีน

ประเด็นที่สอง งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงศึกษาเปรียบเทียบ เน้นผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากความแตกต่างเพื่อประเมินความยากง่ายหรือประเมินข้อได้เปรียบข้อพึงระวังในการเรียนรู้ภาษาจีนกลางของผู้ที่มีพื้นฐานความรู้ภาษาญี่ปุ่น หากมีผู้ศึกษาเพิ่มเติมในเชิงทดลอง หรือเชิงทฤษฎีการรับภาษาที่สอง ก็อาจจะเป็นการพิสูจน์ทราบว่าข้อได้เปรียบหรือข้อพึงระวังที่ได้สังเคราะห์ขึ้นในงานวิจัยนี้เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาภาษาจีนของผู้รู้ภาษาญี่ปุ่นได้มากน้อยเพียงไร อันจะทำให้การศึกษาในประเด็นนี้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- โทเคียว. (2554). อุปสรรค-ปัจจัยในภาษาญี่ปุ่น. กรุงเทพมหานคร: เอลโล่การพิมพ์.
- ณัฐกานต์ สุขชื่น. (2541). แนวคิดเรื่อง Error correction กับครูสอนภาษา. วารสารมนุษยศาสตร์, 6(1): 139-145
- ศิริรัตน์ ณ ระนอง และคณะ. (2554). ภาษาศาสตร์เบื้องต้น. นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- สิริมพร สุริยะวงศ์ไพศาล. (2555). คัมภีร์ ภาษาญี่ปุ่นสไตล์จีน ภาษาจีนสไตล์ญี่ปุ่น. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อภิญา ศิริวรรณ. (2559). อักษรจีน : กระบวนการสื่อสารและผสมผสานความหมายผ่านอักษรเลียนธรรมชาติ. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 8(2): 293-324.
- อัษฎายุทธ ชูศรี. (2564). แปดประเด็นภาษาศาสตร์ภาษาญี่ปุ่นเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร: โครงการเผยแพร่ผลงานวิชาการ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาษาจีน

- 成春有. (2002). 《日语汉字音读研究》. 合肥: 中国科学技术大学出版社.
- 成春有, 游衣明. 日语吴音汉音子音差异比较研究. 外语研究 2004, 85 (3) : 25-30.
- 崔崑, 丁文博. (2012). 《日源外来词探源》. 广州: 世界图书出版.
- 丁曼. (2018). 《日本的汉字》. 北京: 新星出版社.
- 范子靖. (2015). 《汉字简化之旅》. 上海: 上海锦绣文章出版社.
- 黄伯荣, 廖旭东. (2018). 《现代汉语》. 北京: 高等教育出版社.
- 胡翠月. 韩国语汉字音声母与中古汉语声母的对应关系. 外语与外语教学 2012, 262 (1) : 62-90.
- 刘骏, 傅荣. (2008). 《欧洲语言共同参考框架: 学习、教学、评估》.

北京：外语教学与研究出版社。

刘凌霄. JLPT 的汉日同形词词义差异的研究. 硕士, 广西民族大学, 2016.

李文国. (2017). 《汉字字形标准化的形成分析——以宋体字为例》.

福建漳州：厦门大学嘉庚学院人文与传播学院。

潘钧. (2013). 《日本汉字的确立及其历史演变》. 北京：商务印书馆。

全昌焕, 陈多友. (2018). 《新编古代日语语法教程》. 上海：

上海交通大学出版社。

森田聪. 《现代汉语词典》中的日语借词研究. 硕士, 南开大学, 2016.

邵磊. 清-朝鲜时期汉·满·韩互译中的文字对音——以《汉清文鉴》满文的

韩文表记法为例. 编译论丛 2016, 9 (2): 57-92.

王力. (1980). 《汉语史稿》. 北京：中华书局。

王力. (1985). 《汉语语音史》. 北京：商务印书馆。

王宁 等人. (2014). 《通用规范汉字字典》. 北京：商务印书馆。

徐通锵. (2014). 《历史语言学》. 北京：商务印书馆。

张晓园. 日本学生汉日同形汉语形容词习得偏误分析. 硕士, 河北大学,

2012.

赵敏. (2017). 《日语语言学理论研究与日本文化探索》. 北京：

中国水利水电出版社。

智雅君. 日本学生汉日同形词习得偏误分析. 硕士, 华中科技大学, 2017.

朱晓农, 严至诚. 入声唯闭韵尾的共时变异和历时演化：香港粤语个案研究.

香港科技大学, 2008.

ภาษาญี่ปุ่น

木田章義 (2000) 「国語音韻史上の未解決の問題」『音声研究』4 (3) .

pp. 24-27.

薛華民 (2013) 「中国語を第一言語とする日本語学習者のための漢字読み方

指導法開発に向けた基礎研究：中国語知識の利用をめぐって」

『九州大学学術情報リポジトリ』九州大学

服部四郎（1976）「上代日本語のいわゆる“八母音”について」

『日本学士院紀要』34（1）． pp. 1-16.

原岡かおる（2019）「日本語における漢字音の受容と通時的変遷に関する

研究」『東京女子大学言語文化研究』28. pp. 57-76.

樋口真二（2014）『中国語はこんなに日本語と似ている』東京図書出版

ミン・ジェシー（2020）「日本語能力試験レベル N3 以上の

日本語学習者による日本語の「撥音」の訛りの特徴・傾向」

『日本語・日本文化研修プログラム研修レポート集』35. pp. 68-75.

湯沢質幸（1987）『唐音の研究』勉誠社

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ภาคผนวกนี้คือ การแปลสรุปความวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นภาษาจีน

具有 JLPT N2 同等日语能力的外国学习者之汉语教学的优势和注意事项研究

第一章 引言

问题的提出

不认识中日文的人大多数看到汉字的时候会分不清是汉语还是日语，这是因为两种语言都是用汉字。虽然汉字字体不是完全一样的，但它们俩都很相似。从地理位置上来说，日本离中国特别接近。历史上自古以来两国之间的关系也非常密切。有人认为纪元三世纪左右，汉字从中国进入了日本，影响了他们国家的语言。中日交流持续了两千多年，日本政府送人到中国各王朝去学习中国的文化、政治、技术、宗教以及语言方面的知识。

研究者认为中日文之间有三种相似的方面：读音、词汇、汉字。日本汉字音读跟汉语汉字读音很像，比如说“运动”这个词皆有很相近的发音，但是因为日语借用古汉语的发音，还保留了现代汉语中没有的入声韵尾，所以这项事导致两种语言不同的发音。对于词汇方面，拥有日语知识者可能看懂很多汉语词，比如：学校、运动、天气、植物、政治、金鱼，中日文皆有一样的词义，然而一些词中日文有一定的差异，比如“走”这个词，日语里是“跑”的意思，这是因为日语借用了古汉语的词义，让两种语言的词义有所不同。对于汉字方面，一些字简体字和日本汉字的字体是一样的，如：学、校、天、金，一些日本汉字跟繁体字有一样的字体，如：運（运）、動（动）、魚（鱼），还有一些字是日本独有的，如：気（气）、鉄（铁）。这三个方面告诉我们拥有日语知识者对汉语教学有优势，也有劣势，该论文以上述的三个方面研究中日文的异同，要知道 JLPT N2 同等日语能力为外国学习者对汉语教学有多少利益。

研究目的

- 一、对比分析 HSK 五级和 JLPT N2 中的汉字字形有如何异同。
- 二、所学中日语音系统，然后造成对应汉字的汉日发音。
- 三、对比分析 HSK 五级和 JLPT N2 中的词汇意义有如何异同。
- 四、综合所得出的结果为具有 JLPT N2 同等日语能力的外国学习者之汉语教学的优势和注意事项。

假设条件

- 一、日本汉字字体大部分跟繁体字字体一样，比简体字和和制汉字多。
- 二、现代汉语读音和日语读音有相连的系统。
- 三、两种语言能力测验中出现的词汇大部分有相似的词义。

- 四、具有 JLPT N2 同等日语能力的外国学习者在书写方面和词汇方面有优势，但要注意写错或者误解词汇的意义。

研究范围

- 一、所学 HSK 5 级中出现的简体字和 JLPT N2 中出现的日本汉字。
- 二、汉语：考虑中古汉语读音和现代汉语读音。日语：只考虑汉音和吴音，不考虑日语原有的变音规则。
- 三、所学 HSK 5 级中出现的词汇和 JLPT N2 中出现的汉语词汇。

研究方法

- 一、研究语言对比，收集资料：中日交流历史、汉日语音的发展过程、日语汉字音读、简繁体字资料，关于两种语言能力测验考察详细。
- 二、从《新汉语水平考试大纲》收集中文汉字和汉语词汇，从《日本语总编系列》和《新完全马斯特日本语能力试验》收集日本汉字和日语词汇。
- 三、使用《新华字典》和《五十音引汉和辞典》做中日汉字字形比较和汉日语音对比，分为声母部分和韵母部分。使用《现代汉语词典》和《广辞苑》做中日文词义比较，然后把结果进行统计分析。
- 四、总结与讨论研究结果。

研究作用

- 一、为具有 JLPT N2 同等日语能力的外国学习者提升书写方面、读音方面、词义方面的汉语教学过程，减轻混淆性，提醒汉语教学的注意事项。
- 二、利用日语当作汉语教育的指南。

论文里使用的字种与音标拼字系统

- 一、中文：用简体字、汉语拼音。
- 二、日文：用平假名、片假名、日本汉字、修正平文式罗马字。
- 三、中古汉语、日语语音发展过程的解释：用国际音标。
- 四、外语音译成泰语字母使用 ORST 规定的标准。

第二章 文献探讨

文献探讨分为五部分：日语汉字音——为了进行理解，减轻混淆性，因为日语的读音系统比汉语有所复杂、日语汉字音汉语语音的发展——中日语音系统相连的来源、日语语音的发展——认出日语语音变化的理由、汉字的发展与简化——中华人民共和国在使用字种的来历、外语能力测验——语言测验的本质和研究范围的划分。

日语汉字音

训读音读平假名和片假名被创造之前，日本语言只有白话，没有字，为了记录自己的语言而自中国借来了汉字。日本汉字有两种读音：一、训读——

是日本原有的白话词语，然后借用汉字去指定词义，因为这个读音跟汉语无关，所以研究者不考虑这种读音；二、音读——以汉字本音为读音，日本从中国各朝各地接受了各方面的词语，所以读音会分散多种化，可分为四种如下方。

日语中的吴音源自隋唐以前的长江中下游的吴楚地方。从东晋时期以来，中国文化中心从长安、洛阳古都转移到吴楚地方，使中原音产生了变化，吸收了中古江南语音系统。中古江南语音系统和吴楚地方方言经由朝鲜半岛传入如本，形成了日语音读中的“吴音”。这种读音占百分之 37.8，是日语中汉字音读第二最多比率的读音。

后来南朝灭亡以后，随着隋唐时期的兴起，首都迁回长安，标准音又回到以长安、洛阳为中心的中原音系。中日两国政府之间来往甚密，日本聘请了有学问的隋唐人当中原音教授，学者把很多词汇归到日本，让“汉音”通过那些词直接进入日本，因此其语言受到了很大的影响。这种读音占百分之 54.8，是日语中汉字音读最多比率的读音。

唐音出现的时间最晚，这个“唐”字并不是特指唐代，而是泛指中国。从平安时代中期到江户时代初期，也就是中国的宋元明三朝期间，传入日本的当时汉语发音统称“唐音”，也有人称它“宋音”或者“唐宋音”。唐音与汉音的主要区别在于唐音的原型，基本上跟现代浙江话差不多，因为唐音主要是宋代以后传入日本的，南宋的首都在临安府，是今天的浙江省杭州市。这个研究不考虑唐音，因为大多数的日本汉语词使用吴音和汉音，只有小部分的词语和专门用语才使用唐音。

惯用音是日本接受了汉语词以后读错了音读，这些漫长的过程让该音读被广泛使用，使它们不再算错，比如“返”这个字应该读作 hon 或者 han，但日语中存有返字的词语都把它读作 hen。这种读音占百分之 8.8。

汉语语音的发展

现代汉语读音跟古代汉语读音有所不同，这是因为读音的演变。《汉语史稿》（王力著）把汉语分成四个时代：上古汉语、中古汉语、近代汉语、现代汉语。因为中日交流从中古汉语时代开始的，所以这篇论文会用中古汉语对日语比较，以《广韵》里的音读为标准音，以《汉语史稿》中的理论和假设为主要的判断。

一、声母——以前我们不用拼音字母来标音，而用反切方法来表示汉语的读音。字的声母随着反切上字的声母，字的韵母随着反切下字的韵母。

《广韵》里发出了三十六字母，如下：

语音学名	音韵学名		全清	次清	全浊	次浊
双唇音	唇音	重唇音	帮 [p]	滂 [pʰ]	并 [b]	明 [m]
唇齿音		轻唇音	非 [f]	敷 [fʰ]	奉 [v]	微 [m]

舌尖中	舌音	舌头音	端 [t]	透 [tʰ]	定 [d]	泥 [n]
擦音		舌上音	知 [ʈ]	彻 [ʈʰ]	澄 [d]	娘 [ŋ]
舌尖前	齿音	齿头音	精 [tʂ]	清 [tʂʰ]	从 [ʈʂ]	
			心 [s]		邪 [z]	
正齿音		照 [ʈʂ]	穿 [ʈʂʰ]	床 [ʈʂ]		
		审 [ʃ]		禅 [ʃ]		
舌根音	牙音		见 [k]	溪 [kʰ]	群 [g]	疑 [ŋ]
零声母	喉音		影 [ø]			
舌根音			晓 [x]			
半元音						喻 [j]
舌尖边音	半舌音					来 [l]
舌面鼻子加摩擦音	半齿音					日 [ɳʐ]

从中古汉语到现代汉语，读音有四种的演变：无变化、渐移、合流、分化。

二、韵母——由韵头、韵腹、韵尾三个因素构成。音韵学把韵母分成四种，叫做四呼：开口呼、齐齿呼、合口呼、撮口呼。对这个研究最重要的演变是开口呼转成齐齿呼，因为中古汉语时代末期这个演变发生最多，也是汉语词传入日本之后才发生的演变。其次是开口呼转成合口呼。依据韵尾的形态，韵母可分为三种：阴声韵——没有辅音收尾；阳声韵——以 m, n, ng 收尾；入声韵——以 p, t, k 收尾。以 p, m（唇音）收尾的韵母种类是最弱的发音，消失得最早，这样的现象也发生在日语里，叫做“唇音退化”。

日语语音的发展

现在的日语读音跟以前有所不同，这是因为读音的演变。历史学上把日语分成七个时代：古代日语、上代日语、中古日语、中世日语、近世日语、近代日语、现代日语。因为中日交流从上代日语时代开始的，所以这篇论文会从那段时期开始解释。

上代日语以奈良口音为标准音，不像以东京口音为标准音有五个元音（/a//e//i//o//u/）的现代日语，它存有八个元音：/a//e//i//o//u//ĩ//ë//ö/。这些/ĩ//ë//ö/跟/i//e//o/发音不同，语音学者把/i//e//o/归类为甲类，而把/ĩ//ë//ö/归类为乙类。甲乙类发音不同广泛化了汉日发音对象，比如说“企”和“纪”，现代汉语发音分别读 qǐ 和 jì，

但现代日语发音皆读成 ki，这是因为“企”之前属于甲类，而“纪”属于乙类。

如果我们把日语里的所有的唇音来看，在现代日语中唇音存在<ma>行音、<ba>行音、<pa>行、<wa>行里和<fu>。按照发音部位来划分的话，日语中只有双唇音，既「ぱ」<pa>、「ば」<ba>、「ま」<ma>、「ふ」<fu>、「わ」<wa>，用国际音标来表示就是[p]、[b]、[m]、[ɸ]、[w]。汉语中的唇音是b[p]、p[p']、m[m]、f[f]、w[w]五个音，日语里没有在汉语中比较常见的唇齿音[f]（如“发”），[ɸ]是最靠近的对象了。当初每个在<ha>行的子音，辅音音值是由清双唇塞音[p]造成的，后来到奈良时代这些辅音音值变成了由清双唇擦音[ɸ]造成的了。直到平安时代中期，[ɸ]慢慢地弱化。镰仓时代失去了<wa>行的「ゐ」<wi>、「ゑ」<we>唇音，江户时代初期<wa>行的<wo>也跟长辈逝世了。消失的过程中，「ゐ」<wi>、「ゑ」<we>、「を」<wo>分别融入了最简单的<a>行的「い」<i>、「え」<e>、「お」<o>。无论如何，到如今[ɸ]还剩着一个发音，那就是「ふ」<fu> [ɸɯ]。其后，平安时代初期，<ha>行的辅音音值是清双唇擦音[ɸ]，到了中期发生了唇音退化的音变，其辅音变化为双唇近音[β]（即<wa>行音）。这个变化对汉语借词的音读有很大的影响。

此外，「じ」、「ぢ」、「ず」、「づ」四个字以前发音是不同的，但是随着时间的推移，发生了一个现象叫做“破擦音化”，「じ」跟「ぢ」、「ず」跟「づ」的发音融合了起来，后来日本文化厅决定统一假名写法，让具有「ぢ」和「づ」的词语依据现在的社会中普遍的发音分别改写成「じ」和「ず」。

唇音退化也在日语中的尾音节发生的，从中古汉语“双唇鼻音阳声韵”（以 -m 收尾）和“双唇音入声韵”（以 -p 收尾）进入日语的时候会分别变成尾音节「む」<mu>和「ぶ」<pu>，后来唇音退化了，继续改音为「ん」<n>和「う」<u>，比如“盐”和“法”本来分读 emu 和 hopu，后来音变为 en 和 hou。

还有别的原因使现代汉日语音有不同的地方，就是从古代日语到现代日语发生连音、拗音等音变现象，如下：

- 一、ア列＋ウ、フ 变成 オ列＋ウ
- 二、イ列＋ウ、フ 变成 イ列＋ェウ
- 三、エ列＋ウ、フ 变成 イ列＋ョウ
- 四、イ列＋ヤウ 变成 イ列＋ョウ
- 五、ク、グ＋ワ行 变成 カ行、ガ行

汉字的发展与简化

汉字算是世界最古老的文字之一，到如今发现了三千年龄的甲骨文凭据。考古学者认为汉字有超过五千年的存在。在汉字书法上可以依年龄分为：甲骨文、金文、篆文、隶书、草书、行书、楷书。楷书是最新的字体，也是现

在中华人民共和国的官方用字。楷书也可以再分两类：繁体字和简体字，这两类有明显的差异。

每个汉字的时代是上一代的简化字体，隶书由篆书简化，草书和行书由隶书简化，最后楷书简体字也是繁体字的简化形体。现在广泛使用的简体字在《通用规范汉字表》记载了 3500 个常用汉字。简体字的使用区域除了中国大陆以外，大概在马来西亚、新加坡等 20 世纪以后华人移民去的地方。

由繁体字简化成简体字总有六个方法，如下：

- 一、类推简化——把繁体字的整体或者部件简化，然后用这个已简化部分类推代替存有那些未简化部分的字。这是最有效的简化方法。比如“長”简成“长”，所以“張、帳、脹、悵”也会简化成“张、帐、胀、怅”。
- 二、同音或异音代替——在意义不混淆的条件下，两个异义字可统一。比如“表”（即表示的表）和“錶”（即手錶的錶）可以统一为“表”（“表示、手表”现在都用“表”）。
- 三、草书楷化——利用草书的简单笔画代替繁乱的楷书笔画，这让笔画数减少了很多。比如“車”简成“车”。
- 四、换用简单的符号——用简单的符号代替犯难的部分。比如“雞”的“奚”部分很难写，所以把它换成“又”就简成“鸡”。
- 五、保留特征或轮廓——去掉繁难的部分，只保留其字的特征或者轮廓。比如“廣”的“黃”部分很难写，所以把它删掉，就简成“广”。
- 六、构成新的形声字或会意字——不考虑繁体字的原形而制造新字体。比如“響、驚”简成新造的形声字“响、惊”，“頭、體”简成新造的会意字“头、体”。

“汉字的日本化”是汉字流入日本之后在日本本土发展过程，有重要的七个项目：国字、国训、当字、俗字、和制汉语、形态素、借用汉字字义代替白话词。研究者只选择五个项目来研究，不考虑当字和借用汉字字义代替白话词因为跟汉语无关。当字是日语采用汉字去译音词语，如把“AMERICA”译为“亚米利加”，这个词不存在中文里。借用汉字字义代替白话词也是一样的，比如日本原有的词 kinō，意思是昨天，所以他们用“昨日”这两个字代替 kinō，看到“昨日”他们就读 kinō，这个现象研究者认为跟中文没有关系，而且对汉语教学没有什么意义。剩下研究者考虑的项目如下：

- 一、国字——是日本自己用六书法创造的汉字因为从中国接来的汉字不够用，如：飮、鋤、畑，这些字大部分只有训读，没有音读。
- 二、国训——是日本从中国接来了汉字以后自己定义那些字的意思，比如“嘘”字中文的意思是“叹气、慢慢呼吸”，但日本不用原有的意思，而指定了自己想的意思“说谎言”。
- 三、俗字——也称“新字体”，是日本把繁体字简化下来的字体。理论跟中文的简体字差不多。

四、和制汉语——是日本从中国接来了汉字以后把它们组成新用词，日本创造了很多新的词语，无论是医学方面、化学方面、生物学方面还是解剖学方面等。后来这些词也倒流到中华人民共和国去，使中文也出现了这些词语。

五、形态素——是日本把几个形态素构成新词语，通常跟语法有关，比如采用中文的构词法来构成新词，用“非、不、无、未、化、性、上、中”等词缀构成新词等等。

外语能力测验

因为外语教学不能直接用数字评估学者拥有的知识，所以我们得依靠语言外语能力测验（CEFR）评估它们。研究者选择欧洲语言共同参考框架 B2 同等级别的知识：“能理解复杂文章中的具体或抽象主题基本内容，能辩论专门题目，能跟母语者双方不感到紧张地沟通”。虽然中日文不属于欧洲语言，但这两个外语能力测验有与 CEFR 比较标准。

一、汉语水平考试——由国家汉语国际推广领导小组办公室（汉办）举行，包括一级到六级。研究者选择五级知识：“考生掌握 2500 个常用词，可以阅读汉语报刊杂志，欣赏汉语影视节目，用汉语进行较为完整的演讲”。

二、日本語能力試験——由国际交流基金（Japan Foundation）举行，包括 N5 级到 N1 级。研究者选择 N2 级知识：“能够理解日常场景中的日语，并在一定程度上理解广泛场合的日语”。

第二语言习得理论

这个研究应用罗伯特拉多博士提出的对比分析假说，认为第二语言和第一语言不同时，学习者会借助第一语言的一些规则，这会产生负迁移作用，学生最难掌握。反之，两种语言相同的或类似的地方则产生正迁移，学者很容易就掌握知识。研究者按照对比分析假说来做研究，但不同的地方就是，学者不是利用母语来学习二语，而是利用已把握的非母语知识（指日语）来学目的语（指汉语）。

第三章 HSK 5 级与 JLPT N2 的汉字字形对比研究

中文汉字来自《新汉语水平考试大纲》五级的 2500 个词，其中有 1685 个不同的汉字。日本汉字来自第一章所说的资料，有 979 个不同的汉字。研究者以中日汉字字典的字形作为参考并通过王秀荣（2013）的汉字书写理念进行字形异同分析。

中日汉字对比方针

把日本汉字去跟简体字做比较的时候难免会产生字体的问题。依据日本文化厅发布的资料，这些字形会导致争议：

一、笔画相接还是相离不是问题的，例子如下：

湿	湿	前者：冫部分和业部分是相接的。 后者：冫部分和业部分是相离的。
吹	吹	前者：勹部分和人部分是相接的。 后者：勹部分和人部分是相离的。
選	選	前者：己己、共部分是相接的。 后者：巳巳、共部分是相离的。

二、笔画的长短不是问题的，例子如下：

雪	雪	前者里凵部分的中间横线比后者长。
天	天	前者：上条横线比下条长。 后者：上条横线比下条短。
無	無	前者的中条横线比后者长。

三、笔画相切的地方可能不一致，但不是问题的，例子如下：

家	家	两个字的豕部分，右边相切的地方不一致。
蓋	蓋	两个字的第三笔和第四笔相切的地方不一致。
蚕	蚕	两个字的第二笔和第四笔相切的地方不一致。

四、笔画相接还是相交不是问题的，例子如下：

射	射	前者：身字里有两条线是相交的。 后者：身字里有两条线是相接的。
聽	聽	前者：耳字里有两条线是相接的。 后者：耳字里有两条线是相交的。
化	化	前者：匕字里有两条线是相接的。 后者：匕字里有两条线是相交的。
外	外	前者：卜字里有两条线是相交的。 后者：卜字里有两条线是相接的。
才	才	前者：才字里有两条线是相交的。 后者：才字里有两条线是相接的。

五、横线或竖线替换点不是问题的，例子如下：

言	言	前者用横线，后者用点。
今	今	前者用横线，后者用点。
戸	户	前者用横线，后者用点。
舟	舟	前者用竖线，后者用点。
完	完	前者用竖线，后者用点。

痛	痛	前者用竖线，后者用点。
店	店	前者用竖线，后者用点。

六、弯、钩、提的混用不是问题的，例子如下：

頑	頑	前者用竖弯钩线，后者用竖提线。
切	切	前者用竖弯钩线，后者用竖提线。
望	望	前者用竖折线，后者用竖提线。
四	四	前者用竖弯钩线，后者用竖折线。
湾	湾	前者用竖钩线，后者用竖线。
没	没	前者用竖弯钩线，后者用竖折线。

七、笔画方向不是问题的，例子如下：

反	反	前者用横线，后者用撇线。
考	考	前者用横线，后者用撇线。
集	集	前者用撇线，后者用点。
淫	淫	前者用撇点点，后者用点点撇线。
值	值	前者用竖线，后者用撇线。

八、是否连笔是印刷的事，不是问题的，例子如下：

公	公	看后者的第三笔，前者看起来像分成两笔画。
玄	玄	看后者的第三笔，前者看起来像分成两笔画。
良	良	看后者的第五笔，前者看起来像分成两笔画。
比	比	看后者的第二笔，前者看起来像分成两笔画。

跟简体字字体完全相同的日本汉字

一共 501 双字，可分为三种。

一、日本汉字字形跟简体字的一模一样。一共 398 双字（大种内的 79.44%；所研究的 48.30%）例子如下：

简体字	国	声	学	会	届	当
日本 汉字	国	声	学	会	届	当

二、日本汉字跟简体字有一样的字形，但有一些注视点，比如宝盖头上方的点在日本汉字当中可能把点写成竖线，这不算是错的。一共 102 双字（大种内的 20.36%；所研究的 12.38%）例子如下：

简体字	京	今	令	四	外	空
日本 汉字	京	今	令	四	外	空

三、日本汉字有一个字形跟简体字一样，但在某种情况下也使用异体字形。一共 1 双字（大种内的 0.20%；所研究的 0.12%）如下：

简体字	笑	
日本 汉字	笑	咲

跟简体字有相似字体的日本汉字

一共 75 双字，可分为七种。

一、某个字的笔画是相接的，但对象的笔画是相交的。一共 9 双字（大种内的 12.00%；所研究的 1.09%）例子如下：

简体字	与	写	画	才	角	污
日本汉字	与	写	画	才	角	污

二、某个字的笔画数比对象的多或者少。一共 8 双字（大种内的 10.67%；所研究的 0.97%）例子如下：

简体字	浅	步	对	单	压	厅
日本汉字	浅	步	对	单	压	厅

三、某个字的笔画是相接的，但对象的笔画是相离的。一共 9 双字（大种内的 12.00%；所研究的 1.09%）例子如下：

简体字	象	述	晚
日本汉字	象	述	晚

四、某个字的笔画种类跟对象的不一样。一共 25 双字（大种内的 33.33%；所研究的 3.03%）例子如下：

简体字	底	黑	改	每	判	所
日本汉字	底	黒	改	每	判	所

五、某个字的部件或成分跟对象的不一样。一共 17 双字（大种内的 22.67%；所研究的 2.06%）例子如下：

简体字	包	骨	将	勇	查	卷
日本汉字	包	骨	将	勇	查	卷

六、某个字的笔画比对象的长或者短。一共 2 双字（大种内的 2.67%；所研究的 0.24%）例子如下：

简体字	天	幸
日本汉字	天	幸

七、某个字的部件或成分进行简化，但对象的仍保留原形。一共 5 双字（大种内的 6.67%；所研究的 0.61%）例子如下：

简体字	颜	觉	绝	铁	绿
日本汉字	顔	覚	絶	鉄	緑

跟繁体字有相似字体的日本汉字

一共 185 双字，可分为七种。

一、简体字的日本汉字对象跟其繁体字有一样的形体。一共 114 双字（大种内的 61.62%；所研究的 13.83%）例子如下：

简体字	风	买	东
繁体字	風	買	東
日本汉字	風	買	東

二、简体字的日本汉字对象跟其繁体字有一样的形体，但有一些注视点，比如宝盖头上面的点在日本汉字当中可能把点写成竖线，这不算是错的。一共 29 双字（大种内的 15.68%；所研究的 3.52%）例子如下：

简体字	亿	货	计	迹	领
繁体字	億	貨	計	跡	領
日本汉字	億	貨	計	跡	領

三、简体字的日本汉字对象跟其繁体字有一样的形体，但是那些对象比简体字有多字形，就是说繁体字和日本汉字有在使用异体字的情况。一共 8 双字（大种内的 4.32%；所研究的 1.09%）例子如下：

简体字	复		志		只		干		机		周	
繁体字	複	復	志	誌	只	隻	干	乾	機		周	週
日本汉字	複	復	志	誌	只	隻	干	乾	机	機	周	週

四、简体字的日本汉字对象跟其繁体字有很相似的字形，但仔细看就发现有微小的差别。一共 23 双字（大种内的 12.43%；所研究的 2.79%）例子如下：

简体字	认	层	极	红	误	处
繁体字	認	層	極	紅	誤	處
日本汉字	認	層	極	紅	誤	処

五、某个字的繁体字的笔画数比对象的笔画数多或者少。一共 2 双字（大种内的 1.08%；所研究的 0.24%）例子如下：

简体字	类	泪
繁体字	類	淚
日本汉字	類	涙

六、某个字的繁体字的部件或成分跟对象的部件或成分不一样。一共 5 双字（大种内的 2.70%；所研究的 0.61%）例子如下：

简体字	过	选	说	舍
繁体字	過	選	說	捨
日本 汉字	過	選	說	捨

七、某个字的繁体字的笔画是相接或者相离的，但对象的笔画反正倒过来，是相离或者相接的，或者笔画的长短跟对象的不一致。一共 4 双字（大种内的 2.16%；所研究的 0.49%）例子如下：

简体字	备	报	术
繁体字	備	報	術
日本 汉字	備	報	術

跟简繁体字有不同字体的日本汉字

一共 62 双字，可分为两种。

一、日本汉字从繁体字简化了，但跟简体字有不同的简化过程，使简日双语汉字有不同的字形。一共 55 双字（大种内的 88.71%；所研究的 6.67%）例子如下：

简体字	圆	气	卖	广	转	乐	团	营	围	轻
繁体字	圓	氣	賣	廣	轉	樂	團	營	圍	輕
日本 汉字	円	気	売	広	転	楽	団	営	囲	軽

二、日本汉字从繁体字简化了，但简体字不进行简化，仍使用繁体字的字形。一共 7 双字（大种内的 11.29%；所研究的 0.85%）例子如下：

简体字	收	效	佛	拜	冰
繁体字	收	效	佛	拜	冰
日本 汉字	収	効	仏	拝	氷

关于中日汉字相连的统计数据

简述	频率	大种内的 百分比	所研究的 百分比
跟简体字字体完全相同的日本汉字			
日本汉字字形跟简体字的一模一样	398	79.44	48.30

简述	频率	大种内的百分比	所研究的百分比
日本汉字跟简体字有一样的字形，但有一些注视点，比如宝盖头上面的点在日本汉字当中可能把点写成竖线，这不算是错的	102	20.36	12.38
日本汉字有一个字形跟简体字一样，但在某种情况下也使用异体字字形	1	0.20	0.12
小计	501	100.00	60.80
跟简体字有相似字体的日本汉字			
某个字的笔画是相接的，但对象的笔画是相交的	9	12.00	1.09
某个字的笔画数比对象的多或者少	8	10.67	0.97
某个字的笔画是相接的，但对象的笔画是相离的	9	12.00	1.09
某个字的笔画种类跟对象的不一样	25	33.33	3.03
某个字的部件或成分跟对象的不一样	17	22.67	2.06
某个字的笔画比对象的长或者短	2	2.67	0.24
某个字的部件或成分进行简化，但对象的仍保留原形	5	6.67	0.61
小计	75	100.00	9.10
跟繁体字有相似字体的日本汉字			
简体字的日本汉字对象跟其繁体字有一样的形体	114	61.62	13.83
简体字的日本汉字对象跟其繁体字有一样的形体，但有一些注视点	29	15.68	3.52
简体字的日本汉字对象跟其繁体字有一样的形体，但是那些对象比简体字有多字形，就是说繁体字和日本汉字有在使用异体字的场合	8	4.32	1.09
简体字的日本汉字对象跟其繁体字有很相似的字形，但仔细看就发现有微小的差别	23	12.43	2.79
某个字的繁体字的笔画数比对象的笔画数多或者少	2	1.08	0.24
某个字的繁体字的部件或成分跟对象的部件或成分不一样	5	2.70	0.61
某个字的繁体字的笔画是相接或者相离的，但对象的笔画反正倒过来，是相离或者相接的，或者笔画的长短跟对象的不一致	4	2.16	0.49
小计	186	100.00	22.57
跟简繁体字有不同字体的日本汉字			
日本汉字从繁体字简化了，但跟简体字有不同的简化过程，使简日双语汉字有不同的字形	55	88.71	6.67
日本汉字从繁体字简化了，但简体字不进行简化，仍使用繁体字的字形	7	11.29	0.85

简述	频率	大种内的百分比	所研究的百分比
小计	62	100.00	7.52
合计	824	100.00	

中日汉字相连的总结与讨论

研究者按照二语习得理论的语言迁移概念，把所学的日本汉字分成四类：（1）跟简体字字体完全相同的日本汉字，仅有正迁移，因为学者已经识字，有能力直接写出简体字，不用再学习；（2）跟简体字有相似字体的日本汉字，跟第一类有同等的正迁移，但也有负迁移，就是学者可能无意中写错字，因为该字形跟学者已把握的字很相似；（3）跟繁体字有相似字体的日本汉字，正迁移方面是如果学者能够理解汉字简化方法，他们能类推简化字，然后就有能力写简体字，但在负迁移的方面学者可能无意中直接写出了繁体字或者日本汉字；（4）跟简繁体字有不同字体的日本汉字，如果有简体字对象，它们会有跟第三类一样的负迁移，就是学者可能写出繁体字或者日本汉字，如果是无对象的和制汉字，它们没有正迁移并没有负迁移，因为跟中文汉字没有任何关系。

所得出的结果可以综合为具有 JLPT N2 同等日语能力学者提出中文简体字书写方面的优势和注意事项如下：

一、可以直接利用已把握的知识来写简体字，是跟简体字字体完全相同的日本汉字的字组，一共 504 字。

优势：学者自然能直接写简体字。

注意：部分学者可能需要该手写，因为一些字体日文是正确的，但中文算是错的。

二、可以把认识的日本汉字编辑成简体字，是跟简体字有相似字体的日本汉字的字组，一共 73 字。

优势：学者可以利用已把握的知识来编写简体字，因为字形很相似。

注意：学者要注意自己的手写是否配合简体字的书写规范，一些字改一下就好了，一些字要暗记哪条线要添加，哪条线要删除。

三、可以把认识的日本汉字简化成简体字，是跟繁体字有相似字体的日本汉字的字组，一共 185 字。

优势：学者可以通过《简化汉字方案》把自己已经认识的日本汉字来简化成简体字。

注意：学者可能遇到汉字的简繁混淆，分不清哪个字是简体还是繁体的。另外，要注意按照中国人民共和国规定的简化方式，不要写出繁体字或者日本汉字。

四、完全不能利用已把握的知识，学者要从头开始认字，是跟简繁体字有不同字体的日本汉字的字组，一共 62 字。

优势：无

注意：学者可能感到迷惑，要注意不要把简体字写成日本汉字。

第四章 HSK 5 级与 JLPT N2 的汉字字音对比研究

研究的汉字跟第三章一样。这一章关于汉日语音系统进行研究，因为研究的范围是两个语言的外语能力测验，研究结果可能不反映以中日文为母语的语音系统，就是说研究结果仅搭配为外国人的汉语教育而已。

声母与日语读音的首假名属于之行的对比研究

《韵镜》把中古汉语的三十六字母分类成全清、次清、全浊、次浊。在日语当中也有同样的概念，但日语更明显，他们把浊点（点点）放在浊音的假名（<ga><za><da><ba>行），把半浊点（圈圈）放在半浊音的假名（<pa>行）。

我们发现日语吴音的清音平常有中古汉语的全清音和次清音来源，日语吴音的浊音（如果可以浊化）有中古汉语的全浊音和次浊音来源。日语汉音却不一样，日语汉音的浊音只有中古汉语的次浊音来源。

中古汉语 读音 日语汉字音	全清	次清	全浊	次浊
吴音	清	清	浊（若可）	浊（若可）
汉音	清	清	清	浊（若可）

研究发现在声母方面汉语拼音跟日语五十音图行有以下的关系：

现代汉语拼音	日语五十音图行	要注意的例外字
b	<ha> <ba>	/
p	<ha> <ba>	/
m	<ma> <ba>	/
f	<ha> <ba>	反
d	<ta> <da> <za>	/
t	<ta> <da> <za>	/
n	<na> <da> <ga> <za>	鳥
l	<ra>	榮
g	<ka>	/
k	<ka>	/
h	<a> <ka> <ga> <wa>	/
j	<ka> <ga> <sa> <za>	/
q	<ka> <ga> <sa> <za>	/
x	<ka> <ga> <sa> <za>	/

现代汉语拼音	日语五十音图行	要注意的例外字
z	<sa> <za>	/
c	<sa> <za>	/
s	<sa> <za>	/
zh	<ta> <sa> <za>	/
ch	<ta> <da> <sa> <za>	喫
sh	<sa> <za>	適、輸
r	<na> <za>	容、栄
y*	<a> <ka> <ga> <ya>	/
w*	<a> <ka> <ga> <ma> <ba> <wa>	/
ø*	<a> <ga>	二、耳、儿

日语五十音图行	现代汉语拼音	要注意的例外字
<a>	h, y, w, ø	栄（えい）
<ka>	g, k, h, j, q, x, y, w	喫（きつ）
<ga>	n, h, j, q, x, y, w, ø	楽（がく）
<sa>	j, q, x, z, c, s, zh, ch, sh	/
<za>	d, t, n, j, q, x, z, c, s, zh, ch, sh, r	耳（じ）、 児（じ）
<ta>	d, t, zh, ch	反（たん）、 適（てき）、 鳥（ちょう）
<da>	d, t, n, ch	/
<na>	n, r	二（に）、 児（に）
<ha>	b, p, f	/
<ba>	b, p, m, f, w	/
<ma>	m, w	/
<ya>	y	輸（ゆ）、 容（よう）
<ra>	l	/
<wa>	h, w	/

现代汉语拼音	日语语音对象数量	频率最高的日语五十音图行	频率	百分比（甲）	频率次高的日语五十音图行	频率	百分比（乙）	甲乙合计
b	79	<ha>	61	77.22	<ba>	18	22.78	100.00
p	19	<ha>	15	78.95	<ba>	4	21.05	100.00
m	48	<ma>	27	56.25	<ba>	19	39.58	95.83
f	74	<ha>	67	90.54	<ba>	4	5.41	95.95

现代汉语拼音	日语语音对象数量	频率最高的日语五十音图行	频率	百分比(甲)	频率次高的日语五十音图行	频率	百分比(乙)	甲乙合计
d	90	<ta>	70	77.78	<da>	17	18.89	96.67
t	53	<ta>	40	75.47	<da>	11	20.75	96.23
n	24	<na>	13	54.17	<da>	5	20.83	75.00
l	87	<ra>	85	97.70	<ga>	2	2.30	100.00
g	68	<ka>	68	100.00	N/A	0	0.00	100.00
k	30	<ka>	30	100.00	N/A	0	0.00	100.00
h	65	<ka>	47	72.31	<ga>	10	15.38	87.69
j	111	<ka>	84	75.68	<sa>	18	16.22	91.89
q	59	<ka>	28	<u>47.46</u>	<sa>	22	37.29	84.75
x	90	<sa>	48	53.33	<ka>	32	35.56	88.89
z	53	<sa>	40	75.47	<za>	13	24.53	100.00
c	32	<sa>	25	78.13	<za>	7	21.88	100.00
s	36	<sa>	34	94.44	<za>	2	5.56	100.00
zh	115	<sa>	65	56.52	<ta>	40	34.78	91.30
ch	56	<sa>	30	53.57	<ta>	14	25.00	78.57
sh	101	<sa>	80	79.21	<za>	17	16.83	96.04
r	24	<na>	13	54.17	<za>	6	25.00	79.17
y	156	<a>	71	<u>45.51</u>	<ya>	53	33.97	79.49
w	53	<a>	18	<u>33.96</u>	<ba> <ma>	11	20.75	*75.47
ø	20	<a>	12	60.00	<ga>	4	20.00	80.00

* 符号解释：带有下列划线的数字表示读音猜中机会率 50%以下或有其他原因不应该猜对象的读音。带有星号的数字表示读音猜中机会率由 3 组以上的数据综合机率。

研究者选择读音猜中机会高于百分之 50.01 的数据，因为猜中率应该比猜错率高。研究者建议：

- 一、以拼音 b 为声母的汉语字音，日语字音应该读<ha>行
- 二、以拼音 p 为声母的汉语字音，日语字音应该读<ha>行
- 三、以拼音 m 为声母的汉语字音，日语字音应该读<ma>行
- 四、以拼音 f 为声母的汉语字音，日语字音应该读<ha>行
- 五、以拼音 d 为声母的汉语字音，日语字音应该读<ta>行
- 六、以拼音 t 为声母的汉语字音，日语字音应该读<ta>行
- 七、以拼音 n 为声母的汉语字音，日语字音应该读<na>行
- 八、以拼音 l 为声母的汉语字音，日语字音应该读<ra>行
- 九、以拼音 g 为声母的汉语字音，日语字音应该读<ka>行
- 十、以拼音 k 为声母的汉语字音，日语字音应该读<ka>行

- 十一、以拼音 h 为声母的汉语字音，日语字音应该读<ka>行
 十二、以拼音 j 为声母的汉语字音，日语字音应该读<ka>行
 十三、以拼音 q 为声母的汉语字音，日语字音应该读<ka>或<sa>行
 十四、以拼音 x 为声母的汉语字音，日语字音应该读<sa>行
 十五、以拼音 z 为声母的汉语字音，日语字音应该读<sa>行
 十六、以拼音 c 为声母的汉语字音，日语字音应该读<sa>行
 十七、以拼音 s 为声母的汉语字音，日语字音应该读<sa>行
 十八、以拼音 zh 为声母的汉语字音，日语字音应该读<sa>行
 十九、以拼音 ch 为声母的汉语字音，日语字音应该读<sa>行
 二十、以拼音 sh 为声母的汉语字音，日语字音应该读<sa>行
 二十一、以拼音 r 为声母的汉语字音，日语字音应该读<na>行
 二十二、以拼音 y 为声母的汉语字音，日语字音应该读<a>或<ya>行
 二十三、以拼音 w 为声母的汉语字音，日语字音应该读<a>、<ba>或
 <ma>行
 二十四、以零声母为声母的汉语字音，日语字音应该读<a>行

日语 五十音 图行	日语 语音 对象 数量	频率 最高的 现代 汉语 拼音	频率	百分比 (甲)	频率 次高的 现代 汉语 拼音	频率	百分比 (乙)	甲乙 合计
<a>	110	y	71	64.55	w	18	16.36	80.91
<ka>	298	j	84	<u>28.19</u>	g	68	22.82	*51.01
<ga>	73	y	28	<u>38.36</u>	h	10	13.70	*52.05
<sa>	364	sh	80	<u>21.98</u>	zh	65	17.86	<u>39.84</u>
<za>	82	sh	17	<u>20.73</u>	z	13	15.85	<u>36.59</u>
<ta>	170	d	70	<u>41.18</u>	t, zh	40	23.53	*88.24
<da>	34	d	17	<u>50.00</u>	t	11	32.35	82.35
<na>	28	n, r	13	<u>46.43</u>	∅	2	7.14	*92.86
<ha>	143	f	67	<u>46.85</u>	b	61	42.66	89.51
<ba>	56	m	19	<u>33.93</u>	b	18	32.14	66.07
<ma>	38	m	27	71.05	w	11	28.95	100.00
<ya>	56	y	53	94.64	r	2	3.57	98.21
<ra>	86	l	85	98.84	y	1	1.16	100.00
<wa>	5	w	3	60.00	h	2	40.00	100.00

* 符号解释：带下划线的数字表示读音猜中机会率 50%以下或有其他原因不应该猜对象的读音。带有星号的数字表示读音猜中机会率由 3 组以上的数据综合机率。

研究者选择读音猜中机会高于百分之 50.01 的数据，因为猜中率应该比猜错率高。此外，<ka>、<ga>、<sa>、<za>行的分散性很大，这四条行对象频

率的标准差比别行的小，那证明这四条行每个对象都有差不多的频率，难判断应该猜读哪个对象的语音，所以研究者决定放弃这四条行。研究者建议：

- 一、日语读音的首假名属于<a>行，对象的汉语读音声母应该是拼音 y
- 二、日语读音的首假名属于<ka>行，不应该猜对象的汉语读音
- 三、日语读音的首假名属于<ga>行，不应该猜对象的汉语读音
- 四、日语读音的首假名属于<sa>行，不应该猜对象的汉语读音
- 五、日语读音的首假名属于<za>行，不应该猜对象的汉语读音
- 六、日语读音的首假名属于<ta>行，对象的汉语读音声母应该是拼音 d, t, zh
- 七、日语读音的首假名属于<da>行，对象的汉语读音声母应该是拼音 d, t
- 八、日语读音的首假名属于<na>行，对象的汉语读音声母应该是拼音 n, r
- 九、日语读音的首假名属于<ha>行，对象的汉语读音声母应该是拼音 f, b
- 十、日语读音的首假名属于<ba>行，对象的汉语读音声母应该是拼音 m, b
- 十一、日语读音的首假名属于<ma>行，对象的汉语读音声母应该是拼音 m
- 十二、日语读音的首假名属于<ya>行，对象的汉语读音声母应该是拼音 y
- 十三、日语读音的首假名属于<ra>行，对象的汉语读音声母应该是拼音 l
- 十四、日语读音的首假名属于<wa>行，对象的汉语读音声母应该是拼音 w

韵母与日语读音之尾的对比研究

汉语的韵母不能直接跟日语读音做比较，因为它们俩有不同的本质，有不一定的关系，但是研究者发现中古汉语韵母的韵尾对日语读音之尾有不少的连接，大概可以归类到以下四种类：

- 一、中日双语表面看出来——以-n 收尾的韵母是以-n 收尾的日语读音的对象，而反之亦然，除了“欠”和“洗”不符合规则。
- 二、仅限中文表面看出来——以-ng 收尾的韵母有以-ō、-ei、-ū 收尾的日语读音的对象，而不是相反，除了“肯”和“瓶”不符合规则。
- 三、仅限日文表面看出来——以-chi、-tsu、-ki、-ku 收尾的日语读音有阴声韵母的对象，而不是相反。
- 四、中日双语表面看不出来——单音节日语读音有阴声韵母的对象，而不是相反，除了“公、工、供、红、梦、登、风、通、种”不符合规则。

中日汉字读音相连的研究结果讨论

上述的研究结果发现利用日语读音猜汉语字音效率较低，要依靠另外的想法解决这个问题，那就是利用牙槽嵴系统来猜汉字音，结果如下：

一、声门音：

日语<a>行对汉语零声母

二、软腭音：

日语<ka>行对汉语拼音 g, k, h

日语<ga>行对汉语拼音 h

日语<wa>行对汉语拼音 h

三、齿龈音：

日语<sa>行对汉语拼音 z, c, s

日语<za>行对汉语拼音 z, c, s, d, t, n

日语<ta>行对汉语拼音 d, t

日语<da>行对汉语拼音 d, t, n

日语<na>行对汉语拼音 n

日语<ra>行对汉语拼音 l

四、唇音：

日语<ba>行对汉语拼音 b, p, m, f

日语<ma>行对汉语拼音 m

五、跨类配对——第一类到第四类是同类配对的，这一类是跨类配对，但有相连的系统

a. 日语<ha>行（声门音）对汉语拼音 b, p, f（唇音）

b. 日语<ya>行（硬腭音）对汉语拼音 y（半元音）

此外，韵母也遇到同样的情况，猜汉语字音效率不足够，只有一个题目可利用，就是除了“洗”和“瓶”以外，以-n 收尾的日语读音有以-n 收尾的韵母之对象。

所得出的结果可以综合为具有 JLPT N2 同等日语能力学者提出汉语字音方面的优势和注意事项如下：

一、声母

优势：学者能通过牙槽嵴系统的概念猜汉语字音，然后掌握研究方法过程后，学者会联想中古汉语和日语语音的关系，可能提高猜字音的效率。

注意：研究结果有时候引致猜错的场合，学者要确认正确的发音，研究结果只是帮助学者学汉语更容易，但不是全部的。

二、韵母

优势：除了“洗”和“瓶”以外，学者能够猜以-n 收尾的日语读音的汉语韵母对象。

注意：无

第五章 HSK 5 级与 JLPT N2 的词汇意义对比研究

中文词汇来自《新汉语水平考试大纲》五级的 2500 个词。日本汉字词汇来自第一章所说的资料的 4973 个词。研究者滤去了 389 个不能用的词语,包括非汉语的外来词、拟音词、拟态词、平假名词(大部分是助词、副词等)和 2801 个读训读的词语。剩下 2172 个词来跟汉语 2500 个词做词义对比研究。

中日文词义对比方针

研究者不考虑读训读的日语词汇,因为那些词语是日本规定用汉字代替原有的日语词,跟汉语没有任何关系。另外,《现代汉语词典》中的词义看重“字”的所有意思,比如零落的“零”也出现在“零”字的解释,不过《广辞苑》不是一样,零落的意思只出现在“零落”本词的解释,在“零”的解释却找不到它。研究者按照《现代汉语词典》提出的方式来研究词义,就是看重每个字的所有意思。

因为研究过程中,研究者把中日文的词义翻译成泰语,然后通过泰语进行间接比较,这个阶段不能译成中文,所以在此省略,敬请谅解。

中日文词义完全相同的词汇

研究范围的 589 个词,其中有 398 个词(所研究的 6.67%)是中日文词义完全相同的词汇,例子:报告、当时、生产、世界,包括 8 个要加注释的词汇——关心、千、信号、幼儿园、银行、大使馆、青少年、校长。

中日文词义部分相同的词汇

研究范围的 589 个词,其中有 185 个词(所研究的 31.41%)中日文词义部分相同的词汇,可分为三种:

- 一、中文词义比日文词义更广阔,一共 81 个词(大种内的 43.78%;所研究的 13.75%),例子:帽子、数字、简单、个人、翻译、自动。
- 二、日文词义比中文词义更广阔,一共 62 个词(大种内的 33.51%;所研究的 10.53%),例子:变化、记忆、将来、阶段、结构、丈夫。
- 三、中日文词义一部分是一样的,但另一部分有差异,一共 42 个词(大种内的 22.70%;所研究的 7.13%),例子:意思、说、需要、分、能、二。

中日文词义完全不同的词汇

研究范围的 589 个词,其中有 6 个词(所研究的 1.02%)是中日文词义完全不同的词汇,包括:的确、合同、名字、亲切、县、新闻。

特殊场合

研究范围的词汇当中有 31 个词表面上看似两个不同的词语,但如果仔细看里面的成分,它们有不少的连接,对另一门语言教育有利。研究者把这些词汇分成五类,如下:

一、交换字的位置，一共 7 双词。

中文词	日文词	结果
和平	平和	词义相同
互相	相互	词义相似， 中文更广
介绍	紹介	词义相同
痛苦	苦痛	词义相同
限制	制限	词义相同
演讲	講演	词义相似， 中文更广
语言	言語	词义相同

二、某个词汇是另一门语言的词汇成分，一共 9 双词。

中文词	日文词	结果
打电话	電話	词义相同
电子邮件	電子	词义相同
高速公路	高速	词义相同
公共汽车	公共	词义相同
公共汽车	汽車	词义相异
美术馆	美術	词义相同
信用卡	信用	词义相同
食盐	塩	词义相同
展览	展覽会	词义相同

三、字数不等，一共 3 双词。

中文词	日文词	结果
大象	象	词义相同
地铁	地下鉄	词义相同
飞机	飛行機	词义相同

四、替换汉字，一共 10 双词。

中文词	日文词	结果
计划	計画（简：计画）	词义相同
纪念	記念（简：记念）	词义相同
劳动	労働	词义相似， 中文更广
联合	連合（简：连合）	词义相似， 日文更广
沙漠	砂漠	词义相同
想象	想像	词义相同
智慧	知恵（简：知慧）	词义相同
预报	予報（简：予报）	词义相同
预防	予防（简：予防）	词义相同
预习	予習（简：予习）	词义相同

五、因日语语法而不同，一共 2 双词。

中文词	日文词	结果
积极	積極的	词义相同
消极	消極的	词义相同

关于中日文词义相连的统计数据

简述	频率	大种内的百分比	所研究的百分比
中日文词义完全相同的词汇			
中文词汇和日文词汇完全有相同的词义	398	100.00	67.57
中日文词义部分相同的词汇			
中文词义比日文词义更广阔	81	43.78	13.75
日文词义比中文词义更广阔	62	33.51	10.53
中日文词义一部分是一样的，但另一部分有差异	42	22.70	7.13
小计	185	100.00	31.41
中日文词义完全不同的词汇			
中文词汇和日文词汇完全有不同的词义	6	100.00	1.02
合计	589	100.00	

中日文词义相连的总结与讨论

研究者按照二语习得理论的语言迁移概念，把所学的词汇分成四类：

（1）中日文词义完全相同的词汇，仅有正迁移，因为学者能立即理解词汇的意义，不用再学习；（2）中日文词义部分相同的词汇，跟第一类有同等的正迁移，但也有负迁移，就是学者可能误解词汇的意义或者不知道该词所有的意义，因为部分的词义在另一门语言是不存在的；（3）中日文词义完全不同的词汇，没有正迁移，只有负迁移，就是学者可能感到迷惑，完全误解词汇的意义，学者要特别注意这些词的用法；（4）特殊的场合，正迁移和负迁移有不一的程度，取决于每个词的本质。

所得出的结果可以综合为具有 JLPT N2 同等日语能力学者提出汉语词汇的意义方面的优势和注意事项如下：

一、可以直接利用已把握的知识，是中日文词义完全相同的词汇组，一共 398 个词。

优势：学者能立即理解词汇的意义，不用再学习。

注意：虽然词义完全相同，但某个词汇在一门语言可能比另一门语言更普及，比如“信号”中日文都有“交通信号”和“手机信号”的意思，但是普通的汉语用者会先想到“手机信号”的意思，日语用者而先想到“交通信号”的意思。

二、可以应用已把握的知识理解词汇部分的意义，然后再学其它部分的，是中日文词义部分相同的词汇但中文词义比日文词义更广阔的字组，一共 81 个词。

优势：学者能理解词汇部分的意义。

注意：学者需要学习日语中不存在的意思，不然的话学者的知识会缺乏一些词义。

三、可以应用已把握的知识，然后忽略一些词义，是中日文词义部分相同的词汇但日文词义比中文词义更广阔的字组，一共 62 个词。

优势：学者能理解词汇全部的意义。

注意：学者可能误会词汇的意义，因为部分的词义在汉语中不存在，学者要注意哪些词义是日语独有的词义。

四、可以应用已把握的知识，忽略一些汉语中不存在词义，然后在学习日语中没出现的词义，是中日文词义一部分是同样的，但另一部分有差异的词组，一共 42 个词。

优势：学者能理解词汇部分的意义。

注意：学者需要学习日语中不存在的意思，并选择在汉语使用的词义。

五、完全不能利用已把握的知识，学者要从头开始学习词汇，是中日文词义完全不同的词汇组，一共 6 个词。

优势：无

注意：学者可能与自己已把握的日语词义感到混乱，要注意该词汉语的意思是不同的，免得误解用词。

另外，级别偏高的汉语词汇平常跟日语的对象有相同的意义，初级词汇反而不是一样，这可能是因为初级词汇一般是一个字的词，比如“九”这个词中日文的词义都有“数字 9”的意思，但汉语中也有“冬九九”的意思。研究者认为该词义可能不是初级的词义，等到学者达到高级的时候会自然学会更深的词义，应该不是问题的。

第六章 结论与建议

研究的总结

研究发现：（1）日本汉字跟简体字有相似字体的汉字数量最多；（2）现代汉语读音和日语读音有相连的系统，但是不完整，需要依靠另外的想法来解决问题，就是利用牙槽嵴系统来猜汉字声母，以-n 收尾的日语读音猜汉语韵母为以-n 收尾的韵母；（3）中日文词义完全相同的词汇量最多；（4）具有 JLPT N2 同等日语能力的外国学习者之汉语教学的优势来自从中古汉语传来明显的痕迹，包括读音方面、词汇方面、汉字方面，接入日语后有自己行为的发展，这个发展使跟汉语所不同的地方，就综合为利用日语去学习汉语的注意事项。

建议

研究者有两题目可以扩充研究，第一题目是研究范围。这篇论文的研究范围是 HSK 5 级和 JLPT N2，研究者发现 JLPT N1 的汉字和词汇也在 HSK 5 级里出现，并能够提升学者的语言正迁移，给他们更多的教育利益。原因应该是因为日语用者的眼里基本的文字是假名，汉字是一种高难度的字种，但是汉语用者以汉字为基本字种，所以一些在日语能力测验高级的词语对汉语用者来说不是很难，也可能出现在汉语水平考试的低级词汇库。

第二题目，这篇论文作对比研究，研究结果强调在综合为具有日语能力学者对教育汉语之优势和注意事项。如果有人按照第二语言习得理论进行实验，可能会证明这篇论文里的优势和注意事项有多实用，更充满此论文的研究作用。

ภาคผนวก ข

ความเหมือน-ความแตกต่างของอักษรจีนประยุกต์และอักษรคันจิในแต่ละประเภท

ภาคผนวกนี้เป็นส่วนเพิ่มเติมของบทที่ 3

ตารางแสดงความเหมือน-ความแตกต่างของอักษรจีนประยุกต์และอักษรคันจิในหัวข้อ 3.2

อักษรจีน ประยุกต์	อักษรคันจิ	หมายเหตุ	รูปแบบ
万	万	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
乱	乱	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
争	争	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
会	会	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
体	体	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
余	余	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
内	内	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
区	区	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
医	医	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
参	参	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
双	双	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
号	号	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
国	国	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
声	声	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
学	学	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
宝	宝	เหมือนอักษรจีนประยุกต์ จุดบนไม่มีปัญหา อยู่ที่วิธีการเขียน	3.2.2
届	届	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
当	当	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
恋	恋	เหมือนอักษรจีนประยุกต์ การหักงอไม่ใช่ปัญหา อยู่ที่วิธีการเขียน	3.2.2
担	担	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
数	数	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
断	断	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
旧	旧	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
来	来	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
欧	欧	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
温	温	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1

湿	湿	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
灯	灯	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
点	点	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
状	状	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
猫	猫	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
礼	礼	เหมือนอักษรจีนประยุกต์ จุดบนไม่มีปัญหา อยู่ที่วิธีการเขียน	3.2.2
税	税	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
虫	虫	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
装	装	เหมือนอักษรจีนประยุกต์ จุดบนไม่มีปัญหา อยู่ที่วิธีการเขียน	3.2.2
辞	辞	เหมือนอักษรจีนประยุกต์ จุดบนไม่มีปัญหา อยู่ที่วิธีการเขียน	3.2.2
静	静	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
麦	麦	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
黄	黄	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
一	一	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
七	七	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
三	三	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
上	上	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
下	下	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
不	不	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
世	世	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
中	中	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
主	主	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
久	久	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
九	九	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
了	了	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
事	事	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
二	二	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
互	互	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
五	五	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
交	交	เหมือนอักษรจีนประยุกต์ จุดบนไม่มีปัญหา อยู่ที่วิธีการเขียน	3.2.2
京	京	เหมือนอักษรจีนประยุกต์ จุดบนไม่มีปัญหา อยู่ที่วิธีการเขียน	3.2.2
人	人	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
今	今	เหมือนอักษรจีนประยุกต์ จุดบนไม่มีปัญหา อยู่ที่วิธีการเขียน	3.2.2
零	零	ตัว 令 ในอักษรจีนประยุกต์กับอักษรคันจิอาจมีการเอียงองศาที่ต่างกัน บางลายมือ แต่นั่นไม่ใช่ปัญหาความแตกต่าง	3.2.2
介	介	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
他	他	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1

付	付	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
代	代	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
令	令	ตัว 令 ในอักษรจีนประยุกต์กับอักษรคันจิอาจมีการเอียงองศาที่ต่างกันในบางลายมือ แต่นั่นไม่ใช่ปัญหาความแตกต่าง	3.2.2
件	件	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
任	任	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
休	休	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
伸	伸	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
位	位	เหมือนอักษรจีนประยุกต์ จุดบนไม่มีปัญหา อยู่ที่วิธีการเขียน	3.2.2
住	住	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
何	何	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
作	作	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
使	使	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
例	例	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
供	供	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
依	依	เหมือนอักษรจีนประยุกต์ จุดบนไม่มีปัญหา อยู่ที่วิธีการเขียน	3.2.2
便	便	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
信	信	เหมือนอักษรจีนประยุกต์ จุดบนไม่มีปัญหา อยู่ที่วิธีการเขียน	3.2.2
倍	倍	เหมือนอักษรจีนประยุกต์ จุดบนไม่มีปัญหา อยู่ที่วิธีการเขียน	3.2.2
倒	倒	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
候	候	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
借	借	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
停	停	เหมือนอักษรจีนประยุกต์ จุดบนไม่มีปัญหา อยู่ที่วิธีการเขียน	3.2.2
偶	偶	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
元	元	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
兄	兄	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
先	先	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
光	光	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
入	入	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
全	全	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
八	八	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
公	公	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
六	六	เหมือนอักษรจีนประยุกต์ จุดบนไม่มีปัญหา อยู่ที่วิธีการเขียน	3.2.2
共	共	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
兵	兵	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
再	再	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
冬	冬	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1

冷	冷	ตัว 令 ในอักษรจีนประยุกต์กับอักษรคันจิอาจมีการเอียงองศาที่ต่างกันในบางลายมือ แต่นั่นไม่ใช่ปัญหาความแตกต่าง	3.2.2
出	出	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
列	列	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
初	初	เหมือนอักษรจีนประยุกต์ จุดบนไม่มีปัญหา อยู่ที่วิธีการเขียน	3.2.2
利	利	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
到	到	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
制	制	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
刷	刷	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
刺	刺	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
刻	刻	เหมือนอักษรจีนประยุกต์ จุดบนไม่มีปัญหา อยู่ที่วิธีการเขียน	3.2.2
前	前	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
力	力	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
加	加	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
助	助	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
努	努	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
化	化	เหมือนอักษรจีนประยุกต์ ตัว 化 ไม่มีปัญหา อยู่ที่วิธีการเขียน	3.2.2
北	北	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
匹	匹	เหมือนอักษรจีนประยุกต์ เส้นกระดกไม่มีปัญหา อยู่ที่วิธีการเขียน	3.2.2
十	十	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
千	千	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
午	午	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
半	半	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
南	南	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
占	占	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
危	危	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
厚	厚	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
原	原	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
去	去	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
友	友	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
取	取	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
受	受	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
口	口	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
古	古	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
召	召	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
台	台	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1

史	史	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
右	右	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
各	各	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
合	合	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
同	同	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
名	名	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
向	向	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
否	否	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
含	含	เหมือนอักษรจีนประยุกต์ จุดบนไม่มีปัญหา อยู่ที่วิธีการเขียน	3.2.2
吸	吸	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
吹	吹	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
告	告	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
味	味	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
呼	呼	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
命	命	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
和	和	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
品	品	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
商	商	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
喜	喜	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
四	四	เหมือนอักษรจีนประยุกต์ เส้นกระดกไม่มีปัญหา อยู่ที่วิธีการเขียน	3.2.2
回	回	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
因	因	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
困	困	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
固	固	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
土	土	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
在	在	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
地	地	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
均	均	เหมือนอักษรจีนประยุกต์ จุดบนไม่มีปัญหา อยู่ที่วิธีการเขียน	3.2.2
型	型	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
城	城	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
域	域	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
境	境	เหมือนอักษรจีนประยุกต์ จุดบนไม่มีปัญหา อยู่ที่วิธีการเขียน	3.2.2
夏	夏	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
夕	夕	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
外	外	เหมือนอักษรจีนประยุกต์ ด้านขวาไม่ใช่ปัญหา เป็นเรื่องของแบบอักษร (Font)	3.2.2

棒	棒	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
森	森	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
欠	欠	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
次	次	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
歌	歌	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
止	止	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
正	正	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
武	武	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
死	死	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
段	段	เหมือนอักษรจีนประยุกต์ เส้นกระดกไม่มีปัญหา อยู่ที่วิธีการเขียน	3.2.2
母	母	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
比	比	เหมือนอักษรจีนประยุกต์ เส้นที่ดูแยกๆ ไม่มีปัญหา อยู่ที่วิธีการเขียน	3.2.2
毛	毛	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
民	民	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
水	水	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
永	永	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
求	求	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
汗	汗	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
池	池	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
河	河	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
油	油	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
治	治	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
泉	泉	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
法	法	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
注	注	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
泳	泳	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
洋	洋	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
洗	洗	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
活	活	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
流	流	เหมือนอักษรจีนประยุกต์ จุดบนไม่มีปัญหา อยู่ที่วิธีการเขียน	3.2.2
消	消	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
深	深	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
清	清	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
滴	滴	เหมือนอักษรจีนประยุกต์ จุดบนไม่มีปัญหา อยู่ที่วิธีการเขียน	3.2.2
演	演	เหมือนอักษรจีนประยุกต์ จุดบนไม่มีปัญหา อยู่ที่วิธีการเขียน	3.2.2

火	火	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
然	然	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
照	照	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
燃	燃	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
燥	燥	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
父	父	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
片	片	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
牛	牛	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
物	物	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
特	特	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
玉	玉	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
王	王	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
珍	珍	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
球	球	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
理	理	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
瓶	瓶	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
生	生	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
用	用	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
由	由	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
申	申	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
男	男	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
界	界	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
留	留	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
略	略	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
疑	疑	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
疲	疲	เหมือนอักษรจีนประยุกต์ จุดบนไม่มีปัญหา อยู่ที่วิธีการเขียน	3.2.2
病	病	เหมือนอักษรจีนประยุกต์ จุดบนไม่มีปัญหา อยู่ที่วิธีการเขียน	3.2.2
痛	痛	เหมือนอักษรจีนประยุกต์ จุดบนไม่มีปัญหา อยู่ที่วิธีการเขียน	3.2.2
登	登	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
白	白	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
百	百	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
皮	皮	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
目	目	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
相	相	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
省	省	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
眠	眠	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
知	知	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1

胃	胃	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
背	背	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
胸	胸	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
能	能	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
腰	腰	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
自	自	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
舞	舞	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
良	良	เหมือนอักษรจีนประยุกต์ จุดบนไม่มีปัญหา อยู่ที่วิธีการเขียน	3.2.2
色	色	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
花	花	เหมือนอักษรจีนประยุกต์ ตัว 化 ไม่มีปัญหา อยู่ที่วิธีการเขียน	3.2.2
苦	苦	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
英	英	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
茶	茶	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
草	草	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
菜	菜	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
落	落	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
血	血	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
行	行	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
衣	衣	เหมือนอักษรจีนประยุกต์ จุดบนไม่มีปัญหา อยู่ที่วิธีการเขียน	3.2.2
表	表	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
袋	袋	เหมือนอักษรจีนประยุกต์ จุดบนไม่มีปัญหา อยู่ที่วิธีการเขียน	3.2.2
被	被	เหมือนอักษรจีนประยุกต์ จุดบนไม่มีปัญหา อยู่ที่วิธีการเขียน	3.2.2
西	西	เหมือนอักษรจีนประยุกต์ เส้นกระดกไม่มีปัญหา อยู่ที่วิธีการเขียน	3.2.2
要	要	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
言	言	เหมือนอักษรจีนประยุกต์ จุดบนไม่มีปัญหา อยู่ที่วิธีการเขียน	3.2.2
警	警	เหมือนอักษรจีนประยุกต์ จุดบนไม่มีปัญหา อยู่ที่วิธีการเขียน	3.2.2
走	走	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
起	起	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
超	超	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
足	足	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
路	路	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
辛	辛	เหมือนอักษรจีนประยุกต์ จุดบนไม่มีปัญหา อยู่ที่วิธีการเขียน	3.2.2
迎	迎	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
近	近	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
迷	迷	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
追	追	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1

退	退	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
送	送	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
逃	逃	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
途	途	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
通	通	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
速	速	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
造	造	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
道	道	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
郊	郊	เหมือนอักษรจีนประยุกต์ จุดบนไม่มีปัญหา อยู่ที่วิธีการเขียน	3.2.2
部	部	เหมือนอักษรจีนประยุกต์ จุดบนไม่มีปัญหา อยู่ที่วิธีการเขียน	3.2.2
都	都	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
配	配	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
酒	酒	เหมือนอักษรจีนประยุกต์ เส้นกระดกไม่มีปัญหา อยู่ที่วิธีการเขียน	3.2.2
重	重	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
量	量	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
金	金	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
防	防	เหมือนอักษรจีนประยุกต์ จุดบนไม่มีปัญหา อยู่ที่วิธีการเขียน	3.2.2
降	降	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
限	限	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
院	院	เหมือนอักษรจีนประยุกต์ จุดบนไม่มีปัญหา อยู่ที่วิธีการเขียน	3.2.2
除	除	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
雨	雨	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
雪	雪	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
震	震	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
青	青	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
面	面	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
革	革	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
音	音	เหมือนอักษรจีนประยุกต์ จุดบนไม่มีปัญหา อยู่ที่วิธีการเขียน	3.2.2
食	食	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
首	首	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
香	香	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
高	高	เหมือนอักษรจีนประยุกต์ จุดบนไม่มีปัญหา อยู่ที่วิธีการเขียน	3.2.2
符	符	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
等	等	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
答	答	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
算	算	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1

管	管	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
箱	箱	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
籍	籍	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
越	越	เหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.2.1
笑	笑、咲	อักษรคันจินี้มีทั้งรูปที่เหมือนอักษรจีนประยุกต์ และใช้ 异体字 อื่น	3.2.3

ตารางแสดงความเหมือน-ความแตกต่างของอักษรจีนประยุกต์และอักษรคันจิในหัวข้อ 3.3

อักษรจีนประยุกต์	อักษรคันจิ	ความแตกต่าง	รูปแบบ
与	与	อักษรจีนประยุกต์เส้นขีดไม่ทะลุ แต่อักษรคันจิเส้นขีดทะลุ	3.3.1
写	写	อักษรจีนประยุกต์เส้นขีดไม่ทะลุ แต่อักษรคันจิเส้นขีดทะลุ	3.3.1
浅	浅	อักษรคันจิมีเส้นขีดมากกว่าอักษรจีนประยุกต์ 1 ขีด	3.3.2
画	画	อักษรจีนประยุกต์เส้นขีดไม่ทะลุ แต่อักษรคันจิเส้นขีดทะลุ	3.3.1
像	像	อักษรจีนประยุกต์เป็นเส้นเชื่อม แต่อักษรคันจิแยกเป็น 2 เส้น	3.3.3
判	判	อักษรจีนประยุกต์ใช้เส้นปิดซ้าย (撇线) แต่อักษรคันจิใช้ขีดตั้ง (竖线)	3.3.4
勤	勤	อักษรจีนประยุกต์ใช้เส้นลากตรงแล้วปิด (竖折) แต่อักษรคันจิใช้ขีดตั้ง (竖线)	3.3.4
包	包	อักษรจีนประยุกต์ใช้ตัว 巳 แต่อักษรคันจิใช้ตัว 己	3.3.5
反	反	อักษรจีนประยุกต์ใช้เส้นปิดซ้าย (撇线) แต่อักษรคันจิใช้ขีดยาว (横线)	3.3.4
叫	叫	อักษรจีนประยุกต์เป็นเส้นเชื่อม แต่อักษรคันจิแยกเป็น 2 เส้น	3.3.3
天	天	อักษรจีนประยุกต์มีเส้นบนสั้นกว่าเส้นล่าง อักษรคันจิมีเส้นบนยาวกว่าเส้นล่าง	3.3.6
差	差	อักษรจีนประยุกต์เป็นเส้นเชื่อม แต่อักษรคันจิแยกเป็น 2 เส้น	3.3.3
悲	悲	อักษรจีนประยุกต์ใช้เส้นปิดซ้าย (撇线) แต่อักษรคันจิใช้ขีดตั้ง (竖线)	3.3.4
所	所	อักษรจีนประยุกต์ใช้เส้นปิดซ้าย (撇线) แต่อักษรคันจิใช้ขีดยาว (横线)	3.3.4
才	才	อักษรจีนประยุกต์เส้นขีดไม่ทะลุ แต่อักษรคันจิเส้นขีดทะลุ	3.3.1
抱	抱	อักษรจีนประยุกต์ใช้ตัว 巳 แต่อักษรคันจิใช้ตัว 己	3.3.5
毒	毒	ด้านล่างอักษรจีนประยุกต์ใช้จุด (点) 2 จุด แต่อักษรคันจิใช้ขีดตั้ง (竖线)	3.3.4
海	海	ด้านล่างอักษรจีนประยุกต์ใช้จุด (点) 2 จุด แต่อักษรคันจิใช้ขีดตั้ง (竖线)	3.3.4

版	版	อักษรจีนประยุกต์ใช้เส้นปิดซ้าย (撇线) แต่อักษรคันจิใช้เส้นลากตรง (横线)	3.3.4
真	真	อักษรจีนประยุกต์ใช้ตัว 直 แต่อักษรคันจิใช้ตัว 十 ผสมกับ 目	3.3.5
船	船	อักษรจีนประยุกต์ใช้จุด แต่อักษรคันจิใช้ขีดตั้ง และขาบนไม่เหมือน	3.3.4
航	航	อักษรจีนประยุกต์ใช้จุด แต่อักษรคันจิใช้ขีดตั้ง	3.3.4
般	般	อักษรจีนประยุกต์ใช้จุด แต่อักษรคันจิใช้ขีดตั้ง	3.3.4
角	角	อักษรจีนประยุกต์เส้นขีดทะลุ แต่อักษรคันจิเส้นขีดไม่ทะลุ	3.3.1
解	解	อักษรจีนประยุกต์เส้นขีดทะลุ แต่อักษรคันจิเส้นขีดไม่ทะลุ	3.3.1
象	象	อักษรจีนประยุกต์เป็นเส้นเชื่อม แต่อักษรคันจิแยกเป็น 2 เส้น	3.3.3
返	返	อักษรจีนประยุกต์ใช้เส้นปิดซ้าย (撇线) แต่อักษรคันจิใช้ขีดยอน (横线)	3.3.4
集	集	อักษรจีนประยุกต์ใช้จุด (点) แต่อักษรคันจิใช้ขีดปิดลงซ้าย (撇线)	3.3.4
非	非	อักษรจีนประยุกต์ใช้ขีดตั้ง (竖线) แต่อักษรคันจิเส้นปิดซ้าย (撇线)	3.3.4
骨	骨	อักษรจีนประยุกต์ใช้ตัว 丿 แต่อักษรคันจิใช้ตัว 冫	3.3.5
鼻	鼻	อักษรจีนประยุกต์เส้นขีดไม่ทะลุ แต่อักษรคันจิเส้นขีดทะลุ	3.3.1
低	低	ด้านล่างอักษรจีนประยุกต์ใช้จุด (点) แต่อักษรคันจิใช้ขีดยอน (横线)	3.3.4
切	切	ตัว 七 ในอักษรจีนประยุกต์ ใช้การกวัดขึ้น (竖提) ในขณะที่อักษรคันจิ ใช้การโค้งตัวตะขอ (竖弯钩)	3.3.4
幸	幸	อักษรจีนประยุกต์มีเส้นบนสั้นกว่าเส้นล่าง อักษรคันจิมิเส้นบนยาวกว่าเส้นล่าง	3.3.6
底	底	ด้านล่างอักษรจีนประยุกต์ใช้จุด (点) แต่อักษรคันจิใช้ขีดยอน (横线)	3.3.4
投	投	ตัว 几 ในอักษรจีนประยุกต์ ใช้การหักลากตรง (竖折) ในขณะที่อักษรคันจิ ใช้การโค้งตัวตะขอ (竖弯钩)	3.3.4
改	改	ตัว 己 ในอักษรจีนประยุกต์ ใช้การกวัดขึ้น (竖提) ในขณะที่อักษรคันจิ ใช้การโค้งตัวตะขอ (竖弯钩)	3.3.4
望	望	ตัว 亡 ในอักษรจีนประยุกต์ ใช้การกวัดขึ้น (竖提) ในขณะที่อักษรคันจิ ใช้การหักลากตรง (竖折)	3.3.4
肩	肩	ด้านบนอักษรจีนประยุกต์ใช้จุด (点) แต่อักษรคันจิใช้ขีดยอน (横线)	3.3.4
述	述	ตัว 术 ในอักษรจีนประยุกต์มีการเชื่อมกันของเส้น แต่อักษรคันจินั้นเส้นแยกออกจากกัน	3.3.3

将	將	อักษรจีนประยุกตืใช้ตัว 夕 แต่อักษรคันจิใช้ตัว 爪	3.3.5
触	觸	อักษรจีนประยุกตืเส้นขีดทะลุ แต่อักษรคันจิเส้นขีดไม่ทะลุ	3.3.1
具	具	อักษรจีนประยุกตืใช้ตัวด้านล่างของ 直 แต่อักษรคันจิใช้ตัว 目	3.3.5
勇	勇	อักษรจีนประยุกตืใช้ตัว 甬 แต่อักษรคันจิใช้ตัว 冫 ผสมกับ 田	3.3.5
印	印	อักษรจีนประยุกตืเป็นเส้นเชื่อม แต่อักษรคันจิแยกเป็น 2 เส้น	3.3.3
植	植	อักษรจีนประยุกตืใช้ตัว 直 แต่อักษรคันจิใช้ตัว 十 ผสมกับ 目	3.3.5
灰	灰	อักษรจีนประยุกตืใช้ตัว 𠂇 แต่อักษรคันจิใช้ตัว 厂	3.3.5
炭	炭	อักษรจีนประยุกตืใช้ตัว 𠂇 แต่อักษรคันจิใช้ตัว 厂	3.3.5
直	直	อักษรจีนประยุกตืใช้ตัว 直 แต่อักษรคันจิใช้ตัว 十 ผสมกับ 目	3.3.5
置	置	อักษรจีนประยุกตืใช้ตัว 直 แต่อักษรคันจิใช้ตัว 十 ผสมกับ 目	3.3.5
薄	薄	อักษรจีนประยุกตืใช้ตัว 甫 แต่อักษรคันจิใช้ตัว 十 ผสมกับ 田 และจุด (点)	3.3.5
查	查	อักษรจีนประยุกตืใช้ตัว 旦 แต่อักษรคันจิใช้ตัว 且	3.3.5
每	每	ด้านล่างอักษรจีนประยุกตืใช้จุด (点) 2 จุด แต่อักษรคันจิใช้ขีดตั้ง (竖线)	3.3.4
步	步	อักษรคันจิมีจุดมากกว่าอักษรจีนประยุกตื 1 จุด	3.3.2
黑	黑	อักษรจีนประยุกตืใช้จุด (点) 2 จุด แต่อักษรคันจิใช้ขีดนอน (横线)	3.3.4
对	对	อักษรคันจิมีจุดมากกว่าอักษรจีนประยุกตื 1 จุด	3.3.2
增	增	อักษรจีนประยุกตืใช้จุด (点) 2 จุด แต่อักษรคันจิใช้ขีดนอน (横线)	3.3.4
变	变	อักษรคันจิมีขีดมากกว่าอักษรจีนประยุกตื 1 ขีด	3.3.2
值	值	อักษรจีนประยุกตืใช้ตัว 直 แต่อักษรคันจิใช้ตัว 十 ผสมกับ 目	3.3.5
单	单	อักษรคันจิมีจุดมากกว่าอักษรจีนประยุกตื 1 จุด	3.3.2
颜	顏	ด้านขวาของอักษรจีนประยุกตืมีการย่อรูป 页 แต่อักษรคันจิยังคงใช้ตัวดั้งเดิม 頁	3.3.7
觉	覺	ด้านล่างของอักษรจีนประยุกตืมีการย่อรูป 见 แต่อักษรคันจิยังคงใช้ตัวดั้งเดิม 見	3.3.7
绝	絕	ด้านซ้ายของอักษรจีนประยุกตืมีการย่อรูป 绞丝旁 แต่อักษรคันจิยังคงใช้ตัวดั้งเดิม	3.3.7
晚	晚	อักษรจีนประยุกตืเป็นเส้นเชื่อม แต่อักษรคันจิแยกเป็น 2 เส้น	3.3.3
录	錄	อักษรจีนประยุกตืไม่มี 金字旁	3.3.5

户	戸	ด้านบนอักษรจีนประยุกต์ใช้จุด (点) แต่อักษรคันจิใช้ขีดนอน (横线)	3.3.4
铁	鉄	ด้านซ้ายของอักษรจีนประยุกต์มีการย่อรูป 金字旁 แต่อักษรคันจียังคงใช้ตัวดั้งเดิม	3.3.7
压	压	อักษรคันจิมียุ่จุดน้อยกว่าอักษรจีนประยุกต์ 1 จุด	3.3.2
带	帶	อักษรคันจิมียึดมากกว่าอักษรจีนประยุกต์ 1 ขีด	3.3.2
厅	庁	อักษรคันจิมียึดมากกว่าอักษรจีนประยุกต์ 1 จุด	3.3.2
污	汚	อักษรจีนประยุกต์เส้นขีดไม่ทะลุ แต่อักษรคันจิเส้นขีดทะลุ	3.3.1
卷	卷	อักษรจีนประยุกต์ใช้ตัว 卩 แต่อักษรคันจิใช้ตัว 己	3.3.5
绿	緑	ด้านซ้ายของอักษรจีนประยุกต์มีการย่อรูป 绞丝旁 แต่อักษรคันจียังคงใช้ตัวดั้งเดิม	3.3.7
以	以	อักษรจีนประยุกต์เป็นเส้นเชื่อม แต่อักษรคันจิแยกเป็น 2 เส้น	3.3.3
似	似	อักษรจีนประยุกต์เป็นเส้นเชื่อม แต่อักษรคันจิแยกเป็น 2 เส้น	3.3.3

ตารางแสดงความเหมือน-ความแตกต่างของอักษรจีนประยุกต์และอักษรคันจิในหัวข้อ 3.4

อักษรจีน ประยุกต์	อักษรจีน ดั้งเดิม	อักษรคันจิ	ความแตกต่าง	รูปแบบ
业	業	業	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม	3.4.1
东	東	東	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม	3.4.1
个	個	個	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม	3.4.1
习	習	習	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม	3.4.1
书	書	書	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม	3.4.1
买	買	買	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม	3.4.1
云	雲	雲	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม	3.4.1
亲	親	親	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม	3.4.1
亿	億	億	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม จุดบนไม่มีปัญหา อยู่ที่วิธีการเขียน	3.4.2
优	優	優	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม	3.4.1
伟	偉	偉	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม	3.4.1
册	冊	冊	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม	3.4.1
军	軍	軍	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม	3.4.1
农	農	農	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม	3.4.1
决	決	決	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม	3.4.1
况	況	況	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม	3.4.1
冻	凍	凍	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม	3.4.1
凉	涼	涼	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม	3.4.1

減	減	減	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม	3.4.1
几	幾	幾	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม	3.4.1
则	則	則	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม	3.4.1
别	別	別	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม	3.4.1
剧	劇	劇	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม	3.4.1
动	動	動	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม	3.4.1
势	勢	勢	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม	3.4.1
叶	葉	葉	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม	3.4.1
后	後	後	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม	3.4.1
员	員	員	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม	3.4.1
园	園	園	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม	3.4.1
场	場	場	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม	3.4.1
头	頭	頭	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม	3.4.1
妇	婦	婦	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม	3.4.1
孙	孫	孫	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม	3.4.1
导	導	導	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม	3.4.1
岛	島	島	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม	3.4.1
师	師	師	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม	3.4.1
并	並	並	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม	3.4.1
库	庫	庫	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม จุดบนไม่มีปัญหา อยู่ที่ วิธีการเขียน	3.4.2
开	開	開	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม	3.4.1
强	強	強	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม	3.4.1
惯	慣	慣	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม	3.4.1
愿	願	願	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม	3.4.1
扫	掃	掃	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม	3.4.1
挂	掛	掛	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม	3.4.1
损	損	損	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม	3.4.1
换	換	換	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม	3.4.1
时	時	時	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม	3.4.1
杀	殺	殺	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม	3.4.1
构	構	構	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม	3.4.1
桥	橋	橋	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม	3.4.1
梦	夢	夢	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม	3.4.1
汉	漢	漢	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม	3.4.1
汤	湯	湯	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม	3.4.1
测	測	測	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม	3.4.1

浓	濃	濃	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม	3.4.1
涂	塗	塗	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม	3.4.1
游	遊	遊	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม จุดบนไม่มีปัญหา อยู่ที่ วิธีการเขียน	3.4.2
烟	煙	煙	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม	3.4.1
热	熱	熱	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม	3.4.1
爱	愛	愛	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม	3.4.1
现	現	現	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม	3.4.1
电	電	電	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม	3.4.1
疗	療	療	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม จุดบนไม่มีปัญหา อยู่ที่ วิธีการเขียน	3.4.2
种	種	種	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม	3.4.1
积	積	積	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม	3.4.1
竞	競	競	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม	3.4.1
职	職	職	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม	3.4.1
肤	膚	膚	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม	3.4.1
胜	勝	勝	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม	3.4.1
补	補	補	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม	3.4.1
见	見	見	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม	3.4.1
规	規	規	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม	3.4.1
计	計	計	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม จุดบนไม่มีปัญหา อยู่ที่ วิธีการเขียน	3.4.2
认	認	認	คล้ายอักษรจีนดั้งเดิม บนขวาต่าง	3.4.4
训	訓	訓	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม จุดบนไม่มีปัญหา อยู่ที่ วิธีการเขียน	3.4.2
议	議	議	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม จุดบนไม่มีปัญหา อยู่ที่ วิธีการเขียน	3.4.2
记	記	記	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม จุดบนไม่มีปัญหา อยู่ที่ วิธีการเขียน	3.4.2
讲	講	講	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม จุดบนไม่มีปัญหา อยู่ที่ วิธีการเขียน	3.4.2
许	許	許	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม จุดบนไม่มีปัญหา อยู่ที่ วิธีการเขียน	3.4.2
论	論	論	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม จุดบนไม่มีปัญหา อยู่ที่ วิธีการเขียน	3.4.2
设	設	設	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม จุดบนไม่มีปัญหา อยู่ที่ วิธีการเขียน	3.4.2

访	訪	訪	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม จุดบนไม่มีปัญหา อยู่ที่ วิธีการเขียน	3.4.2
识	識	識	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม จุดบนไม่มีปัญหา อยู่ที่ วิธีการเขียน	3.4.2
词	詞	詞	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม จุดบนไม่มีปัญหา อยู่ที่ วิธีการเขียน	3.4.2
试	試	試	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม จุดบนไม่มีปัญหา อยู่ที่ วิธีการเขียน	3.4.2
话	話	話	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม จุดบนไม่มีปัญหา อยู่ที่ วิธีการเขียน	3.4.2
语	語	語	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม จุดบนไม่มีปัญหา อยู่ที่ วิธีการเขียน	3.4.2
课	課	課	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม จุดบนไม่มีปัญหา อยู่ที่ วิธีการเขียน	3.4.2
调	調	調	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม จุดบนไม่มีปัญหา อยู่ที่ วิธีการเขียน	3.4.2
谈	談	談	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม จุดบนไม่มีปัญหา อยู่ที่ วิธีการเขียน	3.4.2
贝	貝	貝	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม	3.4.1
负	負	負	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม	3.4.1
财	財	財	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม	3.4.1
责	責	責	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม	3.4.1
败	敗	敗	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม	3.4.1
货	貨	貨	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม ตัว 化 ไม่มีปัญหา อยู่ที่ วิธีการเขียน	3.4.2
质	質	質	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม	3.4.1
贷	貸	貸	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม	3.4.1
贸	貿	貿	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม	3.4.1
费	費	費	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม	3.4.1
资	資	資	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม	3.4.1
赏	賞	賞	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม	3.4.1
车	車	車	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม	3.4.1
轮	輪	輪	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม	3.4.1
软	軟	軟	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม	3.4.1
输	輸	輸	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม	3.4.1
达	達	達	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม	3.4.1
运	運	運	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม	3.4.1

远	遠	遠	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม	3.4.1
违	違	違	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม	3.4.1
连	連	連	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม	3.4.1
迹	跡	跡	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม จุดบนไม่มีปัญหา อยู่ที่ วิธีการเขียน	3.4.2
适	適	適	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม จุดบนไม่มีปัญหา อยู่ที่ วิธีการเขียน	3.4.2
邮	郵	郵	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม	3.4.1
针	針	針	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม	3.4.1
银	銀	銀	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม	3.4.1
长	長	長	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม	3.4.1
门	門	門	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม	3.4.1
闭	閉	閉	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม	3.4.1
问	問	問	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม	3.4.1
间	間	間	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม	3.4.1
闻	聞	聞	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม	3.4.1
阳	陽	陽	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม	3.4.1
阶	階	階	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม ตัว 比 ไม่มีปัญหา อยู่ที่ วิธีการเขียน	3.4.2
际	際	際	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม	3.4.1
陆	陸	陸	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม	3.4.1
顶	頂	頂	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม	3.4.1
顺	順	順	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม	3.4.1
预	預	預	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม	3.4.1
题	題	題	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม	3.4.1
风	風	風	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม	3.4.1
飞	飛	飛	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม	3.4.1
饭	飯	飯	คล้ายอักษรจีนดั้งเดิม จุดบนไม่มีปัญหา อยู่ที่ วิธีการเขียน ด้านขวา 反 ต่างกันดังที่แสดงไป แล้ว	3.4.2
饮	飲	飲	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม จุดบนไม่มีปัญหา อยู่ที่ วิธีการเขียน	3.4.2
馆	館	館	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม จุดบนไม่มีปัญหา อยู่ที่ วิธีการเขียน	3.4.2
马	馬	馬	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม	3.4.1
鱼	魚	魚	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม	3.4.1
鸟	鳥	鳥	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม	3.4.1

领	領	領	ตัว 令 ในอักษรจีนประยุกต์กับอักษรคันจิอาจมีการเอียงองศาที่ต่างกันในบางลายมือ	3.4.2
务	務	務	คล้ายอักษรจีนดั้งเดิม มีจุดตัดและจุดสัมผัสของเส้นขีดที่แตกต่างกัน	3.4.7
备	備	備	คล้ายอักษรจีนดั้งเดิม มีจุดตัดและจุดสัมผัสของเส้นขีดที่แตกต่างกัน	3.4.7
层	層	層	อักษรจีนดั้งเดิมใช้จุด (点) 2 จุด แต่อักษรคันจิใช้ขีดนอน (横线)	3.4.4
报	報	報	อักษรจีนดั้งเดิมมีเส้นบนสั้นกว่าเส้นล่าง อักษรคันจิมีเส้นบนยาวกว่าเส้นล่าง	3.4.7
术	術	術	ตัว 术 ในอักษรจีนมีการเชื่อมกันของเส้น แต่อักษรคันจินั้นเส้นแยกออกจากกัน	3.4.7
极	極	極	คล้ายอักษรจีนดั้งเดิม มีจำนวนเส้นขีดและจุดสัมผัสเส้นที่แตกต่างกัน	3.4.4
确	確	確	คล้ายอักษรจีนดั้งเดิม ด้านขวาตัว 佳 ต่างกันดังที่แสดงไปแล้ว	3.4.4
笔	筆	筆	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม	3.4.1
筑	築	築	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม	3.4.1
简	簡	簡	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม	3.4.1
类	類	類	คล้ายอักษรจีนดั้งเดิม อักษรคันจิมีจุดน้อยกว่าอักษรดั้งเดิม 1 จุด	3.4.5
红	紅	紅	คล้ายอักษรจีนดั้งเดิม เพียงแค่ 绞丝旁 มีรูปร่างที่แตกต่างกัน	3.4.4
约	約	約	คล้ายอักษรจีนดั้งเดิม เพียงแค่ 绞丝旁 มีรูปร่างที่แตกต่างกัน	3.4.4
纯	純	純	คล้ายอักษรจีนดั้งเดิม เพียงแค่ 绞丝旁 มีรูปร่างที่แตกต่างกัน	3.4.4
纸	紙	紙	คล้ายอักษรจีนดั้งเดิม เพียงแค่ 绞丝旁 มีรูปร่างที่แตกต่างกัน	3.4.4
线	線	線	คล้ายอักษรจีนดั้งเดิม เพียงแค่ 绞丝旁 มีรูปร่างที่แตกต่างกัน	3.4.4
练	練	練	คล้ายอักษรจีนดั้งเดิม เพียงแค่ 绞丝旁 มีรูปร่างที่แตกต่างกัน	3.4.4
组	組	組	คล้ายอักษรจีนดั้งเดิม เพียงแค่ 绞丝旁 มีรูปร่างที่แตกต่างกัน	3.4.4
细	細	細	คล้ายอักษรจีนดั้งเดิม เพียงแค่ 绞丝旁 มีรูปร่างที่แตกต่างกัน	3.4.4

终	終	終	คล้ายอักษรจีนดั้งเดิม เพียงแค่ 绞丝旁 มีรูปร่างที่แตกต่างกัน	3.4.4
绍	紹	紹	คล้ายอักษรจีนดั้งเดิม เพียงแค่ 绞丝旁 มีรูปร่างที่แตกต่างกัน	3.4.4
给	給	給	คล้ายอักษรจีนดั้งเดิม เพียงแค่ 绞丝旁 มีรูปร่างที่แตกต่างกัน	3.4.4
络	絡	絡	คล้ายอักษรจีนดั้งเดิม เพียงแค่ 绞丝旁 มีรูปร่างที่แตกต่างกัน	3.4.4
绩	績	績	คล้ายอักษรจีนดั้งเดิม เพียงแค่ 绞丝旁 มีรูปร่างที่แตกต่างกัน	3.4.4
绪	緒	緒	คล้ายอักษรจีนดั้งเดิม เพียงแค่ 绞丝旁 มีรูปร่างที่แตกต่างกัน	3.4.4
编	編	編	คล้ายอักษรจีนดั้งเดิม เพียงแค่ 绞丝旁 มีรูปร่างที่แตกต่างกัน	3.4.4
误	誤	誤	คล้ายอักษรจีนดั้งเดิม ด้านขวามีลักษณะที่แตกต่างกัน	3.4.4
过	過	過	คล้ายอักษรจีนดั้งเดิม อักษรจีนดั้งเดิมใช้ตัว 丌 แต่อักษรคันจิใช้ตัว 冫	3.4.6
进	進	進	คล้ายอักษรจีนดั้งเดิม ด้านขวาตัว 佳 ต่างกันดังที่แสดงไปแล้ว	3.4.4
选	選	選	คล้ายอักษรจีนดั้งเดิม อักษรจีนดั้งเดิมใช้ตัว 巳 巳 แต่อักษรคันจิใช้ตัว 己 己	3.4.6
难	難	難	ด้านซ้ายจีนดั้งเดิมใช้ 艹 คันจิใช้ 艹 字头 ด้านขวาตัว 佳 ต่างกันดังที่แสดงไปแล้ว	3.4.6
说	說	說	คล้ายอักษรจีนดั้งเดิม อักษรจีนดั้งเดิมใช้ตัว 八 แต่อักษรคันจิใช้ตัว 讠	3.4.6
处	處	処	คล้ายอักษรจีนดั้งเดิม อักษรคันจิไม่มี 虍 字头	3.4.4
舍	捨	捨	อักษรจีนดั้งเดิมใช้ตัว 干 ผสมกับ 口 แต่อักษรคันจิใช้ตัว 土 ผสมกับ 口	3.4.6
采	採	採	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม	3.4.1
吃	喫	喫	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม	3.4.1
准	準	準	คล้ายอักษรจีนดั้งเดิม ด้านบนตัว 佳 ต่างกันดังที่แสดงไปแล้ว	3.4.4
里	裏、裡	裏	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม แต่อักษรจีนดั้งเดิมมีหลายรูปที่แตกต่างกัน	3.4.3
升	升、昇	升、昇	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม แต่อักษรจีนดั้งเดิมมีหลายรูปที่แตกต่างกัน	3.4.3

泪	淚	涙	คล้ายอักษรจีนดั้งเดิม อักษรคันจิมีจุดน้อยกว่า อักษรดั้งเดิม 1 จุด	3.4.5
复	複、復	複、復	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม แต่อักษรจีนดั้งเดิมมี หลายรูปที่แตกต่างกัน	3.4.3
志	志、誌	志、誌	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม แต่อักษรจีนดั้งเดิมมี หลายรูปที่แตกต่างกัน	3.4.3
只	只、隻	只、隻	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม แต่อักษรจีนดั้งเดิมมี หลายรูปที่แตกต่างกัน	3.4.3
干	干、乾	干、乾	เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม แต่อักษรจีนดั้งเดิมมี หลายรูปที่แตกต่างกัน	3.4.3
着、著	著	着、著	อักษรคันจินี้ มีทั้งรูปที่เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม และย่อบุคคลคล้ายอักษรจีนประยุกต์	3.4.3
机	機	机、機	อักษรคันจินี้ มีทั้งรูปที่เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม และย่อบุคคลเหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.4.3
周	周、週	周、週	อักษรคันจินี้ มีทั้งรูปที่เหมือนอักษรจีนดั้งเดิม และย่อบุคคลเหมือนอักษรจีนประยุกต์	3.4.3

ตารางแสดงความเหมือน-ความแตกต่างของอักษรจีนประยุกต์และอักษรคันจิในหัวข้อ 3.5

อักษรจีน ประยุกต์	อักษรจีน ดั้งเดิม	อักษรคัน จิ	ความแตกต่าง	รูป แบบ
圆	圓	円	รูปร่างแตกต่างโดยสิ้นเชิง	3.5.1
气	氣	気	อักษรคันจิมีการย่อบุคคลในรูปแบบที่แตกต่างไปจาก อักษรจีนประยุกต์	3.5.1
读	讀	読	อักษรคันจิมีการย่อบุคคลในรูปแบบที่แตกต่างไปจาก อักษรจีนประยุกต์	3.5.1
卖	賣	売	อักษรคันจิมีการย่อบุคคลในรูปแบบที่แตกต่างไปจาก อักษรจีนประยุกต์	3.5.1
广	廣	広	อักษรคันจิมีการย่อบุคคลในรูปแบบที่แตกต่างไปจาก อักษรจีนประยุกต์	3.5.1
转	轉	転	อักษรคันจิมีการย่อบุคคลในรูปแบบที่แตกต่างไปจาก อักษรจีนประยุกต์	3.5.1
乐	樂	楽	อักษรคันจิมีการย่อบุคคลในรูปแบบที่แตกต่างไปจาก อักษรจีนประยุกต์	3.5.1
验	驗	験	อักษรคันจิมีการย่อบุคคลในรูปแบบที่แตกต่างไปจาก อักษรจีนประยุกต์	3.5.1
归	歸	帰	อักษรคันจิมีการย่อบุคคลในรูปแบบที่แตกต่างไปจาก อักษรจีนประยุกต์	3.5.1

药	藥	薬	อักษรคันจิมีการย่อรูปในรูปแบบที่แตกต่างไปจากอักษรจีนประยุกต์	3.5.1
险	險	險	อักษรคันจิมีการย่อรูปในรูปแบบที่แตกต่างไปจากอักษรจีนประยุกต์	3.5.1
迟	遲	遅	อักษรคันจิมีการย่อรูปในรูปแบบที่แตกต่างไปจากอักษรจีนประยุกต์	3.5.1
杂	雜	雑	อักษรคันจิมีการย่อรูปในรูปแบบที่แตกต่างไปจากอักษรจีนประยุกต์	3.5.1
赞	贊	賛	อักษรคันจิมีการย่อรูปในรูปแบบที่แตกต่างไปจากอักษรจีนประยุกต์	3.5.1
齿	齒	歯	อักษรคันจิมีการย่อรูปในรูปแบบที่แตกต่างไปจากอักษรจีนประยุกต์	3.5.1
窗	窗	窓	รูปร่างแตกต่างโดยสิ้นเชิง	3.5.1
总	總	総	อักษรคันจิมีการย่อรูปในรูปแบบที่แตกต่างไปจากอักษรจีนประยุกต์	3.5.1
县	縣	県	อักษรคันจิมีการย่อรูปในรูปแบบที่แตกต่างไปจากอักษรจีนประยุกต์	3.5.1
团	團	団	อักษรคันจิมีการย่อรูปในรูปแบบที่แตกต่างไปจากอักษรจีนประยุกต์	3.5.1
营	營	営	อักษรคันจิมีการย่อรูปในรูปแบบที่แตกต่างไปจากอักษรจีนประยุกต์	3.5.1
边	邊	辺	อักษรคันจิมีการย่อรูปในรูปแบบที่แตกต่างไปจากอักษรจีนประยุกต์	3.5.1
脑	腦	脳	อักษรคันจิมีการย่อรูปในรูปแบบที่แตกต่างไปจากอักษรจีนประยุกต์	3.5.1
藏	藏	蔵	อักษรคันจิมีการย่อรูป แต่อักษรจีนประยุกต์ไม่ย่อรูป	3.5.2
专	專	専	อักษรคันจิมีการย่อรูปในรูปแบบที่แตกต่างไปจากอักษรจีนประยุกต์	3.5.1
效	效	効	อักษรคันจิมีการย่อรูป แต่อักษรจีนประยุกต์ไม่ย่อรูป	3.5.2
搜	搜	捜	อักษรคันจิมีการย่อรูป แต่อักษรจีนประยุกต์ไม่ย่อรูป	3.5.2
历	曆	歴	อักษรคันจิมีการย่อรูปในรูปแบบที่แตกต่างไปจากอักษรจีนประยุกต์	3.5.1
儿	兒	児	อักษรคันจิมีการย่อรูปในรูปแบบที่แตกต่างไปจากอักษรจีนประยุกต์	3.5.1

艺	藝	芸	อักษรคันจิมีการย่อรูปในรูปแบบที่แตกต่างไปจากอักษรจีนประยุกต์	3.5.1
丰	豐	豊	อักษรคันจิมีการย่อรูปในรูปแบบที่แตกต่างไปจากอักษรจีนประยุกต์	3.5.1
龄	齡	齡	อักษรคันจิมีการย่อรูปในรูปแบบที่แตกต่างไปจากอักษรจีนประยุกต์	3.5.1
围	圍	圉	อักษรคันจิมีการย่อรูปในรูปแบบที่แตกต่างไปจากอักษรจีนประยุกต์	3.5.1
轻	輕	輕	อักษรคันจิมีการย่อรูปในรูปแบบที่แตกต่างไปจากอักษรจีนประยุกต์	3.5.1
佛	佛	仏	อักษรคันจิมีการย่อรูป แต่อักษรจีนประยุกต์ไม่ย่อรูป	3.5.2
荣	榮	栄	อักษรคันจิมีการย่อรูปในรูปแบบที่แตกต่างไปจากอักษรจีนประยุกต์	3.5.1
烧	燒	焼	อักษรคันจิมีการย่อรูปในรูปแบบที่แตกต่างไปจากอักษรจีนประยุกต์	3.5.1
脏	髒	臟	อักษรคันจิมีการย่อรูปในรูปแบบที่แตกต่างไปจากอักษรจีนประยุกต์	3.5.1
恼	惱	惱	อักษรคันจิมีการย่อรูปในรูปแบบที่แตกต่างไปจากอักษรจีนประยุกต์	3.5.1
盐	鹽	塩	อักษรคันจิมีการย่อรูปในรูปแบบที่แตกต่างไปจากอักษรจีนประยุกต์	3.5.1
矿	礦	鉱	รูปร่างแตกต่างโดยสิ้นเชิง	3.5.1
拜	拜	拝	อักษรคันจิมีการย่อรูป แต่อักษรจีนประยุกต์ไม่ย่อรูป	3.5.2
冰	冰	氷	อักษรคันจิมีการย่อรูป แต่อักษรจีนประยุกต์ไม่ย่อรูป	3.5.2
发	發、髮	発、髪	อักษรคันจิมีการย่อรูปในรูปแบบที่แตกต่างไปจากอักษรจีนประยุกต์	3.5.1

ตารางแสดงอักษรจีนประยุกต์และอักษรคันจิในแบบอักษรต่างๆ

จีน Simsun	ญี่ปุ่น MS Mincho	จีน KaiTi	ญี่ปุ่น UD Digi Kyo kasho
万	万	万	万
乱	乱	乱	乱
争	争	争	争
会	会	会	会
体	体	体	体
余	余	余	余
内	内	内	内
区	区	区	区
医	医	医	医
参	参	参	参
双	双	双	双
号	号	号	号
国	国	国	国
声	声	声	声

จีน Simsun	ญี่ปุ่น MS Mincho	จีน KaiTi	ญี่ปุ่น UD Digi Kyo kasho
学	学	学	学
宝	宝	宝	宝
届	届	届	届
当	当	当	当
恋	恋	恋	恋
担	担	担	担
数	数	数	数
断	断	断	断
旧	旧	旧	旧
来	来	来	来
欧	欧	欧	欧
温	温	温	温
湿	湿	湿	湿
灯	灯	灯	灯

จีน Simsun	ญี่ปุ่น MS Mincho	จีน KaiTi	ญี่ปุ่น UD Digi Kyo kasho
点	点	点	点
状	状	状	状
猫	猫	猫	猫
礼	礼	礼	礼
税	税	税	税
虫	虫	虫	虫
装	装	装	装
辞	辞	辞	辞
静	静	静	静
麦	麦	麦	麦
黄	黄	黄	黄
一	一	一	一
七	七	七	七
三	三	三	三

จีน Simsun	ญี่ปุ่น MS Mincho	จีน KaiTi	ญี่ปุ่น UD Digi Kyo kasho
上	上	上	上
下	下	下	下
不	不	不	不
世	世	世	世
中	中	中	中
主	主	主	主
久	久	久	久
九	九	九	九
了	了	了	了
事	事	事	事
二	二	二	二
互	互	互	互
五	五	五	五
交	交	交	交

จิ้น Simsun	ญี่ปุ่น MS Mincho	จิ้น KaiTi	ญี่ปุ่น UD Digi Kyo kasho
京	京	京	京
人	人	人	人
今	今	今	今
零	零	零	零
介	介	介	介
他	他	他	他
付	付	付	付
代	代	代	代
令	令	令	令
件	件	件	件
任	任	任	任
休	休	休	休
伸	伸	伸	伸
位	位	位	位

จิ้น Simsun	ญี่ปุ่น MS Mincho	จิ้น KaiTi	ญี่ปุ่น UD Digi Kyo kasho
住	住	住	住
何	何	何	何
作	作	作	作
使	使	使	使
例	例	例	例
供	供	供	供
依	依	依	依
便	便	便	便
信	信	信	信
倍	倍	倍	倍
倒	倒	倒	倒
候	候	候	候
借	借	借	借
停	停	停	停

จีน Simsun	ญี่ปุ่น MS Mincho	จีน KaiTi	ญี่ปุ่น UD Digi Kyo kasho
偶	偶	偶	偶
元	元	元	元
兄	兄	兄	兄
先	先	先	先
光	光	光	光
入	入	入	入
全	全	全	全
八	八	八	八
公	公	公	公
六	六	六	六
共	共	共	共
兵	兵	兵	兵
再	再	再	再
冬	冬	冬	冬

จีน Simsun	ญี่ปุ่น MS Mincho	จีน KaiTi	ญี่ปุ่น UD Digi Kyo kasho
冷	冷	冷	冷
出	出	出	出
列	列	列	列
初	初	初	初
利	利	利	利
到	到	到	到
制	制	制	制
刷	刷	刷	刷
刺	刺	刺	刺
刻	刻	刻	刻
前	前	前	前
力	力	力	力
加	加	加	加
助	助	助	助

จีน Simsun	ญี่ปุ่น MS Mincho	จีน KaiTi	ญี่ปุ่น UD Digi Kyo kasho
努	努	努	努
化	化	化	化
北	北	北	北
匹	匹	匹	匹
十	十	十	十
千	千	千	千
午	午	午	午
半	半	半	半
南	南	南	南
占	占	占	占
危	危	危	危
厚	厚	厚	厚
原	原	原	原
去	去	去	去

จีน Simsun	ญี่ปุ่น MS Mincho	จีน KaiTi	ญี่ปุ่น UD Digi Kyo kasho
友	友	友	友
取	取	取	取
受	受	受	受
口	口	口	口
古	古	古	古
召	召	召	召
台	台	台	台
史	史	史	史
右	右	右	右
各	各	各	各
合	合	合	合
同	同	同	同
名	名	名	名
向	向	向	向

จิ้น Simsun	ญี่ปุ่น MS Mincho	จิ้น KaiTi	ญี่ปุ่น UD Digi Kyo kasho
否	否	否	否
含	含	含	含
吸	吸	吸	吸
吹	吹	吹	吹
告	告	告	告
味	味	味	味
呼	呼	呼	呼
命	命	命	命
和	和	和	和
品	品	品	品
商	商	商	商
喜	喜	喜	喜
四	四	四	四
回	回	回	回

จิ้น Simsun	ญี่ปุ่น MS Mincho	จิ้น KaiTi	ญี่ปุ่น UD Digi Kyo kasho
因	因	因	因
困	困	困	困
固	固	固	固
土	土	土	土
在	在	在	在
地	地	地	地
均	均	均	均
型	型	型	型
城	城	城	城
域	域	域	域
境	境	境	境
夏	夏	夏	夏
夕	夕	夕	夕
外	外	外	外

จีน Simsun	ญี่ปุ่น MS Mincho	จีน KaiTi	ญี่ปุ่น UD Digi Kyo kasho
多	多	多	多
夜	夜	夜	夜
大	大	大	大
太	太	太	太
夫	夫	夫	夫
失	失	失	失
女	女	女	女
好	好	好	好
妹	妹	妹	妹
妻	妻	妻	妻
始	始	始	始
姓	姓	姓	姓
委	委	委	委
娘	娘	娘	娘

จีน Simsun	ญี่ปุ่น MS Mincho	จีน KaiTi	ญี่ปุ่น UD Digi Kyo kasho
婚	婚	婚	婚
子	子	子	子
字	字	字	字
存	存	存	存
季	季	季	季
守	守	守	守
安	安	安	安
完	完	完	完
官	官	官	官
定	定	定	定
客	客	客	客
室	室	室	室
害	害	害	害
家	家	家	家

จีน Simsun	ญี่ปุ่น MS Mincho	จีน KaiTi	ญี่ปุ่น UD Digi Kyo kasho
容	容	容	容
宿	宿	宿	宿
寄	寄	寄	寄
富	富	富	富
寒	寒	寒	寒
察	察	察	察
封	封	封	封
尊	尊	尊	尊
小	小	小	小
少	少	少	少
局	局	局	局
居	居	居	居
屋	屋	屋	屋
山	山	山	山

จีน Simsun	ญี่ปุ่น MS Mincho	จีน KaiTi	ญี่ปุ่น UD Digi Kyo kasho
岸	岸	岸	岸
工	工	工	工
左	左	左	左
巨	巨	巨	巨
市	市	市	市
布	布	布	布
希	希	希	希
席	席	席	席
常	常	常	常
帽	帽	帽	帽
幅	幅	幅	幅
平	平	平	平
年	年	年	年
幼	幼	幼	幼

จีน Simsun	ญี่ปุ่น MS Mincho	จีน KaiTi	ญี่ปุ่น UD Digi Kyo kasho
床	床	床	床
店	店	店	店
府	府	府	府
度	度	度	度
座	座	座	座
庭	庭	庭	庭
延	延	延	延
建	建	建	建
式	式	式	式
引	引	引	引
弟	弟	弟	弟
弱	弱	弱	弱
形	形	形	形
彼	彼	彼	彼

จีน Simsun	ญี่ปุ่น MS Mincho	จีน KaiTi	ญี่ปุ่น UD Digi Kyo kasho
待	待	待	待
律	律	律	律
得	得	得	得
心	心	心	心
必	必	必	必
忘	忘	忘	忘
忙	忙	忙	忙
快	快	快	快
念	念	念	念
思	思	思	思
急	急	急	急
性	性	性	性
恐	恐	恐	恐
息	息	息	息

จิ้น Simsun	ญี่ปุ่น MS Mincho	จิ้น KaiTi	ญี่ปุ่น UD Digi Kyo kasho
情	情	情	情
想	想	想	想
意	意	意	意
感	感	感	感
成	成	成	成
手	手	手	手
打	打	打	打
承	承	承	承
技	技	技	技
折	折	折	折
押	押	押	押
招	招	招	招
拾	拾	拾	拾
持	持	持	持

จิ้น Simsun	ญี่ปุ่น MS Mincho	จิ้น KaiTi	ญี่ปุ่น UD Digi Kyo kasho
指	指	指	指
接	接	接	接
支	支	支	支
放	放	放	放
政	政	政	政
教	教	教	教
散	散	散	散
敬	敬	敬	敬
文	文	文	文
料	料	料	料
新	新	新	新
方	方	方	方
旅	旅	旅	旅
族	族	族	族

จีน Simsun	ญี่ปุ่น MS Mincho	จีน KaiTi	ญี่ปุ่น UD Digi Kyo kasho
日	日	日	日
早	早	早	早
明	明	明	明
易	易	易	易
星	星	星	星
映	映	映	映
春	春	春	春
昨	昨	昨	昨
普	普	普	普
景	景	景	景
晴	晴	晴	晴
暗	暗	暗	暗
更	更	更	更
替	替	替	替

จีน Simsun	ญี่ปุ่น MS Mincho	จีน KaiTi	ญี่ปุ่น UD Digi Kyo kasho
最	最	最	最
月	月	月	月
有	有	有	有
服	服	服	服
朝	朝	朝	朝
期	期	期	期
木	木	木	木
未	未	未	未
末	末	末	末
本	本	本	本
材	材	材	材
村	村	村	村
束	束	束	束
杯	杯	杯	杯

จีน Simsun	ญี่ปุ่น MS Mincho	จีน KaiTi	ญี่ปุ่น UD Digi Kyo kasho
板	板	板	板
林	林	林	林
果	果	果	果
柔	柔	柔	柔
校	校	校	校
根	根	根	根
格	格	格	格
棒	棒	棒	棒
森	森	森	森
欠	欠	欠	欠
次	次	次	次
歌	歌	歌	歌
止	止	止	止
正	正	正	正

จีน Simsun	ญี่ปุ่น MS Mincho	จีน KaiTi	ญี่ปุ่น UD Digi Kyo kasho
武	武	武	武
死	死	死	死
段	段	段	段
母	母	母	母
比	比	比	比
毛	毛	毛	毛
民	民	民	民
水	水	水	水
永	永	永	永
求	求	求	求
汗	汗	汗	汗
池	池	池	池
河	河	河	河
油	油	油	油

จิ้น Simsun	ญี่ปุ่น MS Mincho	จิ้น KaiTi	ญี่ปุ่น UD Digi Kyo kasho
治	治	治	治
泉	泉	泉	泉
法	法	法	法
注	注	注	注
泳	泳	泳	泳
洋	洋	洋	洋
洗	洗	洗	洗
活	活	活	活
流	流	流	流
消	消	消	消
深	深	深	深
清	清	清	清
滴	滴	滴	滴
演	演	演	演

จิ้น Simsun	ญี่ปุ่น MS Mincho	จิ้น KaiTi	ญี่ปุ่น UD Digi Kyo kasho
火	火	火	火
然	然	然	然
照	照	照	照
燃	燃	燃	燃
燥	燥	燥	燥
父	父	父	父
片	片	片	片
牛	牛	牛	牛
物	物	物	物
特	特	特	特
玉	玉	玉	玉
王	王	王	王
珍	珍	珍	珍
球	球	球	球

จีน Simsun	ญี่ปุ่น MS Mincho	จีน KaiTi	ญี่ปุ่น UD Digi Kyo kasho
理	理	理	理
瓶	瓶	瓶	瓶
生	生	生	生
用	用	用	用
由	由	由	由
申	申	申	申
男	男	男	男
界	界	界	界
留	留	留	留
略	略	略	略
疑	疑	疑	疑
疲	疲	疲	疲
病	病	病	病
痛	痛	痛	痛

จีน Simsun	ญี่ปุ่น MS Mincho	จีน KaiTi	ญี่ปุ่น UD Digi Kyo kasho
登	登	登	登
白	白	白	白
百	百	百	百
皮	皮	皮	皮
目	目	目	目
相	相	相	相
省	省	省	省
眠	眠	眠	眠
知	知	知	知
短	短	短	短
石	石	石	石
研	研	研	研
破	破	破	破
硬	硬	硬	硬

จีน Simsun	ญี่ปุ่น MS Mincho	จีน KaiTi	ญี่ปุ่น UD Digi Kyo kasho
示	示	示	示
社	社	社	社
祝	祝	祝	祝
神	神	神	神
禁	禁	禁	禁
福	福	福	福
私	私	私	私
秋	秋	秋	秋
科	科	科	科
秒	秒	秒	秒
移	移	移	移
程	程	程	程
究	究	究	究
空	空	空	空

จีน Simsun	ญี่ปุ่น MS Mincho	จีน KaiTi	ญี่ปุ่น UD Digi Kyo kasho
突	突	突	突
立	立	立	立
章	章	章	章
童	童	童	童
竹	竹	竹	竹
米	米	米	米
精	精	精	精
美	美	美	美
群	群	群	群
羽	羽	羽	羽
老	老	老	老
考	考	考	考
者	者	者	者
耳	耳	耳	耳

จีน Simsun	ญี่ปุ่น MS Mincho	จีน KaiTi	ญี่ปุ่น UD Digi Kyo kasho
肉	肉	肉	肉
肌	肌	肌	肌
肯	肯	肯	肯
育	育	育	育
胃	胃	胃	胃
背	背	背	背
胸	胸	胸	胸
能	能	能	能
腰	腰	腰	腰
自	自	自	自
舞	舞	舞	舞
良	良	良	良
色	色	色	色
花	花	花	花

จีน Simsun	ญี่ปุ่น MS Mincho	จีน KaiTi	ญี่ปุ่น UD Digi Kyo kasho
苦	苦	苦	苦
英	英	英	英
茶	茶	茶	茶
草	草	草	草
菜	菜	菜	菜
落	落	落	落
血	血	血	血
行	行	行	行
衣	衣	衣	衣
表	表	表	表
袋	袋	袋	袋
被	被	被	被
西	西	西	西
要	要	要	要

จีน Simsun	ญี่ปุ่น MS Mincho	จีน KaiTi	ญี่ปุ่น UD Digi Kyo kasho
言	言	言	言
警	警	警	警
走	走	走	走
起	起	起	起
超	超	超	超
足	足	足	足
路	路	路	路
辛	辛	辛	辛
迎	迎	迎	迎
近	近	近	近
迷	迷	迷	迷
追	追	追	追
退	退	退	退
送	送	送	送

จีน Simsun	ญี่ปุ่น MS Mincho	จีน KaiTi	ญี่ปุ่น UD Digi Kyo kasho
逃	逃	逃	逃
途	途	途	途
通	通	通	通
速	速	速	速
造	造	造	造
道	道	道	道
郊	郊	郊	郊
部	部	部	部
都	都	都	都
配	配	配	配
酒	酒	酒	酒
重	重	重	重
量	量	量	量
金	金	金	金

จีน Simsun	ญี่ปุ่น MS Mincho	จีน KaiTi	ญี่ปุ่น UD Digi Kyo kasho
防	防	防	防
降	降	降	降
限	限	限	限
院	院	院	院
除	除	除	除
雨	雨	雨	雨
雪	雪	雪	雪
震	震	震	震
青	青	青	青
面	面	面	面
革	革	革	革
音	音	音	音
食	食	食	食
首	首	首	首

จีน Simsun	ญี่ปุ่น MS Mincho	จีน KaiTi	ญี่ปุ่น UD Digi Kyo kasho
香	香	香	香
高	高	高	高
符	符	符	符
等	等	等	等
答	答	答	答
算	算	算	算
管	管	管	管
箱	箱	箱	箱
籍	籍	籍	籍
越	越	越	越
笑	笑 咲	笑	笑 咲
与	与	与	与
写	写	写	写

จิ้น Simsun	ญี่ปุ่น MS Mincho	จิ้น KaiTi	ญี่ปุ่น UD Digi Kyo kasho
浅	浅	浅	浅
画	画	画	画
像	像	像	像
判	判	判	判
勤	勤	勤	勤
包	包	包	包
反	反	反	反
叫	叫	叫	叫
天	天	天	天
差	差	差	差
悲	悲	悲	悲
所	所	所	所
才	才	才	才
抱	抱	抱	抱

จิ้น Simsun	ญี่ปุ่น MS Mincho	จิ้น KaiTi	ญี่ปุ่น UD Digi Kyo kasho
毒	毒	毒	毒
海	海	海	海
版	版	版	版
真	真	真	真
船	船	船	船
航	航	航	航
般	般	般	般
角	角	角	角
解	解	解	解
象	象	象	象
返	返	返	返
集	集	集	集
非	非	非	非
骨	骨	骨	骨

จีน Simsun	ญี่ปุ่น MS Mincho	จีน KaiTi	ญี่ปุ่น UD Digi Kyo kasho
鼻	鼻	鼻	鼻
低	低	低	低
切	切	切	切
幸	幸	幸	幸
底	底	底	底
投	投	投	投
改	改	改	改
望	望	望	望
肩	肩	肩	肩
述	述	述	述
将	将	将	将
触	触	触	触
具	具	具	具
勇	勇	勇	勇

จีน Simsun	ญี่ปุ่น MS Mincho	จีน KaiTi	ญี่ปุ่น UD Digi Kyo kasho
印	印	印	印
植	植	植	植
灰	灰	灰	灰
炭	炭	炭	炭
直	直	直	直
置	置	置	置
薄	薄	薄	薄
查	查	查	查
每	每	每	每
步	步	步	步
黑	黒	黑	黒
对	対	对	対
増	増	増	増
变	変	变	変

จีน Simsun	ญี่ปุ่น MS Mincho	จีน KaiTi	ญี่ปุ่น UD Digi Kyo kasho
值	値	值	値
单	単	单	単
颜	顔	颜	顔
觉	覚	觉	覚
绝	絶	绝	絶
晚	晩	晚	晩
录	録	录	録
户	戸	户	戸
铁	鉄	铁	鉄
压	圧	压	圧
带	帯	带	帯
厅	庁	厅	庁
污	汚	污	汚
卷	巻	卷	巻

จีน Simsun	ญี่ปุ่น MS Mincho	จีน KaiTi	ญี่ปุ่น UD Digi Kyo kasho
绿	緑	绿	緑
以	以	以	以
似	似	似	似
业	業	业	業
东	東	东	東
个	個	个	個
习	習	习	習
书	書	书	書
买	買	买	買
云	雲	云	雲
亲	親	亲	親
亿	億	亿	億
优	優	优	優
伟	偉	伟	偉

จีน Simsun	ญี่ปุ่น MS Mincho	จีน KaiTi	ญี่ปุ่น UD Digi Kyo kasho
册	冊	册	冊
军	軍	军	軍
农	農	农	農
决	決	决	決
况	況	况	況
冻	凍	冻	凍
凉	涼	凉	涼
减	減	减	減
几	幾	几	幾
则	則	则	則
别	別	别	別
剧	劇	剧	劇
动	動	动	動
势	勢	势	勢

จีน Simsun	ญี่ปุ่น MS Mincho	จีน KaiTi	ญี่ปุ่น UD Digi Kyo kasho
叶	葉	叶	葉
后	後	后	後
员	員	员	員
园	園	园	園
场	場	场	場
头	頭	头	頭
妇	婦	妇	婦
孙	孫	孙	孫
导	導	导	導
岛	島	岛	島
师	師	师	師
并	並	并	並
库	庫	库	庫
开	開	开	開

จิ้น Simsun	ญี่ปุ่น MS Mincho	จิ้น KaiTi	ญี่ปุ่น UD Digi Kyo kasho
强	強	强	強
惯	慣	惯	慣
愿	願	愿	願
扫	掃	扫	掃
挂	掛	挂	掛
损	損	损	損
换	換	换	換
时	時	时	時
杀	殺	杀	殺
构	構	构	構
桥	橋	桥	橋
梦	夢	梦	夢
汉	漢	汉	漢
汤	湯	汤	湯

จิ้น Simsun	ญี่ปุ่น MS Mincho	จิ้น KaiTi	ญี่ปุ่น UD Digi Kyo kasho
测	測	测	測
浓	濃	浓	濃
涂	塗	涂	塗
游	遊	游	遊
烟	煙	烟	煙
热	熱	热	熱
爱	愛	爱	愛
现	現	现	現
电	電	电	電
疗	療	疗	療
种	種	种	種
积	積	积	積
竞	競	竞	競
职	職	职	職

จีน Simsun	ญี่ปุ่น MS Mincho	จีน KaiTi	ญี่ปุ่น UD Digi Kyo kasho
肤	膚	肤	膚
胜	勝	胜	勝
补	補	补	補
见	見	见	見
规	規	规	規
计	計	计	計
认	認	认	認
训	訓	训	訓
议	議	议	議
记	記	记	記
讲	講	讲	講
许	許	许	許
论	論	论	論
设	設	设	設

จีน Simsun	ญี่ปุ่น MS Mincho	จีน KaiTi	ญี่ปุ่น UD Digi Kyo kasho
访	訪	访	訪
识	識	识	識
词	詞	词	詞
试	試	试	試
话	話	话	話
语	語	语	語
课	課	课	課
调	調	调	調
谈	談	谈	談
贝	貝	贝	貝
负	負	负	負
财	財	财	財
责	責	责	責
败	敗	败	敗

จีน Simsun	ญี่ปุ่น MS Mincho	จีน KaiTi	ญี่ปุ่น UD Digi Kyo kasho
货	貨	货	貨
质	質	质	質
贷	貸	贷	貸
贸	貿	贸	貿
费	費	费	費
资	資	资	資
赏	賞	赏	賞
车	車	车	車
轮	輪	轮	輪
软	軟	软	軟
输	輸	输	輸
达	達	达	達
运	運	运	運
远	遠	远	遠

จีน Simsun	ญี่ปุ่น MS Mincho	จีน KaiTi	ญี่ปุ่น UD Digi Kyo kasho
违	違	违	違
连	連	连	連
迹	跡	迹	跡
适	適	适	適
邮	郵	邮	郵
针	針	针	針
银	銀	银	銀
长	長	长	長
门	門	门	門
闭	閉	闭	閉
问	問	问	問
间	間	间	間
闻	聞	闻	聞
阳	陽	阳	陽

จีน Simsun	ญี่ปุ่น MS Mincho	จีน KaiTi	ญี่ปุ่น UD Digi Kyo kasho
阶	階	阶	階
际	際	际	際
陆	陸	陆	陸
顶	頂	顶	頂
顺	順	顺	順
预	預	预	預
题	題	题	題
风	風	风	風
飞	飛	飞	飛
饭	飯	饭	飯
饮	飲	饮	飲
馆	館	馆	館
马	馬	马	馬
鱼	魚	鱼	魚

จีน Simsun	ญี่ปุ่น MS Mincho	จีน KaiTi	ญี่ปุ่น UD Digi Kyo kasho
鸟	鳥	鸟	鳥
领	領	领	領
务	務	务	務
备	備	备	備
层	層	层	層
报	報	报	報
术	術	术	術
极	極	极	極
确	確	确	確
笔	筆	笔	筆
筑	築	筑	築
简	簡	简	簡
类	類	类	類
红	紅	红	紅

จีน Simsun	ญี่ปุ่น MS Mincho	จีน KaiTi	ญี่ปุ่น UD Digi Kyo kasho
约	約	约	約
纯	純	纯	純
纸	紙	纸	紙
线	線	线	線
练	練	练	練
组	組	组	組
细	細	细	細
终	終	终	終
绍	紹	绍	紹
给	給	给	給
络	絡	络	絡
绩	績	绩	績
绪	緒	绪	緒
编	編	编	編

จีน Simsun	ญี่ปุ่น MS Mincho	จีน KaiTi	ญี่ปุ่น UD Digi Kyo kasho
误	誤	误	誤
过	過	过	過
进	進	进	進
选	選	选	選
难	難	难	難
说	說	说	說
处	処	处	処
舍	捨	舍	捨
采	採	采	採
吃	喫	吃	喫
准	準	准	準
里	裏	里	裏
升	升 昇	升	升 昇

จีน Simsun	ญี่ปุ่น MS Mincho	จีน KaiTi	ญี่ปุ่น UD Digi Kyo kasho
泪	涙	泪	涙
复	複 復	复	複 復
志	志 誌	志	志 誌
只	只 隻	只	只 隻
干	干 乾	干	干 乾
着 著	着 著	着 著	着 著
机	机 機	机	机 機

จีน Simsun	ญี่ปุ่น MS Mincho	จีน KaiTi	ญี่ปุ่น UD Digi Kyo kasho
周	周 週	周	周 週
圆	円	圆	円
气	気	气	気
读	読	读	読
卖	売	卖	売
广	広	广	広
转	転	转	転
乐	楽	乐	楽
验	験	验	験
归	帰	归	帰
恶	悪	恶	悪
图	図	图	図
实	実	实	実

จีน Simsun	ญี่ปุ่น MS Mincho	จีน KaiTi	ญี่ปุ่น UD Digi Kyo kasho
关	関	关	関
战	戦	战	戦
经	経	经	経
续	続	续	続
权	権	权	権
产	産	产	産
济	済	济	済
两	両	两	両
岁	歳	岁	歳
收	収	收	収
乘	乗	乘	乗
劳	労	劳	労
传	伝	传	伝
观	観	观	観

จีน Simsun	ญี่ปุ่น MS Mincho	จีน KaiTi	ญี่ปุ่น UD Digi Kyo kasho
样	様	样	様
满	満	满	満
药	薬	药	薬
险	険	险	険
迟	遅	迟	遅
杂	雑	杂	雑
赞	賛	赞	賛
齿	歯	齿	歯
窗	窓	窗	窓
总	総	总	総
县	県	县	県
团	団	团	団
营	営	营	営
边	辺	边	辺

จีน Simsun	ญี่ปุ่น MS Mincho	จีน KaiTi	ญี่ปุ่น UD Digi Kyo kasho
脑	腦	脑	腦
藏	藏	藏	藏
专	專	专	專
效	効	效	効
搜	搜	搜	搜
历	歷	历	歷
儿	兒	儿	兒
艺	芸	艺	芸
丰	豐	丰	豐
龄	齡	龄	齡
围	圀	围	圀
轻	輕	轻	輕
佛	仏	佛	仏
荣	栄	荣	栄

จีน Simsun	ญี่ปุ่น MS Mincho	จีน KaiTi	ญี่ปุ่น UD Digi Kyo kasho
烧	焼	烧	焼
脏	臟	脏	臟
恼	惱	恼	惱
盐	塩	盐	塩
矿	鉱	矿	鉱
拜	拝	拜	拝
冰	氷	冰	氷
发	発 髪	发	発 髪

ภาคผนวก ค

เสียงอ่านแบบจีนของอักษรคันจิและเสียงอ่านจีนกลางของอักษรจีนประยุกต์

ภาคผนวกนี้เป็นส่วนเพิ่มเติมของบทที่ 4

ตารางแสดงเสียงอ่านแบบจีนของอักษรคันจิและเสียงอ่านจีนกลางของอักษรจีนประยุกต์

อัก ขร คัน จิ	เสียงอ่าน โกอง (แบบอู๋)	เสียงอ่าน คันอง (แบบฮั่น)	เสียงอ่านอื่น (แบบถัง และ ตามความ เคยชิน)	อัก ขร จีน ประ ยุกต์	เสียงอ่าน พินอิน ภาษาจีนกลาง	หมวด เสียง พยัญ ชนะ ภาษาจีน ยุคกลาง
愛	ai	ai		爱	ài	影
安	an	an		安	ān	影
暗		an		暗	àn	影
岸	gan	gan		岸	àn	疑
奥	ou	ou	oku	奥	ào	影
八	hachi	hatsu		八	bā	帮
拔	batsu			拔	bá	并
百	hyaku			百	bǎi	帮
白	byaku	haku		白	bái	并
敗		hai		败	bài	帮
拜		hai		拜	bài	帮
半	han	han		半	bàn	帮
般		han		般	bān	并/帮
版		han		版	bǎn	帮
坂		han		坂	bǎn	帮
板		han	ban	板	bǎn	帮
棒	bou			棒	bàng	并
報	hou	hou		报	bào	帮
抱		hou		抱	bào	并
暴	bou		baku	暴	bào, pù	并
爆			baku	爆	bào	帮
包		hou		包	bāo	帮
薄		haku		薄	báo, bó, bò	并
宝	hou	hou		宝	bǎo	帮
北	hoku	hoku		北	běi	帮
備	bi			备	bèi	并
背	hai	hai		背	bèi, bēi	并/帮

อัก ษร คัน จิ	เสียงอ่าน โกอง (แบบอู๋)	เสียงอ่าน คันอง (แบบฮั่น)	เสียงอ่านอื่น (แบบถัง และ ตามความ เคยชิน)	อัก ษร จีน ประ ยุกต์	เสียงอ่าน พินอิน ภาษาจีนกลาง	หมวด เสียง พยัญ ชนะ ภาษาจีน ยุคกลาง
悲	hi	hi		悲	bēi	帮
杯		hai		杯	bēi	帮
被	hi	hi		被	bèi	并
倍	bai			倍	bèi	并
貝			bai	贝	bèi	帮
本	hon	hon		本	běn	帮
必		hitsu		必	bì	帮
彼	hi	hi		彼	bǐ	帮
閉		hei		闭	bì	帮
比	hi	hi		比	bǐ	并/帮
筆		hitsu		笔	bǐ	帮
鼻	bi			鼻	bí	并
變	hen	hen		变	biàn	帮
便	ben		bin	便	biàn, pián	并
辺	hen	hen		边	biān	帮
編	hen	hen		编	biān	帮
表	hyou	hyou		表	biǎo	帮
別	betsu			别	bié	并/帮
病	byou	hei		病	bìng	并
兵	hyou	hei		兵	bīng	帮
並		hei		并	bìng	并
氷	hyou	hyou		冰	bīng	帮
波	ha	ha		波	bō	帮
泊		haku		泊	bó, pō	并
不	fu		bu	不	bú	帮
步	bu	ho	fu	步	bù	并
部	bu			部	bù	并
捕		ho		捕	bǔ	并
怖	fu			怖	bù	滂
補		ho		补	bǔ	帮
布	fu			布	bù	帮
財	zai	sai		财	cái	从
才		sai		才	cái	从
材	zai			材	cái	从
採	sai	sai		采	cǎi	清
菜	sai	sai		菜	cài	清

อัก ษร คัน จิ	เสียงอ่าน โกอง (แบบอู๋)	เสียงอ่าน คันอง (แบบฮั่น)	เสียงอ่านอื่น (แบบถัง และ ตามความ เคยชิน)	อัก ษร จีน ประ ยุกต์	เสียงอ่าน พินอิน ภาษาจีนกลาง	หมวด เสียง พยัญ ชนะ ภาษาจีน ยุคกลาง
参	san, shin	san, shin		参	cān, cēn, shēn, sǎn	清/穿/ 审
残	zan			残	cán	从
藏	zou			藏	cáng, zàng	从
草	sou	sou		草	cǎo	清
側		soku		側	cè	照
測		soku		測	cè	穿
冊		saku	satsu	册	cè	穿
層		sou		层	céng	从
茶	cha		sa	茶	chá	澄
差	shi	sa		差	chà, cī, chā, chāi	穿
察		satsu		察	chá	穿
查		sa		查	chá	床
產		san		产	chǎn	审
場	jou			场	chǎng, cháng	澄
常	jou			常	cháng	床
朝	chou	chou		朝	cháo	澄/知
超	chou	chou		超	chāo	彻
車	sha	sha		车	chē, jū	穿
臣	jin	shin		臣	chén	床
成	jou	sei		成	chéng	床
乘	jou			乘	chéng, shèng	禅
程		tei		程	chéng	澄
承		shou		承	chéng	床
城	jou			城	chéng	床
持	ji			持	chí	澄
赤	shaku	seki		赤	chì	穿
遲		chi		迟	chí	澄
齒	shi	shi		齿	chǐ	穿
恥	chi	chi		耻	chǐ	彻
池		chi		池	chí	澄
喫			kitsu	吃	chī	溪
虫		chuu		虫	chóng	澄
出	sui	shutsu		出	chū	穿
初		sho		初	chū	穿

อัก ษร คัน จิ	เสียงอ่าน โกอง (แบบอู๋)	เสียงอ่าน คันอง (แบบฮั่น)	เสียงอ่านอื่น (แบบถัง และ ตามความ เคยชิน)	อัก ษร จีน ประ ยุกต์	เสียงอ่าน พินอิน ภาษาจีนกลาง	หมวด เสียง พยัญ ชนะ ภาษาจีน ยุคกลาง
処	sho	sho		处	chù, chǔ	穿
除	jo		ji	除	chú	澄
触		shoku		触	chù	穿
畜	chiku	chiku		畜	chù, xù	彻
川	sen	sen		川	chuān	穿
伝	den			传	chuán	澄
船		sen		船	chuán	禅
窓	sou	sou		窗	chuāng	穿
床			chou	床	chuáng	床
吹	sui	sui		吹	chuī	穿
春	shun	shun		春	chūn	穿
純	jun			纯	chún	床
次	shi	shi	ji	次	cì	清
辞	ji			辞	cí	邪
刺	shi	shi		刺	cì	清
詞		shi		词	cí	邪
存	zon	son		存	cún	从
村	son	son		村	cūn	清
大	dai	tai		大	dà, dài, tài	定
答	tou	tou		答	dá, dā	端
打	chou		da	打	dǎ	端/知
達	dachi, tachi	tatsu		达	dá	定/透
代	dai	tai		代	dài	定
待		tai		待	dài	定
貸	tai	tai		贷	dài	透
帶	tai	tai		带	dài	端
袋		tai		袋	dài	定
单	tan	tan		单	dān, chan, shan	端
担	tan	tan		担	dān	端
当	tou	tou		当	dāng, dàng	端
党	tou	tou		党	dǎng	端
道	dou	tou		道	dào	定
倒	tou	tou		倒	dǎo, dào	端
到	tou	tou		到	dào	端
盜		tou		盗	dào	定

อัก ขร คัน จิ	เสียงอ่าน โกอง (แบบอู๋)	เสียงอ่าน คันอง (แบบฮั่น)	เสียงอ่านอื่น (แบบถัง และ ตามความ เคยชิน)	อัก ขร จีน ประ ยุกต์	เสียงอ่าน พินอิน ภาษาจีนกลาง	หมวด เสียง พยัญ ชนะ ภาษาจีน ยุคกลาง
島	tou	tou		岛	dǎo	端
導	dou			导	dǎo	定
得	toku	toku		得	dé, děi	端
登	tou	tou	to	登	dēng	端
等	tou	tou		等	děng	端
灯	tou	tou		灯	dēng	端
地	ji	chi		地	dì	定
弟	dai	tei	de	弟	dì	定
低		tei		低	dī	端
底		tei		底	dǐ	端
滴		teki		滴	dī	端
電	den			电	diàn	定
店	ten	ten		店	diàn	端
点	ten	ten		点	diǎn	端
殿	den	ten		殿	diàn	定/端
調		chou		调	diào, tiáo	定
疊	jou			叠	dié	定
町	chou			町	dīng	定/透
定	jou	tei		定	dìng	定
頂	chou			顶	dǐng	端
東		tou		东	dōng	端
動			dou	动	dòng	定
冬	tou	tou		冬	dōng	端
凍		tou		冻	dòng	端
讀	doku	toku, tou		读	dú	定
度	do	to, taku		度	dù, duó	定
都	tsu	to		都	dū, dōu	端
渡		to		渡	dù	定
毒	doku			毒	dú	定
断	dan			断	duàn	定/端
段	dan			段	duàn	定
短	tan	tan		短	duǎn	端
对	tai	tai	tsui	对	duì	端
鈍	don			钝	dùn	定
多	ta	ta		多	duō	端
惡	aku	aku, o		恶	è	影

อัก ษร คัน จิ	เสียงอ่าน โกอง (แบบอู๋)	เสียงอ่าน คันอง (แบบฮั่น)	เสียงอ่านอื่น (แบบถึง และ ตามความ เคยชิน)	อัก ษร จีน ประ ยุกต์	เสียงอ่าน พินอิน ภาษาจีนกลาง	หมวด เสียง พยัญ ชนะ ภาษาจีน ยุคกลาง
額		gaku		額	é	疑
二	ni			二	èr	日
耳		ji		耳	ěr	日
児	ni	ji		儿	ér	日
発	hotsu	hatsu		发	fā, fà	非
法	hou	hou	hatsu, hotsu	法	fǎ	非
髮		hatsu		发	fā, fà	非
飯		han		饭	fàn	奉
反	hon	han	tan	反	fǎn	非
番	ban			番	fān	非/奉
返			hen	返	fǎn	非
犯		han		犯	fàn	奉
販		han		贩	fàn	非
方	hou	hou		方	fāng	非
放	hou	hou		放	fàng	非
訪	hou	hou		访	fǎng	敷
防	bou			防	fáng	奉
費	hi	hi		费	fèi	非
非	hi	hi		非	fēi	非
飛	hi	hi		飞	fēi	非
沸			futsu	沸	fèi	非
粉	fun	fun		粉	fěn	非
風	fuu, fu			风	fēng	非
豊		hou	bu	丰	fēng	敷
封	fuu	hou		封	fēng	非
仏	butsu	futsu		佛	fó	奉
否		hi		否	fǒu, pǐ	奉
缶	kan	kan		缶	fǒu	非
父	fu	fu		父	fù	非
服		fuku		服	fú, fù	奉
付	fu	fu		付	fù	非
夫	fu	fu	fuu	夫	fū	非
負		fu		负	fù	奉
福	fuku	fuku		福	fú	非
富	fu	fuu		富	fù	非
婦		fu		妇	fù	奉

อัก ขร คัน จิ	เสียงอ่าน โกอง (แบบอู๋)	เสียงอ่าน คันอง (แบบฮั่น)	เสียงอ่านอื่น (แบบถัง และ ตามความ เคยชิน)	อัก ขร จีน ประ ยุกต์	เสียงอ่าน พินอิน ภาษาจีนกลาง	หมวด เสียง พยัญ ชนะ ภาษาจีน ยุคกลาง
浮		fu		浮	fú	奉
扌	hotsu	futsu		拂	fú	敷
腹	fuku	fuku		腹	fù	非
府	fu	fu		府	fǔ	非
副	fuku	fuku		副	fù	敷
復	fuku	fuku		复	fù	奉
幅	fuku	fuku		幅	fú	非
複	fuku	fuku		复	fù	非
膚	fu	fu		肤	fū	非
符		fu		符	fú	奉
改	kai	kai		改	gǎi	见
感		kan		感	gǎn	见
甘	kan	kan		甘	gān	见
干	kan	kan		干	gàn	见
港	kou	kou		港	gǎng	见
高	kou	kou		高	gāo	见
告	koku	koku		告	gào	见
歌	ka	ka		歌	gē	见
格		kaku	kou	格	gé	见
割		katsu		割	gē	见
各	kaku	kaku		各	gè	见
革		kaku		革	gé	见
個			ko	个	gè	见
給		kyuu		给	gěi, jǐ	见
根	kon	kon		根	gēn	见
更		kou		更	gèng, gēng	见
耕		kou		耕	gēng	见
公	ku	kou		公	gōng	见
工	ku	kou		工	gōng	
共		kyou		共	gòng	
供	ku	kyou		供	gòng, gōng	
構		kou		构	gòu	
古		ko		古	gǔ	
谷	koku	koku		谷	gǔ	
固		ko		固	gù	
骨		kotsu		骨	gǔ, gū	

อัก ขร คัน จิ	เสียงอ่าน โกอง (แบบอู๋)	เสียงอ่าน คันอง (แบบฮั่น)	เสียงอ่านอื่น (แบบถัง และ ตามความ เคยชิน)	อัก ขร จีน ประ ยุกต์	เสียงอ่าน พินอิน ภาษาจีนกลาง	หมวด เสียง พยัญ ชนะ ภาษาจีน ยุคกลาง
雇		ko		雇	gù	
掛			kei	挂	guà	
館	kan	kan		馆	guǎn	
関		kan		关	guān	
官	kan	kan		官	guān	
觀	kan	kan		观	guān	
慣		kan		惯	guàn	
管	kan	kan		管	guǎn	
広	kou	kou		广	guǎng	
光	kou	kou		光	guāng	
帰	ki	ki		归	guī	
規	ki	ki		规	guī	
国	koku	koku		国	guó	
果	ka	ka		果	guǒ	
過	ka	ka		过	guò, guō	
菓	ka	ka		菓	guǒ	
海	kai	kai		海	hǎi	晓
害	gai			害	hài	匣
漢	kan	kan		汉	hàn	晓
寒		kan		寒	hán	匣
含	gan			含	hán	匣
汗		kan		汗	hàn, hán	匣/见
行	gyou	kou		行	háng, xíng	匣
航		kou		航	háng	匣
好	kou	kou		好	hǎo	晓
号	gou			号	hào, háo	匣
何		ka		何	hé	匣
合	gou		gatsu, katsu	合	hé, gě	匣
和	wa		o	和	hé, huò, hú	匣
河		ka		河	hé	匣
荷		ka		荷	hé	匣
黒	koku	koku		黑	hēi	晓
横	ou			横	héng, hèng	匣/见
紅	gu	kou	ku	红	hóng, gōng	匣
後		kou	go	后	hòu	匣
候		kou		候	hòu	匣

อัก ษร คัน จิ	เสียงอ่าน โกอง (แบบอู๋)	เสียงอ่าน คันอง (แบบฮั่น)	เสียงอ่านอื่น (แบบถัง และ ตามความ เคยชิน)	อัก ษร จีน ประ ยุกต์	เสียงอ่าน พินอิน ภาษาจีนกลาง	หมวด เสียง พยัญ ชนะ ภาษาจีน ยุคกลาง
厚		kou		厚	hòu	匣
呼		ko		呼	hū	晓
互	go			互	hù	匣
戶		ko		户	hù	匣
湖		ko		湖	hú	匣
話			wa	话	huà	匣
画	ga	kaku		画	huà	匣
花	ke	ka		花	huā	晓
化	ke	ka		化	huà	晓
換		kan		換	huàn	匣
患		kan		患	huàn	匣
荒	kou	kou		荒	huāng	晓
黄	ou	kou		黄	huáng	匣
会	e	kai		会	huì, kuài	匣/见
回	e	kai		回	huí	匣
繪	e	kai		绘	huì	匣
灰		kai		灰	huī	晓
婚	kon	kon		婚	hūn	晓
混	kon	kon		混	hùn, hún	匣
火	ka	ka		火	huǒ	晓
活		katsu		活	huó	匣/见
貨	ka	ka		货	huò	晓
集		shuu		集	jí	从
計		kei		计	jì	见
急		kyuu		急	jí	见
機		ki		机	jī	见
記		ki		记	jì	见
濟	sai	sei		济	jì, jǐ	精
際	sai			际	jì	精
積		seki		积	jī	精
寄	ki	ki		寄	jì	见
幾		ki		几	jǐ, jī	见/群
技	gi			技	jì	群
極	goku	kyoku		极	jí	群
績		seki		绩	jì	精
季	ki	ki		季	jì	见

อัก ษร คัน จิ	เสียงอ่าน โกอง (แบบอู๋)	เสียงอ่าน คันอง (แบบฮั่น)	เสียงอ่านอื่น (แบบถัง และ ตามความ เคยชิน)	อัก ษร จีน ประ ยุกต์	เสียงอ่าน พินอิน ภาษาจีนกลาง	หมวด เสียง พยัญ ชนะ ภาษาจีน ยุคกลาง
籍		seki		籍	jí	从
跡		seki		迹	jì	精
祭	sai			祭	jì	精/照
肌	ki	ki		肌	jī	见
机	ki	ki		机	jī	见
家	ke	ka		家	jiā	见
加		ka		加	jiā	见
挟		kyou		挟	jiā	匣
見	ken	ken		见	jiàn	见
間	ken	kan		间	jiān, jiàn	见
建	kon	ken		建	jiàn	见
件		ken		件	jiàn	群
減	gen			减	jiǎn	匣
簡		kan		简	jiǎn	见
肩	ken	ken		肩	jiān	见
降	kou	kou		降	jiàng	见
将		shou		将	jiāng, jiàng	精
講	kou	kou		讲	jiǎng	见
教		kyou		教	jiāo, jiào	见
交		kou		交	jiāo	见
覺	kaku	kaku		觉	jiào	见
角	kaku	kaku		角	jiǎo, jué	见
郊		kou		郊	jiāo	见
叫	kyou	kyou		叫	jiào	见
界		kai		界	jiè	见
借	shaku			借	jiè	精
解	ge	kai		解	jiě, jiè, xiè	匣/见
皆		kai		皆	jiē	见
階		kai		阶	jiē	见
接			setsu	接	jiē	精
介		kai		介	jiè	见
届		kai		届	jiè	见
詰		kitsu		诘	jié	溪
今	kon	kin		今	jīn	见
金	kon	kin		金	jīn	见
近		kin	kon	近	jìn	群

อัก ษร คัน จิ	เสียงอ่าน โกอง (แบบอู๋)	เสียงอ่าน คันอง (แบบฮั่น)	เสียงอ่านอื่น (แบบถึง และ ตามความ เคยชิน)	อัก ษร จีน ประ ยุกต์	เสียงอ่าน พินอิน ภาษาจีนกลาง	หมวด เสียง พยัญ ชนะ ภาษาจีน ยุคกลาง
進	shin	shin		进	jìn	精
禁		kin		禁	jìn, jīn	见
京	kyou	kei		京	jīng	见
經	kyou	kei		经	jīng	见
警		kei		警	jǐng	见
景		kei		景	jǐng	见
精	shou	sei		精	jīng	精
静	jou	sei		静	jìng	从
境	kyou	kei		境	jìng	见
競		kei	kyou	竞	jìng	群
敬		kei		敬	jìng	见
九	ku	kyuu		九	jiǔ	见
究	ku	kyuu		究	jiū	见
酒	shu			酒	jiǔ	精
旧		kyuu		旧	jiù	群
久	ku	kyuu		久	jiǔ	见
局		kyoku		局	jú	群
具	gu			具	jù	群
居	ko	kyo		居	jū	见
劇			geki	剧	jù	群
巨		kyo		巨	jù	群
卷		ken		卷	juàn	见
決		ketsu		决	jué	晓/见
絶	zetsu			绝	jué	从
掘		kutsu		掘	jué	群
君	kun	kun		君	jūn	见
軍			gun	军	jūn	见
均	kin	kin		均	jūn	见
開	kai	kai		开	kāi	溪
刊	kan	kan		刊	kān	溪
考	kou	kou		考	kǎo	溪
科	ka	ka		科	kē	溪
客	kyaku	kaku		客	kè	溪
刻	koku	koku		刻	kè	溪
課	ka	ka		课	kè	溪
肯	kou	kou		肯	kěn	溪

อัก ษร คัน จิ	เสียงอ่าน โกอง (แบบอู๋)	เสียงอ่าน คันอง (แบบฮั่น)	เสียงอ่านอื่น (แบบถึง และ ตามความ เคยชิน)	อัก ษร จีน ประ ยุกต์	เสียงอ่าน พินอิน ภาษาจีนกลาง	หมวด เสียง พยัญ ชนะ ภาษาจีน ยุคกลาง
空	kuu			空	kōng, kòng, kǒng	溪
恐		kyou		恐	kǒng	溪
口	ku	kou		口	kǒu	溪
苦	ku			苦	kǔ	溪
庫	ku	ko		库	kù	溪
枯		ko		枯	kū	溪
快		kai		快	kuài	溪
況		kyou		况	kuàng	晓
鉉	kou	kou		矿	kuàng	见
困	kon	kon		困	kùn	溪
来	rai	rai		来	lái	来
賴	rai	rai		赖	lài	来
劳	rou	rou		劳	láo	来
老	rou	rou		老	lǎo	来
樂	gaku, raku	gaku, raku		乐	lè, yuè	疑/来
了	ryou	ryou		了	le	来
類	rui	rui		类	lèi	来
淚	rui	rui		泪	lèi	来
冷		rei		冷	lěng	来
立	ryuu	ryuu	ritsu	立	lì	来
力	riki	ryoku		力	lì	来
理	ri	ri		理	lǐ	来
利	ri	ri		利	lì	来
例		rei		例	lì	来
戾		rei		戾	lì	来
礼	rai	rei		礼	lǐ	来
歷		reki		历	lì	来
裏	ri	ri		里	lǐ	来
粒	ryuu	ryuu		粒	lì	来
連	ren	ren		连	lián	来
練	ren	ren		练	liàn	来
恋	ren	ren		恋	liàn	来
兩	ryou	ryou		两	liǎng	来
良		ryou		良	liáng	来
量		ryou		量	liàng, liáng	来

อัก ษร คัน จิ	เสียงอ่าน โกอง (แบบอู๋)	เสียงอ่าน คันอง (แบบฮั่น)	เสียงอ่านอื่น (แบบถัง และ ตามความ เคยชิน)	อัก ษร จีน ประ ยุกต์	เสียงอ่าน พินอิน ภาษาจีนกลาง	หมวด เสียง พยัญ ชนะ ภาษาจีน ยุคกลาง
涼		ryou		凉	liáng	来
料	ryou	ryou		料	liào	来
療	ryou	ryou		疗	liáo	来
列		retsu		列	liè	来
林	rin	rin		林	lín	来
領	ryou			领	lǐng	来
齡		rei		齡	líng	来
令		rei		令	lìng	来
零		rei		零	líng	来
六	roku	riku		六	liù	来
流	ru	ryuu		流	liú	来
留	ru	ryuu		留	liú	来
路		ro		路	lù	来
録	roku			录	lù	来
陸	roku	riku		陆	lù	来
乱	ran	ran		乱	luàn	来
卵	ran	ran		卵	luǎn	来
略		ryaku		略	luè	来
論	ron	ron		论	lùn	来
輪	rin	rin		轮	lún	来
落	raku	raku		落	luò, là, lào	来
絡	raku	raku		络	luò, lào	来
旅		ryo		旅	lǚ	来
律	richi	ritsu		律	lǜ	来
緑	roku	ryoku		绿	lǜ, lù	来
馬		ba		马	mǎ	明
売		bai		卖	mài	明
買		bai		买	mǎi	明
埋	mai			埋	mái, mán	明
麦		baku		麦	mài	明
満	man			满	mǎn	明
忙		bou		忙	máng	明
猫		byou		猫	māo	明
貿		bou		贸	mào	明
毛	mou			毛	máo	明
帽		bou		帽	mào	明

อัก ขร คัน จิ	เสียงอ่าน โกอง (แบบอู๋)	เสียงอ่าน คันอง (แบบฮั่น)	เสียงอ่านอื่น (แบบถึง และ ตามความ เคยชิน)	อัก ขร จีน ประ ยุกต์	เสียงอ่าน พินอิน ภาษาจีนกลาง	หมวด เสียง พยัญ ชนะ ภาษาจีน ยุคกลาง
每	mai			每	měi	明
妹	mai			妹	mèi	明
美	mi	bi		美	měi	明
枚	mai			枚	méi	明
門	mon			门	mén	明
夢	mu			梦	mèng	明
米	mai	bei		米	mǐ	明
迷			mei	迷	mí	明
糸	shi	shi		糸	mì	明
勉		ben		勉	miǎn	明
面	men			面	miàn	明
眠			min	眠	mián	明
綿	men			绵	mián	明
秒		byou		秒	miǎo	明
民	min			民	mín	明
皿		mei	bei	皿	mǐn	明
名	myou	mei		名	míng	明
明	myou	mei		明	míng	明
命	myou	mei		命	mìng	明
鳴		mei		鸣	míng	明
末	matsu	batsu		末	mò	明
磨	ma			磨	mó	明
木	moku	boku		木	mù	明
母		bo		母	mǔ	明
目	moku	boku		目	mù	明
暮		bo		暮	mù	明
募		bo		募	mù	明
男	nan	dan		男	nán	泥
南	nan			南	nán	泥
難	nan			难	nán, nàn, nuó	泥
腦	nou			脑	nǎo	泥
惱	nou			恼	nǎo	泥
内	nai	dai		内	nèi	泥
能	nou			能	néng	泥
逆	gyaku			逆	nì	疑

อัก ษร คัน จิ	เสียงอ่าน โกอง (แบบอู๋)	เสียงอ่าน คั่นอง (แบบฮั่น)	เสียงอ่านอื่น (แบบถัง และ ตามความ เคยชิน)	อัก ษร จีน ประ ยุกต์	เสียงอ่าน พินอิน ภาษาจีนกลาง	หมวด เสียง พยัญ ชนะ ภาษาจีน ยุคกลาง
泥		dei		泥	ní, nì	泥
年	nen			年	nián	泥
念	nen			念	niàn	泥
娘		jou		娘	niáng	娘
鳥	chou	chou		鸟	niǎo	端
牛		gyuu		牛	niú	疑
農	nou			农	nóng	泥
濃		nou		浓	nóng	娘
努		do		努	nǚ	泥
怒		do		怒	nù	泥
女	nyo	jō	nyou	女	nǚ	娘
偶			guu	偶	ǒu	疑
欧		ou		欧	ōu	影
判	han	han	ban	判	pàn	滂
配	hai	hai		配	pèi	滂
疲		hi		疲	pí	并
皮		hi		皮	pí	并
匹		hitsu		匹	pǐ	滂
片	hen	hen		片	piàn, piān	滂
品		hin		品	pǐn	滂
貧	bin	hin		贫	pín	并
平	byou	hei		平	píng	并
瓶			bin	瓶	píng	并
破	ha	ha		破	pò	滂
普	fu			普	pǔ	滂
氣	ke	ki		气	qì	溪
七	shichi	shitsu		七	qī	清
起		ki		起	qǐ	溪
期	go	ki		期	qī	群
妻	sai			妻	qī	清
祈		ki		祈	qí	群
前	zen			前	qián	从
千	sen	sen		千	qiān	清
欠			ketsu	欠	qiàn	溪
淺	sen	sen		浅	qiǎn	清
乾	kan	kan, ken		乾	qián, gān	见/群

อัก ษร คัน จิ	เสียงอ่าน โกอง (แบบอู๋)	เสียงอ่าน คันอง (แบบฮั่น)	เสียงอ่านอื่น (แบบถึง และ ตามความ เคยชิน)	อัก ษร จีน ประ ยุกต์	เสียงอ่าน พินอิน ภาษาจีนกลาง	หมวด เสียง พยัญ ชนะ ภาษาจีน ยุคกลาง
強	gou	kyou		强	qiáng, qiǎng, jiàng	群
橋	kyou	kyou		桥	qiáo	群
切		setsu	sai	切	qiē, qiè	清
親	shin	shin		亲	qīn, qìng	清
勤	gon	kin		勤	qín	群
寢	shin	shin		寢	qǐn	清
青	shou	sei		青	qīng	清
情	jou	sei		情	qíng	从
晴		sei		晴	qíng	从
清	shou	sei		清	qīng	清
輕		kei		轻	qīng	溪
傾		kei		倾	qīng	溪
秋		shuu		秋	qiū	清
求	gu	kyuu		求	qiú	群
球		kyuu		球	qiú	群
去	ko	kyo		去	qù	溪
取		shu		取	qǔ	清
曲		kyoku		曲	qǔ, qū	溪
区	ku	ku		区	qū	溪
犬	ken	ken		犬	quǎn	溪
全	zen			全	quán	从
權	gon	ken		权	quán	群
券		ken		券	quàn	溪
泉		sen		泉	quán	从
確	kaku	kaku		确	què	溪
群	gun			群	qún	群
然	nen	zen		然	rán	日
燃	nen			燃	rán	日
熱	netsu			热	rè	日
人	nin	jín		人	rén	日
認	nin			认	rèn	日
任	nin			任	rèn, rén	日
日	nichi	jitsu		日	rì	日
容		you		容	róng	喻
榮		ei		荣	róng	喻

อัก ขร คัน จิ	เสียงอ่าน โกอง (แบบอู๋)	เสียงอ่าน คันอง (แบบฮั่น)	เสียงอ่านอื่น (แบบถึง และ ตามความ เคยชิน)	อัก ขร จีน ประ ยุกต์	เสียงอ่าน พินอิน ภาษาจีนกลาง	หมวด เสียง พยัญ ชนะ ภาษาจีน ยุคกลาง
溶		you		溶	róng	喻
肉	niku			肉	ròu	日
柔	nyuu	juu		柔	róu	日
入	nyuu			入	rù	日
乳	nyuu			乳	rǔ	日
軟	nan			软	ruǎn	日
銳	ei	ei		锐	ruì	喻
若	nyaku	jaku		若	ruò	日
弱		jaku		弱	ruò	日
三	san	san		三	sān	心
散	san	san		散	sàn, sǎn	心
掃	sou	sou		扫	sǎo	心
色	shiki	shoku		色	sè	审
森	shin	shin		森	sēn	审
殺	setsu	satsu, sai		杀	shā	审
砂	sha	sa		砂	shā	审
山		san		山	shān	审
上	jou	shou		上	shàng	床
商	shou	shou		商	shāng	审
賞	shou	shou		赏	shǎng	审
少	shou	shou		少	shǎo	审
紹		shou		绍	shào	床
燒	shou	shou		烧	shāo	审
社		sha		社	shè	床
設		setsu		设	shè	审
捨	sha	sha		舍	shě	审
神	jīn	shin		神	shén	床
深	shin	shin		深	shēn	审
申	shin	shin		申	shēn	审
伸	shin	shin		伸	shēn	审
沈	jīn	chīn		沈	shěn, chén	澄
生	shou	sei		生	shēng	审
勝	shou	shou		胜	shèng	审
声	shou	sei		声	shēng	审
省	shou	sei		省	shěng, xǐng	审/心
昇	shou	shou		升	shēng	审

อัก ขร คัน จิ	เสียงอ่าน โกอง (แบบอู๋)	เสียงอ่าน คันอง (แบบฮั่น)	เสียงอ่านอื่น (แบบถัง และ ตามความ เคยชิน)	อัก ขร จีน ประ ยุกต์	เสียงอ่าน พินอิน ภาษาจีนกลาง	หมวด เสียง พยัญ ชนะ ภาษาจีน ยุคกลาง
十	juu			十	shí	床
時	ji			时	shí	床
食	jiki	shoku		食	shí	禅
事	ji			事	shì	床
世	se	sei		世	shì	审
使	shi	shi		使	shǐ	审
始	shi	shi		始	shǐ	审
試	shi	shi		试	shì	审
仕	ji	shi		仕	shì	床
室		shitsu		室	shì	审
市		shi		市	shì	床
実	jitsu			实	shí	禅
示	ji	shi		示	shì	禅
式	shiki			式	shì	审
石	shaku	seki	koku	石	shí	床
失		shitsu		失	shī	审
識	shiki			识	shí, zhì	审
師	shi	shi		师	shī	审
適		teki		适	shì	端
勢		sei		势	shì	审
史	shi	shi		史	shǐ	审
拾	juu	shuu		拾	shí	床
湿			shitsu	湿	shī	审
手	shu			手	shǒu	审
首	shu			首	shǒu	审
受	ju			受	shòu	床
収		shuu		收	shōu	审
守	shu, su			守	shǒu	审
書	sho	sho		书	shū	审
数		su	suu	数	shù, shǔ, shuò	审
術	jutsu			术	shù	床
束	soku			束	shù	审
輸			yu	输	shū	审
述	jutsu			述	shù	床
署		sho		署	shǔ	床

อัก ขร คัน จิ	เสียงอ่าน โกอง (แบบอู๋)	เสียงอ่าน คันอง (แบบฮั่น)	เสียงอ่านอื่น (แบบถัง และ ตามความ เคยชิน)	อัก ขร จีน ประ ยุกต์	เสียงอ่าน พินอิน ภาษาจีนกลาง	หมวด เสียง พยัญ ชนะ ภาษาจีน ยุคกลาง
刷		satsu		刷	shuā, shuà	审
双	sou	sou		双	shuāng	审
水	sui	sui		水	shuǐ	审
税			zei	税	shuì	审
順	jun			顺	shùn	床
說	setsu	setsu	zei	说	shuō, shuì * สำหรับ yuè ปัจจุบันใช้ 悦 เท่านั้น	审
四	shi	shi		四	sì	心
思	shi	shi		思	sī	心
死	shi	shi		死	sǐ	心
私	shi	shi		私	sī	心
似	jì			似	sì, shì	邪
寺	jì			寺	sì	邪
伺	shi	shi		伺	sì, cì	心
送		sou		送	sòng	心
搜		sou		搜	sōu	审
宿		shuku		宿	sù, xiǔ, xiù	心
速	soku	soku		速	sù	心
算	san	san		算	suàn	心
歲	sai	sei		岁	suì	心
損	son	son		损	sǔn	心
孫	son	son		孙	sūn	心
所	sho			所	suǒ	审
他	ta	ta		他	tā	透
塔	tou	tou		塔	tǎ	透
台	dai	tai		台	tái	定
太	tai	tai	ta	太	tài	透
談	dan			谈	tán	定
探		tan		探	tàn	透
炭	tan	tan		炭	tàn	透
曇	don			昙	tán	定
堂	dou			堂	táng	定
湯	tou	tou		汤	tāng, shāng	透
逃		tou		逃	táo	定

อัก ขร คัน จิ	เสียงอ่าน โกอง (แบบอู๋)	เสียงอ่าน คันง (แบบฮั่น)	เสียงอ่านอื่น (แบบถัง และ ตามความ เคยชิน)	อัก ขร จีน ประ ยุกต์	เสียงอ่าน พินอิน ภาษาจีนกลาง	หมวด เสียง พยัญ ชนะ ภาษาจีน ยุคกลาง
特		toku		特	tè	定
体	tai	tei		体	tǐ	透
題	dai			题	tí	定
替	tai			替	tì	透
天	ten	ten		天	tiān	透
田	den			田	tián	定
鉄		tetsu		铁	tiě	透
庭		tei		庭	tíng	定
停		tei		停	tíng	定
厅	chou			厅	tīng	透
同			dou	同	tóng	定
通	tsuu, tsu			通	tōng	透
痛	tsuu			痛	tòng	透
童	dou			童	tóng	定
銅			dou	铜	tóng	定
筒		tou		筒	tǒng	定
投		tou		投	tóu	定
頭	zu	tou	to	头	tóu	定
土		to	do	土	tǔ	透
図	zu	to		图	tú	定
突		totsu		突	tū	定
途		to		途	tú	定
徒		to		徒	tú	定
塗		to		涂	tú	定
团	dan		ton	团	tuán	定
退	tai	tai		退	tuì	透
外	ge	gai		外	wài	疑
万		ban	man	万	wàn	微
完		kan		完	wán	匣
晚		ban		晚	wǎn	微
丸	gan			丸	wán	匣
湾		wan		湾	wān	影
腕	wan	wan		腕	wàn	影
望	mou	bou		望	wàng	微
亡	mou	bou		亡	wáng	微
王	ou	ou		王	wáng	喻

อัก ษร คัน จิ	เสียงอ่าน โกอง (แบบอู๋)	เสียงอ่าน คันอง (แบบฮั่น)	เสียงอ่านอื่น (แบบถัง และ ตามความ เคยชิน)	อัก ษร จีน ประ ยุกต์	เสียงอ่าน พินอิน ภาษาจีนกลาง	หมวด เสียง พยัญ ชนะ ภาษาจีน ยุคกลาง
忘		bou		忘	wàng	微
味	mi			味	wèi	微
位	i	i		位	wèi	喻
違	i	i		违	wéi	喻
危			ki	危	wēi	疑
未	mi	bi		未	wèi	微
偉	i	i		伟	wěi	喻
委	i	i		委	wěi, wēi	影
围		i		围	wéi	喻
胃	i	i		胃	wèi	喻
聞	mon	bun		闻	wén	微
問	mon			问	wèn	微
文	mon	bun		文	wén	微
溫	on	on		温	wēn	影
五	go	go		五	wǔ	疑
午	go	go		午	wǔ	疑
物	motsu	butsu		物	wù	微
屋	oku	oku		屋	wū	影
務	mu			务	wù	微
舞		bu		舞	wǔ	微
誤		go		误	wù	疑
武	mu	bu		武	wǔ	微
汚		o		污	wū	影
西	sai	sei		西	xī	心
習		shuu		习	xí	邪
夕		seki		夕	xī	邪
係		kei		系	xì, jì	匣/见
席		seki		席	xí	邪
喜		ki		喜	xǐ	晓
息	soku			息	xī	心
吸		kyuu		吸	xī	晓
洗	sen	sen		洗	xǐ	心
昔	shaku	seki		昔	xī	心
細	sai			细	xì	心
希	ke	ki		希	xī	晓
下	ge	ka		下	xià	匣

อัก ษร คัน จิ	เสียงอ่าน โกอง (แบบอู๋)	เสียงอ่าน คันอง (แบบฮั่น)	เสียงอ่านอื่น (แบบถึง และ ตามความ เคยชิน)	อัก ษร จีน ประ ยุกต์	เสียงอ่าน พินอิน ภาษาจีนกลาง	หมวด เสียง พยัญ ชนะ ภาษาจีน ยุคกลาง
夏	ge	ka		夏	xià	匣
先	sen	sen		先	xiān	心
現	gen			现	xiàn	匣
限	gen			限	xiàn	匣
陰	ken	ken		险	xiǎn	晓
県		ken		县	xiàn	匣
線	sen	sen		线	xiàn	心
賢		ken		贤	xián	匣
相	sou	shou		相	xiāng, xiàng	心
向	kou			向	xiàng	晓
想	sou			想	xiǎng	心
箱	sou			箱	xiāng	心
象	zou	shou		象	xiàng	邪
像	zou			像	xiàng	邪
香	kou	kyou		香	xiāng	晓
小	shou	shou		小	xiǎo	心
校		kou		校	xiào, jiào	匣
消	shou	shou		消	xiāo	心
笑	shou	shou		笑	xiào	心
効		kou		效	xiào	匣
咲	shou	shou		笑	xiào	心
写	sha	sha		写	xiě	心
協		kyou		协	xié	匣
械		kai		械	xiè	匣
新	shin	shin		新	xīn	心
心	shin	shin		心	xīn	心
信	shin	shin		信	xìn	心
辛	shin	shin		辛	xīn	心
性	shou	sei		性	xìng	心
形	gyou	kei		形	xíng	匣
幸		kou		幸	xìng	匣
型		kei		型	xíng	匣
星	shou	sei		星	xīng	心
姓	shou	sei		姓	xìng	心
兄	kyou	kei		兄	xiōng	晓
胸		kyou		胸	xiōng	晓

อัก ษร คัน จิ	เสียงอ่าน โกอง (แบบอู๋)	เสียงอ่าน คันอง (แบบฮั่น)	เสียงอ่านอื่น (แบบถึง และ ตามความ เคยชิน)	อัก ษร จีน ประ ยุกต์	เสียงอ่าน พินอิน ภาษาจีนกลาง	หมวด เสียง พยัญ ชนะ ภาษาจีน ยุคกลาง
休		kyuu		休	xiū	晓
続	zoku			续	xù	邪
許		kyo		许	xǔ	晓
緒		sho	cho	绪	xù	邪
選	sen	sen		选	xuǎn	心
軒		ken		轩	xuān	晓
学	gaku			学	xué	匣
雪		setsu		雪	xuě	心
靴		ka		靴	xuē	晓
血	kechi	ketsu		血	xuè, xiě	晓
訓	kun	kun		训	xùn	晓
押		ou		押	yā	影
压			atsu	压	yā	影
言	gon	gen		言	yán	疑
研			ken	研	yán	疑
驗	gen	gen	ken	验	yàn	疑
演	en	en		演	yǎn	喻
顏		gan		颜	yán	疑
煙	en	en		烟	yān	影
延	en	en		延	yán	喻
岩		gan		岩	yán	疑
塩	en	en		盐	yán	喻
洋	you	you		洋	yáng	喻
樣	you	you		样	yàng	喻
陽	you	you		阳	yáng	喻
央	ou			央	yāng	影
曜	you	you		曜	yào	喻
要	you	you		要	yào	影
薬	yaku	yaku		药	yào	喻
腰	you	you		腰	yāo	影
業	gou	gyou		业	yè	疑
野	ya	ya		野	yě	喻
夜	ya	ya		夜	yè	喻
葉	you	you		叶	yè, xié	喻
液		eki		液	yè	喻
一	ichi	itsu		一	yī	影

อัก ขร คัน จิ	เสียงอ่าน โกอง (แบบอู๋)	เสียงอ่าน คันอง (แบบฮั่น)	เสียงอ่านอื่น (แบบถัง และ ตามความ เคยชิน)	อัก ขร จีน ประ ยุกต์	เสียงอ่าน พินอิน ภาษาจีนกลาง	หมวด เสียง พยัญ ชนะ ภาษาจีน ยุคกลาง
意	i	i		意	yì	影
以	i	i		以	yǐ	喻
医	i	i		医	yī	影
駅		eki		驿	yì	喻
議	gi	gi		议	yì	疑
疑	gi	gi		疑	yí	疑
役	yaku	eki		役	yì	喻
易	i	eki		易	yì	喻
移	i	i		移	yí	喻
億	oku			亿	yì	影
芸		gei		艺	yì	疑
依	e	i		依	yī	影
翌		yoku		翌	yì	喻
衣	e	i		衣	yī	影
銀		gin		银	yín	疑
音	on	in		音	yīn	影
飲		in		饮	yǐn	影
引	in	in		引	yǐn	喻
因	in	in		因	yīn	影
印	in	in		印	yìn	影
映		ei		映	yìng	影
英		ei		英	yīng	影
迎		gei		迎	yíng	疑
營		ei		营	yíng	喻
硬			kou	硬	yìng	疑
用		you		用	yòng	喻
泳		ei		泳	yǒng	喻
永		ei		永	yǒng	喻
踊		you		踊	yǒng	喻
勇	yuu			勇	yǒng	喻
右	u	yuu		右	yòu	喻
友		yuu		友	yǒu	喻
有	u	yuu		有	yǒu	喻
由	yu	yuu	yui	由	yóu	喻
優	u	yuu		优	yōu	影
遊	yu	yuu		游	yóu	喻

อัก ษร คัน จิ	เสียงอ่าน โกอง (แบบอู๋)	เสียงอ่าน คันอง (แบบฮั่น)	เสียงอ่านอื่น (แบบถึง และ ตามความ เคยชิน)	อัก ษร จีน ประ ยุกต์	เสียงอ่าน พินอิน ภาษาจีนกลาง	หมวด เสียง พยัญ ชนะ ภาษาจีน ยุคกลาง
油	yu	yuu		油	yóu	喻
郵		yuu		邮	yóu	喻
幼	you	you		幼	yòu	影
語	go			语	yǔ	疑
雨	u	u		雨	yǔ	喻
魚		gyo		鱼	yú	疑
予	yo	yo		予	yǔ, yú	喻
与	yo	yo		与	yǔ, yú, yù	喻
育	iku	iku		育	yù	喻
余	yo	yo		余	yú	喻
欲	yoku	yoku		欲	yù	喻
御	go	gyo		御	yù	疑
域	iki			域	yù	喻
玉		gyoku		玉	yù	疑
羽	u	u		羽	yǔ	喻
宇	u	u		宇	yǔ	喻
預	yo	yo		预	yù	喻
漁		gyo	ryou	渔	yú	疑
浴	yoku	yoku		浴	yù	喻
隅			guu	隅	yú	疑
円	en	en		圆	yuán	喻
員		in		员	yuán	喻
院			in	院	yuàn	喻
元		gen	gan	元	yuán	疑
原		gen		原	yuán	疑
園		en		园	yuán	喻
遠	on	en		远	yuǎn	喻
願		gan		愿	yuàn	疑
月	gatsu	getsu		月	yuè	疑
約	yaku	yaku		约	yuē, yāo	影
越	ochi, otsu	etsu		越	yuè	喻
運	un	un		运	yùn	喻
雲	un	un		云	yún	喻
雜	zou		zatsu	杂	zá	从
在	zai			在	zài	从
再	sai	sai	sa	再	zài	精

อัก ษร คัน จิ	เสียงอ่าน โกอง (แบบอู๋)	เสียงอ่าน คันอง (แบบฮั่น)	เสียงอ่านอื่น (แบบถัง และ ตามความ เคยชิน)	อัก ษร จีน ประ ยุกต์	เสียงอ่าน พินอิน ภาษาจีนกลาง	หมวด เสียง พยัญ ชนะ ภาษาจีน ยุคกลาง
贊	san	san		贊	zàn	精
臟	zou			脏	zāng, zàng	精
早	sou	sou	satsu	早	zǎo	精
造	zou			造	zào	从
燥	sou	sou		燥	zào	心
責		seki		责	zé	照
則	soku	soku		则	zé	精
增			zou	增	zēng	精
贈	zou	sou		赠	zèng	从
憎			zou	憎	zēng	精
札		satsu		札	zhá	照
宅		taku		宅	zhái	澄
戰	sen	sen		战	zhàn	照
占	sen	sen		占	zhàn, zhān	照
長	chou	chou		长	zhǎng, cháng	澄/知
章	shou	shou		章	zhāng	照
招	shou	shou		招	zhāo	照
照	shou	shou		照	zhào	照
兆		chou		兆	zhào	澄
召	shou	shou		召	zhào, shào	澄/床
者	sha	sha		者	zhě	照
折		setsu		折	zhé, shé, zhē	照
真	shin	shin		真	zhēn	照
針	shin	shin		针	zhēn	照
震	shin	shin		震	zhèn	照
珍	chin	chin		珍	zhēn	知
正	shou	sei		正	zhèng, zhēng	照
政	shou	sei		政	zhèng	照
争		sou		争	zhēng	照
蒸			jou	蒸	zhēng	照
知	chi	chi		知	zhī	知
止	shi	shi		止	zhǐ	照
質	shichi, chi	shitsu, chi		质	zhì	知
紙	shi	shi		纸	zhǐ	照
制		sei		制	zhì	照
治	ji	chi		治	zhì	澄

อัก ษร คัน จิ	เสียงอ่าน โกอง (แบบอู๋)	เสียงอ่าน คันอง (แบบฮั่น)	เสียงอ่านอื่น (แบบถัง และ ตามความ เคยชิน)	อัก ษร จีน ประ ยุกต์	เสียงอ่าน พินอิน ภาษาจีนกลาง	หมวด เสียง พยัญ ชนะ ภาษาจีน ยุคกลาง
指	shi	shi		指	zhǐ	照
支	shi	shi		支	zhī	照
直	jiki	choku		直	zhí	澄
置	chi	chi		置	zhì	知
職	shoku			职	zhí	照
值		chi		值	zhí	澄
植		shoku		植	zhí	澄/床
枝	shi	shi		枝	zhī	照
隻		seki		只	zhī, zhǐ	照
脂	shi	shi		脂	zhī	照
誌	shi	shi		志	zhì	照
中	chuu	chuu	juu	中	zhōng, zhòng	知
重	juu	chou		重	zhòng	澄
終		shuu		终	zhōng	照
種	shu			种	zhǒng, zhòng, chóng	照
仲		chuu		仲	zhòng	澄
週		shuu		周	zhōu	照
昼	chuu	chuu		昼	zhòu	知
州		shuu		州	zhōu	照
周		shuu		周	zhōu	照
舟		shuu		舟	zhōu	照
主	su	shu		主	zhǔ	照
住	juu			住	zhù	澄
注	chuu			注	zhù	照
助	jo			助	zhù	床
竹	chiku	chiku		竹	zhú	知
諸	sho	sho		诸	zhū	照
築	chiku	chiku		筑	zhù	知
著	cho	cho		著	zhù, zháo, zhe	知
駐	chuu	chuu		驻	zhù	知
貯	cho	cho		贮	zhù	知
柱	chuu	chuu		柱	zhù	知
祝	shuku	shuku, shuu		祝	zhù	照

อัก ษร คัน จิ	เสียงอ่าน โกอง (แบบอู๋)	เสียงอ่าน คั่นอง (แบบฮั่น)	เสียงอ่านอื่น (แบบถัง และ ตามความ เคยชิน)	อัก ษร จีน ประ ยุกต์	เสียงอ่าน พินอิน ภาษาจีนกลาง	หมวด เสียง พยัญ ชนะ ภาษาจีน ยุคกลาง
轉	ten	ten		转	zhuǎn, zhuàn	知
專	sen	sen		专	zhuān	照
狀	jou			状	zhuàng	床
裝	shou	sou		装	zhuāng	照
追	tsui	tsui		追	zhuī	知
準			jun	准	zhǔn	照
着	jaku	chaku		着	zhuó, zhuó, zhe	澄
濯		taku		濯	zhuó	澄
子	shi	shi	su	子	zǐ	精
自	ji	shi		自	zì	从
字	ji			字	zì	从
姊	shi	shi		姊	zǐ	精
資	shi	shi		资	zī	精
總		sou		总	zǒng	精
走		sou		走	zǒu	精
足	soku			足	zú	精
族	zoku			族	zú	从
組		so		组	zǔ	精
祖	so	so		祖	zǔ	精
卒		sotsu		卒	zú	精
最	sai	sai		最	zuì	精
罪	zai			罪	zuì	从
尊	son	son		尊	zūn	精
左	sa	sa		左	zuǒ	精
作	saku, sa	saku, sa		作	zuò	精
昨		saku		昨	zuó	从
座	za			座	zuò	从
働	เป็นอักษรที่ญี่ปุ่นประดิษฐ์ขึ้นเอง ไม่มีคู่เทียบอักษรในภาษาจีน					
込	เป็นอักษรที่ญี่ปุ่นประดิษฐ์ขึ้นเอง ไม่มีคู่เทียบอักษรในภาษาจีน					

* ข้อมูลเสียงอ่านอ้างอิงตาม《新华字典》（商务印书馆）และ「五十音引き漢和辞典」（三省堂）ดังที่ได้กล่าวไว้ในบทที่ 1 หัวข้อ 1.5.3.2

ภาคผนวก ง

ความเหมือน-ความแตกต่างของความหมายศัพท์ภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่น

ภาคผนวกนี้เป็นส่วนเพิ่มเติมของบทที่ 5

ตารางแสดงความเหมือน-ความแตกต่างของความหมายศัพท์ภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่น

ศัพท์ ภาษา จีน	ศัพท์ ภาษา ญี่ปุ่น	รูปแบบ	ความหมายที่เหมือนกัน	ความหมายที่ต่างกัน หรือ คำอธิบายเพิ่มเติม
爱	愛	5.3.1	รัก, เ็นดู, ชอบ, ชอบพอ, ชอบที่จะทำ, รักษ์, รักษาไว้	จ. มักจะ (เกิดขึ้นเป็นประจำ)
爱情	愛情	5.3.2	ความรัก (เชิงโรแมนติก)	ญ. สามารถใช้สื่อความถึง ความรักความผูกพันใน ครอบครัว-พ่อแม่ลูกได้
安全	安全	5.2	ปลอดภัย, ความปลอดภัย	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
八	八	5.3.1	แปด	จ. จำนวนมาก
百	百	5.2	ร้อย, จำนวนมาก, ครบครัน	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
半	半	5.3.3	ครึ่ง, ไม่สมบูรณ์, กึ่ง, เกือบ	จ. ตรงกลาง (เช่น กลางดึก), จำนวนน้อย ญ. เลขคู่ (ตรงข้ามกับ 丁 เลข คู่)
棒	棒	5.3.1	กระบอง	จ. เก่ง, ยอดเยี่ยม
保存	保存	5.2	เก็บรักษา, รักษา, ถนอมรักษา, คงสภาพเดิมไว้	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
保证	保証	5.2	รับรอง, รับประกัน, หลักประกัน	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
报告	報告	5.2	รายงาน (ความคิดเห็น, เหตุการณ์, ที่เป็นลายลักษณ์ อักษร), การรายงาน, คำกล่าว รายงาน	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
倍	倍	5.3.2	เท่า, เท่าตัว	ญ. เมื่อใช้เดี่ยวๆ สื่อถึง 2 เท่าตัว อย่างไรก็ตามในภาษาจีนแม้ไม่ สามารถใช้เดี่ยวๆได้ แต่

ศัพท์ ภาษา จีน	ศัพท์ ภาษา ญี่ปุ่น	รูป แบบ	ความหมายที่เหมือนกัน	ความหมายที่ต่างกัน หรือ คำอธิบายเพิ่มเติม
				สามารถสื่อถึงความหมายเดียวกับภาษาญี่ปุ่นนี้โดยอ้อมได้ ดังที่ปรากฏในคำว่า 加倍 มีความหมายว่า เพิ่มเป็น 2 เท่าตัว (เพิ่มอีกเท่าตัวหนึ่ง)
本	本	5.3.3	ท่อนหรือกิ่งไม้, เงินต้น, ต้นทุน, หลัก, ศูนย์กลาง, เดิมที, แต่เดิม, ของตนเอง, นี่, เวอร์ชัน, ฉบับ, บท (บทพูด, บทละคร)	จ. ต้นตอ, รากฐาน, ตามที่, หลักฐาน, สมุด ญ. ความจริง ความถูกต้อง, หนังสือ, แท่ง (ลักษณะนามของสิ่งที่มีลักษณะยาวๆ) นอกจากนี้ในความหมาย "ต้นตอ, รากฐาน" สามารถใช้คันจินี้ในคำอ่านแบบญี่ปุ่นได้ว่า もと ได้
本来	本来	5.2	เดิม, เดิมที, แต่เดิม, เป็นปกติวิสัย, เป็นเรื่องธรรมดา	มีความหมายตรงกันทุกประการ
比较	比較	5.2	เปรียบเทียบ, เปรียบ, เทียบ, ค่อนข้าง	มีความหมายตรงกันทุกประการ
必要	必要	5.2	จำเป็น, ขาดไม่ได้, ความจำเป็น	มีความหมายตรงกันทุกประการ
变化	変化	5.3.2	เปลี่ยนแปลง, การเปลี่ยนแปลง	ญ. เปลี่ยนร่าง, แปลงร่าง (ใช้กับภูตผีปีศาจ) ในความหมายเหล่านี้ อ่าน へん(げ) ส่วนความหมายอื่นอ่าน へん(か)
便	便	5.3.3	สะดวก, สะดวกสบาย	จ. ก็ ญ. รอบการขนส่ง, ส่งข่าวสาร
标准	標準	5.2	มาตรฐาน, ได้มาตรฐาน, ระดับพื้นฐาน	มีความหมายตรงกันทุกประการ
表面	表面	5.2	ผิว, ผิวหน้า, ผิวนอก, พื้นผิว, ภายนอก, เปลือกนอก, สิ่งที่แสดงออกมามีภายนอก	มีความหมายตรงกันทุกประการ
表情	表情	5.3.2	อารมณ์ความรู้สึกที่แสดงออกผ่านกิริยาท่าทางหรือสีหน้า, แสดงอารมณ์ออกมา	ญ. สามารถนำไปเปรียบกับสิ่งของได้ด้วย เช่น 建物の表情、町の表情

ศัพท์ ภาษา จีน	ศัพท์ ภาษา ญี่ปุ่น	รูปแบบ	ความหมายที่เหมือนกัน	ความหมายที่ต่างกัน หรือ คำอธิบายเพิ่มเติม
表现	表現	5.3.1	แสดงออกมา, แสดงให้เห็น	จ. ประพฤติปฏิบัติ, ความ ประพฤติ, พฤติกรรม
别	別	5.3.3	อื่น, อย่างอื่น, ต่างหาก, อีก แบบหนึ่ง, ลากกันไป, แยก จากกัน, ความแตกต่าง, แปร ไป, แปรไป	จ. อย่า, กลัดติด, ติดกันอยู่ ญ. ไม่มีอะไร, เป็นพิเศษ
博物馆	博物館	5.2	พิพิธภัณฑ์	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
不	不	5.3.1	ไม่	จ. ไม่ต้องตรงกับ, ไหม (แสดง การย้อนถาม), ไม่จำเป็นต้อง
不安	不安	5.2	กังวลใจ, ไม่สบายใจ, กระวน กระวายใจ, ไม่สงบนิ่ง	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
不足	不足	5.3.3	ไม่พอ, ไม่เพียงพอ	จ. ไม่ครบ, ไม่คุ้ม, ไม่พอที่จะ ญ. ไม่พอใจ
部分	部分	5.2	ส่วน, ส่วนหนึ่ง, บางส่วน	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
材料	材料	5.3.1	เอกสาร, ข้อมูล (ที่ใช้ในงาน เขียน, งานวิจัย ฯลฯ), วัสดุ	จ. เปรียบเปรยว่า มี ความสามารถ
财产	財産	5.2	ทรัพย์สิน, สมบัติ, ทรัพย์สินสมบัติ	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
参加	参加	5.3.1	เข้าร่วม	จ. เสนอความคิดเห็นเพิ่มเติม
参考	参考	5.2	ใช้ประกอบการพิจารณา, ใช้ อ้างอิง	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
茶	茶	5.2	ชา, น้ำชา, ดันชา, ใบชา, สี น้ำตาล, เครื่องดื่มที่ผสมชา	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
差	差	5.3.1	ต่าง, ความแตกต่าง	จ. ขาด (ขาดหาย), แย่ (คุณภาพหรือคุณสมบัติไม่ดี), ผิด
常识	常識	5.2	ความรู้ทั่วไป, สามัญสำนึก	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
超过	超過	5.2	เกินเลย, เกินกว่า, แซงหน้า	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
车库	車庫	5.2	โรงรถ, โรงจอดรถ	มีความหมายตรงกันทุก ประการ

ศัพท์ ภาษา จีน	ศัพท์ ภาษา ญี่ปุ่น	รูปแบบ	ความหมายที่เหมือนกัน	ความหมายที่ต่างกัน หรือ คำอธิบายเพิ่มเติม
彻底	徹底	5.3.2	ให้ถึงที่สุด, เบ็ดเสร็จ, เด็ดขาด, สิ้นเชิง	ญ. สุดโต่ง
成分	成分	5.3.1	ส่วนประกอบ, องค์ประกอบ	จ. สามารถใช้บ่งประวัติหรือ อาชีพของบุคคลได้ด้วย เช่น 他的个人成分是学生
成功	成功	5.2	สำเร็จ, ประสบความสำเร็จ, ความสำเร็จ, สมฤทธิ์ผล	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
成绩	成績	5.2	ผลงาน, ผลคะแนน	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
成立	成立	5.2	สถาปนา, ก่อตั้ง, สมเหตุสมผล ทางความคิด	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
成人	成人	5.2	ผู้ใหญ่, ผู้บรรลุนิติภาวะ, เติบโตเป็นผู้ใหญ่	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
成长	成長	5.2	เติบโต, เจริญเติบโต (เชิง กายภาพ, เชิงเศรษฐกิจ)	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
承认	承認	5.3.2	ยอมรับ	ญ. อนุมัติ
程度	程度	5.2	ระดับขั้น, ระดับ, ขนาด	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
抽象	抽象	5.2	นามธรรม, เป็นนามธรรม	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
出版	出版	5.2	ตีพิมพ์, เผยแพร่	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
出发	出発	5.2	ออกเดินทาง, เริ่มต้นการ กระทำหรือความคิดบางอย่าง	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
出席	出席	5.3.2	เข้าร่วม (การประชุม พิธีการ ฯลฯ), ร่วมงาน	ญ. สามารถใช้กับการเข้าเรียน ได้ด้วย
初级	初級	5.2	ขั้นต้น, ระดับต้น, ระดับพื้นฐาน	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
处理	処理	5.3.1	จัดการ, ดำเนินการ	จ. ลดราคาล้างสต็อก, จัดการ ลงโทษ
传染	伝染	5.2	(เชื้อโรค) ติดต่อกัน, ติด (นิสัย, พฤติกรรม) มาจากคนอื่น	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
传统	伝統	5.2	ธรรมเนียม, ประเพณี, จารีต, อนุรักษ์นิยม	มีความหมายตรงกันทุก ประการ

ศัพท์ ภาษา จีน	ศัพท์ ภาษา ญี่ปุ่น	รูปแบบ	ความหมายที่เหมือนกัน	ความหมายที่ต่างกัน หรือ คำอธิบายเพิ่มเติม
刺激	刺激	5.2	กระตุ้น, ปลุกเร้า, ยั่วยุ, กระทบกระเทือน (จิตใจ), เร้า ใจ	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
存在	存在	5.2	ดำรงอยู่, มีอยู่, การมีอยู่ของ สรรพสิ่ง	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
答案	答案	5.2	คำตอบ, ผลเฉลย	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
大	大	5.3.3	ใหญ่, มาก, ที่สุด, ใช้บ่งชี้วัน เวลาหรือฤดูกาล เช่น 大月	จ. สูงอายุ, ใช้ยกย่องผู้ฟัง, พ่อ, ลุง, อา ญ. สื่อถึงมหาวิทยาลัย พ. ในความเป็นจริงแล้ว แม้ว่า ไม่ได้ระบุใน 《现代汉语词 典》 แต่คนจีนมีการใช้ 大 เพื่อสื่อถึงมหาวิทยาลัยใน รูปแบบการย่อคำเช่นกัน ดังเช่น 北京大学 อาจย่อว่า 北大 เมื่อเปรียบเทียบกับ ภาษาญี่ปุ่น 東京大学 อาจ ย่อว่า 東大
大使馆	大使館	5.2*	สถานทูต, สถาน เอกอัครราชทูต	พ. ไม่พบคำนี้โดยตรงใน พจนานุกรม 《现代汉语词 典》 ใช้การถอดความผสม ระหว่างคำว่า 大使 กับ 馆
代表	代表	5.2	ผู้แทน, ตัวแทน, เป็นตัวแทน, ในนาม	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
单纯	單純	5.2	บริสุทธิ์, ไม่ซับซ้อน, เป็นหนึ่ง เดียว	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
单位	単位	5.3.2	หน่วย, หน่วยงาน	ญ. การศึกษาบังคับ, การศึกษาขั้นพื้นฐาน
当时	当時	5.2	ตอนนั้น, ขณะนั้น, ทันที, ขณะนี้ จ. ในความหมาย "ตอนนั้น, ขณะนั้น" อ่าน dāngshí "ทันที, ขณะนี้" อ่าน dàngshí	มีความหมายตรงกันทุก ประการ

ศัพท์ ภาษา จีน	ศัพท์ ภาษา ญี่ปุ่น	รูป แบบ	ความหมายที่เหมือนกัน	ความหมายที่ต่างกัน หรือ คำอธิบายเพิ่มเติม
道德	道德	5.2	คุณธรรม, จริยธรรม, ความ ถูกต้อง	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
得意	得意	5.3.2	กระหยิ่มใจ, พึงพอใจมาก	ญ. ชำนาญการ, สหายสนิท, คนที่มาเยี่ยมเยียนประจำจน คุ้นเคย
地	地	5.3.3	พื้นโลก, เปลือกโลก, พื้นดิน, ที่ดิน, เขตพื้นที่, ท้องถิ่น, จุด สถานที่, ตำแหน่ง, ลายผ้า, เนื้อผ้า	จ. อย่าง/ด้วย (ใช้เป็นคำช่วย เพื่อเชื่อมคำกริยากับคำ วิเศษณ์) ในความหมาย "อย่าง/ด้วย" นี้ อ่าน de ส่วนความหมายอื่นๆ อ่าน di ญ. กลับหัว (เอาดินขึ้นฟ้า เอา ฟ้าลงดิน)
的确	的確	5.4	พ. มีความหมายไม่ตรงกัน	จ. จริงๆ, มากๆ ญ. แม่นยำ, ไม่พลาด
地点	地点	5.2	สถานที่, จุดสถานที่, ท่าเลที่ตั้ง	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
地方	地方	5.3.3	ท้องถิ่น (พื้นที่นอกศูนย์กลาง), หน่วยที่อยู่นอกกรมทหาร	จ. สถานที่, จุดหนึ่ง, ส่วนหนึ่ง ญ. ภูมิภาคในประเทศญี่ปุ่น เช่น 関東地方 ภูมิภาคคันโต 関西地方 ภูมิภาคคันไซ
地理	地理	5.3.2	ภูมิศาสตร์, ทางด้านภูมิศาสตร์	ญ. สภาพพื้นดิน, สื่อถึงวิชา ภูมิศาสตร์
地球	地球	5.2	โลก	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
地区	地区	5.2	เขต, พื้นที่, ภูมิภาค, บ่งถึง พื้นที่เฉพาะภายในประเทศ	พ. ในภาษาจีนมักใช้กับพื้นที่ ในประเทศจีน (ตามแนวคิด ของสาธารณรัฐประชาชนจีน) เช่น 港澳台地区、东北地区 ในขณะที่ในภาษาญี่ปุ่นมักใช้ กับพื้นที่ในประเทศญี่ปุ่น เช่น 関東地区、関西地区
地图	地図	5.2	แผนที่	มีความหมายตรงกันทุก ประการ

ศัพท์ ภาษา จีน	ศัพท์ ภาษา ญี่ปุ่น	รูปแบบ	ความหมายที่เหมือนกัน	ความหมายที่ต่างกัน หรือ คำอธิบายเพิ่มเติม
地位	地位	5.2	ฐานะ, สถานะ, สถานภาพ, ตำแหน่งที่อยู่	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
地震	地震	5.2	แผ่นดินไหว	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
第一	第一	5.3.2	ที่หนึ่ง, มาอันดับหนึ่ง, แรก, ที่สุด	ญ. ก่อนอื่นใด
点	点	5.3.3	จุดต่าง, จุด (、) เป็นหนึ่งใน ประเภชิตของอักษรจีน, จุด ในเชิงเรขาคณิต, จุดประเด็น ของเรื่องราว, จุดบ่งสภาพหรือ ตำแหน่ง, ข้อ (ดี, เสีย, สำคัญ ฯลฯ), ระดับ, คะแนน	จ. โมงยาม, หยดน้ำ, หยด ของเหลว, ปริมาณน้อย, พัก หน้า, จมลงไป, กดลงไป, หยอด, เพาะเมล็ด, จุดไฟ, ตรวจสอบทีละรายการ, แต่ง แต้ม, ขนมหินเล่น (ตี๋มซ่า) ญ. สามารถใช้เป็นลักษณนาม แปลว่า สิ่ง, ขึ้น, แต้ม ฯลฯ ได้
電池	電池	5.2	ถ่านไฟฉาย, แบตเตอรี่	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
调查	調査	5.2	ตรวจสอบ	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
东西	東西	5.3.3	ทางตะวันออกและทาง ตะวันตก, ทางตะวันออกถึง ทางตะวันตก	จ. ของ, สิ่งของ, สื่อถึงคนหรือ สัตว์ด้วยอารมณ์รักชอบหรือ เกลียดชัง, ระยะทางระหว่าง ปลายด้านตะวันออกถึงปลาย ด้านตะวันตก ญ. โลกตะวันออก (สื่อถึง ภูมิภาคเอเชีย) และโลก ตะวันตก (สื่อถึงภูมิภาคยุโรป- อเมริกา), ทิศทาง, รอบทิศ
动物	動物	5.2	สัตว์, อาจสื่อความหมาย เจาะจงถึง สัตว์เดรัจฉาน	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
动作	働作	5.2	กิริยาท่าทาง, การกระทำ, การ ขยับเขยื้อน	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
都	都	5.3.3	เมืองหลวง, เมืองใหญ่	จ. ทั้งหมด, ทั้งนั้น, ทั้งสิ้น, ล้วน, เลยสักนิด, ไปหมด ญ. สื่อถึงเมืองโตเกียว เช่น 都

ศัพท์ ภาษา จีน	ศัพท์ ภาษา ญี่ปุ่น	รูป แบบ	ความหมายที่เหมือนกัน	ความหมายที่ต่างกัน หรือ คำอธิบายเพิ่มเติม
				当地地下鉄 รถไฟใต้ดินที่ บริหารโดยเมืองโตเกียว
独立	独立	5.3.1	เป็นเอกราช, ไม่พึ่งพาใครหรือ สิ่งใด, เป็นอิสระ	จ. ยืนอยู่เดี่ยวๆ, ตัวคนเดียว/ สิ่งเดียว
独特	独特	5.2	พิเศษเฉพาะตัว, ไม่เหมือนใคร	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
段	段	5.3.3	ตอน, ย่อหน้า, ขั้นตอน, ระดับ ชั้นในศิลปะการต่อสู้หรือ การเล่น (เช่น เทควันโด, หมากล้อม)	จ. ช่วง, ท่อน (ลักษณะนามของ ส่วนที่แบ่งย่อยออกมาจากส่วน ใหญ่) ญ. (อ่าน だん) หน่วยวัด ความยาวในสมัยโบราณ มี ความยาวประมาณ 36 ฟุต หรือหากกล่าวถึงพื้นที่ มีขนาด ประมาณ 992 ตารางเมตร (อ่าน だん) ระดับชั้น, ชั้นบันได
对	対	5.3.3	ต่อ, กับ, คู่, คู่ฉบับ, คู่ หลักฐาน, หันไปยัง, หันเข้าหา, ปฏิบัติต่อ, ต่อกร, รับมือ, ฝัก ตรงข้าม, สำหรับ, สู้, ไม่แพ้ กัน	จ. ตอบกลับ, ต้องตรงกัน, ถูกต้อง, ผสม (ของเหลว) ลง ไปเล็กน้อย, แบ่งครึ่ง ญ. ใช้ในความหมาย "ต่อ" เมื่อ ประกาศคะแนนผลการแข่งขัน กีฬา เทียบได้กับภาษาจีนคำว่า 比
対象	対象	5.3.1	สิ่งที่เป้าหมายของการ กระทำหรือชุดความคิด	จ. คู่รัก, เนื้อคู่
多少	多少	5.3.1	ปริมาณ (ความมากน้อย), จะ มากจะน้อยก็, นิดหน่อย	จ. เท่าไร (ใช้กับจำนวนที่ มากกว่า 10)
儿童	児童	5.2	เด็ก, เด็กเล็ก	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
二	二	5.3.3	สอง	จ. แตกต่าง เช่น 二价, ไม่ใจ เดียว, โลเล เช่น 二心 ญ. ถัดไป เช่น 二の句、二 の矢
发表	発表	5.3.2	แสดงความคิดเห็น, ตีพิมพ์ เผยแพร่	ญ. โรคที่แฝงอยู่ในร่างกาย ปะทุออกมาภายนอก

ศัพท์ ภาษา จีน	ศัพท์ ภาษา ญี่ปุ่น	รูปแบบ	ความหมายที่เหมือนกัน	ความหมายที่ต่างกัน หรือ คำอธิบายเพิ่มเติม
发达	発達	5.3.2	พัฒนาแล้ว, เจริญรุ่งเรือง	ญ. การพัฒนาทางร่างกายและจิตใจ
发挥	発揮	5.2	แสดงคุณลักษณะหรือความสามารถออกมาเป็นที่ประจักษ์, ทำให้เกิดผล, สำแดง	มีความหมายตรงกันทุกประการ
发明	発明	5.3.2	ประดิษฐ์, คิดค้น, งานประดิษฐ์, สิ่งประดิษฐ์	ญ. ที่ฉลาด, ที่ชอบสร้างสรรค์สิ่งใหม่
发展	発展	5.2	พัฒนา, แผ่ขยาย, ทำให้พัฒนา	มีความหมายตรงกันทุกประการ
法律	法律	5.2	กฎหมาย	มีความหมายตรงกันทุกประการ
翻译	翻訳	5.3.1	แปล, การแปล	จ. ล่าม, การล่าม ในภาษาญี่ปุ่นใช้ 通訳
反对	反対	5.3.2	คัดค้าน	ญ. ผิดตรงข้าม, อีกร้าง
反映	反映	5.3.1	สะท้อน (แสง, ภาพหรือความเป็นจริงตามทฤษฎีของสรรพสิ่ง)	จ. รายงานหรือสะท้อน (สถานการณ์หรือความคิดเห็น) ต่อผู้ที่อยู่สูงกว่า หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
范围	範囲	5.2	ขอบเขต, ขอบข่าย	มีความหมายตรงกันทุกประการ
方	方	5.2	รูปสี่เหลี่ยมมุมฉาก, ทิศ, ทางด้าน, ฝ่าย, ตำแหน่งที่ตั้ง, วิธีการ	มีความหมายตรงกันทุกประการ
方法	方法	5.2	วิธี, วิธีการ	มีความหมายตรงกันทุกประการ
方面	方面	5.3.2	ด้าน, ทางด้าน	ญ. สามารถใช้ภัยทิศทางที่เป็นรูปธรรม เช่น จุดหมายปลายทางที่รถไฟวิ่งไปหาได้ด้วย
方向	方向	5.2	ทิศ, ทิศทาง	มีความหมายตรงกันทุกประการ
非常	非常	5.3.2	มากๆ, อย่างยิ่ง, อย่างมาก, ผิดปกติ, ไม่ปกติ, พิเศษ	ญ. ฉุกเฉิน

ศัพท์ ภาษา จีน	ศัพท์ ภาษา ญี่ปุ่น	รูปแบบ	ความหมายที่เหมือนกัน	ความหมายที่ต่างกัน หรือ คำอธิบายเพิ่มเติม
分	分	5.3.3	นาฬิกา, ลิปดา, เศษส่วน, แบ่งแยก, แบ่งให้, ส่วนที่แบ่ง ออกมา, กระจาย, หนึ่งในสิบ, ตัวตน, ส่วนประกอบ, ปริมาณ จ. ในความหมาย "ตัวตน, ส่วนประกอบ, ปริมาณ" อ่าน fēn สำหรับความหมายอื่นๆ อ่าน fēn ญ. ในความหมาย "นาฬิกา, ลิปดา" อ่าน ぶん สำหรับ ความหมายอื่นๆ อ่าน ぶん	จ. หน่วยเงินย่อยของประเทศ จีน มีค่าเท่ากับ 0.01 หยวน หรือ 0.1 เจียว), หน่วยวัด ความยาวในสมัยโบราณ มี ความยาวประมาณ 3.33 มิลลิเมตร หรือหากกล่าวถึง พื้นที่ มีขนาดประมาณ 66.67 ตารางเมตร, หน่วยชั่งน้ำหนัก ในสมัยโบราณ มีน้ำหนัก ประมาณ 312.5 มิลลิกรัม หลังจากปี 1959 ประเทศจีน กำหนดให้เปลี่ยนแปลงเป็น 500 มิลลิกรัม ญ. หน่วยชั่งทองในสมัย โบราณ, เป็นฝ่ายได้เปรียบ ในความหมาย "หน่วยชั่งทอง ในสมัยโบราณ" อ่าน ぶん หรือ ぶん
分布	分布	5.2	กระจาย, กระจายตัว, การ กระจาย	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
分析	分析	5.2	วิเคราะห์, การวิเคราะห์	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
丰富	豊富	5.2	อุดมสมบูรณ์, หลากหลาย, ทำ ให้มากขึ้น, ทำให้มีความ หลากหลายมากขึ้น	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
风景	風景	5.3.2	ทิวทัศน์, วิว, ทัศนียภาพ	ญ. บรรยากาศ (ของงานพิธี)
否定	否定	5.2	ปฏิเสธ	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
服装	服装	5.2	เสื้อผ้า, เครื่องแต่งกาย, เครื่องนุ่งห่ม	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
复习	復習	5.2	ทบทวนสิ่งที่เรียนมา	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
复杂	複雑	5.2	ซับซ้อน, สับสนวุ่นวาย	มีความหมายตรงกันทุก ประการ

ศัพท์ ภาษา จีน	ศัพท์ ภาษา ญี่ปุ่น	รูปแบบ	ความหมายที่เหมือนกัน	ความหมายที่ต่างกัน หรือ คำอธิบายเพิ่มเติม
改善	改善	5.2	ปรับปรุงให้ดีขึ้นจากสภาพเดิม ที่เป็นอยู่	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
改正	改正	5.2	แก้ไขให้ถูกต้อง	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
干杯	干杯	5.2	ดื่มให้หมดแก้ว, ใช้กล่าวในงาน เลี้ยงเฉลิมฉลอง, ไชโย	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
干燥	干燥	5.2	แห้ง, แห้งแล้ง	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
感动	感働	5.2	ซาบซึ้งใจ, ตื่นตันใจ	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
感激	感激	5.2	ซาบซึ้งใจ, ซาบซึ้งในบุญคุณ หรือความช่วยเหลือของผู้อื่น	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
感觉	感觉	5.3.1	รู้สึก, ความรู้สึก	จ. สามารถใช้อธิบายการรู้สึก นึกคิด แปลว่า "คิดว่า" ได้
感情	感情	5.3.1	อารมณ์ความรู้สึก	จ. ความรักความผูกพัน
感想	感想	5.2	ความคิดหรือความรู้สึกที่มีต่อ สิ่งบางสิ่ง	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
感谢	感謝	5.2	ขอบคุณ, ขอบพระคุณ	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
高级	高級	5.2	ระดับสูง, ชั้นสูง, ชั้นสูง	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
个人	個人	5.3.1	ปัจเจกบุคคล, ส่วนบุคคล, ปัจเจกชน, ส่วนตัว	จ. สามารถชี้ถึงตัวผู้พูดเองได้ ด้วย ดังในประโยค 个人认为这件事很简单。
各自	各自	5.2	แต่ละคน, ต่างคนต่างกระทำ	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
工业	工業	5.2	อุตสาหกรรม	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
公平	公平	5.2	ยุติธรรม, ความเป็นธรรม	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
公园	公園	5.2	สวนสาธารณะ, อุทยาน	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
共同	共同	5.2	ร่วมกัน, กระทำร่วมกัน, ที่มีอยู่ ร่วมกัน	มีความหมายตรงกันทุก ประการ

ศัพท์ ภาษา จีน	ศัพท์ ภาษา ญี่ปุ่น	รูปแบบ	ความหมายที่เหมือนกัน	ความหมายที่ต่างกัน หรือ คำอธิบายเพิ่มเติม
贡献	貢献	5.2	อุทิศตน, คุณูปการ, คุณงาม ความดี	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
构成	構成	5.2	ประกอบ, ประกอบขึ้นมา, ก่อให้เกิด, การประกอบ	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
古典	古典	5.3.2	คลาสสิก	ญ. สามารถสื่อถึงหนังสือหรือ งานเขียนโบราณได้ด้วย
关系	関係	5.2	ความสัมพันธ์, สายสัมพันธ์, ความเกี่ยวข้อง, เกี่ยวพัน ทางด้านนั้นๆ, เกี่ยวถึง, ยุ่ง เกี่ยว, พัวพัน	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
关心	関心	5.2*	เอาใจใส่, ใส่ใจ, สนใจ	พ. ในภาษาจีนสามารถใช้เป็น คำนามและคำกริยาได้ ในขณะที่ภาษาญี่ปุ่นมักใช้ใน รูปคำนามมากกว่า เมื่อ ต้องการใช้ในความหมายที่เป็น กริยา จะใช้ 関心を持つ
观察	観察	5.2	สังเกต, สังเกตการณ์	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
观念	観念	5.3.2	แนวคิด, จิตสำนึก	ญ. ยอมแพ้, ยอมจำนนปล่อย ให้เป็นไปตามโชคชะตา
管理	管理	5.2	บริหาร, จัดการ, ดูแลรักษา, ควบคุมดูแล	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
广告	広告	5.2	โฆษณา, การโฆษณา	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
规律	規律	5.3.3	กฎ *ดูคำอธิบายเพิ่มเติม	จ. กฎที่เกิดขึ้นโดยภาวีสัย มี การเวียนเกิดเป็นประจำ ไม่ได้ บังคับใช้ตามความต้องการของ บุคคลหรือสังคม ญ. กฎที่ขึ้นำการกระทำของ บุคคลในการใช้ชีวิตส่วนตัว หรือทางสังคม
规则	規則	5.2	กฎกติกา, ระเบียบ	มีความหมายตรงกันทุก ประการ

ศัพท์ ภาษา จีน	ศัพท์ ภาษา ญี่ปุ่น	รูปแบบ	ความหมายที่เหมือนกัน	ความหมายที่ต่างกัน หรือ คำอธิบายเพิ่มเติม
国籍	国籍	5.2	สัญชาติ สามารถใช้ได้ทั้งกับ บุคคลและยานพาหนะ เช่น เรือ, เครื่องบิน	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
国际	国際	5.2	ระหว่างประเทศ, สากล	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
国家	国家	5.2	ประเทศ, ชาติ	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
国王	国王	5.2	กษัตริย์, พระราชา	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
果实	果実	5.2	ผล (พืชผล), ดอกผล (ผลที่ ได้มาจากการกระทำ)	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
过程	過程	5.2	กระบวนการ, ขั้นตอนการ ดำเนินการ, ลำดับเหตุการณ์	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
过去	過去	5.3.3	อดีต, เมื่อก่อน, สมัยก่อน	จ. ไป (ห่างออกไปจากจุดที่ผู้ พูดเคยอยู่), ผ่านไป (สถานที่, เหตุการณ์), สภาพเปลี่ยนไป, ยิ่งไปกว่า, ตาย ญ. สามารถสื่อถึงชาติที่แล้ว (過去生) ได้ด้วย
海洋	海洋	5.2	มหาสมุทร	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
豪华	豪華	5.2	หรูหรา	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
合格	合格	5.2	ได้มาตรฐาน, ผ่านการทดสอบ, สอบผ่าน	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
合理	合理	5.2	สมเหตุสมผล, ชอบด้วยเหตุผล	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
合同	合同	5.4	พ. มีความหมายไม่ตรงกัน	จ. สัญญา (เป็นลายลักษณ์ อักษร) ญ. ผสานกัน, รวมเป็นหนึ่ง
黑板	黑板	5.2	กระดานดำ	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
呼吸	呼吸	5.2	หายใจ, สูด, เวลอันสั้น	มีความหมายตรงกันทุก ประการ

ศัพท์ ภาษา จีน	ศัพท์ ภาษา ญี่ปุ่น	รูปแบบ	ความหมายที่เหมือนกัน	ความหมายที่ต่างกัน หรือ คำอธิบายเพิ่มเติม
化学	化学	5.2	เคมี	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
话题	話題	5.2	หัวข้อสนทนา, ประเด็น สนทนา	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
欢迎	歡迎	5.2	ยินดีต้อนรับ	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
环境	環境	5.2	สิ่งแวดล้อม, สภาพแวดล้อม, ปัจจัยแวดล้อม, บริเวณ โดยรอบ, สภาพโดยรอบ	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
回	回	5.3.1	กลับ, พันรอบ, โอบรอบ, ตอบ กลับ, ปฏิเสธ, คืบกลับ, ครั้ง, รอบ, ชนเผ่าหุย, อาจสื่อถึง ศาสนาอิสลาม ซึ่งเป็นศาสนา หลักที่ชนเผ่าหุยนับถือได้ด้วย	จ. หันกลับ, ตอนในละครหรือ วรรณกรรม
回答	回答	5.2	ตอบ, คำตอบ	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
会	会	5.3.1	การประชุม, รวมตัวกัน, พบ หน้า, สมาคม, เมืองหลัก, เมืองเอก, โอกาส, รับรู้และ เข้าใจ	จ. ทำเป็น, สามารถทำได้, รู้ (มีความรู้และทักษะ), เป็นไป ได้ที่จะเกิดขึ้น, เก่ง, ทำได้ดี, ทำได้มาก, พอดิบพอดี, สักพัก, ชำระบิล
会议	會議	5.2	การประชุม, การประชุมสภา	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
活动	活動	5.3.1	เคลื่อนไหวเพื่อทำการ บางอย่าง, กิจกรรม, การ เคลื่อนไหว	จ. ขยับเขยื้อน, ออกกำลังกาย, สั้นไปมา, ไม่สงบนิ่ง
机会	機會	5.2	โอกาส	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
基本	基本	5.2	พื้นฐาน, มูลฐาน, หลัก, เป็น ส่วนใหญ่, โดยภาพรวม	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
基础	基礎	5.2	พื้นฐาน, รากฐาน, ฐานราก, ฐาน (ของสิ่งก่อสร้าง)	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
极	極	5.2	สุด, เป็นอย่างยิ่ง, ขั้ว (โลก, แบตเตอรี่ ฯลฯ), จุดสูงสุด, จุด ปลาย, ด้วยพลังหรือแรงสูงสุด	มีความหมายตรงกันทุก ประการ

ศัพท์ ภาษา จีน	ศัพท์ ภาษา ญี่ปุ่น	รูปแบบ	ความหมายที่เหมือนกัน	ความหมายที่ต่างกัน หรือ คำอธิบายเพิ่มเติม
			ญ. ในความหมาย "สุด, เป็น อย่างยิ่ง" อ่าน ぞ < สำหรับ ความหมายอื่นๆ อ่าน っ > <	
集合	集合	5.2	รวมตัวกัน, ระดมพล, ทำให้ รวมกัน, รวบรวม, เช็ต (เชิง คณิตศาสตร์)	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
集中	集中	5.2	รวมเข้าด้วยกัน, รวบรวมไว้ใน ที่เดียวกัน	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
计算	計算	5.2	คำนวณ, คาคำนวณ	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
记录	記録	5.3.3	บันทึก, จดบันทึก, ข้อมูล บันทึก, เอกสารบันทึก, สถิติ สูงสุด	พ. ในภาษาจีน ความหมายว่า "สถิติสูงสุด" สามารถเขียนว่า 纪录ได้ด้วย ในขณะที่ ภาษาญี่ปุ่นต้องเขียนว่า 記録 เท่านั้น ไม่สามารถเขียนเป็น 糸記録ได้
记忆	記憶	5.3.2	ความจำ, ความทรงจำ	ญ. สามารถใช้กับ หน่วยความจำคอมพิวเตอร์ได้ ด้วย เทียบได้กับภาษาจีนคำว่า 存储器
记者	記者	5.2	ผู้สื่อข่าว, นักข่าว	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
技术	技術	5.2	เทคโนโลยี, เทคนิค, ทักษะ, ฝีมือ	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
季节	季節	5.2	ฤดู, ฤดูกาล	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
继续	繼續	5.2	ต่อไป, ต่อเนื่อง	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
家具	家具	5.2	เครื่องเรือน, เฟอร์นิเจอร์	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
家庭	家庭	5.2	ครอบครัว	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
价格	価格	5.2	ราคา (สินค้า)	มีความหมายตรงกันทุก ประการ

ศัพท์ ภาษา จีน	ศัพท์ ภาษา ญี่ปุ่น	รูป แบบ	ความหมายที่เหมือนกัน	ความหมายที่ต่างกัน หรือ คำอธิบายเพิ่มเติม
价值	価値	5.2	มูลค่า, คุณค่า	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
检查	検査	5.3.1	ตรวจ, ตรวจสอบ, ตรวจตรา, ตรวจเช็ค	จ. ค้นคว้าข้อมูลอ้างอิง, สำรวจตนเอง
简单	簡単	5.3.1	ง่าย, ไม่สลับซับซ้อน, ธรรมดา, เรียบง่าย	จ. สามารถใช้ชมเชยบุคคลที่มี ความสามารถหรือมี ประสบการณ์ได้ เช่น 他真的不简单 เขา ไม่ใช่แค่คนธรรมดาๆ
建设	建設	5.2	สร้างสรรค์, พัฒนา, การ พัฒนา	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
建筑	建築	5.2	ก่อสร้าง, สิ่งก่อสร้าง, สิ่งปลูก สร้าง, สถาปัตยกรรม	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
健康	健康	5.2	สุขภาพ, สุขภาพดี, แข็งแรง	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
将来	将来	5.3.2	อนาคตข้างหน้า มักสื่อถึง อนาคตอันใกล้	ญ. นำพามา, อนาคต
酱油	醬油	5.2	ซีอิ๊ว, โชยุ, ซอสถั่วเหลือง	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
交换	交換	5.2	แลกเปลี่ยน, สับเปลี่ยน	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
交际	交際	5.2	คบค้าสมาคม	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
交流	交流	5.2	แลกเปลี่ยน, ไหลมาผสมกัน, (ไฟฟ้า) กระแสสลับ	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
交通	交通	5.3.1	คมนาคม, จราจร, การ คมนาคม, การจราจร	จ. ทางเดินเล็กๆ ที่ตัดไวกกลาง ทุ่งนา, การส่งสาส์นในยุค สงคราม
角度	角度	5.2	แฉ่มุม, มุม, ขนาดของมุม	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
教室	教室	5.3.2	ห้องเรียน	ญ. คลาสเรียน
教授	教授	5.2	ศาสตราจารย์, การสอน หนังสือ จ. ในความหมาย "ศาสตราจารย์" อ่าน	มีความหมายตรงกันทุก ประการ

ศัพท์ ภาษา จีน	ศัพท์ ภาษา ญี่ปุ่น	รูป แบบ	ความหมายที่เหมือนกัน	ความหมายที่ต่างกัน หรือ คำอธิบายเพิ่มเติม
			jiàoshòu "การสอนหนังสือ" อ่าน jiāoshòu	
教育	教育	5.2	การศึกษา, ฝึกอบรม, อบรมสั่งสอน, ให้การศึกษา	มีความหมายตรงกันทุกประการ
阶段	階段	5.3.2	ขั้นตอน, ช่วงระยะเวลา	ญ. บันได พ. อย่างไรก็ตามในภาษาญี่ปุ่นมักใช้คำนี้ในความหมายว่า "บันได" เป็นส่วนมาก สำหรับความหมายที่ต้องตรงกันกับภาษาจีนนั้น จะใช้คำว่า 段階 แทนเสียมากกว่า
接近	接近	5.2	เข้าใกล้, เฉียดใกล้	มีความหมายตรงกันทุกประการ
节约	節約	5.2	ประหยัด	มีความหมายตรงกันทุกประการ
结构	結構	5.3.2	โครงสร้าง, สร้างโครงสร้าง	ญ. เพียงพอแล้ว, มากพอประมาณ, พอดี, ดีงาม, ไม่จำเป็น
结果	結果	5.2	ผลลัพธ์, ผลสุดท้าย, ออกผล จ. ในความหมาย "ผลลัพธ์, ผลสุดท้าย" อ่าน jiéguǒ "ออกผล" อ่าน jiēguǒ	มีความหมายตรงกันทุกประการ
结婚	結婚	5.2	แต่งงาน	มีความหมายตรงกันทุกประการ
结论	結論	5.2	ข้อสรุป, บทสรุป	มีความหมายตรงกันทุกประการ
解决	解決	5.3.1	แก้ไข (ปัญหา)	จ. ขจัด (คนเลว, ศัตรู)
解释	解釈	5.2	อธิบาย, ชี้แจง, คำอธิบาย, คำชี้แจง	มีความหมายตรงกันทุกประการ
金属	金属	5.2	โลหะ	มีความหมายตรงกันทุกประการ
紧张	緊張	5.3.1	ตึงตั่น, ตึงเครียด, เคร่งเครียด	จ. จวนเจียนจะไม่พอ, ยากที่จะบริหารให้พอกับการใช้งาน
进步	進步	5.2	ก้าวหน้า, พัฒนาก้าวหน้า	มีความหมายตรงกันทุกประการ

ศัพท์ ภาษา จีน	ศัพท์ ภาษา ญี่ปุ่น	รูปแบบ	ความหมายที่เหมือนกัน	ความหมายที่ต่างกัน หรือ คำอธิบายเพิ่มเติม
近代	近代	5.3.3	ยุคใกล้	พ. ในภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่น มีความหมายเหมือนกันก็จริง แต่ต้องระวังเรื่องการใช้งาน เพราะหากพูดคำนี้ในภาษาจีน ผู้ฟังจะนึกถึง 中国的近代 แต่หากพูดในภาษาญี่ปุ่น ผู้ฟัง จะนึกถึง 日本の近代 สำหรับรายละเอียดสามารถ อ่านได้ที่บทที่ 2.2 - 2.3
禁止	禁止	5.2	ห้าม	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
经济	経済	5.3.1	เศรษฐกิจ, ใช้ทรัพยากรน้อย, ราคาประหยัด, การบริหาร เศรษฐกิจ (การเมือง), สภาพ ทางการเงินส่วนบุคคล	จ. ที่เป็นเศรษฐกิจ (เช่น พืช เศรษฐกิจ)
经验	経験	5.2	ประสบการณ์เรียนรู้, เรียนรู้ จากประสบการณ์จริง, ทำเป็น ประสบการณ์	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
经营	経営	5.3.2	ประกอบกิจการ, ประกอบ ธุรกิจ, ดำเนินกิจการ, ดำเนิน ธุรกิจ, ประกอบการ	ญ. สามารถใช้ในความหมาย ใช้แรงเพื่อก่อสร้าง สถาปัตยกรรม และ การ เตรียมตัวกระทำการบางอย่าง ได้
精神	精神	5.2	จิต, จิตใจ, จิตวิญญาณ, เจตนาธรรม, หัวใจหลัก	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
景色	景色	5.2	ทิวทัศน์, ทัศนียภาพ	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
警察	警察	5.2	ตำรวจ	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
竞争	競争	5.2	แข่งขัน	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
九	九	5.3.1	เก้า	จ. จำนวนมาก, ระยะเวลา 9 วันนับจากหม้ายน มีทั้งหมด 9 ชุด (รวม 81 วัน)

ศัพท์ ภาษา จีน	ศัพท์ ภาษา ญี่ปุ่น	รูปแบบ	ความหมายที่เหมือนกัน	ความหมายที่ต่างกัน หรือ คำอธิบายเพิ่มเติม
旧	旧	5.2	เก่า, เก่าแก่, สิ่งของที่เคยมีในสมัยก่อน หรือเรื่องราวที่เคยเกิดขึ้นในสมัยก่อน	มีความหมายตรงกันทุกประการ
巨大	巨大	5.2	ยิ่งใหญ่, ใหญ่หลวง	มีความหมายตรงกันทุกประการ
具体	具体	5.3.1	รูปธรรม, เป็นรูปธรรม	จ. ที่กำหนดไว้นั่นเอง
决定	決定	5.2	ตัดสินใจ, ตกลงปลงใจ, การตัดสินใจ, เรื่องที่ตกลง, ข้อตกลง, ตัดสินชี้ขาด, ชี้ชะตา, กำหนดเส้นทาง	มีความหมายตรงกันทุกประการ
决心	決心	5.2	ตัดสินใจแน่วแน่, มุ่งมั่น, ตั้งใจ, ความมุ่งมั่น	มีความหมายตรงกันทุกประการ
绝对	絶対	5.2	อย่างเด็ดขาด, อย่างแน่นอน, โดยสมบูรณ์, สัมบูรณ์, โดยปราศจากเงื่อนไขอื่นใด, ไร้เงื่อนไขหรือข้อจำกัด	มีความหมายตรงกันทุกประการ
开放	開放	5.3.1	เปิดกว้าง, เปิดให้บริการ, เปิดประเทศ	จ. (ดอกไม้) ผลิบาน
开始	開始	5.3.1	เริ่ม, เริ่มต้น, เริ่มลงมือทำ	จ. แรกเริ่ม
考虑	考慮	5.2	ไตร่ตรอง, ไคร่ครวญ	มีความหมายตรงกันทุกประการ
科学	科学	5.2	วิทยาศาสตร์, เป็นวิทยาศาสตร์	มีความหมายตรงกันทุกประการ
可能	可能	5.3.1	เป็นไปได้, ความเป็นไปได้, สามารถเกิดขึ้นได้จริง	จ. อาจ, อาจจะ
克服	克服	5.2	เอาชนะ (ข้อเสีย, ความผิดพลาด, สิ่งที่ไม่ดี)	มีความหมายตรงกันทุกประการ
课	課	5.3.3	บทเรียน, วิชาเรียน, คาบเรียน, สถาบันสอนวิชาชีพในสมัยก่อน, เรียกเก็บ (ภาษี)	จ. ภาษีอากรในสมัยก่อน (จังกอบ), วิธีการทำนายดวงแบบหนึ่ง ญ. ให้แบกรับ (ภาระงาน, หน้าที่)
课程	課程	5.2	หลักสูตร, รายวิชา	มีความหมายตรงกันทุกประการ

ศัพท์ ภาษา จีน	ศัพท์ ภาษา ญี่ปุ่น	รูปแบบ	ความหมายที่เหมือนกัน	ความหมายที่ต่างกัน หรือ คำอธิบายเพิ่มเติม
肯定	肯定	5.3.1	ยืนยัน, ยอมรับ	จ. อย่างแน่นอน, เป็นแน่แท้, ย่อมต้อง, แน่ชัด, แน่นนอน
空气	空気	5.2	อากาศ, บรรยากาศ	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
会计	会計	5.3.2	บัญชี, พนักงานบัญชี	ญ. ใช้ในการคิดเงินค่าอาหาร ในร้านอาหาร, สื่อถึง งบประมาณเมื่อพูดถึงเรื่อง การเมือง
困难	困難	5.2	ลำบาก, ความยากลำบาก, อุปสรรค, มีอุปสรรคมาก	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
来	来	5.3.3	มา, อนาคต, เป็นต้นมา	จ. เกิดขึ้น, สามารถ, เริ่ม กระทำกริยา, นำมาทำ, กว่่าๆ, เหตุผล ญ. ถัดไป, (รอบ, ครั้ง) หน้า
冷静	冷静	5.3.1	ใจเย็น, สุขุม	จ. เยียบสงบ, มีผู้คนอยู่น้อย
离婚	離婚	5.2	หย่า, หย่าร้าง	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
理解	理解	5.2	เข้าใจจุดยืน ท่าที ความรู้สึก สภาพจิตใจ การกระทำของ ผู้อื่น วิชาความรู้ และแก่นแท้ ของเรื่องราว	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
理想	理想	5.2	อุดมการณ์, อุดมคติ, ความ ใฝ่ฝัน, ความสมบูรณ์แบบที่ วาดฝัน, ถูกใจ, สมใจ, ตรงตาม ความต้องการ	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
理由	理由	5.2	เหตุผล	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
历史	歴史	5.2	ประวัติศาสตร์, เรื่องราวที่เดิ นในอดีต, เรื่องราวในอดีตที่มี การจดบันทึกไว้, ความเป็นมา ในอดีต, สื่อถึงวิชา ประวัติศาสตร์	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
利益	利益	5.2	ผลประโยชน์	มีความหมายตรงกันทุก ประการ

ศัพท์ ภาษา จีน	ศัพท์ ภาษา ญี่ปุ่น	รูปแบบ	ความหมายที่เหมือนกัน	ความหมายที่ต่างกัน หรือ คำอธิบายเพิ่มเติม
利用	利用	5.2	ใช้ให้เกิดประโยชน์, ใช้เป็น ประโยชน์, หลอกใช้, ใช้เพื่อ ผลประโยชน์ส่วนตน	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
连续	連続	5.2	ต่อเนื่อง	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
练习	練習	5.2	ฝึก, ฝึกฝน, ฝึกหัด, แบบฝึกหัด, การฝึกหัด	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
列车	列車	5.2	ขบวนรถไฟ	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
临时	臨時	5.2	ชั่วคราว, เฉพาะกาล, เฉพาะ หน้า, ที่ไม่ได้คาดการณ์มาก่อน	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
零	零	5.3.1	ศูนย์, เศษเล็กๆ, ชิ้นเล็กๆ, ปราศจาก, จุดเริ่มต้น, เทียบ ว่าง, ว่างเปล่า	จ. เศษย่อย, เศษทศนิยม, เศษ เงิน
留学	留学	5.2	เรียนต่อที่ต่างประเทศ, เรียน ในต่างประเทศ	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
流行	流行	5.2	แพร่หลาย, เป็นที่นิยม, (โรค) แพร่ระบาด	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
六	六	5.2	หก, ชื่อโน้ตดนตรีพื้นบ้านชนิด หนึ่ง ญ. ในความหมาย "หก" อ่าน ろ く "ชื่อโน้ตดนตรีพื้นบ้าน ชนิดหนึ่ง" อ่าน り ぬ う (เสียงอ่านแบบถ้ง)	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
录音	録音	5.2	บันทึกเสียง, เสียงที่บันทึก	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
旅行	旅行	5.2	เดินทาง, การเดินทาง	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
论文	論文	5.2	วิทยานิพนธ์	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
满足	満足	5.2	พึงพอใจ, ทำให้พึงพอใจ, เป็นไปตามเงื่อนไขของสมการ ทางคณิตศาสตร์	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
矛盾	矛盾	5.2	ขัดแย้ง, ความขัดแย้ง	มีความหมายตรงกันทุก ประการ

ศัพท์ ภาษา จีน	ศัพท์ ภาษา ญี่ปุ่น	รูปแบบ	ความหมายที่เหมือนกัน	ความหมายที่ต่างกัน หรือ คำอธิบายเพิ่มเติม
冒险	冒険	5.2	เสี่ยง, เสี่ยงภัย, ผจญภัย	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
贸易	貿易	5.2	การค้า	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
帽子	帽子	5.3.1	หมวก	จ. มีความหมายแฝงว่า การ ตราหน้า, การตราบาปผู้อื่น ได้ ด้วย มักใช้ในความหมายเชิง ลบ ดังเช่น 大家不知道实 际情况就乱扣帽子了。 ผู้คนลั่นตราหน้าและรับบาป ทั้งที่ยังไม่ทราบความเป็นจริง
魅力	魅力	5.2	เสน่ห์, มนต์เสน่ห์, สีน่หา	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
门	門	5.3.3	ประตู, บานประตู, ทางเข้าออก, ทางออก (ของ ปัญหา), ศาสนา, ลัทธิ, ไฟล์ม เชิงชีววิทยา, ในความดูแลของ อาจารย์ (门下、門下) พ. ทั้งสองภาษาสามารถใช้เป็น ลักษณะนามของปืนใหญ่ได้	จ. สื่อถึงครอบครัวในสมัย โบราณ, สิ่งที่ใช้ปิด-เปิด, สวิตช์, ใช้เป็นลักษณนามของ สิ่งต่างๆ เช่น ปืนใหญ่, วิชา เรียน ญ. ใช้เป็นลักษณนามของปืน ใหญ่ได้ ดังในประโยค 大砲 二門を据える。 นอกจากนี้ในความหมาย "ครอบครัวในสมัยโบราณ" ที่ จริงแล้วสามารถใช้คันจินี้ในคำ อ่านแบบญี่ปุ่นแท้ว่า かど ได้
秘密	秘密	5.2	ลับ, ความลับ	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
面积	面積	5.2	พื้นที่, เนื้อที่	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
秒	秒	5.2	วินาที, ฟลิปดา (ฟิลิปดา, วิลิปดา)	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
名字	名字	5.4	พ. มีความหมายไม่ตรงกัน	จ. ชื่อ (คน, สิ่งของ, สถานที่) ญ. นามสกุล
明确	明確	5.2	แน่ชัด, ชัดเจน, ทำให้แน่ชัด, กำหนดแน่ชัด	มีความหมายตรงกันทุก ประการ

ศัพท์ ภาษา จีน	ศัพท์ ภาษา ญี่ปุ่น	รูปแบบ	ความหมายที่เหมือนกัน	ความหมายที่ต่างกัน หรือ คำอธิบายเพิ่มเติม
命令	命令	5.2	สั่ง, สั่งการ, คำสั่ง, คำสั่งทาง กฎหมาย, สั่งการทางกฎหมาย	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
目标	目標	5.2	เป้าหมาย, จุดมุ่งหมาย	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
目的	目的	5.2	จุดประสงค์, วัตถุประสงค์, จุดมุ่งหมาย	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
内科	内科	5.2	แผนกอายุรกรรม, แผนกทาง การแพทย์ที่ใช้การรักษาโดย การกินยา	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
内容	内容	5.2	เนื้อหา, สิ่งที่บรรจุอยู่ภายใน	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
能	能	5.3.3	สามารถทำได้, มี ความสามารถ, ความสามารถ	จ. พลังงาน ญ. ละครโน (นาฏกรรมชนิด หนึ่งของญี่ปุ่น)
能力	能力	5.2	ความสามารถ, ขีด ความสามารถ	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
年代	年代	5.2	ยุคสมัย, ทศวรรษ	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
年龄	年齡	5.2	อายุ, วัย	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
农村	農村	5.2	ชนบท	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
农民	農民	5.2	ชาวนา, เกษตรกร	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
农业	農業	5.2	เกษตรกรรม, กสิกรรม	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
努力	努力	5.2	พยายาม, ขยัน, พยายาม	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
偶然	偶然	5.2	บังเอิญ	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
判断	判断	5.3.2	ตัดสิน, วินิจฉัย	ญ. ตัดสินดวงชะตา (เชิง โหราศาสตร์, ดูดวง)
盆	盆	5.3.2	อ่าง, กะละมัง, กระถาง	ญ. เทศกาลบง เป็นประเพณี ของชาวญี่ปุ่นที่จัดขึ้นในฤดู ร้อนเพื่อรำลึกถึงบรรพบุรุษ,

ศัพท์ ภาษา จีน	ศัพท์ ภาษา ญี่ปุ่น	รูปแบบ	ความหมายที่เหมือนกัน	ความหมายที่ต่างกัน หรือ คำอธิบายเพิ่มเติม
				หมายรวมถึงสิ่งประดับและ สิ่งของที่เกี่ยวข้องกับเทศกาล บง, ส่วนที่เป็นวงกลมบนเวทีการ แสดง
批评	批評	5.3.1	วิจารณ์, วิพากษ์วิจารณ์	จ. ดำหนิ
皮肤	皮膚	5.2	ผิวหนัง	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
平等	平等	5.2	เสมอภาค, เท่าเทียม, ความ เท่าเทียม	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
平均	平均	5.3.3	เฉลี่ย, ถัวเฉลี่ย	จ. โดยตัดเทียมกัน ญ. โดยสมดุล, โดยสงบ
评价	評価	5.3.2	ประเมินค่า, ประเมินคุณค่า, การประเมินค่า, ค่าที่ประเมิน	ญ. สามารถใช้ในเชิงการ ประเมินราคาเป็นตัวเลขได้ ด้วย
破产	破産	5.3.1	ล้มละลาย, สูญเสียทรัพย์สิน ทุกอย่างไป	จ. ใช้เปรียบเทียบการล้มเลิก แผนการหรือเรื่องราวได้ด้วย
七	七	5.3.1	เจ็ด	จ. ในสมัยโบราณเมื่อมีคนตาย จะนับวันครบรอบวันตายทุก 7 วัน เรียกว่า 七 และจะหยุด นับเมื่อครบ 7 ชุด (49 วัน)
期待	期待	5.2	เฝ้ารอ, ตั้งตาคอย	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
期间	期間	5.2	ช่วงเวลา, ห้วงเวลา	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
企业	企業	5.2	กิจการ, วิสาหกิจ	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
起床	起床	5.2	ตื่นนอน, ลุกจากเตียง	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
气候	気候	5.3.1	ภูมิอากาศ, ดินฟ้าอากาศ	จ. สามารถใช้เปรียบเทียบกับ สภาพการณ์ทางการเมือง และ ผลลัพธ์แห่งความสำเร็จได้
千	千	5.2*	พัน, จำนวนมาก	พ. ชิงช้า 秋千 (qiūqiān) มี รูปจีนดั้งเดิม 鞦韆 ตรงกับ ภาษาญี่ปุ่น 鞦韆 (しゅう)

ศัพท์ ภาษา จีน	ศัพท์ ภาษา ญี่ปุ่น	รูป แบบ	ความหมายที่เหมือนกัน	ความหมายที่ต่างกัน หรือ คำอธิบายเพิ่มเติม
				せん) มีความหมายตรงกันทุก ประการ ภายหลัง ตัว 鞭 ถูก ย่อรูปกลายเป็น 千 ทำให้ อักษรจีนตัวนี้มี ความหมายที่ สื่อถึงซึ่งซ้ำด้วยเพิ่มขึ้นอีก 1 ความหมาย อย่างไรก็ตามในภาษาญี่ปุ่นมัก ใช้คำว่า ブランコ แทนคำ ว่าชิงช้ามากกว่าคำว่า 秋千 鞭 有 ที่มาจากภาษาโปรตุเกสคำว่า balango
铅笔	鉛筆	5.2	ดินสอ	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
谦虚	謙虚	5.2	ถ่อมตัว, อ่อนน้อมถ่อมตน	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
强调	強調	5.2	เน้นย้ำ, เน้น, เน้นหนัก	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
亲戚	親戚	5.2	ญาติ, ญาติโกโหติกา	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
亲切	親切	5.4	พ. มีความหมายไม่ตรงกัน	จ. เป็นกันเอง, สนิทสนม, อบอุ่นใจ ญ. ใจดี, คำนึงถึงผู้อื่น
青少年	青少年	5.2*	หนุ่มสาว, ช่วงวัยรุ่น	พ. ไม่พบคำนี้โดยตรงใน พจนานุกรม 《现代汉语词 典》 ใช้การถอดความผสม ระหว่างคำว่า 青年 กับ 少年
请求	請求	5.2	ขอร้อง, เรียกร้อง, ขอ เรียกร้อง, คำร้องขอ	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
区别	區別	5.2	แยกแยะ, จำแนก, ความ แตกต่าง	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
去年	去年	5.2	ปีที่แล้ว	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
权利	權利	5.2	สิทธิ, สิทธิ์	มีความหมายตรงกันทุก ประการ

ศัพท์ ภาษา จีน	ศัพท์ ภาษา ญี่ปุ่น	รูปแบบ	ความหมายที่เหมือนกัน	ความหมายที่ต่างกัน หรือ คำอธิบายเพิ่มเติม
全部	全部	5.2	ทั้งหมด	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
确认	確認	5.2	ยืนยัน	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
确实	確實	5.2	เป็นจริงและเชื่อถือได้, จริงๆ	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
热	熱	5.3.1	ร้อน, ความร้อน, พลังงาน ความร้อน, ทำให้ร้อน, พิษไข้, ความรู้สึกอันเร้าร้อน, ร้อนแรง, (แผ่รังสี) รุนแรง	จ. อิจฉา, ครึกครื้น, คึกคัก, เป็นที่สนใจ
热心	熱心	5.3.1	กระตือรือร้น	จ. โอบอ้อมอารี, มีน้ำใจ
人口	人口	5.3.1	ประชากร	จ. สามารถใช้กับจำนวนคนคน ในบ้าน/ในครอบครัวได้ด้วย
人类	人類	5.2	มนุษย์, มนุษยชาติ	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
人生	人生	5.2	ชีวิตคน	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
人物	人物	5.3.3	บุคคล, ตัวละคร	จ. ใช้สื่อแทนภาพวาดคน โบราณของจีนได้ด้วย ญ. ลักษณะนิสัยของบุคคล
日	日	5.3.3	วัน, พระอาทิตย์, ดวงอาทิตย์, สื่อถึงประเทศญี่ปุ่น	จ. แต่ละวัน, ทุกวัน, วันที่ เจาะจง, วันสำคัญ, ช่วงเวลา กลางวัน ญ. สื่อถึงวันอาทิตย์ (日曜日) นอกจากนี้ในความหมาย "แต่ ละวัน, ทุกวัน" และ "วันที่ เจาะจง, วันสำคัญ" สามารถใช้ คันจิในคำอ่านแบบญี่ปุ่นแท้ ว่า ひび (日々) และ ひ、 か ได้ตามลำดับ
日常	日常	5.2	ประจำวัน	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
日程	日程	5.2	กำหนดการ, ระเบียบวาระ	มีความหมายตรงกันทุก ประการ

ศัพท์ ภาษา จีน	ศัพท์ ภาษา ญี่ปุ่น	รูปแบบ	ความหมายที่เหมือนกัน	ความหมายที่ต่างกัน หรือ คำอธิบายเพิ่มเติม
日记	日記	5.2	บันทึกประจำวัน	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
日用品	日用品	5.2	ของใช้ประจำวัน	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
容易	容易	5.3.2	ง่าย (ไม่ยาก, มีโอกาสเกิดขึ้น สูง) พ. ในภาษาญี่ปุ่น แม้ว่าจะมี ความหมายข้างต้นเหมือน ภาษาจีนก็จริง แต่ในทาง ปฏิบัติแล้ว ผู้คนมักพูดโดยใช้ ไวยากรณ์ญี่ปุ่น ~ や す い มากกว่าที่จะใช้คำนี้โดยตรง ดังเช่น ภาษาจีน 容易理解 เข้าใจได้ง่าย ในภาษาญี่ปุ่นจะ พูดว่า 理解し や す い	ญ. โดยไม่ได้ไตร่ตรองให้ดีก่อน
三	三	5.2	สาม, จำนวนมาก, เกิดขึ้น บ่อยครั้ง เช่น 再三	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
散歩	散歩	5.2	เดินเล่น	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
森林	森林	5.2	ป่าไม้, ป่าทึบ	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
扇子	扇子	5.2	พัด	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
商店	商店	5.2	ร้าน, ร้านค้า	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
商品	商品	5.2	สินค้า	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
商业	商業	5.2	พาณิชย์, พาณิชยกรรม, การค้า	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
上	上	5.3.3	บน, ข้างบน, ระดับสูง, คุณภาพสูง, ชื่อนิตดนตรี พื้นบ้านชนิดหนึ่ง, อยู่ใน, อยู่ บน, ด้าน, ทางด้าน, แรก, อยู่ ข้างหน้า	จ. ขึ้น, ปีนขึ้น, ไปยัง (สถานที่), ถวาย, มีพัฒนาการ, เข้าไป, ยกอาหารขึ้นโต๊ะ, เติม, เพิ่ม, ผสานสองสิ่งเข้าด้วยกัน, ลงหรือระบาย (สี), ลง (หนังสือ), ออก (ข่าว,

ศัพท์ ภาษา จีน	ศัพท์ ภาษา ญี่ปุ่น	รูป แบบ	ความหมายที่เหมือนกัน	ความหมายที่ต่างกัน หรือ คำอธิบายเพิ่มเติม
				โทรทัศน์, เข้า (เรียน, งาน), ถึง (จำนวน, ระดับ), เสี่ยง วรรณยุกต์ที่ 3 ในภาษาจีน กลาง, เริ่มรู้สึก, บรรลุผล, ที่ แล้ว ญ. เข้าเมืองหลวง ดังในคำว่า 上京
设备	設備	5.2	อุปกรณ์, เครื่องจักรที่ใช้ ทำงาน	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
设计	設計	5.2	ออกแบบ, เขียนแบบ, การ ออกแบบ, แบบงาน	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
社会	社会	5.2	สังคม หมายถึงยุคสมัยทาง สังคมในสมัยโบราณ เช่น สังคมทาส, สังคมศักดินา เป็น ต้น	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
申请	申請	5.2	ร้องขอ, ยื่นคำขอ, ยื่นคำร้อง	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
身体	身体	5.2	ร่างกาย	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
深刻	深刻	5.3.2	ลึกซึ้ง, ถึงแก่น, อย่างลึกซึ้ง, ล้ำลึก (ทางจิตใจ)	ญ. สามารถแปลว่า ร้ายแรง มาก (ความหมายเชิงลบ) ได้ ด้วย
神话	神話	5.2	เทพนิยาย, เทพปกรณัม	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
生产	生産	5.2	ผลิต, ให้กำเนิด ญ. ในความหมาย "ผลิต" อ่าน せいさん "ให้กำเนิด" อ่าน しょうさん	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
生活	生活	5.2	ชีวิตความเป็นอยู่, การ ดำรงชีวิต, การดำรงชีพ	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
生命	生命	5.2	ชีวิต, ใช้เปรียบเทียบกับเป็นสิ่ง ที่มีความสำคัญมากได้	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
生长	生長	5.2	เติบโต, เจริญเติบโต, เกิดและ เติบโต	มีความหมายตรงกันทุก ประการ

ศัพท์ ภาษา จีน	ศัพท์ ภาษา ญี่ปุ่น	รูปแบบ	ความหมายที่เหมือนกัน	ความหมายที่ต่างกัน หรือ คำอธิบายเพิ่มเติม
省略	省略	5.2	ละไว้	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
失败	失敗	5.3.1	ล้มเหลว	จ. พ่ายแพ้
失望	失望	5.2	ผิดหวัง, รู้สึกผิดหวัง	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
失业	失業	5.2	ตกงาน,ว่างงาน	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
诗	詩	5.2	กลอน, บทกวี	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
十	十	5.3.1	สิบ	จ. เพียบพร้อม, ครบครัน
十分	十分	5.3.2	มากๆ, อย่างยิ่ง	ญ. สามารถใช้ขยายคำนาม แปลว่า มากเพียงพอ, มาก พอสมควร
时代	時代	5.3.2	ยุคสมัย, สมัย	ญ. ยุคสมัยนั้นๆ, แนวการ แสดงคาบูกิประเภทหนึ่ง มี ลักษณะย้อนยุค
时间	時間	5.3.2	เวลา, ช่วงเวลา, จุดเวลา	ญ. ชั่วโมง
时刻	時刻	5.3.1	ช่วงเวลาสั้นๆ, ห้วงเวลาสั้นๆ	จ. ทุกเมื่อ, ทุกเวลา, ตลอดเวลา
时期	時期	5.3.2	ช่วงเวลาในประวัติศาสตร์หรือ มีความสำคัญมาก, สมัย	ญ. ช่วงเวลาที่มีการทำอะไร บางอย่าง, ฤดูกาลหรือช่วง เทศกาล
实际	實際	5.3.2	ที่เป็นจริง, ที่มีอยู่จริง, ความ เป็นจริง, สอดคล้องกับสภาพ ความเป็นจริง	ญ. สามารถใช้เป็นคำวิเศษณ์ แปลว่า มากๆ, จริงๆ, อย่าง มาก ได้
实习	實習	5.2	ฝึกงาน, ฝึกภาคปฏิบัติ	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
实现	實現	5.2	ทำให้เป็นจริง, บรรลุผล, บรรลุ เป้าหมาย	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
实验	實驗	5.2	ทดลอง, การทดลอง	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
实用	實用	5.2	ใช้งานจริง, ใช้งานได้จริง	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
使用	使用	5.2	ใช้, ใช้งาน, ใช้สอย	มีความหมายตรงกันทุก ประการ

ศัพท์ ภาษา จีน	ศัพท์ ภาษา ญี่ปุ่น	รูปแบบ	ความหมายที่เหมือนกัน	ความหมายที่ต่างกัน หรือ คำอธิบายเพิ่มเติม
始终	始終	5.2	ตลอดมา, ตลอดเวลา, มาโดยตลอด, ตั้งแต่แรกเริ่มจนจบสิ้น	มีความหมายตรงกันทุกประการ
世纪	世紀	5.2	ศตวรรษ	มีความหมายตรงกันทุกประการ
世界	世界	5.2	โลก, ขอบเขตของเรื่องราว พ. ขยายความคำว่า "โลก" : ทั้งสองภาษาสามารถสื่อถึง โลกทางกายภาพ, โลกทาง ธรรม, โลกทาง พระพุทธศาสนา (ภพ-ชาติ), พื้นที่บนโลก	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
事情	事情	5.3.2	เรื่องราว, เหตุการณ์	ญ. ความเป็นมา, สภาพการณ์
事实	事实	5.3.2	ข้อเท็จจริง, ความเป็นจริง	ญ. จริงๆ, ในความเป็นจริง สำหรับภาษาจีนมักใช้คำว่า 实际上
收获	收穫	5.2	เก็บเกี่ยว (ผลผลิตทาง การเกษตร), ผลเก็บเกี่ยว, ผล พลอยได้ (ผลประโยชน์, ประสบการณ์ ความรู้ ฯลฯ)	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
收入	收入	5.2	รายได้, รายรับ	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
手术	手術	5.3.2	การผ่าตัด, ผ่าตัด, ศัลยกรรม	ญ. การทำงานด้วยมือ, วิธีการ ดำเนินงาน
首都	首都	5.2	เมืองหลวง	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
寿命	寿命	5.2	อายุขัย, อายุการใช้งาน	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
输入	輸入	5.3.1	การนำเข้า (สินค้าหรือทุนจาก ต่างประเทศ)	จ. การป้อนข้อมูล (เชิง อิเล็กทรอนิกส์)
数	数	5.3.3	ตัวเลข, จำนวน, จำนวนมาก (หลาย)	จ. นับจำนวน สำหรับ ภาษาญี่ปุ่นใช้คำญี่ปุ่นแท้ 数 える ญ. จุดตัดสินของเรื่องราว (เช่น จุดตัดสินแพ้นะ)

ศัพท์ ภาษา จีน	ศัพท์ ภาษา ญี่ปุ่น	รูปแบบ	ความหมายที่เหมือนกัน	ความหมายที่ต่างกัน หรือ คำอธิบายเพิ่มเติม
数学	数学	5.2	คณิตศาสตร์	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
数字	数字	5.3.1	ตัวเลข, จำนวน, ตัวอักษร หลายตัว พ. คำแปล "ตัวอักษรหลายตัว" จัดเป็นคำที่สร้างด้วยการสร้าง คำประเภท 偏正型 คำแปล จีน 几个字 คำแปลญี่ปุ่น 数 個の文字	จ. ดิจิทัล
水平	水平	5.3.3	แนวราบ, ขนานกับผิวน้ำ, ราบเรียบ, เครื่องวัดระดับน้ำ	จ. ระดับ, ระดับมาตรฐาน ญ. สงบและสมดุลราบกับผิวน้ำ ที่นิ่งสงบ, ไม่กระทบกระเทือน
税	税	5.2	ภาษี	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
顺序	順序	5.2	ลำดับ, ตามลำดับ, ตาม ขั้นตอน	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
说	説	5.3.3	อธิบาย, วาทกรรม, ข้อคิดเห็น, ทฤษฎี, พูดโน้มน้าว, พูดกล่อม จ. ในความหมาย "พูดโน้มน ้าว, พูดกล่อม" อ่าน shuì สำหรับความหมายอื่นๆ อ่าน shuō ดังในคำว่า 游説	จ. พูด, พูดว่า, บอกว่า, คำหิ ติเตียน, แนะนำให้รู้จักกัน, พูด ถึง, กล่าวถึง ญ. ข่าวลือ, เรื่องที่พูดต่อกันมา
说明	説明	5.3.1	ชี้แจง, อธิบายให้ชัดเจน, คำ ชี้แจง	จ. พิสูจน์หรือแสดงให้เห็นจริง
思想	思想	5.2	ความคิด, แนวความคิด (เชิง ปรัชญาและสังคม)	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
四	四	5.2	สี่, ซี่งโน้ตดนตรีพื้นบ้านชนิด หนึ่ง	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
速度	速度	5.2	ความเร็ว, ความเร็วเชิงฟิสิกส์	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
他	他	5.3.1	อื่น, อื่นใด	จ. เขาผู้ชาย
台	台	5.3.3	เครื่อง (ลักษณะนามของ เครื่องจักร, เครื่องใช้ไฟฟ้า หรือเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์), เวที, แท่น, หอคอย, สื่อถึง	จ. สถานี (ออกอากาศ), ฐาน (เตา, ตะเกียง) ญ. ใช้ระบุขอบเขตของอายุ

ศัพท์ ภาษา จีน	ศัพท์ ภาษา ญี่ปุ่น	รูปแบบ	ความหมายที่เหมือนกัน	ความหมายที่ต่างกัน หรือ คำอธิบายเพิ่มเติม
			ไต้หวัน, คำเรียกยกย่องฝ่าย ตรงข้ามในสมัยโบราณ	หรือราคา, สำหรับข้าวในยุค โบราณ, วัสดุ
太阳	太陽	5.3.1	ดวงอาทิตย์, พระอาทิตย์	จ. สามารถสื่อถึงแสงแดด (太 阳光) และ ขมับ (太阳穴) ได้ด้วย
态度	態度	5.2	ทัศนคติ, ท่าที	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
特别	特別	5.2	พิเศษ, เป็นพิเศษ, โดยเฉพาะ พ. ในภาษาญี่ปุ่น แม้ว่าจะมี ความหมายข้างต้นเหมือน ภาษาจีนก็จริง และสามารถใช้ คำนี้เป็นคำวิเศษณ์ในรูป 特 別に ได้ แต่โดยส่วนมากแล้ว จะนิยมใช้คำว่า 特别 มากกว่า	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
特色	特色	5.2	เฉพาะตัว, ลักษณะพิเศษ	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
特殊	特殊	5.2	พิเศษ (จากสิ่งประเภทเดียวกัน หรือภาวะปกติ)	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
特征	特征	5.2	ลักษณะเฉพาะ, เอกลักษณ์, อัตลักษณ์	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
题	題	5.2	โจทย์, ข้อ, หัวข้อ, ชื่อหัวข้อ, หัวเรื่อง, เขียน (กลอน, ตัวอักษร, ลายเซ็น ฯลฯ) ลง บนพื้นผิว	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
体育	体育	5.2	กีฬา, การออกกำลังกาย, พละ	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
天气	天氣	5.3.3	อากาศ, สภาพอากาศ	จ. สื่อถึงช่วงเวลา ญ. อนุมานถึงสภาพอากาศ แจ่มใส, สามารถใช้กับสภาพ อารมณ์ของบุคคลได้ด้วย
条件	条件	5.3.2	เงื่อนไข (ข้อแม้, ข้อจำกัดเชิง กายภาพที่เป็นภววิสัย), คุณสมบัติ, ปัจจัย, ฐานะ, สภาพความพร้อม	ญ. รายการเป็นข้อๆ

ศัพท์ ภาษา จีน	ศัพท์ ภาษา ญี่ปุ่น	รูป แบบ	ความหมายที่เหมือนกัน	ความหมายที่ต่างกัน หรือ คำอธิบายเพิ่มเติม
调整	調整	5.2	ปรับปรุงหรือปรับเปลี่ยน สภาพเดิมเพื่อให้เข้ากับสภาพ หรือของกำหนดภายนอก	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
通过	通過	5.3.1	ผ่านไป (สถานที่), เคลื่อนจาก ฝั่งหนึ่งไปอีกฝั่งหนึ่ง, ผ่าน (มติ, การทดสอบ)	จ. โดยผ่าน (ทางช่องทาง), โดยอาศัย (ช่องทาง), ได้รับ ความเห็นชอบจาก
通知	通知	5.2	แจ้งให้ทราบ, การแจ้งข่าว, ประกาศ	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
同时	同時	5.3.2	ขณะเดียวกัน, ใน ขณะเดียวกัน, เวลาเดียวกัน, พร้อมกัน	ญ. ยุคสมัยเดียวกัน
统一	統一	5.2	ทำให้เป็นเอกภาพ, ทำให้เป็น อันหนึ่งอันเดียวกัน, ทำให้ ตรงกัน, เป็นเอกภาพ	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
透明	透明	5.2	โปร่งใส (เชิงรูปธรรม คือใสไม่ มีสี และเชิงนามธรรม คือ ตรวจสอบได้)	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
突然	突然	5.2	กะทันหัน, ฉับพลัน, ฉุกเฉิน, อย่างกะทันหัน, ทันทีทันใด	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
图书馆	図書館	5.2	หอสมุด, ห้องสมุด	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
土地	土地	5.3.2	ที่ดิน, ผืนดิน, แผ่นดิน (แสดง การอยู่ในขอบเขตของ อาณาจักร)	ญ. ท้องถิ่นนั้นๆ
推荐	推薦	5.2	แนะนำ (สิ่งที่ดี)	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
外交	外交	5.3.2	การทูต, การต่างประเทศ	ญ. สื่อถึงการติดต่อกับ ภายนอก (เช่น บริษัทคู่ค้า) ได้ ด้วย
完成	完成	5.2	ทำให้เสร็จ, สำเร็จ, ลุล่วง	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
完全	完全	5.2	ทั้งหมด, อย่างสิ้นเชิง, ไม่มีสิ่ง ใดขาดหายไป, ครบครัน	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
碗	碗	5.2	ชาม, มีลักษณะคล้ายชาม	มีความหมายตรงกันทุก ประการ

ศัพท์ ภาษา จีน	ศัพท์ ภาษา ญี่ปุ่น	รูป แบบ	ความหมายที่เหมือนกัน	ความหมายที่ต่างกัน หรือ คำอธิบายเพิ่มเติม
万	万	5.2	หมื่น, จำนวนมาก, ครบถ้วน, สมบูรณ์	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
万一	万一	5.2	ถ้าเกิดว่า, เผื่อว่า, หนึ่งในหมื่น	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
王子	王子	5.2	เจ้าชาย	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
危险	危険	5.2	อันตราย, ภัยอันตราย	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
违反	違反	5.2	ละเมิด, ผ่าฝืน, ขัด	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
唯一	唯一	5.2	เพียงหนึ่งเดียว	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
伟大	偉大	5.2	ยิ่งใหญ่ (เชิงกายภาพ และ นามธรรม)	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
未来	未来	5.2	อนาคต	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
位置	位置	5.2	ตำแหน่งที่ตั้งในเชิงกายภาพ, ตำแหน่งในหน้าที่การงาน	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
胃	胃	5.2	กระเพาะอาหาร, หนึ่งในดาว นักษัตรแบบจีน	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
温度	温度	5.2	อุณหภูมิ	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
温暖	温暖	5.2	ทำให้อบอุ่น	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
文化	文化	5.2	วัฒนธรรม, อารยธรรม, การ อบรมเชิงมารยาทและจารีต ประเพณี	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
文明	文明	5.2	อารยธรรม, อารยะ, มีอารย ธรรม, ในสมัยการสื่อสารถึงการรับ วัฒนธรรมตะวันตกเข้ามา	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
文学	文学	5.2	วรรณกรรม, วรรณคดี, วรรณคดีศึกษา, วรรณกรรม ศาสตร์	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
文章	文章	5.3.1	บทความ, ข้อเขียน, ความเรียง	จ. มีนัยแอบแฝง, มีแผนการ

ศัพท์ ภาษา จีน	ศัพท์ ภาษา ญี่ปุ่น	รูปแบบ	ความหมายที่เหมือนกัน	ความหมายที่ต่างกัน หรือ คำอธิบายเพิ่มเติม
文字	文字	5.3.2	อักษร, ตัวหนังสือ, ลายลักษณ์ อักษรของภาษา, ข้อความ, ข้อเขียน, ภาษาที่ใช้	ญ. จำนวนพยางค์เสียงอ่าน เมื่อถอดเป็นอักษรฮิรางานะ ของคำหนึ่งๆ
问题	問題	5.2	คำถาม, ปัญหา (เชิงวิชาการ, ที่สร้างความลำบากและต้อง แก้ไข), ประเด็นสำคัญ, ประเด็นที่ควรจับตามอง	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
握手	握手	5.3.2	จับมือ	ญ. ใช้ในเชิงเปรียบเทียบว่า ร่วมมือกัน เช่น การจับมือกัน ของ 2 องค์กร ได้ด้วย
污染	汚染	5.2	มลภาวะ, มลพิษ, ทำให้แปด เปื้อน, เป็นมลพิษ	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
无	無	5.3.1	ไม่มี, ไร้, ปราศจาก, ห้าม (ภาษาเขียน)	จ. ไม่, ไม่ว่าจะ
五	五	5.2	ห้า, ชื่อโน้ตดนตรีพื้นบ้านชนิด หนึ่ง	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
物理	物理	5.2	ฟิสิกส์, วิชาฟิสิกส์, ทาง กายภาพ	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
物质	物質	5.2	วัตถุ, สสาร, ปัจจัย, เงินทอง และปัจจัยการผลิตหรือการ ดำรงชีวิต	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
吸收	吸収	5.3.1	ดูดซับ, ซึมซับ, ดูดซึม	จ. ดึงคนเข้าร่วมกลุ่มหรือ องค์กร หรือให้เป็นสมาชิกด้วย
希望	希望	5.2	หวัง, คาดหวัง, ความหวัง, ความคาดหวัง	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
习惯	習慣	5.2	ชิน, เคยชิน, ความเคยชิน, ติด เป็นนิสัย พ. ในภาษาญี่ปุ่น ความหมาย ว่า "ชิน, เคยชิน" แม้ว่าจะมี ความหมายเหมือนภาษาจีนก็ จริง และสามารถใช้คำนี้ในรูป 習慣になる ได้ แต่ โดยทั่วไปแล้วมักใช้กริยาญี่ปุ่น แท้ด้วยโครงสร้าง ～に慣れ る มากกว่า	มีความหมายตรงกันทุก ประการ

ศัพท์ ภาษา จีน	ศัพท์ ภาษา ญี่ปุ่น	รูป แบบ	ความหมายที่เหมือนกัน	ความหมายที่ต่างกัน หรือ คำอธิบายเพิ่มเติม
系统	系統	5.3.2	ระบบ, เป็นระบบ	ญ. สายเลือดหรือสายพันธุ์ (ทางพันธุศาสตร์)
下	下	5.3.1	ลง, ไต่ลง, ล่าง, ข้างล่าง, ไต่, ภายใต้, ระดับต่ำ, คุณภาพต่ำ, หลัง, อยู่ข้างหลัง	จ. (หยาดน้ำฟ้า) ตกลงมา, ประกาศ, สั่งการ, ไปยัง (สถานที่), ออกมา, ใส่เข้าไป, วาง (หมาก), ปลดออก, รีบ สิ่งของ, ตัดสิน, ใช้งาน, เริ่มใช้ งาน, ออกไข่, ออกลูก, อ่อน ข้อ, ประณีประนอม, เล็ก (เรียน, งาน), ไม่ถึง (จำนวน, ระดับ), จำนวนครั้งของการ กระทำ, ได้, ไหว, สำเร็จลุล่วง, เป็นที่เรียบร้อย, ถัดไป, ต่อไป, (ครั้ง, รอบ) หน้า
先生	先生	5.3.1	นาย, คุณ, ท่าน, ครู, อาจารย์, หมอ, แพทย์, ชินแส พ. แม้ว่าทั้งสองภาษาจะมี ความหมายที่เหมือนกันใน หลากหลายกรณี แต่ใน ภาษาจีนมักสื่อถึง "นาย, คุณ, ท่าน" ในขณะที่ภาษาญี่ปุ่นมัก สื่อถึง "ครู, อาจารย์, หมอ, แพทย์, ชินแส"	จ. สามี
县	県	5.4	พ. มีความหมายไม่ตรงกัน	จ. อำเภอ (ของประเทศจีน) เป็นเขตการปกครองที่มีขนาด ใหญ่รองลงมาจากมณฑล (省) ญ. จังหวัด (ของประเทศญี่ปุ่น)
现代	現代	5.3.3	ร่วมสมัย, ยุคปัจจุบัน	พ. ในภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่น มีความหมายเหมือนกันก็จริง แต่ต้องระวังเรื่องการใช้งาน เพราะหากพูดคำนี้ในภาษาจีน ผู้ฟังจะนึกถึง 中国的现代 แต่หากพูดในภาษาญี่ปุ่น ผู้ฟัง จะนึกถึง 日本の現代

ศัพท์ ภาษา จีน	ศัพท์ ภาษา ญี่ปุ่น	รูปแบบ	ความหมายที่เหมือนกัน	ความหมายที่ต่างกัน หรือ คำอธิบายเพิ่มเติม
				สำหรับรายละเอียดสามารถ อ่านได้ที่บทที่ 2.2 - 2.3
现金	現金	5.3.2	เงินสด หมายถึงสิ่งที่ใช้ เสมือนเงินสดหรือแลกเปลี่ยน เป็นเงินสดได้ในทันทีได้ด้วย เช่น เช็คเงินสด, คูปองแทนเงิน สด	ญ. หน้าเงิน, เห็นแก่เงิน, เห็น แก่ผลประโยชน์ส่วนตน
现实	現実	5.2	สภาพความเป็นจริง, สอดคล้องกับสภาพความเป็น จริง	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
现象	現象	5.2	ปรากฏการณ์	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
现在	現在	5.3.2	ปัจจุบัน, ตอนนี้, ขณะนี้	ญ. มีของอยู่ในคลัง สามารถ นำมาใช้งาน/ซื้อขายได้ทันที, สามารถสื่อถึงชาตินี้ (现世) ได้ด้วย
相当	相当	5.2	พอสมควร, ค่อนข้าง, พอกัน, ใกล้เคียง, ทัดเทียม, เหมาะสม	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
项目	項目	5.2	รายการ, โครงการ	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
消费	消費	5.2	อุปโภคบริโภค, ใช้จ่าย	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
消化	消化	5.2	ย่อย (อาหาร, ความคิดเข้า สมอง)	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
小	小	5.3.3	เล็ก, นิดหน่อย, ใช้นำหน้า คำนามเพื่อแสดงความถ่อมตัว	จ. ไกล, สุดท้อง, เมื่อน้อย, ใช เรียกบุคคลที่อายุน้อยกว่าอย่าง สนิทสนม, อายุ ญ. สื่อถึงโรงเรียน ประถมศึกษา
小说	小説	5.2	นิยาย, นวนิยาย	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
校长	校長	5.2*	ครูใหญ่, ผู้อำนวยการโรงเรียน, อธิการบดี	พ. ไม่พบคำนี้โดยตรงใน พจนานุกรม 《现代汉语词 典》 ใช้การถอดความผสม ระหว่างคำว่า 校 กับ 长

ศัพท์ ภาษา จีน	ศัพท์ ภาษา ญี่ปุ่น	รูปแบบ	ความหมายที่เหมือนกัน	ความหมายที่ต่างกัน หรือ คำอธิบายเพิ่มเติม
效果	効果	5.2	ประสิทธิผล, ผลลัพธ์, เสียง/ แสงหรือปรากฏการณ์ต่างๆ ที่ มนุษย์จำลองขึ้นมาเพื่อใช้ใน งานแสดง ดังเช่น เสียงฟ้าร้อง เทียม, หิมะเทียม ฯลฯ	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
心理	心理	5.2	จิต, จิตใจ, อารมณ์ความรู้สึก, ความรู้สึกนึกคิด, สภาวะทาง จิตใจ, ทางจิตวิทยา	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
心脏	心臓	5.3.2	หัวใจ (อวัยวะ), เปรียบเทียบ ว่าเป็นหัวใจสำคัญหรือใจกลาง ของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง	ญ. มีจิตใจแข็งแกร่ง
新闻	新聞	5.4	พ. มีความหมายไม่ตรงกัน	จ. ข่าว (ตามสื่อชนิดต่างๆ), สามารถสื่อถึงข่าวสารที่เพิ่ง เกิดขึ้นล่าสุดได้ด้วย ญ. หนังสือพิมพ์ สำหรับ ความหมายว่า "ข่าว" นั้น ใช้ ニュース
新鲜	新鮮	5.3.1	สด, สดใหม่, (อากาศ) สดชื่น, (เรื่องราว) เพิ่งเกิดขึ้นสดๆ ร้อนๆ	จ. แปลกตาแปลกใจ, แปลก ใหม่หาได้ยาก
信号	信号	5.2*	สัญญาณ	พ. ในภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่น มีความหมายเหมือนกันก็จริง แต่ในทางปฏิบัติแล้วมีความ แตกต่าง ในภาษาจีน 信号 สามารถใช้แทนสัญญาณ โทรศัพท์มือถือได้ ในขณะที่ ภาษาญี่ปุ่นเรียกว่า 電波 ส่วน สัญญาณไฟจราจร ในภาษาจีน เรียกว่า 红绿灯 แต่ ภาษาญี่ปุ่นใช้คำว่า 信号 อย่างไรก็ตาม 信号 สามารถ ใช้ในความหมายสัญญาณ โทรศัพท์มือถือและสัญญาณไฟ จราจรได้ในทั้งสองภาษา แต่ ผู้ฟังอาจเกิดความไม่เคยชินได้

ศัพท์ ภาษา จีน	ศัพท์ ภาษา ญี่ปุ่น	รูปแบบ	ความหมายที่เหมือนกัน	ความหมายที่ต่างกัน หรือ คำอธิบายเพิ่มเติม
行动	行働	5.3.1	ดำเนินการ, ปฏิบัติการ, เคลื่อนไหว, การปฏิบัติการ, ความเคลื่อนไหว, การกระทำ	จ. เดิน, เดินเหิน
形式	形式	5.2	รูปแบบ	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
幸福	幸福	5.2	ความสุข, มีความสุข	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
幸运	幸運	5.2	โชคดี, ดวงดี, ความโชคดี	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
性别	性別	5.2	เพศสภาพ	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
性格	性格	5.3.2	นิสัย, อุปนิสัย	ญ. สามารถใช้อธิบาย ลักษณะเฉพาะหรือแนวโน้ม ของเรื่องราวได้ด้วย
性质	性質	5.3.2	คุณลักษณะ, ลักษณะและ คุณสมบัติเฉพาะตัว	ญ. ลักษณะนิสัยคนโดยกำเนิด
姓	姓	5.3.1	แซ่, นามสกุล	จ. มีแซ่เรียกว่า
兄弟	兄弟	5.2	พี่น้อง (ชาย-ชาย), ใช้เรียกอีก ฝ่ายเพื่อแสดงความเป็นกันเอง มักใช้ในหมู่ผู้ชาย	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
休息	休息	5.3.1	พัก, พักผ่อน	จ. สื่อถึงการนอนหลับ ทั้งนี้ ความหมายนี้สามารถเทียบกับ คำญี่ปุ่นแท้ 休む ได้
修理	修理	5.3.1	ซ่อมแซม	จ. ตัดแต่ง
需要	需要	5.3.3	ต้องการ, ความต้องการ, จำเป็นต้องมี	พ. ในภาษาญี่ปุ่นจะใช้ในด้าน ความต้องการวัตถุ, ความ ต้องการสินค้าของผู้บริโภคเป็น ส่วนใหญ่ ในขณะที่ภาษาจีน สามารถใช้กับความต้องการ อื่นๆ ได้ ใช้ในสถานการณ์ที่ หลากหลายได้มากกว่า
宣传	宣传	5.2	โฆษณา, เผยแพร่ความคิด, ประชาสัมพันธ์	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
选择	選択	5.2	เลือก, คัดเลือก	มีความหมายตรงกันทุก ประการ

ศัพท์ ภาษา จีน	ศัพท์ ภาษา ญี่ปุ่น	รูปแบบ	ความหมายที่เหมือนกัน	ความหมายที่ต่างกัน หรือ คำอธิบายเพิ่มเติม
学期	学期	5.2	ภาคเรียน, ภาคการศึกษา, เทอม	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
学生	学生	5.2	นักเรียน, นักศึกษา, ผู้เรียน	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
学术	學術	5.2	วิชาการ	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
学问	學問	5.2	ความรู้, ภูมิความรู้, วิชา ความรู้	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
学习	學習	5.2	เรียน, เรียนรู้	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
学校	学校	5.2	โรงเรียน	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
训练	訓練	5.2	ฝึก, ฝึกฝน, ฝึกซ้อม, อบรม	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
延长	延長	5.2	ยืดออกไป, ขยายออกไป (ให้ ยาวขึ้น)	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
严重	嚴重	5.3.2	ร้ายแรง, รุนแรง, หนักหน่วง	ญ. เข้มงวด
研究	研究	5.3.1	วิจัย, ศึกษาวิจัย, การวิจัย	จ. พิจารณาไตร่ตรอง (ความ คิดเห็น, ปัญหา ฯลฯ)
宴会	宴会	5.2	งานเลี้ยง, ปาร์ตี้	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
样子	樣子	5.3.3	ท่าทาง, สีหน้าท่าทาง, สภาพ จากการประเมินภายนอก คร่าวๆ	จ. รูปทรง, แบบ (ดีไซน์), แบบอย่าง, ตัวอย่าง ญ. สภาพการณ์
要求	要求	5.2	ขอร้อง, เรียกร้อง, ร้องขอ, คำ ขอ, ข้อเรียกร้อง	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
一	一	5.3.3	หนึ่ง, เดียวกัน, ทั้ง, ทั้งหมด, หนึ่งเดียว, แน่แน่, ชื่อนิต ดนตรีพื้นบ้านชนิดหนึ่ง	จ. อีกอันหนึ่ง, สักหน่อย, พอ เกิดเหตุการณ์ก็, ครั้น ญ. เก่งกาจที่สุด, โดดเด่นที่สุด
一般	一般	5.3.1	ธรรมดา, ตามปกติ, โดยทั่วไป, เหมือนๆ กัน	จ. ราวกับ, เหมือนดั่ง, ใช้เป็น ลักษณนาม มีความหมายว่า ชนิดหนึ่ง
一旦	一旦	5.2	ถ้าเกิดวันหนึ่ง, อยู่ๆ ก็, ระยะเวลาหนึ่งวัน (สื่อถึง ระยะเวลาอันสั้น)	มีความหมายตรงกันทุก ประการ

ศัพท์ ภาษา จีน	ศัพท์ ภาษา ญี่ปุ่น	รูปแบบ	ความหมายที่เหมือนกัน	ความหมายที่ต่างกัน หรือ คำอธิบายเพิ่มเติม
一定	一定	5.3.1	แน่นอน, ที่แน่นอน, อย่าง แน่นอน, ต้องเกิดขึ้นแน่ๆ, ใน ระดับหนึ่ง, ที่กำหนดไว้ แน่นอน ญ. ในความหมาย "อย่าง แน่นอน, ต้องเกิดขึ้นแน่ๆ" อ่าน いちじょう สำหรับ ความหมายอื่นๆ อ่าน いっ てい	จ. ที่ระบุไว้เป็นพิเศษ
一致	一致	5.2	สอดคล้องกัน, ตรงกัน, พร้อม กัน, เป็นเอกฉันท์	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
衣服	衣服	5.2	เสื้อผ้า	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
移动	移動	5.2	ขยับ, เคลื่อนที่, เคลื่อนย้าย	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
疑问	疑問	5.2	ข้อสงสัย, ข้อกังขา, คำถาม	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
以来	以来	5.3.2	เป็นต้นมา, (ระยะเวลา) มาแล้ว	ญ. จากนั้นไป
以前	以前	5.2	เมื่อก่อน, ก่อนหน้านี้, แต่ก่อน, อดีต, ก่อนที่จะ	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
椅子	椅子	5.3.2	เก้าอี้	ญ. เปรียบเปรยถึงตำแหน่ง ทางสังคมและการเมือง
亿	億	5.2	ร้อยล้าน, แสน (ในสมัย โบราณ)	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
义务	義務	5.3.1	หน้าที่, ภาระหน้าที่, พันธกรณี	จ. เป็นการกุศล, ไม่มี ค่าตอบแทน
艺术	芸術	5.3.1	ศิลปะ, ความงดงามเชิงศิลป์	จ. เทคนิคอันสร้างสรรค์
议论	議論	5.2	วิพากษ์วิจารณ์, คำ วิพากษ์วิจารณ์	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
意见	意見	5.3.1	ความเห็น, ความคิดเห็น, ข้อคิดเห็น	จ. อคติ, ความไม่พอใจ
意思	意思	5.3.3	ความหมาย, ความเห็น, ความ ปรารถนา, ความมุ่งหวัง	จ. สิ้นน้ำใจ, เป็นน้ำใจ, ความ น่าสนใจ, น่าสนุก, ท่าทาง, แนวโน้มที่จะเกิด ญ. แนวความคิด

ศัพท์ ภาษา จีน	ศัพท์ ภาษา ญี่ปุ่น	รูปแบบ	ความหมายที่เหมือนกัน	ความหมายที่ต่างกัน หรือ คำอธิบายเพิ่มเติม
意外	意外	5.3.1	เหนือความคาดหมาย, ไม่ได้ คาดการณ์มาก่อน, ไม่คาดคิด	จ. อุบัติเหตุหรือเหตุร้ายที่ไม่ คาดคิดมาก่อน
意义	意義	5.2	ความหมาย, นัย, คุณค่า, บทบาท	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
音乐	音樂	5.2	ดนตรี	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
银	銀	5.2	เงิน (แร่เงิน), เงินตรา, สีเงิน	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
银行	銀行	5.2*	ธนาคาร	พ. ในพจนานุกรม 「広辞 苑」 ปรากฏความหมาย เพิ่มเติมว่า สามารถใช้ เปรียบเทียบกับสถานที่ที่เก็บ สิ่งที่มีความสำคัญได้ เช่น 血 液銀行 ธนาคารเลือด อย่างไรก็ตาม แม้ว่าใน พจนานุกรม 《现代汉语词 典》 ไม่ปรากฏความหมายนี้ โดยตรง แต่ผู้วิจัยได้ทำการ สืบค้น พบว่าสามารถใช้คำว่า 血液银行 ในความหมายของ ธนาคารเลือด ได้เช่นเดียวกัน กับในภาษาญี่ปุ่น
印刷	印刷	5.2	พิมพ์, การพิมพ์	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
印象	印象	5.2	ความประทับใจ, ภาพจำ, ความรู้สึกจากประสบการณ์ที่ พบเจอแล้วตราตรึงอยู่ในจิตใจ	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
营业	營業	5.2	ดำเนินกิจการ, เปิดให้บริการ	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
影响	影響	5.3.1	ส่งผลกระทบ, มีอิทธิพลต่อ, มี ผลสะท้อน, רבגון, ผลกระทบ, อิทธิพล	จ. ลอยๆ, ไม่มีหลักฐาน
应用	応用	5.2	ประยุกต์ใช้	มีความหมายตรงกันทุก ประการ

ศัพท์ ภาษา จีน	ศัพท์ ภาษา ญี่ปุ่น	รูปแบบ	ความหมายที่เหมือนกัน	ความหมายที่ต่างกัน หรือ คำอธิบายเพิ่มเติม
永远	永遠	5.2	ตลอดไป, ตลอดกาล, นิรันดร์, อนาคตอันนิรันดร์	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
勇气	勇氣	5.2	ความกล้าหาญ, ความกล้า	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
用	用	5.3.3	ใช้, ใช้งาน, การใช้งาน, ต้อง, จำเป็น, บ่งบอกอุปกรณ์ที่ใช้ กระทำการ	จ. รับประทาน, ด้วยเหตุนี้, ค่าใช้จ่าย ญ. ชูระ, ทำชูระ, ชับถ่าย
用途	用途	5.2	การใช้ประโยชน์, ประโยชน์ใช้ สอย	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
优秀	優秀	5.2	ดีเด่น, ดีเยี่ยม, ดีเลิศ	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
友好	友好	5.3.1	เป็นมิตร, มิไมตรีจิต	จ. เพื่อนสนิท
有利	有利	5.2	เป็นประโยชน์, มีผลดี, เอื้ออำนวย	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
有名	有名	5.2	มีชื่อเสียง	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
幼儿园	幼稚園	5.2*	อนุบาล, โรงเรียนอนุบาล	พ. คู่เทียบคำภาษาญี่ปุ่นไม่ ปรากฏในพจนานุกรม 「広 辞苑」 ปรากฏการใช้งานจริง ในภาษาญี่ปุ่นมีการใช้คำศัพท์ ที่หมายถึงโรงเรียนอนุบาล จำนวน 2 คำคือ 幼稚園 และ 幼稚園 คำแรกหมายถึงโรงเรียน อนุบาลที่รวมระดับบริหาร ส่วนคำหลังหมายถึงโรงเรียน อนุบาลทั่วไป
娱乐	娛樂	5.2	ความบันเทิง, รื่นเริง, ทำให้ สนุกสนาน, มีความสุขสำราญ	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
愉快	愉快	5.2	รื่นเริงแจ่มใส, เบิกบานใจ, ชื่น มื่น	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
原料	原料	5.2	วัตถุดิบ	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
原因	原因	5.2	สาเหตุ, มูลเหตุ	มีความหมายตรงกันทุก ประการ

ศัพท์ ภาษา จีน	ศัพท์ ภาษา ญี่ปุ่น	รูปแบบ	ความหมายที่เหมือนกัน	ความหมายที่ต่างกัน หรือ คำอธิบายเพิ่มเติม
圆	円	5.3.3	กลม, วงกลม, โดยสมบูรณ์ (圓滿、円満)	จ. สื่อถึงเงินสกุลหยวนจีน (CNY/RMB: 人民币、元) ญ. สื่อถึงเงินสกุลเยนญี่ปุ่น (JPY: 日本円)
乐器	楽器	5.2	เครื่องดนตรี	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
运动	運動	5.2	ออกกำลังกาย, กีฬา, การออกกำลังกาย, การที่วัตถุเคลื่อนที่จากจุดหนึ่งไปยังอีกจุดหนึ่งเมื่อเวลาผ่านไป, การแปรสภาพของสสารในจักรวาล, การทำกิจกรรมเคลื่อนไหวทางการเมือง การผลิต ศิลปวัฒนธรรม และด้านอื่นๆ เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงใดๆ	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
杂志	雑誌	5.3.1	นิตยสาร	จ. บันทึกที่เขียนรวบรวมเรื่องราวต่างๆ ไว้ด้วยกัน
再三	再三	5.2	ครั้งแล้วครั้งเล่า, เกิดขึ้นซ้ำๆ	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
赞成	賛成	5.2	เห็นด้วย, เห็นชอบ, ช่วยเหลือให้สำเร็จ	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
责任	責任	5.2	ภาระหน้าที่, ความรับผิดชอบ	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
增加	増加	5.2	เพิ่ม, เพิ่มพูน, เพิ่มเต็ม, เสริมให้มากขึ้น	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
展开	展開	5.2	กางออก, แผ่ออก, เริ่มดำเนินการในเรื่องใหญ่ๆ, เปิด	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
战争	戦争	5.2	สงคราม	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
丈夫	丈夫	5.3.2	สามี, ชายชาติตรี ญ. ในความหมายเหล่านี้ อ่าน じょうふ	ญ. แข็งแรง, ทนทาน, หนักแน่น ในความหมายเหล่านี้ อ่าน じょうぶ

ศัพท์ ภาษา จีน	ศัพท์ ภาษา ญี่ปุ่น	รูปแบบ	ความหมายที่เหมือนกัน	ความหมายที่ต่างกัน หรือ คำอธิบายเพิ่มเติม
招待	招待	5.2	ต้อนรับ, รับรอง	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
哲学	哲学	5.2	ปรัชญา	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
诊断	診断	5.2	ตรวจวินิจฉัยโรค	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
整理	整理	5.3.2	จัดให้เป็นระเบียบเรียบร้อย, จัดระเบียบ	ญ. สะสางสิ่งที่ไม่จำเป็น ออกไป
正	正	5.3.1	ตรง (ไม่เบี้ยว), อยู่ตรงกลาง, ตรงจุดเวลานั้นๆ พอดี, ด้านหน้า, ซื่อสัตย์, ตรงไปตรงมา, ตรงไปตรงมา ตามจารีตหรือกฎหมาย, (สี, รสชาติ) โดยแท้/ไม่เจือปน, เป็นหลัก (ไม่เป็นรอง), (รูปทรง) ด้านเท่า, เป็นบวก (ไม่ติดลบ), ทำให้ตรง (ไม่ เอียง), แก้ไขให้ถูกต้อง, เดือน แรกของปี	จ. กำลังกระทำการ, พอดี, ประจวบเหมาะ
正确	正確	5.2	ถูกต้อง, ถูกแผน	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
正式	正式	5.2	เป็นทางการ	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
证明	証明	5.3.1	พิสูจน์, พิสูจน์ให้เห็นจริง	จ. หนังสือรับรอง
政府	政府	5.2	รัฐบาล	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
政治	政治	5.2	การเมือง	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
知识	知識	5.2	ความรู้, ปัญญา	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
直	直	5.3.3	ตรง, โดยตรง, ตรงไปตรงมา, ตั้งตรง	จ. (แนว) ตั้ง/ตั้ง, อยู่ ตลอดเวลา, จริงๆ ญ. ทันที่, ไกลๆ
直接	直接	5.2	โดยตรง, ทางตรง	มีความหมายตรงกันทุก ประการ

ศัพท์ ภาษา จีน	ศัพท์ ภาษา ญี่ปุ่น	รูปแบบ	ความหมายที่เหมือนกัน	ความหมายที่ต่างกัน หรือ คำอธิบายเพิ่มเติม
职业	職業	5.3.1	อาชีพ	จ. มืออาชีพ
植物	植物	5.2	พืช, พืชพรรณ, พืชชาติ	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
指导	指導	5.2	ชี้แนะ, ชี้แนะ	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
制度	制度	5.2	กฎระเบียบ, ระบบการ ปกครอง	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
制造	製造	5.3.1	ผลิต, สร้าง	จ. สร้างบรรยากาศหรือ สถานการณ์
制作	制/製作	5.3.2	ผลิต, จัดทำ	ญ. ใช้คันจิ 制作 สำหรับการ สร้างสรรค์ความคิดหรืองานเชิง ศิลป์ และใช้คันจิ 製作 สำหรับการ ผลิตเครื่องมือเครื่องใช้
中间	中間	5.3.1	ตรงกลาง, ระหว่างกลาง, ระหว่างทาง	จ. ท่ามกลาง, ภายใน
中心	中心	5.3.2	ใจกลาง, ศูนย์กลาง, ศูนย์รวม, หัวใจสำคัญ	ญ. เรื่องที่อยู่ในอกในใจ
中旬	中旬	5.2	ช่วงกลางเดือน (วันที่ 11-20 ของทุกเดือน)	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
种类	種類	5.2	ชนิด, ประเภท	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
重大	重大	5.2	ใหญ่หลวง, สำคัญ, ยิ่งใหญ่	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
重点	重点	5.2	จุดสำคัญ, ส่วนสำคัญ, ประเด็นหลัก, สำคัญ, หลัก, เน้นย้ำ	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
重量	重量	5.2	น้ำหนัก, ใช้เปรียบเทียบ สืบถึง คุณภาพของสิ่งนั้นๆ	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
重视	重視	5.2	ให้ความสำคัญ	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
重要	重要	5.2	สำคัญ	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
周到	周到	5.2	ได้ครบถ้วน, ไม่ขาดตก บกพร่อง	มีความหมายตรงกันทุก ประการ

ศัพท์ ภาษา จีน	ศัพท์ ภาษา ญี่ปุ่น	รูปแบบ	ความหมายที่เหมือนกัน	ความหมายที่ต่างกัน หรือ คำอธิบายเพิ่มเติม
周围	周囲	5.2	รอบข้าง, บริเวณโดยรอบ	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
主人	主人	5.3.2	เจ้าบ้าน, เจ้าภาพ, เจ้าของ, เจ้านาย	ญ. สามี
主要	主要	5.2	หลัก, หลักๆ, สำคัญ	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
主张	主張	5.2	เสนอให้, เห็นควร, ชูประเด็น, ข้อคิดเห็น, ข้อเสนอ	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
注意	注意	5.3.2	สังเกต, ระวัง, ให้ความสนใจ	ญ. ตักเตือน, เตือน, เตือนสติ
状况	状況	5.2	สภาวะ, สภาพ, ภาวะ	พ. พจนานุกรมจีนและญี่ปุ่นได้ ให้คำจำกัดความของ 状况、 状况 และ 情况、情况 ไว้ เหมือนกันทุกประการในทั้ง สองภาษา ผู้วิจัยได้สืบค้นเพิ่มเติม พบว่า 状况、状况 มักใช้กับ สภาวะที่เห็นจากภายนอก (ภว วิสัย) ในขณะที่ 情况、情 况 จะใช้กับสภาพหรือ รายละเอียดที่เกิดขึ้นภายใน ของสิ่งหรือสถานการณ์นั้นๆ
状态	状態	5.2	สถานะ, สถานการณ์ มักแสดง ออกมาให้เห็นภายนอก	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
准备	準備	5.3.1	เตรียม, เตรียมตัว, เตรียมใจ	จ. วางแผนจะ
资料	資料	5.3.1	ข้อมูล, เอกสาร	จ. สิ่งจำเป็นต่อการผลิตหรือ การดำรงชีวิต
资源	資源	5.2	ทรัพยากร	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
自动	自動	5.3.1	อัตโนมัติ, โดยอัตโนมัติ	จ. กระทำการโดยสมัครใจ, กระทำการด้วยความปรารถนา ของตนเอง ดังในประโยค 拥有自动帮忙的态度是很重要的。 การมีทัศนคติที่จะ ช่วยเหลือ(ผู้อื่น)ด้วยความ สมัครใจนั้นสำคัญมาก

ศัพท์ ภาษา จีน	ศัพท์ ภาษา ญี่ปุ่น	รูปแบบ	ความหมายที่เหมือนกัน	ความหมายที่ต่างกัน หรือ คำอธิบายเพิ่มเติม
自然	自然	5.2	ธรรมชาติ, เป็นธรรมชาติ, ตาม ธรรมชาติ, เป็นธรรมดา, โดย ปกติทั่วไป	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
自由	自由	5.2	เสรีภาพ, อิสระ, เสรี	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
字	字	5.3.1	ตัวอักษร, ตัวหนังสือ (มักสื่อถึง อักษรจีน), รูปร่างตัวอักษร, แบบอักษร	จ.เสียงอ่านของตัวอักษร, จิตรกรรมเกี่ยวกับตัวอักษร (เช่น การเขียนพู่กัน ฯลฯ), คำ, ลายลักษณ์อักษร, ลายเซ็น, ชื่ออื่นของบุคคล, ภาษาพูดใช้ สื่อถึงปริมาณการใช้ไฟฟ้าใน หน่วยกิโลวัตต์-ชั่วโมง (kWh) พ. สำหรับความหมาย "ชื่ออื่น ของบุคคล" สามารถใช้ค้นจี้ ในคำอ่านแบบญี่ปุ่นได้ว่า あ ざ な ได้
组织	組織	5.2	จัด, จัดตั้ง, จัดเตรียม, รูปแบบ การถักทอเส้นใย, องค์กร, เนื้อเยื่อ	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
最初	最初	5.2	เดิมที, ตอนแรกสุด	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
最后	最後	5.2	สุดท้าย	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
最近	最近	5.2	ช่วงนี้, หมู่นี้, เร็วๆ มานี้, ใกล้ ที่สุด	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
尊敬	尊敬	5.2	เคารพนับถือ, น่าเคารพ	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
尊重	尊重	5.2	เคารพ (บุคคล, ความคิด, กฎระเบียบ), ให้ความสำคัญ, จริงจัง	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
左右	左右	5.3.2	ประมาณ, คนรอบกาย, ควบคุม, ครอบงำ, ทั้ง 2 ข้าง (ซ้ายขวา) หรือสลับซ้ายทีขวา ที	ญ. กำกวม, ไม่ชัดเจน

ศัพท์ ภาษา จีน	ศัพท์ ภาษา ญี่ปุ่น	รูปแบบ	ความหมายที่เหมือนกัน	ความหมายที่ต่างกัน หรือ คำอธิบายเพิ่มเติม
作家	作家	5.2	นักเขียน, นักประพันธ์	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
作品	作品	5.2	ผลงานหรือชิ้นงานด้าน วรรณศิลป์	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
作文	作文	5.2	เรียงความ, เขียนความเรียง	มีความหมายตรงกันทุก ประการ
作业	作業	5.3.3	งานผลิต, กิจกรรมทางการ ผลิต	จ. การบ้าน, กิจกรรมทาง การทหาร, การฝึกทหาร ญ. การทำงาน, การใช้แรงงาน
作者	作者	5.2	ผู้แต่ง, ผู้เขียน, ผู้สร้างสรรค์ งานเชิงวรรณศิลป์	มีความหมายตรงกันทุก ประการ

* มีคำอธิบายเพิ่มเติม

** ข้อมูลความหมายศัพท์เสียงอ่านอ้างอิงตาม 《现代汉语词典》（商务印书馆）
และ「広辞苑」（岩波書店） ดังที่ได้กล่าวไว้ในบทที่ 1 หัวข้อ 1.5.3.3 โดยจะนำเสนอ
ความหมายที่แปลออกมาเป็นภาษาไทยโดยผู้วิจัย

ภาคผนวก จ

ชุดข้อมูลที่ใช้ในงานวิจัย

อักษรคันจิ สำหรับบทที่ 3 – 4

ระดับ N5

日、一、国、人、年、大、十、二、本、中、長、出、三、時、行、見、月、
 後、前、生、五、間、上、東、四、今、金、九、入、学、高、円、子、外、
 八、六、下、来、気、小、七、山、話、女、北、午、百、書、先、名、川、
 千、水、半、男、西、電、校、語、土、木、聞、食、車、何、南、万、毎、
 白、天、母、火、右、読、友、左、休、父、雨

ระดับ N4

会、同、事、自、社、発、者、地、業、方、新、場、員、立、開、手、力、
 間、代、明、動、京、目、通、言、理、体、田、主、題、意、不、作、用、
 度、強、公、持、野、以、思、家、世、多、正、安、院、心、界、教、文、
 元、重、近、考、画、海、壳、知、道、集、別、物、使、品、計、死、特、
 私、始、朝、運、終、台、広、住、真、有、口、少、町、料、工、建、空、
 急、止、送、切、転、研、足、究、楽、起、着、店、病、質、待、試、族、
 銀、早、映、親、験、英、医、仕、去、味、写、字、答、夜、音、注、帰、
 古、歌、買、悪、凶、週、室、歩、風、紙、黒、花、春、赤、青、館、屋、
 色、走、秋、夏、習、駅、洋、旅、服、夕、借、曜、飲、肉、貸、堂、鳥、
 飯、勉、冬、昼、茶、弟、牛、魚、兄、犬、妹、姉、漢

ระดับ N3

政、議、民、連、対、部、合、市、内、相、定、回、選、米、実、関、決、
 全、表、戦、経、最、現、調、化、当、約、首、法、性、要、制、治、務、
 成、期、取、都、和、機、平、加、受、続、進、数、記、初、指、権、支、
 産、点、報、済、活、原、共、得、解、交、資、予、向、際、勝、面、告、
 反、判、認、参、利、組、信、在、件、側、任、引、求、所、次、昨、論、
 官、増、係、感、情、投、示、変、打、直、両、式、確、果、容、必、演、
 歳、争、談、能、位、置、流、格、疑、過、局、放、常、状、球、職、与、
 供、役、構、割、費、付、由、説、難、優、夫、収、断、石、違、消、神、
 番、規、術、備、宅、害、配、警、育、席、訪、乗、残、想、声、念、助、
 労、例、然、限、迫、商、葉、伝、働、形、景、落、好、退、頭、負、渡、
 失、差、末、守、若、種、美、命、福、望、非、観、察、段、横、深、申、
 様、財、港、識、呼、達、良、候、程、満、敗、値、突、光、路、科、積、
 他、処、太、客、否、師、登、易、速、存、飛、殺、号、単、座、破、除、
 完、降、責、捕、危、給、苦、迎、園、具、辞、因、馬、愛、富、彼、未、
 舞、亡、冷、適、婦、寄、込、顔、類、余、王、返、妻、背、熱、宿、薬、

陰、賴、覺、船、途、許、拔、便、留、罪、努、精、散、靜、婚、喜、浮、
 絕、幸、押、倒、等、老、曲、弘、庭、徒、勤、遲、居、雜、招、困、欠、
 更、刻、贊、抱、犯、恐、息、遠、戾、願、繪、越、欲、痛、笑、互、束、
 似、列、探、逃、遊、迷、夢、君、閉、緒、折、草、暮、酒、悲、晴、掛、
 到、寢、暗、盜、吸、陽、御、齒、忘、雪、吹、娘、誤、洗、慣、札、窓、
 昔、貧、怒、泳、祖、杯、疲、皆、鳴、腹、煙、眠、怖、耳、頂、箱、晚、
 寒、髮、忙、才、靴、恥、偶、偉、猫、幾

ระดับ N2

党、協、総、区、領、県、設、改、府、査、委、軍、団、各、島、革、村、
 勢、減、再、税、営、比、防、補、境、導、副、算、輸、述、線、農、州、
 武、象、域、額、欧、担、準、賞、辺、造、被、技、低、復、移、個、門、
 課、脳、極、含、蔵、量、型、況、針、専、谷、史、階、管、兵、接、細、
 効、丸、湾、録、省、旧、橋、岸、周、材、戸、央、券、編、捜、竹、超、
 並、療、採、森、競、介、根、販、歴、将、幅、般、貿、講、林、装、諸、
 劇、河、航、鉄、児、禁、印、逆、換、久、短、油、暴、輪、占、植、清、
 倍、均、億、圧、芸、署、伸、停、爆、陸、玉、波、帶、延、羽、固、則、
 乱、普、測、豊、厚、齡、囲、卒、略、承、順、岩、練、軽、了、庁、城、
 患、層、版、令、角、絡、損、募、裏、仏、績、築、貨、混、昇、池、血、
 温、季、星、永、著、誌、庫、刊、像、香、坂、底、布、寺、宇、巨、震、
 希、触、依、籍、汚、枚、複、郵、仲、栄、札、板、骨、傾、届、卷、燃、
 跡、包、駐、弱、紹、雇、替、預、焼、簡、章、臓、律、贈、照、薄、群、
 秒、奥、詰、双、刺、純、翌、快、片、敬、悩、泉、皮、漁、荒、貯、硬、
 埋、柱、祭、袋、筆、訓、浴、童、宝、封、胸、砂、塩、賢、腕、兆、床、
 毛、緑、尊、祝、柔、殿、濃、液、衣、肩、零、幼、荷、泊、黄、甘、臣、
 浅、掃、雲、掘、捨、軟、沈、凍、乳、恋、紅、郊、腰、炭、踊、冊、勇、
 械、菜、珍、卵、湖、喫、干、虫、刷、湯、溶、鉦、涙、匹、孫、鋭、枝、
 塗、軒、毒、叫、拝、氷、乾、棒、祈、拾、粉、糸、綿、汗、銅、湿、瓶、
 咲、召、缶、隻、脂、蒸、肌、耕、鈍、泥、隅、灯、辛、磨、麦、姓、筒、
 鼻、粒、詞、胃、畳、机、膚、濯、塔、沸、灰、菓、帽、枯、涼、舟、貝、
 符、憎、皿、肯、燥、畜、挟、曇、滴、伺

อักษรจีนประยุกต์ สำหรับบทที่ 3 - 4

一、七、万、丈、三、上、下、不、与、丑、专、且、世、业、东、丝、丢、
 两、严、个、中、丰、临、为、主、丽、举、久、么、义、之、乎、乏、乐、
 乒、兵、乖、乘、乙、九、也、习、乡、书、买、乱、了、争、事、二、于、
 亏、云、互、五、亚、些、交、产、享、京、亮、亲、人、亿、什、仅、今、
 介、仍、从、仔、他、付、代、令、以、们、件、价、任、份、仿、企、休、
 众、优、伙、会、伞、伟、传、伤、估、伴、伸、似、但、位、低、住、体、

何、余、佛、作、你、佩、使、例、供、依、便、促、俊、俗、保、信、俩、
 修、俱、倍、倒、候、借、倡、值、假、做、停、健、偶、偷、偿、傅、傍、
 催、傲、傻、像、儿、允、元、兄、充、先、光、克、免、兑、兔、入、全、
 八、公、六、共、关、兴、兵、其、具、典、养、兼、内、册、再、冒、写、
 军、衣、冠、冬、冰、冲、决、况、冷、冻、净、准、凉、凌、减、几、凭、
 出、击、刀、分、切、划、列、则、刚、创、初、删、判、利、别、刮、到、
 制、刷、刺、刻、前、剧、剩、剪、力、劝、办、功、加、务、劣、动、助、
 努、励、劲、劳、势、勇、勤、勺、勿、匀、包、匆、化、北、匙、匹、区、
 医、十、千、升、午、半、华、单、卖、南、博、占、卡、卧、卫、印、危、
 即、却、卷、厂、厅、历、厉、压、厌、厕、厘、厚、原、厢、厦、厨、去、
 县、参、又、叉、及、友、双、反、发、叔、取、受、变、叙、口、古、句、
 另、只、叫、召、可、台、史、右、叶、号、司、吃、各、合、同、名、后、
 吐、向、吓、吗、否、吧、吨、含、听、启、吵、吸、吹、吻、呀、呆、告、
 员、呢、周、味、呼、命、和、咖、咨、咬、咱、咳、咸、品、哈、响、哎、
 哥、哪、哭、哲、唉、售、唯、唱、商、啊、啡、啤、喂、善、喊、喜、喝、
 喷、嗓、嗯、嗽、嘉、嘴、器、嚏、四、回、因、团、园、困、围、固、国、
 图、圆、圈、土、在、地、场、圾、址、均、坏、坐、块、坚、坦、垃、型、
 城、域、培、基、堆、堵、塑、塘、填、境、墙、增、壁、士、声、壶、处、
 备、复、夏、夕、外、多、夜、够、大、天、太、夫、失、头、夸、夹、奇、
 奈、奋、奖、套、女、奶、她、好、如、妇、妈、妙、妨、妹、妻、始、姐、
 姑、姓、委、姥、姨、姻、姿、威、娘、娱、娶、婆、婚、媒、嫁、嫩、子、
 孕、字、存、孙、孝、季、学、孩、宁、它、守、安、完、官、定、宜、宝、
 实、宠、客、宣、室、害、宴、家、容、宽、宾、宿、寂、寄、密、富、寒、
 寓、寞、察、对、寻、导、寿、封、射、将、尊、小、少、尔、尘、尚、尝、
 尤、就、尺、尽、尾、局、层、居、屈、屈、届、屋、展、属、山、屿、岁、
 岛、岸、工、左、巧、巨、差、己、己、巴、巾、币、市、布、帅、师、希、
 帘、带、席、帮、常、帽、幅、幕、干、平、年、并、幸、幻、幼、幽、广、
 庆、床、序、库、应、底、店、府、废、度、座、庭、康、延、建、开、弃、
 弄、式、引、弟、张、弯、弱、弹、强、归、当、录、形、彩、影、彻、彼、
 往、征、待、很、律、得、微、德、心、必、忆、忍、志、忘、忙、快、念、
 忽、怀、态、怎、怕、怜、思、急、性、怨、怪、总、恋、恐、恢、恨、恭、
 息、恳、恶、恼、悄、悉、悔、悠、悠、悲、情、惊、惜、惠、惭、惯、想、
 愁、愉、意、感、愧、愿、慌、慎、慕、慢、慧、慰、憾、懂、懒、戏、成、
 我、戒、或、战、戚、戴、户、房、所、扇、手、才、打、扔、托、执、扩、
 扫、扬、扮、扰、扶、批、找、承、技、抄、把、抓、投、抖、折、抢、护、
 报、披、抬、抱、押、抽、担、拆、拉、拍、拐、拒、招、拜、拥、拦、择、
 括、拳、拼、拾、拿、持、挂、指、按、挑、挡、挣、挤、挥、振、挺、捐、
 损、捡、换、据、授、掉、掌、排、接、控、推、措、描、提、插、握、搜、
 搞、搬、摄、摆、摇、摔、摘、摩、摸、撕、撞、播、操、擦、支、收、改、
 放、政、故、效、敌、敏、救、教、敢、散、敬、数、敲、整、文、斗、料、
 斜、斤、断、新、方、施、旁、旅、族、无、既、日、旦、旧、早、旬、时、

昆、明、易、星、映、春、昨、是、显、晒、晕、晚、普、景、晴、智、暂、
 暑、暖、暗、更、曾、替、最、月、有、朋、服、朗、望、朝、期、木、未、
 末、本、术、朵、机、杀、杂、杈、李、材、村、束、条、来、杯、松、板、
 极、构、析、林、果、枪、架、某、染、柔、柜、查、柴、柿、标、树、校、
 样、核、根、格、桃、案、桌、桔、档、桥、桶、梦、梨、梯、梳、检、棋、
 棒、森、棵、椅、植、椒、楚、楼、概、模、橡、欠、次、欢、欣、欧、款、
 歇、歉、歌、止、正、此、步、武、歪、死、殊、段、母、每、毒、比、毕、
 毛、毫、毯、民、气、氛、水、永、汁、求、汇、汉、汗、江、池、污、汤、
 汽、沉、沙、沟、没、河、油、治、泉、法、泛、注、泪、泳、泼、洋、洒、
 洗、洞、洲、活、派、流、浅、浇、测、济、浏、浓、浪、海、涂、消、润、
 涨、淘、淡、深、清、渐、温、渴、游、湿、源、滑、滚、满、滩、滴、漂、
 漏、演、漠、漫、潮、澡、激、火、灯、灰、灵、灾、炒、炭、炮、炸、点、
 炼、烂、烈、烟、烤、烦、烧、烫、热、然、煤、照、煮、熊、熟、熬、燃、
 燥、爬、爱、父、爷、爸、片、版、牌、牙、牛、物、特、状、犹、狂、狗、
 狡、独、狮、猜、猪、猫、猷、猴、狒、率、玉、王、玩、环、现、玻、珍、
 班、球、理、琴、璃、瓜、瓶、甚、甜、生、用、甩、由、甲、申、电、男、
 画、界、留、略、疑、疗、疯、疲、疼、病、痒、痛、瘦、登、白、百、皂、
 的、皮、盆、益、盐、盒、盖、盘、目、直、相、盼、盾、省、眉、看、真、
 眠、眼、着、睁、睛、睡、瞎、瞧、矛、知、矩、短、矮、石、矿、码、砍、
 研、破、础、硕、硬、确、碍、碎、碗、碰、示、礼、社、祝、神、票、禁、
 福、离、秀、私、秋、种、科、秒、秘、租、秩、积、称、移、程、稍、税、
 稳、究、穷、空、穿、突、窄、窗、立、站、竞、竟、章、童、竹、笑、笔、
 符、笨、第、等、筑、答、筷、签、筒、算、管、箱、篇、篮、籍、米、类、
 粗、粘、粮、精、糊、糕、糖、糙、糟、系、素、索、紧、紫、累、繁、红、
 约、级、纪、纯、纲、纳、纷、纸、线、练、组、细、织、终、绍、经、结、
 绕、给、络、绝、统、继、绩、绪、续、绳、维、绸、综、绿、缓、编、缩、
 缺、网、罚、置、羊、美、羞、羨、群、羽、翅、翻、老、考、者、而、耐、
 耳、耽、聊、职、联、聘、聚、聪、肃、肉、肌、肚、肠、股、肤、肥、肩、
 肯、育、胁、胃、胆、背、胖、胜、胡、胳、胶、胸、能、脆、脏、脑、脖、
 脚、脱、脸、脾、腐、腰、腿、膀、膊、膏、白、臭、至、致、舅、舍、舒、
 舞、航、般、船、良、艰、色、艳、艺、节、花、苗、苦、英、苹、范、茶、
 草、荐、荣、药、获、菜、荀、营、落、著、葡、蓝、蔬、蕉、薄、藏、虎、
 虑、虚、虫、虹、虽、蛇、蛋、蜂、蜜、蝴、蝶、血、行、街、衡、衣、补、
 表、衫、衬、袋、袜、被、裁、装、裔、裙、裤、裹、西、要、见、观、规、
 视、览、觉、角、解、触、言、警、计、订、认、讨、让、训、议、记、讲、
 许、论、讽、设、访、证、评、识、诉、诊、词、译、试、诗、诚、话、询、
 该、详、语、误、说、请、读、课、谁、调、谅、谈、谊、谓、谢、谦、谨、
 豆、象、豪、豫、貌、贝、负、贡、财、责、败、账、货、质、购、贴、贵、
 贷、贸、费、贺、资、赏、赔、赚、赛、赞、赢、走、赶、起、趁、超、越、
 趋、趟、趣、足、跃、跑、距、跟、路、跳、践、踢、踩、蹲、身、躲、躺、
 车、转、轮、软、轻、载、较、辅、辆、辈、辑、输、辛、辞、辣、辩、边、

达、迅、过、迎、运、近、返、还、这、进、远、违、连、迟、迫、述、迷、
 迹、追、退、送、适、逃、选、透、逐、递、途、逗、通、逛、速、造、逻、
 遇、遍、道、遗、遵、避、邀、那、邨、邻、郊、部、都、配、酒、酱、酸、
 醉、醋、醒、采、释、里、重、量、金、针、钓、钟、钢、钥、钱、铁、铃、
 铅、银、链、销、锁、锅、错、键、锻、镜、长、门、闪、闭、问、闯、闲、
 间、闹、闻、阅、队、防、阳、阴、阵、阶、阻、阿、附、际、陆、陌、降、
 限、院、除、险、陪、随、隔、难、雄、集、雨、雪、零、雷、雾、需、震、
 霉、青、静、非、靠、面、革、鞋、鞭、音、页、顶、项、顺、须、顾、顿、
 预、领、频、颀、题、颜、风、飘、飞、食、餐、饭、饮、饰、饱、饺、饼、
 饿、馆、馒、首、香、马、驶、驾、骂、骄、验、骑、骗、骤、骨、高、髦、
 鬼、魅、鱼、鲜、鸟、鸡、鸭、麦、麻、黄、黑、默、鼓、鼠、鼻、齐、齿、
 龄、龙

ศัพท์ภาษาญี่ปุ่น สำหรับบทที่ 5

ระดับ N5

会う(あう)、青(あお)、青い(あおい)、赤(あか)、赤い(あかい)、明い(あか
 るい)、秋(あき)、開く(あく)、開ける(あける)、上げる(あげる)、朝(あ
 さ)、朝御飯(あさごはん)、あさって、足(あし)、明日(あした)、あそこ、遊
 ぶ(あそぶ)、暖かい(あたたかい)、頭(あたま)、新しい(あたらしい)、あち
 ち、暑い(あつい)、熱い(あつい)、厚い(あつい)、あっち、後(あと)、あな
 た、兄(あに)、姉(あね)、あの、あの、アパート、あびる、危ない(あぶな
 い)、甘い(あまい)、あまり、雨(あめ)、飴(あめ)、洗う(あらう)、ある、歩
 く(あるく)、あれ、いい/よい、いいえ、言う(いう)、家(いえ)、いかが、行
 く(いく)、いくつ、いくら、池(いけ)、医者(いしゃ)、いす、忙しい(いそが
 しい)、痛い(いたい)、一(いち)、一日(いちにち)、いちばん、いつ、五日
 (いつか)、一緒(いっしょ)、五つ(いつつ)、いつも、犬(いぬ)、今(いま)、
 意味(いみ)、妹(いもうと)、嫌(いや)、入口(いりぐち)、居る(いる)、要る
 (いる)、入れる(いれる)、色(いろ)、いろいろ、上(うへ)、後ろ(うしろ)、
 薄い(うすい)、歌(うた)、歌う(うたう)、生まれる(うまれる)、海(うみ)、
 売る(うる)、煩い(うるさい)、上着(うわぎ)、絵(え)、映画(えいが)、映画
 館(えいがかん)、英語(えいご)、ええ、駅(えき)、エレベーター、鉛筆(えん
 ぴつ)、おいしい、多い(おおい)、大きい(おおきい)、大きな(おおきな)、大
 勢(おおぜい)、お母さん(おかあさん)、お菓子(おかし)、お金(おかね)、起
 きる(おきる)、置く(おく)、奥さん(おくさん)、お酒(おさけ)、お皿(おさ
 ら)、伯父/叔父(おじいさん)、教える(おしえる)、伯父/叔父(おじさん)、押
 す(おす)、遅い(おそい)、お茶(おちゃ)、お手洗い(おてあらい)、お父さん
 (おとうさん)、弟(おとうと)、男(おとこ)、男の子(おとこのこ)、一昨日(お
 ととい)、一昨年(おととし)、大人(おとな)、おなか、同じ(おなじ)、お兄さ
 さん(おにいさん)、お姉さん(おねえさん)、おばあさん、伯母さん/叔母さん

(おばさん)、お風呂(おふろ)、お弁当(おべんとう)、覚える(おぼえる)、お
 まわりさん、重い(おもい)、おもしろい、泳ぐ(およぐ)、降りる(おりる)、
 終る(おわる)、音楽(おんがく)、女(おんな)、女の子(おんなのこ)、外国(が
 いこく)、外国人(がいこくじん)、会社(かいしゃ)、階段(かいだん)、買い物
 (かいもの)、買う(かう)、返す(かえす)、帰る(かえる)、かかる、かぎ、書
 く(かく)、学生(がくせい)、かける、傘(かさ)、貸す(かす)、風(かぜ)、風
 邪(かぜ)、家族(かぞく)、方(かた)、学校(がっこう)、カップ、家庭(かて
 い)、角(かど)、かばん、花瓶(かびん)、紙(かみ)、カメラ、火曜日(かよう
 び)、辛い(からい)、体(からだ)、借りる(かりる)、軽い(かるい)、カレー、
 カレンダー、川/河(かわ)、かわいい、漢字(かんじ)、木(き)、黄色(きい
 ろ)、黄色い(きいろい)、消える(きえる)、聞く(きく)、北(きた)、ギター、
 汚い(きたない)、喫茶店(きっさてん)、切手(きって)、切符(きっぷ)、昨日
 (きのう)、九(きゅう / く)、牛肉(ぎゅうにく)、牛乳(ぎゅうにゅう)、今日
 (きょう)、教室(きょうしつ)、兄弟(きょうだい)、去年(きょねん)、嫌い(き
 らい)、切る(きる)、着る(きる)、きれい、キロ/キログラム、キロ/キロメー
 トル、銀行(ぎんこう)、金曜日(きんようび)、薬(くすり)、ください、果物
 (くだもの)、口(くち)、靴(くつ)、靴下(くつした)、国(くに)、曇り(くも
 り)、曇る(くもる)、暗い(くらい)、クラス、グラム、来る(くる)、車(くる
 ま)、黒(くろ)、黒い(くろい)、警官(けいかん)、今朝(けさ)、消す(けす)、
 結構(けっこう)、結婚(けっこん)、月曜日(げつようび)、玄関(げんかん)、
 元気(げんき)、五(ご)、公園(こうえん)、交差点(こうさてん)、紅茶(こうち
 ゃ)、交番(こうばん)、声(こえ)、コート、コーヒー、ここ、午後(ごご)、九
 日(ここのか)、九つ(ここのつ)、午前(ごぜん)、答える(こたえる)、こち
 ら、こっち、コップ、今年(ことし)、言葉(ことば)、子供(こども)、この、
 御飯(ごはん)、コピーする、困る(こまる)、これ、今月(こんげつ)、今週(こ
 んしゅう)、こんな、今晚(こんばん)、さあ、財布(さいふ)、魚(さかな)、先
 (さき)、咲く(さく)、作文(さくぶん)、差す(さす)、雑誌(ざっし)、砂糖(さ
 とう)、寒い(さむい)、さ来年(さらいねん)、三(さん)、散歩(さんぽする)、
 四(し / よん)、塩(しお)、しかし、時間(じかん)、仕事(しごと)、辞書(じ
 しょ)、静か(しずか)、下(した)、七(しち / なな)、質問(しつもん)、自転
 車(じてんしゃ)、自動車(じどうしゃ)、死ぬ(しぬ)、字引(じびき)、自分(じ
 ぶん)、閉まる(しまる)、閉める(しめる)、締める(しめる)、じゃ/じゃあ、
 写真(しゃしん)、シャツ、シャワー、十(じゅう とお)、授業(じゅぎょう)、
 宿題(しゅくだい)、上手(じょうず)、丈夫(じょうぶ)、しょうゆ、食堂(しょ
 くどう)、知る(しる)、白(しろ)、白い(しろい)、新聞(しんぶん)、水曜日
 (すいようび)、吸う(すう)、スカート、好き(すき)、少ない(すくない)、す
 ぐに、少し(すこし)、涼しい(すずしい)、ストーブ、スプーン、スポーツ、
 ズボン、住む(すむ)、スリッパ、する、座る(すわる)、背(せ)、生徒(せい
 と)、セーター、せっけん、背広(せびろ)、狭い(せまい)、ゼロ、千(せん)、
 先月(せんげつ)、先週(せんしゅう)、先生(せんせい)、洗濯(せんたく)、全
 部(ぜんぶ)、掃除(そうじする)、そうして/そして、そこ、そちら、そっち、

外(そと)、その、そば、空(そら)、それ、それから、それでは、大学(だいがく)、大使館(たいしかん)、大丈夫(だいじょうぶ)、大好き(だいすき)、大切(たいせつ)、台所(だいどころ)、たいへん、たいへん、高い(たかい)、たくさん、タクシー、出す(だす)、立つ(たつ)、たて、建物(たてもの)、楽しい(たのしい)、頼む(たのむ)、たばこ、たぶん、食べ物(たべもの)、食べる(たべる)、卵(たまご)、誰(だれ)、誰(だれか)、誕生日(たんじょうび)、だんだん、小さい(ちいさい)、小さな(ちいさな)、近い(ちかい)、違う(ちがう)、近く(ちかく)、地下鉄(ちかてつ)、地図(ちず)、茶色(ちゃいろ)、ちゃわん、ちょうど、ちょっと、一日(ついたち)、使う(つかう)、疲れる(つかれる)、次(つぎ)、着く(つく)、机(つくえ)、作る(つくる)、つける、勤める(つとめる)、つまらない、冷たい(つめたい)、強い(つよい)、手(て)、テープ、テーブル、テープレコーダー、出かける(でかける)、手紙(てがみ)、できる、出口(でぐち)、テスト、では、デパート、でも、出る(でる)、テレビ、天気(てんき)、電気(でんき)、電車(でんしゃ)、電話(でんわ)、戸(と)、ドア、トイレ、どう、どうして、どうぞ、動物(どうぶつ)、どうも、遠い(とおい)、十日(とおか)、時々(ときどき)、時計(とけい)、どこ、所(ところ)、年(とし)、図書館(としょかん)、どちら、どっち、とても、どなた、隣(となり)、どの、飛ぶ(とぶ)、止まる(とまる)、友達(ともだち)、土曜日(どようび)、鳥(とり)、とり肉(とりにく)、取る(とる)、撮る(とる)、どれ、ナイフ、中(なか)、長い(ながい)、鳴く(なく)、無くす(なくす)、なぜ、夏(なつ)、夏休み(なつやすみ)、など、七つ(ななつ)、七日(なのか)、名前(なまえ)、習う(ならう)、並ぶ(ならぶ)、並べる(ならべる)、なる、何(なん/なに)、二(に)、賑やか(にぎやか)、肉(にく)、西(にし)、日曜日(にちようび)、荷物(にもつ)、ニュース、庭(にわ)、脱ぐ(ぬぐ)、温い(ぬるい)、ネクタイ、猫(ねこ)、寝る(ねる)、ノート、登る(のぼる)、飲み物(のみもの)、飲む(のむ)、乗る(のる)、歯(は)、パーティー、はい、灰皿(はいざら)、入る(はいる)、葉書(はがき)、はく、箱(はこ)、橋(はし)、はし、始まる(はじまる)、初め/始め(はじめ)、初めて(はじめて)、走る(はしる)、バス、バター、二十歳(はたち)、働く(はたらく)、八(はち)、二十日(はつか)、花(はな)、鼻(はな)、話(はなし)、話す(はなす)、早い(はやい)、速い(はやい)、春(はる)、貼る(はる)、晴れ(はれ)、晴れる(はれる)、半(はん)、晩(ばん)、パン、ハンカチ、番号(ばんごう)、晩御飯(ばんごはん)、半分(はんぶん)、東(ひがし)、引く(ひく)、弾く(ひく)、低い(ひくい)、飛行機(ひこうき)、左(ひだり)、人(ひと)、一つ(ひとつ)、一月(ひとつき)、一人(ひとり)、暇(ひま)、百(ひゃく)、病院(びょういん)、病気(びょうき)、昼(ひる)、昼御飯(ひるごはん)、広い(ひろい)、フィルム、封筒(ふうとう)、プール、フォーク、吹く(ふく)、服(ふく)、二つ(ふたつ)、豚肉(ぶたにく)、二人(ふたり)、二日(ふつか)、太い(ふとい)、冬(ふゆ)、降る(ふる)、古い(ふるい)、ふろ、文章(ぶんしょう)、ページ、下手(へた)、ベッド、ペット、部屋(へや)、辺(へん)、ペン、勉強(べんきょうする)、便利(べんり)、帽子(ぼうし)、ボールペン、ほか、ポケット、欲しい(ほしい)、ポス

ト、細い(ほそい)、ボタン、ホテル、本(ほん)、本棚(ほんだな)、ほんとう、毎朝(まいあさ)、毎月(まいげつ/まいつき)、毎週(まいしゅう)、毎日(まいにち)、毎年(まいねん/まいとし)、毎晩(まいばん)、前(まえ)、曲る(まがる)、まずい、また、まだ、町(まち)、待つ(まつ)、まっすぐ、マッチ、窓(まど)、丸い/円い(まるい)、万(まん)、万年筆(まんねんひつ)、磨く(みがく)、右(みぎ)、短い(みじかい)、水(みず)、店(みせ)、見せる(みせる)、道(みち)、三日(みっか)、三つ(みつつ)、緑(みどり)、皆さん(みなさん)、南(みなみ)、耳(みみ)、見る 観る(みる)、みんな、六日(むいか)、向こう(むこう)、難しい(むずかしい)、六つ(むつつ)、村(むら)、目(め)、メートル、眼鏡(めがね)、もう、もう一度(もういちど)、木曜日(もくようび)、持つ(もつ)、もっと、物(もの)、門(もん)、問題(もんだい)、八百屋(やおや)、野菜(やさい)、易しい(やさしい)、安い(やすい)、休み(やすみ)、休む(やすむ)、八つ(やつつ)、山(やま)、やる、夕方(ゆうがた)、夕飯(ゆうはん)、郵便局(ゆうびんきょく)、昨夜(ゆうべ)、有名(ゆうめい)、雪(ゆき)、行く(ゆく)、ゆっくりと、八日(ようか)、洋服(ようふく)、よく、横(よこ)、四日(よっか)、四つ(よつつ)、呼ぶ(よぶ)、読む(よむ)、夜(よる)、弱い(よわい)、来月(らいげつ)、来週(らいしゅう)、来年(らいねん)、ラジオ、ラジカセ / ラジオカセット、りっぱ、留学生(りゅうがくせい)、両親(りょうしん)、料理(りょうり)、旅行(りょこう)、零(れい)、冷蔵庫(れいぞうこ)、レコード、レストラン、練習(れんしゅうする)、廊下(ろうか)、六(ろく)、ワイシャツ、若い(わかい)、分かる(わかる)、忘れる(わすれる)、私(わたくし)、私(わたし)、渡す(わたす)、渡る(わたる)、悪い(わるい)、より、ほう

အုပ်စု N4

あ、ああ、あいさつする、間(あいだ)、合う(あう)、あかちゃん、上る(あがる)、赤ん坊(あかんぼう)、空く(あく)、アクセサリー、あげる、浅い(あさい)、味(あじ)、アジア、明日(あす)、遊び(あそび)、集る(あつまる)、集める(あつめる)、アナウンサー、アフリカ、アメリカ、謝る(あやまる)、アルコール、アルバイト、安心(あんしん)、安全(あんぜん)、あんな、案内(あんないする)、以下(いか)、以外(いがい)、医学(いがく)、生きる(いきる)、意見(いけん)、石(いし)、いじめる、以上(いじょう)、急ぐ(いそぐ)、致す(いたす)、いただく、一度(いちど)、一生懸命(いっしょうけんめい)、いっぱい、糸(いと)、以内(いない)、田舎(いなか)、祈る(いのる)、いらっしゃる、植える(うえる)、うかがう、受付(うけつけ)、受ける(うける)、動く(うごく)、うそ、うち、打つ(うつ)、美しい(うつくしい)、写す(うつす)、移る(うつる)、腕(うで)、うまい、裏(うら)、売り場(うりば)、うれしい、うん、運転(うんてんする)、運転手(うんてんしゅ)、運動(うんどうする)、エスカレーター、枝(えだ)、選ぶ(えらぶ)、遠慮(えんりよする)、おいでになる、お祝い(おいわい)、オートバイ、おかげ、おかしい、億(おく)、屋上(おくじょう)、贈り物(おくりもの)、送る(おくる)、遅れる(おくれる)、起す

(おこす)、行(おこなう)、怒(おこる)、押し入れ(おしいれ)、お嬢さん(おじょうさん)、お宅(おたく)、落(おちる)、おっしゃる、夫(おっと)、おつり、音(おと)、落す(おとす)、踊(おどり)、踊る(おどる)、驚(おどろく)、お祭り(おまつり)、お見舞い(おみまい)、お土産(おみやげ)、思い出(おもいだす)、思(おもう)、おもちゃ、表(おもて)、親(おや)、下(おりる)、折(おる)、お礼(おれい)、折れる(おれる)、終(おわり)、カーテン、海岸(かいがん)、会(かいぎ)、会議室(かいぎしつ)、会(かいじょう)、会話(かいわ)、帰(かえり)、変(かえる)、科学(かがく)、鏡(かがみ)、掛(かける)、飾(かざる)、火(かじ)、ガソリン、ガソリンスタンド、堅/硬/固(かたい)、形(かたち)、片(かたづける)、課長(かちょう)、勝(かつ)、かっこう、家内(かない)、悲(かなしい)、必(かならず)、お金持(かねもち/おかねもち)、彼女(かのじょ)、壁(かべ)、かまう、髪(かみ)、噛(かむ)、通(かよう)、ガラス、彼(かれ)、彼ら(かれら)、乾(かわく)、代(かわり)、変(かわる)、考(かんがえる)、関(かんけい)、看護婦(かんごふ)、簡(かんたん)、気(き)、機(きかい)、危(きけん)、聞(きこえる)、汽(きしゃ)、技(ぎじゅつ)、季(きせつ)、規(きそく)、きつと、絹(きぬ)、厳(きびしい)、気(きぶん)、決(きまる)、君(きみ)、決(きめる)、気(きもち)、着(きもの)、客(きやく)、急(きゅう)、急行(きゅうこう)、教(きょういく)、教(きょうかい)、競(きょうそう)、興(きょうみ)、近(きんじょ)、具(ぐあい)、空(くうき)、空(くうこう)、草(くさ)、く(くさる)、首(くび)、雲(くも)、比(くらべる)、く(くれる)、暮(くれる)、君(くん)、毛(け)、計(けいかくする)、経(けいけんする)、経(けいざい)、警(けいさつ)、ケ(けがする)、景(けしき)、消(けしゴム)、下(げしゅく)、決(けっして)、け(けれども)、原(げんいん)、けんかする、研(けんきゅう)、研(けんきゅうしつ)、見(けんぶつ)、子(こ)、こ(こう)、郊(こうがい)、講(こうぎ)、工(こうぎょう)、高(こうこう)、高(こうこうせい)、工(こうじょう)、校(こうちょう)、交(こうつう)、講(こうどう)、高(こうとうがっこう)、公(こうむいん)、国(こくさい)、心(こころ)、御(ごしゅじん)、故(こしょうする)、ご(ごぞんじ)、答(こたえ)、ご(ごちそう)、こ(こと)、小(ことり)、こ(このあいだ)、こ(このごろ)、細(こまかい)、ご(ごみ)、込(こむ)、米(こめ)、こ(こらんになる)、こ(これから)、怖(こわい)、壊(こわす)、壊(こわれる)、コン(コンサート)、今(こんど)、コン(コンピュータ/コンピューター)、今(こんや)、最(さいきん)、最(さいご)、最(さいしょ)、坂(さか)、探(さがす)、下(さがる)、盛(さかん)、下(さげる)、差(さしあげる)、さ(さつき)、寂(さびしい)、さ(さらいげつ)、さ(さらいしゅう)、サ(サラダ)、騒(さわぐ)、触(さわる)、産(さんぎょう)、サ(サンダル)、サ(サンドイッチ)、残(ざんねん)、市(し)、字(じ)、試(しあい)、仕(しかた)、し(しかる)、試(しけん)、事(じこ)、地(じしん)、時(じだい)、下(したぎ)、支(したくする)、し(しっか

り、失敗(しっぱい)、辞典(じてん)、品物(しなもの)、しばらく、島(しま)、市民(しみん)、事務所(じむしょ)、社会(しゃかい)、社長(しゃちょう)、じゃま、ジャム、自由(じゆう)、習慣(しゅうかん)、住所(じゅうしょ)、柔道(じゅうどう)、十分(じゅうぶん)、出席(しゅつせきする)、出発(しゅっぱつする)、趣味(しゅみ)、準備(じゅんびする)、紹介(しょうかい)、小学校(しょうがっこう)、小説(しょうせつ)、招待(しょうたいする)、承知(しょうちする)、将来(しょうらい)、食事(しょくじする)、食料品(しょくりょうひん)、女性(じょせい)、知らせる(しらせる)、調べる(しらべる)、人口(じんこう)、神社(じんじゃ)、親切(しんせつ)、心配(しんぱいする)、新聞社(しんぶんしゃ)、水泳(すいえい)、水道(すいどう)、ずいぶん、数学(すうがく)、スーツ、スーツケース、過ぎる(すぎる)、すく、スクリーン、凄い(すごい)、進む(すすむ)、すっかり、ずっと、ステーキ、捨てる(すてる)、ステレオ、砂(すな)、すばらしい、滑る(すべる)、隅(すみ)、済む(すむ)、すり、すると、生活(せいかつする)、生産(せいさんする)、政治(せいじ)、西洋(せいよう)、世界(せかい)、席(せき)、説明(せつめい)、背中(せなか)、ぜひ、世話(せわする)、線(せん)、ぜんぜん、戦争(せんそう)、先輩(せんぱい)、そう、相談(そうだんする)、育てる(そだてる)、卒業(そつぎょう)、祖父(そふ)、ソフト、祖母(そぼ)、それで、それに、それほど、そろそろ、そんな、そんなに、退院(たいいんする)、大学生(だいがくせい)、大事(だいじ)、大体(だいたい)、たいてい、タイプ、大分(だいぶ)、台風(たいふう)、倒れる(たおれる)、だから、確か(たしか)、足す(たす)、訪ねる(たずねる)、尋ねる(たずねる)、正しい(ただしい)、畳(たたみ)、立てる(たてる)、建てる(たてる)、例えば(たとえば)、棚(たな)、楽しみ(たのしみ)、楽しむ(たのしむ)、たまに、為(ため)、だめ、足る(たりる)、男性(だんせい)、暖房(だんぼう)、血(ち)、チェックする、力(ちから)、ちっとも、ちゃん、注意(ちゅうい)、中学校(ちゅうがっこう)、注射(ちゅうしゃ)、駐車場(ちゅうしゃじょう)、地理(ちり)、捕まえる(つかまえる)、つき、付く(つく)、漬ける(つける)、都合(つごう)、伝える(つたえる)、続く(つづく)、続ける(つづける)、包む(つつむ)、妻(つま)、つもり、釣る(つる)、連れる(つれる)、丁寧(ていねい)、テキスト、適当(てきとう)、できるだけ、手伝う(てつだう)、テニス、手袋(てぶくろ)、寺(てら)、点(てん)、店員(てんいん)、天気予報(てんきよほう)、電灯(でんとう)、電報(でんぼう)、展覧会(てんらんかい)、都(と)、道具(どうぐ)、とうとう、動物園(どうぶつえん)、遠く(とおく)、通る(とおる)、特に(とくに)、特別(とくべつ)、とこや、途中(とちゅう)、特急(とっきゅう)、届ける(とどける)、泊まる(とまる)、止める(とめる)、取り替える(とりかえる)、泥棒(どろぼう)、どんどん、直す(なおす)、直る(なおる)、治る(なおる)、中々(なかなか)、泣く(なく)、無くなる(なくなる)、亡くなる(なくなる)、投げる(なげる)、なきる、鳴る(なる)、なるべく、なるほど、慣れる(なれる)、におい、苦い(にがい)、二階建て(にかいだて)、逃げる(にげる)、日記(にっき)、入院(にゅういんする)、入学(にゅうがくする)、似る(にる)、人形(にんぎょう)、盗む

(ぬすむ)、塗る(ぬる)、ぬれる、ねだん、熱(ねつ)、ねっしん、寝坊(ねぼう)、眠い(ねむい)、眠る(ねむる)、残る(のこる)、のど、乗り換える(のりかえる)、乗り物(のりもの)、葉(は)、場合(ばあい)、パート、倍(ばい)、拝見(はいけんする)、歯医者(はいしゃ)、運ぶ(はこぶ)、始める(はじめる)、場所(ばしょ)、はず、恥ずかしい(はずかしい)、パソコン、発音(はつおん)、はっきり、花見(はなみ)、林(はやし)、払う(はらう)、番組(ばんぐみ)、反対(はんたい)、ハンドバッグ、日(ひ)、火(ひ)、ピアノ、冷える(ひえる)、光(ひかり)、光る(ひかる)、引き出し(ひきだし)、引き出す(ひきだす)、ひげ、飛行場(ひこうじょう)、久しぶり(ひさしぶり)、美術館(びじゅつかん)、非常に(ひじょうに)、びっくりする、引越す(ひっこす)、必要(ひつよう)、ひどい、開く(ひらく)、ビル、昼間(ひるま)、昼休み(ひるやすみ)、拾う(ひろう)、ファックス、増える(ふえる)、深い(ふかい)、複雑(ふくぞつ)、復習(ふくしゅう)、部長(ぶちょう)、普通(ふつう)、ぶどう、太る(ふとる)、布団(ふとん)、舟(ふね)、不便(ふべん)、踏む(ふむ)、降り出す(ふりだす)、プレゼント、文化(ぶんか)、文学(ぶんがく)、文法(ぶんぽう)、別(べつ)、ベル、変(へん)、返事(へんじ)、貿易(ぼうえき)、放送(ほうそうする)、法律(ほうりつ)、僕(ぼく)、星(ほし)、ほど、ほとんど、ほめる、翻訳(ほんやく)、参る(まいる)、負ける(まける)、まじめ、まず、または、間違える(まちがえる)、間に合う(まにあう)、周り(まわり)、回る(まわる)、漫画(まんが)、真中(まんなか)、見える(みえる)、湖(みずうみ)、味噌(みそ)、見つかる(みつかる)、見つける(みつける)、皆(みな)、港(みなと)、向かう(むかう)、迎える(むかえる)、昔(むかし)、虫(むし)、息子(むすこ)、娘(むすめ)、無理(むり)、召し上がる(めしあがる)、珍しい(めずらしい)、申し上げる(もうしあげる)、申す(もうす)、もうすぐ、もし、もちろん、もっとも、戻る(もどる)、木綿(もめん)、もらう、森(もり)、焼く(やく)、約束(やくそく)、役に立つ(やくにたつ)、焼ける(やける)、優しい(やさしい)、痩せる(やせる)、やっと、やはり/やっぱり、止む(やむ)、止める(やめる)、柔らかい(やわらかい)、湯(ゆ)、輸出(ゆしゅつする)、輸入(ゆいゅうする)、指(ゆび)、指輪(ゆびわ)、夢(ゆめ)、揺れる(ゆれる)、用(よう)、用意(ようい)、用事(ようじ)、汚れる(よごれる)、予習(よしゅう)、予定(よてい)、予約(よやく)、寄る(よる)、喜ぶ(よろこぶ)、よろしい、理由(りゆう)、利用(りよう)、両方(りょうほう)、旅館(りょかん)、留守(るす)、冷房(れいぼう)、歴史(れきし)、レジ、レポート/リポート、連絡(れんらく)、ワープロ、沸かす(わかす)、別れる(わかれる)、沸く(わく)、訳(わけ)、忘れ物(わすれもの)、笑う(わらう)、割合(わりあい)、割れる(われる)、泳ぎ方(およぎかた)

ระดับ N3

あつ、愛(あい)、挨拶(あいさつ)、愛情(あいじょう)、合図(あいず)、アイスクリーム、愛する(あいする)、相手(あいて)、あいにく、アイロン、アウト、明かり(あかり)、空き(あき)、明らか(あきらか)、諦める(あきらめ)

る)、飽きる(あきる)、握手(あくしゅ)、悪魔(あくま)、明ける(あける)、あ
 した、預ける(あずける)、汗(あせ)、与える(あたえる)、暖かい(あたたか
 い)、辺り(あたり)、当たる(あたる)、あちこち、扱う(あつかう)、集まり
 (あつまり)、当てる(あてる)、跡(あと)、あと、穴(あな)、浴びる(あび
 る)、油(あぶら)、余り(あまり)、誤り(あやまり)、粗(あら)、嵐(あらし)、
 新た(あらた)、あらゆる、表す(あらわす)、現す(あらわす)、現れ(あらわ
 れ)、現れる(あらわれる)、ありがとう、有る(ある)、或(ある)、あるいは、
 アルバム、泡(あわ)、合わせる(あわせる)、哀れ(あわれ)、案(あん)、暗記
 (あんき)、安定(あんてい)、案内(あんない)、あんなに、あんまり、胃
 (い)、いい、よい、いえ(いえ)、委員(いいん)、言う(いう)、意外(いが
 い)、行き(いき)、行き(ゆき)、息(いき)、勢い(いきおい)、生き物(いきも
 の)、幾つ(いくつ)、幾ら(いくら)、いけない、医師(いし)、意思(いし)、意
 志(いし)、維持(いじ)、意識(いしき)、異常(いじょう)、椅子(いす)、泉(い
 ずみ)、いずれ、以前(いぜん)、板(いた)、偉大(いだい)、抱く(いだく)、い
 たずら、いただきます、頂く(いただく)、痛み(いたみ)、至る(いたる)、い
 ち、位置(いち)、一時(いちじ)、一度に(いちどに)、市場(いちば)、一番(い
 ちばん)、いつか、一家(いっか)、一種(いっしゅ)、一瞬(いっしゅん)、一生
 (いっしょう)、一層(いっそう)、一体(いったい)、一致(いっち)、いつで
 も、一般(いっぱん)、一方(いっぽう)、いつまでも、いつも(いつも)、移動
 (いどう)、従兄弟(いとこ)、稲(いね)、居眠り(いねむり)、命(いのち)、違
 反(いはん)、衣服(いふく)、居間(いま)、今に(いまに)、今にも(いまに
 も)、否(いや)、以来(いらい)、依頼(いらい)、いらいら、いらっしやい、医
 療(いりょう)、岩(いわ)、祝い(いわい)、祝う(いわう)、言わば(いわば)、
 いわゆる、インク、印刷(いんさつ)、印象(いんしょう)、引退(いんたい)、
 引用(いんよう)、ウイスキー、上(うわ)、魚(うお)、うがい、伺う(うかが
 う)、受け取る(うけとる)、動かす(うごかす)、兎(うさぎ)、牛(うし)、失う
 (うしなう)、後(うしろ)、嘘(うそ)、疑う(うたがう)、内(うち)、宇宙(うち
 ゅう)、撃つ(うつ)、移す(うつす)、訴える(うったえる)、うなる、奪う(う
 ばう)、馬(うま)、うまい(うまい)、生まれ(うまれ)、梅(うめ)、裏切る(う
 らぎる)、うるさい、嬉しい(うれしい)、売れる(うれる)、噂(うわさ)、うん
 (感)、運(うん)、運転(うんてん)、運動(うんどう)、柄(え)、永遠(えい
 えん)、永久(えいきゅう)、影響(えいきょう)、営業(えいぎょう)、衛星(え
 いせい)、栄養(えいよう)、笑顔(えがお)、描く(えがく)、餌(えさ)、エネル
 ギー、得る(える)、得る(うる)、円(えん)、延期(えんき)、演技(えんぎ)、
 援助(えんじょ)、エンジン、演説(えんぜつ)、演奏(えんそう)、遠慮(えんり
 ょ)、御(お)、老い(おい)、追い付く(おいつく)、王(おう)、追う(おう)、王
 様(おうさま)、王子(おうじ)、応じる(おうじる)、横断(おうだん)、終える
 (おえる)、大い(おおいに)、覆う(おおう)、オーバー、大家(おおや)、丘
 (おか)、沖(おき)、奥(おく)、贈る(おくる)、起こる(おこる)、幼い(おさな
 い)、収める(おさめる)、おじいさん、おしゃべり、汚染(おせん)、おそら
 く、恐れる(おそれる)、恐ろしい(おそろしい)、お互い(おたがい)、穏やか

(おだやか)、男の人(おとこのひと)、劣る(おとる)、お腹(おなか)、鬼(おに)、帯(おび)、お昼(おひる)、オフィス、溺れる(おぼれる)、おまえ、おめでとう、お目に掛かる(おめにかかる)、思い出(おもいで)、主に(おもに)、思わず(おもわず)、おや、泳ぎ(およぎ)、およそ、及ぼす(およぼす)、居る(おる)、下す(おろす)、降ろす(おろす)、終(おわり)、音(おん)、恩(おん)、温暖(おんだん)、温度(おんど)、可(か)、課(か)、カー、カード、会(かい)、回(かい)、害(がい)、会員(かいいん)、絵画(かいが)、海外(かいがい)、会計(かいけい)、解決(かいけつ)、会合(かいごう)、外交(がいこう)、開始(かいし)、解釈(かいしゃく)、外出(がいしゅつ)、改善(かいぜん)、快適(かいてき)、回復(かいふく)、飼う(かう)、替える(かえる)、換える(かえる)、香り(かおり)、画家(がか)、抱える(かかえる)、価格(かかく)、化学(かがく)、輝く(かがやく)、係(かかり)、掛かる(かかる)、罹る(かかる)、鍵(かぎ)、限る(かぎる)、描く(かく)、家具(かぐ)、学(がく)、額(がく)、覚悟(かくご)、確実(かくじつ)、学者(がくしゃ)、学習(がくしゅう)、隠す(かくす)、拡大(かくだい)、確認(かくにん)、学問(がくもん)、隠れる(かくれる)、影(かげ)、陰(かげ)、欠ける(かける)、加減(かげん)、過去(かこ)、籠(かご)、囲む(かこむ)、火災(かさい)、貸し(かし)、菓子(かし)、家事(かじ)、賢い(かしこい)、歌手(かしゅ)、数(かず)、稼ぐ(かせぐ)、数える(かぞえる)、型(かた)、肩(かた)、硬い(かたい)、方々(かたがた)、刀(かたな)、語る(かたる)、勝ち(かち)、価値(かち)、がっかり、活気(かつき)、学期(がつき)、格好(かつこう)、活動(かつどう)、活用(かつよう)、悲しむ(かなしむ)、必ずしも(かならずしも)、かなり、金(かね)、金持ち(かねもち)、可能(かのう)、株(かぶ)、被る(かぶる)、構う(かまう)、我慢(がまん)、上(かみ)、神(かみ)、雷(かみなり)、髪の毛(かみのけ)、科目(かもく)、かもしれない、火曜(かよう)、空(から)、柄(がら)、刈る(かる)、彼等(かれら)、川(かわ)、河(かわ)、皮(かわ)、革(かわ)、かわいそう、かわいらしい、缶(かん)、勘(かん)、考え(かんがえ)、感覚(かんかく)、観客(かんきゃく)、環境(かんきょう)、歓迎(かんげい)、観光(かんこう)、観察(かんさつ)、感じ(かんじ)、感謝(かんしゃ)、患者(かんじゃ)、勘定(かんじょう)、感情(かんじょう)、感じる(かんじる)、感心(かんしん)、関心(かんしん)、関する(かんする)、完成(かんせい)、完全(かんぜん)、感動(かんだう)、監督(かんとく)、管理(かんり)、完了(かんりょう)、関連(かんれん)、議員(ぎいん)、記憶(きおく)、気温(きおん)、機械(きかい)、議会(ぎかい)、期間(きかん)、機関(きかん)、企業(きぎょう)、効く(きく)、機嫌(きげん)、気候(きこう)、岸(きし)、生地(きじ)、記事(きじ)、技師(ぎし)、記者(きしゃ)、傷(きず)、期待(きたい)、帰宅(きたく)、貴重(きちょう)、議長(ぎちょう)、きちんと、きつい、気付く(きづく)、気に入る(きにいく)、記入(きにゅう)、記念(きねん)、機能(きのう)、気の毒(きのどく)、寄付(きふ)、希望(きぼう)、基本(きほん)、決まり(きまり)、気味(きみ)、奇妙(きみょう)、義務(ぎむ)、疑問(ぎもん)、逆(ぎゃく)、キャプテン、キャンプ、丸(きゅう)、旧(きゅう)、級(きゅう)、球(きゅう)、休暇(きゅうか)、休憩(き

ゆうけい)、急激(きゅうげき)、吸収(きゅうしゅう)、救助(きゅうじょ)、急速(きゅうそく)、急に(きゅうに)、給料(きゅうりょう)、器用(きよう)、教科書(きょうかしょ)、競技(きょうぎ)、行儀(ぎょうぎ)、供給(きょうきゅう)、教師(きょうし)、教授(きょうじゅ)、強調(きょうちょう)、共通(きょうつう)、共同(きょうどう)、恐怖(きょうふ)、協力(きょうりょく)、強力(きょうりょく)、許可(きょか)、局(きょく)、巨大(きょだい)、嫌う(きらう)、霧(きり)、切れ(きれ)、切れる(きれる)、キロ、記録(きろく)、議論(ぎろん)、金(きん)、銀(ぎん)、禁煙(きんえん)、金額(きんがく)、金庫(きんこ)、禁止(きんし)、金銭(きんせん)、金属(きんぞく)、近代(きんだい)、緊張(きんちょう)、筋肉(きんにく)、金融(きんゆう)、金曜(きんよう)、九(く)、句(く)、食う(くう)、偶然(ぐうぜん)、臭い(くさい)、鎖(くさり)、腐る(くさる)、癖(くせ)、管(くだ)、具体(ぐたい)、下さる(くださる)、下り(くだり)、苦痛(くつう)、ぐっすり、区別(くべつ)、組(くみ)、組合(くみあい)、組む(くむ)、曇(くもり)、位(くらい)、暮らし(くらし)、クラシック、暮らす(くらす)、グラス、グランド、クリーム、繰り返す(くりかえす)、クリスマス、狂う(くるう)、グループ、苦しい(くるしい)、苦しむ(くるしむ)、暮れ(くれ)、苦勞(くろう)、加える(くわえる)、詳しい(くわしい)、加わる(くわわる)、訓(くん)、軍(ぐん)、軍隊(ぐんたい)、訓練(くんれん)、下(げ)、計(けい)、敬意(けいいい)、経営(けいえい)、計画(けいかく)、景気(けいき)、経験(けいけん)、傾向(けいこう)、警告(けいこく)、計算(けいさん)、揭示(けいじ)、刑事(けいじ)、芸術(げいじゅつ)、契約(けいやく)、経由(けいゆ)、ケース、ゲーム、怪我(けが)、劇(げき)、劇場(げきじょう)、化粧(けしょう)、けち、結果(けっか)、欠陥(けっかん)、結局(けっきょく)、決心(けっしん)、欠席(けっせき)、決定(けつてい)、欠点(けつてん)、月曜(げつよう)、結論(けつろん)、煙(けむり)、券(けん)、県(けん)、軒(けん)、喧嘩(けんか)、見解(けんかい)、限界(げんかい)、現金(げんきん)、言語(げんご)、健康(けんこう)、検査(けんさ)、現在(げんざい)、現実(げんじつ)、現象(げんしょう)、現状(げんじょう)、建設(けんせつ)、現代(げんだい)、建築(けんちく)、見当(けんとう)、検討(けんとう)、現場(げんば)、憲法(けんぽう)、権利(けんり)、後(ご)、語(ご)、恋(こい)、濃い(こい)、恋人(こいびと)、幸運(こううん)、講演(こうえん)、効果(こうか)、硬貨(こうか)、高価(こうか)、豪華(ごうか)、合格(ごうかく)、交換(こうかん)、航空(こうくう)、光景(こうけい)、合計(ごうけい)、攻撃(こうげき)、貢献(こうけん)、広告(こうこく)、交際(こうさい)、後者(こうしや)、工場(こうば)、構成(こうせい)、高速(こうそく)、行動(こうどう)、強盗(ごうとう)、幸福(こうふく)、公平(こうへい)、候補(こうほ)、考慮(こうりょ)、越える(こえる)、コーチ、コード、氷(こおり)、凍る(こおる)、ゴール、誤解(ごかい)、語学(ごがく)、呼吸(こきゅう)、故郷(こきょう)、極(ごく)、国語(こくご)、黒板(こくばん)、克服(こくふく)、国民(こくみん)、穀物(こくもつ)、ここ(ここ)、腰(こし)、故障(こしょう)、個人(こじん)、越す(こす)、国家(こっか)、国会(こっかい)、国境(こっきょう)、骨折(こっせ

つ)、小包(こづつみ)、事(こと)、異なる(ことなる)、諺(ことわざ)、断る(ことわる)、粉(こな)、この(この)、好み(このみ)、好む(このむ)、コピー、塵(ごみ)、小麦(こむぎ)、ごめんなさい、小屋(こや)、これら、頃(ころ)、殺す(ころす)、転ぶ(ころぶ)、今回(こんかい)、今後(こんご)、混雑(こんざつ)、こんなに、困難(こんなん)、今日(こんにち)、こんにちは、コンピューター、婚約(こんやく)、混乱(こんらん)、差(さ)、サービス、際(さい)、最高(さいこう)、財産(ざいさん)、最終(さいしゅう)、最中(さいちゅう)、最低(さいてい)、才能(さいのう)、裁判(さいばん)、材料(ざいりょう)、幸い(さいわい)、サイン、境(さかい)、逆らう(さからう)、盛り(さかり)、作業(さぎょう)、昨(さく)、作品(さくひん)、作物(さくもつ)、桜(さくら)、酒(さけ)、叫ぶ(さけぶ)、避ける(さける)、支える(ささえる)、指す(さす)、座席(ざせき)、誘う(さそう)、札(さつ)、作家(さつか)、作曲(さっきょく)、ざっと、さっぱり、さて、砂漠(さばく)、差別(さべつ)、作法(さほう)、様々(さまざま)、覚ます(さます)、覚める(さめる)、左右(さゆう)、皿(さら)、更に(さらに)、去る(さる)、猿(さる)、騒ぎ(さわぎ)、参加(さんか)、参考(さんこう)、賛成(さんせい)、酸素(さんそ)、散歩(さんぽ)、四(し)、氏(し)、詩(し)、幸せ(しあわせ)、ジーンズ、ジェット機(ジェットき)、直に(じかに)、しかも、叱る(しかる)、式(しき)、直(じき)、時期(じき)、支給(しきゅう)、しきりに、刺激(しげき)、資源(しげん)、事件(じけん)、時刻(じこく)、自殺(じさつ)、事実(じじつ)、支出(ししゅつ)、事情(じじょう)、詩人(しじん)、自身(じしん)、沈む(しずむ)、自然(しぜん)、思想(しそう)、舌(した)、次第(しだい)、事態(じたい)、従う(したがう)、したがって(したがって)、支度(したく)、親しい(したしい)、七(しち)、質(しつ)、失業(しつぎょう)、実験(じっけん)、実現(じつげん)、実行(じっこう)、実際(じっさい)、実施(じっし)、じっと、実に(じつに)、実は(じつは)、失望(しつぼう)、支店(してん)、指導(しどう)、自動(じどう)、品(しな)、支配(しはい)、芝居(しばい)、しばしば、芝生(しばふ)、支払(しはらい)、支払う(しはらう)、死亡(しぼう)、資本(しほん)、しまい(終わり)、姉妹(しまい)、しまう(終わる)、しまった(感)、自慢(じまん)、事務(じむ)、示す(しめす)、占める(しめる)、下(しも)、霜(しも)、じゃあ、借金(しゃっきん)、しゃべる、邪魔(じゃま)、週(しゅう)、州(しゅう)、十(じゅう)、銃(じゅう)、周囲(しゅうい)、収穫(しゅうかく)、週間(しゅうかん)、宗教(しゅうきょう)、重視(じゅうし)、就職(しゅうしょく)、ジュース、修正(しゅうせい)、渋滞(じゅうたい)、重大(じゅうだい)、住宅(じゅうたく)、集団(しゅうだん)、集中(しゅうちゅう)、収入(しゅうにゅう)、住民(じゅうみん)、重要(じゅうよう)、修理(しゅうり)、主義(しゅぎ)、宿泊(しゅくはく)、手術(しゅじゅつ)、首相(しゅしょう)、手段(しゅだん)、主張(しゅちょう)、出身(しゅっしん)、出席(しゅっせき)、出発(しゅっぱつ)、出版(しゅっぱん)、首都(しゅと)、主婦(しゅふ)、主要(しゅよう)、需要(じゅよう)、種類(しゅるい)、順(じゅん)、瞬間(しゅんかん)、順調(じゅんちょう)、順番(じゅんばん)、準備(じゅんび)、使用(しょう)、小

(しょう)、章(しょう)、賞(しょう)、上(じょう)、障害(しょうがい)、奨学金(しょうがくきん)、乗客(じょうきやく)、上京(じょうきょう)、状況(じょうきょう)、条件(じょうけん)、正午(しょうご)、正直(しょうじき)、常識(じょうしき)、少女(しょうじょ)、少々(しょうしょう)、症状(しょうじょう)、生じる(しょうじる)、招待(しょうたい)、状態(じょうたい)、上達(じょうたつ)、冗談(じょうだん)、承知(しょうち)、上等(じょうとう)、衝突(しょうとつ)、商人(しょうにん)、承認(しょうにん)、少年(しょうねん)、商売(しょうばい)、消費(しょうひ)、商品(しょうひん)、消防(しょうぼう)、情報(じょうほう)、証明(しょうめい)、女王(じょおう)、職(しよく)、職業(しよくぎょう)、食事(しよくじ)、食卓(しよくたく)、食品(しよくひん)、植物(しよくぶつ)、食物(しよくもつ)、食欲(しよくよく)、食料(しょくりょう)、食糧(しょくりょう)、書斎(しょさい)、女子(じょし)、助手(じょしゅ)、徐々に(じょじょに)、署名(しよめい)、書物(しよもつ)、女優(じょゆう)、処理(しより)、書類(しよるい)、知らせ(しらせ)、尻(しり)、印(しるし)、城(しろ)、進学(しんがく)、神経(しんけい)、真剣(しんけん)、信仰(しんこう)、信号(しんごう)、人工(じんこう)、深刻(しんこく)、診察(しんさつ)、人種(じんしゅ)、信じる(しんじる)、人生(じんせい)、親戚(しんせき)、新鮮(しんせん)、心臓(しんぞう)、身体(しんたい)、身長(しんちょう)、慎重(しんちょう)、心配(しんぱい)、審判(しんぱん)、人物(じんぶつ)、進歩(しんぽ)、親友(しんゆう)、信用(しんよう)、信頼(しんらい)、心理(しんり)、人類(じんるい)、巢(す)、図(ず)、水準(すいじゅん)、推薦(すいせん)、スイッチ、随分(ずいぶん)、睡眠(すいみん)、数(すう)、数字(すうじ)、スープ、末(すえ)、姿(すがた)、スキー、空く(すく)、救う(すくう)、優れる(すぐれる)、スケート、すごい、少しも(すこしも)、過ごす(すごす)、筋(すじ)、進める(すすめる)、勧める(すすめる)、スター、スタイル、スタンド、頭痛(ずつう)、ずっと、すてき、既に(すでに)、すなわち、素晴らしい(すばらしい)、スピーチ、全て(すべて)、済ませる(すませる)、角(すみ)、すみません(感)、為る(する)、すると(すると)、鋭い(するどい)、背(せい)、正(せい)、生(せい)、性(せい)、所為(せい)、税(ぜい)、性格(せいかく)、正確(せいかく)、世紀(せいき)、請求(せいきゅう)、税金(ぜいきん)、清潔(せいけつ)、制限(せいげん)、成功(せいこう)、生産(せいさん)、正式(せいしき)、精神(せいしん)、成人(せいじん)、精々(せいぜい)、成績(せいせき)、製造(せいぞう)、贅沢(ぜいたく)、成長(せいちょう)、制度(せいど)、青年(せいねん)、製品(せいひん)、政府(せいふ)、生物(せいぶつ)、生命(せいめい)、整理(せいり)、咳(せき)、石炭(せきたん)、責任(せきにん)、石油(せきゆ)、世間(せけん)、説(せつ)、積極的(せっきよくてき)、設計(せつけい)、絶対(ぜったい)、セット、設備(せつび)、絶滅(ぜつめつ)、節約(せつやく)、是非(ぜひ)、責める(せめる)、世話(せわ)、善(ぜん)、全(ぜん)、全員(ぜんいん)、専攻(せんこう)、全国(ぜんこく)、先日(せんじつ)、前者(ぜんしゃ)、選手(せんしゅ)、前進(ぜんしん)、全然(ぜんぜん)、センター、全体(ぜんたい)、選択(せんたく)、そう(そう)、象(ぞ

う)、騒音(そうおん)、増加(ぞうか)、操作(そうさ)、掃除(そうじ)、想像(そうぞう)、相続(そうぞく)、相談(そうだん)、装置(そうち)、相当(そうとう)、速度(そくど)、そこ(そこ)、底(そこ)、そこで、組織(そしき)、そして、注ぐ(そそぐ)、育つ(そだつ)、そっくり、そっと、袖(そで)、備える(そなえる)、その(その)、そのうち、そのまま、側(そば)、ソファ、粗末(そまつ)、それ(接。感)、それぞれ、それでも、それと、それとも、損(そん)、損害(そんがい)、尊敬(そんけい)、存在(そんざい)、尊重(そんちょう)、田(た)、他(た)、対(たい)、大(だい)、台(だい)、題(だい)、体育(たいいく)、体温(たいおん)、大会(たいかい)、大気(たいき)、代金(だいきん)、退屈(たいくつ)、滞在(たいざい)、大使(たいし)、大した(たいした)、対象(たいしょう)、大臣(だいじん)、対する(たいする)、大戦(たいせん)、大抵(たいてい)、態度(たいど)、大統領(だいとうりょう)、大半(たいはん)、代表(だいひょう)、大部分(だいぶぶん)、タイプライター、大変(たいへん)、逮捕(たいほ)、ダイヤ、太陽(たいよう)、平ら(たいら)、代理(だいいり)、大陸(たいりく)、倒す(たおす)、タオル、だが(だが)、互い(たがい)、宝(たから)、だから(だから)、宅(たく)、だけど、確かめる(たしかめる)、多少(たしょう)、助ける(たすける)、ただ、唯(ただ)、戦い(たたかい)、戦う(たたかう)、叩く(たたく)、直ちに(ただちに)、立ち上がる(たちあがる)、立場(たちば)、経つ(たつ)、達する(たっする)、唯(たった)、だって、たっぷり、縦(たて)、たとえ、谷(たに)、他人(たにん)、種(たね)、束(たば)、度(たび)、旅(たび)、たびたび、多分(たぶん)、玉(たま)、球(たま)、弾(たま)、偶(たま)、偶々(たまたま)、たまらない、黙る(だまる)、駄目(だめ)、試し(ためし)、試す(ためす)、便り(たより)、頼る(たよる)、誰か(だれか)、段(だん)、単位(たんい)、単語(たんご)、男子(だんし)、単純(たんじゅん)、誕生(たんじょう)、ダンス、団体(だんたい)、担当(たんとう)、単なる(たんなる)、単に(たんに)、地(ち)、地位(ちい)、地域(ちいき)、チーム、知恵(ちえ)、地下(ちか)、違い(ちがい)、違う(ちがいない)、近頃(ちかごろ)、地球(ちきゅう)、地区(ちく)、遅刻(ちこく)、知事(ちじ)、知識(ちしき)、父親(ちちおや)、知能(ちのう)、地平線(ちへいせん)、地方(ちほう)、茶(ちゃ)、チャンス、ちゃんと、中(ちゅう)、注(ちゅう)、中央(ちゅうおう)、中学(ちゅうがく)、中古(ちゅうこ)、中止(ちゅうし)、駐車(ちゅうしゃ)、昼食(ちゅうしょく)、中心(ちゅうしん)、注目(ちゅうもく)、注文(ちゅうもん)、長期(ちようき)、調査(ちようさ)、調子(ちようし)、頂上(ちようじょう)、ちょうだい、貯金(ちょきん)、直接(ちよくせつ)、著者(ちょしゃ)、遂に(ついに)、通過(つうか)、通学(つうがく)、通行(つうこう)、通じる(つうじる)、通信(つうしん)、捕まる(つかまる)、掴む(つかむ)、疲れ(つかれ)、月(つき)、付き合い(つきあい)、次々(つぎつぎ)、就く(つく)、注ぐ(つぐ)、付ける(つける)、土(つち)、続き(つづき)、包み(つつみ)、勤め(つとめ)、務め(つとめ)、繋ぐ(つなぐ)、常に(つねに)、翼(つばさ)、つまり、罪(つみ)、詰める(つめる)、積もる(つもる)、梅雨(つゆ)、辛い(つらい)、釣(つり)、連れ(つれ)、で、出会い(であい)、出

会う(であう)、提案(ていあん)、定期(ていき)、抵抗(ていこう)、提出(ていしゅつ)、程度(ていど)、停留所(ていりゅうじょ)、デート、敵(てき)、出来事(できごと)、適する(てきする)、適切(てきせつ)、適度(てきど)、適用(てきよう)、できる(可能。出現。発生)、出来るだけ(できるだけ)、できれば、手品(てじな)、ですから、鉄(てつ)、哲学(てつがく)、手伝い(てつだい)、徹底(てっぺい)、鉄道(てつどう)、徹夜(てつや)、では(では)、手間(てま)、でも(でも)、デモ、典型(てんけい)、天候(てんこう)、電子(でんし)、テント、伝統(でんとう)、天然(てんねん)、度(ど)、問い(とい)、党(とう)、塔(とう)、どう(接。副)、答案(とうあん)、同一(どういつ)、どうか、当時(とうじ)、動詞(どうし)、同時(どうじ)、どうしても、到着(とうちゃく)、道德(どうとく)、投票(とうひょう)、同様(どうよう)、同僚(どうりょう)、道路(どうろ)、十(とお)、通す(とおす)、通り(とおり)、通り過ぎる(とおりすぎる)、都会(とかい)、時(とき)、解く(とく)、毒(どく)、得意(とくい)、読書(どくしょ)、独身(どくしん)、特徴(とくちょう)、独特(どくとく)、独立(どくりつ)、解ける(とける)、どこか、ところが、ところで、登山(とざん)、都市(とし)、年月(としつき)、図書(としょ)、年寄(としより)、閉じる(とじる)、途端(とたん)、土地(とち)、突然(とつぜん)、トップ、届く(とどく)、とにかく、飛ばす(とばす)、飛び出す(とびだす)、留める(とめる)、友(とも)、共に(ともに)、土曜(どよう)、虎(とら)、ドライブ、トラック、ドラマ、トランプ、取り上げる(とりあげる)、努力(どりょく)、どれ(どれ)、ドレス、取れる(とれる)、泥(どろ)、とん、とんでもない、どんな、どんなに、トンネル、名(な)、内容(ないよう)、なお、仲(なか)、流す(ながす)、なかなか、半ば(なかば)、仲間(なかま)、眺め(ながめ)、眺める(ながめる)、流れ(ながれ)、流れる(ながれる)、無し(なし)、なぜなら、謎(なぞ)、納得(なっとく)、等(など)、七(なな)、何(なに)、何(なん)、何か(なにか)、なにも、鍋(なべ)、生(なま)、怠ける(なまける)、波(なみ)、涙(なみだ)、悩む(なやむ)、為る(なる)、成る(なる)、縄(なわ)、何で(なんで)、何でも(なんでも)、何とか(なんとか)、似合う(にあう)、匂い(におい)、苦手(にがて)、握る(にぎる)、日(にち)、日常(にちじょう)、日曜(にちよう)、日光(にっこう)、日中(にっちゅう)、にっこり、日本(にっぽん)、日本(にほん)、入院(にゅういん)、入学(にゅうがく)、入場(にゅうじょう)、人気(にんき)、人間(にんげん)、抜く(ぬく)、抜ける(ぬける)、布(ぬの)、濡れる(ぬれる)、ね(感)、根(ね)、値(ね)、願(ねがい)、願う(ねがう)、鼠(ねずみ)、値段(ねだん)、熱心(ねっしん)、熱帯(ねったい)、熱中(ねっちゅう)、年間(ねんかん)、年月(ねんげつ)、年中(ねんじゅう)、年代(ねんだい)、年齢(ねんれい)、野(の)、能(のう)、農家(のうか)、農業(のうぎょう)、農民(のうみん)、能力(のうりょく)、ノー(no)、軒(のき)、残す(のこす)、残り(のこり)、乗せる(のせる)、除く(のぞく)、望み(のぞみ)、望む(のぞむ)、後(のち)、ノック、喉(のど)、伸ばす(のばす)、伸びる(のびる)、述べる(のべる)、昇る(のぼる)、のんびり、場(ば)、はあ(感)、パーセント、はい(感)、灰(はい)、梅雨(ばいう)、バイ

オリン、ハイキング、配達(はいたつ)、パイプ、俳優(はいゆう)、パイロット、墓(はか)、馬鹿(ばか)、博士(はかせ)、計る(はかる)、履く(はく)、吐く(はく)、拍手(はくしゅ)、莫大(ばくだい)、爆発(ばくはつ)、博物館(はくぶつかん)、激しい(はげしい)、はさみ、破産(はさん)、端(はし)、始まり(はじまり)、パス、外す(はずす)、パスポート、旗(はた)、肌(はだ)、裸(はだか)、畑(はたけ)、二十(はたち)、働き(はたらき)、バッグ、発見(はっけん)、発行(はっこう)、発車(はっしゃ)、罰する(ばっする)、発達(はったつ)、ばったり、発展(はってん)、発表(はっぴょう)、発明(はつめい)、話合う(はなしあう)、離す(はなす)、放す(はなす)、離れる(はなれる)、羽(はね)、幅(はば)、母親(ははおや)、省く(はぶく)、場面(ばめん)、腹(はら)、原(はら)、針(はり)、張る(はる)、番(ばん)、バン、範囲(はんい)、反抗(はんこう)、犯罪(はんざい)、ハンサム、判断(はんだん)、犯人(はんにな)、販売(はんばい)、灯(ひ)、ビール、被害(ひがい)、比較(ひかく)、轢く(ひく)、ピクニック、悲劇(ひげき)、飛行(ひこう)、膝(ひざ)、非常(ひじょう)、美人(びじん)、額(ひたい)、びっくり、日付(ひづけ)、必死(ひっし)、ぴったり、引っ張る(ひっぱる)、否定(ひてい)、ビデオ、一言(ひとこと)、人込み(ひとごみ)、等しい(ひとしい)、独り(ひとり)、一人一人(ひとりひとり)、批判(ひはん)、批評(ひひょう)、秘密(ひみつ)、微妙(びみょう)、紐(ひも)、費用(ひよう)、表(ひょう)、秒(びょう)、評価(ひょうか)、表現(ひょうげん)、表情(ひょうじょう)、平等(びょうどう)、評判(ひょうばん)、表面(ひょうめん)、広がる(ひろがる)、品(ひん)、瓶(びん)、便(びん)、ピン、不(ふ)、不(ぶ)、無(ぶ)、分(ぶ)、不安(ふあん)、風景(ふうけい)、夫婦(ふうふ)、笛(ふえ)、不可(ふか)、武器(ぶき)、服装(ふくそう)、含む(ふくむ)、袋(ふくろ)、不幸(ふこう)、節(ふし)、無事(ぶじ)、不思議(ふしぎ)、不自由(ふじゆう)、夫人(ふじん)、婦人(ふじん)、不正(ふせい)、防ぐ(ふせぐ)、不足(ふそく)、舞台(ぶたい)、双子(ふたご)、再び(ふたたび)、普段(ふだん)、縁(ふち)、打つ(ぶつ)、物価(ぶつか)、物質(ぶっしつ)、物理(ぶつり)、筆(ふで)、ふと(副)、船(ふね)、部分(ぶぶん)、不平(ふへい)、不満(ふまん)、プラス、プラン、不利(ふり)、振る(ふる)、震える(ふるえる)、ブレーキ、触れる(ふれる)、風呂(ふろ)、プロ、分(ぶん)、文(ぶん)、雰囲気(ふんいき)、分析(ぶんせき)、文明(ぶんめい)、分野(ぶんや)、塀(へい)、平均(へいきん)、平和(へいわ)、別に(べつに)、減らす(へらす)、減る(へる)、ベルト、変化(へんか)、ペンキ、勉強(べんきょう)、変更(へんこう)、ベンチ、弁当(べんとう)、方(ほう)、法(ほう)、棒(ぼう)、冒険(ぼうけん)、方向(ほうこう)、報告(ほうこく)、宝石(ほうせき)、放送(ほうそう)、豊富(ほうふ)、方法(ほうほう)、方々(ほうぼう)、訪問(ほうもん)、吠える(ほえる)、ボーイ、ボート、ホーム、ボール、他(ほか)、外(ほか)、誇り(ほこり)、埃(ほこり)、保証(ほしょう)、保存(ほぞん)、程(ほど)、歩道(ほどう)、仏(ほとけ)、骨(ほね)、炎(ほのお)、頬(ほほ)、頬(ほお)、ほぼ、微笑む(ほほえむ)、褒める(ほめる)、濠(ほり)、本当(ほんと)、本当(ほんとう)、本人(ほんにな)、本物(ほんもの)、ぼんやり、間(ま)、ま

あ、マーケット、マイク、迷子(まいご)、任せる(まかせる)、幕(まく)、負
 け(まけ)、孫(まご)、まさか、まさに、真面目(まじめ)、増す(ます)、先ず
 (まず)、貧しい(まずしい)、マスター、ますます、又(また)、未だ(まだ)、
 街(まち)、間違い(まちがい)、松(まつ)、真っ赤(まっか)、真っ直ぐ(まっす
 ぐ)、全く(まったく)、祭(まつり)、学ぶ(まなぶ)、真似(まね)、招く(まね
 く)、ママ、豆(まめ)、守る(まもる)、丸(まる)、円(まる)、丸い(まるい)、
 まるで、回す(まわす)、回り(まわり)、万一(まんいち)、満足(まんぞく)、
 身(み)、実(み)、見送り(みおくり)、味方(みかた)、見事(みごと)、ミス、
 満ちる(みちる)、密(みつ)、認める(みとめる)、皆(みんな)、見舞い(みま
 い)、土産(みやげ)、都(みやこ)、妙(みょう)、明後日(みょうごにち)、未来
 (みらい)、魅力(みりょく)、見る(みる)、ミルク、無(む)、向かい(むか
 い)、迎え(むかえ)、向く(むく)、向ける(むける)、無視(むし)、虫歯(むし
 ば)、寧ろ(むしろ)、結ぶ(むすぶ)、無駄(むだ)、夢中(むちゅう)、胸(む
 ね)、無料(むりょう)、芽(め)、明確(めいかく)、命じる(めいじる)、名人
 (めいじん)、命令(めいれい)、迷惑(めいわく)、飯(めし)、滅多に(めった
 に)、メモ、面(めん)、綿(めん)、免許(めんきょ)、面倒(めんどろ)、メンバ
 ー、申し込む(もうしこむ)、申し訳(もうしわけ)、毛布(もうふ)、燃える(も
 える)、目的(もくてき)、目標(もくひょう)、木曜(もくよう)、文字(もじ)、
 文字(もんじ)、もしも、持ち上げる(もちあげる)、用いる(もちいる)、勿論
 (もちろん)、最も(もっとも)、尤も(もっとも)、元(もと)、基(もと)、素(も
 と)、戻す(もどす)、基づく(もとづく)、求める(もとめる)、者(もの)、物音
 (ものおと)、物語(ものがたり)、物事(ものごと)、模様(もよう)、貰う(もら
 う)、文句(もんく)、やがて、役(やく)、約(やく)、訳(やく)、役割(やくわ
 り)、家賃(やちん)、厄介(やっかい)、宿(やど)、雇う(やとう)、屋根(や
 ね)、やはり、破る(やぶる)、辞める(やめる)、やや、唯一(ゆいいつ)、勇氣
 (ゆうき)、有効(ゆうこう)、優秀(ゆうしゅう)、優勝(ゆうしょう)、友情(ゆ
 うじょう)、友人(ゆうじん)、有能(ゆうのう)、郵便(ゆうびん)、夕べ(ゆう
 べ)、ユーモア、有利(ゆうり)、床(ゆか)、愉快(ゆかい)、輸出(ゆしゅつ)、
 譲る(ゆずる)、豊か(ゆたか)、ゆっくり、輸入(ゆにゅう)、許す(ゆるす)、
 夜(よ)、夜明け(よあけ)、様(よう)、酔う(よう)、容易(ようい)、陽気(よう
 き)、要求(ようきゅう)、用心(ようじん)、様子(ようす)、要するに(ようす
 るに)、要素(ようそ)、要点(ようてん)、曜日(ようび)、ヨーロッパ、予期
 (よき)、横切る(よこぎる)、予算(よさん)、止す(よす)、予測(よそく)、ヨ
 ット、夜中(よなか)、世の中(よのなか)、余分(よぶん)、予報(よほう)、予
 防(よぼう)、読み(よみ)、嫁(よめ)、余裕(よゆう)、より、よると、喜び(よ
 ろこび)、宜しい(よろしい)、よろしく(感)、四(よん)、来(らい)、ライ
 ター、楽(らく)、ラケット、利益(りえき)、理解(りかい)、陸(りく)、利口
 (りこう)、離婚(りこん)、理想(りそう)、率(りつ)、立派(りっぱ)、留学(り
 ゅうがく)、流行(りゅうこう)、量(りょう)、両替(りょうがえ)、料金(りょ
 うきん)、例(れい)、礼(れい)、礼儀(れいぎ)、冷静(れいせい)、列(れつ)、
 列車(れっしゃ)、レポート、練習(れんしゅう)、連想(れんそう)、連続(れん

ぞく)、老人(ろうじん)、労働(ろうどう)、ロケット、論じる(ろんじる)、論争(ろんそう)、論文(ろんぶん)、輪(わ)、ワイン、わがまま、別れ(わか
れ)、脇(わき)、分ける(わける)、わざと、僅か(わずか)、綿(わた)、話題
(わだい)、笑い(わらい)、割る(わる)、悪口(わるくち)、我々(われわれ)、
湾(わん)

ဝေဝေ N2

あいかわらず、アイデア/アイディア、あいま、遭う(あう)、扇ぐ(あお
ぐ)、青白い(あおじろい)、あかんぼう、明き(あき)、あきれる、アクセ
ント、あくび、飽くまで(あくまで)、明け方(あけがた)、揚げる(あげる)、挙
げる(あげる)、あげる (=やる)、懂れる(あこがれる)、足跡(あしあと)、味
わう(あじわう)、預かる(あずかる)、暖まる(あたたまる)、暖める(あたため
る)、あたりまえ、あひら(あひら)、あちらこちら、厚かましい(あつかまし
い)、圧縮(あっしゅく)、宛名(あてな)、あてはまる、あてはめる、暴れる
(あばれる)、脂(あぶら)、あぶる、あふれる、雨戸(あまど)、甘やかす(あま
やかす)、余る(あまる)、編物(あみもの)、編む(あむ)、危うい(あやうい)、
怪しい(あやしい)、荒い(あらい)、粗い(あらい)、あらすじ、争う(あらそ
う)、改めて(あらためて)、改める(あらためる)、著す(あらわす)、有難い
(ありがたい)、在る(ある)、あれこれ、あわただしい、あわてる、安易(あん
い)、案外(あんがい)、アンテナ、言い出す(いいだす)、言い付ける(いいつ
ける)、意義(いぎ)、生き生き(いきいき)、いきなり、育児(いくじ)、幾分
(いくぶん)、生け花(いけばな)、以後(いご)、以降(いこう)、イコール、勇
ましい(いさましい)、衣食住(いしょくじゅう)、意地悪(いじわる)、いちい
ち、一応(いちおう)、一段と(いちだんと)、一流(いちりゅう)、佚(いつ)、
一昨日(いっさくじつ)、一昨年(いっさくねん)、一斉(いっせい)、一旦(いつ
たん)、一定(いってい)、いっていらっしゃい、いってらっしゃい、いってま
いります、いつのまにか、移転(いてん)、井戸(いど)、緯度(いど)、従姉妹
(いとこ)、威張る(いばる)、嫌がる(いやがる)、いよいよ、煎る(いる)、炒
る(いる)、入れ物(いれもの)、インキ、インタビュー、引力(いんりょく)、
ウーマン、ウール、ウエートレス、植木(うえき)、飢える(うえる)、浮ぶ(う
かぶ)、浮かべる(うかべる)、浮く(うく)、承る(うけたまわる)、受取(うけ
とり)、受け持つ(うけもつ)、薄暗い(うすぐらい)、薄める(うすめる)、打合
せ(うちあわせ)、打ち消す(うちけす)、討つ(うつ)、うっかり、映す(うつ
す)、写る(うつる)、映る(うつる)、うどん、有無(うむ)、埋める(うめる)、
敬う(うやまう)、裏返す(うらがえす)、裏口(うらぐち)、占う(うらなう)、
恨み(うらみ)、恨む(うらむ)、羨ましい(うらやましい)、羨む(うらやむ)、
売上(うりあげ)、売り切れ(うりきれ)、売り切れる(うりきれれる)、売行き(う
れゆき)、うろうろ、運河(うんが)、うんと、英文(えいぶん)、英和(えい
わ)、ええと、液体(えきたい)、エチケット、絵の具(えのぐ)、エプロン、偉
い(えらい)、宴会(えんかい)、園芸(えんげい)、演劇(えんげき)、円周(えん
しゅう)、遠足(えんそく)、延長(えんちょう)、煙突(えんとつ)、追い掛ける

(おいかける)、追い越す(おいこす)、オイル、応援(おうえん)、王女(おうじょ)、応ずる(おうずる)、応接(おうせつ)、応対(おうたい)、往復(おうふく)、欧米(おうべい)、応用(おうよう)、オーケストラ、おおぎっぱ、大通り(おおどおり)、オートメーション、オーバーコート、大凡(おおよそ)、お帰り(おかえり)、おかけください、おかげさまで、おかず、拝む(おがむ)、お代わり(おかわり)、補う(おぎなう)、おきのどくに、屋外(おくがい)、おくさん、送り仮名(おくりがな)、おげんきで、怠る(おこたる)、押える(おさえる)、おさきに、納める(おさめる)、治める(おさめる)、惜しい(おしい)、御辞儀(おじぎ)、伯父さん(おじさん)、小父さん(おじさん)、叔父さん(おじさん)、おしゃれ、おじゃまします、教わる(おそわる)、おだいじに、落着く(おちつく)、御手洗(おてあらい)、お出掛け(おでかけ)、お手伝いさん(おてつだいさん)、おどかす、落し物(おとしもの)、おととい、おとし、おとなしい、驚かす(おどろかす)、おねがいします、各々(おのおの)、伯母さん(おばさん)、叔母さん(おばさん)、おはよう、お参り(おまいり)、おまたせしました、おまちください、おまちどおさま、おめでたい、思い掛けない(おもいがけない)、思い込む(おもいこむ)、思いっ切り(おもいっきり)、思い付く(おもいつく)、重たい(おもたい)、おやすみ、おやつ、親指(おやゆび)、オルガン、卸す(おろす)、恩恵(おんけい)、温室(おんしつ)、温泉(おんせん)、温帯(おんたい)、御中(おんちゅう)、女の人(おんなのひと)、蚊(か)、カーブ、貝(かい)、開会(かいかい)、会館(かいかん)、改札(かいさつ)、解散(かいさん)、海水浴(かいすいよく)、回数(かいすう)、回数券(かいすうけん)、改正(かいせい)、快晴(かいせい)、解説(かいせつ)、改造(かいぞう)、開通(かいつう)、回転(かいてん)、解答(かいとう)、回答(かいとう)、外部(がいぶ)、解放(かいほう)、開放(かいほう)、海洋(かいよう)、概論(がいろん)、帰す(かえす)、却って(かえって)、代える(かえる)、反る(かえる)、家屋(かおく)、係わる(かかわる)、書留(かきとめ)、書取(かきとり)、垣根(かきね)、搔く(かく)、嗅ぐ(かぐ)、架空(かくう)、各自(かくじ)、拡充(かくじゅう)、学術(がくじゅつ)、各地(かくち)、拡張(かくちょう)、角度(かくど)、学年(がくねん)、学部(がくぶ)、格別(かくべつ)、確率(かくりつ)、学力(がくりよく)、掛け算(かけざん)、可決(かけつ)、火口(かこう)、下降(かこう)、重なる(かさなる)、重ねる(かさねる)、飾り(かざり)、火山(かざん)、かしこまりました、貸し出し(かしだし)、過失(かしつ)、果実(かじつ)、貸間(かしま)、貸家(かしや)、個所(かしよ)、過剰(かじょう)、かじる、課税(かぜい)、下線(かせん)、カセット、加速(かそく)、加速度(かそくど)、固い(かたい)、堅い(かたい)、片仮名(かたかな)、片付く(かたづく)、塊(かたまり)、固まる(かたまる)、片道(かたみち)、傾く(かたむく)、片寄る(かたよる)、学科(がっか)、学会(がっかい)、楽器(がっき)、学級(がっきゅう)、担ぐ(かつぐ)、括弧(かっこ)、活字(かつじ)、活躍(かつやく)、活力(かつりよく)、仮定(かてい)、過程(かてい)、課程(かてい)、仮名(かな)、仮名遣い(かなづかい)、鐘(かね)、加熱(かねつ)、兼ねる(かねる)、カバー、過半数(かはんすう)、被せる(かぶせる)、釜(かま)、紙屑(かみくず)、

神様(かみさま)、剃刀(かみそり)、ガム、貨物(かもつ)、かゆい、歌謡(かよう)、殻(から)、カラー、からかう、空っぽ(からっぽ)、かるた、枯れる(かれる)、カロリー、かわいがる、乾かす(かわかす)、渴く(かわく)、為替(かわせ)、瓦(かわら)、代る(かわる)、間隔(かんかく)、換気(かんき)、感激(かんげき)、関西(かんさい)、鑑賞(かんしょう)、感ずる(かんずる)、間接(かんせつ)、乾燥(かんそう)、感想(かんそう)、観測(かんそく)、寒帯(かんたい)、官庁(かんちょう)、勘違い(かんちがい)、缶詰(かんづめ)、乾電池(かんでんち)、関東(かんとう)、観念(かんねん)、乾杯(かんぱい)、看板(かんばん)、看病(かんびょう)、冠(かんむり)、漢和(かんわ)、気圧(きあつ)、器械(きかい)、着替え(きがえ)、機関車(きかんしゃ)、飢饉(ききん)、器具(きぐ)、期限(きげん)、記号(きごう)、刻む(きざむ)、儀式(ぎしき)、基準(きじゅん)、規準(きじゅん)、起床(きしょう)、着せる(きせる)、基礎(きそ)、気体(きたい)、基地(きち)、きっかけ、ぎっしり、基盤(きばん)、客席(きやくせき)、客間(きやくま)、ギャング、キャンパス、休業(きゅうぎょう)、休講(きゅうこう)、休息(きゅうそく)、給与(きゅうよ)、休養(きゅうよう)、清い(きよい)、強化(きょうか)、境界(きょうかい)、行事(ぎょうじ)、恐縮(きょうしゅく)、教養(きょうよう)、行列(ぎょうれつ)、漁業(ぎょぎょう)、曲線(きょくせん)、規律(きりつ)、斬る(きる)、気を付ける(きをつける)、金魚(きんぎょ)、区域(くいき)、偶数(ぐうすう)、空想(くうそう)、空中(くうちゅう)、クーラー、釘(くぎ)、区切る(くぎる)、櫛(くし)、くしゃみ、苦情(くじょう)、苦心(くしん)、屑(くず)、崩す(くずす)、薬指(くすりゆび)、崩れる(くずれる)、砕く(くだく)、砕ける(くだける)、くたびれる、くだらない、下る(くだる)、唇(くちびる)、口紅(くちべに)、くつつく、くつつける、くどい、句読点(くとうてん)、配る(くばる)、工夫(くふう)、区分(くぶん)、組合せ(くみあわせ)、組み立てる(くみたてる)、汲む(くむ)、酌む(くむ)、悔しい(くやしい)、悔やむ(くやむ)、クリーニング、くるむ、くれぐれも、啜える(くわえる)、郡(ぐん)、稽古(けいこ)、敬語(けいご)、蛍光灯(けいこうとう)、形式(けいしき)、継続(けいぞく)、毛糸(けいと)、経度(けいど)、系統(けいとう)、芸能(げいのう)、競馬(けいば)、警備(けいび)、形容詞(けいようし)、形容動詞(けいようどうし)、外科(げか)、毛皮(けがわ)、激増(げきぞう)、下車(げしゃ)、下旬(げじゅん)、下水(げすい)、削る(けずる)、桁(けた)、下駄(げた)、血圧(けつあつ)、血液(けつえき)、月給(げつきゅう)、傑作(けっさく)、月末(げつまつ)、気配(けはい)、下品(げひん)、煙い(けむい)、蹴る(ける)、けれど/けれども()、険しい(けわしい)、見学(けんがく)、謙虚(けんきょ)、原稿(げんこう)、原産(げんさん)、原始(げんし)、研修(けんしゅう)、嚴重(げんじゅう)、謙遜(けんそん)、県庁(けんちょう)、限度(げんど)、現に(げんに)、顕微鏡(けんびきょう)、原理(げんり)、原料(げんりょう)、碁(ご)、恋しい(こいしい)、請う(こう)、工員(こういん)、強引(ごういん)、公害(こうがい)、高級(こうきゅう)、公共(こうきょう)、工芸(こうげい)、孝行(こうこう)、交差(こうさ)、講師(こうし)、工事(こうじ)、公式(こうしき)、口実(こうじつ)、こうして

(こうして)、校舎(こうしゃ)、公衆(こうしゅう)、香水(こうすい)、公正(こうせい)、功績(こうせき)、光線(こうせん)、高層(こうそう)、構造(こうぞう)、交替(こうたい)、耕地(こうち)、交通機関(こうつうきかん)、校庭(こうてい)、肯定(こうてい)、高度(こうど)、高等(こうとう)、合同(ごうどう)、後輩(こうはい)、公表(こうひょう)、鉱物(こうぶつ)、公務(こうむ)、項目(こうもく)、紅葉(こうよう)、合理(ごうり)、交流(こうりゅう)、合流(ごうりゅう)、効力(こうりょく)、超える(こえる)、コース、コーラス、焦がす(こがす)、国王(こくおう)、国籍(こくせき)、国立(こくりつ)、ごくろうさま、焦げる(こげる)、凍える(こごえる)、心当たり(こころあたり)、心得る(こころえる)、腰掛け(こしかけ)、腰掛ける(こしかける)、五十音(ごじゅうおん)、胡椒(こしょう)、こしらえる、超す(こす)、擦る(こする)、ごぞんじですか、個体(こたい)、御馳走(ごちそう)、ごちそうさま、こちらこそ、小遣い(こづかい)、コック、こっそり、古典(こてん)、琴(こと)、言付ける(ことづける)、言葉遣い(ことばづかい)、こないだ、御無沙汰(ごぶさた)、こぼす、こぼれる、塵芥(ごみ)、ゴム、御免(ごめん)、ごめんください、小指(こゆび)、こらえる、娯楽(ごらく)、御覧(ごらん)、コレクション、転がす(ころがす)、転がる(ころがる)、紺(こん)、コンクール、コンクリート、混合(こんごう)、コンセント、献立(こんだて)、こんばんは、サークル、在学(ざいがく)、再三(さいさん)、祭日(さいじつ)、催促(さいそく)、採点(さいてん)、災難(さいなん)、裁縫(さいほう)、材木(ざいもく)、サイレン、逆さ(さかさ)、逆様(さかさま)、捜す(さがす)、遡る(さかのぼる)、酒場(さかば)、さきおととい、先程(さきほど)、裂く(さく)、索引(さくいん)、作者(さくしゃ)、削除(さくじょ)、作成(さくせい)、作製(さくせい)、探る(さぐる)、囁く(ささやく)、刺さる(ささる)、匙(さじ)、座敷(ざしき)、差し支え(さしつかえ)、差し引き(さしひき)、刺身(さしみ)、刺す(さす)、挿す(さす)、注す(さす)、射す(さす)、流石(さすが)、撮影(さつえい)、雑音(ざつおん)、さっさと、早速(さっそく)、錆(さび)、錆びる(さびる)、座布団(ざぶとん)、冷ます(さます)、妨げる(さまたげる)、冷める(さめる)、さようなら、再来月(さらいげつ)、再来週(さらいしゅう)、再来年(さらいねん)、サラリーマン、騒がしい(さわがしい)、さわやか、三角(さんかく)、算数(さんすう)、酸性(さんせい)、産地(さんち)、サンプル、山林(さんりん)、仕上がる(しあがる)、しあさって、シーズン、シート、寺院(じいん)、しいんと(する)、自衛(じえい)、塩辛い(しおからい)、司会(しかい)、四角(しかく)、四角い(しかくい)、時間割(じかんわり)、四季(しき)、敷地(しきち)、至急(しきゅう)、敷く(しく)、茂る(しげる)、持参(じさん)、磁石(じしゃく)、四捨五入(ししゃごにゅう)、始終(しじゅう)、自習(じしゅう)、静まる(しずまる)、姿勢(しせい)、自然科学(しぜんかがく)、時速(じそく)、子孫(しそん)、死体(したい)、下書き(したがき)、下町(したまち)、自治(じち)、実感(じっかん)、湿気(しっけ)、湿気(しっき)、しつこい、実習(じっしゅう)、実績(じっせき)、湿度(しつど)、執筆(しっぴつ)、実物(じつぶつ)、しっぱ、実用(じつよう)、実力(じつりょく)、実例(じつれ

い)、失恋(しつれん)、指定(してい)、私鉄(してつ)、児童(じどう)、縛る(しばる)、地盤(じばん)、しびれる、紙幣(しへい)、しばむ、絞る(しばる)、縞(しま)、地味(じみ)、しみじみ、氏名(しめい)、締切(しめきり)、締め切る(しめきる)、湿る(しめる)、ジャーナリスト、社会科学(しゃかいかがく)、しゃがむ、蛇口(じゃぐち)、弱点(じゃくてん)、車庫(しゃこ)、車掌(しゃしょう)、写生(しゃせい)、社説(しゃせつ)、しゃっくり、シャッター、しゃぶる、車輪(しゃりん)、洒落(しゃれ)、じゃんけん、集会(しゅうかい)、住居(じゅうきょ)、集金(しゅうきん)、集合(しゅうごう)、習字(しゅうじ)、修繕(しゅうぜん)、重体(じゅうたい)、じゅうたん(カーペット)、終点(しゅうてん)、重点(じゅうてん)、就任(しゅうにん)、周辺(しゅうへん)、重役(じゅうやく)、終了(しゅうりょう)、重量(じゅうりょう)、重力(じゅうりょく)、熟語(じゅくご)、祝日(しゅくじつ)、縮小(しゅくしょう)、受験(じゅけん)、主語(しゅご)、出勤(しゅっきん)、述語(じゅつご)、出張(しゅっちょう)、寿命(じゅみょう)、主役(しゅやく)、受話器(じゅわき)、循環(じゅんかん)、巡査(じゅんさ)、順々(じゅんじゅん)、順序(じゅんじょ)、純情(じゅんじょう)、純粹(じゅんすい)、消化(しょうか)、小学生(しょうがくせい)、しょうがない、将棋(しょうぎ)、蒸気(じょうき)、定規(じょうぎ)、上級(じょうきゅう)、商業(しょうぎょう)、消極的(しょうきよくてき)、賞金(しょうきん)、上下(じょうげ)、障子(しょうじ)、商社(しょうしゃ)、乗車(じょうしゃ)、上旬(じょうじゅん)、生ずる(しょうずる)、小数(しょうすう)、商店(しょうてん)、焦点(しょうてん)、消毒(しょうどく)、勝敗(しょうはい)、蒸発(じょうはつ)、賞品(しょうひん)、勝負(しょうぶ)、小便(しょうべん)、消防署(しょうぼうしょ)、正味(しょうみ)、正面(しょうめん)、消耗(しょうもう)、醤油(しょうゆ)、省略(しょうりゃく)、初級(しょきゅう)、助教授(じょきょうじゅ)、食塩(しょくえん)、職人(しょくにん)、初旬(しょじゅん)、書籍(しょせき)、食器(しょっき)、ショップ、書店(しょてん)、書道(しょどう)、白髪(しらが)、知合い(しりあい)、シリーズ、私立(しりつ)、資料(しりょう)、汁(しる)、素人(しろうと)、芯(しん)、新幹線(しんかんせん)、真空(しんくう)、信ずる(しんずる)、心身(しんしん)、申請(しんせい)、人造(じんぞう)、寝台(しんだい)、診断(しんだん)、侵入(しんにゅう)、人文科学(じんぶんかがく)、人命(じんめい)、深夜(しんや)、森林(しんりん)、親類(しんるい)、針路(しんろ)、神話(しんわ)、酢(す)、水産(すいさん)、炊事(すいじ)、水蒸気(すいじょうき)、水素(すいそ)、垂直(すいちよく)、推定(すいてい)、水滴(すいてき)、水筒(すいとう)、随筆(ずいひつ)、水分(すいぶん)、水平(すいへい)、水平線(すいへいせん)、水曜(すいよう)、ずうずうしい、ずうっと、末っ子(すえっこ)、スカーフ、図鑑(ずかん)、杉(すぎ)、好き嫌い(すききらい)、好き好き(すきずき)、透き通る(すきとおる)、隙間(すきま)、スクール、すくなくとも、図形(ずけい)、スケジュール、鈴(すず)、涼む(すずむ)、スタート、スチュワーズ、すっきり、すっぱい、ステージ、棄てる(すてる)、ストッキング、ストップ、素直(すなお)、頭脳(ずのう)、スピーカー、図表(ずひょう)、スマ

ート、住まい(すまい)、すまない、墨(すみ)、澄む(すむ)、清む(すむ)、相撲(すもう)、スライド、ずらす、ずらり、掏摸(すり)、刷る(する)、狡い(ずるい)、すれちがう、滑れる(ずれる)、寸法(すんぽう)、姓(せい)、税関(ぜいかん)、製作(せいさく)、制作(せいさく)、性質(せいしつ)、清書(せいしょ)、青少年(せいしょうねん)、整数(せいすう)、清掃(せいそう)、生存(せいぞん)、生長(せいちょう)、政党(せいとう)、生年月日(せいねんがっぴ)、性能(せいのう)、整備(せいび)、成分(せいぶん)、性別(せいべつ)、正方形(せいほうけい)、正門(せいもん)、成立(せいりつ)、西暦(せいかれき)、背負う(せおう)、赤道(せきどう)、折角(せっかく)、接近(せつきん)、石鹼(せっけん)、接する(せっする)、せっせと、接続(せつぞく)、瀬戸物(せともの)、ぜひとも、迫る(せまる)、ゼミ、せめて、攻める(せめる)、セメント、栓(せん)、前後(ぜんご)、洗剤(せんざい)、全集(ぜんしゅう)、全身(ぜんしん)、扇子(せんす)、専制(せんせい)、先々月(せんせんげつ)、先々週(せんせんしゅう)、先祖(せんぞ)、先端(せんたん)、センチ、宣伝(せんでん)、先頭(せんとう)、全般(ぜんぱん)、扇風機(せんぷうき)、線路(せんろ)、相違(そうい)、そういえば、雑巾(ぞうきん)、増減(ぞうげん)、倉庫(そうこ)、相互(そうご)、創作(そうさく)、葬式(そうしき)、そうして、造船(ぞうせん)、騒々しい(そうぞうしい)、増大(ぞうだい)、そうっと、送別(そうべつ)、草履(ぞうり)、総理大臣(そうりだいじん)、送料(そうりょう)、属する(ぞくする)、続々(ぞくぞく)、速達(そくたつ)、測定(そくてい)、測量(そくりょう)、速力(そくりょく)、素質(そしつ)、祖先(そせん)、そそっかしい、卒直(そっちょく)、具える(そなえる)、そのうえ、そのころ、そのため、そのほか、蕎麦(そば)、剃る(そる)、それなのに、逸れる(それる)、揃う(そろう)、揃える(そろえる)、算盤(そろばん)、存じる(ぞんじる)、存ずる(ぞんずる)、損得(そんとく)、田ぼ(たんぼ)、だいいち(副)、退院(たいいん)、大学院(だいがくいん)、大工(だいく)、体系(たいけい)、太鼓(たいこ)、対策(たいさく)、大して(たいして)、対照(たいしょう)、大小(だいしょう)、体制(たいせい)、体積(たいせき)、大層(たいそう)、体操(たいそう)、大分(だいぶん)、大木(たいぼく)、題名(だいめい)、代名詞(だいめいし)、タイア、ダイヤグラム、ダイヤモンド、ダイヤル、立(たいりつ)、田植え(たうえ)、絶えず(たえず)、楕円(だえん)、高める(たかめる)、耕す(たがやす)、滝(たき)、炊く(たく)、焚く(たく)、蓄える(たくわえる)、竹(たけ)、助かる(たすかる)、只(ただ)、但し(ただし)、畳む(たたむ)、立ち止まる(たちどまる)、たちまち、建つ(たつ)、発つ(たつ)、脱線(だっせん)、妥当(だとう)、例える(たとえる)、頼もしい(たのもし)、足袋(たび)、ダブル、だます、溜まる(たまる)、ダム、溜息(ためいき)、ためらう、溜める(ためる)、だらしない、足る(たる)、段階(だんかい)、短期(たんき)、炭鉱(たんこう)、短所(たんしょ)、たんす、淡水(たんすい)、断水(だんすい)、単数(たんすう)、団地(だんち)、断定(だんてい)、短編(たんぺん)、誓う(ちかう)、地下水(ちかすい)、近々(ちかぢか)、近付ける(ちかづける)、近寄る(ちかよる)、力強い(ちからづよい)、ちぎる、地質(ちしつ)、知人(ちじ

ん)、地帯(ちたい)、縮む(ちぢむ)、縮める(ちぢめる)、縮れる(ちぢれる)、
 チップ、地点(ちてん)、地名(ちめい)、茶色い(ちやいろい)、着々(ちやくち
 やく)、茶碗(ちやわん)、中間(ちゅうかん)、中旬(ちゅうじゅん)、抽象(ち
 ゆうしょう)、中世(ちゅうせい)、中性(ちゅうせい)、中途(ちゅうと)、中年
 (ちゅうねん)、超過(ちょうか)、彫刻(ちょうこく)、長所(ちょうしょ)、長
 女(ちょうじょ)、調整(ちょうせい)、調節(ちょうせつ)、長短(ちょうた
 ん)、頂点(ちょうてん)、長男(ちょうなん)、長方形(ちょうほうけい)、調味
 料(ちょうみりょう)、チョーク、直後(ちよくご)、直線(ちよくせん)、直前
 (ちよくぜん)、直通(ちよくつう)、直流(ちよくりゅう)、貯蔵(ちょぞう)、
 直角(ちよっかく)、直径(ちよっけい)、散らかす(ちらかす)、散らかる(ちら
 かる)、散らす(ちらす)、塵紙(ちりがみ)、散る(ちる)、追加(ついか)、つい
 で、通貨(つうか)、通勤(つうきん)、通ずる(つうずる)、通知(つうち)、通
 帳(つうちょう)、通訳(つうやく)、通用(つうよう)、通路(つうろ)、付合う
 (つきあう)、突き当たり(つきあたり)、突き当たる(つきあたる)、月日(つき
 ひ)、点く(つく)、突く(つく)、次ぐ(つぐ)、作る/造る(つくる)、着ける(つ
 ける)、点ける(つける)、浸ける(つける)、伝わる(つたわる)、突っ込む(つ
 っこむ)、務める(つとめる)、努める(つとめる)、綱(つな)、繋がり(つなが
 り)、繋がる(つながる)、繋げる(つなげる)、粒(つぶ)、潰す(つぶす)、潰れ
 る(つぶれる)、つまずく、詰まる(つまる)、積む(つむ)、爪(つめ)、艶(つ
 や)、強気(つよき)、釣り合う(つりあう)、吊る(つる)、吊す(つるす)、出合
 い(であい)、手洗い(てあらい)、定員(ていいん)、定価(ていか)、低下(てい
 か)、定期券(ていきけん)、定休日(ていきゅうび)、停止(ていし)、停車(て
 いしゃ)、停電(ていでん)、出入り(でいり)、出入口(でいりぐち)、手入れ
 (ていれ)、テーマ、出掛ける(でかける)、出来上がり(できあがり)、出来上
 がる(できあがる)、的確(てきかく)、適確(てきかく)、手首(てくび)、凸凹
 (でこぼこ)、手頃(てごろ)、でたらめ、手帳(てちょう)、鉄橋(てつきよ
 う)、手続き(てつづき)、鉄砲(てっぽう)、テニスコート、手拭い(てぬぐ
 い)、手前(てまえ)、出迎え(でむかえ)、出迎える(でむかえる)、照らす(て
 らす)、照る(てる)、展開(てんかい)、伝記(でんき)、電球(でんきゅう)、点
 数(てんすう)、伝染(でんせん)、電池(でんち)、点々(てんてん)、転々(てん
 てん)、電柱(でんちゅう)、天皇(てんのう)、電波(でんぱ)、テンポ、電流
 (でんりゅう)、電力(でんりょく)、問い合わせ(といあわせ)、銅(どう)、統
 一(とういつ)、同格(どうかく)、峠(とうげ)、統計(とうけい)、動作(どう
 さ)、東西(とうざい)、当日(とうじつ)、投書(とうしょ)、登場(とうじょ
 う)、どうせ、どうぞよろしく、灯台(とうだい)、盗難(とうなん)、当番(と
 うばん)、等分(とうぶん)、透明(とうめい)、灯油(とうゆ)、東洋(とうよ
 う)、童話(どうわ)、通り掛かる(とおりがかる)、溶かす(とくかす)、尖る(と
 がる)、どきどき、溶く(とく)、退く(どく)、特殊(とくしゅ)、特色(とくし
 ょく)、特長(とくちょう)、特定(とくてい)、特売(とくばい)、溶け込む(と
 けこむ)、溶ける(とける)、退ける(どける)、床の間(とこのま)、床屋(とこ
 や)、所々(ところどころ)、都心(としん)、戸棚(とだな)、とっくに、どっ

と、整う(ととのう)、留まる(とどまる)、どなる、飛び込む(とびこむ)、跳ぶ(とぶ)、留まる(とまる)、泊める(とめる)、ともかく、捕える(とらえる)、取り入れる(とりいれる)、取り消す(とりけす)、取り出す(とりだす)、採る(とる)、捕る(とる)、トレーニング、丼(どんぶり)、内科(ないか)、内線(ないせん)、ナイロン、治す(なおす)、永い(ながい)、仲直り(なかなおり)、長引く(ながびく)、中身(なかみ)、中味(なかみ)、中指(なかゆび)、仲良し(なかよし)、慰める(なぐさめる)、亡くす(なくす)、なぐる、為す(なす)、謎謎(なぞなぞ)、傾らか(なだらか)、懐かしい(なつかしい)、撫でる(なでる)、斜め(ななめ)、なにしろ、何々(なになに)、何分(なにぶん)、生意気(なまいき)、並木(なみき)、倣う(ならう)、鳴らす(ならす)、生る(なると)、馴れる(なれる)、南極(なんきょく)、なんとなく、なんとも、ナンバー、南米(なんべい)、南北(なんぼく)、煮える(にえる)、匂う(におう)、逃がす(にがす)、憎い(にくい)、憎む(にくむ)、憎らしい(にくらしい)、にこにこ、濁る(にごる)、虹(にじ)、日時(にちじ)、日用品(にちようひん)、日課(にっか)、日程(にってい)、鈍い(にぶい)、入社(にゅうしゃ)、女房(にようぼう)、睨む(にらむ)、煮る(にる)、俄(にわか)、縫う(ぬう)、濡らす(ぬらす)、ねじ、振る(ねじる)、ネックレス、熱する(ねっする)、寝間着(ねまき)、寝巻(ねまき)、狙い(ねらい)、狙う(ねらう)、年度(ねんど)、農産物(のうさんぶつ)、農村(のうそん)、濃度(のうど)、農薬(のうやく)、能率(のうりつ)、のこぎり、残らず(のこらず)、載せる(のせる)、覗く(のぞく)、延ばす(のばす)、延びる(のびる)、上り(のぼり)、上る(のぼる)、糊(のり)、乗換(のりかえ)、載る(のる)、鈍い(のろい)、のろのろ、吞気(のんき)、灰色(はいいろ)、俳句(はいく)、拝見(はいけん)、売店(ばいてん)、バイバイ、売買(ばいばい)、這う(はう)、生える(はえる)、剥す(はがす)、ばからしい、秤(はかり)、量る(はかる)、測る(はかる)、吐き気(はきけ)、はきはき、掃く(はく)、歯車(はぐるま)、バケツ、挟まる(はさまる)、挟む(はさむ)、箸(はし)、梯子(はしご)、始めに(はじめに)、初めに(はじめに)、はじめまして、斜(はす)、外れる(はずれる)、パターン、肌着(はだぎ)、果して(はたして)、鉢(はち)、×(ばつ)、発揮(はっき)、バック、発射(はっしゃ)、発想(はっそう)、発電(はつでん)、発売(はつばい)、派手(はで)、話合い(はなしあい)、話し掛ける(はなしかける)、話中(はなしちゅう)、甚だしい(はなはだしい)、花火(はなび)、花嫁(はなよめ)、放れる(はなれる)、羽根(はね)、ばね、跳ねる(はねる)、破片(はへん)、歯磨き(はみがき)、はめる、早口(はやくち)、流行る(はやる)、払い込む(はらいこむ)、払い戻す(はらいもどす)、バランス、針金(はりかね)、張り切る(はりきる)、反映(はんえい)、半径(はんけい)、判子(はんこ)、万歳(ばんざい)、判事(はんじ)、反省(はんせい)、番地(ばんち)、パンツ、バンド、半島(はんとう)、ハンドル、日当たり(ひあたり)、日帰り(ひがえり)、比較的(ひかくてき)、日陰(ひかげ)、ぴかぴか、引受る(ひきうける)、引返す(ひきかえす)、引算(ひきざん)、引出す(ひきだす)、引き止める(ひきとめる)、卑怯(ひきょう)、引分け(ひきわけ)、髭(ひげ)、陽射(ひざし)、肘(ひじ)、ピストル、ビタミン、ぴ

たり、引っ掛かる(ひっかかる)、筆記(ひっき)、引っ繰り返す(ひっくりかえす)、引っ繰り返る(ひっくりかえる)、引越し(ひっこし)、引っ込む(ひっこむ)、筆者(ひっしゃ)、必需品(ひつじゅひん)、人差指(ひとさしゆび)、一通り(ひととおり)、人通り(ひとどおり)、ひとまず、瞳(ひとみ)、一休み(ひとやすみ)、独り言(ひとりごと)、ひとりで、ビニール、皮肉(ひにく)、日日(ひにち)、捻る(ひねる)、日の入り(ひのいり)、日の出(ひので)、響き(ひびき)、響く(ひびく)、皮膚(ひふ)、冷やす(ひやす)、ひやかじてん、美容(びよう)、表紙(ひょうし)、標識(ひょうしき)、標準(ひょうじゅん)、標本(ひょうほん)、評論(ひょうろん)、平仮名(ひらがな)、ビルディング、昼寝(ひるね)、広げる(ひろげる)、広さ(ひろさ)、広場(ひろば)、広々(ひろびろ)、広める(ひろめる)、ピンク、便箋(びんせん)、瓶詰(びんづめ)、ファスナー、風船(ふうせん)、不運(ふうん)、殖える(ふえる)、深まる(ふかまる)、不規則(ふきそく)、普及(ふきゅう)、付近(ふきん)、拭く(ふく)、副詞(ふくし)、複写(ふくしゃ)、複数(ふくすう)、含める(ふくめる)、膨らます(ふくらます)、膨らむ(ふくらむ)、不潔(ふけつ)、更ける(ふける)、符号(ふごう)、夫妻(ふさい)、塞がる(ふさがる)、塞ぐ(ふさぐ)、ふざける、無沙汰(ぶさた)、武士(ぶし)、部首(ぶしゅ)、襖(ふすま)、附属(ふぞく)、蓋(ふた)、不通(ふつう)、ぶつかる、ぶつける、物騒(ぶっそう)、ぶつぶつ、船便(ふなびん)、部品(ぶひん)、吹雪(ふぶき)、父母(ふぼ)、踏切(ふみきり)、麓(ふもと)、増やす(ふやす)、殖やす(ふやす)、フライパン、ブラウス、ぶらさげる、ブラシ、プラスチック、プラットホーム、フリー、振り仮名(ふりがな)、プリント、振舞う(ふるまう)、ブローチ、プログラム、風呂敷(ふろしき)、ふわふわ、噴火(ふんか)、分解(ぶんかい)、文芸(ぶんげい)、文献(ぶんけん)、噴水(ふんすい)、分数(ぶんすう)、文体(ぶんたい)、分布(ぶんぷ)、文房具(ぶんぼうぐ)、文脈(ぶんみゃく)、分量(ぶんりょう)、分類(ぶんるい)、閉会(へいかい)、平気(へいき)、並行(へいこう)、平日(へいじつ)、兵隊(へいたい)、平凡(へいぼん)、平野(へいや)、凹む(へこむ)、へそ、隔てる(へだてる)、別荘(べっそう)、別々(べつべつ)、ベテラン、ヘリコプター、へる、ペン、編集(へんしゅう)、便所(べんじょ)、ペンチ、望遠鏡(ぼうえんきょう)、方角(ほうがく)、箒(ほうき)、方言(ほうげん)、坊さん(ぼうさん)、防止(ぼうし)、方針(ほうしん)、包装(ほうそう)、法則(ほうそく)、包帯(ほうたい)、膨大(ぼうだい)、庖丁(ほうちょう)、方程式(ほうていしき)、防犯(ぼうはん)、方面(ほうめん)、坊や(ぼうや)、放る(ほうる)、ボーナス、朗らか(ほがらか)、牧場(ぼくじょう)、牧畜(ぼくちく)、保健(ほけん)、募集(ぼしゅう)、干す(ほす)、ポスター、北極(ほっきょく)、坊っちゃん(ぼっちゃん)、ほどく、堀(ほり)、掘る(ほる)、彫る(ほる)、ぼろ、盆(ぼん)、盆地(ぼんち)、本部(ほんぶ)、本来(ほんらい)、まあまあ、枚数(まいすう)、毎度(まいど)、マイナス、巻く(まく)、蒔く(まく)、撒く(まく)、枕(まくら)、曲げる(まげる)、まごまご、摩擦(まさつ)、混ざる(まざる)、交ざる(まざる)、混じる(まじる)、交じる(まじる)、マスク、混ぜる(まぜる)、交ぜる(まぜる)、またぐ、又は(または)、待合室(まちあいし

つ)、待ち合わせる(まちあわせる)、街角(まちかど)、真っ暗(まっくら)、真っ黒(まっくろ)、真っ青(まっさお)、真っ先(まっさき)、真っ白(まっしろ)、祭る(まつる)、窓口(まどぐち)、纏まる(まとまる)、纏める(まとめる)、真似る(まねる)、まぶしい、まぶた、マフラー、間も無く(まもなく)、マラソン、円い(まるい)、稀(まれ)、回り道(まわりみち)、満員(まんいん)、マンション、満点(まんてん)、見送る(みおくる)、見下ろす(みおろす)、見掛け(みかけ)、三日月(みかづき)、岬(みさき)、みじめ、ミシン、店屋(みせや)、見出し(みだし)、道順(みちじゅん)、見付かる(みつかる)、見付ける(みつける)、みっともない、見直す(みなおす)、見慣れる(みなれる)、醜い(みにくい)、実る(みのる)、身分(みぶん)、見本(みほん)、見舞う(みまう)、未満(みまん)、名字(みょうじ)、ミリ(メートル)、診る(みる)、民間(みんかん)、民謡(みんよう)、向う(むかう)、剥く(むく)、無限(むげん)、無地(むじ)、蒸し暑い(むしあつい)、矛盾(むじゅん)、蒸す(むす)、無数(むすう)、紫(むらさき)、群れ(むれ)、姪(めい)、名作(めいさく)、名刺(めいし)、名詞(めいし)、名所(めいしょ)、命ずる(めいずる)、迷信(めいしん)、名物(めいぶつ)、銘々(めいめい)、目上(めうえ)、メーター、恵まれる(めぐまれる)、巡る(めぐる)、目指す(めざす)、目覚し(めざまし)、目下(めした)、目印(めじるし)、目立つ(めだつ)、めちゃくちゃ、めつきり、めでたい、メニュー、めまい、目安(めやす)、免税(めんぜい)、面積(めんせき)、面接(めんせつ)、面倒臭い(めんどくさい)、儲かる(もうかる)、儲ける(もうける)、申し訳ない(もうしわけない)、モーター、木材(もくざい)、目次(もくじ)、潜る(もぐる)、もしかしたら、もしかすると、もたれる、モダン、餅(もち)、もったいない、モデル、元々(もともと)、物置(ものおき)、物語る(ものがたる)、物差し(ものさし)、物凄い(ものすごい)、モノレール、紅葉(もみじ)、揉む(もむ)、燃やす(もやす)、催し(もよおし)、盛る(もる)、問答(もんだう)、やかましい、夜間(やかん)、薬缶(やかん)、役者(やくしゃ)、役所(やくしょ)、訳す(やくす)、役人(やくにん)、薬品(やくひん)、役目(やくめ)、火傷(やけど)、夜行(やこう)、矢印(やじるし)、やたらに、薬局(やっきょく)、やっつける、家主(やぬし)、やっぱり、破く(やぶく)、破れる(やぶれる)、やむをえない、軟らかい(やわらかい)、遊園地(ゆうえんち)、夕刊(ゆうかん)、友好(ゆうこう)、郵送(ゆうそう)、夕立(ゆうだち)、夕日(ゆうひ)、悠々(ゆうゆう)、有料(ゆうりょう)、浴衣(ゆかた)、湯気(ゆげ)、輸血(ゆけつ)、輸送(ゆそう)、油断(ゆだん)、ゆでる、湯飲み(ゆのみ)、緩い(ゆるい)、溶岩(ようがん)、容器(ようき)、用語(ようご)、要旨(ようし)、幼児(ようじ)、容積(ようせき)、幼稚(ようち)、幼稚園(ようちえん)、用途(ようと)、洋品店(ようひんてん)、養分(ようぶん)、羊毛(ようもう)、漸く(ようやく)、要領(ようりょう)、欲張り(よくばり)、余計(よけい)、よこす、汚す(よごす)、寄せる(よせる)、余所(よそ)、四つ角(よつかど)、酔っ払い(よっぱらい)、予備(よび)、呼び掛ける(よびかける)、呼び出す(よびだす)、蘇る(よみがえる)、因る(よる)、慶び(よろこび)、慶ぶ(よろこぶ)、来日(らいにち)、落第(らくだい)、ラッシュアワー、

欄(らん)、ランチ、ランニング、乱暴(らんぼう)、理科(りか)、利害(りがい)、リズム、リットル、リボン、略す(りやくす)、流域(りゅういき)、寮(りょう)、両側(りょうがわ)、漁師(りょうし)、領事(りょうじ)、領収(りょうしゅう)、臨時(りんじ)、留守番(るすばん)、例外(れいがい)、零点(れいてん)、冷凍(れいとう)、レインコート、レクリエーション、レジヤー、列島(れいとう)、レベル、リポート、煉瓦(れんが)、連合(れんごう)、レンズ、蠟燭(ろうそく)、ローマじ、録音(ろくおん)、ロッカー、ロビー、論ずる(ろんずる)、和英(わえい)、分る(わかる)、分かれる(わかれる)、若々しい(わかかわかしい)、湧く(わく)、詫びる(わびる)、和服(わふく)、わりあい、割算(わりざん)、割と(わりと)、割引(わりびき)、椀(わん)、碗(わん)、ワンピース

ศัพท์ภาษาจีน สำหรับบทที่ 5

阿姨、啊、哎、唉、矮、爱、爱好、爱护、爱情、爱惜、爱心、安静、安排、安全、安慰、安装、岸、按时、按照、暗、熬夜、八、把、把握、爸爸、吧、白、百、百分之、摆、班、搬、办法、办公室、办理、半、帮忙、帮助、棒、傍晚、包、包裹、包含、包括、包子、薄、饱、宝贝、宝贵、保持、保存、保护、保留、保险、保证、报到、报道、报告、报名、报社、报纸、抱、抱歉、抱怨、杯子、背、悲观、北方、北京、背景、倍、被、被子、本、本科、本来、本领、本质、笨、鼻子、比、比较、比例、比如、比赛、彼此、笔记本、必然、必须、必要、毕竟、毕业、避免、编辑、鞭炮、变化、便、遍、辩论、标点、标志、标准、表达、表格、表面、表明、表情、表示、表现、表演、表扬、别、别人、宾馆、冰激凌、冰箱、饼干、并且、病毒、玻璃、播放、脖子、博士、博物馆、补充、不、不安、不但……而且……、不得不、不得了、不断、不管、不过、不见得、不仅、不客气、不耐烦、不然、不如、不要紧、不足、布、步骤、部分、部门、擦、猜、材料、财产、采访、采取、彩虹、踩、菜、菜单、参观、参加、参考、参与、餐厅、惭愧、操场、操心、草、册、厕所、测验、层、曾经、叉子、差距、插、茶、差、差不多、拆、产品、产生、长(形容词)、长城、长江、长途、尝、常识、场、唱歌、抄、超过、超级、超市、朝、潮湿、吵、吵架、炒、车库、车厢、彻底、沉默、衬衫、趁、称、称呼、称赞、成分、成功、成果、成绩、成就、成立、成人、成熟、成为、成语、成长、诚恳、诚实、承担、承认、承受、城市、乘坐、程度、程序、吃、吃惊、吃亏、池塘、迟到、迟早、持续、尺子、翅膀、冲、充电器、充分、充满、重复、重新、宠物、抽屉、抽象、抽烟、丑、臭、出、出版、出差、出发、出口、出色、出生、出示、出席、出现、出租车、初级、除非、除了、除夕、厨房、处理、穿、传播、传染、传说、传统、传真、船、窗户、窗帘、闯、创造、吹、春、词典、词汇、词语、辞职、此外、次、次要、刺激、匆忙、聪明、从、从此、从而、从来、从前、从事、粗糙、粗心、促进、促使、醋、催、存、存在、措施、错、错误、答应、达到、答案、打扮、打电

话、打工、打交道、打篮球、打喷嚏、打扰、打扫、打算、打听、打印、打招呼、打折、打针、大、大方、大概、大家、大厦、大使馆、大象、大型、大约、呆、大夫、代表、代替、带、贷款、待遇、戴、担任、担心、单纯、单调、单独、单位、单元、耽误、胆小鬼、淡、蛋糕、当、当地、当然、当时、当心、挡、刀、导演、导游、导致、岛屿、倒霉、到、到处、到达、到底、倒、道德、道理、道歉、得意、地（助词）、的、得（助词）、得（助动词）、灯、登机牌、登记、等（助词）、等（动词）、等待、等于、低、滴、的确、敌人、底、地道、地点、地方、地理、地球、地区、地毯、地铁、地图、地位、地震、地址、弟弟、递、第一、点、点心、电池、电脑、电视、电台、电梯、电影、电子邮件、钓、调查、掉、顶、丢、东、东西、冬、懂、动画片、动物、动作、冻、洞、都、豆腐、逗、独立、独特、读、堵车、肚子、度过、短、短信、段、断、锻炼、堆、对（形容词）、对（介词）、对比、对不起、对待、对方、对话、对面、对手、对象、对于、兑换、吨、蹲、顿、多、多亏、多么、多少、多余、朵、躲藏、恶劣、饿、儿童、儿子、而、耳朵、耳环、二、发、发表、发愁、发达、发抖、发挥、发明、发票、发烧、发生、发现、发言、发展、罚款、法律、法院、翻、翻译、烦恼、繁荣、反对、反而、反复、反应、反映、反正、饭店、范围、方、方案、方便、方法、方面、方式、方向、妨碍、房东、房间、仿佛、放、放弃、放暑假、放松、放心、飞机、非、非常、肥皂、废话、分、分别、分布、分配、分手、分析、分钟、纷纷、份、奋斗、丰富、风格、风景、风俗、风险、疯狂、讽刺、否定、否认、否则、扶、服务员、服装、符合、幅、辅导、父亲、付款、负责、妇女、附近、复习、复印、复杂、复制、富、改变、改革、改进、改善、改正、盖、概括、概念、干杯、干脆、干净、干燥、赶、赶紧、赶快、敢、感动、感激、感觉、感冒、感情、感受、感想、感谢、感兴趣、干、干活儿、刚、刚才、钢铁、高、高档、高级、高速公路、高兴、搞、告别、告诉、哥哥、胳膊、格外、隔壁、个、个别、个人、个性、个子、各、各自、给、根、根本、根据、跟、更、工厂、工程师、工具、工人、工业、工资、工作、公布、公共汽车、公斤、公开、公里、公平、公司、公寓、公元、公园、公主、功夫、功能、恭喜、共同、贡献、沟通、狗、构成、购物、够、估计、姑姑、姑娘、古代、古典、股票、骨头、鼓励、鼓舞、鼓掌、固定、故事、故意、顾客、刮风、挂、挂号、乖、拐弯、怪不得、关、关闭、关键、关系、关心、关于、观察、观点、观念、观众、官、管理、管子、冠军、光、光滑、光临、光明、光盘、广播、广场、广大、广泛、广告、逛、归纳、规定、规矩、规律、规模、规则、柜台、贵、滚、锅、国籍、国际、国家、国庆节、国王、果然、果实、果汁、过（动词）、过程、过分、过敏、过期、过去、过（助词）、哈、还（副词）、还是、孩子、海关、海鲜、海洋、害怕、害羞、寒假、喊、汉语、汗、行业、航班、豪华、好、好吃、好处、好像、号、号码、好客、好奇、喝、合法、合格、合理、合适、合同、合影、合作、何必、何况、和、和平、核心、盒子、黑、黑板、很、恨、红、猴子、后背、后果、后悔、后来、后面、厚、呼吸、忽然、忽视、胡说、胡同、壶、蝴蝶、糊涂、互联网、互相、护士、护照、花（名词）、花生、花（动词）、划、华裔、滑、化学、画、话

题、怀念、怀疑、怀孕、坏、欢迎、还（动词）、环境、缓解、幻想、换、慌张、黄河、黄金、灰、灰尘、灰心、挥、恢复、回、回答、回忆、汇率、会、会议、婚礼、婚姻、活动、活泼、活跃、火、火柴、火车站、伙伴、或许、或者、获得、几乎、机场、机会、机器、肌肉、鸡蛋、积极、积累、基本、基础、激动、激烈、及格、及时、极、极其、即使、急忙、急诊、集合、集体、集中、几、计划、计算、记得、记录、记忆、记者、纪录、纪律、纪念、技术、系领带、季节、既然、继续、寄、寂寞、加班、加油站、夹子、家、家具、家庭、家务、家乡、嘉宾、甲、假、假如、假设、假装、价格、价值、驾驶、嫁、坚持、坚决、坚强、肩膀、艰巨、艰苦、兼职、捡、检查、减肥、减少、剪刀、简单、简历、简直、见面、件、建立、建设、建议、建筑、健康、健身、键盘、将来、讲、讲究、讲座、奖金、降低、降落、酱油、交、交换、交际、交流、交通、交往、郊区、浇、骄傲、胶水、教、角、角度、狡猾、饺子、脚、叫、教材、教练、教室、教授、教训、教育、阶段、结实、接、接触、接待、接近、接受、接着、街道、节、节目、节日、节省、节约、结构、结果、结合、结婚、结论、结束、结账、姐姐、解决、解释、介绍、戒、戒指、届、借、借口、今天、金属、尽管、尽快、尽量、紧急、紧张、谨慎、尽力、进、进步、进口、进行、近、近代、禁止、京剧、经常、经典、经过、经济、经理、经历、经商、经验、经营、精彩、精力、精神、景色、警察、竞争、竟然、镜子、究竟、九、久、酒吧、旧、救、救护车、就、舅舅、居然、桔子、举、举办、举行、巨大、句子、拒绝、具备、具体、俱乐部、据说、距离、聚会、捐、决定、决赛、决心、角色、觉得、绝对、军事、均匀、咖啡、卡车、开、开发、开放、开幕式、开始、开水、开玩笑、开心、砍、看、看不起、看法、看见、看望、考虑、考试、烤鸭、靠、科学、棵、颗、咳嗽、可爱、可见、可靠、可怜、可能、可怕、可是、可惜、可以、渴、克、克服、刻、刻苦、客观、客人、客厅、课、课程、肯定、空、空间、空气、空调、恐怕、空闲、控制、口、口味、哭、苦、裤子、夸、夸张、会计、块、快、快乐、筷子、宽、矿泉水、昆虫、困、困难、扩大、垃圾桶、拉、辣、辣椒、来、来不及、来得及、来自、拦、蓝、懒、烂、朗读、浪费、浪漫、劳动、劳驾、老、老百姓、老板、老虎、老婆、老师、老实、老鼠、姥姥、乐观、了、雷、类型、累、冷、冷淡、冷静、厘米、离、离婚、离开、梨、礼拜天、礼貌、礼物、里、理发、理解、理论、理想、理由、力量、力气、历史、厉害、立即、立刻、利润、利息、利益、利用、例如、俩、连、连忙、连续、联合、联系、脸、练习、恋爱、良好、凉快、粮食、两、亮、辆、聊天、了不起、了解、列车、邻居、临时、灵活、铃、零、零件、零钱、零食、领导、领域、另外、浏览、留、留学、流传、流泪、流利、流行、六、龙、楼、漏、陆地、陆续、录取、录音、路、旅行、旅游、律师、绿、乱、轮流、论文、逻辑、落后、妈妈、麻烦、马、马虎、马上、骂、吗、买、麦克风、卖、馒头、满、满意、满足、慢、忙、猫、毛、毛病、毛巾、矛盾、冒险、贸易、帽子、没关系、没有、眉毛、媒体、煤炭、每、美丽、美术、妹妹、魅力、门、梦、梦想、迷路、米、米饭、秘密、秘书、密码、密切、蜜蜂、免费、面包、面对、面积、面临、面条、苗条、描写、秒、民族、敏感、名牌、名片、名胜古迹、

名字、明白、明确、明天、明显、明星、命令、命运、摸、模仿、模糊、模特、摩托车、陌生、某、母亲、木头、目标、目的、目录、目前、拿、哪、哪儿、哪怕、那、奶奶、耐心、男、南、难、难道、难怪、难过、难免、难受、脑袋、呢、内、内部、内科、内容、嫩、能、能干、能力、能源、嗯、你、年、年代、年级、年纪、年龄、年轻、念、鸟、您、宁可、牛奶、牛仔裤、农村、农民、农业、浓、弄、努力、女、女儿、女士、暖和、欧洲、偶尔、偶然、爬山、拍、排队、排列、派、盘子、判断、盼望、旁边、胖、跑步、陪、培训、培养、赔偿、佩服、配合、盆、朋友、碰、批、批评、批准、披、皮肤、皮鞋、疲劳、啤酒、脾气、匹、篇、便宜、片、片面、骗、飘、票、漂亮、拼音、频道、乒乓球、平、平安、平常、平等、平方、平衡、平静、平均、平时、评价、苹果、凭、瓶子、迫切、破、破产、破坏、葡萄、普遍、普通话、七、妻子、期待、期间、其次、其实、其他、其余、其中、奇怪、奇迹、骑、企业、启发、起床、起飞、起来、气氛、气候、汽油、千、千万、铅笔、谦虚、签、签证、前面、前途、钱、浅、欠、枪、强调、强烈、墙、抢、悄悄、敲、桥、瞧、巧克力、巧妙、切、亲爱、亲戚、亲切、亲自、勤奋、青、青春、青少年、轻、轻视、轻松、轻易、清楚、清淡、情景、情况、情绪、晴、请、请假、请求、庆祝、穷、秋、球迷、区别、趋势、取、取消、娶、去、去年、去世、圈、权力、权利、全部、全面、劝、缺点、缺乏、缺少、却、确定、确认、确实、裙子、群、然而、然后、燃烧、让、绕、热、热爱、热烈、热闹、热情、热心、人、人才、人口、人类、人民币、人生、人事、人物、人员、忍不住、认识、认为、认真、任何、任务、扔、仍然、日、日常、日程、日记、日历、日期、日用品、日子、容易、如果、如何、如今、入口、软、软件、弱、洒、三、伞、散步、嗓子、色彩、森林、杀、沙发、沙漠、沙滩、傻、晒、删除、闪电、扇子、善良、善于、伤害、伤心、商店、商量、商品、商务、商业、上、上班、上当、上网、上午、稍微、勺子、少、蛇、舍不得、设备、设计、设施、社会、射击、摄影、谁、申请、伸、身材、身份、身体、深、深刻、什么、神话、神秘、甚至、升、生病、生产、生动、生活、生命、生气、生日、生意、生长、声调、声音、绳子、省、省略、胜利、剩、失败、失眠、失去、失望、失业、师傅、诗、狮子、湿润、十、十分、石头、时差、时代、时候、时间、时刻、时髦、时期、时尚、实话、实际、实践、实习、实现、实验、实用、实在、食物、使、使劲儿、使用、始终、士兵、世纪、世界、市场、似的、事情、事实、事物、事先、试、试卷、是、是否、适合、适应、收、收获、收据、收入、收拾、手表、手工、手机、手术、手套、手续、手指、首、首都、首先、寿命、受不了、受到、受伤、售货员、瘦、书、书架、叔叔、梳子、舒服、舒适、输、输入、蔬菜、熟练、熟悉、属于、鼠标、数、树、数据、数量、数码、数学、数字、刷牙、摔倒、甩、帅、双、双方、水、水果、水平、税、睡觉、顺便、顺利、顺序、说、说不定、说服、说话、说明、硕士、司机、丝绸、丝毫、私人、思考、思想、撕、死、四、似乎、送、搜索、速度、宿舍、塑料袋、酸、虽然……但是……、随便、随身、随时、随手、随着、岁、碎、孙子、损失、缩短、所、所有、锁、他、它、她、台、台阶、抬、太、太极拳、太太、太阳、态度、

谈、谈判、弹钢琴、坦率、汤、糖、躺、烫、趟、逃、逃避、桃、淘气、讨价还价、讨论、讨厌、套、特别、特点、特色、特殊、特征、疼、疼爱、踢足球、提、提倡、提纲、提高、提供、提前、提问、提醒、题、题目、体会、体贴、体现、体验、体育、天空、天气、天真、甜、填空、条、条件、调皮、调整、挑战、跳舞、听、停、挺、通常、通过、通知、同情、同时、同事、同学、同意、统一、痛苦、痛快、偷、头发、投入、投资、透明、突出、突然、图书馆、土地、土豆、吐、兔子、团、推、推迟、推辞、推广、推荐、腿、退、退步、退休、脱、袜子、歪、外、外公、外交、完、完成、完美、完全、完善、完整、玩、玩具、晚上、碗、万、万一、王子、网络、网球、网站、往、往返、往往、忘记、危害、危险、威胁、微笑、违反、围巾、围绕、唯一、维修、伟大、尾巴、委屈、卫生间、为、为了、为什么、未必、未来、位、位于、位置、味道、胃、胃口、喂（叹词）、温度、温暖、温柔、文化、文件、文具、文明、文学、文章、文字、闻、吻、稳定、问、问候、问题、我、我们、卧室、握手、污染、屋子、无、无聊、无论、无奈、无数、无所谓、五、武术、勿、物理、物质、误会、雾、西、西瓜、西红柿、吸取、吸收、吸引、希望、习惯、洗、洗手间、洗澡、喜欢、戏剧、系、系统、细节、瞎、下、下午、下雨、下载、吓、夏、夏令营、先、先生、鲜艳、咸、显得、显然、显示、县、现代、现金、现实、现象、现在、限制、羡慕、相处、相当、相对、相反、相关、相似、相同、相信、香、香肠、香蕉、详细、享受、响、想、想念、想象、向、项、项链、项目、象棋、象征、像、橡皮、消费、消化、消极、消失、消息、销售、小、小吃、小伙子、小姐、小麦、小气、小时、小说、小心、孝顺、校长、笑、笑话、效果、效率、些、歇、斜、写、写作、血、谢谢、心理、心情、心脏、辛苦、欣赏、新、新闻、新鲜、信封、信号、信任、信息、信心、信用卡、兴奋、星期、行、行动、行李箱、行人、行为、形成、形容、形式、形势、形象、形状、醒、幸福、幸亏、幸运、性别、性格、性质、姓、兄弟、胸、熊猫、休息、休闲、修改、修理、虚心、需要、许多、叙述、宣布、宣传、选择、学历、学期、学生、学术、学问、学习、学校、雪、寻找、询问、训练、迅速、压力、呀、押金、牙齿、牙膏、亚洲、延长、严格、严肃、严重、研究、盐、颜色、眼睛、眼镜、演出、演讲、演员、宴会、羊肉、阳光、阳台、养成、痒、样式、样子、要求、腰、邀请、摇、咬、药、要、要不、要是、钥匙、爷爷、也、也许、业务、业余、叶子、页、夜、一、一般、一辈子、一边、一旦、一点儿、一定、一共、一会儿、一律、一起、一切、一下、一样、一再、一直、一致、衣服、医生、医院、依然、移动、移民、遗憾、疑问、乙、已经、以、以及、以来、以前、以为、椅子、亿、义务、艺术、议论、意见、意思、意外、意义、因此、因而、因素、因为……所以……、阴、音乐、银、银行、引起、饮料、印刷、印象、应该、英俊、英雄、迎接、营养、营业、赢、影响、影子、应付、应聘、应用、硬、硬件、拥抱、拥挤、永远、勇敢、勇气、用、用功、用途、优点、优惠、优美、优势、优秀、幽默、悠久、尤其、由、由于、邮局、犹豫、油炸、游览、游戏、游泳、友好、友谊、有、有利、有名、有趣、又、右边、幼儿园、于是、鱼、娱乐、愉快、与、与其、羽毛球、语法、语气、语言、玉米、预报、预

订、预防、预习、遇到、元、元旦、员工、原来、原谅、原料、原因、原则、圆、远、愿望、愿意、约会、月、月亮、乐器、阅读、越、晕、云、允许、运动、运气、运输、运用、杂志、灾害、再、再见、再三、在、在乎、在于、咱们、暂时、赞成、赞美、脏、糟糕、早上、造成、则、责备、责任、怎么、怎么样、增加、摘、窄、粘贴、展开、展览、占、占线、战争、站、张、长（动词）、长辈、涨、掌握、丈夫、账户、招待、招聘、着火、着急、着凉、找、召开、照、照常、照顾、照片、照相机、哲学、这、着、针对、珍惜、真、真实、真正、诊断、阵、振动、争论、争取、征求、睁、整个、整理、整齐、整体、正、正常、正好、正确、正式、正在、证件、证据、证明、政府、政治、挣、之、支、支持、支票、只（量词）、知道、知识、执照、直、直接、值得、职业、植物、只（副词）、只好、只要、只有……才……、指、指导、指挥、至今、至少、至于、志愿者、制定、制度、制造、制作、质量、治疗、秩序、智慧、中国、中间、中介、中文、中午、中心、中旬、终于、种（量词）、种类、重、重大、重点、重量、重视、重要、周到、周末、周围、猪、竹子、逐步、逐渐、主持、主动、主观、主人、主任、主题、主席、主要、主意、主张、煮、住、注册、注意、祝福、祝贺、著名、抓、抓紧、专家、专门、专心、专业、转、转变、转告、赚、装、装饰、装修、状况、状态、撞、追、追求、准备、准确、准时、桌子、咨询、姿势、资格、资金、资料、资源、仔细、紫、自从、自动、自豪、自己、自觉、自然、自私、自信、自行车、自由、自愿、字、字母、字幕、综合、总裁、总共、总结、总理、总是、总算、总统、总之、走、租、阻止、组、组成、组合、组织、嘴、最、最初、最好、最后、最近、醉、尊敬、尊重、遵守、昨天、左边、左右、作家、作品、作为、作文、作业、作用、作者、坐、座、座位、做

ประวัติผู้เขียน

นายเจแปน อินทะกัลยา เกิดเมื่อวันที่ 12 พฤษภาคม พ.ศ. 2537 ณ กรุงเทพมหานคร จบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาที่โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เมื่อปีพ.ศ. 2555 และสำเร็จการศึกษาปริญญาวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต (เกียรตินิยมอันดับหนึ่ง) จากภาควิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีพ.ศ. 2559 เดินทางไปศึกษาภาษาญี่ปุ่นที่โรงเรียนสอนภาษาญี่ปุ่น JET Academy เขตคิตะ กรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่นเป็นระยะเวลา 1 ปี หลังจากนั้นเข้ารับการศึกษต่อในหลักสูตรอักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน ภาควิชาภาษาตะวันออก คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2561

ผู้เขียนวิทยานิพนธ์สอบผ่านการสอบวัดระดับความรู้ภาษาจีนกลาง (HSK) ระดับ 5 – 6 ในปี พ.ศ. 2560 และ พ.ศ. 2561 ตามลำดับ และสอบผ่านการสอบวัดระดับความรู้ภาษาญี่ปุ่น (JLPT) ระดับ N4 และ N3 ในปี พ.ศ. 2559 และระดับ N2 ในปี พ.ศ. 2560